

RP

27e jaargang / nr. 5
januari 1986

Maandblad voor het
Korps Rijkspolitie

magazine

WWW.RIJKSPOLITIE.NL

**Waarheid en leugen van de politiestatistiek
Schalkhaar politie / Actieve vakantie: fietsen**

Maandblad van het
korps Rijkspolitie

27e JAARGANG / NR. 5
JANUARI 1986

REDACTIERAAD:

J. Baarspul, Apeldoorn
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
M.Th. van Beelen, Eindhoven
(staf district)
C. Doornhein, Dordrecht
(RP te Water)
A.P. Geelof, Voorburg
(Algem. Insp.)
H.G.J.J.M. Gozé, Maastricht
(recherche)
H.A.M. Heusschen, Ulft
(landgroepen)
D. Hilarides (CIOV Apeldoorn)
P.H.M. van Hout, Den Bosch
(Techn. Rech.)
Ellen Klaassen, Middelburg
(verkeersgroep)
J.K. Pietersma, Amsterdam
(res. RP)
R.M. Schnitker, Schiphol
(dienst luchtvaart)
J.A. Schuurmans, Maastricht
(recherche)
R. Voskamp-Voestermans (secr.),
Driebergen (burgerpersoneel)

REDACTIE-SECRETARIAAT:

A. Huizing
Postbus 20099
7302 HB Apeldoorn
Tel. 055 - 33 09 03

REDACTIE:

A.K. Aartsma (eindredacteur),
A. Huizing

ADVERTENTIES:

Bureau Van Vliet b.v.
Postbus 20
2040 AA Zandvoort
Tel. 02507 - 1 47 45*

UITGAVE

Schaafsma & Brouwer / uitgevers
Postbus 10, 9100 AA Dokkum
Tel. 05190 - 33 22
Postgiro 83 31 11

GRAFISCHE VORMGEVING

Wagenveld Publiciteit b.v.
Dokkum

DRUK

Schaafsma & Brouwer b.v.
Dokkum

© Overname uit het RP-Magazine
is alleen toegestaan, indien de bron
wordt vermeld.

*

Abonnementsprijs f 31,00 (incl.
BTW) per jaar bij vooruitbetaling.
Opzeggen abonnement voor
1 september.
Losse nummers f 3,90.

(Omslagfoto: Rob van Heyst)

Waarheid en leugen van de politiestatistiek

Toen minister Korthals Altes op Justitie aan
het werk ging, begonnen de almaar stijgende
aantallen vernielingen en seksuele misdrijven
plotseling te dalen, terwijl de moorden en
diefstallen bleven stijgen.
Hoe meer politie, des te hoger stijgt de
geregistreerde criminaliteit.
Goochelen met de politiestatistiek.

4

Politie in oorlogstijd (14): Schalkhaar

9

Actieve vakanties

Hoe een ambtenaar toch aan zijn fiets-trek
kan komen.

14

Info Intern

Nieuws uit de districten

17

RP-sport

22

Postbus

24

Personalia

26

Granaatjes

27

RP-puzzel

29

Zaken zijn zaken

30

Tekst: Koen Aartsma
Foto's: ANP-Foto, Dienst Luchtvaart
en TR Den Haag

Aan het begin van het nieuwe jaar pleegt menige politiechef een flinke boer te laten. Dan is de criminaliteit weer onrustbarend gestegen. De ene keer moeten er meer politieambtenaren komen, dan weer betere en daarna gaat het weer om meer bevoegdheden hier of daar. Natuurlijk, de cijfers wijzen het toch uit? Als het aan de statistiek ligt, heeft iedereen gelijk.

Waarheid en leugen van de politiestatistiek

Opperwachtmeester Middelkamp in Juinen registreert in 1983 vier moorden en twintig rijders onder invloed. Van twee moorden worden de daders bekend; van de art. 26'ers alle twintig. Een fraai ophelderingspercentage van 92 procent.

Middelkamp krijgt assistentie van een tweede man. In 1985 registreren zij twee moorden en — tijdens gezamenlijke controles — precies honderd dronken chauffeurs. Eén moordzaak wordt opgeklaard en weer zijn alle 26'ers bekend. Een oplossingspercentage van 99 procent!

Drie collega's geven hun commentaar.

A. zegt: „De misdaad in Juinen is in één jaar sterk gestegen. Van 24 naar 102 delicten, dat is een toename van 425 procent! Vooral door het rijden onder invloed. Daar moet meer op gecontroleerd worden. Goed dat er een tweede man bijgekomen is.”

B. zegt: „Het oplossingspercentage is gestegen van 92 naar 99 procent. Dat komt door die tweede man. Meer personeel garandeert meer opgeloste misdrijven.”

C. zegt: „Het oplossingspercentage is drastisch gedaald, van 92 naar 49,5 procent per politieambtenaar. Wat Juinen nodig heeft is niet meer, maar beter personeel.”

De statisticus zegt niets. Hij kent de betrekkelijke waarheid van zijn statistiek. Zeker die van de 'criminele politieke statistiek', die uitgaat van de geregistreerde criminaliteit. Die is bij voorbaat dubieus. Daarin wordt alleen geteld wat de politie geregistreerd heeft. Er gebeuren waarschijnlijk talrijke misdrijven die niet ontdekt worden. Er gebeuren zeker heel wat misdrijven die wel ontdekt maar niet aangegeven

worden. En van de misdrijven waarvan de vermoedelijke daders wel bij de politie bekend worden, blijft een aantal buiten de registratie.

De werkelijke omvang van de criminaliteit in ons land is dan ook anders dan die van de politiestatistiek. De criminoloog W. Buikhuisen van het WODC schreef al in 1975 dat de CBS-cijfers van de geregistreerde criminaliteit geen juist inzicht geven in de werkelijke omvang en ontwikkeling van de gepleegde misdrijven. Ze geven eerder een indruk van de activiteiten die de politie ontsplooit.

Stelen en vernielen

Een korte rondblik door het landschap van de criminaliteit. Is 'de' misdaad in Nederland inderdaad zo schrikbarend toegenomen? Wie appels en peren

vergelijkt, kan vaststellen dat het aantal geregistreerde misdrijven sinds 1948 bijna is vertienvoudigd. Maar ook de bevolking is in die jaren met vijf miljoen mensen uitgebreid. Rekenen we de misdaad om naar het aantal inwoners, dan zien we 1628 geregistreerde delicten per 100.000 inwoners in 1948; nu zijn dat er ruim negenduizend. Dus vijf tot zesmaal zoveel, — onrustbarend genoeg.

Belangrijker is het te weten welke misdrijven zijn toegenomen. De groei blijkt voornamelijk te zitten in de vermogensdelicten. Dat is eigenlijk altijd al zo geweest. Direct na de oorlog maakten ze al bijna zestig procent uit van alle misdrijven; nu is dat bijna tachtig procent. Bijna altijd gaat het hierbij om diefstal, vooral eenvoudige diefstal (art. 310). In 1984 daalde het percentage opvallend sterk. Was er dat jaar

Diefstal brommers sterk gedaald.

Uniser achter
de tralies:
'wibo-cri'.

zoveel minder gestolen? Nee, de fiet-sendiefstal bleek naar een andere cate-gorie te zijn overgebracht.

Ook inbraken en andere gekwalifi-ceerde diefstallen (art. 311-312) zijn sterk toegenomen. Kort na de oorlog maakten ze nog maar zeven procent van alle misdrijven uit, nu is het al één op drie (36%). Er wordt ook 'zwaarder' gestolen. De verhouding tussen een-voudige en gekwalificeerde diefstal was vroeger ongeveer zes op één. Nu liggen ze ongeveer gelijk: in beide cate-gorieën worden jaarlijks rond 400.000 zaken geregistreerd. Waarbij ongetwijfeld een rol zal spelen dat veel kleine diefstallen niet meer worden aangegeven.

In de eerste na-oorlogse jaren was ie-dereen nog zuinig op de schaarse en zuurverdiende spullen. Jongens haal-den vogelnestjes uit en gapten appels uit buurmans boom, maar er werd wei-nig zomaar vernield. Deze uit verve-ling voortgekomen agressiviteit is in-middels aardig uit de hand gelopen. Zelfs rekening houdende met de be-volkingsgroei is het aantal gere-gistreerde vernielingen sinds 1965 vertienvoudigd.

'Zesentwintigers'

Pas in 1951 zijn de verkeersmisdrijven

(WVV) afzonderlijk in de statistiek op-genomen. In de jaren zeventig begon het aantal geregistreerde verkeersde-licten met sprongen te stijgen. Daar heeft de enorme groei van het aantal auto's mee te maken; meer auto's, meer verkeersdelicten. Ook de sterke groei van de politiekorpsen, die er achtduizend personeelsleden bijkre-gen; meer politie, meer controle, meer verbalen.

Gezamenlijk hebben chauffeurs en politie in die tien jaren de geregistreer-de verkeersdelicten opgejaagd tot bij-na tachtigduizend per jaar. Op dat peil is de verkeersmisdad in de jaren tachtig blijven hangen.

Het gaat hier vooral om rijden onder in-vloed (art. 26). De toename van deze verkeerszonden is ongetwijfeld sterk beïnvloed door de uitbreiding (in 1974) met lid 2, waarbij 0.5 milligram alcohol per milliliter bloed als grens werd gesteld. Daardoor gaf de sta-tistiek in het volgende jaar een forse stijging van 78 procent te zien naar meer dan twintigduizend geboekte 26'ers. Sindsdien is hun aantal bijna verdubbeld. Ook het doorrijden na on-geval (art. 30) is in verhouding nogal toegenomen, zelfs aanzienlijk sterker dan bij de drinkers.

Opmerkelijk is ook dat 'joyriding' sinds 1970 veel minder in zwang is. Vooral

bij brommers is een spectaculaire da-ling (van 90 procent) waarneembaar. Zijn bromfietzers plotseling zoveel bra-ver geworden? Twee factoren spelen hierin zeker een rol: de sterke terug-gang van het aantal bromfietsen (een miljoen minder!) en de verplichte bromfietshelm.

Moord: onder jaren '50

Op het eerste gezicht lijken de cijfers van de misdrijven tegen leven en per-soon verontrustend: sinds 1948 een stijging van ruim 14.000 naar ruim 22.000. Afgemeten naar de bevol-kingsgroei valt het nogal mee. Sinds 1980 is er wel enige groei te zien, maar we zitten nog altijd onder het aantal van de jaren vijftig.

In de totale omvang van de criminali-teit zijn deze zware misdrijven gelukkig niet meegegroeid. In 1950 was een op de zes misdrijven een delict van Leven & Persoon; nu nog maar een op de vijf-tig.

Het aantal geregistreerde sexmisdrij-ven is in de loop der jaren (met 67 pro-cent) gestegen tot een kleine negen-duizend zaken. Een grote rol hebben ze in het totaal nooit gespeeld. In 1950 maakten ze nog zeven procent uit van de totale misdaad, nu is hun aandeel

relatief gedaald tot nog maar één procent.

Er heeft wel een verschuiving plaatsgevonden, signaleert WODC-medewerker mr F.W.M. Huls over 'Geregistreerde Criminaliteit' in zijn bijdrage aan 'Redenen van Wetenschap' (dat o.a. als bron voor dit artikel heeft gediend): „Zo zijn de aantallen misdrijven Schennis der eerbaarheid en Ontucht met minderjarigen verminderd, terwijl de aantallen misdrijven Verkrachting en Aanranding zijn toegenomen.”

Minder ontucht en meer aanrandingen? Andere factoren lijken een rol te spelen. Bij de eerste categorie noemt de auteur: de toegenomen maatschappelijke tolerantie alsmede een geringere bereidheid tot aangifte en tot registratie. Bij verkrachting en aanranding is juist door de maatschappelijke discussie de bereidheid tot aangifte (bij het publiek) en tot registratie (bij de politie) te zijn toegenomen.

Heerlijk helder

STER-spot: „Wilt u voor mij oplossen . . . vier moorden, dertien diefstallen met braak, vijf aanrandingen en zestien doorrijders na aanrijding. Maar het moet wel snel . . . Wat zegt u?? . . . (Tuut-tuut) . . . Dát is snel . . .”

Was het maar waar. Het meest trieste van de politiestatistiek is wel het al maar dalende oplossingspercentage, dat in werkelijkheid nog lager moet liggen dan de CBS-cijfers aangeven. Veel misdrijven worden immers niet geregistreerd en onder 'opgehelderd' worden alle delicten verstaan waarvan een verdachte (tegen wie een redelijk vermoeden bestaat) verhoord kan worden. Dit percentage zegt vooral iets over de opsporingsactiviteit van de politie. Echt opgelost zijn talrijke 'opgehelderde misdrijven' allerminst. De delicten die door eigen opsporing van de politie aan het licht komen (Opiumwet, Vuurwapenwet, art. 26 WVV e.d.) hebben uiteraard het hoogste ophelderingspercentage: tot 98 procent. Daardoor komen ook de misdrijven Wegenverkeerswet relatief gunstig uit de bus. In die sector wordt de dader meestal (70%) wel bekend, vooral bij verkeerscontroles. Toch is ook hier een teruggang te zien. In 1955 nog 100 procent (!), sindsdien een daling die de laatste jaren gestabiliseerd lijkt op twee van de drie die iets opleveren. Van de misdrijven tegen leven en persoon werd tot twintig jaar geleden meer dan 95 procent opgehelderd. Dit is geleidelijk gedaald tot minder dan driekwart met een bekende verdachte. Ook de misdrijven tegen openbare

orde en gezag, die tot 1983 doorgaans werden opgehelderd, zakten daarna van 89 naar 58 procent.

'Dader onbekend' is steeds vaker het resultaat van onderzoek in vermogensmisdrijven en ruwheidsdelicten. Bij eenvoudige diefstal zakte het toch al lage oplossingspercentage (35% in 1948) verder af naar de huidige 16 procent: minder dan een op zes. Van de inbraken is het percentage nóg lager: 15 procent, het allerlaagste cijfer van alle categorieën. En dan te weten dat tot 1955 nog ruim de helft van alle gemelde kraken konden worden opgehelderd.

Weinig vrolijk is ook het resultaat bij de ruwheidsmisdrijven. Twintig jaar geleden werd de vermoedelijke dader meestal wel opgespoord, nu nog maar in een van de zes gevallen.

Al met al is het totale oplossingspercentage na de oorlog gedaald van 64 naar 25 procent. Daar staat tegenover dat er per executieve politieambtenaar gemiddeld tweemaal zoveel zaken worden opgehelderd: in 1960 was Agent Doorsnee goed voor vier geklaarde zaken, nu voor negen.

Sterkte

Hoeveel politie is er nodig of gewenst? Nagenoeg iedereen vond in de jaren

Optreden tegen vermogensdelicten.

maar aan beter opgeleide politie. Kwaliteit in plaats van kwantiteit.

De poliestatistiek is ook geen probaat middel om het nut van meer politie aan te tonen. Want door de toename van het aantal politiemensen daalt de geregistreerde misdaad niet, maar gaat ze juist omhoog. Meer ambtenaren betekent immers meer controle, meer opsporing, meer aanhoudingen en dus meer processen-verbaal. In de jaren 1975-80 bijvoorbeeld, toen de politie het sterkst werd uitgebreid, steeg het aantal geregistreerde delicten met maar liefst 250.000.

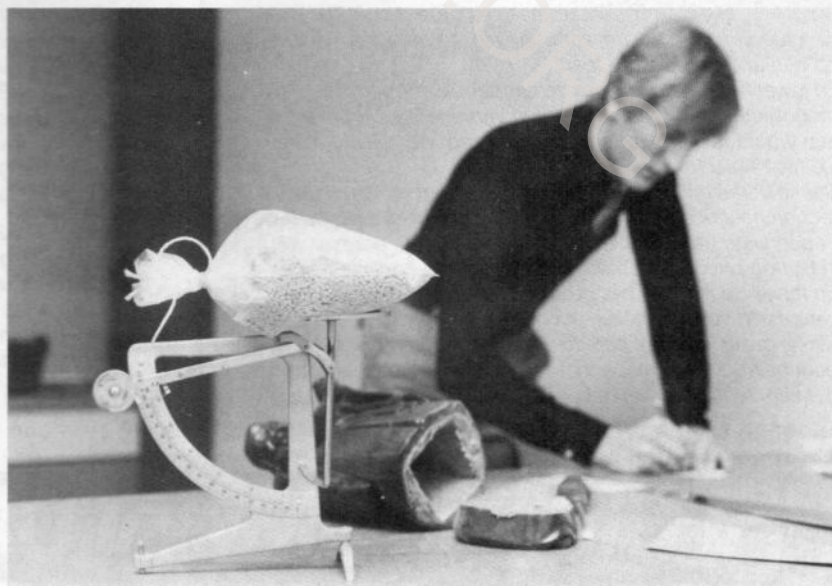
Er komt ruimte voor de ongenueanceerde stelling van vandaag: meer politie betekent gewoon meer politie, meer niet.

Uiteraard moet de politiesterke wel meegroeien met de bevolkingstoename. Op dit punt is de poliestatistiek wat eigenzinnig. Er wordt niet naar de totale bevolking gekeken maar naar de inwoners van 12-79 jaar. Omdat door jonge kinderen en hoogbejaarden weinig misdaden worden begaan, zo luidt de verklaring. Alsof je de gewenste sterkte alleen op de criminaliteit zou moeten afstemmen. Er is toch ook nog zoiets als een hulpverlenende taak en wat te denken van preventie? Juist die beide vergeten aspecten zijn vooral voor kinderen en hoogbejaarden zeer belangrijk.

← Inval bij Slavenburgs Bank. (ANP-Foto)

Misdrijf tegen de Opiumwet.
↓ (Foto Dienst Luchtvaart RP)

zestig dat er te weinig politie was. Ook formeel was er een onderbezetting. In de jaren zeventig, toen de eerste naoorlogse politiemensen met f.l.o. gingen, begon de grote instroom van jong bloed. In 1965 waren er bijna 17.000 politieambtenaren in de executieve dienst; nu zijn het er ruim 30.000. Op elke vierhonderd inwoners is er nu één politieambtenaar. Is dat voldoende? Moeten het er meer zijn of niet? De meningen zijn verdeeld, maar ook deskundigen kunnen er weinig zinnigs over zeggen. Het blijft bij natte vingerwerk. Het sterktecijfer is ooit eens vastgesteld, aan de hand van wat onder andere in het buitenland gebruikelijk was. De overheid is van mening dat de achterstand is ingelopen en dat we geen behoefte hebben aan meer,

De politie is harder gegroeid dan de bevolking (van 12-79 jaar). Er zijn sinds 1960 drie miljoen inwoners bijgekomen (+ 25 procent), terwijl het aantal politiemensen met opsporingsbevoegdheid in die tijd met twaalfduizend (+ 67 procent) groeide. In die 25 jaren is de achterstand dus aardig ingehaald.

Omgelagen over alle executieve politiemannen en -vrouwen kreeg een politieambtenaar in 1960 gemiddeld zeven misdrijven te behandelen, waarvan er vier met succes. Nu, 25 jaar later, heeft agent Doorsnee gemiddeld maar liefst 36 misdrijven te verwerken (dus vijf maal zoveel), waarvan hij er negen kan ophelderen.

Enerzijds bijna tweemaal zoveel delicten opgehelderd, anderzijds een sterk dalend ophelderingspercentage van het totale aantal misdrijven.

„Deze schijnbare tegenstrijdigheid wordt (namelijk) veroorzaakt doordat het aantal misdrijven per politieambtenaar toeneemt”, aldus Huls, „indien we echter het aantal opgehelderde zaken per politieambtenaar delen op het aantal misdrijven per politieambtenaar, dan zien we de oorspronkelijke ophelderingspercentages terugkeren en wel plm. 60% (in 1960) en 25% (in 1984).”

Losse schroeven

Om het allemaal nog eens op losse schroeven te zetten: in de jaren 1948-1950, toen de politiesterke met enkele honderden executieve mensen daalde, liep ook het misdaadcijfer van de politiestatistiek terug.

Van 1975 tot 1980, toen de politie met maar liefst vijfduizend mannen en

vrouwen werd uitgebreid, nam het aantal geregistreerde misdrijven toe met 250.000 zaken.

En toen minister Korthals Altes de portefeuille van Justitie had overgenomen, begonnen de stijgende aantallen ruwheidsdelicten, seksuele misdrijven en misdrijven tegen openbare orde eensklaps te dalen, terwijl die tegen het leven en alle vermogensmisdrijven verder stegen.

Conclusie: met de politiestatistiek kan aardig worden gemanipuleerd.

COLUMN COLUMN COLUMN COLUMN

De geschiedenis herhaalt zich

Er was eens een minister die van alle kanten werd lastig gevallen omdat er te weinig oom-agentjes waren. Dat verontrustte niet alleen een belangrijk deel van het kiezersvolk maar evenzo zagen enkele politiek-mindere-godjes daar publicitaire winst in.

Hoewel de minister gewend was aan gedram over tal van zaken, ging hem dit onderwerp de ministeriële strot uit-hangen. Zijn kleurgenoten echter vreesden schade voor hun zuil.

Hij, de minister, riep snel wat top-ambtenaren bijeen die best een goede beurt wilden maken. Nou zou dat de minister verder een zorg zijn, als aan dat gezeur over die politie maar een eind kwam, zodat hij zijn tijd nuttig kon maken op een andere politieke toer.

En jawel hoor, het plan was zo simpel. Je verruimt de mogelijkheden tot het aantrekken van agentjes, je kwakt er een vracht reclame tegenaan, je verlaagt de minimum leeftijd tot 17 jaar.

Sterke verhalen over vliegtuigen, sportwagens, spannende recherche-stories alsmede vertelsels over heldhaftig optreden waar de samenleving redding behoeft, gaan er vlot in bij nog onvolwassen MAVO-bezoekers.

En terwijl de minister het gezeur over de politie allang had verwisseld voor financieel-economische problematiek, terwijl hij bezig was met een collega-minister een budgettaire goocheltruc uit de respectievelijke steken te toveren, om het een, ten koste van het andere mogelijk te maken, stap-

ten geestelijk onvolgroeide zieltjes naar de uit de steek getoverde opleidingsscholen van de politie. Als er maar meer agentjes kwamen, zo luidde de politiek zo aantrekkelijke leus. En zo trok de minister een blik agenten open (Wim Kan).

Nu verdringen de 'dertigers' elkaar op de ranglijst, zijn er enkele mazzelaars al op hun eindrang beland. En de minister? Die heeft het probleem van toen opgelost! En de rest?

Het lot bracht ons weer een tijd van veel werkelozen. Het aanbod om agent te worden leek de vraag verre te overtreffen. De toelatingseisen werden verruimd om wat spreiding in leeftijd te krijgen. Opnieuw zat de minister met zijn top-ambtenaren bijeen. Zij concludeerden dat al die scholen en aankomende agenten toch wel erg duur uit waren gevallen. Liefhebbers genoeg, dus waarom de kosten niet wat drukken? En dus besliste de minister dat de aspirant geen salaris meer zou ontvangen maar een beduidend lager zakgeld zou krijgen.

En zo kon het gebeuren dat opstandige leerling-agenten tot een protestactie kwamen tegen deze lage beloning.

Nistelrode 1952: de leerling-wachtmeester van het Corps Rijkspolitie krijgt aan het eind van de maand een beloning bestaande uit een zakgeld van vijfendertig hele guldens. Er was voldoende aanbod en de samenleving bood weinig aantrekkelijke mogelijkheden.

De geschiedenis herhaalt zich . . .

(Paul Meijers Sr.)

COLUMN COLUMN COLUMN COLUMN

Op 12 september 1941 kondigt Rauter de centrale opleiding voor politiepersoneel aan. Er zal een politieschool komen waar adspiranten kunnen worden ontvangen en waar de onderofficieren een aanvullende opleiding zullen krijgen. Voorts zal de Polizeiführer een officersopleiding in het leven roepen waar adspirant-officieren worden klaargestoomd voor hun functie en officieren kunnen worden bijgeschoold. Rauter vindt dat er een rijsschool moet komen waar de bereden politie wordt opgeleid en officieren en onderofficieren kunnen worden bekwaamd in het paardrijden. Er staat ook een opleidingsschool voor de waterpolitie op het programma waar het personeel ook bijscholingscursussen kan volgen. De Gruppenführer overweegt tevens om te zijner tijd opleidingen in het leven te roepen voor de verbindingsdienst, de technische en de geneeskundige dienst. Hij denkt ook aan een rijopleiding voor politiemensen op vrachtauto's.

Zwarte Politie

Op het moment dat Rauter zijn plannen bekend maakt, is het Politieopleidingsbataljon in Schalkhaar al in bedrijf. Daar is in juli een begin gemaakt met de opleiding van jonge adspiranten en met de Duits-militaire scholing van marechaussees die in 1940 zijn geworven. De adspiranten zullen na hun opleiding naar Amsterdam vertrekken om te worden ingedeeld bij de gekazerneerde Gesloten Eenheid, het Politie Bataljon Amsterdam. Het is Rauters bedoeling ook in de toekomst alle adspiranten van het POB naar een van de geplande Gesloten Eenheden te sturen: „In der geschlossenen Einheit wird der Polizeibeamte unter Vertiefung der auf der Polizeischule erworbenen Kenntnisse und Fähigkeiten in den praktischen Polizeidienst eingeführt.“

Het verblijf bij de GE zal tot ongeveer de 27ste verjaardag van de politiemann duren. Dan zal hij in de gelegenheid worden gesteld om een plaats in een korps te vinden. „Langs deze weg zal de gehele Nederlandse politie nieuw bloed toegevoegd krijgen“, meldt het ANP bij het eenjarig bestaan van het POB. Er zouden — zo had Rauter gepland — in de acht grote steden Gesloten Eenheden moeten komen en bij elk van de vijf Kommandeurs der Gendarmerie nog zo een groep van ruim honderd man die als hoofdtak krijgen het verkeer op de grote wegen te con-

troleren, waar door de vestiging van de standplaats ook *'ihre Verwendung als Einsatzreserve (...) jederzeit sichergestellt ist'*.

Tot een dergelijke opzet van de ME-van-die-dagen is het in de oorlogsjaren echter niet gekomen. Er is wel een aanzet voor gemaakt door het installeren van Gesloten Eenheden in Amsterdam, Den Haag, Rotterdam, Eindhoven (gelegerd in Tilburg). Ook Utrecht en Arnhem konden enige tijd over een detachement GE-troepen beschikken. Maar de sterkte van 2400 man die Rauter voorstond is nimmer bereikt. Evenmin zijn alle nieuwe politiemensen in een GE opgenomen geweest. De adspiranten van boven de 23 jaar (ruim 600 man) zijn na hun opleiding op het POB veelal rechtstreeks de praktische politiedienst ingegaan om de tekorten op te vullen. Waarschijnlijk hebben tussen de 1000 en 1500 verse politiemensen deel uitgemaakt van een Gesloten Eenheid. Die eenheden kwamen bij optreden in groter verband onder een rechtstreeks commando van de chef van de Duitse Ordnungspolizei te staan. Vooral de eenheden die in Amsterdam waren gelegerd hebben naam gemaakt. De elite van de Sybren-Tulpcompagnie (genoemd naar de overleden NSB-hoofdcommissaris van de hoofdstad) en van de Tweede Compagnie is vaak ingezet bij de jacht op joodse medeburgers in de 'jüdische Metropole Europas' en de controle van de Amsterdamse bevolking. Ze hebben daar

mee de Nederlandse politie tijdens de bezettingstijd een heel slechte naam bezorgd. De Nederlanders in een zwart uniform met laarzen en pet van Duits model worden 'Zwarte Politie' genoemd, ook wel 'Schalkhaarpolitie'. De Gesloten Eenheden in Amsterdam hebben tot in de tweede helft van 1944 gemarcheerd. Want exercitie is de aanstaande politiemensen in Schalkhaar en Apeldoorn wel bijgebracht.

Overdreven aangeleerd

Op het rooster van 51 lesuren per week is meer dan eenderde ingeruimd voor militaire training: kaart- en kompaslezen, schieten en wapenondericht. Bijna een kwart van de lestijd (twaalf uur) wordt besteed aan exercitie volgens de grondbeginselen van het Duitse exercitiereglement: 'Wat overdreven aangeleerd wordt ze eerst in enkelvoudige handelingen individueel, later in sneller tempo en in verband stram beoefend, om tenslotte bijna automatisch te worden uitgevoerd...'

Er staat ook vier uur vorming op het programma. Dan wordt er gesproken over de rassenkwestie, leren de adspiranten het 'Oostlandlied' en het 'Germanenlied' zingen. Hitlers uitspraken in 'Mein Kampf' dienen als basis voor de opleiding. Als bronnen voor de lessen vaderlandse geschiedenis worden de SS-Vormingsbladen genoemd en studies van nationaal-socialistische

Eind eerste opleiding POB. Commandant F.A.C. Donders neemt de parade af. 'Ze doen voor Duitsers niet onder'.

auteurs gebruikt. Er komen gastspreekers als voorman Feldmeijer die in de gelegenheid wordt gesteld voor de Nederlandse SS te werven. 'Een volk is dan gezond als zijn bloed zuiver gehouden wordt'. Tafelspreuken als 'Bloed en bodem' en 'Mijn eer heet trouw' behoren tot de dagelijkse kost. Hauptmann Schönfelder van de staf van de Ordnungspolizei vertelt van het wezen en de organisatie van de Duitse politie: „Open en eerlijk staan wij allen voor U, reiken U de hand, niet als overwinnaar aan de overwonnen vijand, doch als kameraad aan kameraad. Schouder aan schouder staan wij met U...”

„Daarin ligt het wezen opgesloten, dat zich uiterlijk ook door de Duitse groet kenmerkt. Oprecht en vrij en met een open oog heffen wij de hand op tot het brengen van de Duitse groet, nemen een rechte, flinke houding aan, de jongere en de in rang lagere tegenover de oudere en meerdere. Zulk een discipline, gedragen zonder tegenzin, is slechts denkbaar onder innerlijk vrije mensen, niet onder slaven. De groet en de eerbewijzen geven uitdrukking aan de achting, de saamhorigheid en de kameraadschap...”

In mei 1942 wordt voor het POB en de Gesloten Eenheden de Germaanse groet ingevoerd.

Soldaat

Tot de politievakken behoort ook onderricht in de Duitse taal. Maar de wetgeving, de algemene ontwikkeling worden gemakkelijk aan de kant geschoven als er gemarcheerd of gesport moet worden. Dat leidt in het begin tot een conflict tussen de commandant van het opleidingsinstituut, Felix Donders, en het hoofd onderwijs, de oud-Vlaardingse inspecteur J.F. de Buck, die de politievakopleiding de mist in ziet gaan. De **Berater** van de Grüne Polizei (die de opleiding van de Nederlandse politie controleren) kiezen partij voor Donders. De vakopleiding komt later wel als de onderwachtmeesters bij de Gesloten Eenheden zijn ingedeeld. Eerst moeten ze leren wat discipline is, dat wil zeggen blindelings, zonder vragen te stellen uitvoeren wat de commandant zegt.

En voor wie die kadaverdiscipline teveel wordt is er een oplossing: ontslag. Van die mogelijkheid hebben velen gebruik gemaakt. Tussen juli 1941 en juli 1943 valt bijna 20% van de ruim 2000 adspiranten af. Onder hen uiteraard een aantal dat van school wordt gestuurd. Maar er is ook een adspirant

Himmler wordt voorgesteld aan de leden van de staf van het POB. Links majoor L.M.I. de Liefde.

die verzoekt ontslagen te worden 'omdat hij anti-Duits is en zich niet kan verenigen met de vorming die hier gegeven wordt. Zal b.v. nooit Joden kunnen ophalen'. Zijn verzoek wordt toegestaan.

Een ander meldt zich na afloop van de dienst bij zijn groepscommandant met de opmerking dat hij niet meer mee zal doen met de exercitie 'omdat ik een mens was en geen beest'. Ook hij mag gaan 'omdat hij niet voldoet aan de eisen welke men aan een toekomstige politieambtenaar moet stellen. De adspirant is een slecht soldaat'. Rauter wil een politie waarop hij kan rekenen. Een machtsinstrument dat een willig werktuig is ten behoeve van de Duitse politiek. En in die opzet slaagt hij redelijk.

Er worden niet alleen adspiranten op de Westenbergekazerne opgeleid. De nieuwe stenen gebouwen en de houten barakken op het terrein bieden ook plaats voor vormingscursussen en kaderopleidingen, voor bijscholing van officieren. Er wordt paard gereden en midden 1942 komt er een zestig man sterk muziekkorps bij. Voor de keuring van de muzikanten (naar ras) is een SS-officier toegevoegd. De muzikale leiding berust bij A.A. Borstlap, voormalig kapelmeester van het vooroorlogse regiment wielrijders. De muzikanten krijgen exercitieles van instructeurs van het POB.

Vanaf eind 1943 worden in Schalkhaar ook personeelsleden van de Arbeitskontrolldienst (AKD) opgeleid, die tot taak hebben om weigeraars voor de

Arbeitseinsatz op te sporen. Het beroepspersoneel van de Landwacht Nederland, een NSB-beschermingsorganisatie waarin het grootste deel van de Vrijwillige Hulppolitie is opgegaan, wordt er eveneens geïnstrueerd.

Himmler op bezoek

De leiding van het opleidingsinstituut is grotendeels in handen van NSB'ers en/of SS'ers. Voormalige legerofficieren zwaaiden de scepter over 'Schalkhaar'. Onder de z.g. vakdocenten bevinden zich maar weinig nationaal-socialisten, aldus (na de oorlog) de laatste bataljonscommandant C.J. de Kreek. Dit instructeurskorps is voor het grootste deel gevormd door politiemannen die ook voor de oorlog al bij de politie dienden. Van de overige kaderleden, onder andere belast met de sportopleiding en de militaire instructie, is circa 40% lid van de NSB of SS, zal zich de eerder genoemde bataljonscommandant die vanaf begin 1942 op het POB werkte, herinneren. De belangstelling van de Duitse en Nederlandse nationaal-socialistische autoriteiten is groot. De bakermat van de genazificeerde Nederlandse politie wordt dikwijls bezocht.

Op 5 februari 1944 komt de hoogste Duitse politiechef naar Schalkhaar, SS-Reichsführer Heinrich Himmler. Op de exercitieplaats wordt hij door vier compagnieën en de stafmuziek verwelkomd met: 'Heil Reichsführer!'.

Begroeting van Mussert
in Deventer.

De visite duurt anderhalf uur. In zijn kielzog volgen Reichskommissar Seyss-Inquart, Generalkommissar Rauter, de secretaris-generaal van justitie prof. J.J. Schrieke. Himmler heeft vijf minuten voor elk van de compagnieën die hem moeten tonen wat ze op het POB leren. Natuurlijk is er een parade. „Reichsführer, Polizei-Lehr-Bataillon beim Vorbeimarsch . . . Als dann nimmt der Bataillons-Kommandeur rechts neben dem Podium Aufstellung. Weitere Gäste hinter und rechts- rückwärts neben dem Podium.“

Loopbaan

Maar hoe zat het met de belangstelling voor het POB bij de jonge Nederlander? De indruk bestaat dat er veel interesse is geweest. Er melden zich althans kandidaten genoeg voor een loopbaan bij de politie. Bepaald niet alleen uit kringen van 'de nieuwe orde'. Uit een telling van 2400 wervingsdossiers is gebleken dat 69% van de aspiranten geen lid of sympatisant was van NSB en/of SS.

Een van de meest gehoorde redenen waarom men dienst nam bij de politie, was dat men dan niet bang behoefde te zijn om als dwangarbeider naar Duitsland te worden uitgezonden in het Arbeitseinsatz. Onder elkaar sprak men wel van het 'Politie Onderduik Bataljon'.

In 1942 en 1943 is de interesse zo groot dat er gedacht werd aan een opleiding van 1500 mensen in tien eenheden. Commandant is dan majoor H.G. Hagens. Donders is wegens financiële vergrijpen zonder commando naar Winschoten verbannen.

Inmiddels is de 5e compagnie uitgezonden van Schalkhaar naar de Boreelkazerne in Deventer en heeft de 6e compagnie huisvesting gevonden in de Kweekschool. De mannen in de kazerne zijn van boven de 23 jaar ('Bronbekers') en grotendeels voorbestemd om rechtstreeks bij een politiekorps geplaatst te worden. Tot de 5e compagnie behoort een sectie die opgeleid zal worden tot officier bij de politie. Onder hen C.S. van Doesburg, die het na de oorlog tot hoofdcommissaris van Utrecht zal brengen.

Het hoofd Onderwijs is aanvankelijk minder goed te spreken over de belangstelling onder de mannen die al dienst doen bij de politie om op Schalkhaar drie maanden militaire vorming te gaan genieten. Er is gerekend op de komst van driehonderd marechaussees, maar slechts met veel kunst en vliegwerk weten de officieren van het Wapen er slechts zesenzeventig bij elkaar te brengen. De rest laat het afweten. Aan de vrijwilligheid om te gaan komt spoedig een einde. De Haagse NSB-hoofdcommissaris stuurt een detachement en ook Amsterdamse dienders moeten aan een verblijf op

de Westenbergkazerne geloven.

Een van de Haagse agenten weigert 'omdat hij het tenslotte niet wel met zijn geweten overeen kan brengen drie maanden te vertoeven in een opleidingskamp onder leiding van personen wier politieke gezindheid geheel afwijkt van de zijne', rapporteert politie-inspecteur Canter Visscher. De korpschef vraagt Broersen, de hoogste Nederlandse politiechef, de man te mogen schorsen in afwachting van ontslag.

Handgranaatwerpen

De bevolking van Deventer is vaak getuige van de activiteiten van het Politie-opleidingsbataljon. Als er wat te vieren valt, wordt er in de stad geparadeerd. Op het Go Aheadterrein voetbalt het elftal van Schalkhaar tegen vertegenwoordigende elftallen van de politie elders. Andere sportvelden worden afgehuurd voor atletiekwedstrijden, voor competities in handgranaatwerpen en touwtrekken. In 'Help u Zelfen' wordt het éénjarig bestaan van het POB met een Kameraadschapsavond gevierd. Op de 'Dag van de Politie' worden in Schalkhaar de kinderen uit Deventer en omgeving uitgenodigd en — degenen die komen — getraceerd op een eenpansmaaltijd. Een detachement marechaussees staat ter begroeting klaar bij de Wilhel-

minafontein op De Brink, als NSB-leider Mussert langskomt . . . 'Spiess' Cees Heil gaat met zijn vriendjes in de buurt op jodenjacht; een boer die een collega toeroept dat het goed gaat (hij bedoelt met de geallieerde opmars) wordt prompt ingelijfd bij een groep die aan het exerceren is. Hij moet, op zijn klompen, een paar uur meemarcheren.

Officierenschool

In juni 1942 wordt de Politie-Officiersschool in Apeldoorn opgericht. Aanvankelijk wordt de opleiding in de Van Haftenkazerne (in het voormalige opleidingsdepôt van de eveneens voormalige Koninklijke Marechaussee) ondergebracht. Als in januari 1943 het 'Centraal Israëlitisch Krankzinnigengesticht' in het Apeldoornse Bos is ontruimd en patiënten en personeel zijn weggevoerd, betreft de POS de gebouwen van het Paedagogium Achisomog.

Voor de opleiding wordt in principe gezocht naar politiemensen die in het bezit zijn van een hbs- of gymnasiumdiploma of — bij voorkeur — het inspecteursdiploma. Maar ook onder-officieren en manschappen kunnen geplaatst worden op grond van 'bijzondere prestaties en zeer grote opleiderscapaciteiten'. Veel van deze excellerende politiemensen worden via de Gesloten Eenheden aangetrokken. Het Politiebataljon Amsterdam is een groot leverancier van aspirant-officieren. Ze moeten nog wel langs een Duitse officier die erop toeziet dat alleen mensen met de vereiste rasken-

Exercitie.

merken zullen intreden. Vermoedelijk hebben circa tweehonderdvijftig politiemensen op de POS een opleiding genoten.

Dolle Dinsdag

De berichten van 'Radio Oranje' van 2 september 1944 waarin de hoop op een spoedige bevrijding wordt aangewakkerd, hebben een plotseling einde van de officiersschool tot gevolg. De gehele staf (onder leiding van de voormalig POB-commandant, de SS'er L.M.I. de Liefde) en de negenendertig mannen die op 15 augustus aan de opleiding zijn begonnen, verdwijnen. Als in dezelfde maand de operatie 'Market Garden' een aanvang neemt en Nijmegen door de geallieerden lijkt

te worden ingenomen, pakt de Bevelshaber der Ordnungspolizei zijn spullen om iets verder naar het noorden uit te wijken. Met zijn staf van 350 man strijkt hij neer in de Westenbergkazerne te Schalkhaar. Daar vestigt zich ook de Arbeitskontroldienst met zeshonderd mensen.

Een teleurgestelde bataljonscommandant, kapitein C.J. de Kreek, in een (in augustus 1945 geschreven) verantwoording: „De heren namen de mooie stenen gebouwen in bezit en een gedeelte van de barakken en was de kazerne dus eivol, daar de sterkte van het POB ongeveer 600 man bedroeg. Het personeel van het Politie Opleidingsbataljon werd in een tweetal barakken op stro geveild en kan men zich indenken dat aan een eventuele voortzetting van het onderwijs nauwelijks gedacht kon worden. Verbinding met het Directoraat van Politie in Nijmegen (overste Gielens) was niet meer mogelijk, terwijl het uit Nijmegen gevluchte SS- en NSB-gedeelte van het Directoraat Generaal van Politie dat zich in Zwolle had neergelaten evenmin te bereiken was, (. . .)“

Er wordt nog geprobeerd een uitwijkadres te vinden waar de opleiding kan worden voortgezet. Men brengt een bezoek aan Apeldoorn, aan de St. Jozephstichting, een psychiatrische inrichting, die dan ontruimd zal moeten worden. Van die operatie heeft men tenslotte toch maar afgezien. Het POB wordt opgeheven.

Veertig SS-ers van Schalkhaar laten zich alsnog bij de Duitse troepen inlijven. De rest van de staf en van de driehonderd politieadspiranten in opleiding zien kans aan Rauters greep te ontsnappen.

De Westenbergkazerne biedt nog eenmaal onderdak aan Nederlandse politiemensen. Dat gebeurt in januari 1945 als Barak C Polizeidurchgangslager wordt voor de meer dan honderd Amsterdamse politiemannen die (naar aanleiding van een gelukke aanslag van het verzet op het Amsterdamse Bevolkingsregister) gevangen moeten worden gezet.

Meer dan drieduizend Nederlandse politieambtenaren hebben in Schalkhaar een opleiding genoten.

De volgende aflevering:

**HET DAGELIJKSE
POLITIEWERK**

Prijsuitreiking na sportwedstrijden door overste E.J. Feenstra, gewestcommandant te Arnhem. Rechts de latere bataljonscommandant C.J. de Kreek (luitenant).

Corsica, een prachtig eiland dat veel te bieden heeft, ook voor fietsers.

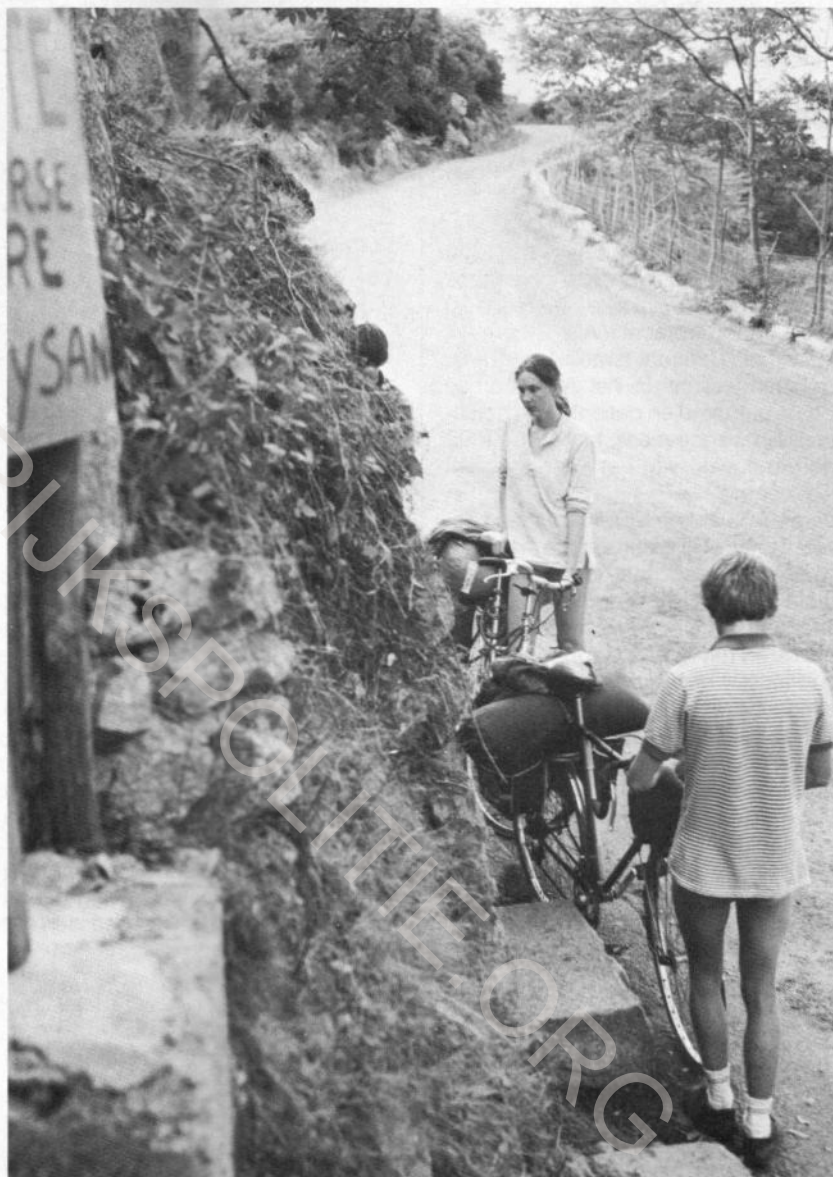
Goede voornemens voor het nieuwe jaar? Dan ook meteen maar een beetje sportief met vakantie. Speciaal voor ambtenaren die best een paar pondjes zitvlees kunnen missen, maar ook voor andere actievelingen heeft RP-MAGAZINE een drietal bijzondere fietsvakanties 'in de aanbieding'.

Kiest u maar: een fietstrektocht in eigen land (met de wind-in-de-rug) voor iedereen, óf — voor de liefhebbers — met de fietsslaaptrein naar Frankrijk óf een vlieg-fietsrondtocht over het eiland Corsica. Fietsmenu's à la carte.

Op de fiets dus, het weer helemaal opgepoetste vervoermiddel van de politieambtenaar. Waarom ook niet in de vakantie? Samen met de partner, met het gezin of met vrienden.

De Crocusvakantie is dit jaar waarschijnlijk wat te vroeg, maar met Pasen? Of in de voorzomer? Fietsen is gezellig en gezond. Maar een fietstrektocht is bovendien een spannend avontuur.

Hoe je als ambtenaar aan je (fiets)trek kunt komen

Fietstrektocht met de wind mee

Eerst een suggestie voor mensen die (nog) niet zulke fanatieke fietsers zijn. Mooiweerfietsers, zoals adjudant H.J. Voordewind er een is. Hij trekt er graag met zijn fiets op uit, maar — de naam zegt het al — alleen als hij de wind in

de rug heeft. Zo maakt hij met zijn vrouw prachtige fietstrektochten.

Hoe doe je zo iets?

Adjudant Voordewind: „Heel eenvoudig. Wij gaan meestal een land week-end of een week met de fiets op trektocht. Als de weersvoorspelling goed is voor de komende dagen (geen regen), pakken we onze fietstassen in en laten we ons door het KNMI voorlichten over de te verwachten windrich-

Fietstrektocht door Frankrijk. Langs campings, boerderijen of hotels, net zoals je zelf verkiest.

ting. Harde wind is geen probleem; hoe meer wind, hoe gemakkelijker we fietsen. Als er (bijvoorbeeld) zuid-westenwind wordt voorspeld, dan pakken we onze ANWB-fietskaart en stippelen in de tegenovergestelde (dus in dit geval: noordoostelijke) richting een mooie route uit voor onze eerste dag. Zoveel mogelijk langs rijwielpaden en verder langs rustige binnenvegen.

„Je kunt van tevoren bepalen hoeveel kilometers je die eerste dag wilt afleggen, maar wij vinden het veel spannender om gewoon te kijken hoever je komt. Dat is trouwens ook beter voor 'beginners' die van tevoren nog niet weten hoelang hun benen (en vooral hun billen) het zullen uithouden. Het moet wel leuk blijven. Nooit forceren. De eerste dag kalm aan beginnen. Bijvoorbeeld 's morgens tweemaal een uur en 's middags nog eens tweemaal een uurtje. Dat is — met rustpauzes — voor iedereen te doen en je bent dan toch meteen zo'n zestig kilometer van huis.

„Omstreeks theetijd overleggen we hoever we nog willen fietsen en kijken dan alvast in onze ANWB-hotelgids waar we die avond een goed slaapadresje kunnen vinden. (Wie liever kampeert kan een campinggids raadplegen). Je kunt opbellen en reserveren, voor alle zekerheid, maar wij doen dat nooit omdat er — buiten het hoogseizoen — altijd plaats is. Wij zien liever eerst, vóór we ons vastleggen.

„Wat we ook wel eens gedaan heb-

ben, is naar een politiebureau stappen en vragen naar een goed adresje. De collega's weten doorgaans wel waar je goed-en-niet-duur kunt logeren. De volgende dagen kan het fietsspelletje zich herhalen: wind opzoeken, voor de wind gaan fietsen, net zo lang als je zin hebt. De laatste dag zoek je dan (niet te laat) een NS-station op vanwaar je een goede treinverbinding hebt naar een station in je woonomgeving. Uiteraard met de fiets op dezelfde trein ...”

Het nieuwste: de fietsslaaptrein die je — met de fiets — in één nacht van Nederland naar de Dordogne rijdt.

Commentaar van de Nederlandse Spoorwegen: „Het meenemen van uw fiets is (tegen betaling) mogelijk in alle reizigerstreinen met een bagageafdeling. Op werkdagen van 9.00-16.30 uur en 's avonds na 18.00 uur. Op zaterdag en zondag kan het de gehele dag.”

Leuk idee van die adjudant. Hij woont toevallig in het midden van het land en kan dus bij wind uit elke richting van huis vertrekken. Maar hoe start je in Hoorn bij westenwind? En wat moet iemand uit Westkapelle als de wind oost is?

Geen probleem. Dan start je gewoon ergens anders. Met de fiets op de trein naar een station waar je wél goed weg kunt komen, bijvoorbeeld Abcoude, Ede of Roosendaal, om zomaar eens een paar stations te noemen.

Je kunt tevoren het een en ander voorbereiden en reserveren, maar bedenk wel: hoe meer zekerheid je inbouwt, des te meer gaat er van het verrassende 'avontuur' verloren.

Met de fietsslaaptrein naar Frankrijk

Voor getrainde fietsers is er in het buitenland meer te beleven. In Frankrijk bijvoorbeeld. Je kunt er gewoon naar toe fietsen en dan in de Vogezen of Bretagne rondtrekken, maar je zit dan wel met die heen- en terugreis door de Benelux.

De fiets op de trein zetten kan ook, maar is vaak geen succes: de vooruitgestuurde fiets (een dag of tien tevoren, luidt het advies) komt nogal eens beschadigd, te laat of helemaal niet op de juiste plaats van bestemming aan.

Een hele verbetering zijn de pendelbussen die de fietsers tegelijk met hun fietsen (in de aanhanger) vervoeren. In de afgelopen twee jaar zijn er zo een kleine tienduizend peddelaars met hun tweewielers naar Frankrijk gebracht.

Nieuwste aanwinst in deze sector is de fietsslaaptrein, die France Individuelle in de vorige zomer vanuit Nederland liet rijden. Deze jonge (Nederlandse) reisorganisatie, die gespecialiseerd is in actieve vakanties in Frankrijk, laat ook deze zomer weer — in samenwerking met de Nederlandse en Franse Spoorwegen — in juli en augustus speciale slaaptreinen rijden, die ongeveer 450 passagiers en (in speciale wagons met veilige fietsenrekken) in één nacht naar de Franse Dordogne brengen. Acht weken achtereenvolgende trekt er uit Haarlem elke maandagmiddag ('s avonds instappen in Roosendaal kan ook) zo'n F.I.-trein die de volgende ochtend om acht uur in Limoges stopt en om tien uur in Souillac. Geen overstap in Parijs; geen overladen van fietsen.

De fietsen worden vervoerd in wagons met speciale rekken. Medewerkers van France Individuelle zorgen zelf voor het in- en uitladen. De trein bestaat verder uit couchette- en zitrijtuigen. Met aparte coupés voor rokers en niet-rokers. Een alternatieve restau-

ratiewagon zorgt vooral voor 'gezonde' consumpties voor de sportieve fietser: melk, karnemelk, bruine broodjes enz.

Fietsexpert en oud-NS'er Gijsbert Valstar (van de fietsvakantiewinkel Bikecentennial in Woerden) garandeert ongeschonden aankomst van elke fiets. Bovendien: „Iedereen die voor onze slaaptrein boekt, krijgt van tevoren van ons een advies welke trein hem of haar gegarandeerd — en gratis! — met de fiets naar het vertrekstation van onze slaaptrein vervoert. Op ons treinsbiljet mag de fiets altijd mee, ook tijdens spitsuren.”

De prijs is aantrekkelijk. De treinreis zelf (retour), met gratis aanreis van elk station in Nederland, komt voor de Dordogne op ruim 300 gulden, inclusief fietsvervoer en verzekering. Wie een couchette (ligplaats) wil, betaalt maar 15 gulden per enkele reis extra. Kinderen tot 12 jaar reizen voor de halve prijs.

In Frankrijk is volop keus. Een paar voorbeelden:

Een 17-daagse fietstocht langs campings in Bretagne kost f 595,— (inclusief fietsbus). Maaltijden ongeveer f 15,— per dag extra. Desgewenst ook sportfiets te huur voor f 140,—.

Een 17-daagse fietstrektocht door de Pyreneeën komt op f 695,— (inclusief fietsslaaptrein, kampeerkosten, reisbegeleiding, bagagetransport en bezemwagen).

Een fiets-luivervakantie (een week fietsen en een week luieren) in de Dordogne, met verblijf op campings, varieert van f 795,— (eigen vervoer) tot f 1.035,— (busreis). Er zijn ook kortere fietstochten van 8-10 dagen.

Met de fiets naar Corsica vliegen

Nieuw en ook heel apart zijn de fietsvliegtochten met Air France naar het prachtige eiland Corsica, tegenover de Franse zuidkust. Een 15-daagse fietstrektocht langs de boeiende kust en dwars door het binnenland (totaal 578 km) met overnachting op campings. Inclusief vliegreis, kampeerkosten, sportfiets etc., exclusief maaltijden, komt deze vakantie bij France Individuelle op f 1.370,—. Dit is vooral iets voor sportieve fietsers. Een beetje ervaring is wel gewenst, hoewel ik er ook ongevoefde dikkerds heb zien zwoegen, die dankzij hun wilskracht de tocht keurig uitfietsten.

Wie meer informatie wil hebben over de genoemde fietstochten, kan alle gegevens over de routes, vervoer, data en prijzen aanvragen bij:

■ France Individuelle, Mientweg 54, 1732 LG Lutjewinkel. Tel. 02244-1656 (ook 's avonds). Vragen naar de (gratis) brochure 'Actieve Vakanties';

■ Frans Verkeersbureau, Prinsengracht 670, 1017 KX Amsterdam (voor algemene informatie over Dordogne, Bretagne of Corsica);

■ Fietsvakantiewinkel Bikecentennial, Havenstraat 13, 3441 BH Woerden. Tel. 03480-21844 (voor alles over fietsen, fietsvakanties, fietskaarten etc.).

Fiets verzekeren....

verzeker 'm met het

In ons registratiebestand zijn ± 600.000 eigenaren van fietsen opgenomen. Elke politiemann kan informatie verkrijgen (UNIGARANT N.V. tel. 05280 - 7 77 77).

Met bijdragen van: Hay Clabbers, Jan Harmsen, Paul Meijers sr,
Ton Muller, Leo Reijgersberg, Wim de Rooy, Stephan Worm e.a.
Eindredactie: Bert Huizing.

Korpsjubileum in de districten	18
Werkgroep politie bij Amnesty International	19
IPA wegens Zuid Afrika uit Uno gezet	19
Nieuw bureau voor district Limburg?	19
Skiles in Nunspeet	20
Minister Winsemius start politie-milieucursus	20
Harlinger adspiranten bleven weekend thuis	21
Cursus beëdigen	22
Sport: 'Hyvä Suomi'	22
Sport: RP te Water wint volleybaltoernooi	22
Kort en Klein	23
Museumstukken	23

Korpsjubileum in de districten

APELDOORN. — Niet alleen in Voorburg, ook elders in het land is op diverse plaatsen herdacht dat het korps Rijkspolitie op 11 november 1985 veertig jaar heeft bestaan.

Zwolle: versierd

De passanten van de Stationsstraat in Zwolle werden er op de morgen van de 11e van de 11e bijtijds al aan herinnerd dat er enige reden

was voor feest. Op de deur van het districts bureau prijkte een bord met het opschrift: 'Hulde aan het 40-jarige korps Rijkspolitie'. Ook de kantine was versierd. De beheerder past zich helemaal aan en serveerde gratis koffie. Om 4 uur in de namiddag werd het tijd voor een feestelijke stafborrel. Commandant J.E. de Wijs, juist terug van de bijzondere korpsvergadering op de Algemene Inspectie, overhandigde zijn plaatsvervanger, overste J. Veneman, de copie van het Politiebesluit die hij enkele uren eerder van de Al in ontvangst mocht nemen.

Zwolle. Stafborrel

Breda: kunstwerk

In Breda recipieerde op 29 november de commandant van het district. Bijna tweehonderd genodigden gaven gehoor aan zijn invitatie. Namens de vierenveertig

burgemeesters bood de heer J. van Homelen, burgemeester van de gemeente Hooge en Lage Mierde de DC een kunstwerk aan. Voor alle groeps- en postcommandanten had de Oisterwijkse kunstenaar een replica ervan vervaardigd.

Breda. Kunstwerk. De twee menselijke figuren: de bevolking, de drie vogels: de driehoek met daarin de zorg voor de bevolking, korpswapen en 44 sterren als symbool voor de gemeenten.

Den Bosch. Op z'n Brabants

Den Bosch: feest

In Den Bosch werd het feest helemaal op z'n Brabants gevierd. Daar namen de personeelsleden niet alleen een (zelf betaalde) borrel op de verjaardag van hun broodheer, maar traden ook de twee Brabantse veldwachters Polleke en Peerke voor het voetlicht:

Polleke: 'Ut is ok nooit goed ok!'

Peerke: 'Wè no dan?'

Polleke: 'Nou, dè Kurps Rijkspolisie viert op 't ogenblik dè 't 40 jaor bestaat.

Vraag nie waarom, want dè wit ik ok nie — ik geleuf dè ze bang zèn dè ze de 50 jaor nie haolen . . . Dieë generaal van dè kurps heet un aontal bedrijven bereid gevonden dè feestje te sponsoren, dus hij docht: loat ik us royaal zèn. Hij stelde de commandanten veur un bedrag van vijf gulden per genodigde ter beschikking . . .'

Peerke: 'Vijf gulden!? Dè feestje wordt zèker gesponsord deur unne lége BV?'

Polleke: 'Beginde gij nou ok al? Nou waz er unne keer geld, en nou was ut wer nie genoeg! Het beste kunde natuurlijk op de markt gaon staon, dan hédde gelijk al f 7,50 per persoon ter beschikking. Maor als ge't per se binnen wilt houden, dan nodigde urst de Provinciaal Militair Commandant ut veur 't feestje. Dan vraagde um daornao om één van zunnan kazernekantines ter beschikking te stellen, veur de sfeer en de herkenbaorheid . . .'

Peerke: 'Maor dan hedde nog niks geschonken!'

Polleke: 'Gin probleem veur unne inventieve comman-

dant: unne tas koffie mee un koekske van eigen deeg. Un glasse van zun eigen gezeik en unne sigaar ut eige dōs toe.'

Polleke: 'De bisschop van Den Bosch het zich afgevraagd waarom 't kurps nou pas z'n veertig jaorig bestaon vierde. En toen het dieë bisschop 'm da uitgeleed. Witte wà? In den bijbel kumt 't kurps al heel vruug veur. D'r staot beveurbeeld: Waor gin beleid is gaot een volk te gronde. Maor 't wor gered as er veul roadgivers zen.'

Peerke: 'Verrek, nou ge 't zeet. Ik heb laotst ok zuiets gelezen: God heeft hun gegeven eenen geest des diepen slaaps, ogen om niet te zien en oren om niet te horen tot op den huidige dag . . .'

Polleke: 'Witte gij d'n overeenkomst tussen 't kurps en d'n Titanic?'

Peerke: 'D'n Titanic? Dè 's toch dè schip waarvan de dochten dè ut onverwoestbaor was, dè ut altij wel zou blèven bestaon, maor dè mooi wel zok . . .! Dè is toch dè schip waarvan de commandant aon de schèèpskapel opdracht ha gegèven tot 't laotste toe te blèven speulen . . .'

Polleke: 'Waorum hedden gij nie subiet gezeet da ge dè raodsetje al kende?'

Peerke: 'D'r is een verschil, Polleke. Naor d'n Titanic hebben ze net zolang gezocht totdà ze n'm teruggevonden hadden!'

Polleke: 'Ze hebben 'm, de Titanic, wel teruggevonden, maor ze laoten 'm mooi op de bodem liggen.'

Peerke: 'Nou, ze zuuken toch ok nog stéeds een definitieve plak veur 't rijkspolisie-museum!'

Werkgroep Politie bij Amnesty International

APELDOORN. — Op 18 december 1985 is in Amsterdam besloten een Werkgroep Politie bij Amnesty International op te richten. Het is de bedoeling te werken aan de totstandkoming van een Beroepsgroep Politie bij deze organisatie, zoals er al beroepsgroepen zijn voor artsen, journalisten, militairen e.a.

De werkgroep bestaat uit een subgroep die zich met actie (corresponderen met beroepsgeenoten in het buitenland, bekendheid geven aan activiteiten) bezighouden. Een andere groep o.l.v. dr P. van Reenen, directeur van de Nederlandse Politie Academie, zal werken aan bewustwording onder politiemensen met betrekking tot de mensenrechten. Deze groep zal Amnesty International intensiever voorlichten over Politie.

Naast de contacten met de politiebonden ACP en NPB zijn inmiddels gesprekken gevoerd met een vertegenwoordiger van de Vereniging van Hogere Politieambtenaren (VHPA).

Wie geïnteresseerd is in de samenwerking van politiemensen met Amnesty International kan zich wenden tot de voorzitter van de werkgroep, de oud-hoofddirectaris van Politie te Zaanstad, A.B.J. Prakken.

Het adres — in tegenstelling tot wat in ons december-nummer vermeld werd — luidt: Lagedijk 36, 1544 BG Zaandijk, tel. 075-217879. Voor informatie kunnen RP'ers zich ook wenden tot collega Rob van Houten te Breda.

(AH)

IPA wegens Zuid-Afrika uit de UNO gezet

APELDOORN. — De International Police Association (IPA) is aan het eind van 1985 (op voorstel van vooral Afrikaanse landen) wegens haar opstelling tegenover deelneming van Zuid-Afrikaanse politiemensen aan de IPA-activiteiten, uit de UNO gestoten.

De politieorganisatie was in februari 1984 in de tweede categorie van non-gouvernementele organisaties geaccepteerd. Daarmee kreeg zij een adviserende status bij de Verenigde Naties, alsmede het recht waarnemers naar alle vergaderingen te zenden en alle commissies aan te horen en te adviseren. De internationale president van de IPA, de Duitser Jürgen Klös, betreurt de beslissing: „Het werk in de openbaarheid van de IPA heeft er een terugslag door ondergaan. Wij kunnen de Verenigde Naties te kennen geven dat wij tot verdere samenwerking steeds bereid zijn, maar ons niet tot spelbal van de politiek maken.”

Nederlandse actie

In 1982 werd de Zuid-Afrikaanse sectie als volwaardig lid tot de IPA toegelaten. De politieke ontwikkelingen in Zuid-Afrika en het daarmee verband houdende optreden van de Zuid-Afrikaanse politie zorgde voor spanning op het 11e IPA-wereldcongres (1985) in Parijs. Ook toen al stond de UNO-status van de Association op het spel. De Scandinavische landen en vooral de Nederlandse afdeling ondernamen actie om Zuid-Afrika het lidmaatschap te ontnemen. Een aantal afdelingen wilde het werk bij de UNO en bij de Raad van Europa opgeven 'omdat daar automatisch politieke vragen aan ons zullen worden voorgelegd waarvan de discussie door hen niet met onze statuten verenigbaar wordt geacht'. De afdelingen die Zuid-Afrika wil-

den voorstellen zich terug te trekken dan wel wilden uitsluiten waren bevreemd dat haar lidmaatschap moeilijkheden in de UNO en in bepaalde afdelingen zou opleveren.

Van alle deelnemende landen ging Nederland het diepst op de kwestie in. Voor het eerst in haar bestaan werd een IPA-vergadering geschorst voor onderling be raad. De Zuid-Afrikaanse sectie besloot zich bij de IPA-activiteiten zeer terughoudend op te stellen en in geen geval de vergadering in Nederland te bezoeken. Australië zou als vertegenwoordiger optreden.

'A-politiek'

Het internationale bestuur besloot echter, met steun van het grootste deel van de vergadering, het uitgestippelde beleid voort te zetten.

Jürgen Klös (in het Nederlandse IPA-Bulletin): „We zullen alle mogelijkheden uitputten tegen afwijzing van de UNO-status en voor het voortbestaan van de commissie voor UNO-aan gelegenheden, met het doel het behoud of het eventueel terugkrijgen van de status. Het in de politiek trekken van de IPA wordt afgewezen en daardoor kan het lidmaatschap van de Zuid-Afrikaanse afdeling niet ter discussie worden gesteld zolang het lidmaatschap open staat voor politiedienaren in alle kleuren, religies en rangen en vrij van rassens beperkingen (...). Wij zijn absoluut a-politiek, wij doen niets aan politiek, maar wij willen dan ook geenszins een politiek object worden.”

Op de vraag aan de president of het lidmaatschap van Zuid-Afrika zelfs ten koste van de UNO-status van de IPA zou moeten gaan, merkte hij op: „We laten ons niet manipuleren en dwingen een door het hoogste gezag van onze vereniging toegelaten afdeling door politieke druk uit te sluiten. Als men in verband met de omvang en de betekenis van de IPA een voorbeeld wil stellen, dan moet men niet vergeten dat

ook andere non-gouvernementele organisaties leden in Zuid-Afrika hebben, zonder dat de UNO daaruit consequenties heeft getrokken. Waarom men zich nu uitgerekend bij een organisatie sterk wil maken die in haar Zuid-Afrikaanse afdeling er sterk en stipt op toeziet dat geen apartheid wordt uitgeoefend, is een vraag die de UNO zelf dient te beantwoorden.”

(AH)

Nieuw bureau voor district Limburg?

ROERMOND. — Op het moment dat we dit schrijven lopen 150 Limburgse RP'ers bij de ambtenarenrechter te hoop tegen de beslissing van de minister van Justitie.

Deze bepaalde in december van het afgelopen jaar dat (ondanks de tegenstand van de Tweede Kamer), de districten Maastricht en Roermond zouden worden samengevoegd tot een nieuw RP-district dat de gehele provincie Limburg zou omvatten.

De bewindsman weigerde de motie van het parlement uit te voeren waarin hem was gevraagd van de fusie af te zien, omdat hij niet verantwoordelijk wilde zijn voor 'een historische vergissing'. Waarop de twee politieke partijen, die zich zo hadden ingespannen om de samenvoeging te voorkomen (CDA en VVD), de strijd tegen de minister opgaven.

Formeel is de fusie op 12 december ingegaan. Kolonel W. Schaafsma (DC Maastricht) is met de waarneming van de leiding van het nieuwe district Limburg belast en overste P. Leers (DC Roermond) is de vervanging van de commandant en de coörd-

INFO 1

(Foto: Hay Clabbers)

dinatie van de werkzaamheden die met de samenvoeging verband houden, opgedragen. Vrijwel parallel met de vraag van wel of geen samenvoeging liep het probleem van de huisvesting. Zowel de voormalige districten Roermond als Maastricht waren slecht gehuisvest. De minister had de Limburgse burgemeesters beloofd ervoor te zullen zorgen dat de huisvesting van de staf en de ondersteunende diensten bij

het districtscommando centraal zou plaatshebben. Rijksgebouwendienst vond op het industrieterrein 'Heide' in Herkenbosch een leegstaand pand dat te huur was. Berichten over huisvesting in een oud klooster te Echt, een justitiegebouw dat in Born gebouwd zou moeten worden en een onderkomen in 'Exaeten' waar nu de COME is ondergebracht, worden door Justitie en Rijksgebouwendienst ontkend. (HC)

Minister Winsemius start politie-milieucursus

'Meer mensen, meer middelen en meer geld voor handhaving'

EPE. — „Als wij er niet in slagen nu de handhaving goed van de grond te krijgen, kunnen wij het wel voor altijd vergeten. Daarom durf ik de pot bodemsanering desnoods aan te spreken. Ik kan het toch niet verkopen om enerzijds geld uit te geven om de boel schoon te maken en de smerigheid aan de andere kant te laten lopen? Handhaving van onze milieuwetten heeft de allerhoogste prioriteit. Dat zal meer mensen betekenen, meer middelen en vooral meer geld kosten.”

Op 12 december 1985 gaf dr P. Winsemius, minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer in Epe het officiële startsein voor de vijftientig basis-cursussen voor politieambtenaren. De opleidingen zijn vooral bedoeld voor de ouderejaars politiemensen die het vak Dier en Milieu tijdens de primaire politieopleiding niet hebben genomen. De vorming is een initiatief van de vereniging 'Poli-

Met de knal van een vallende steen in een glazen schaal, gaf minister Winsemius ('Moet ik, net als jullie kraanvogel, op een poot gaan staan?') het startsein.

'Deze luidruchtige handeling is nodig om Binnenlandse Zaken en Justitie te doen realiseren dat opleiding en vorming van politieambtenaren noodzakelijk is, wil een adequaat milieuhandavingsbeleid kans van slagen hebben'.

(Foto: Peter Drent)

tie Dieren- en Milieubescherming' en financieel gestimuleerd door het ministerie van VROM.

Ecologie

De cursussen, die drie dagen in beslag nemen, worden op vier plaatsen in het land gegeven. Op de eerste dag wordt het milieuvraagstuk vanuit de ecologie (betrekkingen tussen dieren, planten en hun omgeving) benaderd en inzicht verschaft welke rol de mens daarin speelt. De tweede dag is gereserveerd voor een populaire uitleg van de milieuwetgeving. Op de laatste dag van de cursus wordt het onderwerp vanuit de politiepraktijk van alle dag benaderd.

„Voor mij is de politie onze voelhoorn. Ze heeft meer zicht op wat er in het milieu gebeurt. Ze is alert en geoefend en kan een goed proces-verbaal schrijven over deze complexe materie.

Skiles in Nunspeet

APELDOORN. — Op uitnodiging van Frans ten Wolde, langlauf-organisator in Vierhouten, volgden vijf RP'ers van de groep Nunspeet deze

maand hun eerste skiles. Slechts een van de collega's had eerder op de lange latten gestaan. Voor de rest was het vallen en opstaan. Het minste moeite hadden de Rijkspolitiemensen na afloop in 'De Vossenbergh' in Vierhouten met de traditionele Glühwein.

(Foto's: Bram van de Biezen)

Er is gewoon een grotere bekwaaamheid bij de politie aanwezig dan bij anderen. Je zult dus moeten zorgen dat er iets gebeurt met het opleidingsniveau zodat politiemensen uit de voeten kunnen met de milieuwetgeving", aldus de minister.

Handboek

De cursisten, vijftien ambtenaren van RP of GP per seance, zullen gebruik kunnen maken van het handboek 'Natuur, Milieu en Wet' dat handelt over natuur, milieu en dier én de wetten die erop van toepassing zijn. Het is een uitgave van de Politie Dieren- en Milieubescherming die bij de samenstelling is uitgegaan van haar opleidingsdoelstelling: 'De politieambtenaar onderschrijft het belang van een goede milieu-, natuur- en dierenbescherming en richt zich op de praktijk daarnaar'. Het handboek gaat over ruim 130 pagina's in op milieuaspecten als water, bodem, lucht, geluid, mens, dier, plant en landschap, milieu-beheer, wetgeving. Er is ruimte gemaakt voor milieugevallen in de politiepraktijk en middels de milieukaart kan de lezer zich op de hoogte stellen van de wetgeving waarin milieubepalingen zijn opgenomen, van adressen van bij de handhaving betrokken instanties en van instellingen, stichtingen, verenigingen etc. die zich met 'het milieu' bezighouden.

De tekst van de wegwijzer is — zoveel mogelijk ontdaan van wollig en juridisch taalgebruik en ambtelijk geuzel — zeer leesbaar. De onderwerpen worden door middel van foto's en ander illustratiemateriaal op aantrekkelijke wijze verklaard. Voor wie het Handboek aanschaft lijkt 'Milieu' niet moeilijk meer. De prijs ervan is f 12,50.

(AH)

Tussen gehoordrempel en pijngrens

Men staat er niet altijd bij stil, maar het aantal decibels geluid dat een vallend blad veroorzaakt is altijd nog 10. Het geluid — op vijftig meter afstand — van een startend straalvliegtuig is slechts tien decibels verwijderd van de pijngrens van het gehoor (140). Een beatband is goed voor 115 decibels, de intercity Amersfoort-Zwolle veroorzaakt er (op 25 meter van de rails) 90. Radio 3 — over het algemeen nogal luid afgesteld — staat, met de handmixer en de elektrische koffiemolen, voor 75 decibels. In een Mercedes 280 S (120 km/uur) nemen we 65 decibels waar en in een Lelijke Eend (bij 100 km/uur) 80. Veel RP'ers staan er — voor wat betreft de geluidshinder — het best voor. Binnenshuis in een stil dorp is het net iets 'lawaaier' (25 decibels) dan in een omroepstudio. En een elektrische schrijfmachine maakt over het algemeen te veel lawaai: 65 decibels. Dat geluid is net zo sterk als dat in een druk restaurant of een trein.

(Uit: Natuur, Milieu en Wet)

Harlinger adspiranten bleven weekend thuis

HARLINGEN. — In het weekend van 2 en 3 november j.l. zijn de adspiranten van de opleidingsschool van de Rijkspolitie thuisgebleven. Dat wil zeggen: de aanstaande RP-collega's hebben geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid met gezinsbezoek te gaan. Het initiatief voor de 'Aktie Schoolblijven' (zoals die niet

Het Pamflet

ASPIRANT OF LEERLING? ** SALARIS OF SAKGELD? ** ONBESLOED OF BESLOED?

OPLEIDINGSSCHOOL VAN HET KORPS ALKOPOLITIE
Koningin Wilhelminastraat 41,
Dordrecht 41,
3060 AC Harlingen.
tel. 0518 - 6541.

Aan alle medewerkers van de Nederlandse politiekorpsen.

Harlingen, 21 oktober 1985.

Wij, leerlingen van de primaire opleidingsschool van het korps rijkspolitie, gevestigd te Harlingen, houden een protest weekend vanaf vrijdag 3 november te 14.30 uur t/m maandag 6 november o.s. te 11.00 uur. Gedurende dit weekend zullen wij niet naar onze familie reizen, maar op ons schooladres, Koningin Wilhelminastraat 41 te Harlingen verblijven.

Ons protest is gericht tegen de wijze waarop de overheid haar toekomstige gezagsdragers o.a. in financieel opzicht in de knoei laat staan.

Met deze actie willen wij bereiken, dat er verbetering komt in onze vrome en menselijke financiële positie.

Wij vragen uw begrip en steun voor deze actie. Laat uw stem horen door solidair met ons te zijn.

De gehele actie wordt gesteund door de vakbonden ACP en NPB. In het actie weekend zullen de bestuurders in CPD-verband bij ons aanwezig zijn.

De actie voerende leerlingen.

VERBODEN TOEGANG TOT DE OPLEIDINGSSCHOOL VAN HET KORPS ALKOPOLITIE

terecht werd genoemd, de adspiranten staan ingeschreven in het bevolkingsregister van Harlingen en hen worden inhoudingen voor kost en inwoning gedaan) was uitgegaan van de politiebonden ACP en NPB. De bezetting van het opleidingscomplex, dat gebruikelijk van vrijdagmiddag tot maandagochtend gesloten blijft, vond plaats als protest tegen de zakgeldregeling voor adspiranten, waardoor aanstaande politiemensen tijdens hun opleiding tot agent of wachtmeester, in financiële problemen kunnen geraken. De adspiranten krijgen geen studiebeurs en studeren met behoud van een uitkering is slechts in enkele gevallen mogelijk.

Corvee

Het 'thuisblijven' begon met een persconferentie, waar een 25-jarige ongehuwde adspirant uitlegde van f 258, — niet te kunnen 'leven' en een getrouwde leerling zich afvroeg hoe hij met f 600, — zou moeten rondkomen. Voor het weekend waren allerlei activiteiten georganiseerd, de taken om de bezetting ordelijk te laten verlopen werden onderling verdeeld. Er was een corveeploeg samengesteld en een kantinedienst geformeerd. De receptionist (in uniform)

registreerde bezoekers en een ordedienst zorgde er voor dat in het gebouw de zaken volgens de gemaakte afspraken verliepen. Toiletrollen werden vervangen en een cateringbedrijf voerde maaltijden en drinkwaren aan. Voor de adspiranten zelf waren sport en spellen georganiseerd en bleef het — met muziek van een Helderse band — op zaterdagavond in de kantine gezellig. De NOS-TV kwam op bezoek en maakte beelden voor het zaterdagavond-journaal. Via de telex van de gemeentepolitie van Harlingen werden meer dan honderd adhesiebetuigingen van politiecollega's uit alle delen van het land ontvangen. Een deputatie van de politieschool in Heerlen kwam naar het Friese om de demonstranten steun te betuigen. De zondag werd gebruikt om familie, vrienden, kennissen en andere belangstellenden te ontvangen. Op de maandagochtend werd de actie afgesloten met een samenkost van de honderddertig deelnemers.

(AH)

Opvallend onopvallend

DORDRECHT. — In de Al-blasserwaard rijdt sinds kort een surveillanceauto rond die voor een OSA moet door-gaan. Dat is ook zo. Dat wil zeggen van voren. De on-opvallendheid eindigt achter de benzinedop:

(Ingezonden
door W. de Rooy)

To stop or not to stop . . .

Jaap Beenhakker van de TR in het district Middelburg maakte een fotostop bij een kruispunt in Vrouwenpolder.

(JACM)

Wel of niet stoppen

Cursus Beëdigen

APELDOORN. — Het Cen-traal Instituut voor Opleiding en Vorming van het Korps (CIOV) zal dit jaar langs de weg timmeren, zo is ons be-loofd. In de presentatie van het instituut zal de audio-visuele dienst zeker een rol spelen. Dat doet hij over-igens al bij de diverse cursus-

Marjan De Eerste

Plaatje

MIDDELBURG. — Marjan Warrens van de groep West Zeeuwsch-Vlaanderen slaag-de in september als eerste vrouw bij de Rijkspolitie als terreinmotorrijdster.

Terug in het Zeeuwse werd ze door haar collega's in de bloemetjes gezet. Persfotograaf Henk Hom-mers maakte er een plaatje van.

(JACM)

infosportinfosportinfo

'Hyvä Suomi'

HORN. — De trofee 'Zilveren Pistoöl' die door kolonel W.A. de Kraker, directeur van de Centrale Opleiding Mobiele Eenheden van het korps Rijkspolitie, als wisselprijs voor de internationale COME-politieschiet-wedstrijden ter beschikking is gesteld, is verhuisd van Aken (Duitsland) naar Helsinki (Fin-land). Het Finse team schoot op 7 en 8 november 1985 op de semi-overdekte regionale schietbaan te Helmond de punten bij elkaar die goed waren voor de eerste prijs. Er namen aan de wedstrijden 58 teams uit België, Duits-land, Finland en Nederland deel.

Uitslagen:

De teams: 1. SEK Helsinki (SF) 976 p.; 2. P.P. Aachen (BRD) 966 p.; 3. SEK Dort-mund (BRD) 957 p.

Het beste Nederlandse team werd dat van de GP Maastricht. De Limburgers werden 4e met 940 p.

Individueel: 1. H. Groten (Aa-chen) 250 p.; 2. J. Makkula (Helsinki) 249 p.; 3. K. Volker (Hamburg BRD) 248 p.

Als eerste Nederlander ein-digde W. Speldekamp van Invoerrechten en Accijnzen. Hij kwam terecht op de 8e plaats met 246 p.

Dames: 1. M. van Zuylen (RP Den Haag) 215 p.; 2. M.

Beckers (RP Den Haag) 209 p.; 3. J. Nijkskens (RP Roer-mond) 208 p.

(HC)

COME-schietwedstrijden
(Foto: Hay Clabbers)

RP te Water wint volleybaltoernooi

DEN HAAG. — Het team van de RP te Water heeft op 14 oktober het volleybaltoernooi voor RP-meldkamers ge-wonnen. De tweede plaats was voor het team uit Zwolle en de derde plaats werd be-zet door de volleyballers van AVD II.

De wedstrijden werden ge-houden in sporthal 'De Mam-moet' in Gouda. Het toernooi was georganiseerd door de mensen van het Meld- en Infocentrum van het district Den Haag. Aan het toernooi namen zestien teams deel.

(TS)

infosportinfosportinfo

producties die bij opleiding en vorming kunnen worden gebruikt.

(AH)

'Video-clip'.

(Foto: CO Goemans)

Korten Klein —

RPm signaleert in dit rubriekje wat er in de pers over de politie wordt geschreven. Voor de juistheid van de inhoud blijven de genoemde media verantwoordelijk.

● Een matje van dun ijzerdraad is een van de nieuwste wapens in de strijd tegen **vandalisme in het openbaar vervoer**. Als iemand met een ijzeren voorwerp vernielingen aan de stoel aanricht gaat er bij de chauffeur een lichtje branden. Hij registreert plaats en tijdstip van de vernieling. Op die wijze kan gecontroleerd worden op welke plaats langs de route de meeste vernielzuchtigen in de bus zitten. De busonderneming Centraal Nederland, die het systeem in gebruik heeft, hoopt door informatie en voorlichting het vandalisme tegen te kunnen gaan. (Volkskrant)

● De Franse politie heeft haar **képi afgezet** en het getailleerde tuniek afgelegd om zich te steken in een door het modehuis Balmain ontworpen platte pet en bloesend jack. Voor het eerst wordt het pistool van de voormalige gardien de la paix zichtbaar gedragen. (Times)

● Jaarlijks sterven honderden in **beslag genomen vogels** in het asiel waar ze zijn opgenomen. De dieren blijven veelal, hangende de juridische procedure, langer in gevangenschap dan goed voor ze is. (Volkskrant)

● In Utrecht is een **Landelijk Buro Slachtofferhulp** geopend. Het moet eens steunpunt worden voor service, advies en informatie aan slachtoffers van geweldsmisdrijven. Men streeft eraan om over enkele jaren een hulppost in de eigen gemeente of regio te hebben. (Volkskrant)

● In alle autobussen van Centraal Nederland zullen twee **bolle spiegels** tegen de achterwand worden geplaatst, zodat de chauffeur vernielingen kan waarnemen en signaleren. Een proef in bussen tussen Amsterdam en Leiden heeft gunstige resultaten opgeleverd. Op trajecten waar de meeste vernielingen werden aangebracht, zijn extra controleurs ingezet. (Trouw)

● Adjudant J. Baayens en wachtmeester 1e kl. T. Halmans hebben een **schadevergoeding** ontvangen, omdat zij ten onrechte waren overgeplaatst. Halmans had kritiek gespuid op de leiding van de rijkspolitie in Best waar hij werkte. Het gevolg daarvan was dat Baayens werd geplaatst bij de CRI. De Ambtenarenrechter besliste dat de Algemene Inspectie van het korps RP onzorgvuldig had gehandeld. (Algemeen Dagblad)

Op de kop getikt . . .

Op de Noord-Veluwe werd in het begin van deze eeuw o.a. dienst gedaan door de brigadier-titulair v. H. Diens zoon, inmiddels ook al weer 73 jaar oud, schonk onlangs de staaflantaarn van zijn vader aan het Rijkspolitiemuseum. Deze lantaarn, minstens 70 jaar oud, werd op een voor ons curieuze wijze ontstoken. Halverwege de staaft zit een draaibaar koperen ringetje dat, om contact te maken, stevig tegen een koperen strip gedrukt moet worden. De kop van de lamp staat wat scheef. Volgens de schenker is dit ontstaan bij het op de kop tikken (lees aanhouden) van een stroper. Ook toen al!

Go.

Almanak 1940 14e jaargang

Een van de voorlopers van de huidige Politie-Almanak was het jaarboekje voor de Rijksveldwachter. Qua inhoud in grote lijnen gelijk aan onze almanak. De samensteller meldt in zijn voorwoord dat voor het eerst een ranglijst is opgenomen — in volgorde van anciënniteit en voor veelen van groote beteekenis —. Op vrijdag 10 mei 1940 zou de zon om 4.16 uur opgaan. Op die dag werd verder niets bijzonders verwacht.

Go.

HET RP MUSEUM
WENST U EN DE UWEN
PRETTIGE KERSTDAGEN EN
EEN VOORSPOEDIG 1986

Korten Klein —

Jubileum RP-magazine

Een stem uit het verleden

Zowel het 40-jarig jubileum van het Korps als het min of meer (meer meer dan min) late jubileum van het RP-magazine (27ste jaargang!) trokken mijn aandacht in het Magazine van nov. 85.

Hoe kon het ook anders. Vanaf het eerste begin was ik destijds bij beiden betrokken. Van het 'korps' was toen alleen nog maar sprake van het woord 'Korps', want enig verband was er niet in het samenvoegsel van ex-Rijksveldwachters, -Marechaussee's, -Gemeentepolitiemensen, -Gemeenteveldwachters en -Politietroepen! Dat moest nog groeien, zeker na de oorlogsjaren toen onder druk van de Duitse bezetter de Nederlandse politieorganisatie nogal wat veranderingen had moeten ondergaan. Maar we begonnen toen weer met veel animo en werklust, want de oorlogsjaren waren voorbij en de opbouw kon beginnen!

Voor u 'jongeren' een onvoorstelbare taak die toen op ons afkwam. Opleidingen waren er niet in het begin en nieuw aangetrokken personeel moest zelf maar zien hoe het politiediploma A behaald kon worden. Enige jaren later kwam 'Nistelrode', de eerste opleidingsschool, een barakkenkamp met vliegveldplaten op de modder, nieuw en oud door elkander, jonge adspiranten in overall naast oude gemeenteveldwachters-zonder-diploma, allemaal achter dat politiediploma A aan! Als DC van de RPTW heb ik de eerste jaren alle concept-processen verbaal doorgewerkt en gecorrigeerd en evenals mijn collega's van alles gedaan om enig peil te verkrijgen in het werk. De discipline was straf, model melden en afmelden en een mindere mocht alleen wat zeggen tot een meerdere als hem dat gezegd werd; allemaal zaken die gelukkig in de loop van de jaren geleidelijk aan afzwakten en verdwenen.

In de zomer van 1959 kreeg ik opdracht van de toenmalige AI om met

een kleine commissie uit het korps na te gaan of het haalbaar was om een Korpsblad in het leven te roepen. Dit naar een idee van luitenant Frackers (een 'idee', geen 'initiatief', dat niet werd verwacht van een luitenant). Het standpunt, dat dit Korpsblad onafhankelijk moest zijn en blijven, was het eerste besluit van deze commissie, daarnaast werd vastgelegd dat de abonnementsprijs dusdanig moest zijn, dat het met de toenmalige salarissen voor elk korpslid mogelijk moest zijn een abonnement te nemen. Ik meen dat dit een bedrag van f 3,50 was. Zo kwam het Korpsblad in korte tijd tot stand en het is verheugend te mogen constateren dat dit onafhankelijkheidsstandpunt na 27 jaar nog springlevend is! Van harte hoop ik dat de kleine commissie van vertegenwoordigers van de Afd. Voorlichting en van de RPM-redactie dit standpunt met handen en voeten vast zullen houden!

Nog even wat over het korpsjubileum, gevierd met ontvangsten en recepties, jubilea-boekwerken enz. enz. en wat jammer dat de flo-ers en gepensioneerden er niets van gemerkt hebben, behalve dan via de 'media'. Zij waren het toch die de basis legden voor 40-jaar-korps Rijkspolitie? En toch weet ik zeker dat ik spreek namens velen uit deze groep — die zo langzamerhand wel uit meerdere duizenden zal bestaan — als het korps Rijkspolitie nog heel veel goede jaren toegewenst wordt.

Zou het misschien een idee kunnen zijn om eens in die hele grote groep flo-ers en gepensioneerden rond te zien naar abonnees voor het RP-magazine? Natuurlijk zou een 60+ reductie ook nog wat kunnen helpen. Wees er van overtuigd dat zeer velen onder hen nog volop belangstelling voor het wel en wee en voor het doen en laten rond het (hun) Korps hebben.

Silver,
Leusden.

Korpsjubileum

'Met lege fietstassen de boer opgestuurd'

Om veertig jaar korps Rijkspolitie kun je niet heen. Zo'n jubileum dient gevierd te worden. Maar op een wijze de Rijkspolitie waardig. Waarbij de mensen die het Korps gemaakt hebben tot wat het nu is en het personeel dat er thans deel van uitmaakt op een gepaste wijze bij het feest worden betrokken.

Hoe is dat in haar werk gegaan, die viering?

Wel, om te beginnen was er een **landelijke sportdag** georganiseerd waarbij een doorsnede van het Korps aanwezig was. Voorzover het sportbeoefenaars betrof.

Er zou een **AVRO-radio-uitzending** verzorgd worden met een informatief karakter. Er zou aandacht worden besteed aan 40 jaar reilen en zeilen van het korps Rijkspolitie. Het ging niet door.

Op de werkelijke jubileumdatum, de 11e november, vond er een **uitreiking** van het **Politiebesluit 1945** plaats door de AI aan de commandanten.

Dan was er de **AVRO-radio-zondagavond-show** met een optreden van de Rijkspolitiekapel. Het evenement kon bezocht worden door 250 korpsleden. Er vond een **korps-receptie** plaats in Apeldoorn. Daarvoor waren een 400-tal korpsleden met partner uitgenodigd.

De minister van Justitie bood een **receptie** aan. Bij die gelegenheid werd het eerste jubileumboek aan de bewindsman aangeboden. Waarna een diner voor prominenten volgde.

Jubileumboek

Daarna gaf de districtscommandant een **receptie** waarvoor burgemeesters, officieren van Justitie, groepscommandanten en andere autoriteiten waren uitgenodigd.

Half december werd op het groepsbureau waar ik werk het **jubileumboek** afgegeven en vervolgens in de **correspondentiebakjes** van de mensen gedeponneerd. Op dat moment mocht ik ook delen in de feestvreugde, vijf weken nadat het feest het hoogtepunt had moeten bereiken. Een soort mosterd na de maaltijd. Van een toetje was beslist geen sprake.

Het kan zijn dat de uitreiking van het boek in andere districten eerder plaatshad, maar toch niet voordat het eerste exemplaar was uitgereikt neem ik aan.

Het leeuwendeel van het korps Rijks-politie werd dus pas twee tot vijf weken na de officiële datum van het jubileum bij de festiviteiten betrokken.

Maar goed, nog niet uit het veld geslagen sloeg ik het boek eens open en werd na dertien bladzijden met een woord vooraf geconfronteerd met een levensgrote pagina reclame... en nog een... en nog een... In totaal zestien. Een collega veronderstelde dat een adverteerder misschien wel 10.000 gulden voor een halve pagina had moeten betalen. Dat leek mij een redelijk bedrag. Al die adverteerders hadden — vanwege hun producten — een zeker belang bij de politie, zo leek het me.

Ik had me al gestoord aan de advertenties in het boek. Ik vind het niet mooi en **ethisch niet verantwoord**. Wat dat laatste betreft, denk ik mij gesteund door de Algemeen Inspecteur en mijn districtscommandant die ons regelmatig na sportevenementen aanschrijven om z.g. shirtreclame uit te bannen.

Mijn 'ethische lampje' brandde dus al, maar na een kleine rekensom ontdek- te ik dat de baten uit advertenties wel eens drie ton zouden kunnen belopen. Toen begon bij mij ook het 'financiële lampje' te branden.

Plotseling werd ik erg benieuwd naar de kosten van het boekwerkje. Een deskundige rekende mij voor dat hij het, exclusief reclame, voor mij in een oplage van 15.000 exemplaren tegen een prijs van f 5,60 (exclusief BTW) zou kunnen maken.

Met andere woorden, ik en vele anderen werden dus ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van het Korps ge- tracteerd op een presentje van nog geen drie knaken. Maar ja, het gaat niet om de waarde maar om het idee dat je wat krijgt. Ik werd snel kalmer.

Juist toen ik mijn kalmte herwonnen had, dacht ik aan de woorden die mijn moeder immer uitspreekt: „Het gaat niet om wat je geeft, maar het gaat er- om dat je het zelf geeft.” Toen ik over die uitspraak nog eens goed nadacht, sloegen bij mij de stoppen door. Het presentje was niet van het korps zelf, maar van meneer Ford, Fiat, Volvo, Heineken en vele andere onderne- mers. Ik zou ze hier alsnog hartelijk voor willen bedanken.

Het hele gedoe doet me denken aan de morgen na je verjaardag waarop je de bloemen die je zelf hebt gekregen

doorgeeft aan je beste vriend.

Uit een gesprek met iemand van de Stichting Evenementen bleek mij dat de reclame per pagina geen tienduizend gulden had bedragen, maar ook dat het boekje niet meer dan viereen- eenhalve gulden per stuk had gekost. Uit de baten waren ook de andere jubileum-evenementen betaald. Er was zelfs nog geld overgebleven voor eventuele nieuwe activiteiten en bij- voorbeeld het RP-museum.

Het lijkt erop alsof de organisatoren van het Korpsfeest de festiviteiten zon- der voldoende financiële ruggesteun hebben moeten organiseren. Ze zijn weer gewoon met lege fietstassen de boer opgestuurd. Deze historische methode werkt in 1985 dus nog.

Ik beweer niet dat wat ik geschreven heb de gevoelens van het hele korps zijn. Ik weet uit reacties binnen de eigen werkring wel dat het gevoelens zijn die bij een flink deel van de korpsleden leven.

Ik betreur de wijze waarop het over- grote deel van het RP-personeel bij de festiviteiten is betrokken. Toch wil ik het korps Rijkspolitie — waarvan ik nu 15 jaar deel uitmaak — van harte felici- teren met het jubileum.

P. Houtman,
Alkmaar.

Geldleningen

*

Financieringen

Vraag onze informatie
eens bij:

**Assurantiekantoor
VAN DE VEN**

Boslaan 4a
5691 CW Son (N-br.)
Tel. 04990-72618 of 75539

Parachutespringen doe je op Texel!

Volg tijdens uw vakantie op Texel een volledige opleiding voor het A-brevet. En maak tevens gebruik van vele andere sportieve recreatiemogelijkheden op het meest veelzijdige waddeneiland, zoals brandingzeilen, surfen, tennis, etc.

Informatie bij Paracentrum Texel
op het vliegveld Texel,
telefoon (02225) 464 of 436.

MICROFILM

een snel en modern
informatiecentrum voor:
computer output
tekeningen
boeken - documenten

**Bel Microcenter
04902-12773
Dekenfrankenstraat 2
Valkenswaard**

Ook voor:

- Archiefverfilming
- Verkoop van readers - films - chemicaliën

Specialist in snelheid en het adres voor
calques - polyesters van uw tekeningen.

RP Personalia

Algemene Inspectie

Dubois, A.H.E. te Voorburg per 1-7-85 aangesteld in sch. B/2.
Fornari, R.R.A. sch. B/8 te Utrecht per 1-19-85 de dienst verlaten.
Halverhout, M.J.A. sch. B/6 te Voorburg per 1-10-85 de dienst verlaten.
Huist, H.A.J. van sch. B/2 te Voorburg per 1-9-85 de dienst verlaten.
Klerk, A.M. de te Utrecht per 1-7-85 aangesteld in sch. B/3.
Knops, M. te Voorburg per 1-5-85 aangesteld in sch. B/5.
Lachman, L.L. te Voorburg per 1-4-85 aangesteld in sch. B/3.
Mintjes, T. te Voorburg per 1-12-84 bevorderd naar sch. B/7.
Zuiderwijk L.A. te Voorburg per 1-8-85 aangesteld in sch. B/5.

District Alkmaar

Doornebos-Poel, M.A. res.wmr. te Schagen per 1-12-85 de dienst verlaten.
Duren-Boschman, M.H. van te Alkmaar per 1-9-85 aangesteld in sch. B/2.
Kleverlaan, M.T. te Alkmaar per 1-6-85 aangesteld in sch. B/4.
Lang, F.B. sch. B/3 te Alkmaar per 12-8-85 verplaatst naar Apeldoorn (distr. Apeldoorn).
Latumahina, E. te Grootebroek per 1-9-85 bevorderd naar sch. B/4.
Nijs, R.J. de te Schagen per 1-8-85 aangesteld in sch. B/2.
Schaafsma, A.F. res. wmr. I te Westerkoggenland per 1-12-85 de dienst verlaten.

Schneider, H.T.W.M. te Medemblik per 1-8-85 aangesteld in sch. B/2.
Versteeg, A.W. te Alkmaar per 15-7-85 aangesteld in sch. B/3.
Zee, M.L. van te Alkmaar per 1-10-85 aangesteld in sch. B/10.

District Amsterdam

Baars, C.M. per 1-6-85 aangesteld.
Backers, L.J.T. te Amsterdam per 16-6-85 aangesteld.
Dop, H.J. sch. B/5 te Amsterdam per 12-8-85 verplaatst naar Apeldoorn.
Cortissos, F.N. te Amsterdam per 1-9-84 bevorderd naar sch. B/5.
Groen Hazelaar te Amsterdam per 1-4-85 bevorderd naar sch. B/4.
Guitoneau, E.K. te Amsterdam per 16-8-85 aangesteld in sch. B/2.
Knaap Westerburger te Uitgeest per 1-7-85 aangesteld in sch. B/2.
Nederhof, C.J. te Amsterdam per 1-8-85 aangesteld in sch. B/3.
Nederstigt, J.P.W. res.wmr. te Bennebroek per 15-12-85 de dienst verlaten.
Scholte, W.A.M. sch. B/5 te Amsterdam per 1-8-85 verplaatst naar Haarlem.
Sewgolam, A.F. te Diemen per 17-6-85 aangesteld in sch. B/4.
Wgidd Hosain, A.M. te Amsterdam per 1-7-85 aangesteld in sch. B/2.
Wilgenburg, J.F.D. te Monnickendam per 1-7-85 aangesteld in sch. B/3.
Wit, J. de te Amsterdam per 17-5-85 aangesteld in sch. B/3.

District Apeldoorn

Agterhuis, A.G. te Heerde per 1-8-85 aangesteld in sch. B/2.
Faber-Barelds, J. te Elburg per 1-10-85 de dienst verlaten.
Jacobs, E.J. te Apeldoorn per 1-9-85 aangesteld in sch. B/6.
Kleine Deters, W. res.wmr. te Nunspeet per 15-12-85 de dienst verlaten.
Nederburgh, S.A.V. te Apeldoorn per 1-8-85 aangesteld.
Ploeger Schultz, I.J.C.M. te Nunspeet per 1-8-85 aangesteld in sch. B/2.
Ranaker, W. res.wmr. te Oldebroek per 1-12-85 de dienst verlaten.
Slingerland, A.W. te Wezep per 1-8-85 aangesteld in sch. B/2.
Steeg, A. van te Nijkerk per 1-8-85 aangesteld in sch. B/2.
Tiemens, G. te Apeldoorn per 16-9-85 aangesteld in sch. B/4.
Zwaan Bonenberg, I.J. de te Apeldoorn per 1-8-85 aangesteld in sch. B/2.

District Assen

Everts, J.B. res.wmr. te Borger per 15-11-85 de dienst verlaten.
Feenstra, S. sch. B/5 te Assen per 1-4-85 bevorderd naar sch. B/6 en aangewezen als Hfd. Uitv. Parketdiensten.
Jilderda, H. sch. B/4 te Assen per 1-5-85 bevorderd naar sch. B/5 en aangewezen als parketw. A.
Klok, O. sch. B/3 te Assen per 12-8-85 verplaatst naar Apeldoorn (distr. Apeldoorn).

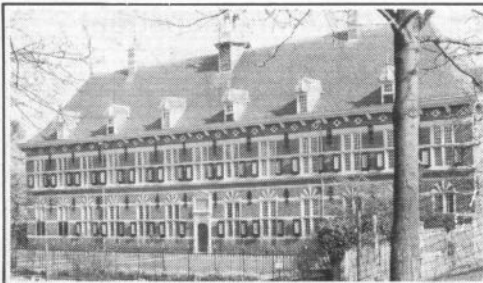
Moes-Kingma, G.J. sch. B/2 te Assen per 29-8-85 de dienst verlaten.
Nakken, H. te Assen per 1-9-85 aangesteld in sch. B/2.
Zomer, R. te Ruinen per 1-10-85 aangesteld in sch. B/2.
Zijlstra, R. res.wmr. te Coevorden per 15-11-85 de dienst verlaten.
Ijperen-Pola van te Assen per 1-9-85 aangesteld in sch. B/2.

District Breda

Giesen, J. v.d. te Breda per 1-8-85 aangesteld in sch. B/2.
Jansen, J. te Kaatsheuvel per 1-6-85 aangesteld in sch. B/3.
Klappe, I.J.E. te Breda per 3-8-85 aangesteld in sch. B/2.
Poppel, P.C. van te Prinsenbeek per 1-5-85 bevorderd naar sch. B/4 en verplaatst naar Ulvenhout.
Steijns, E.E. te Breda per 1-2-86 de dienst verlaten.

District Dordrecht

Adel, J. den te Hendrik Ido Ambacht per 1-8-85 aangesteld in sch. B/2.
Beukers, W.C. sch. B/4 te Rotterdam per 1-5-85 bevorderd naar sch. B/5 en aangewezen als parketw. A.
Boerenboom-Kranendonk te Dordrecht per 1-10-85 aangesteld in sch. B/4.
Blaauw, A.A. de te Dordrecht per 1-9-85 de dienst verlaten.

gevestigd in het voormalig Koninklijk Weeshuis te Buren (Gld.)

MUSEUM der Koninklijke Marechaussee

Een bezoek aan dit museum geeft u inzicht in de geschiedenis van dit Wapen, het voormalig korps Politietroepen, de voormalige Rijks- en Gemeenteveldwacht, de vooroorlogse Gemeentepolitie en de huidige Rijks- en Gemeentepolitie.

Open: 1 mei - 1 oktober van dinsdag t/m vrijdag 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, zaterdag, zon- en feestdagen van 13.30-17.00 uur. Maandag gesloten. Het museum is in de wintermaanden open voor groepsbezoek van maandag t/m vrijdag van 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, uitgezonderd feestdagen. Rondleiding voor groepen op aanvraag. Weeshuiswal 9, Buren (Gld.). Telefoon 03447-1256.

Bollaart, J. sch. B/3 te Dordrecht per 12-8-85 verplaatst naar Apeldoorn (distr. Apeldoorn).
Breedveld-Kooij te Dordrecht per 1-9-85 de dienst verlaten.
Hagoort, C.B. per 1-8-85 aangesteld in sch. B/2.
Hartman-Groot, K. te Dordrecht per 1-8-85 aangewezen als adm. medew. BAS/ABC.
Sinia, J.J. te Rozenburg per 1-8-85 aangesteld in sch. B/3.
Oever, v.d. te Vianen per 1-5-85 aangesteld in sch. B/2.
Pannekoek, G. te Rozenburg per 1-12-85 de dienst verlaten.
Spuybroek, F.J. per 1-8-85 aangesteld.
Wel, R.B. v.d. te Rotterdam per 1-5-85 bevorderd tot sch. B/5.

District Eindhoven

Biemans, P.W. sch. B/3 te Eindhoven per 12-8-85 verplaatst naar Apeldoorn (distr. Apeldoorn).
Bosmans, G.J.M. res.wmr. te Waalre per 19-11-85 de dienst verlaten.
Brankaert, B.C.M. sch. B/4 te Eindhoven per 1-7-85 aangewezen als groepsadm. en verplaatst naar Veldhoven.
Gerven, M.A.H.A. van te Eindhoven per 1-6-85 aangesteld in sch. B/2.
Jansen, A.A.J.A. te Eindhoven per 1-5-85 aangesteld in sch. B/3.
Meijer, P.F. res.wmr. te Eersel per 15-11-85 de dienst verlaten.
Zelm, M. van te Eindhoven per 16-9-85 aangesteld in sch. B/2.

District 's-Gravenhage

Es, F.J. van sch. B/5 te Leiderdorp per 1-5-85 verplaatst naar 's-Gravenhage.
Huisman, N.A. te Leiderdorp per 1-7-85 aangesteld in sch. B/2.
Kapteijn, C. res.wmr. te Nieuwerkerk a.d. IJssel per 1-12-85 de dienst verlaten.
Smulders, R.L.J. te Leiderdorp per 1-8-85 aangesteld in sch. B/10.

District Groningen

Kasemier, A.H. sch. B/4 te Scheemda per 1-4-85 bevorderd naar sch. B/5.
Koers, K. res.wmr. te Scheemda per 1-12-85 de dienst verlaten.
Naberman, I.J. te Groningen per 16-8-85 aangesteld in sch. B/3.
Oosting, H.W. res.wmr. te Nw. Pekela per 1-12-85 de dienst verlaten.
Reins, G.M. res.wmr. te Nw. Pekela per 1-10-85 de dienst verlaten.
Schoute, E.P.G. sch. B/4 te Den Haag per 1-6-85 verplaatst naar Rotterdam.

Beleid voeren tot ver achter de komma.

Hengelen naar de waarheid.

Het vervelende van zinloze vergaderingen is dat je nooit weet hoelang ze duren.

Politieaan ontslagen. Hij kon niet schrijven.

De arbeidstijdvermindering is geen probleem. Eens in de vier weken laten we een dienstje vervallen.

ODELL-systeem: Oplossen Door het Eenvoudig te Laten Liggen.

Ze doen maar daarboven.

De milieuminister: 'Maagd ben je tot het gebeurd is. Daarna kun je alleen maar verklaren hoe het gekomen is'.

Sennema, J. res.wmr. te Zuidhorn per 15-12-85 de dienst verlaten.

Sintenie, B.M. res.wmr. te Appingedam per 1-12-85 de dienst verlaten.

Smits, J. res.wmr. l te Zuidhorn per 19-12-85 de dienst verlaten.

Topelen, H. res.wmr. l te Scheemda per 1-12-85 de dienst verlaten.

Velthuis, J.H. res.wmr. te Slochteren per 15-11-85 aangesteld als res.wmr.

Vlegghert, H.J. sch. B/4 te Den Haag per 1-5-85 verplaatst naar Den Bosch.

Widmann, G.G. te Groningen per 16-8-85 aangesteld in sch. B/2.

District 's-Hertogenbosch

Habraken, A.F.P.J. te Heesch per 1-7-85 aangesteld in sch. B/2.

Huijsmans, R.T.M. sch. B/3 te Den Bosch per 12-8-85 verplaatst naar Apeldoorn (distr. Apeldoorn).

Niterink, M.G.S. te Helvoirt per 16-9-85 aangesteld in sch. B/2.

Pas, J.F.J.M. v.d. res.wmr. te Helvoirt per 15-12-85 de dienst verlaten.

Raaij, M.H. van te Den Bosch per 16-8-85 aangesteld in sch. B/3.

Roon Timmermans, C.M. de te Sprang Capelle per 1-9-85 aangesteld in sch. B/3.

Smits, G.A.J. res.wmr. te Heesch per 1-12-85 de dienst verlaten.

Smits, W.J.G.M. te Eindhoven per 1-7-85 aangesteld in sch. B/3.

Verbein-Daenen, G.T.I. res.wmr. te Boxmeer per 1-12-85 de dienst verlaten.

District Leeuwarden

Doller, R. te Ooststellingwerf per 1-10-85 aangesteld in sch. B/2.

Dreijer, H. res.wmr. te Bolsward per 15-11-85 de dienst verlaten.

Koch, F.D. res.wmr. te Bolsward per 15-11-85 de dienst verlaten.

Kroezen, R. sch. B/4 te Franeker per 1-7-85 bevorderd naar sch. B/5 en aangewezen als 1e adm. kracht.

Sapulette, R.O. sch. B/4 te Koudum per 1-1-85 verplaatst naar Lemmer.

Visser, S. sch. B/2 te Leeuwarden per 1-9-85 bevorderd naar sch. B/3.

District Maastricht

Beckers, H. te Maastricht per 1-1-86 de dienst verlaten.

Knols, J.J.M. res.wmr. l te Eijsden per 15-12-85 de dienst verlaten.

Lemmens, J.M.P. sch. B/4 te Gulpen per 1-5-85 bevorderd naar sch. B/5 en aangewezen als 1e adm. kracht, te Vaals.

Pelzer, N.P.J. te Gent per 1-8-85 aangesteld in sch. B/2.

Sproncken, N.J. te Gulpen per 1-9-85 aangesteld in sch. B/2.

District Middelburg

Blessing, R.F.M. te Middelburg per 1-5-85 bevorderd naar sch. B/4.

Kok, J.W.J. de res.wmr. te Borsele per 15-11-85 de dienst verlaten.

Louws, P.A.M. sch. B/4 te Rooskerke per 1-1-85 bevorderd naar sch. B/5.

Pantianakotta-de Blik, A.A.E. te Middelburg per 1-6-85 bevorderd naar sch. B/4.

Stoutjesdijk, H.M. te Zierikzee per 1-7-85 aangesteld.

District Nijmegen

Brink, C.C. van den res.wmr. te Huissen per 1-1-86 met f.l.o.

Brinkman, J. sch. B/5 te Nijmegen per 1-1-84 bevorderd naar sch. B/6 en aangewezen als techn. control.

Cochins, E.A. res.wmr. te Druten per 15-11-85 de dienst verlaten.

Glaser, H. te Bergh per 1-3-86 de dienst verlaten.

Herrings, H.J.M. te Nijmegen per 1-6-85 aangesteld in sch. B/3.

Hoek, P.A. sch. B/4 te Zaltbommel per 1-1-85 bevorderd naar sch. B/5.

Roelofs, A.H.A. res.wmr. te Druten per 1-12-85 de dienst verlaten.

District Roermond

Brouwers-v.d. Berceken, M.G.H. per 1-10-85 de dienst verlaten.

Voorbij, J.W.M. te Bergen per 15-11-85 aangesteld als res.wmr.

District Utrecht

Bogaaert, A. te Montfoort per 1-10-85 de dienst verlaten.

Bronk, R.W.J. sch. B/4 te Rhenen per 1-10-85 bevorderd naar sch. B/5.

in memoriam

Schoots, G.S.
Off. der Rijkspolitie 3e kl.
te Bilthoven
geb. 28-7-1935
overl. 15-10-1985

Vermeule-van Grondelle, T. sch. B/4 te Zeist per 1-7-85 bevorderd naar sch. B/5.

Volmer, G.H. sch. B/6 te Zeist per 16-7-85 verplaatst naar Ommen (distr. Assen).

Willemsen, C.J. te Driebergen per 16-7-85 aangesteld in sch. B/2.

District Zwolle

Bekwan-Lamberts, B. sch. B/3 te Losser per 1-9-85 verplaatst naar Weerselo.

Beijer, H.H. sch. B/5 te Zwolle per 1-7-85 verplaatst naar Dalfsen.

Biggelaar, S.T. den te Zwolle per 1-8-85 aangesteld in sch. B/3.

Boeve, H. res.wmr. te IJsselmuiden per 15-11-85 de dienst verlaten.

Giesselink, J.G.R. sch. B/3 te Dalfsen per 1-7-85 verplaatst naar Denekamp.

Klein Haarhuis-Ubbink, J.M. te Tubbergen per 15-11-85 aangesteld als res.wmr.

Kuipers, H.J.M. te Denekamp per 15-12-85 aangesteld als res.wmr.

Schee, J.T. v.d. te Zwolle per 1-10-85 aangesteld in sch. B/3.

Schallig, M.L. te Zwolle per 1-5-85 aangesteld in sch. B/2.

Schuilenburg, J.B. van sch. B/4 te Diepenveen per 1-1-85 bevorderd naar sch. B/5.

Schumer, H. te Zwolle per 1-9-85 aangesteld.

Smit, M.B. te Urk per 16-8-85 aangesteld in sch. B/2.

Stolk, P.H. te Zwolle per 1-9-85 aangesteld in sch. B/8.

Stolte Alferink, E. te Zwolle per 30-9-85 de dienst verlaten.

Worst, J. te Zwolle per 1-8-85 aangesteld in sch. B/3.

Algemene Verkeersdienst

Flier, A.B. van de te Driebergen per 16-7-85 aangesteld in sch. B/3.

Hof, L.G.B. van 't te Driebergen per 1-6-85 aangesteld in sch. B/4.

Haan, C. de sch. B/4 te Driebergen per 1-8-85 bevorderd naar sch. B/5.

Jansen, M.H. sch. B/4 te Driebergen per 12-8-85 verplaatst naar Apeldoorn (distr. Apeldoorn).

Kijk in de Vegte, W.B. te Driebergen per 1-8-85 bevorderd naar sch. B/5.

Timboeleng, L.M.P. sch. B/3 te Driebergen per 1-2-86 de dienst verlaten.

Dienst Luchtvaart

Vellinga, C.B. te Schiphol per 1-10-85 aangesteld in sch. B/3.

Rijkspolitie te Water

Pals-den Ouden, C.J.C. te Wemeldinge per 17-5-85 aangesteld in sch. B/3.

Piethaan-de Munt, S. te Amsterdam per 1-6-85 aangesteld in sch. B/2.

Rooij, W. de sch. A/2 te Dordrecht per 1-6-82 bevorderd naar sch. B/8.

Russcher, M.C. te Lelystad per 1-9-85 aangesteld in sch. B/2.

Smits, M.P.C. sch. A/2 te Nijmegen per 1-6-82 bevorderd naar sch. B/8.

Scholen

Atsma, J.B. te Harlingen per 1-8-85 aangesteld in sch. B/6.

Baan Hofman, W.M. te Apeldoorn per 12-8-85 aangesteld in sch. B/4.

Belt, M. v.d. sch. B/4 te Apeldoorn per 1-7-85 verplaatst naar Amsterdam.

Berenschot, F.Ch.J. te Apeldoorn per 24-6-85 aangesteld in sch. B/2.

Burck, C.J. van te Apeldoorn per 1-8-85 aangesteld in sch. B/3.

Cox, J.P.J.G. te Horn per 17-6-85 aangesteld in sch. B/2.

Demkes, N.C. sch. B/4 te Apeldoorn per 1-7-85 verplaatst naar Den Haag.

Detz, W.R. te Apeldoorn per 12-8-85 aangesteld in sch. B/4.

Doorn, A.A. van sch. B/4 te Apeldoorn per 1-7-85 verplaatst naar Amsterdam.

Duinkerken, G.J. te Apeldoorn per 1-5-85 aangesteld in sch. B/9.

Gieselaar, H.L. sch. B/4 te Apeldoorn per 1-7-85 verplaatst naar Amsterdam.

Hoekstra, M.M. te Harlingen per 1-5-85 aangesteld in sch. B/2.

Kenbeek, G.E. sch. B/4 te Apeldoorn per 1-7-85 verplaatst naar Amsterdam.

Kwast, C. te Harlingen per 1-8-85 aangesteld in sch. B/3.

Linssen, H.M. te Horn per 1-7-85 aangesteld in sch. B/4.

Nuijten, C.J. te Apeldoorn per 12-8-85 aangesteld in sch. B/4.

Tonnaer, A.E.L. te Horn per 16-8-85 aangesteld in sch. B/3.

Verschoof, F.H. sch. B/4 te Apeldoorn per 1-7-85 verplaatst naar Den Haag.

Vries, K. de sch. B/4 te Apeldoorn per 1-7-85 verplaatst naar Amsterdam.

Woude, G. van der te Harlingen per 1-8-85 aangesteld in sch. B/1.

Wouten, N.D.B. te Apeldoorn per 12-8-85 aangesteld in sch. B/4.

Wüstenhoff, P.J. sch. B/4 te Apeldoorn per 1-7-85 verplaatst naar Amsterdam.

TE HUUR

St. kajuitzeiljacht

lengte 8.70 m, 5 sl. pl.,

Dub. Diesel, compl. uitrusting

+ verzekering, red. prijs,

voor ruim water.

lnl.: 02230-30308

RPuzzel

januari 1986

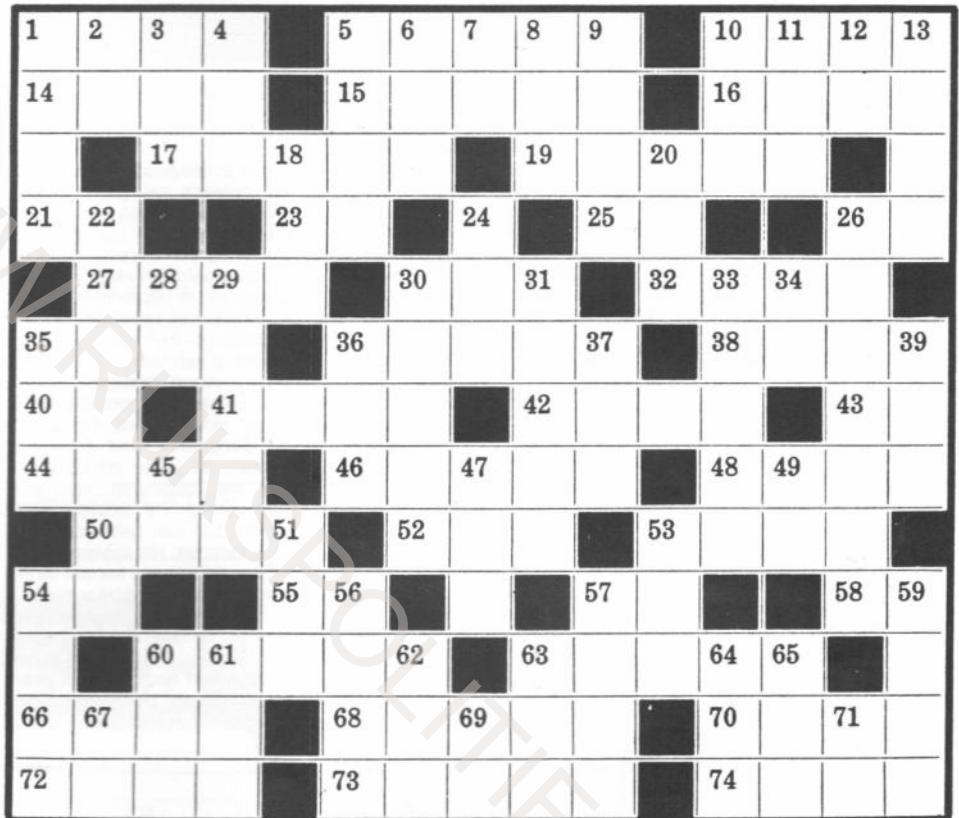
De doorloper in het jubileumnummer van het Rpm (november '85) was goed voor talrijke inzendingen (en vele goede wensen voor het komende jaar. Dank!). Daarvan kwamen er ruim dertig in aanmerking kwamen voor de boekenbon.

Na loting werd de winnaar van de puzzelprijs: A. van Harberden uit Someren. Er ligt weer een boekenbon van f 25,— te wachten als beloning voor een goede oplossing van de opgave in dit blad. Inzenden voor 20 februari a.s.

Adres: Rpm-Puzzelredactie, postbus 20099, 7302 HB Apeldoorn.

Kruiswoordraadsel met handicap

We gaan door met een 'gewoon' kruiswoordraadsel met een gemiddelde moeilijkheidsgraad (**). Om het toch even iets pittiger te maken, geven we wel de omschrijving van alle horizontale woorden, maar laten we die van een aantal verticale weg. Die komen vanzelf tevoorschijn, als de horizontalen goed zijn opgelost. Inzending van alle verticale woor-

den is voldoende om mee te dingen naar onze boekenbon. Succes!

Van links naar rechts: 1. deel v.e. bloem; 5. haargroei; 10. gemakkelijk; 14. plant; 15. laan; 16. herkauwer; 17. mythol. figuur; 19. halfbloed; 21.

voorzetsel; 23. voegwoord; 25. vogel; 26. noot; 27. vogel; 30. gedekte tafel; 32. houding; 35. herkauwer; 36. machinemens; 38. telwoord; 40. bijwoord; 41. koppel; 42. boomscheut; 43. noot; 44. weefsel; 46. deel v.e. effect; 48. delfstof; 50. erkentelijkheid; 52. rivier; 53. deel v.e. trap; 54. noot; 55. Duitse N.V.; 57. riv. in Italië; 58. rondhout; 60. deel v. Oostenrijk; 63. mohamm. boek; 66. vogel; 68. gebergte; 70. deel v.e. piano; 74. boom.

6. voegwoord; 7. bijwoord; 8. belemmering; 9. instulping; 10. nagerecht; 11. ?????; 12. voorzetsel; 13. moeilijk breekbaar; 18. deel v.e. schip; 20. stuk goed; 22. voorspel (muz.); 24. deel v.h. skelet; 26. ?????; 28. voorzetsel; 29. pl. in Duitsland; 30. Germ. godheid; 31. Atheens wetgever; 33. vis-eter; 34. noot; 35. opening; 36. knaagdier; 37. ?????; 39. muurholte; 45. noot; 47. kleefstof; 49. noot; 51. voertuig; 53. insekt; 54. vogel; 56. ?????; 57. gewricht; 59. emmertje; 60. dicht; 61. Europeaan; 62. ?????; 63. huisdier; 64. voegwoord; 65. ?????; 67. noot; 69. noot; 71. bevel.

Van boven naar beneden: 1. vaartuig; 2. oude lengtemaat; 3. vogel; 4. ?????; 5. ?????;

Wilt u meer puzzelen?
Vraag dan naar een DENKSPORT puzzelblad.

Ze zijn er in alle soorten:
Van zeer eenvoudig tot extra moeilijk
DENKSPORT een keuze uit 25 uitgaven!

Rijkspolitie vernieuwt verbindingsnet

Op 9 december heeft mr F. Kort-hals Altes, minister van Justitie, een contract getekend met Koning en Hartman Elektrotechniek BV in Delft voor de levering van een radionetwerk. De meer dan 15 jaar oude landelijke netten 'Alex' en 'Peter' — die overigens ook door Koning en Hartman waren geïnstalleerd — worden vervangen. Het project zal in circa vier jaar worden uitgevoerd en zal enkele tientallen miljoenen gulden kosten.

Eerst wordt een nieuw werknet t.b.v. de Algemene Verkeersdienst, de RP te Water en de Dienst Luchtvaart gerealiseerd. Ook de Centrale Recherche Informatiedienst en de Veiligheidsdienst van het koninklijk huis kunnen er gebruik van maken. Om een goede samenwerking van de politie te waarborgen wordt het netwerk voorbereid om tussen de korpsen onderling verbindingen tot stand te brengen. Het systeem wordt landelijk dek-kend uitgevoerd. Op meer dan 120 locaties in ons land zullen steunpunten worden geïnstal-leerd die elk een gebied verzor-gen met een straal van ongeveer 20 kilometer. De steunpunten zijn verbonden met centrales waarmee radioverbindingen tot stand kunnen worden gebracht tussen mobiele deelnemers en tussen mobiele deelnemers en meldkamers.

Een aantal politiemeldkamers krijgt beschikking over facilitei-ten om locale, regionale en lan-

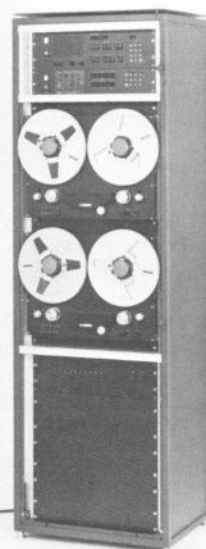

De minister tekent.

delijke acties te coördineren. Het netwerk zal geschikt zijn voor het raadplegen van compu-terbestanden. Ook zal het moge-lijk zijn op een centraal punt de inzetbaarheid van vaar-, voer- en vliegtuigen te registreren.

De schakelcentrales zijn compu-tergestuurd. Een belangrijke ei-genschap van het systeem is dat continu wordt geregistreerd in welk gebied elke mobiele deel-nemer zich bevindt. Op grond van deze informatie kiest het systeem de juiste steunpunten voor het uitzenden van een radio-oproep. De mobiele deel-nemers zijn niet gebonden aan vaste kanalen. Het systeem kiest zelfstandig een vrij kanaal uit de achttien die beschikbaar zijn.

De heer Nijenhuis, directeur van K en H, toonde zich verheugd met de order. De grootste in het bestaan van het bedrijf. Zij kan een stimulans betekenen voor de export.

Voice loggers

De Nederlandse Spoorwegen hebben onlangs met Philips een contract gesloten voor de lever-ing van meerkanaals-recorders (voice loggers) voor het continu registreren van gesprekken. In Groningen is dergelijke appa-ratuur al in gebruik. De recorder heeft 22 kanalen waarvan er 20 beschikbaar zijn voor opname van gesprekken. Er kunnen 20 gesprekken tegelijk worden vast-gelegd. Van de overige twee ka-nalen is er één bestemd voor de registratie van datum en tijd, ter-wijl de andere als reserve dient. Bij storing wordt onmiddellijk overgeschakeld op dit reserve-kanal.

Elk apparaat beschikt over twee opname-decks die elke vieren-twintig uur automatisch worden overgeschakeld. Het passieve deck blijft standby om mechani-sche storingen van het andere automatisch op te vangen.

Philips is marktleider op het ge-bied van professionele voice log-ging systemen.

(Bron: Philips Persdienst)

Minister koopt Volvo's voor Rijkspolitie

Op 19 november heeft de mi-nister van Justitie bij Volvo Ne-derland BV zijn handtekening geplaatst onder het contract voor de levering van 660 personenwa-gens. De auto's — in hoofdzaak het type 340 Diesel — zullen in de jaren 1986, 1987 en 1988 in gelijke aantallen worden geleverd voor het korps Rijkspolitie. De wagens zullen worden aan-gepast aan de eisen van de uit-voerende politietak.

Bij de Rijkspolitie rijden inmid-dels al 1500 Volvo's. Het korps is daarmee reeds de grootste 'fleet-owner' van dit merk. De betrouwbaarheid van de al aangeschafte auto's bleek groter dan verondersteld. De minister complimenteerde Volvo daar-mee. Voor het bedrijf heeft die meevaller tot gevolg dat zij per

De topmannen van Justitie en Volvo heffen het glas.

(Foto's: Afd. Voorl. Al/Harro Meijnen)

jaar 80 wagens minder kan leve-ren. De gemeentepolitie heeft er-van 275 wagens afgenomen. Volvo heeft in 1985 met de ver-koop van personenauto's de zes-de plaats op de automarkt be-reikt.

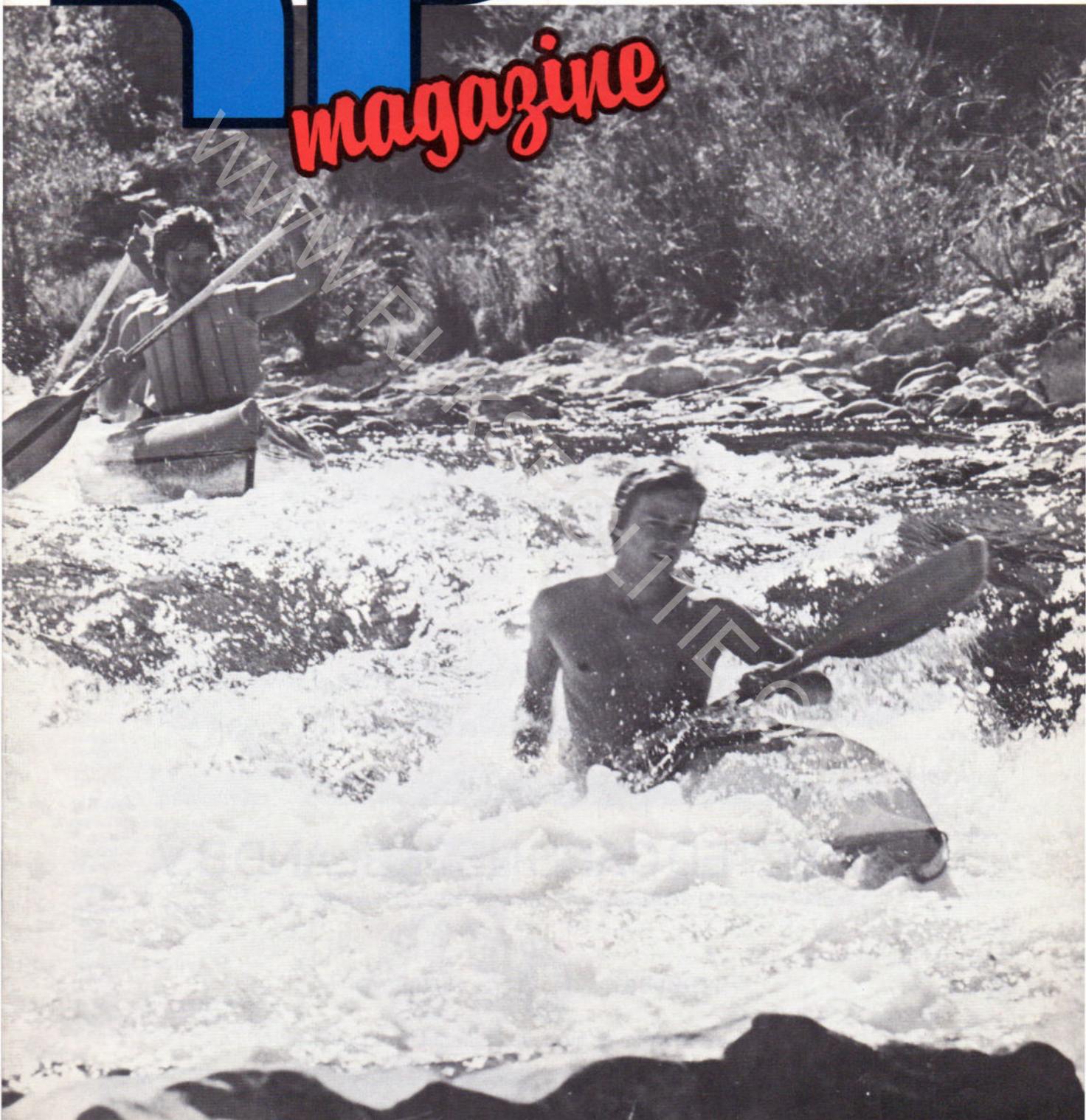
RP

27e jaargang / nr. 6
februari 1986

Maandblad voor het
Korps Rijkspolitie

magazine

**RP'ers op kanotocht (foto) / Massale wegloop bij de politie?
Het dagelijkse politiewerk 1940-1945**

Maandblad van het
korps Rijkspolitie

27e JAARGANG / NR. 6
FEBRUARI 1986

REDACTIERAAD:

J. Baarspul, Apeldoorn
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
M.Th. van Beelen, Eindhoven
(staf district)
C. Doornhein, Dordrecht
(RP te Water)
A.P. Geelof, Voorburg
(Algem. Insp.)
H.G.J.J.M. Gozé, Maastricht
(recherche)
H.A.M. Heusschen, Ulf
(landgroepen)
D. Hilarides (CIOV Apeldoorn)
P.H.M. van Hout, Den Bosch
(Techn. Rech.)
Ellen Klaassen, Middelburg
(verkeersgroep)
J.K. Pietersma, Amsterdam
(res. RP)
R.M. Schnitker, Schiphol
(dienst luchtvaart)
J.A. Schuurmans, Maastricht
(recherche)
R. Voskamp-Voestermans (secre.),
Driebergen (burgerpersoneel)

REDACTIE-SECRETARIAAT:

A. Huizing
Postbus 20099
7302 HB Apeldoorn
Tel. 055 - 33 09 03

REDACTIE:

A.K. Aartsma (eindredacteur),
A. Huizing

ADVERTENTIES:

Bureau Van Vliet b.v.
Postbus 20
2040 AA Zandvoort
Tel. 02507 - 1 47 45*

UITGAVE

Schaafsma & Brouwer / uitgevers
Postbus 10, 9100 AA Dokkum
Tel. 05190 - 33 22
Postgiro 83 31 11

GRAFISCHE VORMGEVING

Wagenveld Publiciteit b.v.
Dokkum

DRUK

Schaafsma & Brouwer b.v.
Dokkum

© Overname uit het RP-Magazine
is alleen toegestaan, indien de bron
wordt vermeld.

*

Abonnementsprijs f 31,00 (incl.
BTW) per jaar bij vooruitbetaling.
Opzeggen abonnement voor
1 september.
Losse nummers f 3,90.

Bij de omslagfoto:

Politiemensen tijdens een
avontuurlijke kanotocht in de
Ardennen, onder aanvoering
van RP'er Dirk Hilarides.

Weg van de politie . . ?

Eén personeelsadvertentie van een
verzekeringsmaatschappij 'Schaderegelaar
gevraagd', — vijfhonderd sollicitanten.
Onder hen vierhonderd politieambtenaren . . .
Waarom willen er de laatste tijd zoveel
politiemensen van baan veranderen?
Waarom willen wachtmeesters weg? Wat drijft
gespecialiseerde RP'ers, vliegers,
rechercheurs, leden van arrestatieteams naar
een burgerbaan? Biedt het onzekere
bedrijfsleven plotseling zoveel meer
perspectief dan het zekere politiebestaan?
Weggelokt of weggevlucht? Wat is er mis?
RP-MAGAZINE geeft een eerste stand van
zaken. Stemmen uit de praktijk, uit de
RP-districten en uit andere korpsen.

4

Actieve vakanties (2)

Kanotochten in binnen- en buitenland.
Wildwatervaren of rustig peddelen, maar
altijd een avontuur.

8

Politie in bezettingstijd (15): Het dagelijks werk

10

Info Intern

Nieuws uit de districten

17

Postbus

23

Personalia

25

Granaatjes

28

RP-puzzel

29

Zaken zijn zaken

31

Tekst: Bert Huizing
Foto's: Fer Traugott,
Marcel Kistemaker (Twentse Courant)
en Dienst Luchtvaart RP

Men zal het nog niet willen erkennen, maar het is er wel: toenemende demotivatatie onder het RP-personeel. Voornaamste grief: de inbreuk op zijn rechtspositie. Er is op zijn salaris gekort, er is op zijn telefoonkosten beknipt, het mes is in zijn reiskostenvergoeding gezet etc.

De wachtmeester heeft door de enorme toeloop van politiemensen het zicht op promotie verloren en de mogelijkheid om zich in andere aspecten van het politiewerk te verdiepen zijn teruggelopen omdat alle aantrekkelijke baantjes al weggegeven zijn.

Hij kan niet meer tegemoetkomen aan de wensen van het publiek omdat er bijvoorbeeld geen geld meer is voor overwerk en piketdiensten niet worden vergoed. De kans is groot dat de serviceverlening nog meer zal moeten inboeten als binnenkort op de inconveniënten bezuinigd gaat worden.

Maar er zijn meer frustraties waar te nemen. De wachtmeester voelt zich op de vingers gekeken in een strak hiërarchisch systeem, het rangstelsel stoort hem en hij voelt zich niet gedekt door zijn superieuren. Bovendien krijgt hij geen loon naar werken voor zijn inspanningen bij de magistratuur.

Hij krijgt nauwelijks kans om zich in zijn oorspronkelijke omgeving te gaan vestigen.

Hij vindt bovendien dat hij werk moet doen waarvoor hij eigenlijk niet is ingehuurd en opgeleid.

Kortom: hij had iets anders verwacht toen hij dienstnam bij de Rijkspolitie en daarom kijken er onder hen uit naar een andere baan. „Hoe moet ik mij tegen demotivatatie beschermen?”

Wachtmeester in een doodlopende straat

Eén personeelsadvertentie van een grote verzekeringsmaatschappij leverde onlangs vijfhonderd kandidaten op voor de functie van schaderegelaar. Onder de sollicitanten maar liefst vierhonderd politieambtenaren. . . Van hen ging tenslotte een RP'er met de hoofdprijs strijken.

In het district Den Haag, sterkte circa duizend mannen en vrouwen, heeft men — al doende — eens geïnformeerd hoeveel RP'ers serieus over een baan elders dachten. Per groep verklaarden vijf à zes collega's weg te willen. Overste Th.J. Prenen, tweede man van het district, spreekt in 't Web, zijn districtsblad, van een totaal van honderdzestig kandidaten voor bedrijfsleven, een ander ambtelijk bestaan of een andere politie-instantie. Een op de zes.

Groepscommandanten in het Rijnmondgebied van het district Dordrecht tonen zich ongerust over de verminderde motivatie en de toenemende belangstelling onder het per-

soneel voor o.a. het bedrijfsleven.

In Sas van Gent, om maar eens een buitenplaats te noemen, zijn in korte tijd drie collega-RP'ers met ontslag gegaan. Een van hen werd vertegenwoordiger in snoepwaren, een ander ging artsen bezoeken en een derde vond onderdak bij een beveiligingsbedrijf.

Naast de normale (zij het toenemende) belangstelling om de Rijkspolitie vroegtijdig te verlaten, is er ook verloop onder het gespecialiseerde personeel. Leden van arrestatieteams worden door Nederlands grootste bierbrouwer ingehuurd; politievliegers vertrekken naar de burgerluchtvaart; recherscheurs begeven zich — al of niet voor eigen risico — in het politieel-industrieel complex van bewaking en beveiliging.

Niet alleen bij de RP doet het fenomeen 'wegloop' zich voor. De Amsterdamse hoofdcommissaris van politie schijnt ook wat zorgen te hebben. In zijn jongste nieuwjaarstoespraak deed

hij een beroep op zijn politiemensen om niet weg te gaan, omdat anders de uitvoering van het politiewerk nog meer in het gedrang zou komen.

Een RP-districtscommandant die zich wat zorg over het verloop maakt: „Je moet daar niet te licht over denken. Je verliest aan kwaliteit. Het zijn namelijk niet de minst goede politie-vaklui die weggaan.”

Gaten

Wat kan er aan de hand zijn, dat nogal wat politiemannen en -vrouwen, die vaak op grond van te verwachten zekerheid in een baan bij de overheid hun diensten aanboden, overwegen op te stappen?

„Er is geen aanleiding voor kopzorgen”, zegt iemand die het zou moeten kunnen weten. „Het korps is nog boven de sterkte.” Maar dat is geen antwoord op de vraag. Evenmin de opmerking dat het niet van kwaliteit van het personeelsbestand zou getuigen

als er nooit eens iemand zou vertrekken.

Wat wel vast staat is dat meer en meer ex-marechaussees worden aangehouden. Om gaten te dichten bij groepen die door verloop weer onder de sterkte zijn gekomen, zodat soms verplaatsingen wegens sociale problemen soms niet kunnen worden gerealiseerd. Het erkennen van de wegliep kan ambtelijke en politieke gevolgen hebben. We zullen er dus voorshands nog niet van horen. Toch zijn er aanwijzingen dat RP-managers zich over de ontwikkeling enige zorg maken. Zo werd er al in eind 1984 en begin 1985 op het CIOV in Apeldoorn bijeenkomsten gehouden van groepscommandanten en hun vervangers die zich bezig wensten te houden met 'Motivatief en motiveren van medewerkers op de landgroep'. De cursisten gingen vooral in op de oorzaken van afnemende motivatie.

In het district Dordrecht is een commissie in het leven geroepen die zich wil bezig houden met het thema ontslagop-verzoek van een groeiend aantal RP-personeelsleden. Er is al een projectteam van de Gemeenschappelijke Personeelsopleiding bij het ministerie van Binnenlandse Zaken dat deze zomer uit z.g. exit-interviews conclusies zal trekken.

Beeld

Nu al is te constateren dat de bezuinigingsdrift van de huidige regering diepe sporen bij het politiepersoneel en de organisatie waarin zij werken heeft achtergelaten en de werksfeer terdege heeft beïnvloed.

„De motivatie van het personeel is gedaald door de verslechtering van de rechtspositie, bijvoorbeeld het salaris, toelage onregelmatige diensten, telefoongeld, de geneeskundige verzorging politie (. . .)”, zegt een wachtmeester uit het district Den Haag.

„Veel collega's solliciteren naar banen in het bedrijfsleven waar de werkomstandigheden in combinatie met het salaris beter zijn”, meent een collega uit het district Eindhoven. „Door allerlei zaken krijgt de politie er steeds meer taken bij. Voorts is er nog de arbeidstijdverkorting. De bedoeling was dat er nieuwe mensen bij zouden komen, maar er zijn wel twee politiescholen dichtgegaan zodat er niet veel politiemensen worden afgeleverd.

De RP'ers deden hun uitspraken in een enquête die het CIOV in 1985 hield in een onderzoek naar leerbehoeften van wachtmeesters.

Er zijn meer oorzaken te vermoeden. Een RP'er uit het district Leeuwarden: „Nu bevordering in een hogere rang nog maar incidenteel voorkomt, ebt de

interesse voor het behalen van diploma's weg. Men loopt in een 'doodlopende straat' . . .”

Een collega uit het district Eindhoven: „Tot voor enkele jaren werd elke wachtmeester 1e klasse met een B-diploma en een goede beoordeling gemakkelijk tot opperwachtmeester gepromoveerd. Nu zijn alle opperwachtmeestersfuncties bezet door — meestal — jonge oppers. Ik vraag mij af hoe ik mij tegen demotivatief moet beschermen of dat ik op de duur niet beter een andere werkgever kan gaan zoeken . . .”

Het lijkt erop alsof het korps een koekje krijgt voorgeschoteld van het deeg van de politiek die ruim tien jaar geleden meer petten op straat wilde zien. Voor duizenden politiemensen die sindsdien toestroomden en nog op de RP-groep werken, blijft er weinig anders over dan voor promotief of het bemachtigen van een andere functie de beurt af te wachten.

De vraag rijst, of je van iemand van rond de dertig het geduld mag vragen om nog twintig jaar in het dorp te blijven surveilleren.

Hiërarchie

„De teugels worden strak aangetrokken onder het motto 'voor jou twee anderen'. De sfeer wordt er niet beter op. Er wordt steeds meer verwacht van een politieman en -vrouw. Dat is niet te merken aan hun salaris. . .”, merkt een Haagse RP'er in de enquête op.

Een collega uit het zuiden klaagt dat de ontplooiing van eigen initiatief wordt beperkt. Hij krijgt bijval van andere Brabantse wachtmeesters die vinden dat ze teveel op hun vingers gekeken worden en hinder ondervinden van de strakke hiërarchie in hun korps: „Besluiten zijn vaak al genomen. Wel wordt dan nog de mening van Jan-met-de-Pet gevraagd, maar het kader heeft al beslist. Groeps-samenkomsten worden veelal dictatoriaal voorgezeten. . .”

Herhaalde malen wordt de vraag gesteld waarom het rangensysteem niet wordt afgeschaft. Ook de techniek waarmee het politiewerk moet worden uitgevoerd, komt aan de orde: „Ons bureau is vervallen en onpraktisch. Het materiaal (wagenpark, typemachines, lampen, handboeien) moet verbeterd en uitgebreid . . .”

De informatieverwerking moet geautomatiseerd worden. Het vaststellen van de dienstroosters moet meer in overleg gebeuren: 'De Rijkspolitief loopt achter vernieuwingen aan' en 'Het

langzaam laten verdwijnen van de specialistische diensten bevordert de bestrijding van de criminaliteit niet'. Waarmee we terecht zijn gekomen bij het politiewerk.

Al in de rapportage over de uitvoering van de basispolitiezorg (zie Rpm van september 1985) wordt vastgesteld, dat veel RP'ers het dienstdoen op de luchthaven Schiphol geen 'echt politiewerk' vinden.

Een Friese wachmeester noemt het uit den boze dat hij vier weken naar Schiphol moet: „De maand voor het detachement ben je al aan het afbouwen van je werkzaamheden, omdat al het schriftelijke werk af moet zijn. Na vier weken heb je weer enkele weken tijd nodig om in het ritme van de groep te komen.” De korpsleiding echter denkt daar anders over. Zij wil de weigering — op grond van een onveilige situatie — van een Noordhollandse wachmeester om naar Amsterdam af te reizen 'keihard uitspelen om een afschrikwekkend voorbeeld te stellen'. Een politieman uit het district Den Haag pleit voor minder detacheringen „zodat men weer normaal zijn werk kan doen...”

Jarenbinding

Er blijkt onder de RP'ers die vertrekken nogal wat belangstelling te bestaan voor de gemeentepolitie. De oorzaak is mogelijk te zoeken in het plaatsingsbeleid bij de Rijkspolitie. Nieuwkomers zijn plaatsbaar in het ge-

hele land, wordt hen bij indiensttreding voorgehouden. Dat kan tot gevolg hebben dat b.v. een Fries in het verre westen moet gaan werken of een Noordhollander in Brabant. Er moet rekening worden gehouden met een standplaatsbinding van een aantal jaren en dan nog kan men er niet zeker van zijn in de gewenste omgeving een standplaats te krijgen. Het komt dus voor dat iemand een gemeentepolitie-korps zoekt in de buurt van de geboor-

testreek of de plaats waarmee de politieman of -vrouw bindingen (partner, ouders) heeft of waarmee men zich sociaal of maatschappelijk beter thuis voelt.

„Bij sollicitatie met prachtige verhalen binnengehaald, maar de praktijk is stukken anders, stelden de Haagse groepscommandanten al enige tijd geleden vast.

Wie zou die conclusie willen tegen spreken?

Is de rek uit de serviceverlening?

„Door het niet meer uitbetalen van overuren worden minder zaken aangepakt. Er moet vaker 'nee' tegen het publiek worden gezegd. Vroeger pakte je in overuren een dief. Nu niet meer . . .”

Aldus een opmerking uit de enquête door het CIOV onder wachtmeesters.

De korpsleiding laat momenteel het systeem van de inconvenientoelage onderzoeken. Nadat de minister van Justitie heeft laten weten dat er op de onregelmatigheidstoelage zal worden bezuinigd, heeft men aan de hand van dienstlijsten 1984 en 1985 willen nagaan hoe het er met de serviceverlening door de RP in de diverse districten voorstond. Immers het gerucht liep dat met de invoering van de nieuwe regeling in 1985 minder zou zijn gekeken naar een zinvolle dienstuitvoering maar meer naar de man/vrouw die door een aangepaste dienstregeling aan het maximum (f 269,—) aan vergoeding zou kunnen komen. Er is geconstateerd dat voor dat vermoeden geen enkele grond bestaat. Men heeft juist het tegendeel ontdekt: er is uiterst behoorzaam met het geld omgesprongen. Men heeft bij de dienstplanning de noodzaak van het aanwezig zijn tijdens de 'uren-van-vijf-gulden' tot het uiterste beperkt. Wat wel naar voren kwam was het gegeven dat er nogal wat politiemannen en -vrouwen — als de noodzaak daarvoor aanwezig was — om — ook al was het z.g. sociale maximum van f 269 bereikt — dan maar in 'eigen tijd' op pad gingen. Er zijn inmiddels districtscommandanten die vinden dat ze bij een eventueel inleveren van een deel van de onregelmatigheidstoelage geen beroep meer kunnen doen op de goedwillendheid van hun personeel. Dat zal ongetwijfeld tot gevolg hebben dat er in de 'dure uren' van de nacht en de zondag een aantal diensten niet meer zullen worden gepland. De rek lijkt uit de serviceverlening door de Rijkspolitie. Er wordt met spanning uitgekeken naar het georganiseerde overleg dat binnenkort zal plaatshebben.

COLUMN COLUMN COLUMN

Gedooggebied 1

In het met de hand ingevulde rapportenboek van de post Peeldorp lees ik bij de datum 23 Mei 1954:

22.45: Door wvrs. Hagen en Meijers werd bekeurd Harry V (. . .), oud 21 jaar, wonende te Peeldorp, Reigersweg 3, terzake rijden per rijwiel zonder voor- en achterlicht over de Oude Dijk te Peeldorp.

Harry schrok zich een korte hartstilstand toen hij direct na het 'Halt Politie!' direct daarop de bekende donker-geüniformeerde figuur vlak bij zijn voorwiel zag. Z'n rem deed het gelukkig wel.

Een kort onderzoek leerde de politiemensen dat kop- en achterlicht nooit enige hinder hadden ondervonden van enig onderhoud. De bedrading hing er zinloos bij. Het boekje kwam tevoorschijn en dieje jonge plisie schreef.

'Nondeju', ging het door Harry heen, 'achter drie gulden en voor ook. Da's zes gulden naar de kloite, da's veul geld!'

Het foefje met de valse naam hoefde hij ook niet te proberen want dieje andere plisie kende hem. En anders zochten ze wel net zolang dat ze je toch wel vonden. Ze hadden er laatst in Venheij nog een na twee maanden gepakt. Die had, zeiden ze, wel vijftig gulden moeten betalen.

Het werd een duistere avond voor Harry. Als gevolg van een teveel aan zonen van zijn landbouwende vader, was hij grondwerker geworden. Dat betekende vroeg uit de todden en lange dagan aan de schup. In zijn vrije tijd stak hij nog een handje toe op de boerderij. Vanavond had hij even tijd gehad om bij z'n meidje te buurten. Wanneer heb je dan tijd om je fiets te doen?

Harry had een heel verhaal te vertellen, maar z'n verklaring in het verbaal werd maar kort: 'Ik wist dat . . .'

Als bijkomende straf mocht hij de rest van de weg naar huis lopen. Dat Harry ruim buiten zicht van de politiemannen toch op z'n fiets klom en angstig als een wezel binnendoor over een zandpad naar huis karde, dat hoorde zo bij het spel.

De wachtmeesters fietsten hun patrouille vol. Na elfen was er geen hond meer op straat . . .

Gedooggebied 2

Het is december 1985. Ergens in Nederland lopen twee agenten. Onder een lantaarnpaal staat een jong meisje. Ze is vijftien, of zelfs jonger misschien en schaars gekleed. Ze laat zoveel mogelijk van haar lichaam zien. Een lijf dat nog moet groeien maar al verkoopbaar blijkt. De agenten wandelen langs, kijken haar terloops aan. Heel wat fietsers, zonder voor- en achterlicht, zijn getuige van wat er zich afspeelt in het Gedooggebied.

(Paul Meijers Sr.)

LUMN COLUMN COLUMN

Een kanoër doet het op het water

Bij de adressen voor actieve fietsvakanties die in het vorige nummer van het RP-MAGAZINE werden genoemd, vielen nogal wat reacties van politiemensen te noteren. Politiemensen blijven doeners. Ook in hun vakanties.

Deze keer gaan we in een kano het water op. We kunnen kiezen uit een rustige peddeltvakantie in Nederland, een georganiseerde tocht over stromend water door de Belgische Ardennen en een verkenneravontuur in Zuid-Frankrijk.

Majoor Dirk Hilarides uit Apeldoorn gaat binnenkort voor de zoveelste keer met een groep politiemensen voor een kanoweekend naar de Belgische Ardennen. Met zijn gezin in en de kajak op zijn antieke Volvo trekt hij deze zomer naar Zweden. Zo nu en dan gaat hij alleen op kanopad met wat leeftocht, een baal half-zware shag, een fles jenever, een spijkerbroek, een warme trui en een lichtgewicht tent in de waterdicht afgesloten kledington. Hij heeft zich 'verslingerd' aan het kanovaren. Op zijn programma staan in elk geval nog een tocht over de Overijsselse Vecht vanuit Duitsland en zijn hoop is gevestigd op een kano-avontuur in Canada.

„Ze laten je daar te water met het verzoek bij de volgende telefoon eens contact op te nemen. Maar het kan wel eens veertien dagen duren voordat je een telefooncnel tegenkomt . . .”

Oefenen

De kanosport in Nederland is enorm in opkomst. Men vergelijkt de hausse wel eens met de komst van de surfsport.

Voor de beoefenaars van deze vrijetijdsbestedingen gaat die vergelijking niet op. Kanovaren is een bezigheid zonder drukte om zich heen waarbij je in een zelf te bepalen tempo van de omgeving kunt genieten. Het kanovaren heeft bovendien het voordeel dat je op plaatsen kunt komen waar andere boten verstek moeten laten gaan.

De vroegere ranke rechthouten kano heeft plaats gemaakt voor een open robuuste canadees, waarin zeker twee personen kunnen plaatsnemen. Gevaar voor omslaan is er vrijwel niet. De meer sportief ingestelden kunnen gebruikmaken van een kajak. Ze zijn er in diverse modellen en afmetingen. Ze zijn geschikt voor vlak en voor wild water.

Wie kennis wil maken met de techniek van het kanovaren, doet er verstandig aan eens in de richting Kloosterburen (Groningen) af te reizen. In de plaatsen Winsum en Molenrij kan men inschepen voor een kano-pick-nick. De dagtocht van 17 kilometer leidt langs koffiestops en bezienswaardigheden. De westroute vanuit Winsum wordt aanbevolen voor ongeïnfoceden.

In Zwartsluis is er ook een mogelijkheid om het plezier van het kanovaren te ontdekken. Daar wordt het kano-avontuur gekoppeld aan een bezoek aan het alleraardigste museum 'Schoonewelle' dat een beeld geeft van het ontstaan en de ontwikkeling van de omgeving. Na het bezoek kan men op eigen houtje het gebied gaan verkennen. Iemand die intensiever wil oefenen, kan gebruikmaken van de mogelijkheid om vanuit Dalfsen aan een Kano-Fiets-arrangement deel te nemen. 's Zomers wordt er tweemaal per dag gestart om na ongeveer drie uur Zwolle te bereiken. Daarna kan men per fiets of per bus naar Dalfsen terugkeren.

De NS verkoopt kaartjes (dagtocht 86) voor een kanotocht over het Apeldoornskanaal van Hattem naar Epe. Onderweg wordt aangelegd voor koffie en lunch. Men kan ook deelnemen aan de Anton Pieck Kano Dagtocht waarin een bezoek aan het Anton Pieckmuseum in Hattem is opgenomen.

Ook deze tocht is geheel verzorgd. Blijft natuurlijk ook de mogelijkheid om

op eigen houtje te gaan. Op vele plaatsen in Nederland zijn kano's te huur en is uitrusting voorhanden. De prijzen van een canadees (3 personen) per dag ligt tussen de 25 en de 30 gulden. Kajaks zijn iets duurder.

Van camping naar boerderij

„Het wordt steeds gemakkelijker om in Nederland vrij te kamperen”, is de ervaring van Dirk Hilarides. „Waar je 's avonds met je bootje aankomt, vindt de boer het tien-tegen-een goed dat je voor een nacht je tentje opslaat. Maar je kunt natuurlijk ook van camping naar camping varen.”

Wie zich liever laat begeleiden op een kano-toertocht door Nederland kan in ieder geval nu al terecht in Noord-West Groningen, in Overijssel, in Gelderland en in Brabant. De streek-VVV Hart van Brabant heeft een meerdaags arrangement in haar activiteitenprogramma opgenomen waarbij men per dag ongeveer 8 kilometer aflegt en men bij een boer in een tent kan overnachten.

Wie het kajakvaren op sneller water wil leren moet eveneens in Brabant zijn. Op het water van de Dommel kan men onder leiding van een instructeur de slag te pakken krijgen.

Wildwatervaren

Waarmee we dan op het gebied van het wildwatervaren terechtkomen. De Belgische en Luxemburgse Ardennen bieden nogal wat mogelijkheden voor een ontspannen en niet te gevaarlijk kano-avontuur.

Jos Budts uit het Belgische Kapellen onderhoudt inmiddels intensieve contacten met 'peddelaars en peddelaarsters van de Rijkspolitie'. Bij hem kun je voor f 25,— voor één dag een kajak huren. De twee-persoons-canadezen kosten f 40,—. Wie langer wil varen en kamperen kan bij hem ook terecht voor de overige uitrusting (compleet met shelter ca. f 25,—). Het is ook mogelijk zich bij hem te laten inschrijven voor een arrangement. Een begeleid weekend kost f 50,—. Voor het vertrek wordt de basistechniek geïnstrueerd.

Hilarides: „Voor zo'n kanotocht heb je eigenlijk geen les nodig. Je krijgt het varen al snel onder de knie. Anders wordt dat op de riviertjes van de categorie 6 zoals je die in Zuid-Frankrijk aantreft. Maar zo'n parcours met rotsen, keerwaters, golven en watervallen grenst ongevoerd aan zelfmoord.”

Geen luxe

De beste periodes om in de Ardennen te varen zijn het voor- en najaar. 's Zomers staat er op de Semois, de Our, de Clerf, de Lomme en de Lesse minder water. Alleen de beneden Ourthe biedt in juni nog voldoende mogelijkheden om te kanoën. Vandaar dat Jos Budts zijn werkterrein in juli en augustus naar Zuid-Frankrijk verlegt. Dan worden er op de Ardeche, de Dordogne en in de Tarnkloof kanotrektochten georganiseerd onder leiding van de Nederlander Peter van Stepdonk. Daaraan kan men voor f 350,— deelnemen. De prijzen voor een week zijn inclusief maaltijden, huur campingmateriaal, kano en begeleiding. Voor dit seizoen zijn er tevens twee ontdekkingstochten op de Orbrivier en op de Allier georganiseerd. De vaartpartij van zeven dagen valt over het algemeen wat zwaarder uit dan de vaarttocht op b.v. de Ardeche. Dat kan aan de deelnemers bijzondere eisen stellen als conditie en het werken in teamverband.

De prijs ervan ligt tussen de f 350,— en f 400,—.

Dirk Hilarides tenslotte: „Het aardige van kanovaren is dat je de luxe niet kunt meenemen.”

Wie meer wil weten over kano-mogelijkheden, prijzen en bijzonderheden kan inlichtingen vragen bij:

■ De Horizon, Witherenweg 26, 9977 SB Kleine Huisjes (Gron.). Tel. 05958-1980/1972. Vragen naar de brochure 'Kanoën en Kamperen in Groningen'.

■ Vadesto-Kanocentrum, Veenrand 5, 8051 DW Hattum. Tel. 05206-45428. Voor algemene informatie over kanoën in Overijssel en Gelderland. Ook voor NS-dagtocht 86.

■ Streek-VVV Hart van Brabant, Spoorlaan 416a, 5038 CG Tilburg. Tel. 013-351135. Voor instructie op de Dommel en kano-arrangementen in Brabant.

■ Belgisch Verkeersbureau, Leidseplein 5, 1017 PR Amsterdam-C. Tel. 020-251251. Het verkeersbureau heeft tevens alle andere afvaarten in de Ardennen op een rijtje gezet.

■ Sport Tours (Jos Budts), Bernhard de Vadderlaan 38, 2070 Kapellen (B.). Tel. 03-644.31.08. Vragen naar de brochure over kano-verhuur in de Belgische Ardennen. Weekend- en meerdaagse kanotochten in de Ardennen, Zuid-Frankrijk-Kanoparadijs.

Politie in bezettingstijd (15)

HET DAGELIJKS WERK

Documentaire van Koen Aartsma
en Bert Huizing

(Foto's: Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie, Amsterdam)

'De politie blijft haar diensten aanbieden, hetzij aan links, hetzij aan rechts...'

Maar de gewone politieman die geen NSB-er was, die *niet* van Schalkhaar kwam en geen deel uitmaakte van een Gesloten Eenheid, maar die wel aanbleef en zijn dagelijkse dienst deed, — ja wat dééd hij eigenlijk? Waaruit bestond dat 'gewoon je dienst doen' van de meeste straatagenten, veldwachters en marechaussees?

Vóór alles moest de weg vrij worden gemaakt. Ruim baan voor het transport van de Duitse Wehrmacht, dat ongehinderd en met voorrang moest doorgaan. Het eigen motorverkeer was sterk verminderd, bij gebrek aan benzine die niet meer vrij te koop was. Begin 1941 was ons autopark al tot een kwart geslonken en reden er nog maar 33.733 motorvoertuigen. Het aantal verkeersslachtoffers daalde ook, maar — door het geros van de talrijke Duitse auto's — niet in dezelfde verhouding: van 735 naar 453 verkeersdoden.

Tegelijkertijd steeg het aantal fietsen tot 130.000. Prompt schakelde de politie ook over van auto- naar fietscontrole. Niet helemaal vrijwillig, want de Duitsers ergerden zich mateloos aan dat ongedisciplineerde fietsende volk. „*Fietzers blijken onvoldoende begrip van vrijheid en veiligheid in het verkeer te hebben*”, praat de Amersfoortse korpschef G. Goorhuis de Haagse bazen na en komt dan met een echt Nederlandse sanctie: „*Zij die tegen de verkeerstucht zondigen, lopen de kans dat — op last van een politieambtenaar — op de weg de lucht uit de banden van hun rijwiel wordt gelaten*...”

Daar kan Rauter niet om lachen: „*Vooral met dit gebrek aan door-*

tastendheid van de meeste ambtenaren van de straatpolitie doen de wielrijders hun voordeel. Ik ben niet van zins dat gedrag van de wielrijders langer te dulden. Als de Nederlandse politie niet in staat blijkt aan de wantoestanden een eind te maken, zal ik me genoodzaakt zien de Duitse Ordnungspolizei het algemeen verkeerstoezicht op te dragen.”

Het probleem lost zichzelf spoedig op, als er bijna geen fietsbanden meer te koop zijn en het fietsen op houten en massief rubber banden of domweg op de velgen alleen nog uit pure noodzaak wordt gedaan.

De enige Duitse fietsverordening die met groot gejuich wordt begroet, is de afschaffing van het gehate, door de regering-Colijn ingevoerde 'fietsplaatje'. Op — toevallig — dezelfde dag dat het Korps Rijksveldwacht werd opgeheven (1 jan. 1941) en opgenomen in de Marechaussee (1-1-41), maakten de Duitsers ook een einde aan de rijwielbelasting.

Nog één keer komt 'de fiets' centraal te staan in de bezettingstijd: in de zomer van 1942 als 'Das Reich' volgens Seyss Inquart 100.000 fietsen uit Nederland nodig heeft. Met het schaamrood op de kaken gaan Nederlandse politiemannen op zondagochtend met vrachtwagens op pad om rijwielstallin-

gen leeg te halen en (op het platteland) tijdens het psalmgezag bij de kerken weg te plukken. Dit raakt het volk van Calvijn tot in zijn ziel, meer wellicht dan het ophalen van de Joden. Nederland is diep geschokt. Hoofdcommissaris Walraven niet. Hij spreekt zijn waardering uit 'over de wijze waarop het Arnhemse politiepersoneel zich van zijn taak gekweten heeft bij de rijwielverdering'.

De van hun fietsen beroofde landgenoten zijn nu wakker geschud: van de Duitsers en hun handlangers valt niets goeds meer te verwachten.

Criminaliteit

De 'gewone' criminaliteit ging natuurlijk ook gewoon door: diefstal, inbraak, mishandeling, doodslag. Voor de politieman in de buitendienst die daar vaak als eerste mee geconfronteerd werd, zou dat steeds meer problemen geven naarmate de bezetting langer duurde en het georganiseerde verzet zich begon te roeren. Wat is je eerste reactie? Gaat het om een inbraak of om een kraak van een verzetsgroep? Is het een gewone moord of een liquidatie van een gevaarlijke nazi? Wie zit er achter?

In dit schimmige grensgebied opereren ook de echte criminelen. Handige

jongens met een ruim geweten hebben hun werkterrein naar de zeer lucratief geworden zwarte handel verlegd. Die was ook strafbaar gesteld, maar daar waren speciale opsporingsambtenaren voor. Vooral deze economische delicten (veediefstal uit het weiland, clandestien slachten, roof van brandstoffen en bomen) bepaalden de criminaliteitscijfers in het begin. Zo werden er in het derde kwartaal van 1940 4.401 mensen veroordeeld; in dezelfde periode van 1941 was dat aantal meer dan verdubbeld tot 10.739 veroordelingen wegens strafbare feiten.

In de loop van 1941 krijgt ook het gewone politiewerk een grimmiger karakter. Ook politiemensen beginnen in te zien, dat ze medeplichtig worden aan zaken die ze persoonlijk afkeuren. De eerste maatregelen tegen de Joden zijn er, kamp Amersfoort is geopend en wat moet je met Westerbork? De gewone politieman heeft voorlopig meer problemen met zijn eigen dagelijks brood. In duizenden politiegezinnen is de grens van de armoede in stilte al weer overschreden. In de Mobilisatietijd waren de prijzen al drastisch gestegen en in het eerste half jaar van de bezetting gaan ze nog eens met 35 procent omhoog.

„Arbeiders en kleine beambten die met hun gezin van 20 — 30 gulden per

week moeten rondkomen, zijn op het ogenblik niet meer in staat hun gezin het allernoodzakelijkste te verschaffen”, schrijft Pieter 't Hoen in zijn illegale Nieuwsbrief van 7 dec. 1940.

De gewone veldwachters, marechaussees en agenten verdienen niet meer dan 30 gulden per week. Tussen kerst en nieuwjaar krijgen de laagstbetaalden (met max. 1900 gulden bruto per jaar) een eenmalige duurtetoeslag van zes procent en tijdelijk wordt de minimum kindertoeelage van 60 gulden opgetrokken tot 75 gulden per jaar. Pas in 1943 zullen de wedden beter worden. Tot zolang heerst er diepe armoede, vooral in de grote gezinnen, — de meeste gezinnen hadden toen 5 tot 12 kinderen.

De armoede in politiegezinnen werd in stilte geleden, want armoede was een schande, zeker voor een keurige ambtenaar. Sommigen drijft dit naar de NSB die een betere toekomst belooft. Zou het toevallig zijn, dat de twee kopstukken van de ANPB-Stichting (die politiegezinnen-in-nood een extra weekloontje toestopte) al vóór de oorlog geheim lid van de NSB waren?

Het jaar 1942 is voor de politie het jaar van de crisis. De reorganisatie is bijna gereed en de goedwillende politieman begint zich af te vragen of hij wel aan de goede kant staat. Geleidelijk gaan de ogen van de naïevelingen en a-

politieke lieden open. De problemen zijn niet meer te ontlopen. Iedereen wordt geconfronteerd met sabotage, overvallen, transport van arrestanten, acties van de illegaliteit. Wat nu?

Meer militair

Het wordt tijd dat de oubollige politieman eens wat meer militair wordt. Dat vinden niet alleen de Duitsers, maar ook een groot aantal politiechefs die legerofficier waren. Zoals de nieuwe Inspecteur-Generaal A.W. de Koningh, afkomstig van de Marechaussee, die — in een brief aan Frederiks spijtig constateert *„dat er nog vele korpsen in den lande zijn waar een militaire inslag ver te zoeken is.”*

De politieman moet meer soldaat worden. Dat groeten bijvoorbeeld. Niet vriendelijk met de hand aan de pet getikt, nee — streng en stram als een modelmilitair. De meeste politiemannen willen er niet aan, zeker niet als de Schalkhaarders instructie komen geven. De gehele bezettingstijd blijft het groeten een probleem van een aantal fanatieke korpschefs met hun onwillige personeel.

Er komt ook een rookverbod *„om het aanzien van de politie bij de bevolking te verhogen.”* De commandant van de Duitse Ordnungspolizei bepaalt, dat het de Nederlandse politieman in uniform verboden is te roken, ook in zijn vrije tijd. Een geüniformeerd politieman mag ook niet meer met een vrouw gearmd lopen.

In 1941 worden de militaire rangen ingevoerd. Agenten en veldwachters heten nu wachtmeesters en de politiechefs worden officieren, van luitenant tot generaal. Er komt een nieuw, zwart uniform. Tot genoegen van de agenten (niet van het publiek) verdwijnen de dienstnummers van de kraag. De politieman wordt anoniem, maar alle rangonderscheidingen worden goed zichtbaar. Zelfs op sportkleding: 'onderofficieren' dragen voortaan een witte balk op de mouw van het trainingspak, 'officieren' krijgen twee zwarte balken op de turntrui.

'Korrekt'

'Korrekt' is het modewoord, — met twee k's, ook die spelling zou na de oorlog terugkeren. Uiterlijk korrekt, in militaire stijl. Wat er ook voor afschuwelijks zou worden gedaan, het gebeurde in ieder geval uiterst korrekt en model. Je haalde Joden van huis, maar je uniform zal als gegoten. In overvalwagens geschopt, maar altijd

Zomer 1942. Fietsen vorderen.

Interne voorlichting

■ „De politie is een apparaat dat staat in dienst van de wettige regering. Het vraagt niet door wie de overheid, in welken dienst het staat, wordt gevormd. De politie blijft haar diensten aanbieden, hetzij aan links, hetzij aan rechts.”

(Tijdschrift voor de Politie d.d. 3-12-1940).

■ „Nog steeds ziet de bevolking allereerst naar de politie, hoe deze zich in moeilijke tijden gedraagt, of van haar vertrouwen uitgaat of niet. Is de politie onrustig en weet het personeel niet hoe zich te gedragen, dan is een paniekstemming o zo gemakkelijk ontstaan, maar juist in deze tijd moeilijk te bezweren.”

(De RK-Pol. Ambtenaren, 29-5-1940).

■ Evenals bij de andere bonden was er bij de BCPA weinig te merken van commentaar op de bezetting of op de veranderde taakhoud van de politie.

Het anti-joodse artikel 'Jezus verworpen' in 'De Christelijke Politie-ambtenaar' (kort na de eerste razia's op Joden in Amsterdam) valt evenwel op.

Uitgangspunt was de bijbeltekst Mattheus 27:22. Daaruit zou blijken, „dat het Joodsche volk niet voor Jezus, maar voor Barabas heeft gekozen.” (Pilatus zeide tot hen: Wat zal ik dan doen met Jezus, die genaamd wordt Christus? Zij zeiden allen tot hem: Laat hem gekruisigd worden).

De Christelijke Politieambtenaar: „Door den kruisdaad des Heeren te eischen, kiezen zij voor zichzelf den dood. De geschiedenis leert het ons. Zwaar is het Joodsche volk door God vanwege hun Messias verwerping gestraft. Zelf zijn ze als volk verworpen; het is het volk der smarten om hun zonden, ook nu nog. Maar die Hem verwerpt kiest den dood.”

De BCPA publiceert tevens een artikel (april 1941) waarin gezegd werd dat het niet tegenwerken van jodenvervolg werd gerechtvaardigd en het ondertekenen van Ariëverklaringen toegestaan.

door glimmende laarzen. Onderduikers opbrengen met een keurige karabijn. Officiëren met smetteloos witte handschoenen als zegenende priesters. Pruisische protsers. Geen scalpen meer aan de riem, maar nu een borst vol onderscheidingen. Marsmuziek, dreunende laarzen in paradeas.

De Duitsers wisten het als geen ander: discipline, blinde gehoorzaamheid, leer je met urenlange exercitie. Maar daar is de Nederlandse politiemann kennelijk niet voor geschapen. Aanvankelijke pogingen van fanatieke nazi-chefs leiden tot lachwekkende taterelen. Het wachten is op de nieuwe eigen kweek, de zwarte politie van Schalkhaar. Zij zouden de betrouwbare kern vormen van de nog altijd veel te 'slappe' burgerpolitie.

De meeste politiemannen lopen niet graag in de maat, voelen zich ook geen modelsoldaat. Daar wil de Leidse korpschef een eind aan maken. Het aantal exercitie-uren moet worden opgevoerd: „Er zijn nog vele agenten van politie die bij het aannemen van de houding of het brengen van eerbewijzen meer op een zoutzak dan een geoefend man lijken. Een dergelijke toestand is voor mij onbestaanbaar (. . .) Een weinig militaire houding (. . .) Dergelijke slome duikelaars die bij het binnenkomen van een chef blijken geven vastgeplakt te zijn aan hun stoel, zal ik op ongezouten wijze aan het verstand brengen hoe zij zich hebben te gedragen (. . .) Voor de slapen, de slomen die denken dat alles op de oude voet kan doorgaan, is extra exercitie een probaat middel . . . Nogmaals: alle bevelen van een meerdere moeten blindelings worden uitgevoerd. Kritiek wordt niet geduld.”

De kentering

Als Stalingrad gevallen is — februari 1943 — komt de kentering. Het gaat goed, fluistert men elkaar toe, Duitsland gaat de oorlog verliezen. Je kunt nu alleen nog maar voor of tegen zijn. De twijfelende politiemann moet nu duidelijk partij kiezen: onderduikers oppakken of zelf onderduiken, verzetsmensen bestrijden of aan het verzet meewerken. Terwijl er tientallen politiemannen onderduiken, melden zich honderden nieuwe aan. Onder hen ook verscheidene die we na de oorlog zullen terugzien, soms ook op hoge posten.

Het verzet wordt feller, de reactie van de bezetter eveneens. Het gewone politiewerk is niet meer los te maken

van het politieke geweld. Het bestrijden van sabotage is weliswaar opgedragen aan de Sicherheitspolizei, maar de Nederlandse politie moet wel behulpzaam zijn.

„Politiemannen die menen deze opdracht niet met hun geweten in overeenstemming te kunnen brengen, kan ik bij de Nederlandse politie niet dulden”, had Rauter al in begin 1941 laten weten. „Als zij een andere mening mochten zijn toegedaan, zullen zij de consequenties daarvan moeten dragen.”

Voorjaar 1943 kondigt Seyss Inquart de Verordening Openbare Orde af. Op sabotage of poging daartoe staat nu de doodstraf. Wie iets tegen de bezettende macht onderneemt of alleen maar een wapen bezit, kan de kogel krijgen.

Arrestaties, bewaking en transport van gevangenen zijn nu bijna dagelijks werk voor de politie. Rauter stelt de politieambtenaar persoonlijk verantwoordelijk. Iedere poging tot ontsnapping moet onmiddellijk met de vuurwapens verijdeld worden. Geen waarschuwingsschoten, maar meteen gericht en raak. Wie een gevangene laat ontsnappen, wordt gestraft of ontslagen. Elke ontsnapping moet onmiddellijk gemeld worden aan de Berichten-dienst, die begin 1942 door de Inspecteur-Generaal der Nederlandse Politie was ingesteld. Elk bijzonder politieel voorval moest hem trouwens direct worden gemeld.

Labas

Op 1 november 1943 worden alle andere alarmeringssystemen vervangen door het nieuwe landelijke berichten- alarmeringssysteem (Labas). Niet alleen criminele, ook politieke voorvallen moeten via Labas onmiddellijk — ook 's nachts — worden gemeld. Elke melding komt uit bij de Duitse instanties, ook bij de SD. Het gaat om 28 soorten incidenten, waaronder alle waarbij Joden betrokken zijn, zelfmoorden van politieambtenaren, aanhouding van krijgsgedetineerden en geallieerde parachutisten. Vaak spelen politieambtenaren een hoofdrol in de Labas-meldingen.

20-2-43 Kampen: Wmr. uit IJsselmuiden gearresteerd, omdat hij 5 distributieambtenaren op last van SD niet wilde insluiten.

10-3-43 Wageningen: Rond middernacht aanslag op de korpschef gepleegd. Drie schoten gelost. Geen noemenswaardige verwondingen.

'De Aanslag'

'Een ieder heeft gedaan wat hij heeft gedaan ...'

De moord van het verzet op een met de Duitsers collaborerende Nederlandse politiemann was de aanleiding voor en het motief van Harry Mulisch' bekende roman 'De Aanslag' die model stond voor de gelijknamige film.

Zijn relaas, waarin een Haarlemse jongen Anton Steenwijk ongewild de hoofdrol krijgt toebedeeld, gaat over oorlog en verzet, over angst, liefde, dood, fascisme, onmacht, verdriet, terreur en de allesoverheersende vraag wie schuldig is aan de dood van zijn ouders en zijn broer en aan het verlies van alle tastbaars in zijn leven.

Deze maand is de film 'De Aanslag' in roulatie gegaan. De ruim twee uur durende rolprent zal de toeschouwer confronteren met de dilemma's waarmee de mensen na de oorlog werden opgezadeld.

Zo was daar het dilemma van de vader en de dochter die — uit lijfsbehoud — het lichaam van de neergeschoten 'zwarte politiemann' voor het huis van de burens sleepen. De kijker wordt indringend geconfronteerd met de vragen waarmee kinderen van NSB'ers werden belast. Men ervaart ook de teleurstellingen van de idealist die

Anton Steenwijk op het politiebureau in Heemstede. (Filmfoto)

dacht goed te doen om voor zijn land en zijn medeburgers op te komen door bommen te plaatsen en collaborateurs te doden. Er komen ook mensen in voor die uit angst verraad pleegden en prominenten die eerst aan hun eigen toekomst dachten.

Er valt dus weinig te lachen. Maar er is wel veel om over na te denken. Bijvoorbeeld over de vaststelling dat 'een ieder heeft gedaan wat hij heeft gedaan ...'. Dat klinkt flinker

en eerlijker dan 'Ik heb mijn orders uitgevoerd' of 'Befehl ist Befehl' of 'Ich hab' es nicht gewusst ...'

Ook nu, 41 jaar nadat in Haarlem de Friese Nederlander Fake Christ, hoofd van de Sicherheitsdienst (SD) aldaar, werd neergeschoten. Naar aanleiding van die aanslag werden er vier huizen in brand gestoken en twintig mensen bij de St. Bavo geëxecuteerd.

(AH)

10-3-43 *Bussum*: 2 Duitse Joden onder de vloer vandaan gehaald. Allen ter beschikking gesteld van Sipo Amsterdam.

10-3-43 *Dokkum*: Wmr. spoorloos verdwenen, met medeneming van uniform en wapen met munitie. In achtergelaten brief vermeldt hij door principiële bezwaren zijn dienst niet langer te kunnen voortzetten.

12-3-43 *Grootegast*: Elf politieambtenaren op last van Verbindingsofficier Leeuwarden gearresteerd, wegens weigering Joden te vervoeren. Overgebracht naar kamp Vught.

13-3-43 *Zuidhorn*: Wmr. van de post Ezinge met uniform en dienstpistool verdwenen. Had opdracht assistentie te verlenen bij vervoer van Joden.

13-3-43 *Groningen*: Twee marechaussees, die door Gewestelijk Commandant gehoord moesten worden om-

trent gevraagd ontslag, spoorloos verdwenen.

16-3-43 *Ermelo*: Mar. te Putten spoorloos verdwenen. Uniform en wapens achtergelaten. Gewetensconflict om Jodin naar Westerbork te brengen.

28-3-43 *Amsterdam*: Op zaterdagavond 10 in politie-uniform geklede mannen binnengedrongen in Bevolkingsregister. Aanwezige 4 agenten en 4 bewakers gebonden. Brand gesticht. (SS looft de volgende dag f 10.000 beloning uit in de kranten om de daders op te sporen).

2-4-43 *Nijmegen*: 3 AvP en een bode-telefonist hebben bij de voorgeschreven vormingslessen geweigerd het 'Boerenlied' te zingen. Dienstweigering. Handeling als anti-Duits te beschouwen.

4-4-43 *Pijnacker*: 2 Engelse piloten aangetroffen en overgebracht naar

Ortskommandant Delft.

4-4-43 *Tiengemeten*: 4 Engelse vliegers gearresteerd door Mar.

4-4-43 *Fijnaart*: Bij boer in de polder 1 Engelse piloot aangehouden door postcommandant Mar.

5-4-43 *Berg-Ambacht*: Engelse piloot door Wmr. Mar. uit schuur gehaald.

8-4-43 *Nijmegen*: Weigering IvP Mej. G. om zieke Joden naar Westerbork te brengen. In arrest gesteld.

2-5-43 *Arnhem*: Telegram van Gewestelijk Politiepresident C.C. Walraven (i.v.m. het afgekondigde politiestandrecht (april-meistakingen).

„Ondanks uitdrukkelijk bevel Befehlshaber der SD om geen waarschuwingsschoten te geven, is mij gebleken dat dit wel wordt gedaan. Ik wijs er nogmaals uitdrukkelijk op, dat bij samenscholing, demonstratie of andere incidenten onmiddellijk raak dient te

worden geschoten, zonder aanzien des persoons."

3-5-43 Heusden: Owmr. met uniform en pistool verdwenen. Had opleiding in Schalkhaar moeten volgen.

15-3-43 Hengelo: AvP door collega's gearresteerd wegens verborgen houden van een Jood. Ter beschikking van SD Enschede gesteld.

1-6-43 Eindhoven: 8 personen naar Arbeidsbureau gebracht door 2 AvP wegens verplichte arbeidsinzet; 1 wist te ontsnappen.

1-6-43 IJlst: Groepscommandant gevlucht na zijn weigering personeel beschikbaar te stellen om arrestanten voor verplichte tewerkstelling naar kamp Ommen te transporteren.

5-6-43 Musselkanaal: Wmr. gearresteerd wegens niet optreden tegen samenscholing. Op de woorden 'Wij staken!' had hij geantwoord 'Daar heb je gelijk in' en was doorgelopen. Daarna was het postkantoor overvallen.

11-6-43 Groningen: Owmr. die spoorloos verdwenen was tijdens bediening van telefooncentrale van Stafbureau, op perron door collega owmr. aangeschoten en gearresteerd.

22-6-43 Den Helder: Bij overval op westelijk arbeidsbureau heeft wmr. op twee gemaskerde mannen geschoten. De een werd gedood, de ander zwaar gewond. Het bleken zijn collega's te zijn.

26-6-43 Leiden: 4 Wmrs. op last van Sipo in arrest gesteld wegens weigering artsen te arresteren.

30-6-43 Gouda: Owmr. gearresteerd op last van Politiepresident Rotterdam, wegens laten ontvluchten van een aangehouden arts.

3-7-43 Enschede: Opperluit. neergeschoten. Was NSB-er.

5-7-43 Dokkum: Ontslagen Mar. aangehouden (in bezit van vervalste persoonsbewijzen en pistool). Wist te ontkomen.

6-7-43 Enschede: 2 lVP's, 2 klerken en 19 AvP (allen oud-militairen) door Duitse politie in krijgsgevangenschap gevoerd, als zoenuffer voor de moord op opperluit.

8-7-43 Steenwijk: Opperluit. die naar Arnhem was overgeplaatst, is verdwenen.

8-7-43 Wouw: Mar. met pistool en al verdwenen.

10-7-43 Westerbork: Schoten gelost op 3 vluchtende Joden door dienstdoende wmr's. Twee ontvluchttingspogingen voorkomen, 1 Jood ontsnapt.

12-7-43 Aalten: Owmr. met pistool verdwenen.

14-7-43 Uden: Engelse piloot aangehouden door 2 wmr's. Engelsman bij

boer opgehaald door groepscommandant. Nog een piloot gearresteerd door 2 wmr's.

15-7-43 Amsterdam: Rechercheur die bij SD werkt neergeschoten in zijn huis.

17-7-43 Assen: Politieaanvoerder getroffen door 4 schoten. Hij was gedetacheerd bij de SS en SD.

21-7-43 Groningen: Gemeenteveldwachter uit Tietjerksteradeel gearresteerd wegens belediging en bedreiging van een Jeugdstorm-Vaandrig. Ingesloten door SD.

21-7-43 Velsen: Adjunct-inspectrice Kinderpolitie op last van SD gearresteerd wegens medeplichtigheid aan verbergen van Joden.

27-7-43 Katwijk aan Zee: Owmr. is spoorloos. Vermoedelijk houdt hij zich schuil om geen medewerking te behoeven te verlenen aan arrestaties van arbeiders voor Duitsland.

29-7-43 Menaldumadeel: Wmr. die met de bewaking van het gemeentehuis was belast, is met medeneming van 4.000 persoonskaarten (A t/m Hoekstra) verdwenen.

2-8-43 Wognum: Owmr. en wmr., die opdracht hadden onderduikers (gearresteerd door Hulppolitie) naar Ommen te transporteren, zijn niet ter plaatse aangekomen.

4-8-43 Haarlemmermeer: Er is verzet gepleegd tegen 2 leden van de Hulppolitie die een Jodin wilden arresteren. Er zijn schoten gevallen. Mar. uit

Hoofddorp heeft Jodin en 2 landbouwers gearresteerd.

5-8-43 Haaksbergen: Wmr. die 2 leden van de Sipo assisteerde, heeft geschoten op vluchtende onderduiker. De gezochte was voormalig AvP in Enschede.

6-8-43 Aalten: Een jongen die per trein van Aalten naar Ommen werd gebracht, is uit raam gesprongen. De owmr's die hem begeleidden, sprongen hem na, maar werden buiten overvallen door 15 à 20 personen. De jongen wist te ontkomen. Een van de daders gearresteerd.

10-8-43 Akersloot: 2 Wmr's door ca. 20 mannen vastgegrepen, waardoor 2 Jodinnen en een Jood (van 5 jaar) konden ontsnappen, alvorens te worden afgevoerd.

11-8-43 Eindhoven: Hoofdwmr. door Sipo gearresteerd wegens diefstal van gemeentestempel en blanco persoonsbewijzen. (Heeft zich op 13-8 door onophang in zijn cel van het leven beroofd.)

16-8-43 Boskoop: 5 ontvluchtelingen van SD-arrestanden, w.o. Joden. Ontvluchting mogelijk gemaakt door owmr. die de cellen had opengezet. Owmr. tevens voortvluchtig, met pistool.

20-8-43 Bussum: Aanslag gepleegd op kapt./korpscommandant.

25-8-43 Meppel: Tijdens oponthoud van trein met transport Joden heeft 1 Jood te 23.00 uur geprobeerd te ont-

Hongerwinter 1944/45. Begeleiding van bakkerskarren in de grote steden.

„Het komt de laatste tijd meermalen voor dat leden van de Nederlandse politie, belast met de bewaking van personen, door hen overvallende struikrovers worden ontwapend. Iedere politieambtenaar die zich bij eventuele roofovervallen laf gedraagt en zich niet onverbiddelijk, met inzet van zijn gehele persoon, zo nodig met zijn leven, verdedigt (. . .) zal wegens lafheid worden vervolgd en voor het SS- und Polizeigericht worden gedaagd.”

Wvd. Directeur-Generaal van Politie 1943.

vluchten. Hij is neergeschoten door begeleider. De zwaargewonde Jood is met dezelfde trein verder vervoerd.
3-9-43 Utrecht: Waarn. Politiepresident is te 17.40 uur door een vrouw op een fiets neergeschoten en overleden.
10-9-43 St. Michelsgestel: Een wmr. van de staf gewest Eindhoven heeft 3 ontsnapte Franse krijgsgevangenen aangehouden en ter beschikking van SS gesteld.

15-9-43 Groningen: Owmr. heeft door grove onachtzaamheid 3 arrestanten laten ontvluchten. Hij is overgebracht naar de Sipo.

20-9-43 Nijkerk: Owmr. te Hoevelaken gearresteerd wegens ontvreemding van wapens uit het gemeentehuis.

22-9-43 Zuidhorn: Opperluit. (NSB en SD) door onbekende neergeschoten en overleden.

23-9-43 Gaasterland: 2 Owmr.'s van de groep Balk door Sipo Leeuwarden gearresteerd i.v.m. overval op distributiekantoor.

24-9-43 Oosterhesselen: Onderduiker doodgeschoten door owmr. uit Assen die bij SD werkt.

25-9-43 Nijmegen: In verband met gepleegde moordaanslag op korpschef (overleden op 1-9-43) zijn 8 politieambtenaren gearresteerd.

6-10-43 Haarlemmermeer: Rechercheur, die met ambtenaren CCD op zoek was naar Joden, door onbekend gebleven persoon doodgeschoten bij boerderij. Ongeveer 30 man die achter de boerderij verstopt waren, zijn gevlucht.

12-10-43 Groningen: 15 politieambtenaren door Rijkscommissaris ontslagen en bestemd voor Arbeidsinzet.

20-10-43 Rotterdam: Op een muur waargenomen: 'Politieman, denk eraan. Elke moffen knecht wordt berecht!'

26-10-43 Dordrecht: Owmr. in arrest wegens Jodenbegünstiging.

1-11-43 Heerlen: Aanslag op voormalig korpschef (NSB).

3-11-43 Harlingen: Aanslag op opperluit./korpschef.

3-11-43 Nieuw Vennep: Hulppolitie Hoofddorp heeft in samenwerking met Mar. 2 ondergedoken Joden gearresteerd in geheime kelder.

15-11-43 Amsterdam: Owmr. gearresteerd wegens medeplichtigheid aan overval op politiebureau te Soest

op 12-11, waarbij vuurwapens zijn ontvreemd.

16-11-43 Soest: Owmr., medeplichtige aan overval op wapenarsenaal in zijn bureau, is verdwenen.

16-11-43 Den Bosch: I.v.m. diefstal van 95 pistolen uit Mar. kazerne Vught heeft Sipo 12 politieambtenaren gearresteerd.

20-11-43 Baarle Nassau: Wmr. (verdacht van overbrenging van vliegniers) vlak voor arrestatie in uniform gevlucht.

25-11-43 Westerbork: Wmr. uit Vledder, gedetacheerd in kamp, heeft op vluchtende Jood geschoten met karabijn en pistool, zonder te treffen. Jood is aangehouden.

Adviezen van Directeur-Generaal van Politie: „Gebruik zgn. 'broekstokken' om ontvluchting van arrestanten tijdens transport te voorkomen.” (5 maart 1943).

„ . . . Het heeft alleen zin, als ze lang genoeg zijn en voorzien van een enkelriem. Voor dat doel worden de (eerder ingeleverde) schouderriemen van draagriemenstellen ter beschikking gesteld.” (13 okt. 1943).

27-11-43 Brakel: Door SD en Mar. aangehouden: 3 Joden, 1 Jodin, 3 ondergedoken krijgsgevangenen en 1 voor arbeidsinzet. Aangehouden: 1 radio-toestel, 75 kg koolzaad, 3 oliepersen, 15 flessen koolzaadolie.

9-12-43 Pijnacker: Ondergedoken Joden door Mar. aangehouden. Eigenaar woning aan SD afgeleverd.

14-12-43 Oostdongeradeel: Wmr. van de post Engwierum heeft geweigerd 2 Sipo-arrestanten op transport te stellen. Hij is wegens dienstweigering gearresteerd door eigen personeel.

31-12-43 Groningen: Opperluit. chef

bijz. recherche en SD-medewerker, doodgeschoten.

4-1-44 Wisch: Wmr. belast met overbrengen van een Amerikaanse piloot, is in Varsseveld met zijn arrestant verdwenen.

13-1-44 Putten: Aanslag op owmr., lid NSB.

15-1-44 Almelo: 2 Wmr.'s gearresteerd wegens plegen van aanslag op onderofficier van Duitse Wehrmacht.

17-1-44 Rijsburg: 2 Rechercheurs van de Leidse politie neergeschoten bij onderzoek naar ondergedoken Joods kind. 1 Rechercheur overleden.

16-2-44 Amsterdam: Schoten door huis van owmr. die bij SD werkt. Vrouw zwaar gewond geraakt.

11-3-44 Beilen: Onderluit. uit zijn woning gelokt en neergeschoten.

24-3-44 Geldermalsen: 2 Wmr.'s verdwenen na een overval op distributiekantoor.

27-3-44 Beilen: Hoofdwmr. heeft zich ziek gemeld, maar blijkt met zijn gezin

te zijn ondergedoken.

6-4-44 Velsen: Opperluit. (NSB-lid) doodgeschoten.

16-4-44 Hoorn: Wmr. belast met transport van 2 arrestanten voor SD, is met pistool en sabel verdwenen.

22-4-44 Bedum: Onderluit. te Groningen, werkzaam bij SD, doodgeschoten door onbekende.

8-5-44 Hoogeveen: Joodse arrestante uit rijdende trein gesprongen. Owmr. trok aan de noodrem en schoot 2 x in haar richting. Toen bleef zij staan.

12-5-44 Dordrecht: Op owmr., gedetacheerd bij SD, zijn schoten gelost.

Kerstboodschap van Rauter op 24-12-1943. „Ik had indertijd bepaald dat in de gevallen waarin Nederlandse Ambtenaren in uniform en met pistool de politiedienst verlaten, de arrestatie der gezinsleden moest plaatsvinden, aangezien ik een zodanig verlaten van de dienst in geen geval kan aanvaarden. In die tussentijd zijn circa 150 gijzelaars, gezinsleden dezer weggelopen ambtenaren van politie, naar een kamp in Nederland overgeplaatst. Ik heb dit kamp gisteren bezocht en de gezinsleden met het oog op de a.s. Kerstdagen in vrijheid gesteld. Ik heb dit gedaan, daar het weggelopen van enkele politieambtenaren, een soldaat onwaardig, geheel opgehouden is en ik bovendien deze onschuldige familieleden door misleiden en opgehitste politieambtenaren niet langer wil laten boeten. Ik heb aan deze familieleden in het kamp gisteren medegedeeld dat ik bovendien bereid ben om de weggelopen politieambtenaren weer in de dienst der Nederlandse Politie te nemen, onder voorwaarde dat deze zich binnen de eerste volgende 14 dagen bij hun bevoegde instantie aanmelden en zich voortaan loyaal gedragen . . .”

Rauter, SS Ober-Gruppenführer, General der Polizei.

15-5-44 ZEER DRINGEND. GEHEIM.

Op last van de Befehlshaber Sipo und SD moeten op dinsdag 16 mei 1944 alle Zigeunerfamilies, alle kinderen inbegrepen, door personeel der Nederlandse politie onverwijld naar het kamp Westerbork worden overgebracht en wel tot uiterlijk 20.00 uur. Onder het bovenstaande vallen alle personen, die op grond van hun uiterlijk, hun zeden en gewoonten als Zigeuners of als Zigeuner-halbloeden kunnen worden aangemerkt, zomede alle personen die naar de geaardheid der Zigeuners rondtrekken. De Directeur-Generaal van Politie heeft bepaald, dat de actie tot aanhouding overal in het land op hetzelfde tijdstip zal beginnen en wel op Dinsdag 16 mei 1944 te 4.00 uur.

11-6-44 Arnhem: Overval op gevangenis De Koepel. 54 gevangenen ontsnapt.

Na Dolle Dinsdag — 5 september 1944 — als geallieerde legers plotseling snel oprukken en duizenden NSB'ers in paniek naar Duitsland vluchten — komen er weinig berichten meer via Labas.

21-6-44 Zaandam: Kapitein/korpschef door onbekende doodgeschoten.

23-6-44 Valkenburg: Wmr. J.H. met overvaller van distributiekantoor verdwenen.

27-6-44 Heerenveen: Onderluit. (medewerker van SD Leeuwarden) doodgeschoten.

8-7-44 Leeuwarden: Wmr. van kamp Ommen heeft persoon doodgeschoten die zich tegen arrestatie verzette.

28-7-44 Franeker: Wmr. na overval op distributiekantoor met pistool en uniform verdwenen.

8-8-44 Beek: Wmr. verdwenen na vrijlating van priester die door Landwacht was gearresteerd.

9-8-44 Epe: 3 Joden ontvlucht uit Mar.

arrestanten gevlucht.

22-8-44 Wezep: Onderluit. heeft SD-arrestanten laten ontsnappen en is vervolgens ook zelf verdwenen.

9-9-44 Budel: 4 NSB'ers, die door enkele gewapende personen waren gevangen genomen, zijn door Duitse militairen ontzet. De daders zijn doodgeschoten.

9-9-44 Utrecht: Luit. van politieke recherche doodgeschoten.

9-9-44 Ten Boer: Lijk van wmr. gevonden, die op 30-8 door SD was gearresteerd.

10-9-44 Bussum: Owmr. gearresteerd. Hij zou ook van NSB'ers fietsen hebben gevorderd.

Inmiddels is het Directoraat-Generaal van Nijmegen naar Zwolle verhuisd. De Berichtendienst zwijgt nu, na ruim twee jaar te hebben gefunctioneerd.

„Dat het mogelijk is geweest om op klaarlichte dag uit een gevangenis een groot aantal gevangenen te laten ontsnappen, bewijst dat de maatregelen om dat te voorkomen, ontoereikend zijn. Bij geconstateerde vergrijpen zal worden opgetreden, ook tegen de leiding.”

(Rauter aan D.G. Nijmegen op 13-6-44).

15-6-44 Velsen: Owmr. door SD gearresteerd wegens waarschuwen van personen die door de SD in gijzeling zouden worden genomen.

kazerne. Wmr. ondergedoken

9-8-44 Delft: Na poging tot doodslag op SD'er is owmr. ondergedoken.

12-8-44 Hoofddorp: Wmr. met 2 SD-

De volgende aflevering:

POLITIE IN VERZET

Collecteren voor de Winterhulp in Den Haag. Als 'beloning' een lik met de verkwast.

Kolonel W.A. de Kraker dodelijk verongelukt

HORN. — Op zondag 19 januari 1986 is in zijn woonplaats Rosmalen kolonel W.A. de Kraker bij een verkeersongeval om het leven gekomen. De drie overige inzittenden van zijn auto, waaronder zijn 18-jarige zoon, raakten bij de aanrijding zwaar gewond. Kolonel De Kraker was directeur van de Centrale Opleiding Mobiele Eenheden van het korps Rijkspolitie.

W.A. de Kraker werd op 11 juni 1931 op Java geboren. In Nederland diende hij als dienstplichtig militair bij de Koninklijke Luchtmacht. Nadien vertrok hij opnieuw naar de tropen om op Nieuw-Guinea ambtenaar te worden bij het korps Binnenlands Bestuur van het toenmalige

hem. In 1967 werd hij lid van de werkgroep ME en in 1972 trad hij toe tot de staf van de COME die toen in het Drentse Exloo was gevestigd. Als gevolg van de ontwikkelingen in het terrorisme is hij zich daarna gaan bezighouden met de Bijzondere Bijstandseenheden. Op de Algemene Inspectie werd hij belast met de ontwikkeling en realisering van een bureau bijzondere opdrachten, later Bureau Mobiele Eenheden en Bijstandsregelingen genoemd. Op 1 januari 1980 volgde zijn benoeming tot directeur van de COME. Kolonel De Kraker, Bill voor zijn vrienden, laat een vrouw en twee kinderen achter.

(AH)

Maatschappelijk Werk Rijkspolitie uitgebreid

APELDOORN. — Per oktober van het vorig jaar is het aantal bedrijfsmaatschappelijk werkers bij het korps Rijkspolitie gebracht op een totaal van acht. De laatste uitbreiding van vier bmw's kwam op verzoek en met medewerking van de Algemeen Inspecteur tot stand. In de loop van de afgelopen vijf jaren bleek de behoefte aan bedrijfsmaatschappelijk werk groter dan het aanbod. Elke maatschappelijk werker heeft als werkterrein twee RP-districten en de daarin liggende diensten toegewezen gekregen.

De uitbreiding komt geheel ten gunste van het bedrijfsmaatschappelijk werk bij het Directoraat Generaal van Politie en Vreemdelingenzaken.

Geturfd

De werkzaamheden van de bmw's bestaan uit ondersteuning van de sociale kant van de bedrijfsvoering, het beschikbaar zijn voor (groepen van) personen die problemen ondervinden in hun werk of met collega's, het zodanig adviseren op rechts-

positioneel terrein, het deelnemen aan vormen van overleg (sociaal team, personeelsberaad).

Er is een jaar geturfd om een indruk te krijgen van de problemen waarmee men bij de maatschappelijk werker aanklopt. Daarbij viel een grote verscheidenheid waar te nemen. Zo vonden er gesprekken plaats met mensen die wel eens over hun eigen functioneren en hun werksituatie wilden praten. Soms was wijziging in plaats of functie aanleiding voor contact, vroeg het functioneren verbetering of was het niet goed meer kunnen werken al vastgesteld. Er was overleg wegens de omgang met anderen of dreigende conflicten onderling in de groep. Niet zelden riep het kader de hulp van de bmw in bij pogingen de werksituatie te veranderen of te verbeteren. Voorts kwamen onderwerpen als ontslag en afkeuringsprocedures, verplaatsingsproblematiek, disciplinaire straffen, emotionele aspecten en spanningen die met de functie verband hielden aan de orde. Er werden zaken als homofilie- en privéproblemen, die het functioneren beïnvloedden, besproken.

Vertrouwelijke zaken

De zaken die zich aandienen worden benaderd vanuit de inzichten en werkwijzen zoals die in het maatschappelijk werk zijn ontwikkeld. Dat houdt ook in dat er slechts met medeweten en/of met toestemming van de betrokkenen met anderen over vertrouwelijke zaken wordt gesproken. Het bedrijfsmaatschappelijk werk praat mee bij personeelskwesaties waar sociale aspecten aandacht vragen. Het instituut heeft contacten op diverse niveaus in de Rijkspolitie-organisatie en

Met bijdragen van:

Hay Clabbers,
Jan Harmsen, Ton Muller,
Wim de Rooy e.a.

Eindredactie:
Bert Huizing.

ministerie van Overzeese Rijksdelen. Daar koos hij voor de politie. Hij volgde van 1956 tot 1958 een opleiding voor Hogere Politieambtenaren in Hilversum. In 1958 ging hij als commissaris 2e klasse terug naar Nieuw-Guinea. Tijdens de infiltraties op Nieuw-Guinea groeide zijn interesse voor de problematieken rondom terreur. In 1962 nam hij in Nederland dienst bij het korps Rijkspolitie. Hij werkte bij de staf van de districten Den Bosch en Maastricht en vervolgens aan de opleidingsschool in Arn-

daarbuiten. Er liggen lijnen met de korpsartsen, de Rijkspsychologische Dienst, het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds, het Sociaal Fonds van Justitie en instellingen voor maatschappelijke dienstverlening, het Consultatiebureau voor Alcohol en Drugs en het Algemeen Maatschappelijk Werk.

Adressen

De bedrijfsmaatschappelijk werkers zijn:

Voor de districten Alkmaar, Amsterdam, Dienst Luchtvaart (en CRI): P. Modderman, 070-706715, Districten Den Haag en Mid-

delburg: Y. ten Velden, 070-706804. Districten Utrecht, Den Bosch en AVD: M. Jansen, 030-942942. Districten Groningen, Leeuwarden en Opl. school Harlingen: N.J. Schalkers, 05920-10410. Districten Zwolle, Assen, CIOV en Verkeersschool:

G.W. Otten, 05490-71134. Districten Apeldoorn, Nijmegen en Dordrecht: J. Veldhuijzen, 030-942942. Districten Breda, Dordrecht en Al: W.J.M. Engel, 076-135363. Districten Eindhoven, Roermond, Maastricht en COME: W.A.P. Stakenburg, 073-158389. (AH)

Bloedspoor laat genetische vingerafdruk achter

RIJSWIJK. — Er is flinke opwinding bij de speurders van het Gerechtelijk Laboratorium van het ministerie van Justitie ontstaan over een nieuwe identificatiemethode, die in Engeland is ontwikkeld door dr Alec Jeffreys.

Met deze methode kan een sperma-, speeksel- of bloedmonster aan één persoon gekoppeld worden. Ook verse monsters van haarwortels zouden bruikbaar zijn. Het systeem is ook te gebruiken om familierelaties, zoals vaderschap, te achterhalen. Volgens de wetenschappelijke ontdekker van de techniek is de methode met een druppeltje bloed of sperma van zelfs een paar jaar oud nog bruikbaar. Er zitten nog wel wat haken en ogen aan de bewerkelijke en tijd-rovende DNA-methode. Pas na negen dagen is enig resultaat te verwachten. Amerikaanse instituten zullen nog dit jaar zich gaan bezighouden met het ontwikkelen van de Jeffreys-methode. De FBI heeft al een onderzoeker

vrijgemaakt die zich met de voorbereiding van de techniek bezighoudt. Bij het Nederlandse Gerechtelijke Laboratorium is men enthousiast over de methode. Men spreekt er van een 'doorbraak' bij de opsporing. De FBI verwacht dat de techniek over — op z'n vroegst — twee jaar standaard is te gebruiken in de gerechtelijke laboratoria. Men houdt er echter rekening mee dat de ontwikkeling nog wel vijf jaar kan duren.

(Bron: Volkskrant)

Niet thuis

Tijdens de feestdagen in december j.l. was het personeelstekort als gevolg van arbeidsduurverkorting, assistentieverlening en detacheringen naar Schiphol en Zestienhoven, het opnemen van overuren en resterende vakantiedagen zodanig, dat de RP van Cromstrijen (Numansdorp) genooddakt werd de winkel te sluiten. Bij **dringende** noodzaak, zo werd aan de deur van het groepsbureau aan het pu-

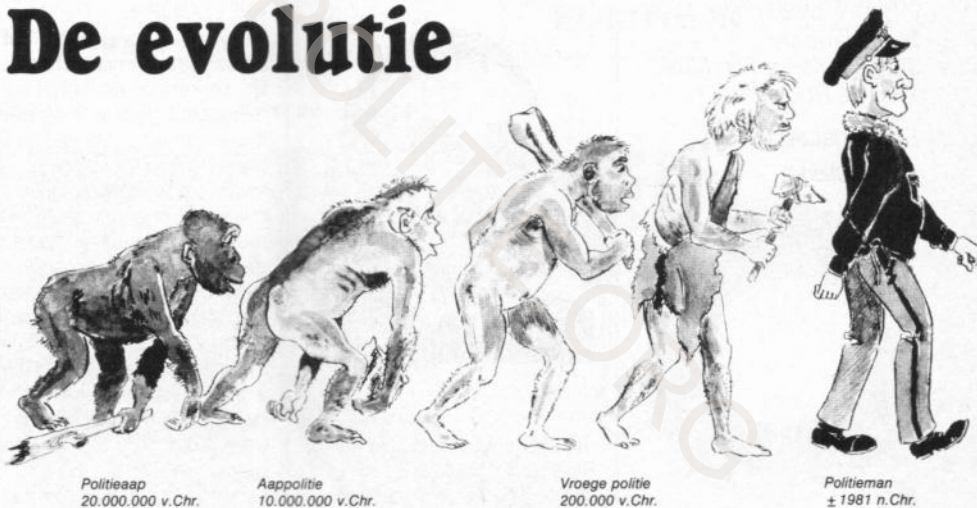
bliek meegedeeld, diende men de meldkamer van het district Dordrecht te bellen.

(WdeR)

Dicht.

De evolutie

Nieuwe info's van RP-magazine

Bij het district Alkmaar heeft collega J. de Vries de info-taak voor het RPM overgenomen van de oud-voorlichter M.J. de Leeuw. De Vries is te bereiken op het districts bureau.

Na het vertrek van de flo'er H.J. Kuiper, voorlichter bij de staf van het district Groningen, is J. Maring voor die functie aangewezen. Maring zal tevens de contacten voor het district met het RPM onderhouden.

R(ob) van Rees zal, naast zijn werk in 'studio Driebergen' zich tevens gaan bezighouden met voorlichting voor

de AVD. Hij zal de info-taak ten behoeve van het RPM overnemen van A. Batenburg die een andere functie bij de RP-verkeersdienst heeft gekregen.

Mevrouw R. Voskamp-Voestermans, die al optreedt als secretaris van de redactieraad en de info-kring van het RPM, heeft inmiddels het info-werk t.b.v. de RPTW

van J.G.J. van Soest overgenomen. Ze is te bereiken bij de staf van het commando-RPTW in Driebergen.

P. Gorissen heeft zijn functie van info bij het district Amsterdam ingeruild voor contactman bij de Verkeersschool en het RP-museum. Gorissen is aanspreekbaar op 'De Weijert' in Apeldoorn.

noteren: naam, adres en telefoon van uw info !

ALGEMENE INSPEKTIE

R.M.I. MOEHARRAM,
Postbus 958, 2270 AZ Voorburg
tel. 070-694021.

DISTRICT ALKMAAR

J. DE VRIES,
James Wattstraat 19,
1817 DC Alkmaar
tel. 072-118600.

DISTRICT AMSTERDAM

VAKANT

DISTRICT APELDOORN

H. VAN ELTEREN,
Postbus 9018, 7300 DX Apeldoorn
tel. 055-774144.

DISTRICT ASSEN

F. SCHOLTENS,
Postbus 107, 9400 AC Assen
tel. 05920-11888.

DISTRICT BREDA

S.G.M. WORM,
Postbus 90114, 4800 RA Breda
tel. 076-224061
(thuis: 04166-1489).

DISTRICT DORDRECHT

W. DE ROOIJ,
Postbus 174, 3300 AD Dordrecht
tel. 078-165555.

DISTRICT EINDHOVEN

E.P.M. VAN DOOREN,
Postbus 564, 5600 AN Eindhoven
tel. 040-513838.

DISTRICT 's-GRAVENHAGE

VAKANT

DISTRICT GRONINGEN

J. MARING,
Postbus 30037,
9700 RM Groningen
tel. 050-133542.

DISTRICT 's-HERTOGENBOSCH

G.J. HARMSSEN,
Vlijmenseweg 50A,
5223 GW Den Bosch
tel. 073-215115.

DISTRICT LEEUWARDEN

P. BOSMA,
Postbus 269, 8901 BB Leeuwarden
tel. 058-448844.

DISTRICT MAASTRICHT

A.W.M. STEENS,
Postbus 3112, 6202 NC Maastricht
tel. 043-254222.

DISTRICT MIDDELBURG

J.A.C. MULLER,
Postbus 5009,
4330 KA Middelburg
tel. 01180-32111
(thuis: 01180-29977).

DISTRICT NIJMEGEN

M.A. LIESKAMP,
Postbus 9109, 6500 HL Nijmegen
tel. 080-228273.

DISTRICT ROERMOND

H.J.H. CLABBERS,
Postbus 6020,
6077 ZG Herkenbosch
tel. 04752-2530
(thuis: 04704-2607).

DISTRICT UTRECHT

A.C.J. SCHADDELEE,
Postbus 345, 3700 AH Zeist
tel. 03404-19821.

DISTRICT ZWOLLE

L.TH. REIJGERSBERG,
Postbus 611, 8000 AP Zwolle
tel. 038-210626.

ALGEMENE VERKEERSDIENST

R. VAN REES,
Postbus 100,
3970 AC Driebergen-Rijsenburg
tel. 03438-14242.

DIENST LUCHTVAART

R.M. SCHNITKER,
Postbus 7577, 1117 ZH Schiphol
tel. 020-174555.

RIJKSPOLITIE TE WATER/ SEKRETARIAAT

R. VOSKAMP-VOESTERMANS,
Postbus 117, 3970 AC Driebergen
tel. 03438-14242

SCHOLEN:

Opleidingsschool Harlingen:
Tel. 05178-6541.

Centrale Opleiding

Mobiele Eenheden:
H.J.H. CLABBERS,
Postbus 6020,
6077 ZG Herkenbosch
tel. 04752-2530
(thuis: 04704-2607).

Verkeersschool/RP-museum:

P. GORISSEN,
Postbus 9034, 7300 ET Apeldoorn
tel. 055-330903.

C.I.O.V.: VAKANT.

RESERVE RIJKSPOLITIE

P.G. VAN DER VLIES,
Heemskerklaan 47,
8072 AB Nunspeet
tel. 03412-54444

INFO-SPORT

D. OBBES,
Van Leijnstraat 38,
3791 VS Achterveld
tel. 03425-2282.

van de politieman

1983 n.Chr.
Ná T.O.D.-regeling

1984 n.Chr.
Ná salariskortingen

1985 n.Chr.
Ná loonstop

1986 n. Chr.
Ná A.T.V.

DC Den Bosch wil reservisten inzetten

DEN BOSCH. — „Het korps Rijkspolitie besteedt per jaar twee miljoen gulden aan de reservisten. Niet een bedrag om er iets groots mee te

doen, maar een te groot bedrag om in deze tijd van schaarste zo weinig voor terug te krijgen als thans het geval is. Door arbeidsduurverkortung, achterblijvende compensatie en gebrek aan geld voor de betaling van overuren loopt de feitelijke capaciteit van de beroepspolitie allengs terug. Tegelijkertijd komt er steeds

meer werk op haar af. Zonder dat het bedreigend hoeft te zijn voor de werkgelegenheid bij de beroepspolitie zijn er taken voor de reservepolitie te vinden die ter bevestiging van de norm weer nodig moeten worden opgepakt. Wie houdt bijvoorbeeld nog rekening met het voetgangerslicht? Mocht de angst van de

politiebonden voor de werkgelegenheid niettemin groot zijn om zo'n ontwikkeling te accepteren moet het mogelijk zijn acceptabele verhoudingssleutels te ontwikkelen: op zoveel uren beroepspolitie onder normale omstandigheden maximaal zoveel uren reservepolitie." Aldus kolonel F. van Etten, commandant van het district 's-Hertogenbosch van de Rijkspolitie op 30 januari bij de beëdiging van 26 Rijkspolitie-reservisten in Heesch. De nieuwelingen vormden het resultaat van de eerste Bossche cursus reservepolitie nieuwe stijl.

(JH)

Monteur Verkeersschool geplaatst voor Camel Trophy

infosportinfosportinfo

V.l.n.r. Gerrit Dammer, Rob van Leeuwen en Jan Bos.

APELDOORN. — De RP'er Jan Bos van de Verkeersschool in Apeldoorn heeft zich in het weekend van 1 februari weten te plaatsen voor deelneming aan de strijd om de Camel Trophy '86 die op 12 maart in Australië plaats heeft.

De laatste selectie, waarvoor vijf Nederlandse kandidaat-rallyrijders naar Engeland waren gereisd, vond plaats op het testgebied van Land Rover in Engeland. Naast de 31-jarige monteur uit de Rijkspolitiegelederen neemt de 27-jarige Rob van Leeuwen uit Maassluis deel. Gerrit Dammer (24) uit Breda werd geselecteerd als reserve en zal alle voorbereidingen en

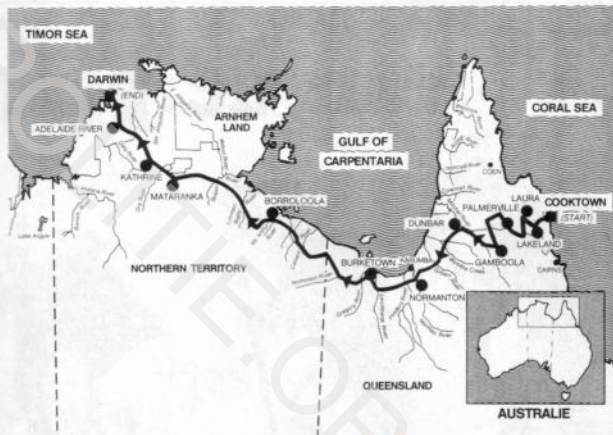
trainingen tot aan het vertrek van het Nederlandse team meemaken. Maar voor het zover is zal het Nederlandse tweetal nog een aantal intensieve trainingen gaan volgen om de teamgeest op peil te brengen en om de Land Rover Ninety te leren kennen. Op het programma staan onder andere een cursus op het circuit van Zandvoort en een speciale rijvaardigheidstraining onder leiding van de team-captain Ronald Berg die de ervaring van vier eerdere rallies zal overbrengen.

De Camel Trophy wordt dit jaar verreden in het tropische woud van Australië dat bekend staat als 'the bush'. De

deelnemers starten in Cooktown. De route voert door het gebergte van The Great Dividing Range. Na de nederzettingen van Gamboola volgt een rivierenstreek waar het convooi het zwaar te verduren zal krijgen. Er moeten

twintig rivieren en vele zijrivieren worden overgestoken. Tijdens de gehele tocht moeten meer dan tweehonderd stromen worden genomen. Na de eerste week moet Normanton zijn bereikt. De tocht wordt voortgezet via Burketown naar het 500 km verderop gelegen Borroloola. Een extra handicap vormt het regenseizoen dat tot april loopt. Vooral in het rivierrijke gebied tussen Burketown en Borroloola zal het veelvuldig blank staan. Na Borroloola wordt koers gezet naar Mataranka en Katherine. Men is dan het Aboriginal-reservaat Arnhem Land zuidelijk gepasseerd. Katherine volgt na Cooktown als eerste echte stad. Na 1000 mijl rimboe zal de finishplaats rond 24 maart zijn bereikt.

(AH)

infosportinfosportinfo

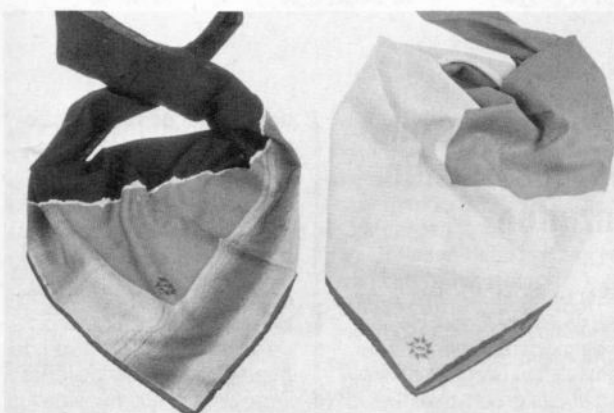
Amsterdam heeft weer 'ns wat: sjaals

APELDOORN. — Nadat de Stichting Kantine Rijkspolitie Amsterdam enkele honderden stropdassen in allerlei kleuren en uitvoeringen heeft 'weggezet' boort ze een nieuwe markt aan. Voor de dames heeft de stichting RP-sjaals laten ontwerpen. Ze zijn verkrijgbaar

in de kleurencombinatie zwart/grijs/blauw/wit of rood/beige/wit, voorzien van een korpseembleem van 3 centimeter doorsnee. Het formaat is 75 x 75 cm. De sjaal is gemaakt van 100% polyester en van Italiaans fabrikaat.

De prijs ervan bedraagt f 16,50 en het artikel is te bestellen bij mevrouw W.H. Barends, tel. 020-226322 (tst. 213).

(AH)

Zeeuwen aan het GAS

MIDDELBURG. — Als het publiek bereid is kostbare bezittingen te merken en te (laten) registreren, kunnen gestolen goederen veel sneller bij de eigenaar worden teruggebracht, hoopt Teun Stehouwer van het Bureau Voorkoming Misdrijven Zeeland. Onlangs stelde drs Th.J. Westerhout, burgemeester van Vlissingen het geautomatiseerde Goederen Aangifte Systeem (GAS) in gebruik. Het systeem kon in Zeeland versneld worden ingevoerd dankzij de bereidwillige medewerking van de gemeentepolitie van Vlissingen, die

Van de goederen moeten bij de aangifte van diefstal in ieder geval het merknaam, het serienummer en de eventueel aangebrachte postcode en het huisnummer bekend zijn. De politie kan adviseren hoe dat merken dient te gebeuren. Het initiatief tot het merken ligt, in tegenstelling tot het graveren van fietsen, bij de burger zelf. „Voorkoming Misdrijven is niet een zaak van de politie alleen”, benadrukte regionaal coördinator Stehouwer bij het ingebruiknemen van het systeem. „We kunnen nog zo ons best doen en gebruikmaken van de meest geavanceerde apparatuur, als de bereidheid bij de mensen ontbreekt om door het

Ingebruikstelling GAS.

haar computersysteem voor dat doel aanbod. Een primeur dus. Het loopt vooruit op de landelijke invoering. Het project kan gezien worden als het begin van de actie 'Laat merken wat je hebt' en een vervolg op de fietsgraveeractie.

merken van bezittingen mee te werken, staat de politie machteloos en de apparatuur werkeloos.” De gegevens in de GAS-computer kunnen ieder uur van de dag worden opgevraagd door politie, marechaussee en douane.

(TM)

Tijdelijke wachtmeester Beaumont in de Rechten

WOENSDRECHT. — Zondag 13 oktober 1985. 'Ontdek je hekje'. Geronk van RP-helicopters en ME-bussen. Woensdrecht beleeft weer eens een rumoerig weekend. Actievoerders hebben het voorzien op het in vriendelijk groen uitgevoerde hek rond

de basis waar kernwapens zullen worden gestationeerd. De actie heeft weinig kans van slagen. Buiten en binnen het hek ziet het blauw en grijs van politiemensen en bewakers. De demonstranten besluiten het weekend af te sluiten met

een bijeenkomst bij de hoofdeurop van de basis. Een groep van honderd à honderdvijftig mensen trekt op. Halverwege wordt plotse afgevoerd van de route. Men gaat in de richting van het groepsbureau van de Rijkspolitie dat het weekend heeft gefunctioneerd als commandocentrum voor de uitgebreide politieactiviteiten. Net buiten het hek rond het plein voor het gebouw staan een adjudant en een wachtmeester. Ze worden compleet verrast door de groep, proberen nog de toegangshekken te sluiten. Maar ze worden overlopen en voor de stoet uitgedreven naar de voordeur van het bureau waar ze klem komen te zitten tussen de massa en de deur. Er sneuvelt een ruit en er wordt een relaaskast van de mobilifoon van de muur getrokken. Dan trekt de stoet verder. De wachtmeester-in-het-nauw was Rob Beaumont, 32 jaar, jurist, Rechterlijk Ambtenaar in Opleiding (RAIO) bij de rechtbank in Middelburg. Hij bracht een deel van het één jaar durende 'buitenstage' bij de politie als wachtmeester 1e klasse bij de groep Woensdrecht van de Rijkspolitie door. Daarvoor had hij bij de uniformdienst en de recherche van de gemeentepolitie van Breda gewerkt.

Beaumont wilde het echte politiewerk leren kennen en had geen zin om, zoals zijn voorgangers-Raio's, achter een bureau plaats te nemen. Het werk is hem niet tegengevallen. Fysiek vond hij het wel erg zwaar. Hij vond het een hele ervaring om als ME'er te functioneren. Het had hem verrast hoe snel zijn tijdelijke collega's hem hadden geaccepteerd. Hij voelde zich in dat jaar ook politiemann, draaide mee in het ritme van de zware diensten en ondervond de spanningen en de emoties aan den lijve. Beaumont wil best weten dat hij tijdens zijn optreden wel eens angstgevoelens heeft gehad. Hij heeft wel eens een zucht van verlichting geslaakt als het allemaal weer eens goed afliep. Hij vindt het frappant dat politie-

mannen en -vrouwen veelal die gevoelens trachten te verdringen. Naar zijn smaak mag men best eens stil blijven staan bij de risico's van het politiewerk, hoewel die emoties op cruciale momenten niet de boventoon mogen voeren. Wat dat betreft heeft Rob Beaumont in zijn stagejaar de kunst van het politie-

Wmr. 1e kl. R. Beaumont.

werk aardig onder de knie gekregen, getuige zijn houding op die oktoberzondag in Woensdrecht.

Mr Beaumont heeft geen ander beeld van de politie gekregen. Het is wel een duidelijker beeld geworden. Het is voor het openbaar ministerie en voor de mensen die in Middelburg voor het hekje moeten verschijnen goed te weten dat aanklager, mr Beaumont, zijn politieaakjes kent.

(TM)

Korten Klein —

RPm signaleert in dit rubriekje wat er in de pers over de politie wordt geschreven.

Voor de juistheid van de inhoud blijven de genoemde media verantwoordelijk.

● Het aantal overvallen is in 1985 met 25% gestegen tot ruim 1000. Tot medio december 1985 waren er dat jaar 43 mensen doodgeschoten tegen 20 in 1984. Het gebruik van vuurwapens nam toe van 88 tot 150 gevallen. Er werden meer dan 1000 vuurwapens minder in beslaggenomen (3284) dan in 1984.

(NRC-Handelsblad)

● De burens zorgen voor de meeste geluidsoverlast. Dit leidde de Stichting Geluidshinder af uit haar campagne 'Lawaai is geen leven'. De burens zetten hun radio of tv te hard, oefenen te luidruchtig op hun muziekinstrument, hebben blaffende honden en maken lawaai op vloeren en muren.

(Stem)

● Als het aan de Vereniging ter bevordering van de Politiewetenschap ligt komt er aan de Leidse Universiteit een bijzondere leerstoel Politiewetenschap.

(Tel.)

● Minister Rietkerk van Binnenlandse Zaken heeft de NPA laten weten dat bij training van de politie in rellenbestrijding geen voetbalvandalen worden ingeschakeld.

(Volkskrant)

● Met een winkelwagen als mobiele politiepost wil de Tilburgse politie de wijken in. Men wil de relatie met de bevolking verbeteren en inbraak en diefstal doeltreffender bestrijden.

(Tel.)

● De Nederlandse politie gaat binnen afzienbare tijd haar Winschester karabijnen vervangen. Niet omdat het uit de WO II daterende wapen niet meer zou deugen, maar omdat het niet meer in serie wordt geproduceerd.

(NRC)

● De stijging van de criminaliteit is de laatste vijftien jaar opmerkelijk gelijk opgegaan met de toename van de werkloosheid, hebben Leidse sociologen ontdekt.

(Parool)

● Justitie wil een vast detachement van RP'ers op Schiphol detacheren. De Rijkspolitiemannen en -vrouwen zullen naar een plaats kunnen solliciteren.

(NRC)

● Er zijn in 1985 meer fietsen gestolen (800.000) dan gekocht (650.000).

(NOS-journaal)

● Er zijn verscheidene officieren van de Belgische Rijkswacht overgeplaatst. Ze zouden hebben gefaald tijdens het drama in het Heizelstadion in mei 1985. Er vielen toen 39 doden bij vechtpartijen tussen de supporters van Liverpool en Juventus.

(AD)

● De beveiliging van Paus Johannes Paulus II in mei 1985 heeft Nederland 6 miljoen gulden gekost. Binnenlandse Zaken heeft 5 miljoen aan kosten betaald en Justitie de rest.

Te goed voor deze wereld...

Eén pot nat!

„Op den twaalfden Juny, des jaare Achttien Honderd twee en veertig, 's morgens te acht ure, compareerden voor ons Commissaris van politie der Stad Enkhuizen: Nanning Verwiel, oud zes en zestig jaren en Theunis Jacobs de Vries, oud drie en zestig jaren, beide steedenwachten die ons uit liefde voor de waarheid verklaarden en getuigden dat . . .” Zo begint één van de honderden processen-verbaal in een lijvig register van de stad Enkhuizen (1840-1867) en sinds kort in het bezit van het RP-museum. Het geeft een goed beeld van het Enkhuizen en omgeving van toen. De Commissaris schrijft, kennelijk wat moedeloos, midden in een van zijn verballen dat hij 'in verband met de hand over hand toenemende criminaliteit zelf maar op onderzoek is gegaan'. Al lezende kom je tot de conclusie: Toen en nu; één pot nat!

(Go.)

De in begin 1946 aan de Varekam(p) studerende hulpmarechaussee (Huma) L.L.R. was niet alleen student en hulpkok, maar ook nog een aardige vent en dus tevens de sigaar c.q. de pineut.

Tijdens zijn dienst werd hij aangesproken door één der interieurverzorgsters — een gedetineerde NSB-mevrouw — die haar bezorgdheid uitsprak over het wegblijven van haar drie minderjarige kindertjes op het bezoeken. Of ze even naar Utrecht mocht bellen.

R. — de sul — vond het goed en gaf haar de hulp die zij op dat moment behoefde.

Zij het niet dat juist toen de wachtmeester W. al constaterende binnentrad.

De huma verantwoordde zich schriftelijk. Hij gaf de feiten toe. De wachtmeester rapporteerde en liet en passant weten dat R. wel eens meer een steek liet vallen. De opper de V. zette zich op zijn beurt achter de schrijfmaschine ter melding van het gebeurde aan zijn commandant.

Hij schreef in zijn rapport, geschokt mogen we wel aannemen, dat: „Ware het niet dat de wachtmeester W. het feit constateerde dan had het RIJK zelfs nog de kosten van dat gesprek moeten voldoen!”

Met verschuldigde eerbied: Ontslaan die huma(ne) prull! Alzo geschiedde. Binnen veertien dagen stond R. op straat.

U kunt deze zwarte bladzijde opslaan in het Rijkspolitiemuseum. Ter lezing en ter lering maar niet ter vermaak.

(Go.)

Het RP-museum is gevestigd op 'De Wijert' te Apeldoorn. Geopend dagelijks van 12.30 tot 14.00 uur en na afspraak, telefoon 055-330903.

Korpsjubileum (2)

Gemeenteveldwachter bij de RP-kapel

Al ettelijke jaren, om precies te zijn veertien, na m'n flo uit het korps Rijkspolitie, voel ik me nog altijd met dit verleden verbonden. Wel in het bijzonder ben ik met nostalgie behept als de naam 'Rijkspolitiekapel' ergens opduikt. Onlangs was dit het geval, toen ik las dat de RP-kapel een feestelijke bijeenkomst zou opluisteren ter gelegenheid van het veertigjarig bestaan van het korps Rijkspolitie. Voor mij kwam deze opluistering volmaakt over.

Ik herinner me nog als de dag van gisteren het moment waarop door middel van een stencil melding werd gemaakt van het plan om — bij voldoende animo — over te gaan tot de oprichting van een Rijkspolitie-muziekvereniging naar het voorbeeld van diverse gemeentepolitie-musiekkorpsen. Eén van de initiatiefnemers was de toenmalige commandant van de parketgroep 's Gravenhage, adjudant Aalders. De oprichtingsvergadering in het theorielokaal van die parketgroep werd slechts door een klein aantal collega's bezocht. Velen meenden dat het vrijwel ondoenbaar zou zijn om de vogels van diverse pluimage, waaruit het Corps nu eenmaal was samengesteld, tot één cultureel doel samen te brengen. Ik heb nog steeds de grootste bewondering voor de adjudant die het opbracht de poging te ondernemen.

Top van het Corps

Ik werd een van de minst belangrijke bestuurders van het eerste uur. Er was een redelijk inzicht in de problemen die zich zouden aandienen. Het dagelijks bestuur werd gevormd uit mensen van verschillende dienstvakken en uit

diverse rangen, die hun functie in Den Haag of naaste omgeving uitoefenden: zo dicht mogelijk bij de top van het Corps dus.

Het was niet te verwonderen dat van verschillende kanten, in het bijzonder van de zijde van de groeps- en de districtcommandanten, de vraag werd gesteld of een lid van de groep wel naar behoren kon functioneren als hij een dag per week moest worden vrijgemaakt om muziek te gaan maken. Het lukte deze tegenstand te overwinnen; soms niet zonder merkwaardige voorvallen.

Het gebeurde wel dat als een personeelslid overgeplaatst werd, de commandant van de nieuwe groep het moeilijk te aanvaarden vond met 'zo'n man' in de groep te worden belast. Er waren ook andere bedenkingen. Het zou kunnen voorkomen dat bij het doen van een politieonderzoek, de muzikant niet kon worden gemist.

De ervaring leerde dat de niet-musicerende collega dan alle medewerking verleende. De knelpunten losten zich tenslotte vanzelf op, zeker nadat de top van het Corps deelneming aan de repetities had aanbevolen.

Kwartjes en dubbeltjes

Het dagelijks bestuur startte met de vrijwel onmogelijke opgave de nodige middelen te vinden voor aanschaf van de instrumenten, lessenaars, muziek en andere uitrusting. Met kwartjes en dubbeltjes van leden en donateurs en giften van een paar gemeenten. De meeste leden hadden in het verleden wel eens een instrument bespeeld, maar de geluiden die werden geproduceerd werden zelfs door de grootste optimist als vrijwel niet te verdragen ondergaan. Gelukkig waren er enkele ervaren krachten die hun muziek-hobby niet hadden opgegeven. Met

uit oud-militaire korpsen overgekomen leden toonden zij zich bereid hun medewerking te verlenen.

De toenmalige Algemeen Inspecteur werd na een paar repetities uitgenodigd het startsein te komen geven in het onderkomen waar geoefend werd: een zolder van de Koninklijke Stallen in Den Haag. Zijn komst getuigde van moed, gelet op de niet altijd vloeiende muzikale klanken.

Vanaf dat moment liep alles iets vlotter. Op een enkele rimpelende uitzondering na waren de problemen nog slechts theoretisch van aard. Spoedig daarna werd een RP-officier voorzitter. Tot zover de kapel.

Gemeenteveldwachters

Het zou me niet bevredigen als ik na het ontstaan van de kapel ook niet de beginperiode van het korps Rijkspolitie zou belichten. Ik ben er van overtuigd dat dit ontstaan al bij herhaling en met deskundigheid is beschreven, maar streel me met de gedachte dat ik een enkel detail ter completering kan bijdragen.

Het Corps Rijkspolitie, samengesteld uit de opgeheven korpsen Rijksveldwacht, Politietroepen, Gemeenteveldwacht, Gemeentepolitie en uit de Koninklijke Marechaussee overgekomen leden, moest uiteraard een leiding hebben die onder verantwoordelijkheid van de minister van justitie de organisatie ter hand zou nemen. Dat dit uitliep op een semi-militaire eenheid behoeft geen verwondering te wekken temeer daar ook het opgeheven korps Rijksveldwacht een dergelijke discipline al kende.

Het zal dan ook geen toeval zijn geweest dat de militaire hiërarchie in het nieuwe korps prevaleerde.

Niet te verwonderen was dat de leiding moeite had met het systeem van de rechtspositie zoals die in de Ambtenarenwet was geregeld. De stap van een ambtenaar, die zich verongelijkt voelde of onrecht aangedaan, naar de ambtenarenrechter, leidde bij de korpsleiding soms tot merkwaardige reacties.

De officieren die afkomstig waren van de gemeentepolitie leken in dat opzicht minder problemen te hebben.

Bij het verdelen van de functies ontstonden op rivaliteit lijkende situaties. Die werden het best zichtbaar in de lagere rangen. In de top van de reorganisatiemolen waren wel alle categorieën waaruit het Corps was samengesteld vertegenwoordigd, behalve de gemeenteveldwacht. Dat leidde

onder de gemeenteveldwachters tot grote ontevredenheid. Dat werd bijzonder duidelijk toen de overheid de mogelijkheid openstelde voor politie-ambtenaren om op vijftigjarige leeftijd te worden gepensioneerd of met wachtgeld te gaan. Het aantal gegadigden was zo groot dat niet iedereen zijn verzoek zag ingewilligd. De meeste animo voor die mogelijkheid werd gevonden onder oud-gemeenteveldwachters. Voor hen had de totaal vrije functie afgedaan. Er waren er ook die meenden in een te lage rang te zijn ingeschat.

Het merendeel van de gemeenteveldwachters bleef zich verzetten tegen de liquidatie van een instelling die zijn tijd had gehad. Er was geen behoefte meer aan een politiedienaar die mogelijk bij de aanvang van zijn loopbaan ook nog gemeentebode, klokkenluider en/of grafgraver was. Er was geen behoefte meer aan een door de gemeenschap bezoldigde toezichthouder op jacht- en visserijheerlijkheden die soms moest opkomen voor de belangen van plaatselijke bestuurders en besturen.

Schertsfiguur

Voor de gemeenteveldwachter was er slechts een mondelinge cursus — buiten korpsverband — voor het politiediploma. Slechts in enkele provincies was een aanzet gegeven voor een gecentraliseerde bijscholing. Op dat niveau werd ook gestreefd naar eenheid in uniform. Tot dan toe werd het ontwerp voor een uniform meestal overgelaten aan de burgemeester. Niet zelden waren de resultaten van zo'n ontwerp fraai, maar het pak leek niet op dat van een politiemann.

De provincie had belang bij enige centralisatie. Zij benoemde de veldwachters die rechtstreeks ondergeschikt werden aan de burgemeester.

Het is mij wel eens overkomen dit ik

een verdachte in verzekering moest laten stellen. De burgemeester die het bevel moest tekenen was er niet. Zo kwam ik bij de loco-burgemeester terecht. Ik trof hem aan bij het achterlichaam van een van zijn koebeesten. Hij tekende zonder het bevel te lezen, maar zich van zijn waardigheid bewust. Dit soort situaties heeft er waarschijnlijk toe bijgedragen dat de dorpsveldwachter als een schertsfiguur kon worden opgevoerd.

Het zal u niet verbazen als ik met nadruk ontken dat er onder de gemeenteveldwachters geen respectabele vakmensen zouden zijn geweest. Van menig collega heb ik veel kunnen leren.

Omdat mijn loopbaan als opsporingsambtenaar in het zuiden van het land begon, voel ik me in goed gezelschap van de auteur van het boekje 'Notabele van het Dorp'.

C.P. de Leeuw,
Lelystad.

Korpsjubileum 3

Teleurgestelde beredene

Toen ik het RP-magazine van december 1985 doorkeek en het verslag over het 40-jarig bestaan van het Korps las, zag ik tot mijn stomme verbazing dat in uw blad (en ook in het Korpsnieuws) geen enkele aandacht werd geschonken aan het feit, dat de demonstratie in Apeldoorn niet alleen werd uitgevoerd door het motor-demonstratieteam van de AVD en het arrestatieteam, maar ook door de bereden groep van de Rijkspolitie Bilthoven.

Ik vraag mij af waarom? Het kan niet zo

zijn dat de paarden niemand opgevalen zijn, zo klein zijn ze ook weer niet. Ik vind dit buitengewoon onzorgvuldig. Voor het eerst in het 40-jarig bestaan van ons Korps zijn de Bereden Groep en het Motor-demonstratieteam van de AVD samen opgetreden. Naar mijn mening is dat op zijn minst een vermelding en een foto waard.

R. Leussink,
Bilthoven.

■ Als er een foto voorhanden zou zijn, zouden we deze alsnog plaatsen.

(Red.)

Parachutespringen doe je op Texel!

Volg tijdens uw vakantie op Texel een volledige opleiding voor het A-brevet. En maak tevens gebruik van vele andere sportieve recreatiemogelijkheden op het meest veelzijdige waddeneiland, zoals brandingzeilen, surfen, tennis, etc.

Informatie bij Paracentrum Texel op het vliegveld Texel, telefoon (02225) 464 of 436.

gevestigd in het voormalig Koninklijk Weeshuis te Buren (Gld.)

MUSEUM der Koninklijke Marechaussee

Een bezoek aan dit museum geeft u inzicht in de geschiedenis van dit Wapen, het voormalig korps Politietroepen, de voormalige Rijks- en Gemeenteveldwachter, de vooroorlogse Gemeentepolitie en de huidige Rijks- en Gemeentepolitie.

Open: 1 mei - 1 oktober van dinsdag t/m vrijdag 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, zaterdag, zon- en feestdagen van 13.30-17.00 uur. Maandag gesloten. Het museum is in de wintermaanden open voor groepsbezoek van maandag t/m vrijdag van 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, uitgezonderd feestdagen. Rondleiding voor groepen op aanvraag. Weeshuiswal 9, Buren (Gld.). Telefoon 03447-1256.

RP Personalia

District Alkmaar

Bosman, F.T.M. wmr. I te Alkmaar per 10-6-86 verplaatst naar Andijk.

Houweling, N.D. wmr. te Midwoud per 1-1-86 de dienst verlaten.

Idsinga, J. te Alkmaar per 1-1-86 bevorderd tot adj.

Kamperman, D.A. te Oudeschild per 1-1-86 bevorderd tot adj.

Kamperman, D.A. te Oudeschild per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Kaptein, M.A. te Heiloo per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Keen, H. wmr. te langedijk per 1-1-86 de dienst verlaten.

Leijen, A.W.J. owmr. te Berkhout per 1-1-86 aangewezen als rayoncdt. te Enkhuizen.

Scheepvaart, A. wmr. I te Nieuw-dorp te Winkel per 1-1-86 verplaatst naar Wommels (distr. Leeuwarden).

District Amsterdam

Analbers, A.J. te Utrecht per 1-1-86 bevorderd tot adj.

Baarsen, C.H. van res.wmr. te Beemster per 1-2-86 de dienst verlaten.

Bodegom, H.A. van te Uithoorn per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Booij, S. te Beemster per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Dieker, L.J.M. te Zeevang per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Duinhoven, C.F.J. van te Amsterdam per 1-1-86 bevorderd tot adj. en aangewezen als hfd. huish. dienst.

Hengel, R. van te Aalsmeer-Dorp per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Henneveld, A.C. te Kortenhoeft per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Heslenfeld, R.A. wmr. te Blaricum per 1-1-86 verplaatst naar Kudelstaart.

Hof, J.T.M. van 't te Uitgeest per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Jansen van 't Land, H. te Blaricum per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Jong, J. de wmr. te Kudelstaart per 1-1-86 verplaatst naar Blaricum.

Klaver, G.A. te Volendam per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Kunst, J.S.W.M. te Duivendrecht per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I en verplaatst naar Heiloo (distr. Alkmaar).

Langenburg, M.H. te Wormer per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Lebrechthausen, T. owmr. te Amsterdam per 1-1-86 de dienst verlaten.

Luters, B. te Utrecht per 1-1-86 bevorderd tot adj.

Maks, J.J. te Amsterdam per 1-1-86 bevorderd tot adj.

Munneke, A.C. te Monnickendam per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Munniksma, H. te Diemen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Prins, A.J. te Weesp per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Spoelstra, A.W. te Volendam per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Wijngaart, N.M. v.d. te Amsterdam per 1-1-86 bevorderd tot owmr.

District Apeldoorn

in memoriam

Bril, B.
Owmr. te Aalten
geb. 25-3-1946
overl. 3-1-1986

Brom, W.H.M. te Brummen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Bruijsten, H.C. te Nijkerk per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Derksen, R.M. te Ruurlo per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Disberg, A.J. te Eerbeek per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Dokter, G.W. te Hatterum per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Eikenaar, J.J. te Almen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Eikens, B.J. te Hatterum per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Fennema, R.P.O. te Nijkerk per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Gerdes, H.J.D. te Apeldoorn per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Garcon, F. van te Ermelo per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Graaf, A. de te Lichtenvoorde per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Graaf, A.M. te Dronten per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Hazenbergh, J.A.E.M. wmr. te Oudebroek per 1-1-86 verplaatst naar Aalten.

Hendriks, W. te Voorst per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Hitzert, E.P. wmr. te Putten per 1-1-86 de dienst verlaten.

Horsthuis, J.F.F.M. te Vorden per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Jacdaai, H.C. te Apeldoorn per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Fiets verzekeren....

verzeker 'm met het

In ons registratiebestand zijn ± 600.000 eigenaren van fietsen opgenomen.
Elke politieman kan informatie verkrijgen (UNIGARANT N.V. tel. 05280 - 7 77 77).

Koens, B. te Hengelo per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Koning, J. te Aalten per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I. en verplaatst naar Zuidlaren (distr. Assen).
 Knaus, F.J.A. te Borculo per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Knossedo, G.J. te Lochem per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Maat, W. te Nijkerk per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Ploos-van Amstel, J.W. res.wmr. te Aalten per 15-1-86 de dienst verlaten.
 Postma, L.H. te Rekken per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Prinsen, G.W.H. res.wmr. te Aalten per 15-1-86 de dienst verlaten.
 Stegeman, H.H. te Twello per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I. en verplaatst naar Borculo.
 Tiggele, C.P. van ovmr. te Apeldoorn per 1-1-86 de dienst verlaten.
 Veerman, B.F.M. te Swifterbant per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Veld in 't, J. te Ermelo per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Wal, H. v.d. wmr. I te Oldebroek per 1-1-86 verplaatst naar Groenlo.
 Wiessenberg, M. te Putten per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Wilbrink, M.J. van wmr. I te Twello per 1-1-86 de dienst verlaten.
 Woendsten, B.J.J. te Vorden per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Woudsma, R.F. te Elspeet per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

District Assen

Halen, H. van res.wmr. te Gieten per 1-2-86 de dienst verlaten.
 Kliphuis, A. wmr. I. te Valthermond per 1-1-86 verplaatst naar Roden.
 Rorije, A. wmr. I te Oosterhessele per 1-1-86 verplaatst naar Nieuweroord.

in memoriam

Wijk, G.A.W. van
 wmr. I te Peize
 geb. 4-7-1959
 overl. 2-12-1985

District Breda

Endschot, J.M. van te Made en Drimmelen per 15-1-86 aangesteld als res.wmr.
 Haperen, P.C.A. van te Kaatsheuvel per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Komijn, A.M. te Oud-Gastel per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Krak, A.J.A. te Breda per 1-1-86 bevorderd tot ovmr.
 Laan, D.G.C. v.d. wmr. te Raamsdonkveer per 1-2-86 verplaatst naar Oostwold (distr. Groningen).
 Mijvis, H.W.A. te Gilze per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Oerlemans, H.M. wmr. I te Ulvenhout per 1-1-86 verplaatst naar Oisterwijk.
 Okkenburg, H. van te Nieuw-Vossemeer per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Pet-van Egmond, C.W.C. wmr. te Berkel-Enschot per 1-2-86 verplaatst naar Blaricum (distr. Amsterdam).
 Vinckse, J.J.W.A. te Oudenbosch per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Waal, Z.A. de res.wmr. te Raamsdonk per 15-1-86 de dienst verlaten.

District Dordrecht

Berg, C.J. v.d. te Nieuwpoort per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Blom, C. wmr. I te Rockanje per 1-1-86 verplaatst naar Dordrecht (RPIW).
 Both, B.L. te Oud-Beijerland per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Engel, P.J. te Brielle per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Harmsen, R.I.C.O. te Hardinxveld-Giessendam per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Koning, H.A. de te Barendrecht per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Noordermeer, A.F. te Rozenburg per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Rijn, J.B. van te H.I.-Ambacht per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Steemers, H.F.G. wmr. I te H.I.-Ambacht per 1-1-86 verplaatst naar Goudriaan.
 Timmers, M.C. te Brielle per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Veenema, H. adj. te Oud-Beijerland per 1-1-86 met f.l.o.
 Veken, C. v.d. wmr. I te Rozenburg per 1-1-86 de dienst verlaten.
 Wagenaar, W. wmr. I te Goedereede per 1-1-86 verplaatst naar Hardinxveld-Giessendam.
 Weenen, E. van wmr. te Zuid-Beijerland per 1-1-86 de dienst verlaten.

District Eindhoven

Aarts, P.G.M.W. te Beek en Donk per 1-1-86 aangesteld als res.wmr.
 Bakx, F.P.C. te Budel per 15-1-86 aangesteld als res.wmr.
 Balkom, P.H.A.M. van te Son per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Beurden, J.A.W. van te Best per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Blox, M.C.M.E. te Waalre per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Brouwers, G.J.N. res.wmr. te Budel per 1-2-86 de dienst verlaten.
 Bruggeman, A.M. te Aarle-Rixtel per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Cleef, E.M. te Bergeijk per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Coppelmans, F.C.P. te Best per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Dalen, P.R. van te Budel per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Engelaar, R.F.M.G. te Bladel per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Engelen, F.T. te Astén per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Garritsen, P.A. te Gemert per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Gelder, E.M. van te Beek en Donk per 15-1-86 aangesteld als res.wmr.
 Hurk, D.A.L.M. v.d. te Best per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Klunder, H.J. te Eindhoven per 1-4-85 bevorderd tot adj. en aangewezen als speurhondgeleider/groepsleider.
 Louw, P.A. v.d. te Vessem per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Moberts, H.T.M. te Waalre per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Olde Engeberink, L.H. te Gemert per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Oord, P.C.M. v.d. te Best per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Schelfaut, J.H.M. te Waalre per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Trier, F.A. van te Bladel per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Vries, M.H.M. de te Nuenen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

District 's-Gravenhage

Anneeze, A.C. te Leiderdorp per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Flux, J.J. te Lekkerkerk per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Gaag, M.B. v.d. te Leiderdorp per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.
 Hanssen, W.R. te Berkel en Rodenrijs per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

BETROUWBARE DIENSTVERLENENDE

PORTIERS EN BEWAKERS

Gom security service bv

20 VESTIGINGEN DOOR GEHEEL NEDERLAND

HOOFDKANTOOR: 'S-GRAVELANDSEWEG 258, 3125 BK SCHIEDAM, TEL. 010-623333

Henkemij, T.W. te Hillegom per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Hopman, H.J.P.L. te Voorschoten per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Kerklaan, J.A.C.H.J. te De Lier per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Loon, J. van te Schoonhoven per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Luik, P.S. te 's-Gravenhage per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Dams, G.J. te Schoonhoven per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Oostrom, G.M.M. wmr. te Berkel en Rodenrijs per 1-1-86 de dienst verlaten.
Ploeg, B.P. v.d. te Hillegom per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Ruiter, R.J.J. de te Pijnacker per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Rijn, A.J. van te Berkel en Rodenrijs per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Rijn, G.C.J. te Berkel en Rodenrijs per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Satjos, P. te Nieuwkoop per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Schut, A. te Nieuwerkerk a/d IJssel per 15-1-86 aangesteld als res.wmr.
Tweel, J.T. te Schoonhoven per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Vermeulen, P.A.G.M. te De Lier per 15-1-86 aangesteld als res.wmr.
Verweij, A. te Nieuwkoop per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Visser, T. te 's-Gravenhage per 1-1-86 bevorderd tot owmr.
Weghorst, D.J.H. wmr. l te Sassenheim per 1-1-86 de dienst verlaten.
Westhof, E. te Boskoop per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Wilting, P.E. wmr. te Boskoop per 1-1-86 de dienst verlaten.
Wittenberg, J. wmr. te Leiderdorp per 1-1-86 de dienst verlaten.
Zwienen, G.B. van te Berkel en Rodenrijs per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.

District Groningen

Boltjes, S.A. te Scheemda per 1-1-86 aangesteld als res.wmr.
Gritter-Thole, M.G.M. te Scheemda per 1-1-86 aangesteld als res.wmr.
Hamming, I. res.wmr. te Appingedam per 15-1-86 de dienst verlaten.
Heemstra, C.E. te Scheemda per 1-1-86 aangesteld als res.wmr.
Henning, J.C.W. von wmr. l te Woldendorp per 1-12-85 verplaatst naar Muntendam.
Huls, H. owmr. te Termunten per 1-11-85 verplaatst naar Abcoude (distr. Utrecht).
Kleefman, H. te Scheemda per 1-1-86 aangesteld als res.wmr.
Snip, J.H. te Zuidhorn per 1-1-86 aangesteld als res.wmr.
Schripsema, R.H. wmr. l te Uithuizermeeden per 1-12-85 aangewezen als rayoncdt. te Roodeschool.
Speelman, F. te Appingedam per 1-1-86 aangesteld als res.wmr.

Vries, T.J. de te Appingedam per 1-10-85 bevorderd tot wmr. l.
Werkman, F.H.H. te Scheemda per 1-1-86 aangesteld als res.wmr.
Woudenberg, J.C.J. van te Groningen per 1-12-85 bevorderd tot adj. en aangewezen als plv. hfd. sectie meld- en infocentr. tsv. hfd. infocentrum.

District 's-Hertogenbosch

Arensbergen, J.H.M. van te Grave per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Burger, B.H.T. den te Overloon per 1-1-86 aangewezen als rayoncdt. Maashees.
Burghout, A.A. te Werkendam per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Elden, M.R. van te St. Michielsgestel per 1-1-86 verplaatst naar Twello (distr. Apeldoorn).
Ermers, W.A.M. owmr. te Nistelrode per 1-1-86 aangewezen als hfd. voorlichting te Driebergen (RPtW).
Gijsen, T.W.W. te Drunen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Haren, F.J.A. van wmr. te Berghem per 1-1-86 verplaatst naar Heesch.
Heck, T.J.M. van te Sprang Capelle per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Kasteren, W.A.F. van te Boxmeer per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Klok, R.B. te 's-Hertogenbosch per 1-4-84 bevorderd tot adj.
Thijssen, J.T. owmr. te Cuijk per 1-1-86 aangewezen als rech. post. rech. 's-Hertogenbosch.
Titulaer, A.P.G. wmr. l. te Rosmalen per 1-1-86 verplaatst naar Velden (distr. Roermond).
Witlox, J.A.L. res.wmr. te Berlicum per 1-1-86 de dienst verlaten.

District Leeuwarden

Beerstra, S. res.wmr. te Dantumadeel per 1-2-86 de dienst verlaten.
Bosma, L.D. wmr. l te Lemmer per 1-12-85 verplaatst naar Bolsward.
Dijkstra, J. wmr. l te Mantgum per 1-1-86 verplaatst naar Grouw.
Gielink, B.J.M. te Lemmer per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Henne, E.M.S. v.d. wmr. te Damwoude per 1-1-86 de dienst verlaten.
Kerstma, J.J. te Makkum per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Ravesloot, H.C.M. wmr. l te Mantgum per 14-1-86 de dienst verlaten.
Ringma, R. te Lemmer per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Smit, J.T. te Koudum per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Wiersma-Gaastra, G.T.H. wmr. l te Ferwerderadeel per 15-1-86 de dienst verlaten.
Wiersma-Gaastra, G.T.H. te Stiens per 1-12-85 aangesteld als res.wmr.

District Maastricht

Adema, W.H.M. te Voerendaal per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Duiverman, R.M.A. te Valkenburg per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Goossens, J.H.M. te Valkenburg per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Hensels, J.K.M. te Maastricht per 1-1-86 bevorderd tot owmr.
Hermans, J.P.J. te Simpelveld per 1-1-86 bevorderd tot owmr.
Liégeois, J.A.H.L. wmr. Te Cadier en Keer per 1-1-86 de dienst verlaten.
Neerven, H.H.J. van te Valkenburg per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Senden, A.M.L. wmr. l te Maastricht per 1-5-85 verplaatst naar Beek (L).
Wauben, P.M.P. te Wijnoudsrade per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.

District Middelburg

Beizen, P.N. van te Oostburg per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Bie, H. v.d. te Renesse per 1-12-85 bevorderd tot owmr. en aangewezen als postcdt. te Midschouw.
Doorn, L.C. van wmr. te Hulst per 1-1-86 de dienst verlaten.

Wmr. l van de groep Geldermalsen (distr. Nijmegen) is door privé-moeilijkheden genoodzaakt aan te bieden:

PREMIE A-WONING

Tussenwoning met aanpandige garage, 4 slaapkamers, open keuken, leuke tuin. Premie overdraagbaar.
 De woning is 5 jaar oud en ligt in een nieuwe woonwijk in een vriendelijk, landelijk dorp in de buurt van Tiel.
 Vraagprijs f 137.000,—. Geen makelaarskosten.

Voor de geïnteresseerde RP'er bestaat de mogelijkheid te worden geplaatst bij de groep Geldermalsen, post Buren. De groep Geldermalsen is een landgroep op F-niveau ter sterkte van ca. 40 personeelsleden. Het werkaanbod is groot en afwisselend. De sfeer op de groep is goed evenals de relatie politie-burgerij.

Voor inlichtingen: W. Croymans, tel. 03438-2193 (privé) en 03455-3366 (bureau).

Folmer, W. te Zierikzee per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Graaf, A.A. de te 's-Gravenpolder per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Gijsouw, R. wmr. te Zuiddorpe per 1-1-86 verplaatst naar Heinkenszand.
Koning, P.J. de te Sluis per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Leeuwen, A.A. van te Zoutelande per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Moelwijk, J. te St. Jansteen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Platschorre, P.J.G. te Breskens per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Schouten, R.H.A. wmr. l te Sluis per 1-1-86 verplaatst naar Aardenburg.
Steijn, J.M. wmr. te Arnhem per 1-1-86 verplaatst naar St. Analand.

Stroosnijder, te 's-Heerenshoek per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Valkering, P.P.M. wmr. l te Middelburg per 3-1-86 de dienst verlaten.
Zondervan, G. te Axel per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Zuidland, J.C. van te Axel per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.

District Nijmegen

Baakman, W.J.G. te Gendringen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Benders, M.W.A. te Geldermalsen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Boerhof, T.J.M. wmr. l te Silvolde per 1-1-86 de dienst verlaten.
Drighout, N. adj. te Huissen per 1-1-86 met f.l.o.
Drumt, J. van res.wmr. te Lienen per 1-2-86 de dienst verlaten.
Eeden-Pas, M.H.A.M. van te Wamel per 15-1-86 aangesteld als res.wmr.
Gerritsen te Bemmel per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Hoevelaken, E. van wmr. te Buuren per 1-1-86 verplaatst naar Beusichem.
Hof, P. v.d. res.wmr. l te Elst per 1-2-86 de dienst verlaten.

Horstink, E.J.G.M. te Didam per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Jansen, L.J. te Elst per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Jansen, M.W.A. te Lent per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Kekebeen, J.J. res.wmr. te Lienen per 15-1-86 de dienst verlaten.
Kampenschreur te Wamel per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Klarenbeek, H.J.M. te Doesburg per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Krabben, H.L.J. v.d. te Geldermalsen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Pauw, C. te Didam per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Rinthers, W.A.M. res.wmr. te Bergh per 15-1-86 de dienst verlaten.

Sebillen, H.J. van te Maasdriel per 15-1-86 aangesteld als res.wmr.

Verheijen, R.P. te Beek per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Wolsink, F.J. res.wmr. I te Wisch per 1-2-86 de dienst verlaten.

Weijers, G.H.M. te Groesbeek per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Wilten, E.W. te Valburg per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

District Roermond

Esser, F.J.M. wmr. I te Echt per 1-1-86 verplaatst naar Beek (L).

Geel, S.B.L.M. van wmr. te Velden per 1-1-86 verplaatst naar Horst.

Hermans, H. te Ospel per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Hoelijmakers, L.M.M. te Thorn per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Jongen, H.G.G. te Echt per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Kegel, C.T. te Herkenbosch per 1-12-85 bevorderd tot owmr. en aangewezen als 1e funkt. melden infocentrum.

Metsemakers, R.P.M. te Reuver per 1-7-85 bevorderd tot wmr. I.

Pielaat, Ch.P.A.E. te Echt per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Princen, H.S.M. te St. Odiliënberg per 1-10-84 bevorderd tot adj.

District Utrecht

Bekkum, D. van te Vleuten de Meern per 15-1-86 aangesteld als res.wmr.

Eckeveld, J. van te Doorn per 15-1-86 aangesteld als res.wmr.

Küh, M.W. te Eemnes per 1-12-85 bevorderd tot wmr. I.

Landman, S.A. te Houten per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Snijders, W.L. te Loosdrecht per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

District Zwolle

Berfelo, A. te Haaksbergen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Bosboom, H.N. te Goor per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Bouwman, L. te Dalfsen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Doosje, E.A. te IJhorst per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Dijk, H. res.wmr. te Ommen per 15-1-86 de dienst verlaten.

Edes, T.R. res.wmr. te Brederwiede per 15-1-86 de dienst verlaten.

Eefting, B. te Zwartsluis per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Habers, Th.H.J.M. te Dalfsen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Hamelink, A. res.wmr. te Wijhe per 1-2-86 de dienst verlaten.

Kobes-Voppen, A.W.J.M. wmr. I te Stad Delden per 17-12-85 de dienst verlaten.

Medendorp, F.J. te Zwartsluis per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Roosnek, M.R. te Rijssen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Rozema, J.H.H. te Vriezenveen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Algemene Verkeersdienst

Ceunink-van Capelle, E.E. de te Breda per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Rijkspolitie te Water

Bakker, L.A. wmr. te Hansweert per 1-1-86 verplaatst naar Vlissingen.

Bonis, R. te Gorinchem per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Overeen, G. te Zutphen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Paardenkooper, R.K.M. owmr. te Nijmegen per 1-12-85 aangewezen als plv.cdt. rechercheur.

Puts, J.C. te Maasbracht per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Spruijt, C.M. te Gorinchem per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Visser, R.A. te Tiel per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Weide, K.S. v.d. te Harlingen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Wolde, E.S. ten te Delfzijl per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Voor het maximum van f 269,— aan inconvenianten kun je ook een adspirant onderhouden.

Misschien wordt het tijd de uitlooperperiodieken weer in te voeren.

De statistikus verdronk in water van gemiddeld een meter diep.

Wat in de bezettingstijd loyaliteit heette werd na de bevrijding collaboratie genoemd.

Definitie: een rechoud is een platformpje waarop rechercheproblemen worden warm gehouden.

Gehoord op een districtsstaf:
'De kolonel is binnen'.

Als je maat niets regelt en jij toeslaat, krijg je onregelmatigheidstoeslag.

RPuzzel

februari 1986

De Kerstpuzzel in het decembernummer 1985 van het Rpm was kennelijk niet te moeilijk. Er kwamen maar liefst 74 feilloze oplossingen binnen.

Winnaar van de boekenbon werd: **Richard de Vries**, Korte-Weide 2 in Zuid-Scharwoude.

De kruiswoordpuzzel-zonder-zwart was pittiger, 33 oplossingen, waarvan 25 goed.

De prijs ging naar: **A. Pruijs**, Revelsant 8 in Emmeloord.

Voor de goede oplosers van de doorloper van deze maand heeft de puzzelredactie weer een waardebon van f 25,— beschikbaar.

Inzenden voor de 15e maart aan het adres:
Rpm-Puzzelredactie, postbus 20099, 7302 HB Apeldoorn.
Succes!

Doorlopend puzzelen

Van links naar rechts: 1. herinnering - loot - deel v.h. been; 2. denkbeeldig - titel - pl. in Drente; 3. familielid - wederkerig vnw. - voegwoord; 4. binnenste v.e. sigaar - liever - ruimte boven de stal; 5. zeepwater - zelfkant - pl. in N.-Brabant - snij-

werktuig; 6. gesloten - deel v. Azië - vette substantie - bouwland; 7. roem - pl. in N.-Holland - smalle plank - cerium; 8. graad - anders genaamd - genotmiddel; 9. pl. in Duitsland - wettig - slotwoord; 10. bijb. figuur - pl. in Gelderland - verandering;

11. brilslang - wild zwijn - roofdier - pers. vnw.; 12. groot vertrek - iemand die van zijn geld leeft - aardrijksk. aanduiding; 13. inborst - guitig - zangspel; 14. emmertje - gehoororgaan - dapper - voegwoord - en andere; 15. familielid - afgebroken stuk - geestkracht - zangstem.

in Duitsland - omgekeerd; 6. onwettig - rumoer - voorzet-sel; 7. deel v.d. voet - soort kers - meer in Finland; 8. zijriv. v.d. Moezel - bouwland - partij i.e. rechtszaak - hond; 9. soort fiets - boem - hoekpilaster - drinkgerei; 10. pl. in Duitsland - voegwoord - soort stof - Sociaal-Econ. Raad; 11. maal - deel v. Sumatra - ontelbaar - nikkel; 12. voorts - Turks bevelhebber - strook - voor de vuist; 13. aardrijksk. aanduiding - voedsel - vaste spiritus - welriekende gomhars - achter; 14. de adelstand - pl. in Frankrijk - soort kers; 15. interval - pit - gezicht.

Van boven naar beneden: 1. staatsdienaar - verlaten; 2. luthof - handvat - deel v.e. kolenfornuis - water in N.-Brabant - vogel; 3. gemalen graan - wortel - genotmiddel; 4. training - water in Friesland - spoedig; 5. herkauwer - pl.

Wilt u meer puzzelen?
Vraag dan naar een DENKSPORT puzzelblad.

Ze zijn er in alle soorten:
Van zeer eenvoudig tot extra moeilijk
DENKSPORT een keuze uit 25 uitgaven!

Belangrijkste brandoorzaak: brandstichting

In Nederland worden vijf van de tien branden in scholen, vier van de tien branden in gebouwen voor cultuur-en-ontspanning en twee van de tien branden in winkels, horecabedrijven en woonhuizen aangestoken. De directe schade door brandstichting is in ons land toegenomen van 90 miljoen gulden (in 1980) tot ongeveer 200 miljoen (in 1984). Het aantal brandstichtingen liep op van 900 tot 2400.

De motieven van brandstichters zijn: vandalisme, wraak, winstbejag, het stellen van een daad, het verbergen van een misdrijf en gewelddadigheid of terrorisme. Verzekeringsfraude als motief wordt geraamd op ca. 20% van het aantal brandstichtingen.

Brandstichting kan slechts worden bestreden door gezamenlijke inspanning van justitie, politie, brandweer, bedrijfsleven en verzekeraars, naast de normale brandpreventiemaatregelen. Aldus een internationaal gezelschap van vertegenwoordigers van verzekeraars, overheid en bedrijfsleven die in november j.l. in de EEG-gebouwen in Brussel bijeen waren om na te gaan hoe brandstichting kan worden onderzocht, beperkt en bestreden. In Nederland zal een werkgroep van de Recherche Adviescommissie (RAC) binnenkort de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken adviseren over samenwerkingsvormen tussen de bij de bestrijding betrokken partijen. De verzekeraars zullen actie ondernemen om verzekeringsfraude tegen te gaan.

(Bron: Nationaal Brandpreventie Instituut)

Botssimulator

De gemeentepolitie van Eindhoven heeft een botssimulator te huur. Het machien dient om de automobilist te overtuigen van het nut van de veiligheidsgordel. De simulator is ontwikkeld in samenwerking met TNO-Delft. De snelheid die de 'auto' op de hellende baan bereikt bedraagt 7 km/uur. Bij de remvertraging treedt een kracht op van 5 g. De 'aanrijding' is te vergelijken met een botsing op een parkeerterrein of in een file bij een verkeerslicht.

De huurprijs bedraagt f 80,— per dag. De all-risk premie is f 2,50 en de premie voor een ongevallen-inzittenden-verzekering bedraagt f 7,50 per dag. Voor informatie of reserveringen kan contact worden opgenomen met de afdeling Voorlichting van de GP-Eindhoven, de heren De Geus of Gilsing, tel. 040-332335.

Hulpverleningspas voor automobilisten

Hulpverlening aan bij ongevallen gewond geraakte automobilisten wordt eenvoudiger. Vaak niet aanwezige noodzakelijke gegevens moesten tot nu toe vaak bijeengesprokkeld worden. De Nederlandse Bond van Assurantiebemiddelaars (NBvA) en het Nederlandse Rode Kruis hebben, om aan deze situatie een einde te maken, een hulpverleningspas ontwikkeld. Het is de bedoeling dat de pas alle noodzakelijke medische- en verzekeringsgegevens, alsmede personalia en een pasfoto van de automobilist zal bevatten. Sneller optreden van politie en medische hulpverleners is daardoor mogelijk. De pas wordt net als deel 3 van het kentekenbewijs achter de auto-ruit geplakt. De 'A-cross' wordt gratis verstrekt op de NBvA-kanalen.

Andere cultuur

Er is een één-daagse cursus ontwikkeld voor contacten met mensen uit een andere cultuur. Het is een cursus waarin het accent ligt op begrijpen waarom een ander anders denkt.

Het programma bevat informatie, testjes, een simulatie (nabootsing), video en een persoonlijk werkboek. De basis is een communicatiemodel dat laat zien hoe communicatie tussen mensen uit verschillende culturen werkt.

Met dat model wordt geoefend. Er wordt gekeken naar de oorsprong van en naar de eigen vooroordelen. Er wordt ingegaan op 'nee zeggen' in diverse culturen. De Nederlandse manier is uniek. Tenslotte worden er een aantal praktische tips gegeven. Informatie bij Holland Training Services, Postbus 355, 6800 AJ Arnhem. Tel. 085-421771.

RP

27e jaargang /nr.7
maart 1986

Maandblad voor het
Korps Rijkspolitie

magazine

**Politie in de politiek / Actieve vakantie: trektochten te voet. (foto)
'De bezettingstijd 1940/45 werkte als een zeef ...'**

Maandblad van het
korps Rijkspolitie

27e JAARGANG / NR. 7
MAART 1986

REDACTIERAAD:

J. Baarspul, Apeldoorn
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
M.Th. van Beelen, Eindhoven
(staf district)
C. Doornhein, Dordrecht
(RP te Water)
A.P. Geelof, Voorburg
(Algem. Insp.)
H.G.J.J.M. Gozé, Maastricht
(recherche)
H.A.M. Heusschen, Ulft
(landgroepen)
D. Hilarides (CIOV Apeldoorn)
P.H.M. van Hout, Den Bosch
(Techn. Rech.)
Ellen Klaassen, Middelburg
(verkeersgroep)
J.K. Pietersma, Amsterdam
(res. RP)
R.M. Schnitker, Schiphol
(dienst luchtvaart)
J.A. Schuurmans, Maastricht
(recherche)
R. Voskamp-Voestermans (secr.),
Driebergen (burgerpersoneel)

REDACTIE-SECRETARIAAT:

A. Huizing
Postbus 20099
7302 HB Apeldoorn
Tel. 055 - 33 09 03

REDACTIE:

A.K. Aartsma (eindredacteur),
A. Huizing

ADVERTENTIES:

J.G. Duijker
Lepelaar 27
3435 DT Nieuwegein
Tel. 03402 - 3 66 16

UITGAVE

Schaafsma & Brouwer / uitgevers
Postbus 10, 9100 AA Dokkum
Tel. 05190 - 33 22
Postgiro 83 31 11

GRAFISCHE VORMGEVING

Wagenveld Publiciteit b.v.
Dokkum

DRUK

Schaafsma & Brouwer b.v.
Dokkum

© Overname uit het RP-Magazine,
is alleen toegestaan, indien de bron
wordt vermeld.

*

Abonnementsprijs f 31,00 (incl.
BTW) per jaar bij vooruitbetaling.
Opzeggen abonnement voor
1 september.
Losse nummers f 3,90.

Bij de omslagfoto:

Bergwandelen en genieten van
de steeds wisselende
vergezichten . . . (zie pag. 10)

Politie(k)

Moet de politie een stem hebben in de
politiek? Tot tweemaal toe zijn er plannen
geweest een 'politiepartij' op te richten. Beide
pogingen zijn een stille dood gestorven, zoals
we in ons verhaal kunnen lezen.

Is het misschien beter gebruik te maken van
de mogelijkheden op politiek terrein die ook
voor de politieman of -vrouw open staan?
Over de acceptatie van een politie-ambtenaar
met politieke belangstelling vertelt Theo
Berendsen uit Harlingen die op Terschelling
geen raadslid mocht worden.

6

Actieve vakanties (3)

Trektochten te voet.

10

Politie in bezettingstijd (16):

Politie in Verzet

12

Boekbespreking

Redenen van Wetenschap.

16

Info Intern

Nieuws uit de districten

17

Personalia

24

Granaatjes

28

Puzzel

29

1986 is een jaar van verkiezingen. Op 19 maart mocht en op 21 mei mag Nederland een groot aantal politici weer in het zadel zetten. Er is een ruime keus aan politieke kleur. „De keus is te groot”, zeggen sommigen. „Ik weet niet meer wat ik moet kiezen.” „De politiek die ik voorsta kan ik bij de gevestigde partijen niet vinden. Er zou iets anders moeten komen”, vinden anderen.

Al in 1918 werden er pogingen in het werk gesteld om te komen tot een 'Politiepartij'. 'Heeren, maakt stemming voor Majoor Thomson!!! Overtuigt Uw vader, broeders, zwagers en kennissen van het ALGEMEEN BELANG van ons streven'. Voor vrouwen viel er nog weinig te kiezen.

'De organen in dienst van de overheid en belast met de handhaving van het gezag en belast met de handhaving en uitvoering van de wetten en andere voorschriften dienen bij de uitoefening van hun, in het algemeen belang gestelde taak de grootst mogelijke steun te ontvangen, zowel in geestelijk als in materieel opzicht', luidde punt 1 van het programma van de Partij voor Gezagshandhaving die in de turbulente tijd van 1966 als gevolg van maatschappelijke en politieke veranderingen die zich aandienenden dreigde te worden opgericht. Geüniformeerden roerden zich. Een viertal Soester politiemannen voorop.

En het kon haast niet uitblijven. Maatschappelijke veranderingen hadden tot gevolg dat ook politiemensen zich gingen roeren. Ook politiek. Op Terschelling gaf een wachtmeester 1e kl. en toekomstig raadslid zijn politieke carrière op. Hij koos voor zichzelf.

Stem op de politie

Politiepartij

In onze vaderlandse geschiedenis zijn er tot tweemaal toe plannen geweest de politie een eigen stem in de Nederlandse politiek te laten verwerven.

De eerste poging dateert van 1918 toen de marechaussee-majoor G.J.P.A. Thomson, districtscommandant in Arnhem, een soort van kettingbrief liet versturen met de oproep op HEM te stemmen om zodoende met de Politiepartij in de Tweede Kamer te komen.

Majoor Thomson maakte bij zijn campagne uitdrukkelijk gebruik van de faam van zijn broer W.J.K. Thomson, infanterie-officier die van 1905 tot 1913 als liberaal deel uitmaakte van het parlement. Deze Thomson was in 1913 naar Albanië vertrokken om daar tijdelijk in vreemde krijgsdienst te treden en er de gendarmerie van de juist onafhankelijk geworden staat mede te helpen oprichten. De grootmajoor sneuvelde in 1914 in dat land bij een opstand tegen de toegewezen koning. Thomson ging de geschiedenis in als de 'Held van Albanië'.

G.J.P.A. Thomson trachtte (met de slogan 'Een goed geschoolde, goed betaalde politie in een algemeen belang, dus ook het Uwe') ruimte te creëren

voor een Politiepartij. De opperwachmeester C.W.H. Croese verzond de briefkaarten die gratis en franco voorhanden waren. Nieuwe Partijleden konden zich aanmelden bij de heer Van Beusekom, Commissaris van Politie in Wageningen. Het is er allemaal niet van gekomen. De partij heeft zich waarschijnlijk niet bij de Kiesraad gemeld en in de Staatscourant van die dagen is geen spoor van een kandidatenlijst voor de Politiepartij terug te vinden.

Partij voor Gezagshandhaving

Ongenoegen over de politieke gang van zaken vormde midden jaren '60 aanleiding voor een poging een Partij voor Gezagshandhaving op te richten. Nederland beleefde roerige tijden. Vooral in Amsterdam werden autoriteiten op de proef gesteld met activiteiten van provo en andere kabouters. Een burger werd aangepakt 'omdat zijn fiets daar stond'. Een politiemans liep verdwaasd en zonder pet door het voetbalstadion. Er waren relletjes bij het huwelijk van prinses Beatrix, het Telegraaf-gebouw brandde en er moest een burgemeester wijken. Dat alles kon in de huiskamer worden gevolgd via het nog jonge medium TV, gepresenteerd door journalisten-met-een-engagement van Brandpunt, Televisier en Achter het Nieuws. Het nieuws zorgde voor een schokeffect. Nederland beleefde hoe GEZAG tot gezag werd teruggebracht. Het was uit met de rust van de diender.

In het bureau van Soest zat op een maandagochtend een viertal politiemannen met enkele journalisten aan de koffie. De avond ervoor was er weer uitgebreid op televisie gerapporteerd over gebeurtenissen in de hoofdstad. In de wacht mopperde men over de 'tendentieuze en eenzijdige berichtgeving'.

„Dit gaat te ver”, riep iemand. „Er wordt een loopje genomen met het gezag en met de mensen die het moeten handhaven!” De politiek moest ingrijpen, vonden de Soester politieagenten. Maar wat kon je eigenlijk nog wel van de gevestigde politieke orde verwachten, stelde men somber vast.

Tot er iemand bij wijze van grap riep: „Waarom richten we niet een eigen politieke partij op?” De koffiepauze was voorbij. Een van de journalisten schreef zijn stukje onder de kop: 'Politie Soest richt politieke partij op'.

Geüniformeerden

Alle media rolden over het viertal 'van het initiatief'. Het waren de inspecteur van politie G.B.H. van Woudenberg en de hoofdagenten A. van den Born, W. ter Haar en C.C.M. Jehee.

Hoe die partij dan wel moest gaan heten? „Partij voor Gezagshandhaving”, zei Van Woudenberg tegen een journalist. De partij zou niet alleen voor politiemensen maar ook voor andere geüniformeerden als beroepsmilitairen, douaneambtenaren en marechaussees open staan.

Er kwamen adhesiebetuigingen van alle kanten binnen. Er werd geld gestort voor de politieke partij-in oprichting. Het leek alsof er behoefte bestond aan zo'n groepering.

Van Woudenberg, die als woordvoerder voor de partij optrad: „We kregen zoveel belangstelling dat de gevestigde politieke partijen ons als een concurrentje gingen beschouwen. We werkten tot diep in de nacht om de mensen die ons schreven en belden te woord te staan, er was overleg met politici. Zo heb ik nog eens een hele middag met mijn politieke geestverwant (ik was CHU-lid) Beernink gesproken. De Gorcumse oud-burgemeester Ridder van Rappard, die ook een eigen partij was begonnen, wilde samenwerking. Ik denk dat als we doorgezet hadden, we een kans van slagen hadden gehad om in de Tweede Kamer te komen.”

Vooral van politiezijde bestond veel interesse. Hele korpsen meldden zich aan als supporter. Op de leiding na. Van Woudenberg: „Die keek de kat uit de boom. De politiechefs leken geen standpunt te durven innemen.”

Boltini

De sneeuwbal rolde. De Soester politiemensen zagen wel in dat ze na hun A nu ook B moesten zeggen. Er werd een partijprogramma opgesteld. Voor het laten verzorgen van het drukwerk had de circuseigenaar Toni Boltini zijn steun toegezegd. De vier-van-Soest hadden één grote zorg: Hoe houden we de goede naam van de politiek hoog.

Van Woudenberg: „Politieke gelukzoekers zijn er altijd wel, maar daaraan hadden wij geen behoefte. Maar hoe hou je zo'n organisatie enigszins onder controle. Voor je het weet ben je al je grip erop kwijt.”

Toen de partij moest worden aangemeld bleek het voorlopige bestuur een dag te laat te zijn voor de registratie

van de naam van de partij. Van Woudenberg: „We hadden wel verder kunnen gaan met bijvoorbeeld een 'lijst Van Woudenberg' maar wie van de kiezers had verband kunnen leggen met de doelstelling van onze partij?” De 'Partij voor Gezagshandhaving' is na die teleurstelling een stille dood gestorven. De contribuanten hebben hun geld teruggestort gezien en de supporters hebben een brief ontvan-

Mr G.B.H. van Woudenberg.

gen met de mededeling dat het politieke avontuur van de PvG voorbij was. Gijs van Woudenberg heeft zijn studie rechten afgemaakt en geeft nu les aan de bestuursschool in Groningen. Politiek is Van Woudenberg voldoende aan zijn trekken gekomen. Hij is nu fractievoorzitter van het CDA in de gemeenteraad van Leek. Zijn Soester medestanders in de periode november en december 1966 zijn ondertussen allang tot de kaderrangen doorgedrongen.

'En de burgemeesters dan . . . ?'

Sinds 1978 maakt Theo Berendsen (51), werkzaam op de opleidingsschool van de Rijkspolitie, deel uit van de gemeenteraad van zijn woonplaats Harlingen. Op het moment dat we dit schrijven, zit het er nog steeds in dat de RP-adjunct opnieuw zal worden gekozen voor de VVD-fractie. Zonder problemen zal hij een volgende periode van vier jaar een zetel in de zeven-

Rechts: Raadslid Berendsen in de gemeenteraad van Harlingen.

tien mannen en vrouwen sterke gemeenteraad bezetten.

Berendsen is al vanaf 1965 politiek bezig. Zijn eerste activiteiten ontplooid hij als rayon-commandant van Midsland op Terschelling. Aanleiding was eigenlijk het — in zijn ogen — vreemde beleid ten aanzien van het toerisme dat het toenmalige gemeentebestuur van het eiland aan de dag legde.

Berendsen: „Er is op Terschelling maar één industrie en daar leeft vrijwel het hele eiland van. Die industrie is het toerisme. Maar het werd die bedrijfstak zo nu en dan wel erg moeilijk gemaakt. Zo ben ik in opdracht wel eens op pad geweest om eigenaars van caravans op te sporen die buiten het seizoen hun wagen niet onder dak hadden gezet. Ik heb die mensen opgeschreven en met tegenzin de verballen getikt . . .”

Voorkeurstemmen

Zijn opstelling met betrekking tot de bron van inkomsten van de eilanders had tot gevolg dat Berendsen in 1970 werd gevraagd om zich verkiesbaar te laten stellen voor de verkiezingen van een nieuwe gemeenteraad. Toen nog wmr. 1e kl. Berendsen werd met veel (voorkeur)stemmen in de raad gekozen. De oude raad accepteerde de geloofsbrieven van de nieuwe raadsleden, dus ook die van Berendsen.

Toen kwam het bericht dat de burgemeester van Terschelling bezwaar had aangetekend tegen de benoeming van Berendsen als raadslid. De eerste burger beriep zich op artikel 35 van de Politiewet waarin staat dat voor de handhaving van de openbare orde

de in de gemeente dienstdoende politie onder de bevelen van de burgemeester staat. Berendsen is ondergeschikt aan het gemeentebestuur en kan dus op grond van de Gemeentewet geen deel uitmaken van de gemeenteraad. De functies van politiemans in mijn gemeente en raadslid zijn onverenigbaar, zo stelde de burgemeester vast.

Berendsen leek aanvankelijk geen genoeg te nemen met de bezwaren van zijn burgemeester. „Want”, zo was zijn redenering „zeker ben ik, als de handhaving van de openbare orde aan de orde is, ondergeschikt aan de burgemeester, maar die burgemeester vormt in zijn eentje niet het gemeentebestuur.”

Berendsen werd in de gelegenheid

gesteld zijn verhaal te doen bij de Commissie Geschillen van Bestuur van Gedeputeerde Staten van Friesland. Kort daarna kwam er een briefje uit Leeuwarden, waarin Berendsen werd medegedeeld dat het bezwaarschrift van de burgemeester 'ontvankelijk en gegrond' was verklaard. Dat betekende het einde van een politiek avontuur van politiemans Berendsen op Terschelling.

Bang voor macht

De adjudant: „Ik had bij de Kroon in beroep kunnen gaan. En misschien had ik op puur formele grond wel gelijk gekregen. Maar ik heb van het beroep afgezien. Ik wilde eigenlijk nog twee dingen: in Friesland blijven en groepscommandant worden. Zou ik dat beroep hebben doorgezet, dan was ik waarschijnlijk bekend geworden als die 'recalcitrante Berendsen'. Die vent die zo nodig moest. Dat had ik er toen niet voor over. Ik heb als het ware gebogen voor de macht van de burgemeester en die van de mensen die mij moesten beoordelen bij een poging carrière te maken.”

Hoe werden de politieke bezigheden van Berendsen binnen de eigen groep beoordeeld?”

„Ik was niet de enige die zich op Terschelling met politiek bezighield. Collega Van der Wal was nogal actief in wat nu CDA heet. Maar ook mijn baas, districtscommandant Rodenhuis, had er geen moeite mee. Zelfs het OM had geen bezwaren.”

De hele Terschellingse affaire met alle

publiciteit eromheen had een verkoling tussen Berendsen en zijn burgemeester tot gevolg. De wachtmeester solliciteerde naar een functie van docent op de opleidingsschool in Arnhem en kwam na een kort verblijf in Apeldoorn weer in Friesland (Harlingen) terecht. Daar pakte hij de politieke draad weer op.

Berendsen verbaast zich over de paniek van zijn verkiezing in 1970. „Ik, politiemans, zou mijn burgemeester kunnen controleren en ter verantwoor-

ding roepen. Maar wie hoor je ooit over een burgemeester die Tweede Kamerlid is? Is de minister van Binnenlandse Zaken niet zijn baas? Het niet toelaten van een politiemans of -vrouw in de raad berust op een achterhaalde, conservatieve idee. Er is ook een tijd geweest dat onderwijzend personeel uit de raad werd geweerd maar die tijd is inmiddels ook achterhaald. En is het niet zo dat onze Grondwet zegt dat iedere Nederlander in elke landsbediening benoembaar is?”

COLUMN COLUMN COLU

Doodlopende straat

Hoe gaat het nu verder met de wachtmeester?

Loopt de straat echt dood?

Wat zijn de gegevens omtrent 'wegloop' waarover de korpsleiding beschikt?

Wat biedt het personeelsbeleid van ons korps op dit gebied voor de nabije toekomst aan mogelijkheden en onmogelijkheden?

Inmiddels heeft het bevoegde gezag — bestuur en justitie — al of niet publiekelijk bezorgdheid uitgesproken over een verdere verlaging van het service-niveau van het korps Rijkspolitie.

De politiebonden vertellen ons via hun bladen en via radio en televisie dat we niet op de goede weg zijn.

Van de vele politiechefs die de Rijkspolitie kent zijn er de laatste tijd ook die openlijk hun zorg uitspreken.

Toch zijn dat ook loyale leden van een korps waar het de gewoonte was om eventuele problemen intern op te lossen.

*De conclusie lijkt gerechtvaardigd dat er niet **niets** aan de hand is.*

Het artikel in ons vorige nummer: 'Wachtmeester in een doodlopende straat' is een weergave van discussies die op dit moment in ons korps gevoerd worden.

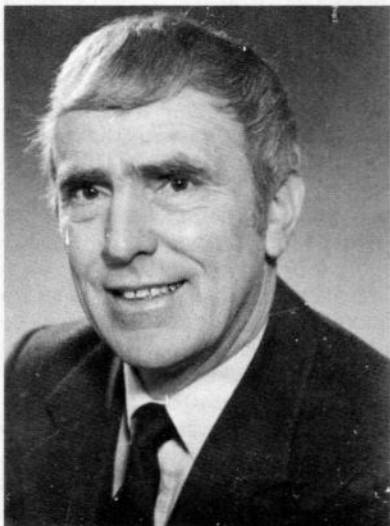
*Met het gezegde 'feelings are facts' in het achterhoofd zullen we moeten beginnen om de **gevoelde** realiteit als echt **beleefde** realiteit in te schatten. Om er vervolgens wel wat mee te doen.*

De korpsleiding heeft ons laten weten graag een reactie te willen geven op een aantal zaken die in het artikel werden besproken.

*We houden u met **nieuws** op de hoogte.*

(C. Doornhein)

Adjudant M.T. Berendsen.

LUMN COLUMN COLUMN

Tekst en foto's:
Koen Aartsma

Wat beweegt een politieambtenaar om nota bene in vakantietijd de vermoeide surveillance-voeten voor een trektocht in te zetten? Hun aantal is nog klein, maar de aanhang groeit.

Geen massale mars in een Vierdaagse-heisa, maar een trektocht in kleine groepjes door een ongerept natuurgebied. Het gaat ook niet om de afstand, maar om de belevenis. Geen vetleren medaille bij de finish, maar wel een heerlijke ervaring rijker — een beetje (natuur)wijzer.

Aandacht voor twee nieuwe en heel bijzondere reisorganisaties, opgericht door jonge natuurkenners.

Voettrektochten waar je iets van meeneemt

„Trekken van hut naar hut, onderweg eens stil blijven staan bij imposante geologische verschijnselen of prachtige begroeiingen. Voor de rest bergwandelen en genieten van de steeds wisselende vergezichten tot in Duitsland of Italië.”

Zo begint de beschrijving van de tien-daagse voettrektocht in de bergen rondom Serfaus in Oostenrijk tot op ruim drieduizend meter hoogte.

De Serfauser huttentocht is een van de boeiende natuurtochten die de jonge Stichting Natuurstudieprojecten SNP in Nijmegen in haar programma-1986

heeft. Geen gewone organisatie van natuurliefhebbers, maar een initiatief van drie jonge (baanloze) biologen die iets met hun kennis willen doen.

Vorig jaar presenteerden zij zich voor het eerst op de reismarkt en wisten meteen bijna duizend sportieve natuurliefhebbers te trekken. Dit jaar is het programma uitgebreid tot enkele tientallen actieve, sportieve en creatieve natuurreizen. Bij elke reis gaat er een van de (inmiddels tot achttien aangegroeide club van) biologen en geologen mee als excursieleider.

„Het gaat ons om meer dan alleen ste-

nen, dieren en planten”, aldus bioloog Aart Beeftink, een van de SNP-medewerkers, „we zoeken de mooiste streken en plekjes op, plaatsen waar het massatoerisme nog niet is doorgedrongen.”

In dit artikel beperken we ons tot de sportieve natuurreizen, waarvan de SNP er zes aanbiedt, van Corsica tot Zweden. De goedkoopste is de hiervoor genoemde 10-daagse voettrektocht in de omgeving van Servaus in Oostenrijk. Een bergland van leisteen en Gneis, over bergkammen en langs kaarmeren, tot boven de sneeuw-

grens. Overnachten in berghutten, maximaal zestien deelnemers, heen- en terugreis per touringcar. Kosten, all-in f 585,— per persoon.

Een andere mogelijkheid is een 10-daagse bergwandeleis naar de Spaanse Pyreneeën. Voor mensen met een goede conditie en niet teveel hoogtevrees. Elke dag keuze uit een zware en een wat minder zware tocht langs bonte gesteenten, orchideeën en Pyreneeëse Iris, door dennen- en beukenbossen, gadegeslagen door lammergieren en andere roofvogels. Hoogtepunt van een der excursies is de hoge pilaarrots met daarin een broedkolonie van 140 paren vale gieren. De reis kost f 695,— inclusief tocht, busreis en halfpension. Overnachting in een eenvoudig pension in Canfranc.

Thematours: met comfort

Wie het allemaal heel spannend en sportief vindt, maar ook het comfort van een goed hotel wenst en lekker wil eten, moet een deur verder zijn. Bij Thematours in Utrecht, ook al zo'n sprankelend initiatief van jonge wetenschappers met een gezonde natuur-tic. De reisorganisatie wordt gedreven door landschapsdeskundigen. Ook hier staat het landschap centraal, maar nu rondom een bepaald thema. U gaat op ontdekkingsreis, alleen, met z'n tweeën of met meer mensen, net zoals u wilt. Iedereen is vrij in het kiezen van programma en partners. Afstanden van 10-25 km per dag.

Zo'n thema is bijvoorbeeld 'De Vulkanen langs' in Auvergne en Cantal, een fascinerend stuk antiek Frankrijk. Een trektocht van twaalf dagen door het vulkaanlandschap, vanuit een comfortabel hotel. Een luxe touringcar vervoert de deelnemers elke dag naar en van begin- en eindpunt. 's Avonds genieten van een heerlijk menu in het restaurant. Dat extra aan comfort maakt de reis natuurlijk aardig prijziger. De vulkanentocht van Thematours kost f 1.835,— inclusief hotel, alle maaltijden en de reis.

De andere thema's voor 1986 zijn: 'Over toppen naar Andorra' (Pyreneeën), 'Van gletsjer naar zee' (Zuid-Frankrijk) en — in omgekeerde richting — 'Van monding naar bron'. De prijzen variëren van f 2.075,— tot f 2.145,—.

„Centraal staan steeds twee vragen”, zegt organisator N. Douma, „hoe ziet het landschap eruit en hoe is dat zo ontstaan. Al wandelend en klimmend kan men zich met deze vragen bezig

houden. Na afloop van deze (ont-) spannende vakantie hebben de deelnemers een nieuwe manier gevonden om naar het landschap te kijken. En dat is iets waar je op andere reizen profijt van kunt hebben.”

Adressen:

■ SNP-Natuurreizen, Postbus 1270, 6501 BG Nijmegen, tel. 080-552063 of 08891-5911 (gratis brochure 'SNP-Natuurreizen 1986').

■ Thematours, Postbus 13251, 3507 LF Utrecht, tel. 030-730608 (gratis folders van Thematours-wandelvakanties).

Andere mogelijkheden

Er zijn natuurlijk veel meer mogelijkheden voor voetrektochten in binnen- en buitenland. Nog een paar tips:

— In Hochsauerland (Duitsland) organiseert het Amt für Fremdenverkehrsförderung (Postfach 1460, 5790 Brilon) diverse 'Wanderungen ohne Gepäck'. Variaties van vijf dagen rondom de beboste berg Kahler Asten (63 km) voor DM 275,— tot twaalf dagen wandelen door vier natuurparken (204 km) voor DM 629,—.

— In het Wallis (Zwitserland), op een zonnig bergplateau boven de Aletsch-gletsjer wordt in de voor- en nazomer zevenmaal een Aletsch-woche gehou-

den, waarbij men met een gids van plaats tot plaats wandelt en op drie etappeplaatsen overnacht. Prijzen van 390 - 490 Zwitserse franken. (Inf.: Verkehrsbüro, CH-3981 Riederalp.).

— In de Dordogne organiseert France Individuelle wandeltrektochten van een of twee weken langs afgelegen paden. De bagage wordt vervoerd en het avondeten staat voor u klaar op de boerderijen waar wordt overnacht. Per dag 15 à 20 km. Prijzen (met eigen vervoer) f 535,— voor een week of f 895,— voor twee weken. Per bus zijn de totale reiskosten resp. f 775,— en f 1.135,— per persoon.

(Inf.: France Individuelle, Prinsengracht 122, 1015 EA Amsterdam, tel. 020-268898).

Politie in bezettingstijd (16)

POLITIE IN HET VERZET

Documentaire van Koen Aartsma
en Bert Huizing

„Als je goed wilde zijn, had je eruit moeten stappen.” Een conclusie van de hoogbejaarde (inmiddels overleden) oud-commissaris van politie S.W. Moolenaar, aan het eind van ons gesprek over de bezettingstijd. Een man die er middenin had gezeten: als commissaris van de recherche in Groningen en Rotterdam. Tot mei 1942 bleef hij in dienst en maakte dus vuile handen. Hij was zich dat bewust, probeerde zijn balans naar de goede kant te laten doorslaan, in het verzet. Tot hij gearresteerd werd en drie jaren in Duitse gevangenis doorbracht. Een politie-officier die durfde te kiezen, maar die ook iets te kiezen had. Die desgewenst kon onderduiken en zich in elk geval verzekerd wist van een ruim salaris dat — clandestien — aan zijn vrouw zou worden doorbetaald. Toch waren er maar relatief weinig politiechefs die actief aan het georganiseerde verzet deelnamen.

De gewone politiemann had het minstens zo moeilijk. Die had met zijn povere wedde geen enkele reserve kunnen opbouwen. Onderduiken of gevangenschap betekende voor zijn gezin armoede en ellende: geen cent salaris en vaak ook nog uit de dienstwoning gezet. Toch waren er gewone politiemannen — en hun vrouwen — die al in het begin van de bezetting zulke risico's durfden te nemen en de kant van het actieve verzet kozen, dwars tegen alle instructies van hun superieuren in. Meer dan 150 van hen betaalden daarvoor met hun leven.

'De bezettingstijd werkte als een zeef...'

Van een georganiseerd politieverzet is eigenlijk geen sprake geweest. Als organisatie, als instituut heeft de Nederlandse politie zich niet merkbaar verzet tegen de inlijving in het Duitse machtsapparaat. Ook een duidelijke weigering om bevelen uit te vaardigen of door te geven, is niet aan de orde geweest. In het begin geleidelijk, maar daarna vrij snel heeft de politieorganisatie zich laten inpakken.

Vanaf het begin is er aan de top bereidheid tot samenwerking met de bezettende macht geweest. Zo luidden toch ook de 'Aanwijzingen' voor de ambtenaren (1937) die de uitgeweken regering had achtergelaten? Toen de goedwillenden in de top zich ervan bewust werden dat het de verkeerde kant opging, was het al te laat.

Ook Radio Oranje — 'de stem van strijdend Nederland', zoals de regeringsuitzendingen vanuit Londen werden aangekondigd — was de eerste tijd alderminst duidelijk. De Nederlanders die op 26 november 1940 stiekem op Radio Oranje afstemmen, horen professor Veraart (van Justitie) met trots spreken over onze marechaussee die „met hun donker- en lichtblauwe uniformen de bewondering der Londense bevolking gaande maken.” Maar voor zijn politiemensen in bezet gebied heeft hij alleen de Sinterklaasboodschap, dat 'de Regering veel weet' en 'de Regering niets vergeet'. Minister J. van den Tempel is in de uitzending van 10 maart 1941 — kort na de Februaristaking — trots op dit verzet, dat (met klemtoon) „natuurlijk een passief verzet” moet zijn: „Het heeft geen zin zich onnodig en zonder kans op succes door plaatselijk actief verzet bloot te stellen aan de onmenselijke repressailles van de zwaar gewapende bezetter. Daarmee is geen enkel belang gediend.”

Loyale top

We hebben al eerder beschreven (in afl. 7) hoe waarnemend staatssecretaris van Justitie mr Tenkink er in Nederland iets van probeerde te maken, maar in 1941 teleurgesteld ontslag nam.

Zijn collega Frederiks (Binnenlandse Zaken) blijft tot september 1944 zitten, maar maakt het de Duitsers niet echt lastig. Al in oktober vaardigt hij (samen met zijn collega's Schrieke en Hirschfeld) een proclamatie uit: 'De strijd tegen de sabotage'. De Directeur-Generaal van Politie, mr Brants, looft daarbij een beloning van duizend gulden uit voor degene die zo'n saboteur komt aangeven. Van de topambtenaren behoeven de bezetters geen verzet te vrezen.

De hoogste politiechef in de gereorganiseerde politie, Inspecteur-Generaal A.W. de Koningh, afkomstig van de Marechaussee, is van plan de slappe geest en tuchteloosheid van de agenten en veldwachters stevig aan te pakken en hen om te vormen tot militair denkende politiemannen. Dat hij daarmee de Duitsers in de kaart speelt, wordt hij zich waarschijnlijk te laat bewust. Begrippen als sabotage en verzet rekent hij voorlopig nog tot het terrein van anarchist en communisten. In 1942 geraakt hij helemaal buiten spel door zich — evenals de meeste andere marechaussee-officieren — voor krijgsgevangenschap te melden. De functie van Inspecteur-Generaal wordt dan waargenomen door de marechaussee-overste H.W.B. Croiset van Uchelen. Een man van goede wil, geen nazi, maar ook geen man voor verzet. De Duitsers vinden hem een heel bruikbare politiebaas.

Als tenslotte de nieuwe Gevolmachtigde voor de Reorganisatie der Neder-

landse Politie', de jonge SS'er mr L.J. Broersen, in 1942 alle bevoegdheden als chef-staf in handen krijgt, is de top van de politieorganisatie helemaal op nazi-Duitse leest geschoeid.

'Slappe' korpschefs

Onder de korpschefs is vanaf het begin wel enig verzet tegen de bezetten- de macht merkbaar. We noemden (in aflevering 7) reeds de Zwolse commissaris G.J. Lettink, die al in 1940 weigert adressen aan de Sicherheitspolizei te verstrekken. Hij is ook een van de eersten die ontslag neemt.

Bij de Februaristaking van 1941 vindt Rauter twee 'slappe' korpschefs op zijn weg: de commissarissen C. Roscher (Zaandam) en G.D.J. Vrijdag (Hilversum). De SS-Polizeichef ontslaat hen op staande voet.

In datzelfde jaar onderscheiden zich nog enkele koppige commandanten van hun meeste collega's. Commissaris J.H.G. van den Berg uit Sneek verlaat de politiedienst uit protest tegen het arresteren van communistische en joodse burgers. Majoor H.A.J.G. Kaasjager, commandant van het marchausseedepôt in Apeldoorn, weigert bijstand te verlenen bij de arrestatie van gijzelaars. Hij wordt ontslagen, ongeveer gelijktijdig met de al even dwarse commissaris J.Th. Veltman te Nijmegen. Twee andere korpschefs weigeren hun personeel opdracht te geven om joodse mensen te arresteren. Het zijn de commissarissen J.S. de Jong (Tiel) in 1942 en C. Borstlap (Rheden) in 1943. Het kost hen beiden hun baan. Hoofdinspecteur W. Faber uit Enschede weigert eveneens en trekt daaruit meteen de consequenties. Hij verdwijnt van het toneel en gaat in het verzet. Dat is trouwens met de meesten van zijn ontslagen collega's het geval.

Naast openlijk verzet — waarop onvermijdelijk ontslag moet volgen — is er ook verborgen verzet door politiechefs die op hun post willen blijven. Het briljante voorbeeld van hoofdinspecteur J.V. Tas — die als recherchechef in Rotterdam zijn afdeling in dienst stelde van de illegaliteit, wat hem het leven zou kosten (Vught 1944) — beschreven wij reeds in aflevering 8.

De laatste echt goede korpschefs, in de ogen van de Duitsers dus 'vijandige elementen', worden halverwege de bezettingstijd door Rauter verwijderd. In een brief aan Himmler rapporteert hij op 19 aug. 1943: „... *Mussert tragte, ob es nicht möglich wäre dass die feindlichen Kräfte in der Polizei Schritt*

Twee politiemannen en een moeder van acht kinderen die tesamen 176 geallieerde vliegers in veiligheid brachten. Zij betaalden ervoor met hun leven.

für Schritt entlassen werden. Als ich ihm mitteilte dass diese Anordnung bereits getroffen worden sei en dauernd die Kommandeure und Landespolizei-präsidenten mir die feindlichen Elemente aufgeben die von mir entlassen, entwaffnet und in Arbeit vermittelt werden, war er sofort beruhigt.

Er zijn ook jonge officieren die 'nee' durven te zeggen, terwijl jaargenoten aan een carrière beginnen. Adjunct-inspecteur H. Staal uit Apeldoorn is een van die principiële jonge mannen die weigeren de Duitse opleiding aan de POS te volgen. Ook L.J. van der Meulen (Tilburg) wil geen nazi-opleiding. Hij wordt als gijzelaar opgepakt, komt weer vrij en vlucht dan naar Engeland.

Joden oppakken of naar Vught

Het verzet van politiemensen heeft vooral plaatsgevonden aan de basis. Soms collectief, maar meestal individueel en, wat later, als lid van de illegale organisatie LO/LKP. Het kwam pas geleidelijk op gang.

De Utrechtse politieagent Joh.M. van Halst is een van de eersten die zijn ongenoegen met het nieuwe bestel kenbaar maakt. Op kerstavond 1940 wordt hij (op last van Rauter) gearresteerd wegens het verspreiden van anti-Duitse pamfletten, gericht tegen het Rechtsfront van de NSB. Hij wordt ontslagen en door het (Duitse) Landesgericht in Den Haag veroordeeld tot tien jaar gevangenisstraf.

Het verzet wordt sterker, als er onschuldige mensen gearresteerd moeten worden: joden, studenten, onderduikers. Er is moed voor nodig om te blijven weigeren, als de eigen chef en vrijwel alle collega's overstag zijn gegaan. Sommigen vinden die courage, die hen brodeloos maakt. Agent Biever uit Den Haag bijvoorbeeld en rechercheur M. Ham uit Assen, de chefveldwachters Broens uit Elst en Van Ingen uit Nunspeet, de inspecteurs Juch uit Rotterdam en Van den Oever uit Amsterdam. Het betekent ontslag voor alle weigeraars; sommigen worden ook gearresteerd. Ham zal niet terugkeren uit het concentratiekamp Dachau.

Collectief verzet

Collectief politieverzet wordt maar weinig signaleerd. In Utrecht ondertekenen 180 politieambtenaren een protestbrief tegen het ophalen van joodse stadgenoten (febr. 1943), maar uit angst voor ontslag trekt bijna iedereen zijn weigering de volgende dag in. Er blijven maar zes standvastigen over, allen in de lagere rangen. Hun namen mogen niet vergeten worden: R. van Breemen, J. van Dam, H. van Heiningen, J. Körner, A. van Kemmen en J. Vernooij. Zij moeten onderduiken. Hun gezinsleden worden gearresteerd of blijven in behoeftige omstandigheden achter. Kort na de affaire in Utrecht komt er een officieel bevel van Seyss-Inquart: aan ondergedoken politiepersoneel mag onder geen beding

salaris worden betaald, geen cent. De Groningse wachtheesters Albert Arp, Ane Fokkens, Johannes de Gee, Jacob Zondervan en Jan Zuidema, zijn allen midden twintig. Als leden van de plaatselijke LO-groep geven zij regelmatig dienstberichten door aan hun verzetsorganisatie. Wanneer Fokkens hoort dat in een telexbericht zijn aanhouding wordt gelast, wil hij er vandoor, maar een gezagsgetrouwe collega schiet hem in het been. Alle vijf worden in juni 1943 gearresteerd. Fokkens wordt door de KP-Meppel uit het academisch ziekenhuis in Groningen bevrijd, maar valt later opnieuw in handen van de Sicherheitspolizei. In juni 1944 sterven de vijf jonge Groningers voor een vuurpeloton te Vught. Collectief verzet ook in Putten en Ermelo. Nadat men daar in maart 1943 moedwillig joodse arrestanten heeft laten ontsnappen, komt de gewestelijk commandant J.E. Feenstra naar het groepsbureau gesnel. Elke politiemann stelt hij persoonlijk de vraag of hij in voorkomende gevallen joden zou arresteren. Zes man, onder wie de 53-jarige T. Coeleman en de 61-jarige H. den Besten, zeggen nee. Ze worden meteen in arrest gesteld, ontslagen en aan de Sicherheitspolizei in Arnhem overgeleverd. Daar worden ze nog éénmaal voor de keus gesteld: joden oppakken of naar Vught. Alle zes kiezen het concentratiekamp. Wachtheester J. Esselink (32) vindt daar de dood.

Er is niet eens een echte verzetsdaad nodig om ontslagen te worden. Je zou ook kunnen zeggen: wie niet ontslagen werd, moet wel erg braaf zijn geweest. Een groepje van vijftien politiemannen die tijdens een mars van Groesbeek naar Nijmegen het vaderlandse lied 't is plicht dat iedere jongen...' (met het verboden refrein 'Voor Koningin en Vaderland') hebben gezongen, worden in arrest gesteld, naar het Polizeidurchgangslager Amersfoort gebracht en later naar een kamp in Duitsland getransporteerd.

Een belangrijk aandeel in het — vooral stille — verzet levert het administratief personeel van de politie. Daar kan men papieren laten verdwijnen, kopiëren, vervalsen of domweg iets niet noteren. Op veel bureaus is bijzonder goed werk gedaan door het burgerpersoneel. Een van hen is J.A.A. de Vries, klerk op het hoofdbureau in Amsterdam. Met zijn illegale werk loopt hij slotte tegen de lamp. De Sicherheitspolizei zet hem op transport naar Duitsland, waar hij op kerstavond

1944 in het kamp Neuengamme zal overlijden.

Actief verzet bij LO-LKP

Het actieve verzet had voornamelijk plaats in kringen van LO en LKP. Daar waren talrijke — vaak ondergedoken — politieambtenaren bij.

Het zijn niet alleen jongeren. Er zijn ook politiemannen bij die al tegen hun pensioen lopen, zoals de 57-jarige H.S. van de Galiën uit Dantumadeel, een vooraanstaand lid van de LO-Leeuwarden. Er zijn ook vaders bij van grote gezinnen, die — ondanks hun grote kwetsbaarheid — toch hun aandeel als goede vaderlander willen leveren. Zoals politiemann Marcusse uit Nijmegen (zeven kinderen), collega Wierenga uit Ruinen (acht kinderen) of rechercheur Van Dam uit Utrecht (negen kinderen, onder wie de baby Marcel). Dertig jaar na de oorlog zou de Nijmeegse hoofdcommissaris mr F. Perrick, die in de bezettingstijd als jong inspecteur was aangebleven en actief aan verzetswerk had deelgenomen, het zo formuleren:

„... De bezettingstijd werkte als een zeef, waarbij vele hooggeplaatsten door de mand vielen en vele laaggeplaatsten hun bijzondere gaven van geest en hart konden tonen.”

Het bekendst zijn de spectaculaire overvallen geworden. Onze lezers kennen uit eerdere Rpm-publicaties de overval op het Rotterdamse hoofdbureau aan het Haagsche Veer, waarbij tientallen politieke gevangenen werden bevrijd. De naam van de commandovoerende politiemann Samuel Esmeijer (23) leeft voort op de Politie Academie in Apeldoorn.

Bekender wellicht nog is de overval op de Leeuwarder gevangenis in 1944, waaraan later een speelfilm ('De Overval') is gewijd. Ook daarbij was een groot aantal politiemensen betrokken. Een van hen, 'Jodocus' alias agent Joh. Kolff (26), had al in mei 1942 ontslag genomen. Zijn verzetswerk eindigt abrupt, als hij enkele maanden vóór het eind van de bezetting wordt aangehouden en bij een ontsnappingspoging wordt doodgeschoten. Talrijker waren natuurlijk de minder opzienbarende verzetsdaden. Een kleine tweehonderd politiemannen hebben ze het leven gekost. We noemden enkelen van hen. Zij staan model voor de moedige minderheid die durfde te kiezen voor de gevaarlijke weg van actief verzet.

■ Zo'n man was de 34-jarige Cornelis

Ruizendaal, veldwachter, later marechaussee in Aalten, waar hij joodse onderduikers helpt. Als dat uitlekt, duikt hij onder en stort zich nu helemaal in het verzetswerk. Zo ontstaat in de nazomer van 1943 grote KP-activiteit in de Achterhoek, onder leiding van 'Zwarte Kees' zoals Ruizendaal wordt genoemd. Zijn eerste actie — een overval op het bevolkingsregister van Neede — mislukt door een achterdochtige politiecollega. Meer succes heeft de overval op het distributiekantoor in Eibergen, op klaarlichte dag. Twee dagen later is het opnieuw prijs, nu in Varsseveld. Er volgen KP-acties van Zwarte Kees en zijn ploeg in Borculo en Andelst. In het verre Loppersum, waar Aalten de Groningse KP komt assisteren, mislukt de kraak. Twee Achterhoekse KP-ers worden gearresteerd. Door verraad van de SD-infiltrant Willy Marcus wordt de hele groep opgerold. Zwarte Kees geraakt in een vuurgevecht met de SS en sneuvelt. Tientallen Achterhoekse leden van LO en LKP worden gearresteerd. Onder hen de marechaussee Cornelis Pouli (24), Teunis Wortman (32) en Herman Blaauwgeers (25). Op de dag dat de geallieerde invasietroepen in Normandië voet aan wal zetten — 6 juni 1944 — worden zij in de duinen bij Overveen gefusilleerd.

■ Aan de Belgische grens houdt wachtheester Gradus Gerritsen (27) zich, als lid van de LO Baarle Nassau, bezig met het smokkelen van geallieerde piloten die in ons land zijn neergelaten. Samen met marechaussee-collega Adriaan van Gestel (28) en de 45-jarige Maria Cornelissen, moeder van acht kinderen, brengt hij 176 vliegers in veiligheid. Vlak voor de bevrijding van het zuiden wordt het drietal verraden. Zij sterven voor een vuurpeloton in Breda.

■ Rechercheur Pieter Elias (37) was een van de oprichters van het recherchebureau van de KP-Amsterdam. Het bestaat uit acht ervaren mannen van 35 tot 45 jaar. Zij gaan de gangen van de Sicherheitsdienst na, waar schuwen illegale werkers als hun gevaar dreigt, ontmaskeren ook verraaders en geven aanwijzingen aan knokploegen. Door verraad van de beruchte Henneicke wordt Elias gearresteerd. Zijn executie vindt op 15 december 1944 te Sloterdijk plaats.

■ Agent Douwe Mik (27) is een van de overvallers op de Nederlandse Bank te Almelo, waar in november 1944 een kapitale slag wordt geslagen: 46 miljoen gulden. Het geld is bedoeld voor het stakende en ondergedoken

Spoorwegpersoneel dat nu zonder inkomsten zit. De triomf slaat om in een fiasco, als twee gearresteerde KP'ers doorslaan. De buit valt in handen van de SD en de vier overvallers worden naar een concentratiekamp gestuurd. Geen van hen is daarvan teruggekeerd.

Pilotenhelpers

Twee politiemannen die opmerkelijk goed werk konden doen als pilotenhelpers, overleefden hun gevaarlijke activiteiten.

Wachtmeester Joep ter Haar uit Lichenvoorde ziet kans om via de 'pilotenlijn', een vluchtroute naar zuid-Europa, ongeveer vierhonderd vliegers en Franse krijgsgevangenen te redden. Zodra het zuiden bevrijd is, steekt hij met zijn burgemeester en zijn politiechef de Maas over. 'Pilotenjoep' zou een veelgedecoreerd man worden, maar tot zijn pensioen gewoon wachtmeester der 1e klasse blijven. Zijn carrière is van een hogere orde geweest. In Friesland voert opper Andries van der Meulen zijn particuliere oorlog tegen de bezetter. Officieel is hij als politiemann verbonden aan het bureau voor de prijsbeheersing, maar als 'Kappie Marie' verzorgt hij vanuit zijn dorp Zwaagwesteinde de pilotenlijn 'Luctor et Emergo'. Ongeveer zeventig geallieerde vliegers kunnen zo via België, Frankrijk en Spanje ontsnappen. Tenslotte wordt Kappie Marie toch ontdekt. Hem wacht de doodstraf, maar hij krijgt gratie en belandt in een Duitse gevangenis. Ondertussen blijft de politie in Zwaagwesteinde in zijn geest doorgaan. Dat weten de Duitsers. Dat blijkt bij de grote razzia, als ze de plaatselijke politiemannen in het café opsluiten voordat ze aan de jacht beginnen. Ook voor Kappie Marie zijn er na de oorlog diverse buitenlandse onderscheidingen, maar een door de Amerikanen aangeboden schadeloosstelling van enkele tienduizenden guldens wijst hij van de hand.

Rauters goede hart

Rauter reageert fel op alle verzet, vooral als politiemannen daar debet aan zijn. Over de vele sabotages in het noorden schrijft hij op 14 juli 1943 aan zijn SS-chef Himmler:

„... im Norden des Landes, wohin sich in der letzten Zeit überhaupt alle diejenigen flüchten die von uns gesucht werden, wie die letzten Juden, Studenten die sich nicht gemeldet haben, untergetauchte Marechaussees

Het verzet dringt een distributiekantoor binnen. (Uit de film 'De overval')

und Polizisten und Arbeitsverweigerer."

(...) „Auffallend ist in der letzten Zeit, Rechtsführer, dass täglich fast 2 - 3 Polizisten in die Illegalität untertauchen und zwar unter Mitnahme ihrer Dienstpistole. Sie demonstrieren dadurch gegen den Befehl, Arbeitsverweigerer usw., zu verhaften. Sie fühlen sich als nationalistische Niederländer die es ablehnen für diese reinen Kriegsfunktionen ihre Hand herzugeben."

Op 10 augustus 1943 meldt Rauter aan Himmler grote aantallen overvallen op distributiekantoren, moordaanslagen op NSB-politiemannen en sabotage aan spoorlijnen:

„Die Ursache dazu sind ohne Zweifel untergetauchte Elemente: Studenten, Polizeiangehörige, Arbeitsverweigerer! Als Ausgangspunkt haben die Aktionen Groningen und Leeuwarden, wo untergetauchte Marechausseebeamte versuchen eine illegale Polizeiorganisation zu schaffen. (...)

Rauter wil krachtig optreden tegen de politieambtenaren die onderduiken en tegen hun familieleden:

„... Ich habe jetzt angeordnet dass von den untergetauchten Marechaussee- und Polizeibeamten, die unter Mitnahme der Pistole und Munition verschwinden, die Angehörigen und Eltern festgenommen werden. Nur so kann ich diesen Prozess abbremsen. (...)"

De gezinsleden van ondergedoken politiemannen worden naar het kamp Vught gebracht, waar een speciale vrouwenafdeling en ook een kinderafdeling is. Eind 1943 zitten er ongeveer 150 familieleden. Dat blijkt als Rauter in de donkere dagen voor kerstmis een moment van schijnheilige sentimentaliteit beleeft. Als 'der gute Onkel' gaat hij op bezoek bij de gijzelaars en zorgt ervoor dat zij op kerstavond weer thuis kunnen zijn. Geen vrijlating zon-

der meer natuurlijk. Rauter probeert de vrouwen voor zich te winnen, door te beloven dat hun mannen ongestraft weer aan het werk kunnen, als ze hun leven beteren. Voor zover bekend is geen van de ondergedoken politiemannen in die val getrapt.

Na de bevrijding — maar ook al tijdens de bezetting — zijn er meer verzetshelden geëerd dan er werkelijk door hun verzetswerk omgekomen zijn. Niet elke niet-foute politiemann was per definitie een goede. En niet elke omgekomen politiemann was per definitie een verzetsstrijder. Sommigen zijn juist door het georganiseerd Verzet geliquideerd omdat ze een ernstig gevaar waren geworden. Onder hen was zelfs een politie-officier die aanvankelijk als 'Keesje' de KP Rotterdam-Zuid leidde, maar later voor de SD ging werken en daarom moest 'verdwijnen'.

Daarnaast zijn er verscheidene politiemannen onder dubieuze omstandigheden omgekomen, bijvoorbeeld doordat zij zich bij een overval wat al te fanatiek verzetten. Een aantal andere politieambtenaren kwam in die vijf jaren uiteraard 'gewoon' om het leven, zonder dat het iets met verzetswerk te maken had: in het verkeer, tijdens een bombardement of door een dienstongeval.

Vastgesteld kon worden dat er tenminste honderdvijf politieambtenaren als direct gevolg van hun verzetswerk de dood hebben gevonden, meestal door de kogel. De meesten van hen — 121 — waren lid van de illegale verzetsorganisatie LO-LKP. Onder hen vier politiechefs.

De volgende aflevering:

DE BEVRIJDING

Inhoudsopgave

Mr H. de Doelder en prof. mr A.C. 't Hart
De zeggenschap van het OM over de opsporing en het politiesept

Mr J.R. Eland
De voorschriften inzake het vuurwapengebruik

Mr S. Faber
De politie in en sinds de achttiende eeuw, in het bijzonder te Amsterdam

Prof. mr C. Fasseur
De toekomst van het politiebestedel

Dr C. Fijnaut
De tegenwoordige ontwikkeling van het historisch onderzoek aangaande het politie-apparaat in het Westen

Een bibliografisch overzicht

W.F.K.J.F. Frackers
De Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie Van commandant van een militair hiërarchische organisatie naar manager van een politiebestedel

Drs F.W.M. Huls
Geregistreerde criminaliteit 1948-1984

Prof. dr A.H. Huussen
Politie in Friesland gedurende de achttiende en in het begin van de negentiende eeuw: van gewestelijke naar nationale status

J.J. Kelder
Schalkhaar-adspiranten en het waardeoordeel

Dr D. van Ooijen
Opleiding en vorming. Een studie in grote lijnen over heden, verleden en toekomst van het politieke onderwijs

Dr P. van Reenen
Politiebestedel en Politiebestedel 1945

Prof. dr A.B. Ringeling
De voortdurende discussie over het politiebestedel

Mr B. Staal
Politiewetgeving als bliksemafleider

Dr N.K. in 't Veld
De reorganisatie der Nederlandse politie tijdens de Duitse bezetting

Drs C.D. van der Vijver
Aspecten van de politiefunctie

Mr J. Wiarda
Management van politie-organisaties. Van aanwezigheid naar produktie

Drs R.J. de Wit
De positie van de Commissaris der Koningin in de politie-organisatie

'Redenen van Wetenschap'

Opstellen over de politie, veertig jaar na het Politiebestedel 1945.

Het boek is samengesteld in een tijd dat de discussies over het laatste ontwerp Politiewet nog in volle gang waren. Het verschijnen van dit boek is goed ge-timed, hoe de uitslag ook was geworden.

Al lezend had ik begrepen waarom er nu juist wel of juist geen provinciale politie was ingevoerd.

De bundel bevat opstellen, die in een aantal gevallen verder teruggaan dan het politiebestedel van de afgelopen veertig jaar met daarnaast opstellen over bepaalde politieke vraagstukken.

In het voorwoord staat vermeld dat de samenstellers zich als doel hebben gesteld: „de lezer te inspireren en te stimuleren tot verder nadenken over de talrijke facetten van de politie in onze samenleving.”

In de marge van deze boekbespreking ben ik op de uitnodiging ingegaan. Het geheel is een boeiende bundel geworden die er zich toe leent om in een willekeurige volgorde op ontdekkingsreis te gaan.

Zelf heb ik me gedwongen om de opstellen in de volgorde te lezen, zoals de redactiecommissie het probleem van de rangvolgorde heeft gemeend te moeten oplossen nl. de alfabetische volgorde op schrijversnaam. Het O.M. is er zo via de truc van het dubbelschrijverschap (D & H) in geslaagd de rij te mogen openen.

Voor de ontdekkingsreis door de opstellen zou ik als 'leesroute' willen aanbevelen om bij de R. te beginnen van v. Reenen en Ringeling.

Beide opstellen brengen in onderlinge samenhang en op overzichtelijke wijze het krachtenveld in beeld dat actief is geweest bij de tot standkoming van het Politiebestedel 1945 en de niet-tot-standkoming van een nieuwe Politiewet 1985.

Het grote verschil met 1945 was dat in het jaar 1985 alle bij de besluitvorming betrokken krachten gemobiliseerd konden worden. En wat is het resultaat als alle elkaar tegenwerkende krachten in het veld actief kunnen worden?

Juist, de resultante is dan 0!

De opstellen van v. Reenen en Ringeling vergroten n.m.m. het inzicht van de lezer zodanig, dat de opstellen van een aantal andere auteurs plotseling in een ander licht komen te staan. Zeker wanneer deze 'opstellers' bewust of onbewust laten blijken tot een bepaalde belangengroep te behoren.

De leesvolgorde van de overige opstellen kan naar eigen voorkeur en stemming van het moment plaatsvinden. Er is wel één opstel, dat ik aanraad om tot het laatste te bewaren. Dat is de bijdrage van Fijnaut met de titel: 'De tegenwoordige ontwikkeling van het historisch onderzoek aangaande het politie-apparaat in het Westen'.

De teneur van zijn verhaal is dat het historisch onderzoek bij ons niet veel voorstelt. De titel van zijn opstel had dus ook kunnen zijn: 'Im Westen nichts Neues'.

Het bibliografisch overzicht van Fijnaut heeft vooral ook een 'consumenten-testachtige' waarde. Als er lezers zijn, die door deze bundel hongerig zijn naar meer dan geeft hij in zijn (106!) voetnoten een uitgebreid overzicht van publicaties aan.

De keuze wordt door hem vergemakkelijkt door in zijn bijdrage aan te geven: voldoet wel of niet aan de norm wetenschappelijk.

Zelf voldoet Fijnaut door het aangeven van de vele vindplaatsen het beste aan de norm van de titel van het boek: 'Redenen van Wetenschap'.

Voor elke opsporingsambtenaar is dit een bekend begrip ontleend aan artikel 153 lid 2 van het Wetboek van Strafvordering nl. aangeven op welke wijze de vermelde feiten in het proces-verbaal ter kennis gekomen zijn van de verbalisant.

Conclusie: aanschaffen en lezen dit boek. De reorganisatie van de politie is niet écht van de baan en dit boek kan een bron van inspiratie zijn.

In de marge

■ Opstellen verdienen een cijfer. Ze zullen wel allemaal minstens voldoende zijn, anders had onze generaal nooit goedgevonden dat zij naast zijn opstel waren opgenomen.

■ De politie in Friesland kende in 1730 al een inconvenientenregeling en een vergoeding voor onkosten tijdens dienstreisen. Echter als de dienstreis geen positief resultaat had gehad, dan gold de vaste vergoeding niet, maar kon er slechts gedeclareerd worden, een gering bedrag 'ter discretie van de heer Commissaris'. Friesland zijn tijd vooruit?

■ Als je leest over de selectie van de Schalkhaarders dan ontkom je moeilijk aan de actuele vragen: Hoe werven we nu toekomstige collega's? Wat zijn de motieven van de sollicitanten? Wat zijn de motieven van de blijvers en van de weglopers? En vooral: Wat zijn mijn eigen motieven?

■ Reorganisatie van de politie is onmogelijk, omdat dit ten koste van bestaande machtsposities dient te gaan.

Niemand — ook een vakbekwaam chirurg niet — kan echt in eigen vlees snijden.

De vraag werpt zich daarbij onwillekeurig op of er dan alleen maar een reorganisatie van de politie mogelijk is, wanneer niemand van de huidige 'bevoegden' het gezag over de nieuwe politie behoudt? Dan toch maar weer de functie van Politiepresident invoeren?

■ Als hoogste wijsheid voor wel of geen politie-reorganisatie geldt nu: Niets doen! Later zal deze keuze wellicht gekwalificeerd worden als verwijtbaar nalaten!

Burgemeester van Wouw wil commandant van niveau

BREDA. — Burgemeester mr A. Rombouts van de Brabantse gemeente Wouw heeft een nieuwe postcommandant nodig. Dat zal er niet zo maar een mogen zijn. De eerste ambtenaar wil talent met een havo-diploma. Tegen het Brabants Nieuwsblad verklaarde hij: „Het huidige beoordelingssysteem is zo dat elke Rijkspolitie-man in principe groepscommandant moet kunnen worden. Een LTS-diploma is al voldoende.”

Post- en groepscommandanten worden door Rombouts geclassificeerd als beleidsbepalende functionarissen. Te vergelijken met een directeur van een basisschool en gemeentesecretaris in zijn gemeente.

„Maar de politievakbonden hebben het zover geschopt dat je geen eisen als een havo-opleiding mag stellen. Dat systeem leidt er bovendien toe dat mensen niet meer gewogen mogen worden of ze capaciteiten hebben op leidinggevend gebied. Rombouts vindt dat iemand die jonger is, maar een betere opleiding heeft dan de kandidaat die op de voordracht naar voren wordt geschoven, best een goede postcommandant kan zijn. Directeur E.T. van Hoorn van de RP-school in Harlingen om commentaar gevraagd, is het in het algemeen eens met de vraag om een havo-kandidaat. Hij vindt echter dat die eis voor de politie niet mag gelden. „Onze eigen opleidingen brengen de cursisten ook naar een hoger niveau.”

Secretaris Piet Kruizinga van de Christelijke Politiebond vindt de eis van de burgemeester 'begrijpelijk maar volstrekt buiten de Rijkspolitie geldende normen vallen voor een dergelijke functie'.

„Rombouts doet er verkeerd aan alleen op de vooropleiding te letten. Een warme bakker kan ook staats-

secretaris worden. Iedereen, met of zonder havo-diploma, kan in principe burgemeester worden. Het gaat om de kwaliteiten van de man of de vrouw.”

Voorzitter Van der Linden van de NPB is het met Kruizinga eens: „Maar een toekomstige postcommandant moet opgeleid worden. Wat dat betreft heeft de burgemeester wel gelijk. Als de maatschappij wil dat politiemensen een hogere vooropleiding moeten hebben, moet daar een uitspraak over komen.”

Van der Linden verwacht dat als Rombouts bij zijn standpunt blijft, Wouw 'op tweede Kerstdag 1996 nog geen nieuwe politiechef heeft'.

(AH)

Dienstfiets

Bike-time.
(Foto: Fred van Laarhoven)

BREDA. — In Diessen is een bromfietscursus van Veilig Verkeer Nederland voor de jeugd afgesloten met een rijproef. RP'ers maakten van de gelegenheid gebruik de fietsvaardigheid van de wachtmeester Van Kleij te testen. Omdat er twijfel bestond aan zijn kunde, werd hem toegestaan het parcours met een eigen voermiddel te nemen. Van Kleij kwam aan de start met een verhikel dat tegen een stootje kon. Hij slaagde voor zijn examen. Van Kleij mag per fiets surveilleren.

(NvdG)

Overste B. Stokking overleden

ZWOLLE. — Op 15 maart j.l. is in zijn woning te Epe plotseling overleden de dir. off. der Rijkspolitie 2e klasse B. Stokking.

Bert Stokking, geboren op 17 juni 1944, trad op 20-jarige leeftijd toe tot de

politiedienst. Hij volgde tot midden 1967 een opleiding aan de Nederlandse Politie-academie en trad op 1 augustus van dat jaar in dienst bij de gemeentepolitie van Den Haag. Daar bleef hij tot april 1971 en ging toen over naar het Wassenaarse politiekorps.

Vanaf juli 1975 was de heer Stokking werkzaam bij het korps Rijkspolitie. Hij leidde aanvankelijk het bureau Tac-tische Recherche van de Al-gemene Inspectie. Op 1 juni 1979 werd hij benoemd tot hoofd van de Justitiële Dienst van de staf van het district Zwolle. Hij trad in die functie tevens op als leider van het Recherche Bijstandsteam Overijssel. Hij was bovendien commandant van het Rampenidentificatieteam van het korps Rijkspolitie. Overste Stokking werd op 20 maart 1986 in zijn woonplaats begraven. Hij laat een vrouw en twee kinderen na.

(LR)

Met bijdragen van:

Piet Bosma, N. v.d. Geest, Piet Gorissen, Jan Harm-sen, Ton Muller, Wim de Rooij, Louis Steens e.a.

Eindredactie:

Bert Huizing.

Zachte zitting

DORDRECHT. — Nog niet zolang geleden heeft onze minister van Justitie een nieuw contract voor de levering van dienstauto's getekend. Desondanks acht men het in het district Dordrecht raadzaam naar alternatieve vormen van vervoer uit te blijven kijken. RP'ers

van het rayon Heinenoord zijn al aan het testen hoe schapen zich als dienstvoertuigen gedragen. Het stallen geeft geen moeilijkheden; er gaan immers veel makke schapen in een hok. Het opstappen levert nog wel wat problemen op (zie foto).

(WdR)

(Foto: Technische Recherche)

'Preventie'

MIDDELBURG. — In Zeeland is het Regionaal Bureau Voorkoming Misdrijven tot de conclusie gekomen dat sommige watersporters nogal slordig omspringen met hun vaak kostbare spullen. Die slordigheid (en de criminaliteit die dat tengevolge kan hebben) wordt vanaf mei a.s. door middel van een maquette onder de aandacht gebracht van jachteigenaren. Jan Pie uit Middelburg heeft een hoekje in een jachthaven uitgebeeld waarin het jacht 'Preventie' ligt afgemeerd. De motorsailer toont op dezelfde wijze als de eerder in gebruik genomen inbraakmaquette de zwakke plekken waarvan criminelen op hun strooptocht door jachthavens gebruik maken. Maar men gaat ook in op andere facetten van de watersport, zoals het omgaan met gasflessen aan boord.

(TM)

Mismaakt

DORDRECHT. — Van een schaap met vijf poten horen we zo nu en dan. Een kalf met zes hoeven is voor ons een volkomen nieuw iets. De fotograaf van de technische recherche in het district Dordrecht ontdekte het.

(WdR)

(Foto: Technische Recherche)

noteren: naam, adres en telefoon van uw info !

ALGEMENE INSPEKTIE
R.M.I. MOEHARRAM,
Postbus 958, 2270 AZ Voorburg
tel. 070-694021.

DISTRICT ALKMAAR
J. DE VRIES,
James Wattstraat 19,
1817 DC Alkmaar
tel. 072-195555.

DISTRICT AMSTERDAM
VAKANT

DISTRICT APELDOORN
H. VAN ELTEREN,
Postbus 9018, 7300 DX Apeldoorn
tel. 055-774144.

DISTRICT ASSEN
F. SCHOLTENS,
Postbus 107, 9400 AC Assen
tel. 05920-11888.

DISTRICT BREDA
S.G.M. WORM,
Postbus 90114, 4800 RA Breda
tel. 076-224061

DISTRICT DORDRECHT
W. DE ROOIJ,
Postbus 174, 3300 AD Dordrecht
tel. 078-165555.

DISTRICT EINDHOVEN
E.P.M. VAN DOOREN,
Postbus 564, 5600 AN Eindhoven
tel. 040-513838.

DISTRICT 's-GRAVENHAGE
VAKANT

DISTRICT GRONINGEN
J. MARING,
Postbus 30037,
9700 RM Groningen
tel. 050-184118.

DISTRICT 's-HERTOGENBOSCH
G.J. HARMSEN,
Vlijmenseweg 50A,
5223 GW Den Bosch
tel. 073-215115.

DISTRICT LEEUWARDEN
P. BOSMA,
Postbus 269, 8901 BB Leeuwarden
tel. 058-448844.

DISTRICT MAASTRICHT
A.W.M. STEENS,
Postbus 3112, 6202 NC Maastricht
tel. 043-254222.

DISTRICT MIDDELBURG
J.A.C. MULLER,
Postbus 5009,
4330 KA Middelburg
tel. 01180-32111

DISTRICT NIJMEGEN
M.A. LIESKAMP,
Postbus 9109, 6500 HL Nijmegen
tel. 080-228273.

DISTRICT ROERMOND
H.J.H. CLABBERS,
Postbus 6020,
6077 ZG Herkenbosch
tel. 04752-2530

DISTRICT UTRECHT
A.C.J. SCHADDELEE,
Postbus 345, 3700 AH Zeist
tel. 03404-19821.

DISTRICT ZWOLLE
L.T.H. REIJGERSBERG,
Postbus 611, 8000 AP Zwolle
tel. 038-210625.

ALGEMENE VERKEERSDIENST
R. VAN REES,
Postbus 100,
3970 AC Driebergen-Rijsenburg
tel. 03438-14242.

DIENT LUCHTVAART
R.M. SCHNITKER,
Postbus 7577, 1117 ZH Schiphol
tel. 020-174555.

RIJKSPOLITIE TE WATER/SEKR.
R. VOSKAMP-VOESTERMANS,
Postbus 117, 3970 AC Driebergen
tel. 03438-14242

SCHOLEN:
Opleidingsschool Harlingen:
D.A.J. PAAUWE,
Kon. Wilhelminastraat 41
8860 AC Harlingen
Tel. 05178-6541.

Centrale Opleiding
Mobiele Eenheden:
H.J.H. CLABBERS,
Postbus 6020,
6077 ZG Herkenbosch
tel. 04752-2530

Verkeersschool/RP-museum:
P. GORISSEN,
Postbus 9034, 7300 ET Apeldoorn
tel. 055-330903.
C.I.O.V.: VAKANT.

RESERVE RIJKSPOLITIE.
P.G. VAN DER VLIES,
Heemskerklaan 47,
8072 AB Nunspeet
tel. 03412-54444

INFO-SPORT
D. OBBES,
Van Leijnstraat 38,
3791 VS Achterveld
tel. 03425-2282.

Dirk op ramkoers

DORDRECHT. — We hebben al eens celgasten met creatieve vermogens aan het werk gezien op celdeuren. Rotterdamse Dirk heeft zijn belevenissen met de politie in de mond van de Nieuwe Rotterdamsche Waterweg bij Hoek van Holland in de cel van het RP-bureau van de groep Goedereede in grove lijnen aan een A-vertijde toevertrouwd. Het bijbehorende verhaal werd opgetekend door Wil Huizinga van de politie van de Maasstedelijke Rivierpolitie.

'Het zeegat uit!'

(WdR)

Enige tijd geleden 'ontbood' Dirk de recherche van het bureau Rivierpolitie van de GP-Rotterdam op zijn (ex-) walvisjager 'Vest Tampen'. Onverlaten hadden onder meer een aantal patrijspoorten gejat en hiervan wilde hij aangifte doen, temeer daar hij aanwijzingen had voor wat betreft de daders. Bij het ontbreken van een schrijfmachine schreef de behandelend rechercheur de benodigde gegevens op en liet Dirk een blanco tekenen. Nadien dacht Dirk daar nog eens over na, hij vertrouwde het toch niet helemaal. Immers, ambtenaren... en dan nog werkzaam bij de politie ook, nee, hij ging wel eens even polshoogte nemen. Nadat hij zich op het bureau Rivierpolitie had overtuigd dat er wel degelijk proces-verbaal was opgesteld, ging hij, enigszins geruster op de afloop, zijns weegs.

De behandelend rechercheur van de Rivierpolitie wilde later nog eens over de aangifte praten met Dirk en belde Dirk's vriendin op. „Nee, Dirk is er niet”, maar zij zou vragen of hij terugbelde. De vriendin schrok nogal bij de mededeling 'politie', waarop heel vriendelijk werd gezegd: „Maak je maar niet bezorgd hoor, we komen hem niet arresteren!”

Dat deze vriendin daar een volgende keer niet helemaal op zal blindvaren, zullen wij

haar niet euvel duiden. Wat was er namelijk inmiddels gebeurd?

In een caravan op het Zuid-Hollandse Goedereede, verhuurd aan een ouder echtpaar, was iets 'vreemds' aangetroffen. Deze mensen, waarvan de kennis ophield bij 'Van Nelle's zware shag', riepen uiteindelijk de politie maar te hulp. De 'ongerechtigheid' bleek ruim 20 kilogram hashish te zijn en werd gratis door de politie afgevoerd. Toen daarna bleek dat Dirk bedoelde caravan enige tijd daarvoor had gehuurd en de politie in het verleden enige keren verhalen over bezit en vervoer van hashish uit zijn mond had mogen optekenen, werd hij gebombardeerd tot verdachte, met alle rechten van dien. Twee collega's van de Rijkspolitie van Goedereede riepen assistentie in van de afdeling Verdovende Middelen van de Rotterdamse politie.

Kort na het geruststellende telefoontje van de Rivierpolitie kreeg Dirk's vriendin weer een belletje, nu echter aan de voordeur. „Is Dirk thuis, mevrouw?” „Nee? ... Mogen we misschien even binnenkomen? Fijn, dank U wel!”

Het beleefdheidsbezoek werd afgesloten met medeneming van onder andere een koffertje met daarin f 20.000,—. Zo, dat zat vast in de knip. „Dirk zal wel aan boord zijn van zijn 'nieuwe' schip, de sleepboot 'Argus I'”, sprak Dirk's vriendin en beloofde, dat zij hem niet op de werf zou bellen. Indachtig deze belofte belde zij dus direct daarna Dirk op en vertelde paniekerig, dat er huiszoeking was gedaan. Dirk, die in een eerder telefoontje van haar al te horen had gekregen, dat de Rivierpolitie hem — in verband met zijn aangifte — zocht, kreeg toen ook alles niet meer op een rijtje.

Wie zou hem nu zoeken?

Na zorgvuldig combineren, deduceren, etcetera, bleef er maar één mogelijkheid over: de F.I.O.D.

Immers, die zouden wel denken: „Hoe komt iemand als

Dirk aan zo'n mooie boot?” Nee, dat zou het wel zijn, temeer daar hij tot nog toe in zijn leven weinig genereuze gebaren richting het Rotterdamse belastingkantoor aan de Puntegaalstraat had gemaakt. Dirk, als zelfstandig ondernemer begiftigd met managerskwaliteiten, besloot snel: het zeegat uit! Voordat F.I.O.D.-rechercheurs toestemming zouden krijgen in België of Engeland naar zijn schip te mogen gaan zoeken, zouden

ging, zette de 'Argus I' koers richting zee. Inmiddels waren de rechercheurs bij de werf in de Waalhaven aangekomen om daar te constateren, dat de belofte van Dirk's vriendin evenveel inhield als die van sommige politici. In deze tijd van geavanceerde communicatietechnieken lost zo'n probleem zich echter vrij gemakkelijk op, zodat kort hierna alle politievaar- en -voertuigen werden verzocht uit te zien naar de 'Argus I'. De politieboot 'P-I' signaleer-

ONTSNAPPINGSPOGING OP DE WATERWEG BIJ HOEK VAN HOLLAND

8 JULI 1985
STEEKEND IN BUREAU RIJKSPOLITIE GROEP GOEDEREDE
9 JULI 1985 WAAR IK IN VERBODEN BEWAARING ZAT
DIRK.

de Kamerverkiezingen immers al weer achter de rug zijn.

Zo gedacht, zo gedaan. Luchtdraaien, starten en wegwezen. Voor één ding gunde hij zich nog even de tijd. Vanuit de Waalhaven voer hij 'als een speer' de Wilhelminahaven te Vlaardingen in en kocht daar nog een paar broodjes kaas en een pak koffie. Deze handeling was gebaseerd op een eerdere ervaring. Toen hij vanuit Amsterdam een daar aan de ketting liggend schip buiten de territoriale wateren wist te brengen, bleek dat er onvolgende brandstof aan boord was. De officier van Justitie te Amsterdam, mr Pieters, wist dit inmiddels ook en besloot hem te laten uithangen: „Dan komen ze vanzelf weer binnen.” Hoewel Dirk niet voor één gat te vangen was, ving hij toen slechts een paar makrelen, waarvan hij de meeste ook nog uit medelijden teruggooide 'omdat zij nog zo klein waren'. Nú dus maar brood en koffie meegenomen.

De reis kon pas echt goed beginnen. Met volle kracht en met iets minder overtui-

de de sleepboot al, toen het mobilfoonbericht kwam, dus Dirk zou niet ver komen...

Slechts Dirk dacht daar anders over. Hij had maar één doel voor ogen. „Zorgen dat ik buiten de territoriale wateren kom.”

Toen de 'P-I' ter hoogte van de 'Argus I' voer, werd conform allerlei voorschriften kenbaar gemaakt, dat hij af moest stoppen en politiepersoneel aan boord moest laten. De bemanning van de politieboot vroeg zich nog even af of hij soms aan een zenuwtik leed. Zijn hoofd schudde steeds 'nee'. Men raakte even later overtuigd, dat Dirk gewoon wilde laten blijken dat hij niets met hen te schaften had. Er werd een microfoon van de marifoon opgestoken met de bedoeling hem kenbaar te maken

dat marifooncontact gewenst was. Daarop toonde Dirk hen ook wat: een broodje kaas, dat hij kort tevoren in Vlaardingen had gekocht. Wat daarna allemaal gebeurde zou voldoende materiaal opleveren voor een nieuwe James Bond-film. Op allerlei manieren probeerden bemanningsleden van surveillanceboten aan boord van de 'Argus I' te komen, er werd zelfs een politieman, staande op de glijders van de Rijkspolitiehelikopter, getracht aan boord van de 'Argus I' te zetten. Dirk wist alle pogingen te verijdelen door een zogenaamde zig-zag-koers te varen.

Toen hij nadien dit gedrag veranderde in een ramkoers was het welletjes en werden dienstpistolen getrokken en op de stuurhut van de 'Argus I' gericht.

Dat was zelfs een vrijbuiters als Dirk net iets te veel en hij gaf (zich) over. Dirk's bootje had geen schrammetje opgelopen. Voor een bedrag van ruim f 25.000,— zal ter herstel van de betrokken politievaartuigen moeten worden opgehoest.

Dirk werd meegegeven aan de Rijkspolitie Goedereede om eens over die 20 kilo hashish te gaan praten. De eerste dag wenste hij — in tegenstelling tot daarvoor — noch stuurboord, noch bakboord kleur te bekennen. Ook niet toen alle collega's opperden dat hij die 20 kilo mogelijk op het strand gevonden had...

Nee, als Dirk iets vertelt, vertelt hij het kennelijk goed, want wat bleek: Niemand anders dan hijzelf bleek het best in staat zijn eigen ruiten in te gooien. Die 20 kilo hashish was inderdaad van hem en hij had er zich 'het lazerus naar gezocht'. Die hoeveelheid behoorde namelijk tot een partij van 500 kilo 'hele goeie kwaliteit, nieuwe oogst', die hij persoonlijk én alleen met zijn ouwe walvisjare 'Vest-Tampen' in de koude februari maand in Marokko had opgehaald. Slim als hij zichzelf vond, liet hij de partij hashish met een visbootje naar de caravan roeien. Zou hij worden gepakt,

dan konden 'zij' nooit de 'Vest-Tampen' in beslag nemen. De hash werd in de caravan ondergebracht en later naar zijn woning in Rotterdam vervoerd. Alles werd verkocht en zijn aandeel leverde f 500.000,— op. Alleen was hij nog 20 kilo kwijt, waarvoor schuin werd gekoken naar andere betrokkenen, doch dat raadsel werd niet opgelost.

Van het half miljoen moesten uiteraard nog wat kosten worden betaald, zoals de aanschafkosten van de 'Argus I', zo'n f 180.000,—. Daarmee was eindelijk zijn grote ideaal verwezenlijkt. Vanaf zijn tiende jaar had hij van zo'n boot gedroomd. Die wilde hij ooit eens bezitten. Toen hij dan ook eind mei 1985 zag dat 'Smit's Internationale Havensleepdiensten' te Rotterdam zo'n boot te koop aanbod, was hij en de boot verkocht.

Naar ik veronderstel wordt de boot binnenkort andermaal verkocht, maar dan door de Dienst der Domeinen. Zolang echter is het schip, gelet op Dirk's ervaring, achter de balk en achter de brug in de Entrepôthaven opgelegd. Ik vond het best dat Justitie mogelijk een flinke financiële klapper zou gaan maken, maar de Rivierpolitie zat met de schade. Behalve de in het koffertje aanwezige f 20.000,— bleek de Rijkspolitie Goedereede ook nog f 7.000,— bij Dirk zelf aangetroffen en in beslag genomen te hebben. Dit bleek het restant van de opbrengst van de recente verkoop van de 'Vest-Tampen' aan een sloper te 's-Gravendeel. De officier van Justitie bleek ook de beroerdste niet en verklaarde zich bereid afstand te doen van het strafrechtelijk beslag ten faveure van een conservatoir beslag door de gemeente Rotterdam. Ook werd nog beslag gelegd op een bankrekening van Dirk, dit alles om onze belangen toch maar vooral zeker te stellen.

Daarover en mogelijk over een nieuwe reis naar Marokko, denkt Dirk op dit moment na in het Huis van Bewaring.

't Is lente!

Misprijzend keek ik, al weer een paar weken terug, naar een tuniek uit de museumvoorraad. Knoop eraf, partyvlekken en een redelijk vruchtbare spinaziekraag. Daar moest wat aan gebeuren wil je als intendant over zo'n tachtig jaar niet alsnog afgaan als een gieter. Nu is het zo dat het thuisfront had laten weten dat ze wel eens wat tijd overhad. Aangezien de spreuken over ledigheid... arbeidsvreugde en tevredenheid nog steeds opgang doen, stelde ik haar het tuniek ter renovatie in handen.

Tot ons beider genoegen hing het tuniek de volgende dag te pronk op een hanger. Lekker schoon, fris rui-kend en compleet beknoopt. Zoiets doet je goed. De zorg voor spullen die niet eens van jezelf zijn. Ze had het tuniek zelfs uitgebreid gelucht, de schat. De buurtjes op ons woonerf komen ook wat uit de plooi. Wat minder afstandelijk en een stuk hartelijker. Een buurman, een martiaal besnorde luitenant van Het Wapen, tikt nu als hij me ziet, tegen z'n Engelse ruitjespet (C and A) en zegt dan 'Goeie mogge Govertse' of zo iets. Het leven is mooi: de lente komt er aan en het R.P.-museum is een keurig pak van een DO II rijker.

(Gorissen)

RPm signaleert in dit rubriekje wat er in de pers over de politie wordt geschreven. Voor de juistheid van de inhoud blijven de genoemde media verantwoordelijk.

● De RAI wil een landelijk registratiesysteem om fiet-sendiefstal tegen te gaan. Iedere fiets en elke eigenaar zouden 5 jaar lang in een landelijk register moeten worden opgenomen, postcode en huisnummer zouden in de tweewieler moeten worden ingegraveerd. (Parool)

● Personeel van het bewakingsdetachement Schiphol van de Rijkspolitie krijgt nieuwe kogelvrije vesten. De oude voldoen niet meer aan de eisen. (Volkskrant)

● Rotterdam noteert een afnemende schade door vandalisme. De invoering van alternatieve straffen werpt vruchten af. De

Maasstad gaat het vandalisme verder te lijf door invoering van een leergang voor de basisschool. De lesstof is er vooral op gericht de leerlingen respect voor de omgeving bij te brengen. Het project heeft f 150.000 gekost. Per jaar lopen overheidseigendommen in Rotterdam voor f 30 miljoen aan schade op als gevolg van vernielzucht. (AD)

● Het kentekenbewijs deel III voorkomt geen auto-diefstallen zoals de overheid bij de invoering in 1976 voor ogen stond. Het aantal is tot 1985 zelfs gestegen van 10.468 naar 22.437. Het systeem brengt wel f 100 miljoen voor de schatkist op. (De Limburger)

Dolle dagen

EINDHOVEN. — Om mee te kunnen doen met de carnavalsoptocht heeft de post Son en Breugel veelvuldig

gebruik gemaakt van de 'ritselaars' in de RP-gelederen. Het idee om met een eigen inzending aan de optocht deel te nemen sloeg meteen aan. Er werd zelfs een geschikte hal op het plaatselijke

industrieterrein geregeld waar de plannen vorm konden worden gegeven. Vanaf november werd daar menig avondje driftig getimmerd. Onder het motto 'Wij houden voor u een oogje in

het zeil' stond deelneming vast. De RP-piraten waren later op de avond in het feestgedruis evenmin kapot te krijgen.

(S&B)

↑ Prins Rinus I. (Foto: Schrijnemakers)

MAASTRICHT. — Rinus Tubée is in het dagelijkse leven groepsrechercheur van de groep Born-Susteren. Vooral in het weekend is hij voetbalfanaat. De vader van twee kinderen speelt dan bovendien jeugdleider van een voetbalclub. Kortom, Rinus is bekend in Born en omgeving. Toen bekend werd dat Prins Rinus (Tubée) I afgelopen carnavalsdagen het 'Rijk van de Katers' zou besturen verbaasde dat niemand. Hij heeft het uitstekend gedaan, zeggen mensen die voor carnaval hebben doorgeleerd. Met gepaste waardigheid, een grote dosis humor, een blijde kijk op het leven en het

vermogen tijdig ietwat te relativiseren, regeerde Rinus over zijn vrolijk volkje. Rinus blijft nog 'doorluchtig' tot de elfde van de elfde.

(AWMS)

DEN BOSCH. — De RP-carnavalsvereniging 'de Blau Bokse' heeft een nieuwe prins. Roel van der Laan (Roel den 1ste), werkt op de meldkamer van het district

◀ Prins Roel I.

Den Bosch, is Groninger van geboorte maar sedert zijn kennismaking met carnaval helemaal Brabander. De 'onthulling' van de nieuwe prins gebeurde op 31 januari j.l. in Nistelrode waar de Blau Bokse haar feest hield. De dag erop was er een kindercarnaval georganiseerd bij gelegenheid waarvan de Hofkapel kans zag de beenlijes van de ouderen opnieuw van de vloer te krijgen.

(JH)

Hare Majesteits RP 804

DRIEBERGEN. — Even leek het er (in augustus '85) op alsof de kustwacht definitief in RP te Water-handen was overgegaan. Bij het bezoek van Hare Majesteits 'Hadda' en Hare Majesteits 'Freyer' van de Koninklijke Marine aan Schoonhoven maakte de PR 40 uit Ridderkerk haar opwachting bij de marinemensen. Omdat juist in die tijd de kustwacht in de actualiteit was, besloten de politie-

mensen maar alvast een voorschot op de definitieve status van de zeepatrouilledienst te nemen door een van de marineschepen van een RP-kenteken te voorzien. Dat moest wel in het donker gebeuren, want overdag koken er teveel mensen overboord. De officier-van-de-wacht, die nattigheid voelde, werd het Schoonhovense bos ingestuurd met de opmerking dat de politiemensen een paar roestplekjes aan het bijwerken waren. . .

(CV)

Het team (Maaskant rechts) en de auto.

(Foto: Opel Dealer Team Holland)

Paul Maaskant naar nieuw rally-seizoen

APELDOORN. — Rallyrijder Paul Maaskant staat er aan het begin van het nieuwe rallyseizoen goed op. Het onderstel en de aandrijving van de Opel Kadett GSi van het Opel Dealer Team zijn verbeterd en de stuurbekrachtiging is totaal nieuw. Die laatste ingreep is niet alleen plezierig maar zal zeker tijdswinst geven. De auto is lichter, heeft een betere weg- ligging en een hoog motor- koppel over een breder toereengebied beschikbaar. De RP'er en zijn navigator Hans van Beek verwachten hoog in het klassement van groep A te eindigen.

(Go)

keurig pakketje. Het poststuk was afkomstig uit Nieuw Zeeland en keurig gefrankeerd. In het omhulsel een snoei- schaar en een begeleidend briefje met de tekst:

Ingesloten schoeisaar vond ik 8 à 9 jaar geleden op straat in Hattem. Al die jaren heb ik ze met plezier ge- bruikt. Eerst enkele dagen geleden werd ik mij voor het éérs bewust dat deze schaar mij helemaal niet toebehoort maar op uw bureau had moeten worden afgegeven. De gang van zaken is mijzelf volstrekt een raadsel. Hoe dan ook, . . . Rest mij nog u vanuit Nieuw Zeeland onze hartelijke groe- ten te zenden.

Hoogachtend,
G.D. Kloosterboer
Wellsford New Zealand

De heer Kloosterboer op het zuidelijk halfrond kan weer gerust ademen. In Hattem zitten ze nu met de vraag wie het stukje tuingereedschap in 1977 of 1978 kan zijn kwijtgeraakt.

(GJvM)

Wroeging

APELDOORN. — Begin van dit jaar bezorgde tante Pos op het postbureau van de Rijkspolitie in Hattem een

**INTER-
TRAFFIC
86**

Hiswa 1986: 600 RP-kijkers per uur

AMSTERDAM. — In de weekeinden trokken er per

uur/zeshonderd bezoekers via het achterdek, de stuurhut en de kombuis over de RP 68. De politieboot uit Amsterdam lag van 14 tot en met 23 maart op de Hiswa, de internationale tentoonstelling voor waterrecreatie, in

Voorlichter Cees van Dijk in het Hiswa-theater op bezoek bij de NCRV.

Drukke. (Foto's J.J. Akkerman)

het RAI-complex te Amsterdam. Schottel Nederland, korpsleverancier voor surveillance-schepen voor de RP te Water, had de blikvanger in de Amstelhal neer laten zetten. RP te W'ers uit alle delen van het land waren aanwezig om belangstellenden over het schip te loodsen en het publiek in te lichten over het

werk van de RP te Water en hen te informeren over gedrags- en veiligheidsregels op het water. Tussen die bedrijven door vonden er vraaggesprekken plaats in het Hiswa-theater waar radio en televisie aanwezig waren om opnamen te maken.

(AH)

Intertraffic 86: de snelste weg naar meer veiligheid

Intertraffic 86: 's werelds grootste gespecialiseerde vakbeurs in zijn soort, en internationaal ontmoetingspunt voor verkeerstechnici en wegbeheerders. U vindt er letterlijk alles met betrekking tot verkeerstechniek, wegbeheer- en onderhoud; de nieuwste produkten en systemen, naast diensten en voorlichting. Gepresenteerd door een recordaantal exposanten, uit alle landen die op dit gebied iets te betekenen hebben.

Een bezoek aan Intertraffic 86 is een must! Ook gezien de zeer informatieve congressen en symposia over verkeersveiligheid en wegen. Nationaal en internationaal, in het kader van het Europees Jaar voor de Verkeersveiligheid. Organisatoren zijn o.a. ANWB/SWOV, TNO, redactie Verkeerskunde, KIVI en SCW/SVT. Verder discussiëren Europese regeringsfunctionarissen over 'verkeersveiligheid'. Meer informatie: RAI Gebouw bv, Europaplein, 1078 GZ Amsterdam, tel. 020-5411411, toestel 623, telex 12443.

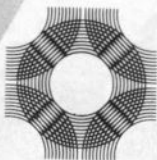
Intertraffic 86: Internationale vakbeurs voor verkeerstechniek, wegbeheer en -onderhoud

22/23/24/25 april 1986
Dagelijks van 10-17 uur

AMSTERDAM **rai**

Intertraffic 86 staat in het teken van het Europees Jaar voor de Verkeersveiligheid

Routine

door Paul Meijers Sr.

De late dienst op maandag zou triest beginnen en verdrietig eindigen.

's Middags reden we ter hoogte van Abcoude een keurige middenklasser voorbij. De chauffeur hield zich keurig aan de snelheid maar de kentekenplaat was zo duidelijk als sommige ambtelijke brieven. De bestuurder had de gordel niet om.

Ik tikte Karel op zijn schouder: Die moet ik even hebben. Het gebruikelijke ritueel volgde: kontje ervoor, knopje 'volgen' aan. We stopten op de afrit.

Onderweg naar de auto had ik enkele seconden om de bestuurder in te schatten. Een keurige vijftiger, strak in het pak, een vriendelijk, beetje ongezond gezicht. Mevrouw even correct verpakt er naast. Beschaafde mensen. Na het noemen van mijn naam viel ik met het portier in de auto. Meneer bekende alles volmondig; makkelijk vrachtje. Mevrouw zweeg.

Hoewel je zoiets op maandagmiddag om vier uur niet verwacht, z'n ogen waren me net iets te rood. Hij had moeilijkheden met de 'r'. De geur in de auto deed me aan een feestje denken. Ik was het kenteken en de gordel snel vergeten.

„Ja, ik heb vanmiddag iets gedronken, maar niet veel”, klonk het klassieke verweer. Mevrouw zweeg.

Ik maakte het blaasgebaar naar Karel. „Moet dat?” wilde de man weten.

Ik legde uit wat het verschil was tussen blazen of niet. Hij aarzelde nog steeds. Ik vermoedde dat z'n drankgebruik wel eens wat meer zou kunnen zijn dan 'niet veel'.

Hij blies het mooie geel naar gifgroen. Uitleggen dat er een tweede ademtest zou volgen, maar nu op het bureau. Nee, daar kon de man onmogelijk aan meewerken want hij had een belangrijke afspraak op een kliniek. Hij stribbelde wat tegen. Mevrouw zweeg. We maakten hem duidelijk wat het verschil was tussen vrijwillig meegaan of aangehouden worden. De man schikte zich in zijn lot.

Op het bureau spoelde hij uitgebreid zijn mond en blies vervolgens het tweede pijpje voorbij de streep. De plaatselijke arts werd gebeld voor een schnabbel.

Moedeloos zakte de man in een stoel. Hij transpireerde hevig. Mevrouw vroeg of ze die akelige afspraak even mocht afbellen.

„U voelt zich goed?” De man zat voor-

over gebogen met de handen voor het gelaat. Hij maakte een wanhopige indruk. Even zweeg hij. Dan: „Och het maakt allemaal niets uit.” Hij gebaarde alles van zich af en vertelde een kwaal te hebben die Adolf Hitler rond 1930 had moeten krijgen.

Karel en ik keken elkaar aan. We vroegen ons af of we geraffineerd bij de bok gedaan werden.

„Ik zal je het laten zien”, benutte de man onze aarzeling. Ik denk voor het eten liever niet terug aan zijn ontholte rug.

Hij noemde een naam van een bekend ziekenhuis. „Bel de professor maar die mij behandelt.” Ambtshalve wantrouwend tot het moment van redelijke zekerheid pakte ik de telefoon. Na drie maal dezelfde vraag aan steeds weer andere dames te hebben gesteld kreeg ik de geneesheer aan de lijn. Za-

kelijk bevestigde hij de tragische verklaring van onze verdachte. „Doodsnood? Dat kan ik in dit stadium niet zeggen. Maar doet het er iets toe.”

Mijn anders zo vanzelfsprekende besluitvaardigheid wankelde. De dokter: „Ik praat dit drankgebruik niet goed. Maar ik denk wel dat het woord doodsangst op zijn plaats is.”

Even later was ik weer in dat kamertje bij Karel en een wanhopig echtpaar. Wat moest ik zeggen? Wat kon ik doen? Ik verweet de man dat hij me in moeilijkheden bracht. „Als politiemann moet ik iets doen wat strijdt met mijn gevoel als mens.” Karel schreef een rijverbod uit. Mevrouw huiltte even vrijuit de spanning en het verdriet weg. Met 'het beste en veel kracht' namen we afscheid. Zoiets zeg je over het algemeen tegen nabestaanden...

TRAFFIPAX **nieuw**
Fotografische Verkeerscontrole
De nieuwste TRAFFIPAX type V camera is geheel volgens de modernste inzichten van de fotografie en de elektronica opgebouwd en heeft een geheel DIGITAAL inspiegelingsstelsel.
Bij nacht zijn zelfs TWEE flitsfoto's per seconde mogelijk!
Leverbaar in meerdere uitvoeringen:
– voor mobiele surveillance.
– voor koppeling met de Mesta radar.
– met of zonder diafragma-automaat.
Goedgekeurd door PTB

Reunka

Speelhuyslaan 82 4815 CH Breda Tel. 076-877217
APPARATUUR VOOR TOEGEPASTE FOTOGRAFIE

RP Personalia

District Alkmaar

Bleeker, G.P.M. res. wmr. te Landelijk geb. op 26-4-43, overleden op 30-12-85.

Brattinge, J.M. te Wieringermeer per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Luin, B. van res. wmr. te Heiloo per 15-2-86 de dienst verlaten.

Putter, H.J. res. wmr. te Heiloo per 15-2-86 de dienst verlaten.

Vermeulen, F.J.L. res. wmr. te Heiloo per 15-2-86 de dienst verlaten.

District Amsterdam

Bakker, F. res. wmr. te Stede-broec per 15-2-86 de dienst verlaten.

Eck, D.J. van res. wmr. I te Blaricum per 15-2-86 de dienst verlaten.

Zwart, H. res. wmr. I te Wormer per 1-2-86 met f.l.o.,

District Apeldoorn

Brevink, M.H.F. res. wmr. te Eibergen per 1-3-86 de dienst verlaten.

Doorn, D. res. wmr. te Nijkerk per 1-3-86 de dienst verlaten.

Heeren, P.A. van te Elburg per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Jong J.F. de wmr. I te Voorst per 16-1-86 verplaatst naar Apeldoorn.

Nieuwenhuizen, J. van res. wmr. I te Putten per 1-2-86 met f.l.o.

Oene, P.R. van te Elburg per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Roover, A. de res. wmr. I te Heerde per 1-2-86 de dienst verlaten.

Schuit, L.J. res. wmr. te Putten per 1-3-86 de dienst verlaten.

Stiekema Strating, M.Y.B. wmr. I per 25-1-86 de dienst verlaten.

Temebel, H.J. per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Vosselman, A.J. res. wmr. I te Ermelo per 1-2-86 de dienst verlaten.

Wiltink, F.J. wmr. te Aalten per 1-2-86 verplaatst naar Lisse (distr. Amsterdam).

District Breda

Adamczak, C.F.J.Th. te Breda per 1-4-86 bevorderd tot adj.

Hoof, M.J.A.M. van res. wmr. te Zevenbergen per 1-2-86 de dienst verlaten.

Koijen, A.A.C.J.M. res. wmr. te Gilze-Rijen per 1-2-86 de dienst verlaten.

Meeuwisse, W.M. te Woensdrecht per 15-2-86 aangesteld als res. wmr.

Willaat, J.M.J. te Goirle per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

District Dordrecht

Barends, A. res. wmr. te Brielle per 1-2-86 de dienst verlaten.

Blom, C. wmr. I te Rockanje per 1-2-86 verplaatst naar Dordrecht.

Dijk, H.M. van wmr. I te Dirksland per 1-1-86 verplaatst naar Maasland (distr. Den Haag).

Goeij, A.A. de wmr. I te Heenvliet per 1-1-86 verplaatst naar Graft-hem (AVD).

Heinhuis, J.M. owmr. te Vianen per 1-1-86 bevorderd tot 2e owmr. en verplaatst naar Hoevelaken (distr. Apeldoorn).

Henzen, W.C.C. owmr. te Schoonrewoerd per 1-1-86 verplaatst naar Zeist (distr. Utrecht).

Hoof, P.A.C. van adj. te Dordrecht per 15-2-86 aangewezen als hfd. sectie meld- en infocentrum (distr. Eindhoven).

Jacobs, C.D.I.M. res. wmr. I te Alblasserdam per 1-2-86 de dienst verlaten.

Klück, B.J.M. res. wmr. te Poortugaal per 1-2-86 de dienst verlaten.

Kagchelland, D.A. owmr. te Otterland per 1-1-86 aangewezen als rayoncdt. Kruisland (distr. Breda).

Kolff, J. owmr. te Hoornaar per 1-2-86 aangewezen als plv. gr. cdt. Goedereede.

Lodder, J. te Middelharnis per 15-1-86 aangesteld als res. wmr.

Meijers, T.J.H.A. owmr. te Schelluinen per 1-1-86 verplaatst naar Dongen.

Rijnsbergen, A.B. van res. wmr. te Poortugaal per 1-2-86 de dienst verlaten.

Visser, L. te Goedereede per 1-3-86 aangesteld als res. wmr.

District Eindhoven

Hellings, M.J.M. te Beek en Donk per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Schriks, A.J.B. te Beek en Donk

per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Straaten, A. van te St. Oedenrode per 15-2-86 aangesteld als res. wmr.

Veen, J.C. van te Brakel per 1-3-43 aangesteld als res. wmr.

Velter, J. te Beek en Donk per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Wersch, G.C.M. van te Best/Oirschot per 15-2-86 aangesteld als res. wmr.

District 's-Gravenhage

Asperen, V.W.M. van wmr. te Nieuwkoop per 1-2-86 verplaatst naar Huissen (distr. Nijmegen).

Bosch, B. v.d. res. wmr. te Hazerswoude per 1-3-86 de dienst verlaten.

Brandt, G.A. te Leiderdorp per 1-3-86 aangesteld als res. wmr.

Flo, X.J.J. wmr. te Lekkerkerk per 27-1-86 verplaatst naar Rijswijk.

Gielisse-Spindler, Y.A.J.C.M. wmr. I te Pijnacker per 1-2-86 de dienst verlaten.

Herkelum, E. van wmr. I te Lekkerkerk per 1-2-86 de dienst verlaten.

Hilbers, M.J. te De Lier per 1-2-86 bevorderd tot owmr. en verplaatst naar Nootdorp.

Loon, J. van wmr. I te Bergambacht per 1-2-86 verplaatst naar Lekkerkerk.

Ooms, F.W.G. te Berkel en Rodenrijs per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Plomp, G.P.N. res. wmr. te

Oegstgeest per 1-3-86 de dienst verlaten.

Rusmon, C.P. res. wmr. I te Hillegom per 15-2-86 de dienst verlaten.

Schieter, F.A. wmr. I te Nieuwerkerk a.d. IJssel per 1-2-86 de dienst verlaten.

Uden, A.J.A. van res. wmr. te Hillegom per 1-3-86 de dienst verlaten.

Schneijderberg, J.W.A. res. wmr. te Pijnacker per 1-3-86 de dienst verlaten.

Verver, J.J. wmr. I te Leiderdorp per 1-2-86 de dienst verlaten.

Wals, F.J.B. de wmr. te Oegstgeest per 1-2-86 de dienst verlaten.

Wassenaar, B.A. wmr. te Lekkerkerk per 1-2-86 de dienst verlaten.

Wessels, R. wmr. I te Waddinxveen per 1-2-86 verplaatst naar Leiderdorp.

Weijden, J.G. van den res. wmr. te Alkemade per 1-2-86 de dienst verlaten.

District Groningen

Duinen, H. van owmr. te Eenrum per 1-2-86 de dienst verlaten.

Engelage, F. te Scheemda per 15-2-86 aangesteld als res. wmr.

Harms, Z. res. wmr. te Munten-dam per 1-2-86 de dienst verlaten.

Neumann, A.O. res. wmr. I te Loppersum per 1-3-86 de dienst verlaten.

Severins, J.C.M. te Loppersum per 1-3-86 bevorderd tot wmr. I.

GEVRAAGD

Zeer betrouwbare, free-lance huisbewaarders ter uitbreiding van het huidige aantal huisbewaarders dat al jaren met veel genoegen voor kortere of langere tijd oppast. U doet uw werk door het tijdelijk bewonen van overwegend fraaie huizen, gedurende de afwezigheid van de eigenaren. Gebleken is dat vooral de verzorging van de aanwezige huisdieren van groot belang geacht wordt. Vanzelfsprekend betaalt u geen huur, bescheiden onderhoudskosten worden uitgekeerd. Zonder uitstekende referentie en ervaring in omgang met dieren, is reactie zinloos. Uitvoerige brieven onder nummer van dit blad.

RP Personalia

District Alkmaar

Bleeker, G.P.M. res. wmr. te Langedijk geb. op 26-4-43, overleden op 30-12-85.

Brattinge, J.M. te Wieringermeer per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Luin, B. van res. wmr. te Heiloo per 15-2-86 de dienst verlaten.

Putter, H.J. res. wmr. te Heiloo per 15-2-86 de dienst verlaten.

Vermeulen, F.J.L. res. wmr. te Heiloo per 15-2-86 de dienst verlaten.

District Amsterdam

Bakker, F. res. wmr. te Stede-broec per 15-2-86 de dienst verlaten.

Eck, D.J. van res. wmr. I te Blaricum per 15-2-86 de dienst verlaten.

Zwart, H. res. wmr. I te Wormer per 1-2-86 met f.i.o.

District Apeldoorn

Brevink, M.H.F. res. wmr. te Eibergen per 1-3-86 de dienst verlaten.

Doorn, D. res. wmr. te Nijkerk per 1-3-86 de dienst verlaten.

Heeren, P.A. van te Elburg per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Jong J.F. de wmr. I te Voorst per 16-1-86 verplaatst naar Apeldoorn.

Nieuwenhuizen, J. van res. wmr. I te Putten per 1-2-86 met f.i.o.

Oene, P.R. van te Elburg per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Roover, A. de res. wmr. I te Heerde per 1-2-86 de dienst verlaten.

Schuit, L.J. res. wmr. te Putten per 1-3-86 de dienst verlaten.

Stiekema Strating, M.Y.B. wmr. I per 25-1-86 de dienst verlaten.

Temebel, H.J. per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Vosselman, A.J. res. wmr. I te Ermelo per 1-2-86 de dienst verlaten.

Wiltink, F.J. wmr. te Aalten per 1-2-86 verplaatst naar Lisse (distr. Amsterdam).

District Breda

Adamczak, C.F.J.Th. te Breda per 1-4-86 bevorderd tot adj.

Hoof, M.J.A.M. van res. wmr. te Zevenbergen per 1-2-86 de dienst verlaten.

Koijen, A.A.C.J.M. res. wmr. te Gilze-Rijen per 1-2-86 de dienst verlaten.

Meeuwisse, W.M. te Woensdrecht per 15-2-86 aangesteld als res. wmr.

Willaat, J.M.J. te Goirle per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

District Dordrecht

Barends, A. res. wmr. te Brielle per 1-2-86 de dienst verlaten.

Blom, C. wmr. I te Rockanje per 1-2-86 verplaatst naar Dordrecht.

Dijk, H.M. van wmr. I te Dirksland per 1-1-86 verplaatst naar Maasland (distr. Den Haag).

Goeij, A.A. de wmr. I te Heenvliet per 1-1-86 verplaatst naar Graftem (AVD).

Heinhuis, J.M. owmr. te Vianen per 1-1-86 bevorderd tot 2e owmr. en verplaatst naar Hoevelaken (distr. Apeldoorn).

Henzen, W.C.C. owmr. te Schoonrewoerd per 1-1-86 verplaatst naar Zeist (distr. Utrecht).

Hoof, P.A.C. van adj. te Dordrecht per 15-2-86 aangewezen als hfd. sectie meld- en infocentrum (distr. Eindhoven).

Jacobs, C.D.I.M. res. wmr. I te Alblasserdam per 1-2-86 de dienst verlaten.

Klück, B.J.M. res. wmr. te Poortugaal per 1-2-86 de dienst verlaten.

Kagchelland, D.A. owmr. te Otterland per 1-1-86 aangewezen als rayoncdt. Kruisland (distr. Breda).

Kolff, J. owmr. te Hoornaar per 1-2-86 aangewezen als plv. gr. cdt. Goedereede.

Lodder, J. te Middelharnis per 15-1-86 aangesteld als res. wmr.

Meijers, T.J.H.A. owmr. te Schelluinen per 1-1-86 verplaatst naar Dongen.

Rijnsbergen, A.B. van res. wmr. te Poortugaal per 1-2-86 de dienst verlaten.

Visser, L. te Goedereede per 1-3-86 aangesteld als res. wmr.

District Eindhoven

Hellings, M.J.M. te Beek en Donk per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Schriks, A.J.B. te Beek en Donk

per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Straaten, A. van te St. Oedenrode per 15-2-86 aangesteld als res. wmr.

Veen, J.C. van te Brakel per 1-3-43 aangesteld als res. wmr.

Velter, J. te Beek en Donk per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Wersch, G.C.M. van te Best/Oirschot per 15-2-86 aangesteld als res. wmr.

District 's-Gravenhage

Asperen, V.W.M. van wmr. te Nieuwkoop per 1-2-86 verplaatst naar Huissen (distr. Nijmegen).

Bosch, B. v.d. res. wmr. te Hazerswoude per 1-3-86 de dienst verlaten.

Brandt, G.A. te Leiderdorp per 1-3-86 aangesteld als res. wmr.

Flo, X.J.J. wmr. te Lekkerveld per 27-1-86 verplaatst naar Rijswijk.

Gielisse-Spindler, Y.A.J.C.M. wmr. I te Pijnacker per 1-2-86 de dienst verlaten.

Herkelum, E. van wmr. I te Lekkerveld per 1-2-86 de dienst verlaten.

Hilbers, M.J. de Lier per 1-2-86 bevorderd tot owmr. en verplaatst naar Nootdorp.

Loon, J. van wmr. I te Bergambacht per 1-2-86 verplaatst naar Lekkerveld.

Ooms, F.W.G. te Berkel en Rodenrijs per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

Plomp, G.P.N. res. wmr. te

Oegstgeest per 1-3-86 de dienst verlaten.

Rusmon, C.P. res. wmr. I te Hillegom per 15-2-86 de dienst verlaten.

Schieter, F.A. wmr. I te Nieuwkerk a.d. IJssel per 1-2-86 de dienst verlaten.

Uden, A.J.A. van res. wmr. te Hillegom per 1-3-86 de dienst verlaten.

Schneijderberg, J.W.A. res. wmr. te Pijnacker per 1-3-86 de dienst verlaten.

Verver, J.J. wmr. I te Leiderdorp per 1-2-86 de dienst verlaten.

Wals, F.J.B. de wmr. te Oegstgeest per 1-2-86 de dienst verlaten.

Wassenaar, B.A. wmr. te Lekkerkerk per 1-2-86 de dienst verlaten.

Wessels, R. wmr. I te Waddinxveen per 1-2-86 verplaatst naar Leiderdorp.

Weijden, J.G. van den res. wmr. te Alkemade per 1-2-86 de dienst verlaten.

District Groningen

Duinen, H. van owmr. te Eenrum per 1-2-86 de dienst verlaten.

Engelage, F. te Scheemda per 15-2-86 aangesteld als res. wmr.

Harms, Z. res. wmr. te Munten-dam per 1-2-86 de dienst verlaten.

Neumann, A.O. res. wmr. I te Loppersum per 1-3-86 de dienst verlaten.

Severins, J.C.M. te Loppersum per 1-3-86 bevorderd tot wmr. I.

GEVRAAGD

Zeer betrouwbare, free-lance huisbewaarders ter uitbreiding van het huidige aantal huisbewaarders dat al jaren met veel genoegen voor kortere of langere tijd oppast. U doet uw werk door het tijdelijk bewonen van overwegend fraaie huizen, gedurende de afwezigheid van de eigenaren. Gebleken is dat vooral de verzorging van de aanwezige huisdieren van groot belang geacht wordt. Vanzelfsprekend betaalt u geen huur, bescheiden onderhoudskosten worden uitgekeerd. Zonder uitstekende referentie en ervaring in omgang met dieren, is reactie zinloos. Uitvoerige brieven onder nummer van dit blad.

District Leeuwarden

Bakker, H. wmr. l te Wommels per 1-2-86 verplaatst naar Workum.
Bonsma, A. res. wmr. te Franeker per 1-3-86 de dienst verlaten.
Gielink, B.J.M. wmr. te Lemmer per 1-3-86 verplaatst naar Grouw.
Harkema, J. owmr. te Leeuwarden per 1-3-86 met f.l.o.
Kok-Kemkers, A.M. te Lemmer per 1-2-86 aangesteld als wmr.
Linneman, G. wmr. l te Dongeradeel per 1-2-86 verplaatst naar Leeuwarden.
Meijerink, A.M. te Wymbritseradeel per 1-3-86 aangesteld als res. wmr.
Pasveer, L.J.M. res. wmr. te Dongeradeel per 1-3-86 de dienst verlaten.
Perridon-Meijer, A.R. wmr. te Ternaard per 1-2-86 verplaatst naar Oosterwolde.
Schukken, J. res. wmr. te Wymbritseradeel per 1-3-86 de dienst verlaten.
Spoelstra, M. wmr. te Zwaagwesteinde per 1-2-86 de dienst verlaten.
Boer-Stolzenbach, K.J. de wmr. l te St. Nicolaasga per 1-2-86 de dienst verlaten.

District Maastricht

Gerritsen, K.H.J. te Schinnen/onderb. per 1-3-86 aangesteld als res. wmr.
Lam, J.M. te Meerssen per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.
Wiltling-Delhez, M.J.C. te Born/Susteren per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.

District Middelburg

Aarnoudse, A. te Reimerswaal per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.
Bernard, H.M. te Borsele per 1-2-86 bevorderd tot adj. en verplaatst naar Middelburg.
Immerseel, P.M. van te Reimerswaal per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.
Putter, P.L. de te Kortgene per 1-1-86 bevorderd tot owmr., aangewezen als rayoncdt. Kamperland.

District Nijmegen

Haag, R.G. van te Maasdriel per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.
Haas, L.P.M. de te Wamel per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.
Heumeren, G.H.W. van te Maasdriel per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.
Jurcka, G.P.M. owmr. te Nijmegen per 1-1-86 verplaatst naar Huissen.
Kuster, S.W.M. wmr. l te Kesteren per 1-1-86 verplaatst naar Beek.
Peters, H.H.J. res. wmr. te Gen- dringen per 15-2-86 de dienst verlaten.

Popping, P.E. RA III te Nijmegen per 1-2-86 de dienst verlaten.
Rustenhoven, P.H. wmr. te Maurik per 1-2-86 verplaatst naar Lienden.
Scholten, H.A. res. wmr. te Huissen per 1-3-86 de dienst verlaten.
Slot, G.J. wmr. l te Nijmegen per 1-2-86 met f.l.o.
Vlugt, L.J. adj. te Lienden per 1-2-86 aangewezen als plv. gr. cdt. te Kaatsheuvel (distr. Breda).
Vucht, M.W.A. van te Druten per 15-2-86 aangesteld als res. wmr.

District Roermond

Benlaischeres, J.M.C.G. res. wmr. te Echt per 1-3-86 de dienst verlaten.
Helden, J.J.M. van res. wmr. te Echt per 1-3-86 de dienst verlaten.
Nizet, R.L.W. res. wmr. te Herkenbosch per 15-2-86 de dienst verlaten.

District Utrecht

Daal, A.N.P. res. wmr. te Breukelen per 1-3-86 de dienst verlaten.

District Zwolle

Beldman, H.E. res. wmr. te Wierden per 1-3-86 de dienst verlaten.
Bennaers, R.B.M. res. wmr. te Losser per 15-2-86 de dienst verlaten.
Blokhuis, H.A.M. te De Lutte per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Bolink, G.L. res. wmr. te Diepenveen per 1-2-86 de dienst verlaten.
Giessen, P. v.d. te Wijhe per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.
Harmes, B.J. res. wmr. te Haaksbergen per 1-2-86 de dienst verlaten.
Koning, H. res. wmr. l te Vriezenveen per 15-2-86 de dienst verlaten.
Nienhuis, G. res. wmr. te Wijhe per 15-2-86 de dienst verlaten.
Notenboom-Espeldoorn, D.H.A. te Haaksbergen per 1-3-86 aangesteld als res. wmr.
Otter, J. res. wmr. te Delden per 1-3-86 de dienst verlaten.
Sanders, A.J.M. te Denekamp per 1-2-86 aangesteld als res. wmr.
Veldkamp-v.d. Steege, D.H.B. wmr. l te Dalfsen per 17-2-86 de dienst verlaten.
Wansink, G. res. wmr. te Holten per 15-2-86 de dienst verlaten.
Woudstra, C. te Zenderen per 1-1-86 bevorderd tot wmr. l.

Scholen

Hoekstra, R. adj. te Harlingen per 1-2-86 verplaatst naar Medemblik (distr. Alkmaar).
Meijer, H.F. te Harlingen per 1-1-86 bevorderd tot adj.

Toon Hermans:
De pet is voor de parade.

Je hebt griep? Da's mooi.
Hoezo?
Teken dat je gezond bent . . .

Als een vis in het
Hiswa(ter)

Wachtmeesters worden
weer meesters in het
wachten.

Ambtenaren lijken soms
artiesten.
Ze treden met één
nummer wel vijftientig
jaar op.

Lichtenvoorde:
Plichtsgetrouw maar niet
meer zo paraat.

Quiz in Harlingen:
Cijfers en letters.

Nieuwe wachtmeesters opleiding 1984/11

KLAS A 84-I

Voorste rij v.l.n.r.: wmr. A.A.H. de Bie, C. Brouwer, owmr. G.A. Korthof.
Tweede rij: wmr. E.P.H. 't Hoen, adj. G. de Vos, wmr. H.A.F. de Brouwer.
Derde rij: wmr. G.A. Banus, F. Diepeveen, S. Hofman, H.A. Heinsius.
Vierde rij: wmr. J.S. Brands, F. Holtrop, H. Deekens, H.W. Gerritzen.
Bovenste rij: wmr. A. Bennink, adj. A. Kinderman, wmr. E.H.J. Broelman, E.E. Glerum, W. de Vrieze en G.A. van Beek.

KLAS F

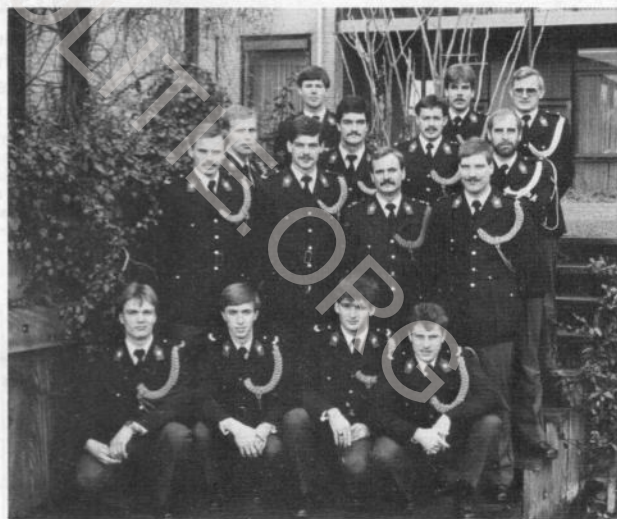
Voorste rij v.l.n.r.: wmr. J.W.A.M. v.d. Heijden, J.P.M. Cuypers, R.J. Dudok en A.L.G. Janssen.
Tweede rij: wmr. C.M. Rikken, Y. Opstal, T. Ritsma en J. v.d. Bosch.
Derde rij: wmr. J.G.M. van Benthem.
Vierde rij: wmr. H. Jelier, R. Ganzeboom en G. Bakker.
Vijfde rij: wmr. H. Colijn, M. Kruijt, M. Hoogerdijk, J.G.M. Joxhorst.
Achterste rij: wmr. R. Keeman, adj. M.T. Berendsen, owmr. H.J. van der Neut, wmr. R. van de Boom, E. van Erve, N. Hoofdman en owmr. K. Dekkers.

KLAS B

Voorste rij v.l.n.r.: wmr. B. Kuyl, K.H.C. Michiels, J.R.P. Palmen, adj. F. Visser, wmr. F. Kooyker.
Tweede rij: wmr. J. Repi, S. de Lange, R.C. Timmers.
Derde rij: wmr. T. Koornnoof, A.H.J.C. Siebers, E.T.M. Liebrand, owmr. W. van Bijnen.
Vierde rij: wmr. M.S.A. Leloux, J.C.G. Weerink, owmr. K. Dekkers, wmr. H.J. Koerts.
Vijfde rij: wmr. H.J.M. Otten, E.B. Steenbeek.
Achterste rij: owmr. R. Koopman, wmr. J. van Santen, K. Jansen, E.R. Velthuis, T.A.B. Russchen.

KLAS G

Voorste rij v.l.n.r. wmr. M.D.C. Scheenkes, J.A.A.C. Schoones, J.F.H. Thijssen, E.W.M. van Leusden.
Tweede rij: wmr. J.D.W.M. Vermeer, J.C.L. Schuurmans, H.P. Latooy, A. ter Scheggert.
Derde rij: wmr. J.D.W.M. Vermeer, J.R.H. van der Linde, P.F. Meijer, adj. D.A.J. Paaue.
Achterste rij: wmr. A.T. Warren, E. Scheers, adj. A. Kinderman.

Van opleidingsschool naar adj. Drieënhuizen

Als nieuwe prijsvraag maar weer eens een echte doorloper, waarvan de eerste regel een makkelijke start moet zijn voor RP'ers.

Trouwens: wie kent niet de Veluwe groepscommandant van verticaal 1?

Deze maand is opnieuw een boekenbon van f 25,— beschikbaar voor een van de goede inzendingen.

Inzenden voor 20 april a.s. Adres: Rpm-Puzzelredactie, postbus 20099, 7302 HB Apeldoorn.

Het kruiswoordraadsel-met-handicap in het januari-nummer '86 bracht 37 goede oplossingen. Na loting werd de winnaar: D.A. Olsder te Veenhuizen.

Van links naar rechts:

1. Plaats waar politie-adspiranten worden opgeleid; 2. siersteen - Ierland; 3. zwemvogel - briefaanhef - watering; 4. bijtijds - gevoel; 5. vulkaan - Oostzeehaven; 6. groot vertrek - pl. in Finland; 7. klaarblijkelijk - bridgeterm; 8. gewicht - boom - loco-president; 9. bouwland - vervoers-onderneming - plezier; 10. Ind. eiland - oefentijd; 11. benul - Eng. titel; 12. tegen - vat met hengel; 13. herkauwer - snavel - graafwerktuig; 14.

plaats - snelle loop - onder andere; 15. boom - voorstelling in de slaap; 16. zangstuk - afwezig - vr. munt; 17. gestold vleesnat - genegenheid; 18. godsdienst - snuif-tabak; 19. gast die eershalve is uitgenodigd - spil; 20. orgelregister - wilde haver; 21. reus - schoeisel; 22. land - niet gespannen; 23. ogenblik - delfstof; 24. deel v.d. voet - schaapkameel; 25. pl. in Spanje - grappenmaker - vogel; 26. vis - siersteen; 27. pl. in Z.-Holland - titel.

Van boven naar beneden:

1. Gemeente die door de RP-groep van adj. Drieënhuizen wordt 'bediend' - grap - hekwerk - scheik. verbinding - bevel; 2. onmiskenbaar - mening - openbaar ambtenaar - iemand die van zijn geld leeft; 3. plant - slot - onwettig - gebak; 4. bergplaats - bijb. figuur - riv. in Frankrijk - pl. in Spanje - toiletgerei - plant; 5. zijriv. v.d. Rijn - kosteloos - stemming - deel v.d. hand - mestvocht - bijb. figuur - bijwoord; 6. rijgsnoer - maand - Europese taal - hinder - Noorse godin; 7. schreeuw - wisselborgtocht - vaartuig - kippeziekte - noodlottig - lokspijs - voertuig; 8. onderscheidingsteken - landbouw-werktuig - opschudding - plaats - koppel - oude vichtmaat - huisdier; 9. klinknageltje - onbehouden - ouderwets hulpmiddel bij het rekenen - vogel - toets alleen - plek.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								
17								
18								
19								
20								
21								
22								
23								
24								
25								
26								
27								

Wilt u meer puzzelen?
Vraag dan naar een DENKSPORT puzzelblad.

Ze zijn er in alle soorten:
Van zeer eenvoudig tot extra moeilijk
DENKSPORT een keuze uit 25 uitgaven!

RP

magazine

27^e jaargang / nr.8
april 1986

Maandblad voor het
Korps Rijkspolitie

**Opsporing Verzocht / Rijksveldwachter Dirk van Dijk /
Na Dolle Dinsdag 1944: angst, honger en terreur.**

Maandblad van het
korps Rijkspolitie

27e JAARGANG / NR. 8
APRIL 1986

REDACTIERAAD:

J. Baarspul, Apeldoorn
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
M.Th. van Beelen, Eindhoven
(staf district)
C. Doornhein, Dordrecht
(RP te Water)
A.P. Geelof, Voorburg
(Algem. Insp.)
H.G.J.J.M. Gozé, Maastricht
(recherche)
H.A.M. Heusschen, Ulfth
(landgroepen)
D. Hilarides (CIOV Apeldoorn)
P.H.M. van Hout, Den Bosch
(Techn. Rech.)
Ellen Klaassen, Middelburg
(verkeersgroep)
J.K. Pietersma, Amsterdam
(res. RP)
R.M. Schnitker, Schiphol
(dienst luchtvaart)
J.A. Schuurmans, Maastricht
(recherche)
R. Voskamp-Voestermans (secr.),
Driebergen (burgerpersoneel)

REDACTIE-SECRETARIAAT:

A. Huizing
Postbus 20099
7302 HB Apeldoorn
Tel. 055 - 33 09 03

REDACTIE:

A.K. Aartsma (eindredacteur),
A. Huizing

ADVERTENTIES:

J.G. Duijker
Lepelaar 27
3435 DT Nieuwegein
Tel. 03402 - 3 66 16

UITGAVE

Schaafsma & Brouwer / uitgevers
Postbus 10, 9100 AA Dokkum
Tel. 05190 - 33 22
Postgiro 83 31 11

GRAFISCHE VORMGEVING

Wagenveld Publiciteit b.v.
Dokkum

DRUK

Schaafsma & Brouwer b.v.
Dokkum

© Overname uit het RP-Magazine
is alleen toegestaan, indien de bron
wordt vermeld.

*

Abonnementsprijs f 31,00 (incl.
BTW) per jaar bij vooruitbetaling.
Opzeggen abonnement voor
1 september.
Losse nummers f 3,90.

Bij de omslagfoto:

Presentator Wil Simon op
locatie in het Limburgse
Echterbosch waar een overval
moet worden gereconstrueerd.
(Foto: Fer Traugott)

Duizend TV-kijkers goed voor één tip

Er waren nogal wat bedenkingen tegen het TV-programma OPSPORING VERZOCHT dat de AVRO een aantal jaren geleden wilde gaan uitzenden. Men was bang voor sensatie, het oproepen van angstgevoelens en heksenjacht. Er werd voorzichtig geëxperimenteerd met proefuitzendingen voordat het programma een vaste vorm en een vaste plaats kreeg. Veel van de aanvankelijke kritiek is weggeëbd. De kijker weet na drie seizoenen al niet beter. Bijna eenderde deel van de door de politie aangeboden zaken werden afgelopen TV-seizoen met behulp van de TV opgelost.

6

Het tuniek van Rijksveldwachter Dirk van Dijk

8

Politie in bezettingstijd (17):

De laatste acht maanden.

10

Doek over Roermond en Maastricht

14

Boekbespreking

De Zwarte Politie.

17

Info Intern

Nieuws uit de districten

19

Postbus

25

Personalia

27

Puzzel

29

OPSPORING VERZOCHT

AVRO

Duizend tv-kijkers goed voor

één tip

„Het jongste (derde) seizoen van het TV-programma 'Opsporing Verzocht' is succesvol geweest." Tot die conclusie komt de commissie-Biegen die de opsporingsberichtgeving per televisie begeleidt.

De kijk- en waarderingscijfers van de twaalf uitzendingen waren relatief hoog en de behaalde resultaten worden verheugend genoemd. Dat brengt de begeleidingscommissie in haar recente rapport aan de minister van justitie tot de aanbeveling om de samenwerking van justitie en politie met de AVRO voort te zetten, zodat ook in het seizoen 1986/87 'Opsporing Verzocht' kan worden uitgezonden.

In welk opzicht kan er van 'succesvol' gesproken worden? Succes voor wie? Een kijkerspubliek van gemiddeld ruim 2,8 miljoen mensen, — dat moet de omroep van Wibo van de Linde wel aanspreken. Zeker nu ook het waarderingscijfer gemiddeld op 7,5 ligt en dat is heel behoorlijk. Beide cijfers liggen zelfs nog iets boven die van de aandacht vragende serie 'Op jacht naar de schat', die op dezelfde tijd door concurrent Veronica op het andere net wordt uitgezonden. Voor de AVRO is er dus alle aanleiding om op voortzetting van 'Opsporing Verzocht' aan te dringen. Dat is overigens ook de wens van 94 procent van de ondervraagde AVRO-kijkers, een op de vier volwassen Nederlanders.

Politie en justitie hebben natuurlijk andere belangen. Voor hen zijn de resul-

Catharina Keijl en Wil Simon, presentatoren van het programma.

(Foto: Fotopersbureau Stevens)

taten in de opsporing van meer betekenissen. Anderzijds telt ook de mogelijkheid om het medium te kunnen gebruiken voor onderwerpen in de sfeer van de misdaadpreventie en om de relatie met het publiek te verbeteren.

Resultaten

De tastbare resultaten lijken heel positief. Van de 41 opsporingszaken die in het derde seizoen werden getoond, zijn er twaalf (29%) mede dank zij tips van TV-kijkers opgehelderd. Er konden althans 25 verdachten worden

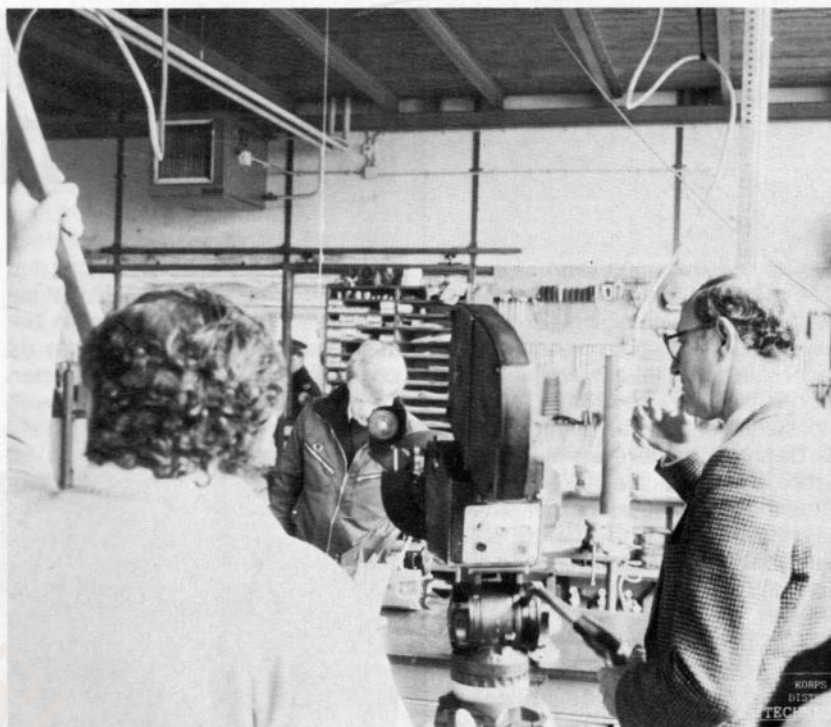
aangehouden. Van de negen uitgezonden moordzaken werden er twee opgelost, één dank zij 'Opsporing Verzocht', de tweede door andere oorzaken. Van de acht getoonde verkrachttingszaken konden er drie door tips van TV-kijkers worden opgelost.

Relatief meer succes werd geboekt bij het ophelderen van diefstallen. Van de 200 getoonde (gestolen) sieraden en andere waardevolle voorwerpen, konden er 162 aan de rechthebbenden worden terugbezorgd. Dank zij de hierbij bekend geworden aangiften, kon met succes worden opgetreden

tegen 54 verdachten van diefstal en heling. In totaal leverden de 56 opsporingszaken van het afgelopen seizoen ruim drieduizend reacties van TV-kijkers op, waarvan op bijna de helft (ruim 1450 tips) verder werd gerechercheerd. Daarvan bleken er tenslotte 143 tips (10%) van groot belang voor de opheldering.

Negatieve effecten

Veel van de aanvankelijke kritiek — vooral de scepsis ten opzichte van negatieve facetten (ook in ons blad geuit, mede naar aanleiding van het omstreden Duitse TV-programma 'XY-Unge-löst') — is weggeëb. In Nederland blijkt deze materie toch veel serieuzer te worden aangepakt, hebben justitie en politie meer greep op de aanpak en wordt het accent niet — zoals in het programma van Eduard Zimmermann en zijn jagers — op sensatie en show gelegd. Van de gevreesde heksen-jacht is dan ook geen sprake geweest.

Aanwijzingen van de presentator.

(Foto TR Den Haag)

Opgehelderde misdrijven

Van de ruim vijftig getoonde misdrijven werden de volgende dank zij tips van de kijkers opgehelderd:

- **Serie verkrachtingen in Amsterdam** (sinds juli '84) leverde 46 serieuze tips, waarvan er een leidde tot aanhouding van een verdachte;
- **Overval op bejaarden in Hilversum**: 93 tips, twee verdachten;
- **Verkrachting van 10-jarig meisje te Capelle a/d IJssel**: 55 tips, aangehouden verdachte heeft bekend;
- **Roofmoord op geldloper te Hengelo**: 63 tips, opgelost;
- **Gewapende overval op postkantoor in Den Haag**: 40 tips, 8 verdachten aangehouden;
- **Kapitale vernieling in garage te Vlissingen**: 63 tips, een verdachte;
- **Verkrachting vrouw in Hillegom**: 72 tips, vijf verdachten hebben bekend;
- **Afpersing jachtwerf Medemblik**: 50 tips, een verdachte aangehouden;
- **Overval op juwelier te Oudenschot**: 18 tips, drie verdachten hebben bekend (ook 9 andere overvallen).

Toch is het niet allemaal vlekkeloos verlopen. Het is niet altijd gelukt het programma voldoende evenwichtig samen te stellen. Daardoor kon niet altijd worden voorkomen dat er een vertekend beeld van de criminaliteit kon ontstaan. De begeleidingscommissie geeft dat ook ruiterlijk toe. In de uitzending van 2 mei 1985 werden bijvoorbeeld twee ernstige berovingen (met geweldpleging) van bejaarden getoond. Tweederde van de onder-vraagde kijkers (64%) had daaruit dan ook prompt geconcludeerd, dat het aantal overvallen op bejaarden hand over hand toeneemt. De commissie is van mening, dat dit percentage ongetwijfeld nog hoger zou zijn geweest, als niet in dezelfde uitzending relativerende opmerkingen waren gemaakt.

Angst

Bij 9% van de televisiekijkers veroorzaakte de TV-uitzendingen angst. Vooral door de verkrachtings- en moordzaken. Overigens blijken maar weinig kijkers daarom de knop in te drukken. De meesten bleven ondanks alles toch kijken. Als schokkend werden door een kwart van de kijkers ervaren: tekeningen en foto's van slachtoffers. Echte kritiek werd er overigens niet genoteerd. Voor elke uitzending wordt per telex bij de politie gevraagd de ge-

Drieduizend tips

Een op de duizend TV-kijkers is goed voor een tip. In totaal kwamen er 3122 reacties uit het publiek. Handen vol werk dus voor de politie. Die duizenden reacties leverden 1455 serieuze tips op waarop verder gerechercheerd kon worden. Geen gek resultaat: iets minder dan de helft van de tips bleek de moeite waard. Daarvan waren er tenslotte 143 (10%) die van groot belang bleken te zijn. Netto resultaat: twaalf zaken opgehelderd.

constateerde negatieve effecten van de groep te melden. In het seizoen 1985/86 ontving de commissie geen enkele negatieve melding. Ook uit het kijkersonderzoek, noch in de pers is van schadelijke neveneffecten van de programma's niets gebleken. Je zou kunnen stellen dat de tegenstanders zich in stilte hebben afgewend en dat er ruim drie miljoen TV-kijkers zijn die de reeks met belangstelling blijven volgen, zelfs degenen die er kippevel bij krijgen.

Voldoende reden dus voor de minister om ook voor het volgende seizoen zijn fiat te geven.

(AKA)

Het tuniek van Dirk van Dijk

Zonder iets te zeggen loopt Dirk van Dijk, met z'n 91 jaren de onbetwiste nestor van de vereniging 'Exèrpétewé' naar de kleerkast in de hal van zijn serviceflat. Hij grijpt erin en haalt een uniformjasje tevoorschijn. De uitmonstering erop is van lang geleden. Op de patjes van de revers twee goudgeborduurde 'onklare' ankers. Op de ondermouwen net boven het smalle galonnetje dat het pak van de adjudant van de RP te Water vandaag nog siert: de springende granaat in hetzelfde stiksel.

Van Dijk doet het jasje aan. Het zit hem nog goed. Hij klopt wat stofjes weg. Het zwart heeft iets van de diepte verloren. De stiksels rond zijn borstzakken zijn beige-bruin verkleurd.

Snit

De snit van het tuniek herken ik. Het hing aan boord van sommige politiebotten begin jaren '60. Het mocht eigenlijk niet meer gedragen worden, omdat het niet meer voldeed aan het uniformvoorschrift. De zakken bijvoorbeeld waren niet opgestikt. Maar de stof was van de kwaliteit van voor de oorlog. Het was dus ook geen wonder dat veel van de al langer dienenden aan boord dat tuniek aanschoten om het nieuwere jasje te sparen. Dat was nodig in die tijd. Aan het eind van het jaar werd namelijk de uniformkleding geïnspecteerd. Dan kwamen de districtsadjutant en de groepscommandant met witte sjaal, bruine glacés en wapperende jaspanden de straat ingefietst om wat aan uniformkleding op het echtelijk bed lag uitgespreid aan de hand van de kledinglijst te controleren op aantal en toestand waarin de stukken zich bevonden. Een genante vertoning waarvoor ik me jaarlijks schaamde voor vrouw, kinderen en anderen die ervan wisten. Dit systeem van inspecteren werkte uiteraard meteen slimmigheidjes in de hand.

Tijdens de ronde van de inspecteurs werden de beste kledingstukken per ijldienst verstuurd naar een collega die later aan de beurt zou komen.

Soms viel iemand door de mand. Als een van de adjudanten een kledingstuk herkende van een eerder die

dag gehouden seance. Dat leidde dan wel eens tot een disciplinaire straf die er niet om loog. Er zijn gevallen bekend van rangsverlaging omdat de controleur met een trui in de handen zat die al eerder door zijn vingers was gegaan.

men voor 'winstdeling', 'tantième', '13e maand' of hoe die extra uitkeringen ook mochten heten.

Dat bedrag van tweeëntwintig gulden-zoveel per maand was overigens heilig. Pogingen van de kant van de politievakbonden om het kledingbedrag

De familie Van Dijk in Giethoorn in de patrouilleboot. „Dat mocht eigenlijk niet. Maar ik heb ook wel eens meegemaakt dat m'n oudste jongen met de boot op pad was. Hij had de kunst van zijn vader afgekeken.”

Op andere plaatsen pakte men de inspectie anders aan. Daar trok het personeel eens per jaar met de koffer gepakt op naar het groeps- of postbureau waar het kledingpakket aan een nauwgezet onderzoek werd onderworpen. Bij die gelegenheid vielen soms financiële klappen. Als een kledingstuk alsnog werd afgekeurd of niet aanwezig was.

Kledinggeld

Wie goed in z'n spullen zat kreeg het (restant van) het kledinggeld uitbetaald. Voor iemand die erg zuinig was geweest kon het bedrag oplopen tot het maximum wat er te halen viel: een bedrag van ongeveer f 270,— voor een heel jaar. En als de comptabele wilde meewerken kreeg je dat bedrag midden december nog uitbetaald. Als een soort kerstgratificatie en een smalle pleister op de pijn van politiemensen die niet, zoals in die tijd gebruikelijk bij het bedrijfsleven, in aanmerking kwa-

trendmatig mee te laten groeien hadden geen effect. Integendeel. Er was zelfs een stroming in het georganiseerde overleg die veronderstelde dat de uniformkleding voor de politie, net als bij de andere geüniformeerde overheidsdiensten, gratis verstrekt zou moeten worden. En dat zou nog goedkoper zijn ook voor de overheid. Dacht men. De politie raakte haar kledinggeld kwijt. De baas bleef met de kledingkosten zitten. En die vielen plotseling heel wat hoger uit dan verondersteld.

Glasnegatief

Terug naar de man in het tuniek. Hij is nog van de vorige eeuw en fervent bezoeker van de bijeenkomsten van oud-RPTW'ers die jaarlijks plaatshebben. Vanaf het eerste moment was hij erbij. Zijn zoon, eveneens een inmiddels gepensioneerd politiemans, meldde hem aan.

Van Dijk sr kwam in 1915 bij de Rotter-

damse Hermandad. In 1955 sloot hij zijn politielooftoer af als groepscommandant van de Rijkspolitie te Water in Leeuwarden.

De eerste foto dateert van ca. 1925. Fotograaf L.Th. Bos uit Rotsterhaule legde rijksveldwachter Dirk van Dijk en zijn vrouw en twee zoons vast op een glasnegatief. De laatste opname van Van Dijk en echtgenote betreft een stadioportret dat werd gemaakt aan het eind van zijn ambtelijke loopbaan. Met commandant H. Waakop-Reijers van de afdeling Groningen van de Politie te Water aan zijn zijde en het personeel van zijn groep rond de kloostertafel. Twee generaties geleden. Opgetekend in het bejaardentehuis 'Heerema State' te Heerenveen.

„Daar, net over de Tjonger, ben ik geboren. We leerden de visserij naast de deur. Dat was nog in de tijd dat de zuidwesthoek van Friesland bij hoogwater onderliep. We kenden alle kneepjes van het vak. We zijn nooit betrapt bij overtredingen. Maar de visserij zou niet mijn beroep kunnen worden. Ik zou er m'n weekgeld niet kunnen verdienen. Maar wat hadden we een vrij leven. Daar was ik me toen nog niet van bewust. Ik kwam er achter toen ik in het begin van de eerste wereldoorlog werd opgeroepen voor militaire dienst. Ik moest naar Den Haag. Tjonge, wat heb ik daar een slechte tijd gehad die eerste zes weken. Ik was m'n vrijheid kwijt. Voortdurend in de kazerne. Ik wist hiërarchisch van toeten noch blazen. Voordat ik in dienst ging

had ik ook een beetje verkering gekregen. Met de oudste dochter van een boer in de buurt. Ze kon goed schaatsen. Haar ouders stonden in de winter met warme melk en zo op het ijs. Zo nu en dan moest ze daar ook helpen. En zo kwam ik ook in de tent op het ijs terecht.

Toen ik een keer onderweg was naar huis kwam ik een soldaat in de trein tegen. Hij smeet z'n plunjezak in het net met de opmerking 'Zo, dat was het'. Hij was aangenomen bij de politie. Van hem hoorde ik dat ze bij de politie van de grote steden meer personeel nodig hadden. De rijksveldwachter bij ons in de buurt heeft toen voorgedaan hoe je een sollicitatiebrief moest schrijven. In Rotterdam hadden ze wel belangstelling voor me. Ik moest een opstel maken en bij een dokter komen om gekeurd te worden. Die zou me warempel nog de das om doen. Hij zei dat ik niet goed kon ruiken. Maar ik rook als de beste. Ik wist alleen niet hoe het spul heette dat hij me onder m'n neus hield.

Van 1915 tot in 1918 heb ik aan het bureau Lange Torenstraat gediend. Tien uur per dag. Ik kreeg waarachtig nog een fiets ook. Ik werd rijwielagent. Dat had voor mij niet gehoeven. Ik ging liever te voet. Vanuit Rotterdam ben ik naar de gemeentepolitie van Drachten gegaan en in 1924 ben ik bij de Rijksveldwacht terecht gekomen. Ik kwam in Giethoorn te staan. Ik surveilleerde er met een bootje met een ééncilinder motortje. En met een punter met een

Rijksveldwachter D. van Dijk, 1924.

sprietzeiltje. Die huurden we. Ik kon gelukkig weer varen. Er was daar veel te doen. We kregen veel aangiften binnen van diefstal van vis uit fuiken en van diefstal van turf. Veelal bleef het bij het noteren van de aangiften. Van de daders veelal geen spoor . . .

In 1936 kon ik bij de rivierbrigade Gorinchem worden geplaatst. In 1942 ging ik als bootcommandant naar Arnhem. Die functie leverde overigens geen stuiver op. Aan het eind van de oorlog kwam ik weer in Friesland terecht. Ik kon groepscommandant in Sneek worden.

Het was een wonderlijke tijd, die oorlogsperiode. In Gorinchem raakten we onze surveillanceboten kwijt. Die werden door de Duitsers gevorderd. Later konden we in Rotterdam een sleepboot gaan halen. Ik had nog nooit met zo'n schip gevaren. Maar dat lukte zonder teveel problemen. Met twee Duitsers die ons opdroegen waarheen te varen en wie te controleren. Ze waren scherp op diefstal uit de lading. Ik heb er bij gestaan toen een roeier werd gecontroleerd. Hij had kolen uit een sleepschip aan boord. De man werd in het gezicht geslagen.

Maar wat kon ik doen?

De politie te water werd in de oorlog een paradepaardje van de bezetters. Er kwam personeel bij. Veel marechaussees met de sporen nog aan.

In Arnhem heb ik het eigenlijk niet zo erg naar de zin gehad. Aan het begin van de dienst wist je al dat je aan het eind van de dag hetzelfde stuk rivier weer zag. Van kapitein Scharroo, adjudant van gewestelijk commandant Feenstra, kreeg ik de kans om naar Sneek te gaan. Ik zou zelfs bevorderd worden omdat Arnhem als standplaats beter betaalde dan Sneek. Maar Scharroo werd nog voor het eind van 1944 door het verzet geliquideerd en mijn bevordering ging niet door. Later is de groep Sneek gesplitst in een deel Leeuwarden en een groep Sneek. Leeuwarden werd m'n standplaats. De bevordering is later ook nog gekomen . . ."

1955. Afscheid.

Politie in bezettingstijd (17)

TOT AAN DE BEVRIJDING

Documentaire van Koen Aartsma en Bert Huizing

'De handhaving der orde is en blijft primair'

„Alle Nederlanders in de leeftijd van 16 tot 50 jaar zijn voor de arbeidsinzet opgeroepen. Aan de geheele Nederlandsche politie wordt daarom opgedragen, in alle gemeenten, de op straten, pleinen en andere openbare plaatsen rondhangende Nederlanders, die klaarblijkelijk geen bezigheid hebben en hun tijd met rondlummelen doorbrengen, onmiddellijk te arresteren en over te brengen naar het arbeidsinzetlager te Amersfoort...”, luidt het Labas- (= Landelijk berichten- en alarmeeringssysteem, red.) bericht dat laat in de avond van

de 16e september 1944 op de centrale in Driebergen wordt ontvangen. De volgende dag pakt op de Sint Anastichting in Nijmegen een commando-groep van het Directoraat-Generaal van Politie, o.l.v. van waarnemend chef-staf Y. de Boer, haastig wat spullen bij elkaar om nog 's avonds in het kielzog van de Befehlshaber der Ordnungspolizei de wijk in noordelijke richting te nemen. De geallieerden zijn via 'de corridor' tot de stad aan de Waal genaderd, er landen gliders en bij Arnhem springen Engelse para's af. De operatie 'Market Garden' is

Taboe(k)

Uit reacties die de auteurs van de Rpm-serie 'Politie in Bezettingstijd' tot nu toe ontvingen, blijkt dat het praten over dat onderwerp nog steeds moeilijk valt. Onder de ouders een groot deel dat de informatie in stilte verwerkt. Af en toe belt een zoon of dochter die over die periode in vaders leven meer wil weten. Er zijn er ook die er wel over kunnen en willen spreken. Vaak na zoveel jaar. Wat echter opvalt is schroom en onverschilligheid die sommige jongere politiemensen aan de dag leggen bij het belichten van het onderwerp. Van hen opmerkingen als: 'Moet dat nou, na zoveel jaar?' en 'Ik zal dit mijn vader niet laten lezen. Het zal zijn vertrouwen in de politie schokken'. Het lijkt erop alsof het hoofdstuk over de 'Zwarte Politie' nog steeds tot de taboes behoort.

Diender aan het Spaarne

Onlangs ontvingen wij het boekje '175 Jaar Diender aan het Spaarne'. Het is uitgegeven door de personeelsvereniging 'Contact' van de Haarlemse politie en bevat een résumé van eenendriekwart eeuw politiegeschiedenis. In drie van de 39 pagina's tekst wordt ook over het functioneren van 1940-1945 gesproken. Maar de samensteller doet dat uiterst behoedzaam. „Laten we maar razendsnel door deze tijd heen vliegen...”

Dan volgen enkele incidenten die beschreven worden op een wijze alsof de politie van de hoofdstad van Noord-Holland met wat toen politiewerk heette niet te maken had. 'Op 19 juli 1942 begon men in Haarlem met het vorderen van fietsen van burgers ten behoeve van de Wehrmacht'.

'1 Februari 1943. In de loop van de nacht werden ruim honderd Haarlemmers uit hun bedden gelicht. Zij werden op transport gesteld naar het concentratiekamp te Vught'. Maar de politie is er plotseling wel bij

als er een daad van verzet (?) gepleet is. Zo werden uit een ziekenhuis waar de Duitsers suiker hadden opgeslagen vele balen gestolen met medewerking van twee wachmeesters van de politie...

Voor de rest is er vanuit Haarlem weinig te melden over zo'n belangrijke periode.

Jan Brouwer, die het boekje heeft samengesteld, heeft het zich niet te moeilijk gemaakt. „Het op deze manier belichten van de episode van de politie van Haarlem in de oorlog is een bewuste keuze geweest”, deel-

April 1940. Duitse Grenzschutz en Belgische rijkswachters aan de grens.

begonnen.

Zeventien Nederlandse politieofficieren en negentien onderofficieren en typistes komen via Schalkhaar in Zwolle terecht. Vanuit hun vluchtplaats moeten ze proberen de verbinding tussen de Nederlandse politie en de staf van General Schumann te onderhouden. De administratie van het DG blijft stuurloos in Nijmegen achter.

Appellijst

De chaos bij de Nederlandse politie groeit. Op 4 september suggereerde Radio Oranje dat Nederland wel spoedig bevrijd zou zijn. Geallieerde troepen naderden Breda...

De dag erna ('Dolle Dinsdag') begint de uittocht van NSB'ers en andere nazi-sympathisanten uit Nederland. Een aantal prominenten onder het po-

litiepersoneel houdt het voor gezien. Onder hen C.C. Walraven, gewestelijk politiepresident in Arnhem, die zich — wegens zijn bevordering tot kolonel — nog in juli uitgebreid tussen de bloemen voor het blad 'De Nederlandsche Politie' heeft laten fotograferen. Ook J.F. de Buck, korpschef van Apeldoorn en zijn Leidse collega U.K.L.E. Hoffmann nemen de benen. De voormalig kapitein-adjudant van de becruchte overste Feenstra, Sjoerd Scharroo, duikt onder. Op de appellijst die sinds Dolle Dinsdag op het Directoraat-Generaal wordt bijgehouden wordt hij als 'afwezig' genoteerd. De KP van Loosdrecht zal hem later weten te vinden. Vanaf 5 september tot aan de bevrijding worden er vijftien gevaarlijke politiemannen door het verzet geliquideerd.

De bevrijding van het gebied boven

de rivieren laat op zich wachten. De geallieerden moeten Arnhem op 25 september weer prijsgeven. Er staat de rest van Nederland nog acht maanden van terreur, angst en honger te wachten.

Honderden andere politiemannen houden hun dienst voor gezien. Onder hen zijn er die alsnog contact met het verzet zoeken. Men spreekt van 'septemberartiesten' en 'septemberrieders'.

De Duitsers hadden deze ontwikkeling na de landing van de geallieerden in Normandië al voorspeld in hun Meldungen aus den Niederlanden: „Das Untertauchen von Niederländischen Beamten nimmt weiterhin zu. Auch sie rechnen mit einem baldigen Ende des Krieges und glauben zum Schluss noch eine nationale Tat dadurch begehen zu müssen ...”

de hij ons desgevraagd mede.

„We hadden veel te weinig ruimte om alle aspecten te belichten. Van de kant van de korpsleiding werd de vraag al gesteld waarom het verhaal van de inspecteur van politie die in de oorlog om het leven werd gebracht er niet in stond. Die man was fout in de oorlog. Hadden we dan ook moeten schrijven over de Haarlemse dienders die na de oorlog zijn veroordeeld, in verband met hun doen en laten tijdens de bezetting?” En dus hield de politie van de Spaarnestad het liever op 'Die goeie ouwe tijd', de verkeersproblematiek, de salarissen en de lichamelijke oefening, de taakverzwaring en de huisvesting, enzovoort. Haarlem blijft (voorlopig?) zitten met een gat in het geheugen.

Rijkswacht '40-'44

Uit België ontvingen wij een paperback met als titel 'De Rijkswacht tijdens de bezetting 1940-1944'. Tijdens het lezen ervan hebben we ons verwonderd. Was het verhaal over de Belgische politie in oorlogstijd dan werkelijk zo anders dan dat van haar Nederlandse collega's? Zijn daar geen joden gedeporteerd en moesten daar geen razzia's worden gehouden op kandidaten voor de Arbeitseinsatz? Een bezoekje aan het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie in Amsterdam leerde ons, dat het Herrenvolk in België de joodse medeburgers eveneens als 'niet er-

wünscht' beschouwde. Er werden 25.000 van hen op transport naar het oosten gesteld. Bij onze zuiderburen liep een willekeurige, loslopende mannelijke burger eveneens de kans in Duitsland te werk te worden gesteld. De nazi-machine liep daar, net als hier, redelijk gesmeerd. Alleen was de politie daar minder betrokken bij het opjagen van mensen. De Belgische gemeentepolitie werd aanvankelijk wel ingezet tegen joden en arbeidsplichtigen. Maar nadat de Rijkswacht 'nee' had gezegd tegen de Militärverwaltung, hoefde de gemeentepolitie ook niet meer. De vrijwilligers van Rex (Rexisten) en de leden van het Vlaams Nationaal Verbond hebben samen met de nazipolitici het vuile werk opgeknapt. Wil dat nu zeggen dat de Belgische sterke arm aan de oorlog geen vuile hand heeft overgehouden?

Auteur Willy van Geet is daar duidelijk in: Een aantal rijkswachters heeft met de bezetter gesympathiseerd of gecollaboreerd.

Maar er werd na de bevrijding bij de Rijkswacht wel schoon schip gemaakt. Alle officieren die na de inval door de Duitsers ontslagen of op non-actief gesteld waren, werden teruggedrongen. Officieren die in de oorlog waren bevorderd, kregen hun aanvankelijke rang terug. De onderofficieren die officier waren geworden, werden teruggeplaatst. Weliswaar met behoud van hun functie. De officieren die in de oorlog aan de Rijkswacht waren toegevoegd, wer-

den ontslagen. Bovendien werden alle inlijvingen die tijdens de bezetting hadden plaatsgehad, nietig verklaard. Degene op wiens gedrag tijdens de oorlog niets aan te merken viel, kon een aanvraag indienen om te worden heringelijfd.

Die opstelling verschilt enigszins met de wijze van werken in Nederland, waar dienders die in de oorlog 'nee' hadden durven zeggen, soms moesten verzoeken weer mee te mogen doen. De auteur van 'De Rijkswacht tijdens de Bezetting' is luitenant-kolonel bij de Rijkswacht. Willy van Geet heeft het geluk getroffen te kunnen schrijven over een politie die tijdens de Duitse overheersing durfde te weigeren. Dat moet een mooie ervaring zijn geweest. Daarom ligt het motto dat hij zijn boek meegaf nogal voor de hand: 'Wie zich niets te verwijten heeft, hoeft niets te vrezen'.

(AH)

'De Rijkswacht tijdens de bezetting 1940-1944' is uitgegeven door de Uitgeverij De Nederlandse Boekhandel (Wereldbibliotheek Amsterdam). De prijs is f 40,75.

Arrestanten voor de Arbeitseinsatz worden weggevoerd.

Chef-staf De Boer geeft vanuit Zwolle opdracht 'dat het ontslag aan allen die onderduiken, of sinds 4 september 1944 hun post hebben verlaten (...) onverwijd dient te worden verleend'. Rauter is woedend. De SS- und Polizei-führer wil weten hoeveel rij- en trekpaarden, auto's en motorfietsen de politie nog heeft. De Nederlandse politie moet inleveren. Er is geld nodig voor het Duitse leger.

Rauter aan General Schumann: „Wij hebben geen belangstelling een Nederlandse politie te financieren en uit te bouwen die geen belangstelling heeft voor Duitsland.”

De Nederlandse regering geeft op 14 november een waarschuwing aan het adres van de Nederlandse politie die meewerkt aan razzia's op mannen die bestemd zijn voor de 'totalen Kriegseinsatz'. Kort daarna wordt de twaalfurige werkdag ingevoerd en alle verlof vervallen verklaard.

Soldatenhouding

„Het valt niet te ontkennen dat de positie van de politieambtenaar tegenwoordig moeilijk is”, schrijft kapitein B.C. Sliggers van het DG in het decembernummer van het (na maanden opnieuw verschenen) blad 'De Nederlandsche Politie'. Hij weet waarom de Duitsers zo kwaad zijn:

„Het is niet mijn bedoeling te schrijven aan en over die politieambtenaren die er goed aan denken te doen om zich in woord en daad tegen de bezettende macht te keren (...). Sabotage, onderduiken, schelden en 'ondergronds' gewroet veroorzaken niets anders dan scherpe vergeldingsmaatregelen en represailles van Duitse zijde. Een goed ambtenaar leent zich niet voor praktijken van terroristen en partizanen. Tegen roofovervallen, stakingen, plunderingen en sabotagehandelingen moet nog strenger en feller dan voorheen

worden opgetreden, daar anders ons volk wegzinkt in het moeras van anarchisme en in een poel van ellende. De handhaving der orde, ook onder de gevaarlijkste en moeilijkste omstandigheden, is en blijft primair.”

„Een soldaat telt, wanneer dat nodig is, het eigen belang niet. Ieder die gelooft in grote daden en in offervaardigheid, in heldenmoed en eer, zal deze houding prefereren boven lafheid, desertie en het slechts dienen van eigen belangetjes. Deze grote tijd eist van ons allen grootheid in denken en daden. De politiemannen kan deze grootheid het best demonstreren door onwankelbare trouw aan zijn plicht. De eer en trouw eisen dat men, hoe dan ook, op zijn post blijft. Dat is soldatenhouding”.

Aanslag op een politiemann.

Deventer politie: ontwapend en onzeker.

Sliggers weet van geen ophouden. Zelfs in januari 1945, in de laatste (nood)editie van het Kamerad-schapsbondsblad probeert hij er de moed bij het politiepersoneel in te houden.

Maar er is weinig eer meer voor hem te behalen. Rauters vertrouwen in 'de Zwarte Politie' is tot een minimum gedaald. De SS'ers onder de politiemannen hebben inmiddels alsnog de kans gehad om zich te laten inlijven bij de Duitse troepen. Anderen hebben zich kunnen laten verplaatsen naar de Arbeitskontrolldienst die (samen met Nederlandse rechercheurs) mannen zoeken die bestemd zijn voor de verplichte tewerkstelling in Duitsland. Bij de razzia's die in de tweede helft van 1944 her en der worden gehouden, zorgt de uniformdienst uitsluitend voor de afzettingen en het bewaken van de arrestanten. In Rotterdam is het vertrouwen van de bezetter in de Nederlandse diender zover geslonken dat hij voor de grootscheepse razzia die daar

in november wordt gehouden, wordt ontwapend.

Hij komt zelf ook niet meer ongeschonden uit de strijd. Op 21 november worden er in en om Den Haag dertienduizend mannen bijeengegrepen. Onder hen honderdvijftig geüniformeerde politiemannen die naar Duitsland (Rees) worden weggevoerd.

Politiemensen uit Zwartsluis, waar de post voor de sompige Noordoostpolder is gevestigd, gaan o.l.v. Rauter zelf de klei in op zoek naar onderduikers. Half december bepaalt Schumann dat Nederlandse politiemannen geen bewakingsdiensten bij de distributiekantoren mogen doen. Na een succesvolle aanslag van het Verzet op de Spiegelschool in Amsterdam (waar de complete persoonsadministratie voor de Arbeitseinsatz ligt opgeslagen) worden in januari '45 honderd twintig politiemannen gearresteerd, onder wie commissaris H. Voordewind. Honderd twaalf van hen worden naar Duitsland en naar Ommen weggevoerd.

IJsselsperre

Het personeel van de Politie Motor dienst Delft dat in Putten werkt, wordt uit de werkplaats gehaald om de Duitsers te helpen bij het verzamelen van mannelijke Puttenaren die (als represaille voor een aanslag op Duitse militairen) moeten worden opgepakt. Onder de Nederlandse politiemannen zijn er die de mannen van Putten niet wilden vinden, maar het merendeel meent zijn Duitse broodheer te moeten gehoorzamen. Dat deden ook velen die dienst moesten doen langs de IJssel waar dagelijks honderden westerlingen lopend of op een fiets met houten banden passeren op zoek naar voedsel voor het thuisfront in de grote steden waar de hongerwinter woedt. Bij Kampen, Zwolle, Deventer en Doesburg worden van de voedselha-

Bakkerswagens onder bewaking.

lers grotere en kleinere hoeveelheden in beslag genomen.

Maar ook verder het binnenland in zit men niet stil. Opperluitenant J. Dijkert van de politie Steenwijk meldt in januari 1945 dat hij, in samenwerking met de marechaussee van Steenwijkerwold en ambtenaren van de Crisis Controle Dienst (CCD), in totaal 224 kilo rogge, 27 kilo tarwe, 21 kilo erwten, 25 kilo griesmeel, 4½ kilo boter, 1 kilo suiker, 1 metworst en 134 kilo aardappelen van de aangehouden voedselzoekers heeft laten afpakken. Hij voorziet moeilijkheden omdat de officier van justitie in Zwolle het niet nodig vindt dat kleine hoeveelheden worden inbeslaggenomen. „Nu hebben de mensen de gelegenheid om alles in kleine porties over de IJssel te brengen. Dit wordt dus een levendige zwarte handel.”

Vanaf 1 maart mag de IJssel alleen nog met een speciale machtiging wor-

den gepasseerd. Korpschef Coen Versloot uit Deventer maakt van de gelegenheid van de controle gebruik, mannen voor de Arbeitseinsatz op te sporen. Veertien dagen later meldt hij, vijftig mannen te hebben laten arresteren. In Doesburg worden zes mannen voorgeleid aan de Ortskommandant. Ze moeten gaan spitten voor de Duitsers bij de organisatie Todt.

In de grote steden moeten de bakkers door politie worden bijgestaan om te voorkomen dat anders hun karren worden leeggestolen. De zwarte handel tiert er welig. CCD en politie zien al lang geen kans meer de overtredingen tegen te gaan.

Op 27 april 1945 komt prof. Schrieke (secretaris-generaal van justitie en waarnemend directeur-generaal van politie — hij is inmiddels al door de regering in Londen ontslagen) met zijn laatste wapenfeit. Hij kondigt het Tuchtbesluit Nederlandse Politie af. Ondertussen worden — nu de geallieerden naderen — meer en meer politiemannen ontwapend en hier en daar zelfs opgesloten. De politie is in angstige afwachting voor wat haar na de bevrijding te wachten staat.

(Foto's RIOD)

Onderweg voor brandstof en voedsel.

De volgende aflevering:

HOE WERD ER GEZUIVERD?

Foto's: Press Agency Widdershoven,
Hay Clabbers en Verkeersgroep
Maastricht.

APELDOORN. — Al in april 1979 deden in Limburg onder het RP-personeel geruchten de ronde dat er werd gewerkt aan een plan tot samenvoeging van de districten Maastricht en Roermond. Op vragen van een journalist van 'De Limburger' aan districtscommandant W. Schaafsma te Maastricht over wat er waar was van wat er verteld werd kwam een uitdrukkelijk 'niets van bekend!'

Zeven jaar later werkt een Projectgroep Samenvoeging districten Roermond en Maastricht onder leiding van de commandant van het — voormalig — district Roermond, overste P.J.H. Leers, aan een Algemene Rechtspositionele Leidraad Reorganisaties. De projectgroep moet de organisatie, de sterkte en de rangindeling van het nieuwe RP-district Limburg vaststellen. Op 12 december 1985 heeft de minister van Justitie kolonel W. Schaafsma benoemd tot districtscommandant.

We maakten aan de hand van kranteknipsels en telexen een reconstructie van een samenvoeging.

Doek over Maastricht en Roermond

Veranderingen

Toen bleek dat in Zuid-Limburg een gemeentelijke herindeling waarschijnlijk werd, was dat voor de leiding van de Rijkspolitie aanleiding eens te bezien welke invloed die ingreep op het functioneren van onderdelen van het Korps daar zou hebben.

Het bewakingsgebied zou — wat inwoneraantal betreft — met een derde verminderen. Zeven landgroepen zouden verdwijnen. De sterkte van de negen nog resterende zou teruglopen van 403 naar 282 personeelsleden.

Het district Maastricht zou daarmee het kleinste van de zeventien RP-landdistricten worden. Te klein om er een complete staf bij te handhaven, zo concludeerde de korpsleiding. De Algemeen Inspecteur en zijn Limburgse districtscommandanten adviseerden daarom de minister van Justitie de districten Roermond en Maastricht op te heffen en een nieuw district Limburg te laten formeren. Zo'n — in de ogen van het management — noodzakelijke reorganisatie kan in het bedrijfsleven betrekkelijk eenvoudig — volgens het boekje — worden doorgevoerd. De Rijkspolitie kan zo'n beslissing zelf **niet** nemen. Elders worden de adviezen

beoordeeld. Afhankelijk van de invloeden van buiten als politieke belangstelling voor het onderwerp, de interesse van de pers, de mogelijkheden van belangenbehartigers en de mening van het bevoegde gezag wordt er tenslotte besloten of het plan al of niet moet doorgaan. Vijf jaar heeft het geduurd voordat de Limburgse RP'ers vernamen dat waarvoor ze al die jaren vreesden, definitief is geworden. Ze hebben zelf een duidelijk stempel op de besluitvorming gezet.

Begin juni 1981 wist verslaggever Peet Adams, hij werkte ooit als administratieve kracht op het stafbureau van het district Roermond, de hand te leggen op een geheim rapport waarin te lezen viel dat de korpsleiding van de Rijkspolitie en de districtscommandanten in Limburg op papier al een heel eind op weg waren met de 'eventuele samenvoeging van de districten Maastricht en Roermond'. Het rapport was inmiddels al ter beoordeling voorgelegd aan de minister van Justitie. Op 23 juni zouden de gezamenlijke dienstcommissies op de hoogte worden gesteld. Maar op 5 juni al konden de RP'ers in het zuiden al in de krant lezen dat er in Limburg één RP-district zou komen en dat er vijftig personeelsleden, waarvan de meeste func-

ties met de bijbehorende namen al in het rapport waren aangegeven, overbodig zouden worden. Prompt ging in Maastricht bij de verkeersgroep de (zwarte) vlag uit.

De gevolgen van de plotselinge mededeling waren: personeel ongerust, bonden kwaad en de korpsleiding in verwarring over het uitlekken van wat er tot dan toe binnenskamers was besproken.

„We waren nog met brainstormen bezig toen de pers al begon te schrijven”, aldus een verontwaardigde kolonel Schaafsma in het 'Limburg Magazine'.

„Eigenlijk willen we die samenvoeging niet”, verklaart een van zoveel weerstand en publiciteit geschrokken generaal Plattel op een persconferentie. Ongetwijfeld moeten zijn gedachten zijn gegaan naar een eerdere poging-tot-fusie tussen de districten Alkmaar en Amsterdam die was mislukt.

Na een hard treffen tussen de top van de Limburgse Rijkspolitie en de vertegenwoordigers van het personeel in de onderdeelsdienstcommissies gaan beide partijen boos uit elkaar. Er wordt zelfs geen datum voor een volgende overlegronde meer vastgesteld. De Algemeen Inspecteur en de beide DC's besluiten de zaak op de lange baan te schuiven. Men wil o.a. de beslissing van de minister afwachten. In een officiële persverklaring die vanuit Voorburg wordt verspreid wordt ook gesteld dat 'de financiële gevolgen van

de samenvoeging voor het personeel gecompenseerd moeten worden, omdat het voor de districtscommandanten anders moeilijk wordt om achter de samenvoeging te blijven staan'.

Gouverneur

Wie al die tijd vóór het plan zijn en dat ook zullen blijven zijn de Commissaris van de Koningin in Limburg, dr J. Kremers en de procureur-generaal te 's-Hertogenbosch, mr J.J.T.H. Corsten. Mr J. Demmink, hoofd van de Directie Politie van het ministerie van Justitie, zal het 'Limburgs Dagblad' later toevertrouwen: „De Commissaris der Koningin maakt daarvoor speciale reizen naar Den Haag. Overigens is ook de procureur-generaal in Den Bosch wel voorstander van zo'n provincialisering van de Rijkspolitie. Maar de grootste druk komt toch wel uit Maastricht.”

De gouverneur roept ook de paar burgemeesters uit Midden-Limburg bij zich die tegensputteren. Zij zijn bang dat door de schaalvergroting bij de Rijkspolitie de politiezorg in hun gemeente in het gedrang zal komen. Dr Kremers krijgt alle Limburgse burgemeesters gemakkelijk op één lijn. Ze spreken zich uit vóór de fusie van de RP-districten.

Aanleiding voor de reorganisatie is de gemeentelijke herindeling van Zuid-Limburg. Pikant detail bij de voorbereiding van deze bestuurlijke ingreep is het feit dat met geen woord werd gerept over de gevolgen die de herindeling zou hebben voor de uitvoering van de politiezorg.

„Tijdens de voorbereidingsfase van de gemeentelijke herindeling, zeker waar het gaat om de politieorganisatie in dat gebied, hebben de ministeries van Binnenlandse Zaken en van Justitie zich nogal afstandelijk en afwachtend opgesteld. Dit geldt in gelijke mate voor de opstelling aan de politievakorganisaties. Daarin is pas verandering gekomen toen allerlei rechtspositieve problemen gingen rijzen ten aanzien van de nieuwe organisatorische en personele invulling”, aldus het WODC van het ministerie van Justitie in december 1983.

Het district Maastricht zou als gevolg van deze reorganisatie nog slechts negen landgroepen herbergen. Daarvoor waren het er nog zestien. „Een kind met een waterhoofd”, beoordeelt de minister Korthals Altes de nieuwe situatie in juni 1984. „Een te grote invloed van de staf van het district op de landgroepen ontnemt beleidsruimte aan de groepscommandanten die

Juni 1981. Berichten over samenvoeging. De verkeersgroep Maastricht steekt de vlag uit.

daardoor in een meer afhankelijke positie worden gedwongen, vooral in hun functioneren in het lokale driehoeksoverleg (...),” zo vreest de minister eind 1985.

Politiek

Maar er zijn nog meer redenen voor de minister om de samenvoeging plaats te laten vinden. In het RPM van april 1984:

„Als je met een, op zich al noodzakelijke, ingreep als een fusie enkele miljoenen kunt bezuinigen, mag je dat toch niet nalaten?” De bezwaren die van verschillende zijde zijn aangevoerd als zou een district een niet werkbaar geheel worden, wuift hij weg: „Dat is een kwestie van goede organisatie. De samenvoeging biedt bovendien een mogelijkheid wat ervaring op te doen met

Delegatie voor het Paleis van Justitie in Den Haag waar een kort geding tegen minister Korthals Altes van Justitie dient.

Bezoek van het CDA. Rechts Gualthérie van Weezel. Naast hem het Limburgs Kamerlid Van der Linden.

De VVD-Kamerleden Hermens en Dijkstal (r) op bezoek bij de RP in Roermond.

de organisatie zoals we ons die in de nieuwe Politiewet voorstellen.”

Hij zou bovendien geen nieuw personeel hoeven te werven voor bijvoorbeeld het bewakingsdetachement op Schiphol.

De opmerkingen van de bewindsman zijn zout in een open wond van de ambtenaren die hun functie in het nauw zien komen, hun carrièremogelijkheden bedreigd en hun sociaal en maatschappelijk bestaan als gevolg van overplaatsingen verbroken. Zij zijn vooral te vinden bij de districtsstaven en de ondersteunende diensten als verkeersgroep, meldkamer en rechediensten.

In februari 1984 wordt er door een personeelsdelegatie uit Limburg en bondsbestuurders, inclusief de Vereniging van Hogere Politieambtenaren (VHPA), die in Den Bosch bijeen zijn, geconstateerd dat er bijna hon-

derd RP'ers, als gevolg van de fusie zullen moeten wijken.

Ook de RP-officiëren spreken zich uit tegen de samenvoeging. In Roermond krijgen zij in maart 1983 'de mantel uitgeveegd' door generaal Plattel die hen verwijt dat zij 'al te nadrukkelijk stelling nemen tegen de voorgenomen samenvoeging'. De Al verwacht dat zij zich loyaal opstellen tegenover het beleid van de minister van Justitie. De Maastrichtse top spreekt een jaar later uit dat 'tot nu toe in deze zaak niet gehandeld is in de geest van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur'. Zij wensen de samenvoeging niet te steunen 'gezien de wijze waarop met de belangen van de Rijkspolitiemannen wordt omgesprongen...', zo laten zij de voorzitter van het georganiseerde overleg politiezaken weten. Een van hun andere grieven is dat zij, ondanks hun specifieke kennis van het district Maastricht, nooit in de gelegenheid zijn gesteld hun visie op de samenvoeging te geven. Kolonel W. Schaafsma, zelf groot voorstander van de fusie en inmiddels belast met de leiding over beide Limburgse districten noemt de opstelling van de Roermondse RP-officiëren 'ongenuanceerd'. Er komt contact met de politiek op gang. De Vaste Kamercommissie voor Politie wordt benaderd. Het CDA wil een debat over de samenvoeging. De VVD-fractie in de Tweede Kamer vindt dat samenvoeging niet tot aantasting van de politiezorg mag leiden. De liberaal Huub Jacobse verwacht een verslechtering van de situatie voor het publiek nu zoveel banen bij de recherche en de verkeersdienst wegvallen.

Motie

De bonden en de dienstcommissies treden in juni 1984 in overleg met politici van PvdA en CDA uit de Tweede Kamer. De Partij van de Arbeid zal zich verzetten tegen de plannen tot samenvoeging zo wordt beloofd. Het CDA wil zich eerst beraden. Ondertussen worden Kamerleden en provinciale politici overladen met argumenten waaruit moet blijken dat de fusie niet moet doorgaan. De provinciale CDA-commissie stelt zich beduidend harder op tegen de samenvoeging dan haar partijgenoten in het Parlement. Zij wil van de Commissaris van de Koningin weten of de voorgenomen samenvoeging in het belang van Limburg is. Zij vraagt hoe het advies luidde dat de gouverneur de minister van Justitie heeft gegeven.

Dr Kremers laat weten dat de ingreep 'een goede zaak' is. „Bij de inkrimping van het personeel gaat het slechts om de opheffing van enkele staf- en administratieve functies.”

De dienstcommissies bij de RP zijn 'echt verbijsterd'. In oktober van het vorig jaar gaat het erop lijken dat de minister van Justitie met zijn voornemen om één district Limburg te formeren bakzeil moet halen. De drie grote partijen hebben een motie ingediend waarin de minister wordt gevraagd de samenvoeging opnieuw uit te stellen totdat er meer duidelijkheid is over de toekomstige samenwerking tussen gemeente- en Rijkspolitie. Bijna tegelijkertijd ontvangt de bewindsman een brandbrief van de Limburgse districtscommandanten waarin om een spoedige beslissing wordt gevraagd. Dat besluit komt een maand later. De districten Maastricht en Roermond zullen worden samengevoegd. Er zullen geen arbeidsplaatsen verloren gaan. Zestig mensen schuiven door naar het nieuwe district en vijftig personeelsleden kunnen elders bij de Rijkspolitie terecht.

Minister Korthals Altes spreekt van het maken van een 'historische vergissing' als hij de samenvoeging langer uitstelt. Hij wacht niet af tot de Tweede Kamer zich over de zaak heeft kunnen uitspreken.

PvdA-woordvoerder Stoffelen spreekt van 'een goede minister van Justitie, die soms de soepelheid van een blok beton heeft'. Van CDA-kant komt het verwijt dat de minister met zijn beslissing 'het parlement buitengewoon geschrakeerd heeft'. De drie grote partijen dienen alsnog een motie in waarin de voorgenomen samenvoeging wordt afgewezen. De goede regionale samenwerking tussen GP en RP in Limburg zou daarmee niet gediend zijn. De minister: „Deze beslissing doet op het ogenblik pijn, maar op den duur zal ze toch als juist worden erkend...”

Provinciegroot

De motie wordt vrijwel kamerbreed aangenomen maar door minister Korthals Altes naast zich neer gelegd. De VVD geeft het op waarmee het verzet in de Tweede Kamer tegen de beslissing gebroken is.

Nog tweemaal proberen politiebonden de uitvoering van de plannen alsnog te stoppen. Eerst is er een beroepsprocedure voor de Ambtenarenrechter in Roermond waar hem gevraagd wordt het besluit van de mi-

nister nietig te verklaren op grond van een door de bewindsman gevolgde procedure. In Den Haag wordt in kort geding aan de rechter geëist de samenvoeging van de districten onrechtmatig te verklaren omdat naar de mening van de bonden van tevoren niet voldoende over hun toekomstige rechtspositie is gesproken. In beide gevallen keert het RP-personeel uit Limburg onverrichterzake weer naar huis terug.

Het betekent het einde van het voortbestaan van de twee RP-districten Roermond en Maastricht en de vorming van een nieuw provinciegroot district Limburg. Het zal worden gevestigd in Melick waar inmiddels een pand beschikbaar is gekomen.

(AH)

Hoezo, plaatsgebrek?

Ruimtegebrek werd vaak genoemd als een van de argumenten voor samenvoeging van de districten Maastricht en Roermond. De staf en de ondersteunende diensten van het district Maastricht waren ondergebracht in verschillende panden verspreid over de Limburgse hoofdstad.

Personeelsleden van de verkeersgroep wilden aantonen dat — naar hun inzicht — ruimte voor hun afdeling geen reden kon zijn hun dienstonderdeel naar het 'achterland Herkenbosch' te verplaatsen. Op een vroege woensdagmorgen in februari j.l. verwijderden ze vier schroefjes uit de zijpanelen van de deur van de plantonkamer. Nadat een bureau aan de kant was geschoven kon een surveillanceauto naar binnen gereden worden. Zelfs enkele adjudanten konden er om lachen, aldus onze zegsman...

Plaats genoeg.

BOEKBESPREKING BOEKBESPREKINGBOEK

De Zwarte Politie 1940-1945

Wat deden de politiemensen nu precies tijdens de bezettingsjaren? Een onderwerp dat de laatste tijd in een serie aan de orde is in ons blad. We hebben gemerkt dat het in veel politiefamilies aanleiding is geweest tot indringende twee-generatie gesprekken.

Daarbij kwam dan heel concreet de vraag aan de orde: Pa, wat deed jij nu precies of wat deed je juist niet toen je tijdens de bezetting bij de politie werkte?

Het boek 'De Zwarte Politie' zal waarschijnlijk ook weer dit effect hebben in en buiten die politiefamilies.

Vandaar hieronder een wat ongebruikelijke wijze van boekbespreking in een briefwisseling tussen twee politiegeneraties, vertegenwoordigd door de RP'er C. Doornhein en zijn schoonvader C.A. de Jager.

Groot-Amers, 2 april 1986

Beste Paps,

Hierbij stuur ik u het boek over de politie in Nederland tijdens de bezettingsjaren. Omdat ik de schrijvers te goed ken, acht ik mezelf niet de juiste persoon om een boekbespreking te verzorgen. Daarnaast vind ik dat ik niet kan beoordelen of dit boek een juiste weergave is van de situatie bij de politie tijdens de bezettingsjaren, omdat ik er uit eigen ervaring niets van weet.

U zat er midden in. Daarom ben ik erg benieuwd naar uw oordeel. Een soort boekbespreking in een aan mij gerichte brief.

Het boek 'De Zwarte Politie' is niet het zelfde als een bundeling van de artikelen over de politie in de bezettingstijd die in ons RP-magazine verschenen. Het bevat meer informatie en een groot aantal nooit eerder gepubliceerde foto's en documenten.

In gesprekken met u over dit onderwerp heb ik gemerkt, dat het voor u vaak was het terugvolgen van een eigen voetspoor. Alleen achterom kijken vanaf nu, geeft een vertekend beeld in de verte. Bij het achteruitstappen in de eigen voetafdrukken, wordt het verleden bij elke stap voor de ogen weer zichtbaar en als het ware herbeleefd.

Dat gaat niet zo maar. Zelf probeerde ik me telkens in te leven in een door u geschetste situatie. Daarbij vroeg ik me steeds af voor welke keuzen ik dan gesteld zou zijn en ik probeerde dat dan zo eerlijk mogelijk af te zetten tegen de keu-

zen die ik, misschien wel tegen beter weten in, toen gemaakt zou hebben.

Ook trokken we wel parallellen naar situaties in uw latere en mijn huidige loopbaan bij de politie in diverse functies. Buiten alle ellende van een bezettingstijd is het werken bij de politie nu soms ook niet vrij van spanningen bij het maken van keuzen.

Ook nu kunnen machtsmechanismen bij een hiërarchische politieorganisatie die werkt 'in ondergeschiktheid aan het bevoegd gezag', leiden tot opportunistische keuzen of ambtelijke lafheid.

Mijn conclusie bij het lezen van dit boek is, dat we zuinig moeten zijn op loyale maar lastige politiemensen, die hun 'gezag' of chefs confronteren met de echte consequenties van bepaalde opdrachten of met onwelkom nieuws. Loyaliteit aan de taak waarvoor we staan als politie is niet altijd het zelfde als bij conflicterende belangen kiezen voor de mening van de 'allerhoogste'.

Het verhaal over de bezetting legt bepaalde machtsmechanismen bloot die nu niet of nauwelijks zichtbaar zijn, maar wel op een zelfde wijze werkzaam kunnen zijn.

Macht op zich is niet vies. Politiemensen dienen naar mijn mening wel een speciale antenne te hebben voor het ontdekken van het gebruik of misbruik ervan.

Dit boek kan daarbij een hulpmiddel zijn.

Graag enige speed, want ik wil het nog in het aprilnummer plaatsen.

Groeten Cees.

Beste Cees,

Hartelijk dank voor het boek. Ik heb het in twee gedeelten achter elkaar uit gelezen. Het is op dit moment nog erg moeilijk om een afgerond oordeel over het boek te geven. In gedachten zit ik weer helemaal in die periode en ik kan me soms moeilijk losmaken van de gedachte dat ik niet alleen het boek maar ook mezelf in die periode aan het recenseren ben. In dat verband vraag ik mij af: is het tijdstip van **publicatie** niet wat te vroeg? Was het wellicht beter geweest nog b.v. 15 jaar te wachten.

Maar nu eerst het boek, over 'onszelf' komen we later samen nog wel te spreken. Mijn algemene indruk over het boek is erg positief. Een ander boek dat op deze wijze dit stuk politiegeschiedenis beschrijft, bestaat er volgens mij nog niet. Het is waar dat de periode '40-'45 in politieland een niet graag in de openbaarheid besproken onderwerp was. Misschien uit angst dat er te hard zou worden geoordeeld achteraf of omdat de politie niet altijd goed weet hoe omgegaan moet worden met niet-positieve publiciteit over haar functioneren.

De behandeling van het onderwerp 'Politie in bezettingstijd' zal net als 'Burgemeesters, Rechters of andere ambtsdragers in Bezettingstijd' niet hebben bijgedragen tot de goedmoedsrust van velen die toen in een bepaalde functie werkzaam zijn geweest. De schrijvers van dit boek geven het resultaat van hun speurwerk in een uiterst zakelijke sfeer weer. Door mij wel eens gevoeld als pijnlijk zakelijk. In dit boek spreken de feiten voor zich en daarbij moet geconstateerd worden dat de politie er in zijn algemeenheid niet al te best van af komt. Dat is ook zo. Het boek geeft de situatie weer zoals het was. De lezer wordt daarbij aan zichzelf overgelaten voor de beantwoording van de vragen die bij hem worden opgeroepen.

Waarom hebben we dit niet anders gedaan? Hoe had dit of dat anders gekund onder die omstandigheden? 'Nakaarten achter de groene tafel' is heel gemakkelijk, want hoe kan men zich nu nog inleven in de onmenselijke spanningen van toen en het gevoel niemand te kunnen vertrouwen? Pasklare antwoorden of wondermedicijnen voor soortgelijke situaties in de toekomst zijn m.i. nimmer te geven en zijn daarom ook in het boek niet te vinden.

Misschien moeten sommige vragen wel onbeantwoord blijven tegen de achtergrondgedachte: er is gebeurd wat er gebeurd is en ik heb gedaan wat ik gedaan heb! Dus geen rechtvaardiging, geen ontkenning en geen verdoezeling. Daardoor komt de werkelijkheid van toen wellicht het meest helder in beeld.

Op een bepaald moment zijn er vroeg of laat velen geweest die gezegd hebben: tot hertoe en niet verder. In het boek zijn daarvan voorbeelden te lezen, soms heel indrukwekkend, soms heel gewoon. Anderen zijn in dienst gebleven. Voor mijzelf was het moment om te verdwijnen gekomen toen er een opdracht kwam mij te melden voor scholing op Duitse leest aan de Politie Officiersschool te Apeldoorn. In de bezettingstijd heeft het Nederlandse volk niet louter uit helden en enkele fouten bestaan. We hadden dat na de oorlog wellicht graag gewild. Het had het terugkijken naar deze periode net zo gemakkelijk gemaakt als het lezen van een spannend jongensboek over deze tijd. Ook bij de politie waren er velen die doorgingen met ademen en hoopten dat het allemaal weer spoedig voorbij zou gaan, net als tijdelijk slecht weer. Maar wie en wat zijn helden en heldinnen? Een goede koerierster was een even grote heldin als een politie-vrouw die wist dat er in haar woning illegale wapens lagen.

Er is door menig individueel politiemann, al of niet in groepsverband met collega's of burgers, zeker goed verzetswerk verricht. Echter niet alles kon toen worden vermeld en is daarom ook niet in dit boek terug te vinden.

Schalkhaarders hadden bijvoorbeeld een slechte naam. Toch heb ik een aantal goede Schalkhaarders gekend, die een actieve rol hebben gespeeld in het verzet.

Hoewel de geschiedenis zich nooit echt zal herhalen, zijn er uit dit boek toch lessen te trekken, die nog niets van hun actualiteit hebben verloren. Die lessen staan niet schools opgesomd in een laatste hoofdstuk met als mogelijke titel 'Conclusies en aanbevelingen'. Elke kritische lezer met gevoel voor de relativiteit van zijn eigen gelijk zal ze zelf ontdekken en vertalen naar zijn eigen situatie, daarbij wel voor ogen houdend dat in de sfeer van toen 'het Gevang', de marteling en de kogel heel gemakkelijk samen met je opliepen.

Mijn eindconclusie: een waardevol boek,

Aanbeveling? Lezen en vooral herlezen.

Groeten Paps.

Het boek

Bert Huizing (1936) en Koen Aartsma (1931) hebben drie jaar gewerkt aan het in kaart brengen van de complete geschiedenis van de politie in de oorlog. Ze kregen toestemming van Justitie om nooit vrijgegeven bronnen in te zien en verzamelden foto's, documenten, interviews. Ze leerden de gevoeligheden binnen het politiebureau kennen. Toch slaagden ze erin het taboe om over deze periode te praten te doorbreken en vulden zo een gat in het geheugen van de politie.

Uitgave De Haan (Unieboek b.v.), Weesp. Prijs f 34,50.

C.A. de Jager/C. Doornhein.

BOEK BESPREKING
BOEK BESPREKING
BOEK BESPREKING
BOEK BESPREKING
BOEK BESPREKING

31 Koninklijke onderscheidingen voor korpsleden

VOORBURG. — Koningin Beatrix heeft bij gelegenheid van Koningsdag 1986 aan 31 personeelsleden van het korps Rijkspolitie onderscheidingen toegekend. De daarbij behorende versierselen zijn hen op de ochtend van 29 april uitgereikt.

Tot Officier in de orde van Oranje-Nassau werden benoemd:

*H. van Laar, dir. off. der Rijkspolitie 1e kl. te Driebergen;
W. Schaafsma, dir. off. der Rijkspolitie 1e kl. te Maastricht.*

Ridder in de Orde van Oranje-Nassau werd:

H.C.C. Herber, vlieger 1e kl. te Landsmeer.

Voor de Eremedaille, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, in goud, kwamen in aanmerking:

*J. Feenstra, adj. der Rijkspolitie te Dalfsen;
M.A. van de Graaff, adj. der Rijkspolitie te Hoogeveen;*

Eremedailles, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, in zilver, werden opgespeld bij:

*J. Boesjes, adm. medewerker te Dalfsen;
Th.F. Bollen, wmr. der Rijkspolitie 1e kl. te Heerenveen;
J.H. Heijnsman, adm. medewerker te Monnickendam;
J.W. Maas, adm. medewerker te Hoorn;
H. Siersma, adm. medewerker te Driebergen-Rijsenburg;
G. Zijlstra, owmr. der Rijkspolitie te Scherpenzeel.*

Eremedailles, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, in brons, kwamen toe aan:

*C. Houtman, adm. medewerker te Doorn;
M.F.W. Hofstee-Lammens, adm. medewerkster te Groningen.*

Het Rijkspolitiemagazine wenst allen geluk met de verleende onderscheiding!

*L.W. de Groot, adj. der Rijkspolitie te Breukelen;
Th. Jaarsma, adj. der Rijkspolitie te Geldermalsen;
W. Jansen, adj. der Rijkspolitie te Halfweg;
W.A.J. Jansen, adj. der Rijkspolitie te Kwintshoeul;
H. Kaman, adj. der Rijkspolitie te Staphorst;
J. Katuin, adj. der Rijkspolitie te Silvolde;
J.C. Kievit, adj. der Rijkspolitie te Numansdorp;
J. Koops, adj. der Rijkspolitie te Diever;
W. Kuilder, adj. der Rijkspolitie te Goor;
M.J. de Leeuw, adj. der Rijkspolitie te Benningbroek;
J. Meinema, adj. der Rijkspolitie te Driebergen;
A.C. Nieuwland, adj. der Rijkspolitie te Middelburg;
A.A.M. Olsthoorn, adj. der Rijkspolitie te Papendrecht;
J. Postma, adj. der Rijkspolitie te Kootstertille;
M. Smeets, adj. der Rijkspolitie te Echt;
G. Toren, adj. der Rijkspolitie te Hardegarijp;
W. Zevenbergen, adj. der Rijkspolitie te Rijsburg;
G. Zijlstra, adj. der Rijkspolitie te Heerenveen.*

Met bijdragen van:

J.H. van Ampting, Haij Clabbers, Piet Gorissen, H. Jansen, Ramon Moeharram, Louis Steens, Ria Voskamp, Johan de Vries e.a.

Eindredactie: Bert Huizing.

Rijkspolitie-museum vierde 1e lustrum

APELDOORN. — Op 14 maart j.l. vierde het RP-museum haar eerste lustrum met een bijeenkomst op het complex 'De Weijert' te Apeldoorn waar ook het museum gevestigd is. Hoogtepunt van de middag vormde de officiële opening van een nieuw gedeelte van het museum waar moderne apparatuur stond opgesteld waarmee de politie in de nabije toekomst zal gaan werken. Het ligt in

„Op een gegeven moment kreeg onze opper een auto. Een kever. Trots liepen hij en

De openingshandeling. Burgemeester Hubers gefotografeerd door een roodlichtcamera. Links J. Kamp, commissaris/directeur van het museum en rechts R. Linthorst, voorzitter Studieverzameling 'Het Rijkspolitie-museum'.

de bedoeling dat er in de nieuwe ruimte wisselende 'politie-exposities' zullen worden gehouden. De heer A.J. Hubers, sinds 1 maart burgemeester van Apeldoorn, die met de ingebruikstelling zijn eerste officiële openingshandeling in zijn nieuwe gemeente verrichtte, verhaalde een van zijn ervaringen als burgemeester van een 'Rijkspolitie-gemeente':

ik rond het voertuig. Dat was een hele vooruitgang, vonden we. Op de vloer lagen dunne rubber matjes. Ze deden nogal kil aan. Ik bood de opper een paar stevige cocosmatten aan. Te betalen uit de gemeentekas. De commandant wees het aanbod resoluut af. Het aannemen van geschenken was bij de Rijkspolitie niet toegestaan . . ."

(AH)

Vergadertaal

In verband met mijn aanstaande FLO nam ik voor de laatste keer deel aan een periodieke vergadering van groepscommandanten en stafleden van het district. Omdat ik had ontdekt dat bepaalde uitdrukkingen in deze tijd steeds meer gebezigd worden leek me die laatste bijeenkomst een mooie gelegenheid die kreten eens bijeen te brengen. Het resultaat na enkele uren vergaderen:

Op een rijtje zetten . . . dweilen met de kraan open . . . het groene licht geven . . . koppelen en terugkoppelen . . . op het spoor zetten . . . een stukje informatie . . . witte vlekken . . . hulpverleningsplaatje . . . relevante zaken . . . terughalen naar het veld . . . beeldvorming . . . vertalingsgeschillen . . . spanningsveld . . . complexe en complete zaken . . . 't vlag en ladingverhaal . . . gevleugeld woord . . . de bemanning die aan de riemen trekt . . . grote lijnen . . . de hoed en de rand . . . denkraam . . . wat er uitrolt . . . trainings-

cycclus . . . deze club . . . petten op de weg . . . de mogelijkheden van het veld . . . werkdrukindicatoren . . . Fingerspitzengefühl . . . worstelen met gegevens . . . zwart-wit leggen . . . een vingerhoedje . . . de achterban raadplegen . . . personeelszorggebied . . . POV-gebied . . . tijdslijn . . . doorstart . . . cursusstart . . . inschattingfout . . . pas op de plaats maken . . . inkleuring . . . gecompriemd . . . piekinvestering . . . drop-pen . . . in de tuin of in de keuken kijken . . . ingedumpt . . . voorlaatste waar-schuwing . . . kleinere hapjes . . . door de bomen het bos niet meer zien . . . zaken meer behapbaar maken . . . plastische uitdrukking . . . zaligmakende suggestie . . . het doel voorbijschieten . . . items . . . brainstormen . . . remainder . . . checklist . . . overruled . . . know how . . . sparringpartner . . . grosso modo . . . intakegesprekken . . . alla matko . . . met name . . . een grote say hebben . . .

Oh, ja, POV staat voor personeel opleiding en vorming.

(J.H. van Ampting)

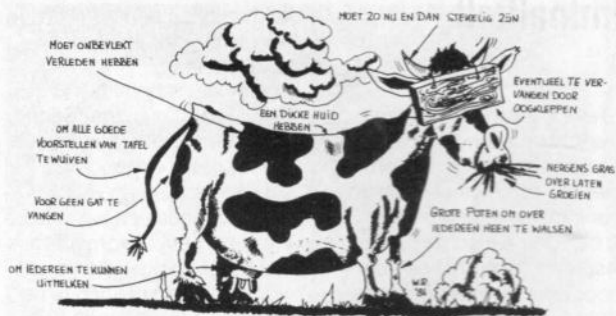
Belgenmop

Het criminele klimaat bij onze zuiderburen mag er ook zijn. Daarvan hebben we de laatste tijd kunnen horen. In Antwerpen denkt men de misdaad op de traditionele manier te kunnen beheersen, namelijk met meer mensen. Althans zo beweert een van onze verslaggevers. Hij stuurde ons bijgaand sollicitatie-formulier.

(Uit: Roerei)

WILT GIJ POLLIES WORDEN?

Stad Antwerpen 1e district		Stad Antwaarrepe Dingst der oanwaarrevinge
ANVRAAG OEM POLLIES TE WEURRE		
Oewe naam		
Oewe veurnoam		
Oewe bainoam		
Awe pa zene naam		
De schoemoeder eure naam		
• Geslacht: man/vraa/alle twee • Kindere: ba oe eige waif/ba eun ander • Ploet van oewe veulour: • Oeueul is leen en twee? twellef/drai/daarting • Wiejs den darde keuning van dellege? den Albert/Joske Jaanses/Staf Klak		
Wa koleur hedde gai?		
Veur wa koleur wilde deur goan?		
Oeueul partaikoarte hedde gai?		
• Kunde schraive?	joa/neije	
• Kunde leize?	joa/neije	
• Kunde telle?	joa/neije (tot oeueul?)	
• Kunde Frans klappe?	joa/neije	
Moat van kol:		
Moat van kop: (veur de kepiel)		
Stammenes waar da ge miestal pingte goa pakke:		
• Kunde gai mè ne motteket of nen nottoe raie? joa/neije		
(Deis vraag is iet importent, wenne veul gerai mor der daareve der nie veul mè raie)		
Pasoe: ba vroege mè e kreuske (*) moette oitkrabbe wa ni vandoeng is. De papiere binneure teige gistere en mè wa choance zedder bai.		
De Stadsschraiver Jef Klak		Den hoeefdkommesier Loewie Matrak

Profielschets

ROERMOND. — In Ohé en Laak, ergens tussen het bronsgroen eikenhout, zit de Rijkspolitie dringend om een nieuwe postcommandant verlegen.

Het personeel van de post heeft een profielschets gemaakt. Middels 'Het Roerei',

het personeelsblad van het (voormalig) district Roermond, hebben de RP'ers uit Ohé en Laak de staf in Roermond in kennis gesteld van hun wensen.

Het wachten is nu op iemand die deze uitdaging aandurft. (HC)

Beestenwerk

APELDOORN. — Op 26 september a.s. zal de Politie Dieren- en Milieubescherming in het congrescentrum 'de Reehorst' in Ede een studiedag met als onderwerp: *Het dier in de fauna-wetgeving* organiseren. Middels deze studiedag wil de vereniging praktische informatie verschaffen aan

opsporingsambtenaren die een bijdrage leveren aan de bescherming van de in het wild levende dieren. De cursus kost f 17,50 (all in). Voor informatie kunt u terecht bij H.J.W. Engelen, tel. 04767-2460 en bij J. Rinck, tel. 05700-33977. Inschrijven voor 15 juni 1986.

RECTIFICATIE

Door omstandigheden is in het maart-nummer deze advertentie zonder nummer geplaatst.

GEVRAAGD

Zeer betrouwbare, free-lance huisbewaarders ter uitbreiding van het huidige aantal huisbewaarders dat al jaren met veel genoegen voor kortere of langere tijd oppast. U doet uw werk door het tijdelijk bewonen van overwegend fraaie huizen, gedurende de afwezigheid van de eigenaren. Gebleken is dat vooral de verzorging van de aanwezige huisdieren van groot belang geacht wordt. Vanzelfsprekend betaalt u geen huur, bescheiden onderhoudskosten worden uitgekeerd. Zonder uitstekende referentie en ervaring in omgang met dieren, is reactie zinloos. Uitvoerige brieven onder nummer 86/8 van dit blad aan postbus 10 - 9100 AA Dokkum.

Zeg nooit nee!

Voor een museumintendant betekent de titel van dit stukje les no. 1. Weggooien kan altijd nog. In de praktijk komt dat echter zelden voor. Les II luidt namelijk: „Over honderd jaar zijn ze er blij mee.”

Zo ook de aanbieding uit het verre Philippine (bij Sas van Gent), waar ze voor wat betreft de huisvesting in het nieuw zijn gestoken. Twee loodzware celdeuren uit het oude bureau konden eventueel uit de sloop worden gered. „Heb je daar wat aan?”

Het antwoord was — les I — vanzelfsprekend: „Ja.”

Het transport werd vlot geregeld en in geen tijd was ik de 'eigenaar' van de centimeters (vele) dikke en derhalve niet te hanteren deuren, inclusief hang- en sluitwerk van het zelfde kaliber. Waar laat je ze en wat doe je er mee? Ik wist het niet. Door de activiteiten van één of meer onverlaten is voor één der deuren een uiterst zinvolle bestemming gevonden.

Ik leg dat even uit.

Opgewekt aan een nieuwe werkdag beginnend, moest ik geschokt vaststellen dat er was ingebroken in het RP-museum. Op brute wijze was een ruitje ingeslagen en met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid had men met een geïmproviseerd hengeltje het ex-mayonaisespotje met een aantal dubbeltjes en kwartjes die er in zijn achtergelaten vanwege het rammeleffect, zonder mijn toestemming weggenomen oftewel gejat.

Verder was er niets weg. Na

de schrik en een aantal opmerkingen in de trant van: Stel je voor dat ze . . . ; en nog gelukkig dat ze . . . ; bezinning en evaluatie. Vraag: „Hoe zit het met de beveiliging van het museum?”

Antwoord: „Dank U, nee, niet optimaal.”

En dan komt die dikke deur in beeld. Duimstok er langs en wonder boven wonder: „Het past.”

De collectie en potje no. 2 zijn als u dit leest, veilig(er) opgeborgen. De doorgang tussen entree en expositieruimte wordt in de criminele uren op adequate wijze aan onbevoegden onthouden. Philippine (bij Sas van Gent): Daar waar u in het verleden de philipinoze achter borg, bevindt zich nu de geschiedenis van het korps. Bedankt en kom bij gelegenheid eens kijken of het potje er nog is.

Go.

Het RP-museum is gevestigd op 'De Wijert' te Apeldoorn. Geopend dagelijks van 12.30 tot 14.00 uur en na afspraak, telefoon 055-330903.

Criminele kaart

Amsterdam, Leiden, Haarlem, Utrecht en Groningen hebben het meest te lijden van criminaliteit. De kans om slachtoffer te worden van een misdrijf in de 17 grootste gemeenten van ons land (een gemiddelde van 45%) is bijna tweemaal zo groot als in de gemeenten waarin de Rijkspolitie haar werk doet (29%).

De kleine criminaliteit is vooral een probleem voor de grote steden. Het is een sociaal probleem dat snel kan escaleren. Het WODC heeft de criminaliteit van de gemeente Utrecht in kaart gebracht. Het winkelcentrum met de vele uitgaansmogelijkheden trekt, zoals in alle grote steden, criminaliteit aan. Het WODC acht die situatie op zich niet verontrustend. Men signaleert echter wel het gevaar dat oudere inwoners het centrum gaan mijden, de sociale controle zal afnemen en weer meer criminaliteit zal ontstaan.

De oude binnenstad, een stadsvernieuwbingsbuurt waar veel alleenstaanden en sociaal zwakkeren in slechte huizen wonen, scoort ook hoog. De problemen stapelen zich er op en de criminaliteit wordt erdoor versterkt. Veel Nederlandse steden dreigen een of meer van die achterbuurten te krijgen.

In een meer naar de rand van de stad gelegen woonwijk constateerden de onderzoekers een misdaadcijfer dat uitstak boven de andere buitenwijken. Geen saneringsbuurt maar nieuwbouw uit de zestiger jaren. Op veel plaatsen in Nederland concentreert de criminaliteit zich in wijken met naoorlogse hoogbouw. Een fenomeen zoals zich dat ook in de Verenigde Staten en in Engeland voordoet vanwege de anonimiteit bevorderende kenmerken. Indien zo'n complex een slechte naam krijgt, groeit de snelheid van het verloop onder de bewoners en neemt de leegstand toe. De sociale controle neemt af. Ook in Nederland zijn er al wooncomplexen aan te wijzen die grote kans lopen letterlijk in de vernieling te geraken.

Politie kan kleine criminaliteit niet meer alleen aan

APELDOORN. — „Nederland lijdt onder de kleine criminaliteit. De traditionele aanpak door politie en justitie is — hoewel daar veel in is geïnvesteerd — weinig succesvol gebleken. Ze heeft niet kunnen voorkomen dat het probleem in de afgelopen vijftienvintig jaar zich heeft vertienvoudigd. Momenteel worden jaarlijks ruim een miljoen misdrijven geregistreerd, maar er valt aan te nemen dat de werkelijke omvang veel hoger is. Meer dan eenderde van de Nederlanders worden het slachtoffer van kleine criminaliteit. Ze vormt een ernstige bedreiging voor zowel de centrumfuncties als de woonfuncties van de steden”, luidde de conclusie van dr J.J.M. van Dijk, hoofd van het Wetenschappelijk Onderzoek en Documentatiecentrum van het ministerie van Justitie. „De kleine criminaliteit is niet alleen sterk gestegen, maar draagt door zijn massaliteit en zichtbaarheid sterk bij tot de verloederding van het stadsbeeld. Ook om die reden wordt hij door de doorsnee burger als bedreigend ervaren. Het zijn in de eerste plaats de zwakkeren in de samenleving die voor de aantasting van het publieke bezit opdraaien. Het zijn de bewoners van de kansarme wijken die er het meest onder te lijden hebben”, stelde dr H.J. Roethof, voorzitter van de Commissie Kleine Criminaliteit vast.

„Teveel is in het verleden wellicht vertrouwd op het politieapparaat om het probleem van de criminaliteit tot een oplossing te brengen. Er is een gemeenschappelijke inspanning van het bestuur noodzakelijk waarbij de politie betrokken dient te worden”, vond mr dr A.J.E. Havermans, burgemeester van Den Haag.

„De overheid zou zich de werkelijke problemen moeten aantrekken en vervolgens probleemoplossend te werk moeten gaan. De politie kan daarbij een belangrijke rol vervullen. Ten aanzien van de analyse van de criminaliteitsproblemen heeft zij veel deskundigheid te bieden. Veel meer dan velen denken. Zij heeft bovendien van oudsher al een preventieve taak. Een politieel beleidsplan kan van grote bete-

kenis zijn”, meent dr R.W. de Korte, minister van Binnenlandse Zaken.

„Waar kleine criminaliteit zich manifesteert dient nagegaan te worden welke preventieve maatregelen er genomen kunnen worden en welke justitiële reactie passend is. Waar burgerij of administratie niet bereid blijken die verantwoordelijkheid op zich te nemen kan het gebeuren dat opsporing en vervolging achterwege blijven. Het openbaar ministerie zal zich gaan

inzetten om het justitiële sluitstuk te geven. Er bestaat een aantal justitiële reactiemogelijkheden als transactie, berisping, schaderegeling, die vaker zullen worden toegepast. De reactie moet konsekwent worden afgewikkeld. Daders die gevat zijn moeten niet door de mazen kunnen glippen. Ze mogen door de politie niet worden heengezonden als afdoening door het OM of de rechter afgesproken is. De reactie moet niet alleen prompt volgen, maar ook zorgvuldig afgewerkt. In verband met de mogelijkheid van recidive moet er goed worden geregistreerd”, liet mr F. Kort-hals Altes, minister van Justitie, weten.

Zij deden hun uitspraken op 16 april j.l. in Apeldoorn voor een gehoor van veelal lokale bestuurders. De bijeenkomst was door de ministeries van Binnenlandse Zaken en Justitie in samenwerking met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) georganiseerd met het doel burgemeesters, wethouders

Korten Klein

RPM signaleert in dit rubriekje wat er in de pers over de politie wordt geschreven. Voor de juistheid van de inhoud blijven de genoemde media verantwoordelijk.

- De Rijkspolitie te Water heeft, in samenwerking met de Rivierpolitie van Rotterdam en de Centrale Rechercheinformatiedienst een geautomatiseerd signaleringssysteem voor gestolen schepen, scheeps-onderdelen en -motoren ontwikkeld. Voorwaarde voor een toenemend succes bij het opsporen van ontvreemde goederen is wel dat de aangever over voldoende en goede gegevens van zijn eigendom beschikt.

(Infokrant RPIW)

- In Noord-Oost-Brabant trekken **40 gemeenten** samen met de politie en het OM ten strijde tegen de **kleine criminaliteit**. De campagne richt zich vooral op de jeugd, omdat de kleine criminaliteit vaak een opstap vormt voor de 'grote misdaad' volgens mr J. Pfeil, hoofdofficier van justitie in Den Bosch.

(AD)

- 20 Tot 35% van de **fiet-sers** blijkt **zonder licht** te rijden wanneer dat is voorgeschreven. Van de mensen die wel verlichting voeren heeft 84% voor- en achterverlichting. Bij 15% brandt alleen de koplamp. Aldus stelde de Stichting Wetenschappelijk Onderzoek Verkeersveiligheid onlangs vast.

(RAI Actueel)

- De politie van Groningen wordt **bijgeschoold** voor het werk in de wijken. 210 Van de 500 politiemensen moeten worden gevormd voor de algemene politietaken die een grotere dienstverlening aan de burgers tot gevolg moet hebben.

(Volkskrant)

- De politie gaat **sportvis-sers** scherper controleren zegt staatssecretaris A. Ploeg

van Landbouw en Visserij. Deskundigen bij de politie vragen zich af of die controle wel goed mogelijk is, omdat de regels voor sportvisserij erg ingewikkeld zijn.

(Volkskrant)

- In Den Haag gaan elke vrijdag en zaterdag twee teams van twee agenten op **alcoholcontrole**. Elk uur nemen ze een andere controlestandplaats in, waar alle automobilisten moeten blazen. Onderzoek van de Universiteit van Leiden en van de SWOV heeft uitgewezen dat het inzicht van de surveillance-ten tegenvalt. Teveel chauffeurs met meer dan een 0,5 promille alcohol in het bloed mogen doorrijden.

(Volkskrant)

Kenteken

MAASTRICHT. — Collega H. Jansen van de verkeersgroep Maastricht kwam op een van zijn surveillances een auto tegen die in meerdere opzichten zijn aandacht trok. Het kenteken had zijn

bijzondere belangstelling. Ook voor wat betreft de registratie van auto's blijkt Amerika een land van onbeperkte mogelijkheden. Een grap als deze kost in de Verenigde Staten acht dollar.

Lik op stuk

ALKMAAR. — In het Noord-hollandse viel onlangs een

boeiende correspondentie te volgen tussen collega J. Stam van de staf van het district Alkmaar en de plaats-

vervangend commandant van de groep Anna Paulowna. Dreigende taal, maar wel keurig verpakt.

(JdV)

Het Hoofd van den sectie
informatievoorziening en planning
aan
den Heer Commandant van den
Groep Anna Paulowna
der Rijkspolitie in het district
ALKMAAR.

Wyn Heer!

Ik heb de tot geen gestrange en kostbare
maatregelen over te gaan, dan na dat alle
andere vruchteloos sullen zijn beproefd.
U wilt de herinneren dat uwe opgave voor
den detachering Schiphol voor den periode
van den 14den Mei tot den 14den Juni 1980
voor den 1sten April had behooren verricht
te zijn.

Ik verwacht dat deselve binnen zeer weinige
dagen aan mijn Comptoir wordt voldaan.

Ik heb de eer met veelte achting te zijn

Wyn Heer!

UED. Dienstwillige Dienaar

Het Hoofd voornoemd.

J. STAM

VOOR ALLEN, DIE DIT LEZEN: SALUUT!
Goeie, den tweede april
1900 zes en tachtig heb ik
den eer en het genoegen u
kon te doen mijnen beslissing inzake
den detachering schiphol voor den
periode 14 mei tot 14 juni dezes jaar.
namens de groep Anna Paulowna zal
de wachtheester der rijkspolitie
frederika wilhelmina maria van
meijnselot, geb. 27-05-65, wonen-
de 1764 G122 Oranjestad, verhooffpark 11,
nr. 1eq. bewijs: 39451, i.v.v. koninkrijksweijs,
den haan werkzaamheden verrichten
op den nationale Luchthaven.
waaktanz akte.....

ik koesten de verwachting, dat uwe
gestrange maatregelen achterwege-
zullende blijven!

geheel de uwe,
de commandant van den rijkspolice-
groep Anna Paulowna,
O. Aizola (plu)

[Handwritten signature]

Doodlopende straat 1

Middels dit schrijven zeg ik mijn abonnement op het maandblad voor het Korps Rijkspolitie, RP-magazine per 1 september 1986 op.

De reden daarvan is het feit dat ik per 1 april 1986 ontslag heb genomen uit de dienst en een baan heb aanvaard in het bedrijfsleven als Hoofd Technische Dienst bij een caravan-importeur. Gedurende de tijd dat ik was geabonneerd op het maandblad heb ik het blad met veel plezier gelezen waarbij ik aanmerk dat vooral de korte, ingezonden berichten mijn aandacht trokken.

Ook was het prettig om je collega's in RP-personalia te volgen door het Korps. Mede door mijn vooropleidingen denk ik mijn 'stek' in het bedrijfsleven te hebben gevonden. Ik weet echter dat nog veel collega's zoekende zijn zowel binnen als buiten het Korps Rijkspolitie. Het artikel 'Wachtmeester in een doodlopende straat' in RP-magazine nr. 6 van februari 1986 viel bij mij in de bus, juist nadat ik mijn ontslag had ingediend. Ik vind het een uitstekend artikel en veel van de omschreven problemen herken ik. Ook op de diverse groepen wordt het artikel besproken en wordt de hoop geuit dat dit onderwerp een bredere discussie krijgt. Ik hoop van ganser harte dat Uw blad tot verbetering dan wel oplossing van problemen mag bijdragen door het plaatsen van redactionele artikelen die de diverse problemen veelzijdig belichten.

Gerard Leppers,
Montfoort.

Doodlopende straat 2

Rondkijken in het zomerse bos.
Geen vuiltje aan de lucht.
Velen zien door het bos de bomen niet eens.

Een enkeling kijkt iets verder dan zijn neus lang is.

Hij observeert de bomen aandachtig en ontdekt dat er iets mis is.

De zaak is bezig te verzieken.
Hij slaat alarm.

Weinigen zien de ernst van de situatie in.

Het loopt vast zo'n vaart niet.

Het bos staat er al veertig jaar . . .

Op het moment dat de notabelen de ware omvang van de ramp beseffen, is het te laat.

Het bos is niet meer te redden.

Het sterft als gevolg van de zure regen.

Rondkijken in het Korps Rijkspolitie.

Geen vuiltje aan de lucht?

Velen zien door de bomen het bos niet meer.

Een enkeling kijkt iets verder dan zijn neus lang is.

Hij observeert de mensen aandachtig en ontdekt dat er iets mis is.

De zaak is bezig te verzieken.

Hij slaat alarm.

Weinigen zien de ernst van de situatie in.

Het loopt vast zo'n vaart niet.

Het Korps bestaat al veertig jaar . . .

De vergelijking lijkt absurd, maar is treffend.

Het is triest. De rijkspolitiemensen zijn bezig te verzuren.

Beleidsfouten en de niet aflatende bezuinigingswoede tasten de van oudsher grootste krachten van het Korps aan.

Flexibiliteit en inzetbaarheid, waar en wanneer dan ook, plichtgetrouw en steeds paraat, nemen drastisch af.

De rek is er uit. Het borrelt en het gist.

Enkelen slaan alarm.

De notabelen zijn gewaarschuwd!

Klaas Knevelbaard,
Westerbork.

Doodlopende straat 3

Uw artikel over de uittocht van collega's was voor mij een bevestiging van iets, wat, gelet op de gang van zaken binnen het Korps, hoe dan ook eens moest gebeuren. Jammer, dat deze uittocht heeft ingezet, want het zijn niet de slechtsten, die ons verlaten. Jammer, dat het zover is gekomen, want er was wel degelijk wat aan te doen geweest. Een politie-organisatie moet, wil zij aan haar taak en opdracht kunnen voldoen, blijven veranderen. Dat veranderen dient dan wel volgens de geldende managementprincipes te gebeuren en er dient dus rekening gehouden te worden met de mensen, die deze organisatie bemannen. Zo lang ik bij het Korps ben (1962) is er nog steeds veranderd op een wijze, die elk managementleerboek als onjuist aangeeft. Het gaat altijd plotseling en met grote horten en stoten. Bovendien komt het altijd van boven af, zo dat de 'werkvloer' niet begrijpt en kan begrijpen wat er gebeurt en verlangd wordt. Daarbij komt, dat de afstand tussen hogere en lagere politieambtenaren gemiddeld veel te groot is, waardoor een uitstekende voedingsbodem ontstaat voor spanningen en de daaruit voortvloeiende conflicten. Bovendien wordt te vaak, zo niet bijna altijd, vergeten, dat het Korps uit volwassen mensen bestaat, die toch om een of andere idealistische reden gekozen hebben voor het boeiende politievak. Het zou daarom van goed management getuigen, als er eens een onderzoek werd ingesteld naar wie doet wat en waarom en waar kan welke verantwoordelijkheid neergelegd worden. Een begin voor een stuk arbeidsvreugde en een daarop volgend verbeterd werkklimaat binnen de organisatie. Zoiets hoeft niet zo lang te duren, want het stopzetten van de centralistische bedillerigheid en het toepasbaar willen hebben van elke regel voor het gehele land (twee knotsen van managementfouten), zou al een grote stap in de goede richting zijn en zou de mens in de organisatie weer tot zijn recht laten komen.

K. de Maat,
DC RPTW Amsterdam.

Overigens ben ik van mening, dat uw blad aan waarde heeft gewonnen door het publiceren van het artikel!

Routine

door Paul Meijers Sr.

De late dienst op maandag zou triest beginnen en verdrietig eindigen, vertelde Paul Meijers Sr ons in het RPM van maart. Van zijn eerste ervaringen van die dag lazen we al.

Karel schreef een rijverbod uit. Mevrouw hilde even vrijuit de spanning en het verdriet weg. Met 'het beste en veel kracht' namen we afscheid. Zo iets zeg je over het algemeen tegen nabestaanden...

Om tien uur die avond een ernstig ongeval met twee bloederige gewonden. Om half elf konden we vertrekken. We wilden wel naar huis.

In het gevaarlijke duister van de vluchtstrook bij de afrit Driebergen ontdekten we een schimmige figuur. Stoppen en aanspreken. Het werd snel duidelijk: geestelijk in de knoop en weggelopen. Wat was er eigenlijk makkelijker geweest dan van niks te weten en de man van de snelweg te sturen.

In het verhoorkamertje stamelde de man z'n naam. Karel ging informeren. Daar zaten we dan. Hij rond de vijftendertig, een stukje geestelijk wrakhout van onze samenleving. Ik verlangde naar een potje bier thuis.

„Is Jessica al dood?“ vroeg hij. Ik had enkele seconden nodig om in zijn warrige denkpatroon te komen.

„Nee, nog niet“, wist ik zeker. „Het gaat weer beter met haar. Wil je koffie?“

Toen ik het bekertje voor hem neerzette begon hij zacht en zielig te huilen.

„Kom, joh“, probeerde ik. „Morgen schijnt de zon weer.“

Maar dat vooruitzicht scheen geen indruk te maken; hij hilde geluidloos verder. Ik liet hem even alleen, misschien hilde hij liever in zijn eentje. Enkele minuten later was het zonnetje wat waterig doorgebroken.

„Ik ben bang om dood te gaan.“

Je bent de enige niet, dacht ik. „Daar ben je toch nog veel te jong voor“, probeerde ik hem op te beuren.

„Ik heb iemand vermoord.“ Hij probeerde indruk te maken.

„Met een mes.“

„Heb je wel eens een mes?“

Hij keek me teleurgesteld aan. Het werd tijd eens voorzichtig te informeren waar en waarom hij was weggelopen.

„Wanneer ga je weer terug?“

Zonder nadenken klonk het: „Morgen, maar ik wil eerst even naar mijn vader.“

„Weet je dan nog wel waar je zijn moet, morgen bedoel ik?“ „Jawel, hoor.“ Trots toonde hij me een zakboekje met naam en telefoonnummer. Braaf stapte hij in de auto. Voor zijn vertrek keek hij me nog even aan.

Ik reed met gemengde gevoelens naar huis. Ik had weer een dienst achter de rug zoals er per jaar vele gedaan worden en die we 'routine' zijn gaan noemen.

Fiets verzekeren....

verzeker 'm met het

In ons registratiebestand zijn ± 600.000 eigenaren van fietsen opgenomen. Elke politieman kan informatie verkrijgen (UNIGARANT N.V. tel. 05280 - 7 77 77).

RP Personalia

District Alkmaar

Bouwhuis-Soijonsen, I. res. wmr. I te Enkhuizen per 1-4-86 de dienst verlaten.
Breuer, V.H.A. sch. B/6 te Alkmaar per 1-9-85 aangewezen als adm. medewerker financiële en materiële zkn.
Brouwer, J.M. sch. B/4 te Alkmaar per 1-10-85 de dienst verlaten.
Loost-Lateman, C.V.M. sch. B/3 te Medemblik per 1-12-85 de dienst verlaten.
Moojen, E. te Den Burg per 1-1-85 bevorderd naar sch. B/5.
Schekkerman, D. res. wmr. te Enkhuizen per 1-4-86 de dienst verlaten.
Smith-Lakeman, A.M. te Alkmaar per 1-8-85 bevorderd naar sch. B/5 en aangewezen als adm. medew. Uitvoerende Dienst.
Tammer, G.J. res. wmr. te Nw. Koggenland per 1-4-86 de dienst verlaten.
Wolthuis, B. te Alkmaar per 1-11-84 bevorderd naar sch. B/3 en per 16-7-85 aangewezen als telefoniste-telexiste.

District Amsterdam

Dijkstra, S. res. wmr. I te Weesp per 1-4-86 de dienst verlaten.
Kamp, R. van de sch. B/4 te Amsterdam per 1-7-85 verplaatst naar Groep Parketpol.
Neut, Mej. van der te Amsterdam per 1-9-85 aangesteld in sch. B/2.
Soede, J.J.M. res. wmr. I te Weesp per 1-4-86 de dienst verlaten.
Tuyl, D.A. van te Weesp per 15-3-86 aangesteld als res. wmr.
Versluis, J.N. res. wmr. te Aalsmeer per 1-4-86 de dienst verlaten.

District Apeldoorn

Hogeeven, H. res. wmr. te Nijkerk per 15-4-86 de dienst verlaten.
Kruitthof, D.G. te Elburg per 15-3-86 aangesteld als res. wmr.
Lagerwey, G.C. sch. B/4 te Apeldoorn per 1-7-85 verplaatst naar Groep Parketpolitie Amsterdam (distr. Amsterdam).
Vrieswijk-Koster, N. te Weesp per 1-9-85 aangesteld in sch. B/2.

District Assen

Gosliga, J.G.S. te Assen per 1-9-85 aangesteld in sch. B/4.
Jansen, C.F. sch. B/5 te Assen per 1-1-86 de dienst verlaten.
Ree, G. van res. wmr. te Vries per 15-3-86 de dienst verlaten.
Schoenmaker, R.H. res. wmr. I te Beilen per 15-3-86 de dienst verlaten.
Spiet, A.N. te Assen per 1-10-85 aangesteld in sch. B/2.
Steinfort, L. sch. B/4 te Coevorden per 1-1-86 de dienst verlaten.
Stomp, A. te Coevorden per 1-10-85 bevorderd naar sch. B/4 en aangewezen als 1e adm. kracht.
Wollerich, H.R. te Assen per 1-10-85 aangesteld in sch. B/4.

District Breda

Korte-Adriaansen, M.J.J.C. sch. B/3 te Breda per 1-10-85 aangewezen als adm. medew. financ. en mat. zkn.
Uden, A.C.P. van res. wmr. te Udenhout per 19-3-86 de dienst verlaten.

District Dordrecht

Groeneweg, A. res. wmr. te 's-Gravendeel per 1-4-86 de dienst verlaten.
Groot, H. de res. wmr. te Meerkerk per 1-4-86 de dienst verlaten.
Honig, M.M. te Hendrik Ido Ambacht per 1-5-85 bevorderd naar sch. B/5 en aangewezen als 1e adm. kracht.
Klop, M.J. te Dordrecht per 1-7-85 aangesteld in sch. B/3.
Luyer-Schouten, J.A.A. sch. B/2 te Dordrecht per 17-9-85 de dienst verlaten.

District Eindhoven

Cornelissen, A.J.W. te Beek en Donk per 15-3-85 aangesteld als res. wmr.
Hooghuis, E.J. te Eindhoven per 1-9-85 aangesteld in sch. B/2.
Janssen, P.J.M. te Nuenen per 1-3-86 aangesteld als res. wmr.
Jaspers, F.M.M. te Eersel per 1-1-84 bevorderd naar sch. B/5

en aangewezen als 1e adm. kracht.

Jong, J.H.E.M. de te Gemert per 15-3-86 aangesteld als res. wmr.
Klerx, W.A.A.M. res. wmr. te Gemert per 15-3-86 de dienst verlaten.

Pennings, A.P.A.M. te Gemert per 1-3-86 aangesteld als res. wmr.

Rooderkerken, A.H.W.M. te Gemert per 1-3-86 aangesteld als res. wmr.

Verhoeven, P.N. res. wmr. te Udenhout per 15-3-86 de dienst verlaten.

District 's-Gravenhage

Doornekamp, H. te Bodegraven per 1-4-86 aangesteld als res. wmr.

Mulders, A.B. te Leiderdorp per 16-7-85 aangesteld in sch. B/2.

District Groningen

Bugel, J.A. res. wmr. te Leens per 1-4-86 de dienst verlaten.

Entjes, I.J. res. wmr. te Slochteren per 15-4-86 de dienst verlaten.

Koolman, A. res. wmr. te Groningen per 1-4-86 met f.l.o.

District 's-Hertogenbosch

Harten-Kroon, P. sch. B/4 te Den Bosch per 1-6-85 aangewezen als adm. medew. Uitvoerende Dienst.

Hurk, A.P. van den res. wmr. I te Heesch per 15-3-86 de dienst verlaten.

District Leeuwarden

Dijk, M. van res. wmr. I te Ferwerderadeel per 15-4-86 de dienst verlaten.

Herrema, A.J. te Leeuwarden per 1-10-85 aangesteld in sch. B/4.

Kokkemkers, A.M. res. wmr. I te Zuidwesthoek per 15-4-86 de dienst verlaten.

Ouweland, J. sch. B/4 te Balk per 1-1-85 verplaatst naar groep Zuidwesthoek en aangewezen als 3e adm. kracht te Lemmer.

Reer, M. te Leeuwarden per 1-9-85 aangesteld in sch. B/2.

Veen, H. van der te Damwoude per 1-1-85 bevorderd naar sch. B/3 en verplaatst naar Groep Zuidwesthoek.

Veen, H. van der te Lemmer per 1-10-85 aangewezen als 3e adm. kracht bij de groep Dantumadeel te Damwoude.

Visser, J.O. sch. B/4 te Littensera-deel per 11-1-85 bevorderd naar sch. B/5 en als 1e adm. kracht aangewezen bij Groep Midden Friesland te Grou.

District Maastricht

Willems, J.H. res. wmr. I Gulpen/Wittmer per 1-3-86 overleden.

District Middelburg

Bitzen, J.S. van te Middelburg per 1-8-85 aangesteld in sch. B/2.
Fouw, M. de te Middelburg per 1-9-85 aangesteld in sch. B/2.

Grode, W.A. de res. wmr. te W-Z-Vlaanderen per 1-4-86 de dienst verlaten.

Koster, W.J. te Middelburg per 1-9-85 aangesteld in sch. B/4.

Kruysse, W. te Reimerswaal per 1-4-86 aangesteld als res. wmr.

Martijn-de Ridder, E. te Middelburg per 1-8-85 bevorderd naar sch. B/4 en aangewezen als adm. medewerkster financ. en mat. zkn.

Verhoeven-van Hoecke, A.M.F. res. wmr. te Axel per 1-4-86 de dienst verlaten.

District Nijmegen

Bronmans, P.W.E.M. te Beneden Leeuwen per 1-4-86 aangesteld als res. wmr.

Denders, G.L.J. sch. B/5 te Nijmegen per 1-10-85 aangewezen als ambtenaar toegevoegd.

Janssen, C.J.M. te Nijmegen per 1-9-85 bevorderd naar sch. B/3 en aangewezen als adm. medew. registratie en archief.

District Roermond

Gommans, G.J.M. te Thorn per 1-11-85 aangesteld in sch. B/2.

Groetelaers, A.J.A. te Horn per 1-9-85 bevorderd naar sch. B/2 en aangewezen als 3e adm.

kracht groep Helden-Panningen.
Guns, M.A.E. te Nederweert per
1-11-85 aangesteld in sch. B/2.
Thijssen, G.M.A. te Horst per
16-7-85 aangesteld in sch. B/2.

District Utrecht

Ormer, D.J. te Vinkeveen per
15-3-86 aangesteld als res. wmr.
Sijl, A. sch. B/5 te Utrecht per
1-9-85 verplaatst naar Groep Par-
ketpolitie.
Voets-Roeleveld, C.W. te Zeist
per 1-8-85 aangesteld in sch. B/5.

District Zwolle

Jans, W. sch. B/5 te Dalfsen per
1-7-85 aangewezen als hfd. re-
gistratie en archief staf v.h. distr.
Zwolle.
Schrijver, A.W.B. sch. B/2 te
Zwolle per 1-10-85 aangewezen
als medewerker/reprograaf staf
v.h. distr. Zwolle.
Veldkamp-v.d. Steege, D.H.B. te
Dalfsen per 1-3-86 aangesteld als
opp. res. wmr.
Vordink, H.J. res. wmr. I te Holten
per 15-4-86 de dienst verlaten.

Rijkspolitie te Water

Gelissen, B.J.G. te Maasbracht
per 1-11-85 aangesteld in sch.
B/2.
Reitsema-Visser, Mw. sch. B/3 te
Amsterdam per 1-11-85 de dienst
verlaten.
Tamminga, G.A. te Groningen
per 1-9-85 bevorderd naar sch.
B/3.

Scholen

Klaasen, J. te Apeldoorn per
1-11-85 aangesteld in sch. B/4.
Kloosterman-Lotens, C.C.H.
sch. B/9 te Apeldoorn per 1-2-86
de dienst verlaten.
Reneerkens, A.J. te Apeldoorn
per 1-11-85 aangesteld in sch.
B/4.
Sunter, R.L. te Apeldoorn per
1-11-85 aangesteld in sch. B/4.
Vlugt, R.W. de te Apeldoorn per
1-11-85 bevorderd naar sch. B/4
en aangewezen als parketwach-
ter te Apeldoorn (distr. Apel-
doorn).
Wijngaarden, G. van sch. B/4 te
Apeldoorn per 1-11-85 aangewe-
zen als parketwachter te Apel-
doorn (distr. Apeldoorn).

Minder promotiekansen:
de wachtmeester blijft op
zijn strepen staan.

GEHOORD bij het GO:
De gekwetste likt zijn
bonden

Vakbondsman: We tillen
zwaar aan elk lid.

De Verkeerscentrale met
de kilemeters van Jan
Dellobeeke.

Geen lintje? Gij zult niet
Koninklijk Begeren.

Dienst Materieel
Motorvoertuigen:
De beste stuurman staan bij
Van der Wal.

GEHOORD van een
algemeen inspecteur:
„Je komt bij de Rijkspolitie
nu vrouwen tegen in alle
rangen en standen.”

VOORDELIGE LENINGEN VOOR AMBTENAREN

Nivo is gespecialiseerd in leningen en tweede hypotheekleningen voor ambtenaren.
Uw aanvraag wordt te allen tijde nauwkeurig en discreet behandeld.

PERSOONLIJKE LENINGEN									
in handen	24 x	•	36 x	•	48 x	•	60 x	•	
3500,-	169,-	15,5	119,-	14,5	94,-	13,8	79,-	13,4	
7500,-	362,-	15,5	253,-	13,8	202,-	14,0	170,-	13,6	
10000,-	479,-	14,6	336,-	13,5	265,-	13,0	223,-	12,8	
15000,-	712,-	13,6	501,-	13,1	396,-	13,1	333,-	12,5	
20000,-	945,-	13,0	664,-	12,6	526,-	12,6	445,-	12,6	
25000,-	1182,-	13,1	830,-	12,6	658,-	12,6	556,-	12,6	
30000,-	1405,-	12,1	990,-	12,1	783,-	12,1	660,-	12,1	
35000,-	1640,-	12,1	1155,-	12,1	914,-	12,1	770,-	12,1	

DOORLOPEND KREDIET									
in handen	afv. p/mnd.	rente	theor.	•	in handen	afv. p/mnd.	rente	theor.	•
5000,-	100,-	1,12%	73	14,2	18000,-	360,-	1,0%	70	12,9
8000,-	160,-	1,12%	73	14,2	20000,-	400,-	1,0%	70	12,9
10000,-	200,-	1,0%	70	12,9	25000,-	500,-	0,9%	67	11,6
13000,-	260,-	1,0%	70	12,9	30000,-	600,-	0,8%	66	11,0
15000,-	300,-	1,0%	70	12,9	35000,-	700,-	0,8%	66	11,0

BOOT-CARAVAN-WONINGVERBETERING									
in handen	96 x	•	120 x	•	in handen	96 x	•	120 x	•
10.000,-	171,-	14,6	153,-	14,6	25.000,-	396,-	11,9	348,-	11,9
15.000,-	250,-	13,6	222,-	13,6	30.000,-	475,-	11,9	418,-	11,9
20.000,-	325,-	12,7	287,-	12,7	35.000,-	548,-	11,5	480,-	11,5

• effectieve jaarrente

NIVO VOOR 'N GOED ADVIES EN 'N PASSENDE LENING

Voor alle leningen geldt:

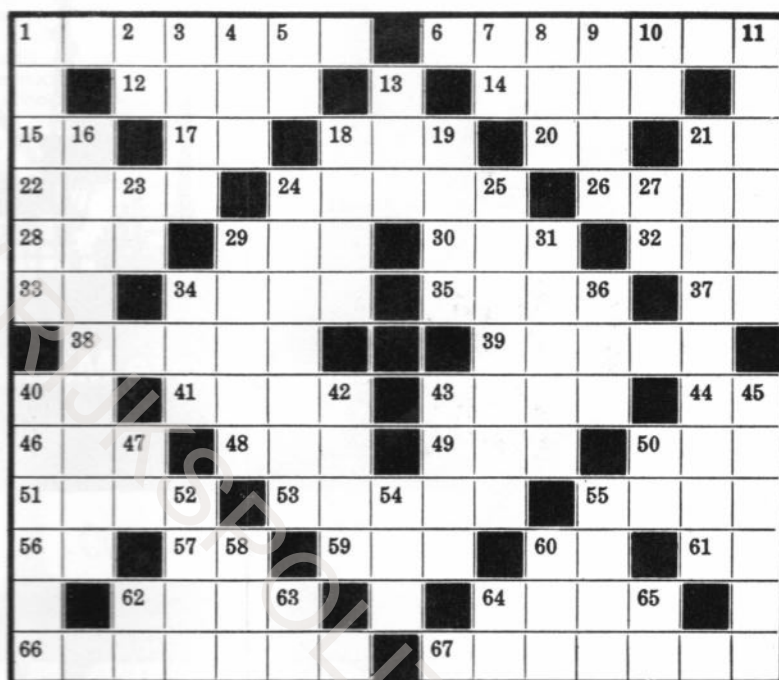
- Tussentijdse en hogere bedragen zijn mogelijk. ■ Uw aanvraag is vrijblijvend.
- Geen informatie werkgever. ■ Geen afsluitprovisie, behandel- of taxatiekosten.
- Rente fiscaal aftrekbaar. ■ Meestal kwijtschelding bij overlijden en arbeids-ongeschiktheid!

BEL NU: 038-226935

Disconto BV, Emmastraat 7-7a, 8011 AE Zwolle,
Tel. 038-226935, dagelijks van 9.00 uur tot 21.00 uur.

Het Doorlopen Puzzelen in het februarinum was goed voor 24 goede oplossingen. Winnaar van de puzzelprijs werd tenslotte **G. Wilkens in Gasselte**. Voor een van de juiste oplossers van de puzzel in dit nummer is opnieuw een boekenbon van f 25,— beschikbaar. Inzendingen voor 15 mei a.s. aan het adres: Rpm-Puzzelredactie, postbus 20099, 7302 HB Apeldoorn. Veel puzzelplezier!

Kruiswoordraadsel

Van links naar rechts:

1. sterke drank; 6. handlanger; 12. insect; 14. maker; 15. lengtemaat; 17. rijkstelegraaf; 18. plooiel; 20. familielid; 21. lumen; 22. tijdelijk gebruik; 24. mann. dier; 26. flakkerende vlam; 28. pl. in Gelderland; 29. echtgenoot; 30. godin; 32. slot; 33. noot; 34. perceel; 35. Ind. eiland; 37. lidwoord;

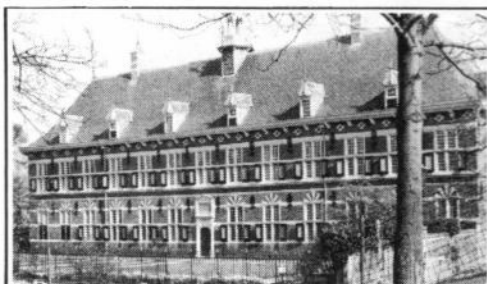
Van boven naar beneden:

38. vrolijk en bekoorlijk; 39. zetel; 40. familielid; 41. deel v. Spanje; 43. plaats; 44. soort onderwijs; 46. godin; 48. staaf; 49. vliesje; 50. onbep. vnw.; 51. pl. in Drente; 53. scheepsuiter; 55. smart; 56. bijwoord; 57. voertuig; 59. cilinder; 60. dieregeluid; 61. het Rom. rijk; 62. rustoord; 64. toegang; 66. gezantschap; 67. geestelijke.

Van boven naar beneden:

1. zonde; 2. maanstand; 3. lerland; 4. weldoorvoed; 5. bijwoord; 7. voorm. Duitse munt; 8. zoogdier; 9. Ned. rivier; 10. administratie-troepen; 11. beschroomd; 13. loterijbriefje; 16. voorzitter v. e. synode; 18. staat; 19. roofdier; 21. pl. in N.-Holland; 23. lidwoord; 24. schrijfkamer; 25. werk-

schema; 27. aartsbisschop; 29. iem. die op betaling v. e. schuld aandringt; 31. handvat; 34. klamp; 36. pl. in Drente; 40. deurvak; 42. draaikolk; 43. tijdverdrijf; 45. gedrocht; 47. bijwoord; 50. pers. vnw.; 52. feestgewaad; 54. hoofdkerk; 55. pret; 58. rijtoer; 60. vrucht; 62. landbouwwerktuig; 63. noot; 64. vrouw. titel; 65. ambtshalve.

gevestigd in het voormalig Koninklijk Weeshuis te Buren (Gld.)

MUSEUM der Koninklijke Marechaussee

Een bezoek aan dit museum geeft u inzicht in de geschiedenis van dit Wapen, het voormalig korps Politietroepen, de voormalige Rijks- en Gemeenteveldwacht, de vooroorlogse Gemeentepolitie en de huidige Rijks- en Gemeentepolitie.

Open: 1 mei - 1 oktober van dinsdag t/m vrijdag 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, zaterdag, zon- en feestdagen van 13.30-17.00 uur. Maandag gesloten. Het museum is in de wintermaanden open voor groepsbezoek van maandag t/m vrijdag van 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, uitgezonderd feestdagen. Rondleiding voor groepen op aanvraag. Weeshuiswal 9, Buren (Gld.). Telefoon 03447-1256.

BMW motorrijwielen bereikte recordomzet in 1985

1985 was het meest succesvolle jaar in het nu 62-jarige bestaan van BMW-motorrijwielen. Men slaagde erin de rekordomzet-cijfers van 1984 te overtreffen. Men bouwde in de fabriek in Berlijn-Spandau 37.104 motorfietsen, een meerproductie van 9,1%.

De grootste afnemers zijn de Verenigde Staten, Italië, Groot Brittannië, Frankrijk en Australië. De basis voor het fraaie resultaat werd in 1983 gelegd door de introductie van de K 100 viercilindermodellen.

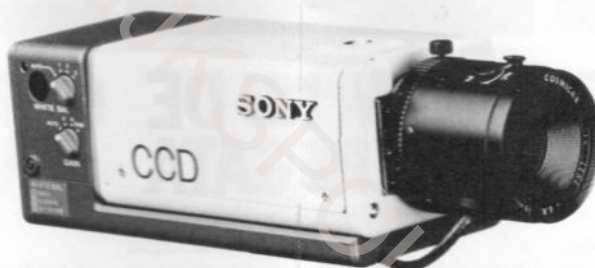
BMW is ook met de afzetresultaten in Nederland tevreden. Hoewel de verkoop van motorrijwielen in ons land afnam, wist BMW zich te handhaven en zelfs een lichte stijging te bewerkstelligen.

(Bron: BMW Persdienst)

De nieuwe 3-cilinder K 75 C van BMW.

Kleurencamera's voor bewakingsdoeleinden

Sony kleurcamera DXC 101 P.

Zowel Sony als Grundig zijn op de markt gekomen met een kleurencamera voor bedrijfs-tv. De Grundig FAC 76 Color doet het zelfs op batterijen. De DXC 101 en DXC 102 zijn de eerste CCD-camera's van Sony voor PAL kleuropname.

(Bron: Vanandel en Sony)

Police Pilot

Het is mogelijk om door middel van het Police-Pilot-systeem en Provida-apparatuur snelheden te meten vanuit rijdende voertuigen. Met het Provida-systeem kunnen, met behulp van een In-car Video, alle gegevens geregistreerd worden. De Police Pilot wordt in de Scandinavische landen en in West Duitsland al door de politie gebruikt. Het systeem kan worden afgesteld. Dat kan voor het uitrijden geschieden en is controleerbaar. Het is mogelijk het systeem aan te sluiten op een radar-unit of printer.

Met het Provida-systeem kunnen ook andere overtredingen en rijgedragingen op video worden vastgelegd, tesamen met gegevens als datum, tijd, plaats en kenteknummer van de auto. Aanvullende gegevens kunnen via de microfoon worden ingesproken.

(Bron: Vermolengroep)

In Car-Video.

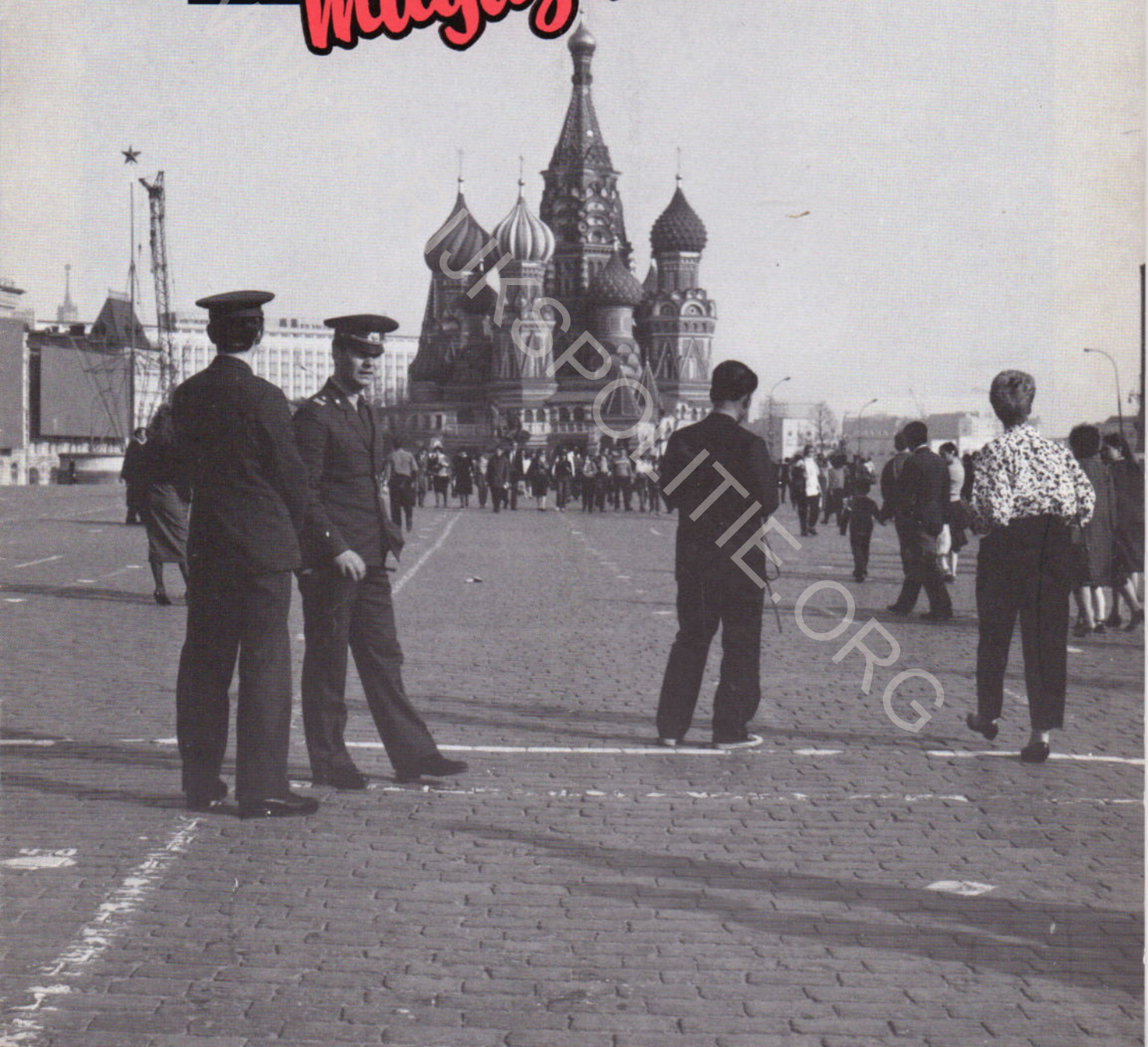
RP

27^e jaargang / nr. 9
mei 1986

Maandblad voor het
Korps Rijkspolitie

magazine

**RPm op het Rode Plein (foto) / Van 21 mei tot regeerakkoord /
'40- '45 De bevrijding: 'Omdat de politie niet deugt . . .'**

Maandblad van het
korps Rijkspolitie

27e JAARGANG / NR. 9
MEI 1986

REDACTIERAAD:

J. Baarspul, Apeldoorn
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
M.Th. van Beelen, Eindhoven
(staf district)
C. Doornhein, Dordrecht (voorz.)
(RP te Water)
A.P. Geelof, Voorburg
(Algem. Insp.)
H.G.J.J.M. Gozé, Maastricht
(recherche)
H.A.M. Heusschen, Ulf
(landgroepen)
D. Hilarides
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
P.H.M. van Hout, Den Bosch
(Techn. Rech.)
J.K. Pietersma, Amsterdam
(res. RP)
R.M. Schnitker, Schiphol
(dienst luchtvaart)
J.A. Schuurmans, Maastricht
(recherche)
R. Voskamp-Voestermans (secr.),
Driebergen (burgerpersoneel)

REDACTIE-SECRETARIAAT:

A. Huizing
Postbus 20099
7302 HB Apeldoorn
Tel. 055 - 33 09 03

REDACTIE:

A.K. Aartsma (eindredacteur),
A. Huizing

ADVERTENTIES:

J.G. Duijker
Lepelaar 27
3435 DT Nieuwegein
Tel. 03402 - 3 66 16

UITGAVE

Schaafsma & Brouwer / uitgevers
Postbus 10, 9100 AA Dokkum
Tel. 05190 - 33 22
Postgiro 83 31 11

GRAFISCHE VORMGEVING

Wagenveld Publiciteit b.v.
Dokkum

DRUK

Schaafsma & Brouwer b.v.
Dokkum

© Overname uit het RP-Magazine
is alleen toegestaan, indien de bron
wordt vermeld.

*

Abonnementsprijs f 31,00 (incl.
BTW) per jaar bij vooruitbetaling.
Opzeggen abonnement voor
1 september.
Losse nummers f 3,90.

Bij de omslagfoto:
RPM op het Rode Plein.

Slapen de spionnen van KGB en BVD tegenwoordig?

Wat had het RP-MAGAZINE in Rusland te
maken? Eindredacteur Koen Aartsma reisde
door de Sovjet-Republieken Letland,
Litouwen, Wit-Rusland en bezocht o.a.
Leningrad en Moskou. Hij doet verslag van
zijn indrukken van de USSR onder
Gorbatsjow.

Zijn de politieagenten Pjotr en Iwan die het
Rode Plein bewaken wel of geen collega's
van wachtmeester Jan Jansen van de
Rijkspolitie in Siddeburen? (deel I)

6

Politie tussen verkiezingen en regeerakkoord

9

Politie in bezettingstijd (18):

De Bevrijding.

11

Info Intern

Nieuws uit de districten

15

Postbus

22

Personalia

24

Puzzel

29

Op 1 mei begon vroeger altijd het voorjaar in Moskou. Maar ook het klimaat houdt zich niet meer aan de regels.

Wie wel? De Moskovieten steken bij rood gewoon de straat over. De jeugd drinkt teveel en de KGB zit soms te suffen.

Hoe moet dat met de handhaving van orde en gezag in de Sovjet-Unie? Impressies van en een overpeinzing tijdens een rondreis per vliegtuig, trein en auto door vier Sovjetrepublieken.

Sores van de Sovjet-politie

„Wat moet jij nou in Rusland”, sprak de bevriende politiechef, toen ik hem vertelde van mijn aanstaande reis door de Sovjetrepublieken Letland, Litouwen, Witrusland en Rusland, waarvoor ik — als toeristisch medewerker van enkele dagbladen — door het staatsreisbureau Intourist was uitgenodigd.

„Kijk maar uit!” waarschuwde een BVD-er-politieman die ik er terloops van vertelde. „Intourist is een communistische mantelorganisatie. Veel van hun mensen zijn spionnen. Die zullen proberen jou te strikken.”

Groot was dan ook mijn teleurstelling, toen ik tijdens mijn rondreis en ook daarna geen enkel aanbod kreeg. Niet van de KGB, maar ook niet van de BVD. Wat is dit, — slapen de spionnen tegenwoordig? In mijn tijd — en vader spreekt nu van een kleine dertig jaar geleden, toen hij met een groepje dienstplichtige persmensen voor de oorlogsbestemming van kapitein-censor werd opgeleid — was dat wel even anders. In die tijd — de jaren vijftig, midden in de 'koude oorlog' — wist je precies wie 'goed' en wie 'fout' was. Wij-met-ons-allen tegen het Rode Gevaar, tegen Iwan die elke dag kon komen.

Het is dus kennelijk niet meer zo duidelijk als vroeger. Bij 'hun' niet, maar ook bij 'ons' niet. Waar moet dat heen? Hoe houd je zo ooit het vertrouwde vijandbeeld in stand?

Bij alle levensgrote verschillen in ideologie beleefde ik toch ook de aardige ervaring dat zoveel dingen in het dagelijks leven van de Sovjets zoveel overeenkomst vertonen met die van de hun onbekende westerlingen. Daarnaast constateerde ik, tot mijn schrik, dat de — hopenlijk weinige — Nederlandse politiemensen die met de Centruumpartij sympathiseren, zich

Eind april — bij de repetities voor de 1 mei-parade in Leningrad — draagt de politie nog het wintertenu met bontmuts en laarzen.

in bepaalde opzichten prima thuis zouden kunnen voelen in de door hun gehate Sovjet-Unie. Het zou wellicht even moeite kosten om de bordjes te verhangen — net als in het begin van de jaren 1940-'45 — maar daarna... Een feit is dat de Sovjets gezag hebben en hun orde weten te handhaven.

Ouderwets gezag

In de Sovjet-Unie heerst nog ouderwets gezag, bij oud en jong. Schoolkinderen rijzen als één man omhoog uit hun banken, wanneer de directeur binnenkomt. Waar zie je dat nog in Nederland, behalve bij een koninklijk be-

Collega's?

Volgens de opvattingen van de International Police Association (IPA), die pretendeert niet aan politiek te doen maar wel gekozen heeft vóór Zuid-Afrika en daardoor ook niet in de UNO-geledingen gehandhaafd kon worden — kan elke politieambtenaar in het Westen een collega zijn. Ook al maakt hij bijvoorbeeld deel uit van een (politieke) politie die de Apartheid in stand houdt of zich aan martelingen schuldig maakt, zoals Amnesty International regelmatig — in Oost en West — signaleert in haar rapporten. Met hetzelfde gemak van de 'niet politieke' organisatie sluit de

IPA per definitie alle politiepersoneel van het Oostblok uit, ook de simpele verkeersagent.

Wat zijn dan wel politiecollega's? Bestaat er zoiets als een politievak, met daarin gespecialiseerd personeel voor verkeer, luchtvaart, waterpolitie, beredenen, jeugdzaken? En recherche dan? Zijn politiechefs in verschillende landen en politieke systemen elkaars collega's, zoals (militaire) officieren elkaar ook wel plegen te zien, als ze na afloop van een oorlog als schakers de gestreden veldslagen nog eens broederlijk naspelen? Kan het niet zijn dat politieambtenaar net zo min een 'vak' is als beroepsmilitair? Alleen bij een huurling, een legionair — die zich inzet voor elk systeem dat

hem betaalt — zou je van een 'vak', hoe verwerpelijk ook, kunnen spreken. De oprechte politieambtenaar mag niet te koop zijn. Hij maakt deel uit van het systeem waarbinnen hij geacht wordt te functioneren en de rechtsorde te handhaven. Voor dat systeem heeft hij gekozen. Een politieambtenaar kan zich dan ook moeilijk als niet-politiek opstellen. Laten we daarom maar voorzichtig zijn als we spreken van buitenlandse 'collega's' — en dat geldt zowel voor Oost als voor West. Pjotr uit Moskou valt dan af, net als de wachtmeester in Johannesburg en al de politiefunctionarissen in landen waar de mensenrechten stelselmatig worden geschonden.

zoek, in de rechtszaal en bij een jaarvergadering van de reservepolitie? Middelbare scholieren in de Sovjet-Unie maken halt-en-front in de gang, zoals dat eertijds ook in Nederlandse kazernes en politiescholen geëist werd. Het wordt er al heel jong ingepompt.

Op de leeftijd waarop de kleintjes vroeger hun communie deden, treden ze nu niet meer toe tot de moederkerk maar tot de moederpartij. Toen ik de prille pubers op hun spillebeentjes bij het standbeeld van Lenin opgenomen zag worden in de gesloten rijen van de rode halsdoeken, als tweede stap naar

een goed Sovjetburgerschap, — zag ik in een flits mijzelf als joch van dertien met de hand op de vlag de padvinders belofte afleggen: trouw ('aan God en mijn land') en gehoorzaamheid ('aan de padvindswet'). Met eenzelfde vanzelfsprekendheid als tien jaar later nog eens de eed op het militaire vaan-

Verkeersagent zonder verkeer, vlak bij het Rode Plein, hartje Moskou.

del zou worden afgelegd: 'trouw aan de Koningin, gehoorzaamheid aan de wetten en onderwerping aan de krijgstucht...'

Reservisten

Ook de Sovjets kennen hun voortgang in de ware leer. Wie al zo jong in de doctrine is opgenomen, kan na zijn 18e verjaardag in aanmerking komen voor een eervolle vrijetijdsbaan bij de reservepolitie.

In de Sovjetrepublieken draagt de reservist geen uniform. Een rode armband is daar voldoende en — niet te vergeten — zijn politiefluitje. Maar zelfs zonder deze onderscheidingsteken zou je hem bijna zo kunnen aanwijzen. Want het zijn de netste heren die je op straat ziet: perfect in het pak, glimmende schoenen en het haar in een scheiding. Hun taak is vooral preventief gericht: het voorkomen van onrust en wanorde. Daarom zijn ze aanwezig op de grote stations en doen ze in de weekends hun avondronde langs de café's en discotheken.

Hun grootste arbeidsvreugde beleven ze zichtbaar op het Rode Plein in Moskou, waar zij kans zien om elke dag weer de massa binnen de perken van de zebrapaden te loodsen en zo het immense plein verder leeg te houden. Wie één stap te ver zet, kan rekenen op een vals fluitconcert van de reservisten, die niets ontgaat. Dat geldt ook voor elke rookpluim, want bij het mausoleum in de Kremlinmuur — waar elke dag vele duizenden mensen anderhalf tot twee uur in de rij staan om een steelse blik op de gebalsemde 'Vader' Lenin te mogen werpen — mag niet gerookt worden. De meeste Sovjetburgers houden zich braaf aan de geen verboden. Niet in de eerste plaats om een proces-verbaal te voorkomen, maar vooral — zo werd mij meer dan eens verzekerd — om een 'lesje' te ontlopen. De moderne straf, in de vorm van een 'opvoedingsles', een verplichte cursus en dergelijke, wordt namelijk als veel zwaarder ervaren.

De politie ten oosten van 'het IJzeren Gordijn' heeft ook haar zwarte schapen. Officieel mag niet op grond van ras, geloof of sexe worden gediscrimineerd, maar bij controles — in het verkeer, in de trein of op het vliegveld — zijn de wat donker gekleurde zigeuners en andere Sovjetburgers met een wat afwijkend uiterlijk toevallig wel wat vaak aan de beurt. En dus worden onder deze groepen ook de meeste ongerechtigheden geconstateerd.

Kentering

Desondanks is het ook in Rusland en in de andere Sovjet-republieken die ik bezocht, niet meer helemaal als vanouds. Naarmate de welvaart stijgt, ontstaat er ook meer gerommel in de marge. Vooral in Moskou, waar nu eenmaal de toon wordt gezet voor alle rode trendvolgers. Hieronder enkele symptomen.

Terwijl de gemiddelde Sovjet, zelfs op een verlaten straat in de regen, niet oversteekt voordat de automaat op groen springt, steken de voetgangers in Moskou bij rood vrolijk en in drommen de straat over, zonder dat ze worden teruggefloten. „Dat doen wij zo in Moskou”, zei de gids en er pinkelden pretlichtjes in haar ogen.

Ook de jongeren lopen niet altijd en overal in de pas. Wel bij manifestaties of herdenkingen, want de herinnering aan de Tweede Wereldoorlog (met miljoenen Sovjets als nazi-slachtoffers) wordt door staat en partij zeer levendig gehouden.

Het uit-de-pas willen lopen merk je aan kleine incidentjes, die vroeger niet voorkwamen. In de trein tussen Riga (Letland) en Wilnius (Litouwen) maakte ik bijvoorbeeld een nogal pittige discussie mee tussen twee generaties. Enkele mannen van middelbare leeftijd mopperden dat 'de jeugd van tegenwoordig' het maar gemakkelijk heeft, op kosten van de staat kan studeren en niet kan meepraten over vredespolitiek omdat ze 'de oorlog niet heeft meegemaakt'. De (simultaan voor mij vertaalde) argumenten klonken mij niet onbekend in de oren. Verrassend echter waren de commentaren van de meisjes-studenten die weliswaar van de Komsomol (dus partijlid) bleken te zijn, maar de oude heren beleeft doch onomwonden lik op stuk gaven.

Toen ik in Minsk een medische vakschool bezocht, was een klas adspirant-verpleegsters direct bereid in de eigen tijd nog een uur door te discussiëren. Maar meteen na afloop informeerde de klasvertegenwoordigster of dit extra uur ook vergoed zou worden. „Jullie klas krijgt een doos bonbons”, beloofde de directeur. „Dan liever een mokkataart,” antwoordde het meisje.

Jeugdcriminaliteit

Met de jongste generaties is het wat uit de hand gelopen. In kringen van het onderwijs erkent men, dat het toege-

nomen alcoholverbruik van de ouderen ook een deel van de jeugd heeft beïnvloed. Er is een alcoholprobleem, gevolgd door een stijgende jeugdcriminaliteit. De overheid heeft onlangs zelfs toegegeven dat men zich zorgen maakt over een toenemend aantal jongeren dat verslaafd is, ook aan hard drugs.

Zoals altijd zijn er ook Sovjetburgers die positief willen denken en erop wijzen dat de meeste jongeren hard studeren of werken, zich geweldig inzetten voor hun organisaties en voor het vredeswerk. De nieuwe partijchef Gorbatsjov is realistischer. Hij heeft het alcohol- en drugsprobleem onderkend en het in de eerste plaats een verantwoordelijkheid van de ouderen genoemd. Hij wil dat zijn generatie het goede voorbeeld geeft. Sinds kort mag er pas na twee uur 's middags alcohol worden verkocht, ook in de restaurants. De overheid en het gehele bureaucratische apparaat is finaal drooggelegd.

„Zonder alcohol kan er beter en sneller gewerkt worden”, aldus Gorbatsjov, die het tevens een goede bezuiniging op de overheidsuitgaven noemt. „Kan jullie Ruding zo overnemen, die tip”, grapte de tolk, die nog nooit in Nederland is geweest, maar door het dagelijks lezen van de Volkskrant en NRC-Handelsblad goed op de hoogte is van wat zich in dat piepkleine landje afspeelt.

De maatregel komt hard aan, want in de Sovjet-Unie houdt men van een royale wodka. Maar zelfs op de Nieuwjaarsrecepties van de overheden worden er deze keer voor het eerst in de historie uitsluitend vruchtensappen en mineraalwater geschonken. „Dat ging echt te ver”, zei mij een Moskouse beleidsambtenaar, „want zonder champagne kun je niet Nieuwjaar vieren. Wij hebben toen zelf maar een fles muserende wijn mee naar kantoor genomen.”

Politiepraktijk

Wel of geen alcohol, collega of niet, wellicht interesseert het onze lezers te horen wat een gewone politieambtenaar in de Sovjet-Unie dagelijks doet, wat hij ermee verdient, hoe het zit met overuren en of ook daar iets als een onregelmatigheidstoeslag bestaat.

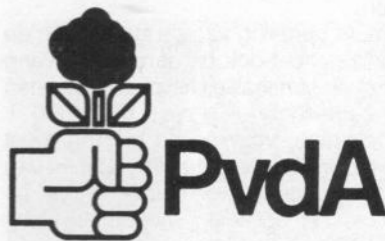
Over de alledaagse dingen uit de praktijk van de Sovjet-politieman — en de enkele vrouw — gaat het tweede (tevens laatste) artikel.

De verkiezingen voor de Tweede Kamer zijn alweer ruim een week achter de rug. Over de vorming van een nieuwe regering wordt — vrijwel zeker — op dit moment onderhandeld. Wie gaat met wie aan de komende regeringsperiode beginnen? Wat is de prijs van het compromis dat de partners te betalen hebben om de ministers en de staatssecretarissen te leveren?

Er is de laatste maanden veel geschreven over de (on-)mogelijkheden van de politie sinds de (financiële) bommen evenzeer te lijden hebben van de zure (bezuinigings-)regen. Burgemeesters, korpschefs, districts- en groepscommandanten, hoofdagenten en wachtmeesters hebben — als nooit tevoren — hun nood geklaagd.

Hoe zullen de komende vier jaren er voor de politie uitzien? Van de vier grote partijen hebben we de partijprogramma's eens nagegaan om aan de weet te komen welke plannen de politiek van links naar rechts met de politie heeft. Straks zullen we het regeerakkoord er ook nog eens op napluizen.

Politie tussen verkiezing en regeerakkoord

Partij van de Arbeid

De toekomst is van iedereen

De sociale rechtsstaat moet behouden blijven. De overheid is o.a. verantwoordelijk voor de handhaving van de rechtsorde. Tegenover de verontrustende toeneming van de criminaliteit, waaronder fraude en ontduiking van de wetgeving, zijn preventieve- en strafmaatregelen geboden. Tegen de z.g. kleine criminaliteit is door herstel van toezicht door personen en door het opleggen van herstel van aangebrachte schade een breed en volgehouden offensief noodzakelijk. Bezuiniging op rechtspleging en justitie is ongewenst.

Politie

Door veranderingen in de organisatie, opleiding en werkwijze van de politie moet meer tijd worden vrijgemaakt voor preventie en opsporing. Er moet meer aandacht worden besteed aan de kleine criminaliteit en aan de dienstverlenende taak. Het gevoel van veiligheid van de burgers moet worden verstrekt. Er moet op zorgvuldige wijze aandacht worden besteed aan slachtoffers van (vooral zeden-)delicten. Het contact met de burgers moet worden bevorderd door meer wijksgewijs te opereren. Er zijn provinciale korpsen noodzakelijk ter vervanging van de Rijkspolitie. Het zwaartepunt bij beleid en beheer daarvan moet bij de gemeentebesturen komen te liggen. Centrale beheersbevoegdheden moeten zoveel mogelijk worden toegelend aan de minister van Binnenlandse Zaken. Gespecialiseerde diensten moeten zoveel mogelijk wor-

den ondergebracht bij de gemeentelijke en provinciale korpsen. Herintreden van oudere mannen en vrouwen bij de politie moet worden gestimuleerd.

Christen Democratisch Appel

Samen werken voor morgen

De mensen moeten meer op hun eigen verantwoordelijkheid worden aangesproken. De rol van de overheid moet worden teruggedrongen. Dan zal de overheid haar gezag — bij uitstek bij de handhaving van de rechtsorde — kunnen versterken.

Wie de wet overtreedt dient de gevolgen daarvan te dragen. Stijging van de criminaliteit en daling van het aantal wetsovertredingen waarop sanctie volgt hebben gevoelens van onvrede en onveiligheid gewekt. Er is sprake van normvervagend gedrag. Door middel van boetes, vrijheidsbeneming etc. moet de overheid tonen dat zij haar wetten serieus neemt. Het justitiële apparaat moet voldoende zijn toegerust. Er moet een optimaal efficiënte organisatie en werkwijze tot stand komen. Het versterken van de zwakke schakels in het rechtssysteem, zodoende met uitbreiding van de financiële middelen, is belangrijk.

Politie

Samenwerking bij de politie moet worden bevorderd. Het inwonertal waarbij een gemeente overgaat van Rijkspolitie naar een klein gemeentepolitie-korps, moet i.v.m. die samenwerking worden verhoogd. De deconcentratie bij de RP moet daarom met kracht worden voortgezet. De verantwoordelijkheidsverdeling tussen Justitie en Binnenlandse Zaken voor de politie moet

zo blijven. Bestrijding van rellen behoort tot de taak van gewoon politiepersoneel. De instelling van een aparte oproerpolitie wordt afgewezen. Politie mensen mogen niet gedwongen worden tegen de oprechte gewetensovertuiging in te handelen. Wie het eigen geweten volgt dient niet gestraft of met sancties als ontslag of beperking van het carrièreverloop te worden geconfronteerd, als hij of zij aantoonbaar in conflict komt met rechten en beschermenswaardige belangen van anderen of met beginselen van vrede en gerechtigheid. De aandacht voor slachtoffers van delicten mag niet leiden tot verminderde opsporing en vervolging. Slachtoffers van seksuele delicten zullen — als zij daar de voorkeur aan geven — begeleid worden door vrouwelijke agenten of hulpverleners.

Volkspartij voor Vrijheid en Democratie

Als de toekomst je lief is

Massale wetsovertreding behoeft niet te duiden op het niet meer aanvaardbaar zijn van een regel. Als deze welbewust wordt gehandhaafd dient veel eerder de nakoming daarvan zoveel mogelijk te worden verzekerd. De overheid dient — in principe — niet de beleidsvrijheid te hebben de handhaving ervan achterwege te laten. Een overheid die op dit punt in gebreke blijft, ondergraaft haar eigen gezag. Het Europa van de burger vraagt een gemeenschappelijk optreden ter bescherming van de veiligheid van die burger en van zijn bezittingen. Opvang van slachtoffers van misdrijven moet financieel verzekerd worden. Zij hebben recht op een goede berichtgeving van het openbaar ministerie over hun zaak.

Politie

Het gevoel van machteloosheid en van onvoldoende bescherming tegen criminaliteit veroorzaken veel irritatie.

Versterking van de politie met manschappen en — vooral — door betere samenwerking leiden tot meer veiligheids (gevoel). De politie moet de werkorganisatie o.m. door het invoeren van automatisering verbeteren. Er moet meer politie te zien zijn op straat en in de wijk, vooral op bedreigde punten.

Bij de bepaling van de sterkte van de politie moet ook de aard en omvang van de criminaliteit ter plaatse worden meegewogen.

Opleiding, vorming en training moet worden gericht op het voorkomen van misdrijven en op de hulpverlening. Tijdens de opleiding moet extra aandacht worden besteed aan opvang van slachtoffers van (sexueel) geweld. Daartoe moeten binnen de organisatie vrouwen aanwezig worden gehouden. Om de efficiency en de effectiviteit van het politie-optreden te kunnen verbeteren moeten de mogelijkheden op het gebied van opleiding, vorming, inzetbaarheid, coördinatie en promotie worden benut. Om de gescheiden organisatie als een eenheid te laten functioneren moet de Rijkspolitie bij het ministerie van Binnenlandse Zaken worden ondergebracht. De politieke taken van de marechaussee dienen in de Politiewet te worden vastgesteld.

Het beloningsstelsel van de politie moet worden herzien. De executieve functies van de politie dienen positief te worden geherwaardeerd.

Rechtspositionele beperkingen en gebrekkige financiële middelen mogen geen reden zijn een belangrijk onderzoek te stoppen.

Democraten '66

Andere politiek

Het is een illusie te menen dat alleen door strafrechtelijk optreden een effectieve bestrijding van de criminaliteit mogelijk is. Misdaad staat niet los van bijvoorbeeld werkloosheid.

Toezicht en controle moet weer een menselijk gezicht krijgen. Het besef dat men verkeerd handelt verdwijnt indien men zich slechts gecontroleerd weet door een TV-circuit of een stempelautomaat.

Politie

De toenemende criminaliteit is een ernstig maatschappelijk probleem. De bestrijding ervan dient meer aandacht te krijgen. De papierwinkel bij de politie moet worden afgeslankt. Waar capaciteitsproblemen ontstaan doordat de politie dicht bij de burger wordt gebracht moet de prijs voor uitbreiding worden betaald.

Politie in bezettingstijd (18)

DE BEVRIJDING

Documentaire van Koen Aartsma
en Bert Huizing

„Er waren plaatsen waar de politie als een troep bange mussen bij elkaar zat (. . .) Ik vroeg: Wat voeren jullie uit? Het antwoord was: Wij weten niet wat we moeten beginnen. De hele stad is vol gewapende mensen; die lopen ons onder de voet en zeggen dat we niets te doen hebben. Ik vroeg: Waar is jullie leiding dan? Dat wisten ze niet . . .”

(PG Den Bosch in de winter van '44-'45 na een rondreis door bevrijd Zeeland).

Het lijkt snel te gaan met de bevrijding van Nederland. Een week na Dinsdag al komen de eerste Amerikaanse troepen in Limburg aan. Maastricht wordt op 14 september 1944 als eerste Nederlandse stad door de geallieerden bevrijd.

Filmbeelden die die dag zijn gemaakt tonen ons de arrestatie van een Maastrichtse politiemann. Bij de nadering van de Amerikaanse, Engelse en Canadese troepen wordt de Nederlandse politie door de Duitsers ontwapend. Terwijl veel pro-Duitsers de wijk naar het noorden nemen, blijft de politie achter. Zij wacht in spanning af wat er met hen gaat gebeuren als het Nederlandse Militair Gezag (MG) het bestuur van het bevrijde deel zal hebben overgenomen.

Gezagsvacuüm

De vraag waarmee de regering in Londen had gezeten was hoe groot het gezagsvacuüm zou zijn als de bezetter zou zijn vertrokken. Wie zou er moeten ingezet om orde en rust te herstellen? Wie zou de arrestaties van landverraders en meelopers moeten doen? Al in 1941 was de Ordedienst (OD) ontstaan waarin naast beroeps- en reservepersoneel nogal wat mannen afkomstig van marechaussee en politie zich hadden verenigd om een eventuele linkse revolutie te keren. Maar de Vertrouwensmannen, een raad van nog in Nederland verblijvende politici die van de regering in Londen opdracht hadden gekregen een chaos te voorkomen, moesten de OD in de gaten houden. De militaire royalisten zou-

'Als een troep bange mussen...'

Presentatie 3 pelotons Politie-Reserve Nederland aan H.C.v.P. Amsterdam (Versteeg) ter ondersteuning hoofdstedelijke Politie (1945/1946). (Midden commandant Offermans).

den eens gebruik kunnen maken van de mogelijkheden die een gebrek aan gezag bood.

Hoe zouden de wanhopige nationaal-socialisten na de komst van de geallieerden reageren? Op welke wijze zouden Nederlanders de Duitsers en Duitsgezinden die nog in ons land waren behandelen?

Het Militair Gezag wil bij de handhaving gebruikmaken van de OD als een soort van hulppolitie. Maar ook van het machtsinstrument bij uitstek: de politie . . .

Ze zou haar normale werk moeten doen. Dat wil zeggen dat ze moet optreden tegen toegenomen criminaliteit, zwarte handelaren en zedenverwildering. Politieke excessen moeten worden voorkomen en tevens wordt de zuivering van de Nederlandse bevolking op haar schouders gelegd.

Dat betekent dat ze zich moet gaan bezighouden met verdachten van misdrijven uit het Buitengewoon Strafrecht en dat ze NSB'ers, WA'ers, SS'ers, leden van de Nationale Jeugdstorm, Landwachters en Landstormers en leidinggevendenden bij nationaal-socialistische kranten of tijd-

schriften zal moeten arresteren.

Mr E.L.M.H. baron Speyart van Woerden, voor de oorlog procureur-generaal van het Bossche gerechtshof en vooral bekend van de Zaak Oss, komt na vier jaar als Indisch gijzelaar te hebben vastgezet op 23 oktober 1944 teruggeflitst van zijn onderduikadres naar 's-Hertogenbosch. Daar neemt hij de taak van procureur-generaal, tevens fungerend directeur van politie in het bevrijde zuiden (waaronder Zeeland) op zich. De PG wenst zich te houden aan de lastgeving van het MG. Hij heeft geen boodschap aan de gevoelens van wantrouwen tegen de politie na alles wat er zich in de afgelopen oorlogsjaren heeft afgespeeld. Dat die politie door haar optreden aan gezag heeft ingeboet en niet alleen haar wapens maar ook haar zelfvertrouwen is kwijtgeraakt wenst hij niet waar te nemen. De procureur-generaal heeft geen haast met de zuivering onder het politiepersoneel. En over de wijze waarop dat zal moeten gebeuren heeft hij ook zo zijn mening: „Ik heb in Den Bosch de commissaris van politie en de hoofdinspecteur vervangen (. . .) De kop is gesaneerd, dus is er geen

zo blijven. Bestrijding van rellen behoort tot de taak van gewoon politiepersoneel. De instelling van een aparte oproerpolitie wordt afgewezen.

Politiepersonen mogen niet gedwongen worden tegen de oprechte gewetensovertuiging in te handelen. Wie het eigen geweten volgt dient niet gestraft of met sancties als ontslag of beperking van het carrièreverloop te worden geconfronteerd, als hij of zij aantoonbaar in conflict komt met rechten en beschermenswaardige belangen van anderen of met beginselen van vrede en gerechtigheid.

De aandacht voor slachtoffers van delicten mag niet leiden tot verminderde opsporing en vervolging. Slachtoffers van seksuele delicten zullen — als zij daar de voorkeur aan geven — begeleid worden door vrouwelijke agenten of hulpverleners.

Volkspartij voor Vrijheid en Democratie

Als de toekomst je lief is

Massale wetsovertreding behoeft niet te duiden op het niet meer aanvaardbaar zijn van een regel. Als deze welbewust wordt gehandhaafd dient veel eerder de nakoming daarvan zoveel mogelijk te worden verzekerd. De overheid dient — in principe — niet de beleidsvrijheid te hebben de handhaving ervan achterwege te laten. Een overheid die op dit punt in gebreke blijft, ondergraaft haar eigen gezag. Het Europa van de burger vraagt een gemeenschappelijk optreden ter bescherming van de veiligheid van die burger en van zijn bezittingen. Opvang van slachtoffers van misdrijven moet financieel verzekerd worden. Zij hebben recht op een goede berichtgeving van het openbaar ministerie over hun zaak.

Politie

Het gevoel van machteloosheid en van onvoldoende bescherming tegen criminaliteit veroorzaken veel irritatie.

Versterking van de politie met manschappen en — vooral — door betere samenwerking leiden tot meer veiligheids (gevoel). De politie moet de werkorganisatie o.m. door het invoeren van automatisering verbeteren. Er moet meer politie te zien zijn op straat en in de wijk, vooral op bedreigde punten.

Bij de bepaling van de sterkte van de politie moet ook de aard en omvang van de criminaliteit ter plaatse worden meegewogen.

Opleiding, vorming en training moet worden gericht op het voorkomen van misdrijven en op de hulpverlening. Tijdens de opleiding moet extra aandacht worden besteed aan opvang van slachtoffers van (sexueel) geweld. Daartoe moeten binnen de organisatie vrouwen aanwezig worden gehouden. Om de efficiency en de effectiviteit van het politie-optreden te kunnen verbeteren moeten de mogelijkheden op het gebied van opleiding, vorming, inzetbaarheid, coördinatie en promotie worden benut. Om de gescheiden organisatie als een eenheid te laten functioneren moet de Rijkspolitie bij het ministerie van Binnenlandse Zaken worden ondergebracht. De politieke taken van de marechaussee dienen in de Politiewet te worden vastgesteld.

Het beloningsstelsel van de politie moet worden herzien. De executieve functies van de politie dienen positief te worden geherwaardeerd. Rechtspositionele beperkingen en gebrekkige financiële middelen mogen geen reden zijn een belangrijk onderzoek te stoppen.

Democraten '66

Andere politiek

Het is een illusie te menen dat alleen door strafrechtelijk optreden een effectieve bestrijding van de criminaliteit mogelijk is. Misdaad staat niet los van bijvoorbeeld werkloosheid.

Toezicht en controle moet weer een menselijk gezicht krijgen. Het besef dat men verkeerd handelt verdwijnt indien men zich slechts gecontroleerd weet door een TV-circuit of een stempelautomaat.

Politie

De toenemende criminaliteit is een ernstig maatschappelijk probleem. De bestrijding ervan dient meer aandacht te krijgen. De papierwinkel bij de politie moet worden afgeslankt. Waar capaciteitsproblemen ontstaan doordat de politie dicht bij de burger wordt gebracht moet de prijs voor uitbreiding worden betaald.

Binnenlandse Strijdkrachten in Eindhoven. Marechausees maken er deel van uit.

enkele reden om de politie te boycotten."

'Lummels'

Een van zijn ambtenaren gaat dat niet ver genoeg voor de '(...) lummels, die om een rijksdaalder meer te verdienen, vochten om een transport goede Nederlanders voor de Gestapo weg te brengen naar Middelburg, omdat dat verder ligt dan Nijmegen of Utrecht, dat in een dag heen en weer bereisd kon worden'.

Speyart van Woerden: „(...) *Waarom wordt de last tot samenwerking met de politie niet opgevolgd?*”

De ambtenaar: „*Omdat de politie niet deugt ...*”

De procureur-generaal blijft er bij dat de politie de hoofdrol moet spelen bij het ordenen van de verwarde samenleving. Hij gaat daarmee in tegen de publieke opinie en stuit op tegenstand van het verzet. Terwijl de politie ontwapend en onzeker afwacht worden tienduizenden gearresteerd door OD en Binnenlandse Strijdkrachten (BS). In overall, met helm, getooid met een 'Oranje'-armband en voorzien van een vuurwapen en arrestatiebevoegdheid dringen de 'mannen van de prins' zoals ze zich-zelf noemen de huizen binnen om 'moffen-meiden' op te halen en zwarthandelaren te arresteren. Met illegaliteit heeft de 'WA van de prins' zoals de man in de straat de stoottroepen noemt weinig te maken. Het is bij de BS vaak niet pluis. Hun optreden doet hier en daar verdraaid veel denken aan het optreden van de Duitsers.

NSB'ers — en zij die ervoor doorgaan — worden in fabrieken, scholen en loodsen gestopt. De arrestaties vinden vaak plaats op anonieme aangifte —

formulier af te halen op het politiebureau — van boze buurman of bedrogen echtgenote. Er wordt geen administratie bijgehouden. Niemand weet wie en waarom iemand is aangehouden. Om onschuldigen bekommert men zich evenmin.

Speyart van Woerden vergelijkt de BS met de bende van Toon de Soep, een bekende recidivist uit Oss, 'maar dan met een ideaal'.

Enkele politiemensen hebben kans gezien een 'Oranje'-armband te bemachtigen. Ze lijken door de BS geaccepteerd, maar voor het overige leggen de stoottroepen slechts minachting voor de politie aan de dag.

De pogingen van de baron om terrein te winnen voor de politie op de BS mislukken. Zijn voornemen om de politie de belangrijkste taak op te dragen bij arrestaties en vrijlating van verdachte Nederlanders zullen hem opbreken. Er gaan geruchten dat de illegaliteit hem buitenspel wil zetten. Er wordt gesproken van een aanslag of van een gijzeling. De procureur-generaal moet in Londen verschijnen. Speyart van Woerden mag zijn functie voorlopig niet meer uitoefenen. Hij krijgt de tijd om in Carnaby Street te gaan winkelen.

Ontreddering

Er komt een nieuwe algemene lastgeving. Daarin wordt ervan uitgegaan dat, zo spoedig mogelijk na de bevrijding, de gezuiverde politie, aangevuld met illegale werkers zich met het opsporen en aanhouden van foute Nederlanders gaat bezighouden.

Het eerste optreden blijft echter in handen van de BS. Tot het moment dat generaal-majoor mr H.J. Kruls, chef-staf van het MG, bepaalt dat het politie-

apparaat mag optreden mogen politiemensen alleen arresteren als hen de bevoegdheid daartoe is gegeven. Arrestanten moeten meteen worden overgedragen aan de BS. Het militaire bestuur verwacht in het nog te bevrijden deel van Nederland dezelfde problemen met de politie aan te treffen als in het zuiden. In de *Handleiding voor Chefs van de Gemeentelijke Politie-korpsen en de Commandanten van Afdelingen der Koninklijke Marechaussee* dat in februari 1945 gereed is wordt bij 'Zuivering van de Bevolking' bepaald dat er een Centrale Opsporingsraad (COR) moet komen waarin behalve een vertegenwoordiger van het MG een aantal uit de illegaliteit afkomstige leden zijn opgenomen. 'Enige dezer leden zijn hogere politieambtenaren'. In de Opsporingsdiensten (POD), bestaande uit drie of meer leden die zijn gekozen in overleg met belangrijke verzetsgroepen wordt zo mogelijk tenminste één lid uit het volkomen betrouwbare politiepersoneel opgenomen. De aanhouding geschiedt door o.m. leden van de politie van wie wordt geoordeeld dat zij zich gedurende de vijandelijke bezetting op vaderlandse wijze hebben gedragen ...

„De politie wordt dus niet terstond in haar geheel als apparaat ingeschakeld, hetgeen begrijpelijk is aangezien dit apparaat eerst naar behoren dient te worden gezuiverd ...”

„Vanzelfsprekend blijft de politie gedurende dit overgangsstadium de normale dienst verrichten. Zodra de politie in een bepaalde gemeente of in een bepaald gebied wederom in staat kan worden geacht haar volle medewerking te verlenen, zal zij voor de zuivering worden ingeschakeld ...”

Eén politie

Kruls gaat ervan uit dat onmiddellijk na de bevrijding van Nederland „maatregelen dienen te worden genomen ten einde enerzijds de politie zo snel mogelijk weer in geordend verband te laten functioneren en haar anderzijds in staat te stellen het vertrouwen der bevolking, waar nodig, te herwinnen ...”

Er komt één algemene politie. De platelandspolitie blijft georganiseerd als de marechaussee tijdens de oorlogsjaren.

Om de politie weer 'het vertrouwde aanzien' te geven moet dadelijk na de bevrijding haar ver-Duitse aanzien worden ontnomen. „*Zo mogelijk 48 uur na de bevrijding zullen alle leden*

der politie weer teruggaan naar de oude Nederlandse titulatuur." In de handleiding volgt een uitgebreid schema van de vertaling van de oorlogsrangenen naar de gewenste aanduidingen bij de gemeentepolitie.

„Men verwijdere onmiddellijk de spiegels van de kragen", luidt de opdracht. Op de pet en de kraag maakt de Nederlandse leeuw zijn entree. De Duitse epauletten worden vervangen door gevlochten zilveren. Voor de gemeentepolitie worden nieuwe rangonderscheidingstekenen ingevoerd. Voor wat betreft de uitmonstering gaat de marechaussee terug naar voor de oorlog. Maar het Duitse uniformmodel met de laarzen blijft...

Hupo's/Huma's

De 'hupo's' en 'huma's' worden begin '45 in een battledress, een veldmuts en een armband met een 'P' gestoken. Het zijn Nederlanders tussen de 20 en 35 jaar die eind '44 zijn geworden voor een hulptaak bij de politie. Kandidaat hulppolitiemannen en hulpmarechaussees die in het verzet hebben gezeten genieten de voorkeur. Maar ook anderen 'die vrijstaan tegenover de bevolking van hun standplaats' en een baan bij de politie willen, kunnen solliciteren. Hun anteceden-ten worden o.a. nagegaan aan de hand van de duizenden dossiers van jongemannen die in de oorlogsjaren al eens hadden geprobeerd bij de politie te komen.

In januari 1945 kondigt B.W. van Mourik Broekman — we kennen hem van zijn tijd dat hij als inspecteur 1e klasse

in Den Haag werkte en van zijn periode dat hij luitenant was bij het directoraat-generaal van politie tot de bevrijding —, nu hoofd van de sectie Politie van het MG, de formatie van een Mobiele Politie Reserve aan.

Van deze reserve van 500 man maken ervaren politiemannen deel uit. Het geheel staat onder leiding van de voormalige Vughtse korpschef, later RP-officier, F.M.C. Offermans. Het ligt in de lijn van de verwachtingen dat in het nog te bevrijden gebied dezelfde ontredender bij de politie zal worden aangetroffen. Vooruitlopend op de problemen van een trage zuivering, het wantrouwen onder de bevolking en om de BS zo snel mogelijk van het toneel te laten verdwijnen zal de eenheid met het geallieerde front optrekken. Al in september houdt de reserve op te bestaan.

Chef-staf Kruls wil zo snel mogelijk terug naar verhoudingen waarbij de politie als gezags- en opsporingsapparaat optreedt. Hij wil bovendien de burger weer aan het werk zien. Hij verwijt de politie in het januari-nummer van het Politieblad voor het bevrijde Nederlandse gebied 'slapte' als ze in gebreke blijft arbeiders van huis te halen om sneeuw voor de geallieerden te ruimen.

Van Mourik Broekman vindt in januari dat er bij de politie eerst maar eens weer aangepakt moet worden. De zuivering bij de politie schuift hij voor zich uit:

„Die is nog niet voltooid, bezetten de meest karaktervolle en bekwame mensen nog niet alle belangrijke posten,

zijn de ten onrechte bevorderden nog niet allen teruggezet (...). Maar mogen wij waarlijk de oplossing van al deze kwesties nu reeds als eis stellen? (...) Oplossing van deze landelijke problemen vergt een deskundig geleid apparaat. De meeste van de bezwaren zijn klein in vergelijking met de hulp aan het zo zwaar beproefde bezette gebied." Van Mourik Broekman belooft de politie een zeer belangrijke plaats in 'ons Vaderland'. „De ruggegraat moet worden gevormd door degenen die gedurende de bezetting werkelijk karakter hebben getoond."

Simpel

Een korpschef roept in een 'Opwekkend Woord' in het Politieblad op tegen de burger streng op te treden:

„Wij moeten van ons volk eisen dat de overheidsvoorschriften absoluut eerbiedigt (...). Het is eigenlijk zo simpel en vanzelfsprekend aan welke eisen de Nederlandse politie juist nu moet voldoen: gestrengheid, onkreukbaarheid, rechtvaardigheid, een strijdbare en onbaatzuchtige geest (...). En waar onde kracht tekort schiet helpt Hij!"

In het zuiden moet de diender weer dienen. Er moeten inlichtingen worden verzameld. Mr F.A.J. Deelen, die sinds het vertrek van procureur-generaal baron Speyart van Woerden met de waarneming van diens functie is belast, is benieuwd naar de stemming bij de politie en naar de houding van de politie tegenover de bevolking en omgekeerd. Hij wil weten van de activiteiten van politieke groeperingen en van de illegaliteit. Per 3 maart wil hij op de hoogte worden gehouden van het aantal processen-verbaal dat de politie opmaakt.

Er is verloop onder het personeel. Sommigen willen hun militaire carrière van voor 14 mei '40 voortzetten.

Er zijn liefhebbers om uitgezonden te worden naar Nederlands Oost-Indië.

Op 5 mei 1945 gaat in heel Nederland de vlag uit. In het noorden doen zich dezelfde taferelen voor als zich in het zuiden hebben afgespeeld. NSB'ers en vrouwen die verkering hebben gehad met een Duitser lijken hun rechten te hebben verspeeld. De 'moffenmeiden' worden onder gejoel van de zwijgende meerderheid kaalgeschoren, met pek ingesmeerd en met kippeveren bestrooid.

Op de bureaus wacht het politiepersoneel in spanning af wat er met haar gaat gebeuren. Wie van hen zal er worden gearresteerd, hoe zal de zuivering verlopen?

Amsterdamse politieagenten bij de bevrijding gearresteerd en op de Levantkade geïnterneerd.

Minister De Korte: 'Optreden Politie 40-45 niet best'

„In de na-oorlogse beoordeling over het optreden van de politie in de oorlogstijd '40-'45 klinkt een gevoel van diepe teleurstelling door. Ze heeft zich zo gemakkelijk en heel vaak zonder weerstand van betekenis laten inschakelen bij het werk van de Duitsers. Het oordeel over het politieapparaat van die tijd als geheel is niet best. Er zijn teveel momenten aan te wijzen waarop de politie verstek liet gaan als zij kans had haar vaderlandslievendheid te bewijzen.”

Aldus dr R.W. de Korte, minister van Binnenlandse Zaken op 6 mei te Harderwijk, waar hij in het gemeentehuis het eerste exemplaar van het boek 'Politierapport 1940-1945. Dagboek van een politieofficier' kreeg aangeboden.

De bewindsman stelde vast dat anno 1986 het spreken over de rol van de Nederlandse politie in die oorlogstijd nog steeds een 'tere zaak' is. „Wie jonge mensen hoort over het reilen en zeilen van het politieapparaat tijdens de bezettingsjaren verneemt ongeloof, verbazing en soms verwijten.”

Prof. De Jong

De minister haalde de opmerkingen aan van professor Lou de Jong in zijn geschiedschrijving over het Koninkrijk der Nederlanden die, als een van de oorzaken van het afglijden van de politie, de lijdzaamheid van o.a. de secretarissen-generaal van Justitie en Binnenlandse Zaken en de vervanging van goede politiemensen aan de leiding door Duitsgezinden. Dr. De Korte: „Het is een onvoldoende argumentatie . . .”

Het was hem opgevallen dat wie spreekt met de mannen die in de oorlogsprperiode bij de politie werkten, moet luisteren naar praktijkverhalen. Zo'n verhaal wordt ons bijvoorbeeld verteld door H. Kraaijenbrink. Hij was van 1941 tot 1945 korpschef van de gemeentepolitie van Harderwijk. De burgemeester was van het goede hout gesneden. Onder de negentien korpsleden zat niet een foute diender. Dr De Korte: „Dat gaf een zekere voor-

sprong op de korpsen elders. Het Harderwijkse korps was in staat vanuit die gezindheid temidden van Duitse bezetters en landverraders te functioneren.”

En daarom is 'Politierapport 1940-1945' ook niet een dagboek geworden van een politieofficier maar dat van de korpschef van de politie van Harderwijk en niet representatief voor het doen en laten van de Nederlandse politie in oorlogstijd als geheel.

Harderwijk vormde een uitzondering.

H. Kraaijenbrink

Die positie was niet in de laatste plaats te danken aan de opstelling van korpschef Kraaijenbrink die met zijn mensen 'legaal' de illegaliteit inging. Burgemeester J.E. van Boeijen prees de moed van zulke mensen die ondanks alle risico's van dien toch in hun openbare functie aanbleven. „Ik heb van nabij de persoonlijke misère gezien waarop sommigen die keuze hen soms is komen te staan. Ik durf er nauwelijks aan te denken ermee zelf geconfronteerd te worden.”

Over dat soort van vraagstukken vinden we in het boek niet veel terug. Het boek rapporteert in verhalende vorm het functioneren van een klein politie-

korps door de vijf oorlogsjaren heen. De realiteit van het politiewerk bleef door de auteur beperkt tot de directe omgeving van het provinciestadje. De rol van ambtenaren aan de top van het politiebedrijf komt nauwelijks aan de orde.

Toch zijn er twee redenen te noemen waarom wij het boek het lezen waard vinden. In de eerste plaats geeft het een beeld wat zich zoal in de drukke garnizoensplaats afspeelde, gebaseerd op aantekeningen die de nu tachtigjarige heer Kraaijenbrink in de oorlog maakte. Een andere aanleiding om het aan te schaffen is de mogelijkheid om kennis te nemen van veel documentatie waarmee de politie in de oorlogperiode te maken kreeg.

'Politierapport 1940-1945' kwam tot stand met financiële steun van het Prins Bernhard Fonds en van het Provinciaal Bestuur van Gelderland. Het

Het korps van Harderwijk 15 april 1941. Zittend, derde van links H. Kraaijenbrink.

boek telt bijna 500 (gebonden) pagina's, kost f 69,50 en is uitgegeven door De Walburg Pers in Zutphen.

(AH)

De volgende aflevering:

**HOE WERD DE
POLITIE GEZUIVERD?**

Met bijdragen van:

Hay Clabbers, Piet Gorissen, Fokko Scholtens, Ria Voskamp-Voestermans, Johan de Vries e.a.

Eindredactie:
Bert Huizing.

Mr. A. Kosto (PvdA):

'Reservopolitie in piek-bezetting rol laten spelen'

APELDOORN. — „De Partij van de Arbeid wil niet van de reservopolitie af. Het moet echter niet zo worden dat de reservopolitie wordt ingezet waar de reguliere politie het werk moet doen. Maar we kunnen ons voorstellen dat de reservisten een rol gaan vervullen als er sprake is van piekbezetting bij hun beroepscollega's. Je zou kunnen denken aan het politiewerk bij bloemen-corso's, wielerronden e.d. De reservopolitie zou dan een welkome aanvulling kunnen betekenen. Deze maatschappelijke dienstverlening zal naar behoren moeten worden gehonoreerd. De uitrusting en de kleding van de reservist moet gelijk worden

aan die van de beroepsmensen van Rijks- en Gemeentepolitie."

V.r.n.l.: De Tweede Kamerleden Kosto (PvdA), Dijkstal (VVD) en Gualthérie van Wezel (CDA). Geheel links de heer H.K. Pietersma, hoofd Bureau Reserve-Rijkspolitie.

35 jaar reservist

Minister Korthals Altes was in Apeldoorn aanwezig om de jaartekens uit te reiken voor mensen met meer dan een 35-jarige staat van dienst bij de reserve-Rijkspolitie. Het was voor het eerst dat de onderscheidingen werden verleend. De 35-jaartekens gingen naar:

G.H.M. van den Bergh te Elst; C. van den Brink te

Huissen; A. van Erk te Lekkerkerk; P.J. van Etten te Pijnacker; J.J. Immink te Gendringen; A. Joffe te Assen; P. Leeuwenburgh te Binnenmaas; P. Ouwehand te Voorschoten; W. Rademaker te Hazerswoude; W.F. van Rees te Barendrecht; H. Schipper te Putten; W.F. Voortman te Diemen; C.A. Waser te Pijnacker; N. Zeelenberg te 's-Gravenzande; P. van der Zwet te Lisse.

De minister van Justitie reikt de 35-Jaartekens uit.

Aldus mr Aad Kosto, Tweede Kamerlid van de Partij van de Arbeid op 9 mei 1986 tijdens de algemene vergadering van de landelijke reservisten van het korps Rijkspolitie te Apeldoorn.

De bijeenkomst werd bijgewoond door de minister

van Justitie, mr F. Korthals Altes en de Kamerleden mr J.S.L. Gualthérie van Wezel (CDA) en mr H.F. Dijkstal (VVD). De parlementariërs — alle drie lid van de Vaste Kamercommissie voor Politie — waren uitgenodigd om het partijstandpunt over de reservopolitie naar aanleiding van het rapport 'Naar erkenning van de Reservopolitie' uit te spreken.

Rambo's

„Reservisten worden wel eens fanatiekelingen genoemd: de Rambo's van de lage landen. Waarom ze dat imago hebben is me niet duidelijk. Waarom zou je niet uit idealisme, uit verantwoordelijkheidsgevoel of gewoon omdat je het leuk vindt, geen politiereservist kunnen zijn. We willen geen burgerwachten. De overheid wil wel een goede relatie met de burgers van ons land. Dan valt te denken aan de reservopolitie", aldus de VVD'er Dijkstal. „Het mag nooit een

apart, zelfstandig instituut worden. En wat de prijs betreft die ervoor betaald moet worden? Het gaat om drie miljoen gulden. Waar praten we dan nog over?"

Ook de christen-democraat Gualthérie van Wezel sprak zich uit tegen het fenomeen burgerwachten. Hij concludeerde overigens dat de burger zich meer dan ooit bedreigd voelde: „Er is sprake van toenemende criminaliteit, de geweldspiraal voert naar omhoog. Het vertrouwen in de politie is wegge gevallen. Door de arbeidsduurverkort ing en bijvoorbeeld de vergoeding van overuren in vrije tijd manifesteert zich een steeds groter gebrek aan mankracht bij de politie. Maar de prijs van de handhaving van de orde laat zich moeilijk vertalen in financieringstekorten. Het wordt tijd initiatieven van burgers op dat gebied te incadren. Het betrekken van politiereservisten bij de handhaving van de openbare orde beschouw ik als een vorm van solidariteit van burgers met de overheid.”

Hij stelde voor om 'als de bereidheid daartoe aanwezig is' op zondagen en andere vrije dagen reservisten in te zetten bij voetbalwedstrijden die veel politie-uren vergen. De rekening voor de inzet zou naar de KNVB of de clubs kunnen worden gestuurd. De CDA'er noemde de teruggang van het aantal reservisten bij de gemeentepolitie 'onrustbarend'. „De reservepolitie moet als ondersteunende factor worden opgenomen in het politiebeleid. Ze verdient een meer nationale maatschappelijke erkenning.”

Alle drie politici spraken zich uit voor een (nieuwe) taakomschrijving voor de reservepolitie in de Politiewet.

Geen regeringsstandpunt

Minister Korthals Altes noemde het voortbestaan van de reservepolitie 'buiten kijf'. Hij zei teleurgesteld te zijn dat het voor april toegezegde standpunt van de regering niet voor de verkiezingen op

21 mei bepaald kon worden. Er is bij de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, de burgemeesters en de korpschefs van gemeentepolitie geen eensluidend oordeel te beluisteren over mogelijke uitbreiding en inzet van de reservisten, aldus de bewindsman.

Hij pleitte ervoor de reservepolitie meer bij het politiewerk te betrekken: „Moeten we blijven vasthouden aan de standpunten van 1948 toen de reservepolitie in het leven werd geroepen? Hoe willen we overigens de opleiding aan de praktijk toetsen en mensen trainen voor hun optreden ingeval van oorlogsdreiging en rampen als we niet vaker een beroep op haar doen?”

Hij toonde zich met de politievakbonden tegenstander van inzet van reservepolitie onder normale omstandigheden. „Als het gaat om het opvullen van structurele tekorten dan behoort de overheid daarvoor te zorgen.” Hij was evenmin voor-

Al bij opening districts bureau Alkmaar:

Wegloop niet alarmerend, wel signaal

ALKMAAR. — „Kunnen wij, burgemeesters, de verantwoordelijkheid voor de handhaving van de openbare orde en de veiligheid nog aan? Het verschil tussen de vraag van het publiek om hulp en

de reservisten om eenzelfde uitrusting en uniformering ('Dadelijk lopen de reservisten weer in een overall met een armband') merkte hij op: „Ik heb van de minister van Financiën inmiddels mijn laatste crediet in deze regeringsperiode gehad.”

Respect

De enige die in het zicht van de verkiezingen nog wat weg te geven had was mr Aad Kosto, behorende tot een oppositiepartij: „Ik heb respect voor mensen die zich

het aanbod van de Rijkspolitie wordt steeds groter. Vanuit het veld kijken wij met jaloezie naar de staf van het district waar het aantal medewerkers blijft groeien, terwijl de politie in onze gemeente het met een steeds krappere bezetting moet doen bij een toenemende werkdruk. Vacatures van wachmeesters worden niet opgevuld en overwerk moet met vrije tijd worden vergoed. Hoe moet het deze zomer met een dienstrooster, waarop mensen prikken met vijftig vrije dagen, in een gebied waar 's zomers tienduizenden hun vertier zoeken?”

Aldus drs L.W. Stam, burgemeester van Schagen tot minister mr F. Korthals Altes van Justitie die op 28 april het nieuwe districts bureau van de Rijkspolitie in Alkmaar kwam openen.

Spiraal

„Hoe kunt u doen alsof alles naar wens gaat, alsof de politie nog ruimte heeft voor projecten als slachtofferhulp, aanpak kleine criminaliteit, verbetering van de relatie politie-publiek etc., terwijl u van alle kanten signalen krijgt dat we op instorten staan? Hoe kunt u meewerken aan die neerwaartse spiraal? Onderzoeken naar zware misdrijven zijn stopgezet omdat er geen geld meer is. Alle flexibiliteit bij de politie is wegbezuinigd”, luidde het verwijt van opperwachmeester A.W.J. Leijen voorzitter van de dienstcommissie van het district Alkmaar van de Rijkspolitie.

Leegloop

De Algemeen Inspecteur meende dat recentelijke publicaties over 'leegloop' van het korps Rijkspolitie overtrokken waren. „De afgelopen twee jaar hebben 188 medewerkers het Korps, anders dan met functioneel leeftijdsontslag, verlaten. Van

Onderonsje van minister Korthals Altes met de parlementariërs Kosto (r) en Gualthérie van Wezel.

stander van inzet van reservepolitie bij het tegengaan van voetbalvandalisme. Hij achtte het controleren van supporters in eerste instantie een verantwoordelijkheid van organisatoren van het evenement.

Op de vraag van de kant van

om de samenleving bekomen. In dat kader plaatste ik ook de reservepolitie die zich beschikbaar stelt nu de rechtsorde onder druk staat en teveel wordt overgelaten aan een politie die voor haar werk te weinig krijgt betaald.”

(AH)

Openingshandeling: Minister Korthals Altes merkt het nieuwe districts-bureau in het kader van de actie 'Goed Gemerkt'.

hen stapten er 57 over naar de gemeentepolitie en 25 namen een andere overheids-betrekking aan. 64 Rijkspolitieambtenaren verdwenen naar het bedrijfsleven. Een aantal dat minder alarmerend is dan met het begrip leegloop wordt gesuggereerd. Op een personeelsbestand van ongeveer 11.000 executieve politiemensen in absolute cijfers niet veel. Toch een signaal waarmee wij in de

toekomst in verhevigde mate zullen worden geconfronteerd als onze organisatie haar aantrekkingskracht zou dreigen te verliezen." Generaal Frackers stelde de vorming van een commissie in het vooruitzicht die zich bezig zal moeten houden met de ontwikkeling van een loopbaanbeleid met 'een doeltreffende, doelmatige, maar bovenal mensgerichte aanpak'.

(AH)

(Foto's Techn. Rech.)

James Wattstraat 19

In april 1981 haalde de staf van het district Alkmaar van de Rijkspolitie het NOS-journaal en de landelijke pers met een demonstratie tegen de slechte behuizing (in 7 panden). Bovendien zag het er op dat moment niet naar uit dat Rijksgebouwendienst het district op korte termijn onder een beter dak zou

helpen. Rijksgebouwendienst in Haarlem reageerde geschrokken op zoveel publiciteit: „De zaak is bij de Rijkspolitie volkomen uit de hand gelopen, maar het is ons wel duidelijk dat de mensen in Alkmaar geholpen moeten worden." In maart 1982 verhuisde een deel van de staf naar het adres James Wattstraat 19 in Alkmaar.

Bleiswijkse muis kreeg een justitiële staart

DEN HAAG. — Bij verkeerscontrole moet voorkomen worden dat de burger met een zo grote verscheidenheid aan diensten wordt geconfronteerd dat het karakter ervan op de achtergrond raakt en een aanzienlijk oponthoud voor de bestuurder dreigt.

Na het stopsteken van de politie moet de controle in de directe omgeving kunnen plaatsvinden. Het oponthoud moet zoveel mogelijk worden beperkt. Aldus luidde de boodschap van minister Korthals Altes van Justitie, naar aanleiding van vragen en opmerkingen over de wijze waarop in de tweede helft van 1984 in het district Den Haag van de Rijkspolitie een verkeerscontrole werd uitgevoerd. Bij die gebeurtenis werden verkeersdeelnemers die op Rijksweg 12 waren aangehouden, naar een van de veilinghallen te Bleiswijk geleid waar ze door verscheidene opsporingsdiensten werden gecontroleerd.

Privacy

De procureurs-generaal bij de gerechtshoven hebben randvoorwaarden vastgesteld voor dergelijke grote verkeersacties. Zij kwamen tot de slotsom dat verkeerscontroles (o.m. door de aandacht die de pers eraan besteedt) een nuttige functie

vervullen, maar dat ze niet een te grote inbreuk mogen maken op de privacy van de weggebruiker.

De verkeerspolitieambtenaar mag zijn 'klanten' kiezen 'zonder dat op dat moment een redelijk vermoeden van enig strafbaar feit aanwezig behoeft te zijn'. De controle moet in eerste instantie betrekking hebben op de autopapieren en er mag een globaal onderzoek worden ingesteld naar het voertuig. Als een noodzakelijk onderzoek aan het voertuig moet worden uitgevoerd kan dat op grond van art. 33, lid 2 van de Wegenverkeerswetgeving.

Bijzondere diensten

In beginsel dienen geen diensten ingeschakeld te worden die geen taak hebben op het gebied van regeling van het verkeer en het vervoer over de weg. Controleurs van motorrijtuigenbelasting, Rijksverkeersinspectie en controleurs gevaarlijke stoffen kunnen erbij worden betrokken. In het grensgebied kan ook de douane aan de controle deelnemen. Haar betrokkenheid dient beperkt te blijven tot de controle op het internationale vrachtverkeer en de brandstofcontrole. Als bijvoorbeeld veevervoer te verwachten is kan met het personeel van de Algemene Inspectiedienst worden samengewerkt. Bijzondere politie als bijvoorbeeld opsporingsdiensten op het gebied van wapens en drugs mogen op de achtergrond worden gehouden. Zij zullen pas mogen optreden als er een redelijk vermoeden bestaat van een strafbaar feit op hun terrein.

Chauffeurs die geen of een simpele overtreding hebben gepleegd moeten hun reis snel kunnen vervolgen. Het o.m. moet tijdig worden ingelicht over de te houden verkeerscontrole. Er moet 'op voldoende niveau' leiding worden gegeven.

(AH)

Aanvankelijk bewoonde ze slechts de derde etage. Vanaf eind 1984 werd het gehele gebouw gehuurd. In 1985 is het door Rijksgebouwendienst aangekocht. Na een verbouwing kon het pand door alle stafonderdelen m.u.v. de verkeersgroep worden betrokken. Er zijn plannen om het bureau uit te breiden zodat ook 'het verkeer' er bij zal kunnen intrekken.

Oranje Boven

Koningin Beatrix was op 30 april j.l. in de Peel om Koninkinnedag 1986 met de bevolking te vieren.

Hay Clabbers, 'onze man in Roermond' maakte een foto-impressie van het koninklijke bezoek aan Meijel, een RP-gemeente in Noord-Limburg.

'Het schorriemorrie van de pers'

Thuis kijken wat ervan op de televisie is.

Mooi weer, leuk hoedje!

De bloemenmeisjes, de juf en de Rijkspolitieman.

De wacht-meester.

Adspirant-beredene.

Op de goede afloop!

Groep sneller dan minister

DEN HAAG. — „Aan de mensen van de Rijkspolitie waartegen de klacht was gericht heeft het niet gelegen. De groep heeft voldoende meegewerkt bij ons onderzoek. Ik zou dus kunnen rapporteren. Het wachten is echter op het officiële antwoord van de minister van Justitie via wie alle onderzoeken in verband met klachten van burgers over het Rijkspolitie-optreden moeten worden aangekaart. Zijn antwoord laat langer op zich wachten. En of zijn mening overeenkomt met dat wat wij na ons onderzoek hebben geconcludeerd...?”

De Nationale Ombudsman, dr J.F. Rang, heeft in 1985 87 klachten over politie-optreden in ontvangst genomen. 15 Ervan betroffen bezwaren tegen RP-personeel. 21 Klagers trokken na indiening hun bezwaarschrift weer in. Van de overige 66 gevallen maakte de Ombudsman rapport op. In 19 zaken sprak dr Rang het oordeel 'behoorlijk' over het optreden uit. Over 3 gevallen had hij geen oordeel en 44 klagers kregen van hem gelijk ('niet behoorlijk').

Identificeren

„Het moet de burger ook feitelijk mogelijk gemaakt worden om een klacht tegen de politie in te dienen. De politie

dient de burger over die mogelijkheid te informeren. Dit houdt o.m. in dat de politiefunctionaris zich op verzoek van de klager zal moeten identificeren.” Aldus dr Rang in zijn jaarverslag dat 12 mei j.l. aan de voorzitter van de Tweede Kamer werd aangeboden.

„Er zullen zich situaties voordoen dat de politie deze (persoonlijke) gegevens niet zonder meer zal verstrekken; toch mag die weigering er niet toe leiden dat de indiening van de klacht ernstig wordt bemoeilijkt.”

Hij vond dat het indienen van klachten niet mag worden tegengegaan door bijv. de klager niet te woord te staan of zijn verklaring niet op te nemen. „De burger heeft recht op een oordeel dat wordt gemotiveerd. Er bereiken mij echter berichten waaruit blijkt dat dit onvoldoende plaatsvindt. Sommige beslissingen die o.a. na klagen bij de politie werden genomen, getuigen van onvoldoende objectiviteit.”

De toeneming van het aantal klachtenregelingen bij verschillende politiekorpsen juichte de Ombudsman toe. Voor wat betreft zijn aandeel in de behandeling van bij hem ingediende klachten over politieoptreden stelde hij door te zullen gaan met het onderzoek ervan. „Als de klager wenst dat ik het onderzoek laat doen dan gebeurt dat. De wil van de klager gaat voor.”

(AH)

voorjaar van 1987 door de Rijkspolitie in gebruik worden genomen.

Eigendom gemeente

„Politie is mijn zaak niet”, bekende ze. Toch lag het voor de hand dat mevrouw Korte-Van Hemel voor deze gebeurtenis zou worden uitgenodigd, vond burgemeester mr E.A.G. Brautigam. Zij speelde een voornamelijk rol bij de lobby om de 31 RP'ers van de groep Uithoorn uit de twee verbouwde woningwet-

bewindslieden van Justitie bekendgemaakt dat er 47 miljoen extra beschikbaar is gekomen voor de bestrijding van criminaliteit. Minister Korthals Altes wil ('mijn laatste crediet van de minister van Financiën in deze regeringsperiode') 30 miljoen ervan bestemmen voor de bouw van meer ruimte op korte termijn: 450 cellen. Er is 17 miljoen uitgetrokken voor extra bewakingspersoneel in de noodgevangenis.

Mevrouw Korte-Van Hemel

Mr. Korte-van Hemel aan het werk voor de Rijkspolitie.
(Foto: J. Nijntjes)

woningen in een goed bureau onder te brengen. Omdat rijksgebouwendienst (Brautigam: 'Mchtig li-chaam') geen geld voor nieuwbouw had, besloot het gemeentebestuur van Uithoorn zelf de bouw te bekostigen en het pand vervolgens voor gebruik door de RP aan te bieden.

Het complex krijgt een plaats in het centrum van de gemeente. Het zal naast de dienstruimten een ruime entree, een kantine tevens theorielokaal bevatten, vier cellen herbergen, een parkeerplaats op de binnenplaats en een garage voor vier auto's hebben.

47 Miljoen

Inmiddels hebben de

wil het mogelijk maken dat opgelegde boetes kunnen worden geëxecuteerd door vervangende celstraf. Ze noemde het niet bij machte zijn vonnissen uit te voeren in verband met gebrek aan celruimte 'dodelijk voor de motivatie van de politie'. Eerder werd besloten tot de bouw van nieuwe gevangenis in Hoogeveen, Leeuwarden. Er zullen ook nieuwe inrichtingen komen in Rotterdam en Hoorn. Alle complexen zullen plaats bieden aan 200 tot 250 gestraften.

(AH)

Staatssecretaris Korte-Van Hemel:

'Justitie zal tot in 1988 gebruik maken van politiecellen'

AMSTERDAM. — „Er zijn 250 politiecellen permanent in gebruik bij justitie. Ze zijn niet geschikt voor het opsluiten van mensen in voorlopige hechtenis en gestrafte minderjarigen. Eigenlijk zou ik dankbaar zijn als ik 'nee, dank u' zou kunnen zeggen op het aanbod van de kant

van de politie van durecellen. Het zit er echter in dat we tot in 1988 gebruik ervan moeten blijven maken.” Dat zei mr V.N.M. Korte-Van Hemel, staatssecretaris van Justitie op 10 april in Uithoorn, waar ze de eerste paal sloeg voor een nieuw politiebureau. Het zal in het

Wachtmeester in de bak

DEN HAAG. — 12 Mei was de laatste dag van de verhuizing van de groep Nederlek van de Rijkspolitie van het oude bureau aan de Burgemeester van Wilgenstraat naar een nieuw adres.

„Nieuw bureau? Prima! Verhuizen? OK, maar het werk gaat gewoon door!” riep groepscommandant P.A. Schoonhoven. Hij zette zijn wachtmeester 1e kl. J. van Loon met bureau en type-machine en al in de bak en fietste man-en-werk naar een heel nieuw onderkomen aan de Koninginneweg.

(AH)

WW'er (Werkende wachtmeester)

Een RPtW'er die bijna de boot mist.

De RP 55 met gebarricadeerde ramen standby voor het Amsterdamse stadhuis.

Bruggen aan de 'Oude Zijds' afgesloten.

Actie te Water

AMSTERDAM. — Onze hoofdstad had weer eens wat. Op 29 april liepen burgers te hoop die het niet eens waren met de installatie van een raadslid van een partij met onfrisse ideeën. De demonstratie zou vreedzaam verlopen, zo hadden de organisatoren van de bijeenkomst beloofd. Maar zij wilden in elk geval voorkomen dat het aspirant-raadslid het stadhuis zou kunnen betreden. Burgemeester Van Tijn daarentegen liet weten dat de beëdiging moest doorgaan. Dus werden er allerlei politie-maatregelen genomen om dat laatste te bereiken. Er gingen vanaf 's morgens vroeg veel platte GP-petten de straat op, er kwamen containers rondom het stadhuis te staan en er gingen RP'ers de gracht in.

Een voor de hand liggend idee om mevrouw onverwachts vroeg het gemeentehuis binnen te loodsen had tot gevolg dat de hele actie die dag in het water viel.

(AH)

(Foto's: J.J. Akkerman)

Korten Klein

RPm signaleert in dit rubriekje wat er in de pers over de politie wordt geschreven. Voor de juistheid van de inhoud blijven de genoemde media verantwoordelijk.

- De zedenpolitie van gemeentepolitiekorpsen vreest dat het **aantal aangiften van seksueel geweld zal teruglopen** als 'het reorganisatieproces naar de generale taakstelling van de politie wordt doorgevoerd'. Aldus een conclusie uit een rapport van de Vereniging voor Sexuologie en het Nederlands Instituut voor Sociaal Sexuologisch Onderzoek. Recherchers zeggen hun hart vast te houden, als een onervaren politieambtenaar een vrouw moet onderwerpen die verkracht is of een meisje dat incest heeft meegemaakt. De opvang van slachtoffers van seksueel geweld zal ernstig verslechteren, zo luidt de veronderstelling.

(Volkskrant)

- De Rotterdamse politie vertoont videofilms die de onder de agenten levende onrust over besmetting met infectieziekten als **Aids en Hepatitis B** moeten wegnemen. De bedoeling van de film is om duidelijk te maken dat besmetting met de twee infectieziekten zelden of nooit voorkomt bij het politiewerk.

(Volkskrant)

- Op 1 januari van dit jaar bevonden zich **552.000 buitenlanders** in ons land. Dat is bijna 4% van de bevolking. Onder hen 158.000 Turken, 117.000 Marokkanen, 41.000 Duitsers, 39.000 Britten, 23.000 Belgen, 19.000 Spanjaarden en 18.000 Italianen. Er zijn in 1985 22.000 buitenlanders bijgekomen.

(Volkskrant)

- Tachtig van de 148 GP-korpsen beschikken over een **beleidsplan voor de politie**. In een van de vijf RP-gemeenten is zo'n beleidsplan aanwezig. Meestal

neemt de politie het initiatief voor het opstellen van zo'n plan. In de gemeenten met Rijkspolitie is het opstellen ervan vrijwel uitsluitend een politiezaak. In de plannen worden wel prioriteiten gesteld, maar die steunen meestal niet op probleem- of knelpuntenanalyses. Hoge prioriteiten hebben verschillende vormen van kleine criminaliteit, jongerenproblematiek en verkeersonveiligheid. De 'zware' criminaliteit blijft onderbelicht. In de meeste gevallen is er geen sprake van afstemming van het politiebeleid met het algemene gemeentelijke beleid. Geen enkel beleidsplan is een product van professionele planningsaanpak. Aldus een tussenbericht van de Commissie Peper die een onderzoek naar beleidsplanning politie heeft gedaan. (Min. van Justitie)

- Bevelen tot arrestatie van mensen die een geldboete niet hebben betaald worden in een verontrustend aantal gevallen niet tenuitvoergelegd. Het blijkt geregeld voor te komen dat een veroordeelde die zijn geldboete niet heeft voldaan en wordt gearresteerd vervolgens weer wordt vrijgelaten in verband met **gebrek aan celruimte**. Aldus het verslag van de Algemene Rekenkamer over 1985. De Rekenkamer is voor enkele gevallen die de aandacht hebben getrokken nagegaan of er celruimte beschikbaar was voor zwaardere gevallen met de hoogste insluitingsprioriteit en die in verband met gebrek aan celruimte naar huis waren gestuurd. In al deze gevallen stonden er elders in het land cellen leeg. De leegstand op piekdagen bedroeg 2% (50 cellen).

(ANP)

De Grienduil

Collega C. Hillen van de RP te Water in Drimmelen stuurde in 1982 een oude trouwfoto van een nors kijkende brigadier titulair van de Rijksveldwacht met aan zijn arm een lief timide vrouwtje.

Hillen schrijft erbij: „Dit is de eerste postcommandant van de Rijkspolitie te Water in Drimmelen. Hij staat bij de zeer oude Drimmelenaren nog bekend als een zeer hardhandig man die in een klein bootje altijd in de grienden zat, op jacht naar stropers. Vandaar zijn bijnaam 'De Grienduil'. Ik weet alleen dat hij Jonkers heette.”

Tot zover Hillen.

Nog niet zo lang geleden kon het Rijkspolitiemuseum de hand leggen op 'de kaartenbak van de Rijksveldwacht'. Duizenden kaarten met de persoonsgegevens van waarschijnlijk wel niet alle Rijksveldwachtercollega's, maar toch wel het leeuwendeel.

Het ging in dit geval om: Gerrit Nicolaas Hendrik JONKERS, geboren op 24 april 1869 in Philippine (van de celdeuren). Na een aanloop als marechaussee-te voet, begon hij in 1902 bij de Rijksveldwacht (ambtspenning no. 2989).

In 1909 kwam hij van Heusden naar Drimmelen en tot aan zijn pensionering in 1934 is hij daar onafgebroken gebleven. De laatste vijf jaar als gezagvoerder op de RP III. Zijn harde handen hebben niet geleid tot berispingen of veroordelingen wegens mishandeling. Iets wat bij verschillende andere rijksveldwachters nog al eens in rood op de kaart staat vermeld.

Losse opmerkingen van bezoekers, in de trant van: „Mijn opa was ook bij de Rijksveldwacht”, konden gehonoreerd worden met het voorzichtig (denk aan de rode aantekeningen) lichten van de kaart.

(Go.)

Jonkers en echtgenote.

Het RP-museum is gevestigd op 'De Wijert' te Apeldoorn. Geopend dagelijks van 12.30 tot 14.00 uur en na afspraak, telefoon 055-330903.

Korpsjubileum (4)

Het verschijnsel Parketpolitie

Bij het lezen van het jubileumboek dat het Rijkspolitiepersoneel ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van het Korps kreeg aangeboden, viel mij op dat aan de parketwacht nauwelijks

aandacht is geschonken. In het gehele boek werd slechts eenmaal gewag gemaakt van het verschijnsel parketpolitie. Citaat op pagina 64: 'Er was al wel een korps parketwacht, maar dat stond buiten de Rijkspolitie...'

Bovendien kwam in het boek niet een foto van de parketpolitie voor. In het jubileumnummer van het RP-magazine (nov. '85) kwamen parketwachters evenmin aan bod.

Deze feiten gevoegd naast de redevoering van de Algemeen Inspecteur

op de feestdag ter gelegenheid van het korpsjubileum in Apeldoorn, waarin in eerste instantie de parketpolitie ongenoemd bleef, lijkt het erop alsof de parketpolitie het noemen niet waard is.

Diverse van mijn collega's waren zo teleurgesteld over het ontbreken van aandacht voor hun dienst dat ze met het idee hebben rondgelopen het jubileumboek terug te sturen. Ik zal het mijne bewaren als een stilzwijgende getuige van een onbegrepen groep.

Overigens: waar het woord Parketpolitie of Parketwacht staat, zou ook kunnen staan Technisch Controleur of Velddienstassistent. Het zijn eveneens vergeten groepen waarmee ik mij zeer verwant voel. Ze werken op dezelfde basis als wij, parketwachters.

G.P.M. Suijker,
Rotterdam.

*Het RPm heeft zich de kritiek aange-
trokken (red.).*

Opsporing verzocht

Het is misschien goed bij het artikel over 'OPSPORING VERZOCHT' van de hand van Uw scribe AKA wat kanttekeningen te plaatsen, want helaas munt dit niet uit door zorgvuldigheid.

Allereerst: de begeleidings- en evaluatiecommissie stond niet onder leiding van de heer Biegen, maar van mr K. Bieger, Politierechter in Utrecht.

Vervolgens wordt er gesteld dat de kijkdichtheid van 2.8 miljoen kijkers de omroep van Wibo van de Linde — bedoeld wordt dus de AVRO — wel aan zal spreken.

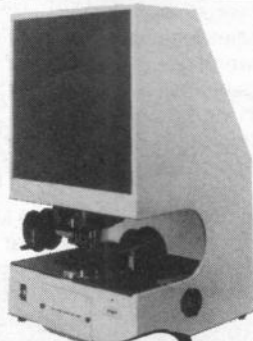
Enige informatie van de kant van de schrijver zou hebben opgeleverd dat kijkdichtheden van 5 tot 7 miljoen, zoals worden behaald met 'IN DE HOOFDROL' of 'WEDDEN DAT', voor een omroep van belang zijn.

De kijkdichtheid van 'OPSPORING VERZOCHT' in het vorige seizoen was best aardig voor een informatief programma, maar in zijn totaliteit voor de AVRO niet echt van belang!

Dan stelt AKA dat e.e.a. voldoende reden is voor de AVRO om op voortzetting van 'OPSPORING VERZOCHT' aan te dringen.

Enig contact met de eindredakteur van 'OPSPORING VERZOCHT' zou duidelijk hebben gemaakt dat de AVRO geen enkele rol speelt bij de beslissing of het programma wordt voortgezet of niet.

Die beslissing wordt door de minister genomen op basis van adviezen van de selectiecommissie, waarin zo'n 10

TRAFFIPAX

Leesapparaat

Reinka's partner TRAFFIPAX is specialist in fotografische verkeerscontrole. Produceert registratie- en verwerkingsapparatuur. Deze projector L 60 is een uitgesproken tijd- en kostenbesparende hulp bij het uitlezen van de volgeschoten kleinbeeldfilms. Het briljante scherm onthult met zijn vergrotingsfactoren 8 of 18 letterlijk alles wat de kamera vastlegde.

* Ook bij daglicht kunt U dit leesapparaat gebruiken.

Reinka

Speelhuyslaan 82 4815 CH Breda Tel. 076-877217

APPARATUUR VOOR TOEGEPASTE FOTOGRAFIE

politiemensen participeren en de adviezen van de begeleidings- en evaluatiecommissie, waarin datzelfde het geval is.

Beide commissies hebben net als in de jaren '82, '83, en '84 unaniem geadviseerd dit programma te continueren.

Maar AKA gaat nog even door met suggereren dat de AVRO een dikke vinger in de pap heeft... „Dat is overigens ook de wens van 94% van de ondervraagde AVRO-kijkers”, wordt door de schrijver gesuggereerd. De werkelijkheid is dat 94% van alle kijkers vinden... en dat is een heel ander verhaal!

Bij de resultaten wordt door AKA uiteengezet dat van de 9 moordzaken er één werd opgelost door O.V. en van de acht verkrachtingszaken drie. Relatief meer succes werd geboekt bij het ophelderen van diefstallen, constateert de schrijver dan.

Weliswaar staat er dan op de volgende pagina een kolommetje met de werkelijke score, maar ook daar komen maar 9 zaken aan de orde. Voor het gemak wordt de roofmoord op een Spaanse toerist in Amsterdam, de herkomst van de kleding van een onbekend lijk en de identificatie van een waterlijk in Amsterdam maar weggelaten. Iemand die veel met de politie te maken heeft, zoals AKA mag ik aannemen, weet hoeveel tijd en werk het kan schelen wanneer het publiek met tips komt, waardoor al vrij snel een deel van een researchgroep kan worden afgestoten of zich met andere zaken kan gaan bezighouden, zoals bij de laatste twee genoemde zaken het geval was.

Dan wordt geconstateerd dat er niet altijd kon worden voorkomen, dat er een vertekend beeld van de criminaliteit ontstond. Dat is juist, maar dat 'niet altijd' slaat dus op één van 41 uitgezonden zaken, waarbij er door het team van O.V. nota bene door het plaatsen van relativerende opmerkingen alles aan was gedaan om de schade zo klein mogelijk te houden.

Dat er twee berovingen van bejaarden met ernstige geweldpleging in één uitzending werden gebracht, was omdat de politie van mening was dat die zaken — indien enigszins mogelijk — moesten worden opgelost om de rust in de omgeving van de P.D.'s te laten weerkomen.

Het was kiezen tussen twee kwaden. Ook hier zou een kort telefoontje waardevolle, aanvullende informatie hebben opgeleverd voor de schrijver. Maar inmiddels is duidelijk geworden

dat deze kennelijk nogal tendentiekus is bezig geweest.

Bij het hoofdstukje 'angst' wordt dat nog duidelijker. Bij 9% van de kijkers veroorzaakten de uitzendingen angst, maar de goede rekenaar heeft inmiddels al uitgevonden dat 91% dus onbekommerd heeft gekeken.

Dat verbaast mij ook niets, want een onderzoek, dat helaas nog nooit is gehouden, naar aanleiding van uitzendingen van het NOS-journaal met de meest gruwelijke beelden van oorlogen, honger, rellen, brandende kerncentrales en stervende kinderen in Zuid-Amerika bijvoorbeeld, zou ongetwijfeld een nog veel hoger percentage angstige kijkers opleveren.

Bij het kopje 'Drieduizend tips' wordt gemeld dat er in totaal 3122 reacties zijn gekomen van het publiek. Daar aan wordt dan veelbetekend toegevoegd: 'handen vol werk dus voor de politie'. Snel gebruik van de rekenmachine levert op dat 3122 gedeeld door 41 (het aantal korpsen dat de zaken inbracht) 76 is. Ieder korps had dus gemiddeld 76 tips te behandelen.

Ieder redelijk ingevoerd politiemann weet dat het een kwestie wordt van snel sorteren, waarbij er nog 35 tips per zaak te behandelen overbleven... Handen vol werk lijkt ook hier weer een nogal tendentieuze opmerking.

Ja, en dan de laatste zin van het artikel, de zogenaamde 'wegwezer': Tegenstanders hebben zich in stilte afgewend en drie miljoen TV-kijkers blijven de reeks met belangstelling volgen, zelfs degenen die er kippevel van krijgen. Voldoende reden dus voor de minister om ook voor het volgende seizoen zijn fiat te geven?

Nee mijnheer AKA, de minister had voldoende reden om zijn fiat te geven omdat het programma de politie heeft geholpen bijna dertig procent van de zaken op te lossen die in eerste instantie door de politie niet konden worden opgelost.

En waar het totale oplossingspercentage van vorig jaar de 23½ niet te boven komt, is dat bepaald geen slechte score.

Iedereen heeft het recht over het programma te denken wat men wil, maar juiste weergave van de feiten en een interpretatie die wordt afgeleid van uitgebreide informatie en niet uit de losse hand wordt gegeven, mag van een schrijver — zeker iemand, die voor de politie werkt — worden verwacht!

Wil Simon,

Eindredakteur Opsporing Verzocht.

Kwade Wil?

Mijnheer WS voelt zich kennelijk in zijn kuif gepikt (toch niet door de aardige omslagfoto?) Niettemin:

1. *Kijkdichtheid: 2,8 miljoen kijkers is veel voor een informatief programma. Dat wil OV toch zijn? Waarom dan vergeten met toppers in het amusement?*

2. *Beslissing: Speel de AVRO werkelijk geen enkele rol bij de beslissing of het programma wordt voortgezet of niet? Moeten we OV dan zien als een overheidsuitzending onder AVRO-vlag? Zeker, de minister kan het tegenhouden, maar de omroep toch ook? Wij hadden de illusie dat ook de AVRO zich hier onafhankelijk en kritisch zou opstellen.*

3. *Pap: Natuurlijk behoort de AVRO een dikke vinger in de pap te hebben, want het is haar pap, zij het met ingrediënten van justitie en politie.*

4. *Kijkcijfers: Op 2 mei keken 3,3 miljoen mensen naar OV, AVRO-kijkers dus. Van hen (niet van alle kijkers, want die van Veronica op het andere net werd niets gevraagd) bleek 94% voor doorgaan: 3 miljoen voorstanders. Een zwijgende meerderheid (74%) had echter meer interesse voor Veronica, voor buitenlandse zenders of voor andere bezigheden.*

5. *Resultaten: Van de 9 moordzaken werd er volgens het rapport maar één dank zij tips van kijkers opgelost. Dat gold niet voor de andere acht.*

6. *Angst: Slechts 9% van de OV kijkers is bang gemaakt, bagatelliseert WS. Dat zijn dus maar 300.000 mensen die bang naar bed gaan.*

7. *Tenslotte: De voorzitter van de commissie is mijnheer Bieger. Om precies te zijn: niet mr K. Bieger, maar mr K.S. Bieger. (AKA)*

RP Personalia

District Alkmaar

Alkema, S. owmr. te St. Pancras per 1-1-86 verplaatst naar Alkmaar.

Bakker, W.W. de te Wognum per 1-12-85 aangesteld als 2e adm. kracht.

Bank, W.A.T. te Dirkshorn per 1-3-86 bevorderd tot wmr. I.

Beemsterboer, J.F.M. wmr. I te Enkhuizen per 1-4-86 de dienst verlaten.

Bleeker-de Leeuw, A.A.O. wmr. I te Alkmaar per 1-2-86 de dienst verlaten.

Blokdijk-Meester, M.J.T. te Alkmaar per 1-12-85 aangesteld in sch. B/3.

Brinkman, L.J.M. wmr. I te Alkmaar per 25-11-85 verplaatst naar Amsterdam (distr. Amsterdam).

Diephuis, G.A. owmr. te Heiloo per 1-2-86 aangewezen als cdt. groepsst.pl. rayon.

Epskamp, H.P.M. te Heiloo per 1-2-86 bevorderd tot owmr.

Gerritsen, F.W.A.L. wmr. I te Heiloo per 1-4-86 verplaatst naar Alkmaar.

Groot, U. de te Egmond per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Hoën, J. 't owmr. te Alkmaar per 1-9-85 aangewezen als hfd. techn. afd. Vkg.

Kalter, G.H.R. wmr. I te Heiloo per 1-12-85 verplaatst naar Alkmaar.

Kamperman, D.J. wmr. I te Oudeschild per 1-2-86 de dienst verlaten.

Karsten-Veldboer, M.C.M. te Bovenkarspel per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Kasbergen, M.A.H. wmr. te Bovenkarspel per 14-1-86 verplaatst naar Alkmaar.

Krom, M.Th. wmr. I te Hoogwoud per 1-3-86 de dienst verlaten.

Kuiper-de Goede, W.J.B. te Alkmaar per 1-2-86 aangesteld in sch. B/4.

Lighthart, J.M. te Alkmaar per 1-1-85 bevorderd tot owmr.

Looijer, J. te Midwoud per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Maas, J.W. te Wognum per 1-6-86 de dienst verlaten.

Nibbering, P.A.D. te Opperdoes per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Nelis, C.A.M. wmr. I te Santpoort per 1-3-86 de dienst verlaten.

Regeer, H. te Alkmaar per 1-2-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als plv. hfd. tech. afd. vkg.

Roose, P.J. te Zuid-Scharwoude per 1-11-85 bevorderd naar sch. B/5.

Schoon, J.G. te Alkmaar per 1-1-86 aangesteld in sch. B/2.

Sperling, D.A. te Avenhorn per 1-1-86 bevorderd tot wmr. I.

Staal, H.C. te Spierdijk per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Tabois, O. te Heiloo per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Veenstra, F. wmr. I te Schoorl per 1-1-86 verplaatst naar Alkmaar.

Vos, P.M. wmr. te Heiloo per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Wiersma, K. owmr. te Callants-oog per 1-3-86 verplaatst naar Leeuwarden (distr. Leeuwarden).

Wijngaard, D. v.d. te Venhuizen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Wit, E. de wmr. te langedijk per 14-1-86 verplaatst naar Alkmaar.

Zand, R. te Sijbekarspel per 1-2-86 bevorderd tot wmr. I.

District Amsterdam

Beld, A.E. van de wmr. I te Ouderkerk a.d. Amstel per 1-3-86 verplaatst naar Nederhorst den Berg.

Borsen, T.T.H. wmr. I te Volendam per 1-2-86 verplaatst naar Amsterdam.

Brest, H.Th.C. wmr. te Castricum per 1-1-86 verplaatst naar 's-Gravenhage (distr. 's-Gravenhage).

Buskmolen, E.M. te Amsterdam per 1-3-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als techn. rech.

Keller, J.H. owmr. te Amsterdam per 1-3-86 de dienst verlaten.

Kuiper, H. wmr. I te Graft-De Rijp per 1-1-86 aangewezen als waarnemer afd. bijz. contr. vkg. en verplaatst naar Koog aan de Zaan.

Meijening, G. wmr. te Uithoorn per 1-3-86 de dienst verlaten.

Oostenbrugge, E.M. van te Amsterdam per 1-3-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als techn. rech.

Prinssen, P. te Amsterdam per 1-2-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als 1e funct. meld- en infocentr.

Schubert, B. van wmr. I te Wijde- wormer per 1-2-86 verplaatst naar Wormer.

Sikkema, H. wmr. I te Amsterdam per 1-2-86 verplaatst naar Diemen.

Spijker, R.H.C. owmr. te Castricum per 1-1-86 verplaatst naar Alkmaar (distr. Alkmaar).

District Apeldoorn

Aben, M.J. te Nunspeet per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Ackermann, P. te Eibergen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Bonke, G.H.J. wmr. I te Twello per 1-4-86 verplaatst naar Rekken.

Per 1-12-85 aangewezen als commandant van de groep Oldebroek adj. **A. de Boer.** Hij was voordien plv. groepsctd. Voorst.

Breebaart, W.J. te Scherpenzeel per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Buter, D. te Oldebroek per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Engels, H.H.M. te Eibergen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Guiteneau, P. te Aalten per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Hartgers, J. owmr. te Brummen per 1-4-86 de dienst verlaten.

Jansen, J.W. te Borculo per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Laarman, H. wmr. te Borculo per 1-2-86 verplaatst naar Apeldoorn.

Meinen, J.W. te Nijkerk per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Patjewijd, J. adj. te Aalten per 1-4-86 met f.l.o.

Roesink, J.J. te Twello per 1-3-86 bevorderd tot adj. en aangewezen als plv. groepsctd.

Toonk, M. wmr. I te Apeldoorn per 1-3-86 verplaatst naar Twello.

Tijding, M.H.H. te Lochem per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

District Assen

Bakker, J.L. wmr. I te Dalen per

1-4-86 verplaatst naar Nw. Buinen.

Hielkema, J. wmr. I te Norg per 1-3-86 verplaatst naar Gieten.

Hoekstra-van Leur, T.J.M. wmr. I te Assen per 1-4-86 verplaatst naar Assen (AVD).

Niet, J.J. v.d. te Nijveen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Nijenhuis, A. te Veenhuizen per 1-3-86 bevorderd tot wmr. I.

Rue, J. de te Roden per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Sluis, J. v.d. adj. te Coevorden per 1-4-86 met f.l.o.

Speelman, R. te Borger per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Vorenkamp, G. wmr. I te Nw.-Buinen per 1-3-86 verplaatst naar Borger.

Vos, A. te Schoonebeek per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

District Breda

Adriaensen, J.H.J.J. te Gilze en Rijen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Bergen, F.A.P. van te Rucphen per 1-4-86 bevorderd tot owmr.

Bogerman, A.A.C. te Oudenbosch per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Boots, P.W.M. wmr. I te Oud Gastel per 1-1-86 verplaatst naar Breda.

Clerx-Hemmer, A.G.M. te Breda per 1-4-86 bevorderd naar sch. B/3.

Donkersloot, e.v. Visscher, H.J. te Geertruidenberg per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Freij, G.C. te Gilze en Rijen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Frijters, A.J.R. adm. te Breda per 1-4-86 de dienst verlaten.

Gastel, W. van te Steenberg per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Jacobs, R. te Udenhout per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Jonkers, S.J.A.M. te Dongen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Linden, M.M.G.A. v.d. te Oisterwijk per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Lips, G.A.M. te Nw.-Ginneken per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Niederer, J.M.L. te Raamsdonk per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Nieuwerth, R.H. te Steenberg per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Peschier, D.J.M. te Rucphen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Schrauwen, J.L.M. te Steenberg per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Tap, W.H. te Loon op Zand per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Veerbeek, B.W.J. wmr. I te Fijn-aart per 1-3-86 verplaatst naar Standdaarbuiten.
Verheul, N. wmr. te Zundert per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

District Dordrecht

Coehoorn, F.A. te Rozenburg per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Fernandes, R. wmr. I te H.I. Ambacht per 1-3-86 de dienst verlaten.
Knoop, A.J.M. wmr. I te Dordrecht per 1-3-86 verplaatst naar H.I. Ambacht.
Lammeren, R.J.L. van wmr. te Meerkkerk per 1-4-86 verplaatst naar Dordrecht.
Lijster, T.W. te Dordrecht per 1-4-86 bevorderd tot adj.
Ommeren, A.F. van te Vianen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
St. Maartensdijk, J. wmr. te Vianen per 1-4-86 verplaatst naar Rockanje.
Venekamp, R. owmr. te Dordrecht per 10-3-86 verplaatst naar Brielle.
Witterman, R.T. te Barendrecht per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

District Eindhoven

Bax, J.A.A. te Reusel per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Beerlage, F.B.M. owmr. te Eindhoven per 1-4-86 verplaatst naar Schaaijk (distr. 's-Hertogenbosch).
Berlo, J.M.A. van te Best per 15-11-85 bevorderd tot owmr.
Botter, L.F. te St. Oedenrode per 1-3-86 bevorderd tot adj. en aangewezen als plv. groepschdt. Best-Oirschot.

Daniëls, A.A.C. te Boekel per 1-3-86 bevorderd tot owmr., verplaatst naar Boxmeer (distr. 's-Hertogenbosch).
Duijmelings, A.J.M. te Someren per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Geugten, J.J. van der wmr. I te Best per 24-3-86 verplaatst naar Veldhoven.
Heesakkers, L.H.M. te Asten per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Hoof, P.A.C. van adj. te Dordrecht per 15-2-86 aangewezen als plv. hfd. sectie meldkrm. en infocentr. verplaatst naar Eindhoven.
Jeunissen, H.M.J. wmr. te Someren per 1-2-86 verplaatst naar Vaals (distr. Maastricht).
Jonkers, P.M.M. te Maarheeze per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Kemenade, G.P.H. van adj. te Best-Oirschot per 1-3-86 met f.i.o.
Lankamp, G. te Mierlo per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Lieshout, W.P.H.M. van te Heeze per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Massuger, P.M.A. wmr. I te St. Oedenrode per 13-1-86 verplaatst naar Waalre.

Meijers, W.P.A. te Eindhoven per 1-4-86 bevorderd tot adj. en aangewezen als distr. rech. teamleider afd. tact. rech.
Meijl, F.L.M.C. van owmr. te Asten per 1-2-86 aangewezen als plv. gr.cdt. tevens rayoncdt.
Oud, A.A.H. wmr. I te Maarheeze per 1-1-86 verplaatst naar Eindhoven.
Reinders, C. te Erp per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Sanden, E.K.P. v.d. te Aarle-Rixtel per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Schans, G.H.M. van de te Bladel per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Sparidans, A.J.H.M. te Best-Oirschot per 1-3-86 bevorderd tot owmr. verplaatst naar Someren.
Verdonk, H.F.A. te Best per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

District 's-Gravenhage

Bavelaak, R. wmr. I te Hazerswoude per 1-3-86 de dienst verlaten.
Duyn, A.D. van te Den Haag per 1-4-86 bevorderd tot adj.
Dijk, J. van wmr. I te Boskoop per 1-4-86 verplaatst naar Reeuwijk.
Eck, G.J. van te Leiderdorp per 1-2-86 bevorderd tot wmr. I.
Eijkelstam, P.C. te Hillegom per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Gieren, S.H. wmr. te 's-Gravenhage per 1-4-86 verplaatst naar Ternaard (distr. Leeuwarden).
Hadelkamp, P.J.M. v.d. te Den Haag per 1-4-86 bevorderd tot adj.
Kesteren, W.F. van wmr. I te Nieuwerkerk a.d. IJssel per 1-3-86 de dienst verlaten.
Lentz, K.J. wmr. te Oegstgeest per 1-4-86 de dienst verlaten.
Leijnse, A.D. wmr. I te Wassenaar per 1-3-86 verplaatst naar Rijnsburg.
Platteschor, A. wmr. I te 's-Gravenhage per 1-3-86 de dienst verlaten.
School, D.G.J. wmr. I te Nieuwerkerk a.d. IJssel per 1-3-86 de dienst verlaten.
Schrok, J.H. wmr. te Oegstgeest per 1-4-86 de dienst verlaten.
Springer, B. te Noordwijkerhout per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Voorbach, N. te Nieuwerkerk a.d. IJssel per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Per 15-4-86 aangewezen als commandant van de groep Nieuw-

koop adj. **A.A. van Wijk.** Hij was voordien plv. groepscommandant Nieuwkoop.

District Groningen

Bolt, B.R. wmr. I te Groningen per 1-5-86 aangewezen als plv. hfd. surv. afd. verk.gr.
Melessen, J.S. wmr. I te Oosterwolde per 1-5-86 verplaatst naar Groningen.
Vries, D. de owmr. te Groningen per 1-2-86 aangewezen als hfd. surv. afd. verk.gr.

District 's-Hertogenbosch

Baten, G.J.M. wmr. I te Heesch per 1-1-86 verplaatst naar 's-Hertogenbosch.
Clijn, A.J.M. wmr. I te St. Anthonis per 24-2-86 verplaatst naar Veldhoven.
Crooijmans, E.G.L.H. te Nistelrode per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Cuyk, M.C. van te Schijndel per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Dekker, J.W.A.M. wmr. te Vlijmen per 1-3-86 de dienst verlaten.
Grijp, T.P.C. van de wmr. I te Boxtel per 1-3-86 verplaatst naar Den Bosch.
Haren, F.J.A. van te Heesch per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Heuvink, A.J. wmr. I te Cuyk per 1-4-86 de dienst verlaten.
Hogeveen, C.J. wmr. I te Werkendam per 1-1-86 verplaatst naar Breda (distr. Breda).
Hoogeboom, W.H. te Drunen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Jacobs, E.D.A.M. te Den Bosch per 1-1-85 bevorderd tot adj.
Kiel, A.W. wmr. te Dussen per 1-2-86 de dienst verlaten.
Kleinschmidt, W.A. te Veldhoven per 1-4-86 bevorderd tot owmr.
Klein Seue, D.W. wmr. I te Berlicum per 1-3-86 verplaatst naar 's-Hertogenbosch.

Fiets verzekeren....

verzeker 'm met het

In ons registratiebestand zijn ± 600.000 eigenaren van fietsen opgenomen. Elke politieman kan informatie verkrijgen (UNIGARANT N.V. tel. 05280 - 7 77 77).

Kolenbrander, F. te Rosmalen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I en verplaatst naar Den Bosch.
 Kroeze, J. te Werkendam per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Lieshoud, A.H.M. van wmr. I te Veldhoven per 1-12-85 verplaatst naar Den Bosch.
 Lugt, M. v.d. te Wanroij per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Meijden, P.J.F.J. v.d. te Oploo per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Nellis, J. te Woudrichem per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Peters, L.K.W. owmr. te Rosmalen per 1-3-86 verplaatst naar Den Bosch.
 Steenvoorde, H.L.N.J. te 's-Hertogenbosch per 1-3-86 de dienst verlaten.
 Vermeulen, F.J. owmr. te Veldhoven per 1-12-85 verplaatst naar Breda (distr. Breda).
 Visser, R.J. te Aalburg per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Voets, A.J.A.M. te Vlijmen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Vooren, D.J. van te Almkerk per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

District Leeuwarden

Bijk, G.W. te Lemmer per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Doef, R.R. te Mantgum per 1-4-86 bevorderd tot wmr.
 Goot, J.B. v.d. te Joure per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Groen, L.J. te Oosterwolde per 1-3-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als 1e funct. meldkmr. te Groningen (distr. Groningen).
 Jong, J.J. de te Stavoren per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Kolk-de Vries, I.M. v.d. te Minnertsga per 1-1-86 aangesteld als wmr.
 Krikke, K. wmr. te Donkerbroek per 1-4-86 de dienst verlaten.
 Moesker, W. te Kollum per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Scholtens, J.C. te Leeuwarden

per 1-3-86 bevorderd tot owmr.
 Sjonger, L. te Donkerbroek per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Talsma, J.J. te Lemmer per 1-4-86 bevorderd tot wmr.
 Toering, A. te Oosterwolde per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Veenstra, B. te Damwoude per 1-4-86 bevorderd tot wmr.
 Vellinga, S. wmr. I te Bolsward per 1-4-86 met f.i.o.
 Vries, A. de te Damwoude per 1-2-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als rayoncdt. te Hallum.
 Zinnemers, I.T. te St. Nicolaasga per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Zwart, J.J. te Leeuwarden per 1-3-86 bevorderd tot owmr.

District Middelburg

Adriaenssens, M.J. wmr. te Krui-ningen per 1-3-86 de dienst verlaten.
 Borgers, J. owmr. te Krabbendij-ke per 1-3-86 verplaatst naar Ee-then (distr. 's-Hertogenbosch).
 Eldik, R. van te Kruiningen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Hoek, P.H. te Axel per 1-4-86 be- vorderd tot wmr. I.
 Holtes, E.R. te Veere per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Hond, C.F. de wmr. te Krabben- dijk per 1-4-86 verplaatst naar Breda (distr. Breda).
 Pol, M.J. te Wissenkerke per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Vos, F. v.d. wmr. I te Krabbendij- ke per 1-4-86 verplaatst naar Bre- da (distr. Breda).
 Warrens, M.J. te Oostburg per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

District Limburg

Ariaans, G.J.C.M. wmr. I te Ber- gen per 1-3-86 de dienst verlaten.
 Bartelink, H.J.B.M. te Beek per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Barten, P.M.M. te Belfeld per

1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Blaas, B.W. te Vaals per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Bosma, F.P.N. te Voerendaal- Simpelveld per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Dewaide, H.M. te Bunde per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Dohmen, C.H.P.J. te Beek per 1-1-86 aangesteld in sch. B/2.
 Donners, J.M.E. te Meerssen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Faasen, F.G. wmr. I te Eijs per 1-3-86 verplaatst naar Vessum (distr. Eindhoven).
 Gommans, J.M.G.M. te Echt per 1-3-86 bevorderd tot wmr. I.
 Hettema, J.L. te Gennep per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Jansen, H.J.Th. wmr. te Thorn per 1-1-86 verplaatst naar Stramproij.
 Janssen, M.W.F.M. te Horst per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Lambertman, J.H.G.G. wmr. I te Bunde per 23-12-85 verplaatst naar Veldhoven (distr. Den Bosch).
 Linders, W.P.P. te Montfort per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Luyten-Wishaupt, E.W.M. owmr. te Maastricht per 1-3-86 de dienst verlaten.
 Meuwissen, A.M.C. te Born per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Nunen, B.G.B. van te Roermond per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Nijholt, H.D. wmr. te Vaals per 1-3-86 verplaatst naar Marum (distr. Leeuwarden).
 Rubben, P. te Gennep per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Quaden, J.P.L. te St. Geertruid per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Schouten, J.J.M. te Vaals per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Simons, P.J.M. te Meerssen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Steskens, G.J.J.G. te Hunsel per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Teijken, R. owmr. te Herken- bosch per 15-1-86 aangewezen als hfd. afd. voorl. te Leiderdorp (distr. Den Haag).

Valstar, W.K. te Horst per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Vermazeren, A.P.A. te Helden per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Weterings, W.J.M. te Posterholt per 1-3-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als postcdt. Mar- ken (distr. Amsterdam).

District Nijmegen

Bloemberg, A.J. te Nijmegen per 1-4-86 bevorderd tot owmr.
 Brouwers, E.J. owmr. te Weurt per 1-4-86 aangewezen als postcdt. te Beuningen.
 Dekker, J.J. wmr. te Duiven per 1-4-86 de dienst verlaten.
 Dirks, B.P.H. wmr. I te Terborg per 23-4-86 de dienst verlaten.
 Goossens, L.C.W. te Ewijk per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Jansen, R.C.J. te Varik per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Kaasjager, C. wmr. I te Nijmegen per 28-4-86 de dienst verlaten.
 Kleinpenning, G.J.W. te Druten per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Per 1-4-86 aangewezen als com- mandant van de groep Gendrin- gen adj. W.L.M. Krabbenberg. Hij was voordien plv. groeps- cd. Wamel.

Loffeld, E.C.A. wmr. I te Nijme- gen per 1-2-86 verplaatst naar Druten.
 Raemakers, E.T.L. te Kerkdriel per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Scholten, L.J.G. te Appeltoren per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

dubbel ton

SCANLOCK 2000

Opsporingsapparaat voor verborgen af luistersystemen

- * snel en eenvoudig in gebruik.
- * lokaliseert verborgen microfoons.
- * geeft onmiddellijk alarm bij gebruik van verborgen microfoons.

communicatie bv

van ijsendijkstraat 379
 postbus 328
 1440 AH purmerend
 telefoon 02990 - 23043
 22575

Bel voor informatie

Steenis, A.H. te Zaltbommel per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Trompeter, F. wmr. te Huissen per 1-3-86 de dienst verlaten.
 Vleeming, W. te Kerkdriel per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Wenting, H.A.G. te Didam per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Wessels, F.B.A. te Lienden per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

District Utrecht

Per 1-2-86 aangewezen als cdt. van de groep West-Zeeuws-Vlaanderen (distr. Middelburg) adj. G. Doosje. Hij was voordien plv. groepsctd. IJsselstein.

Eijndhoven, E. wmr. te Oudewater per 1-4-86 de dienst verlaten.
 Jongerius, P.A.M. wmr. I te Mijdrecht per 1-4-86 verplaatst naar Utrecht.

Leppers, G.W. wmr. I te Zeist per 1-4-86 de dienst verlaten.
 Vermeulen, A.J. wmr. te Vleuten per 1-4-86 de dienst verlaten.
 Vries, A. de wmr. te Driebergen per 1-4-86 de dienst verlaten.

District Zwolle

Per 1-1-86 aangewezen als commandant van de groep Huissen (distr. Nijmegen) adj. D. van Dorp. Hij was voordien groepscommandant Ommen.

Bruggink, H. wmr. I te Tubbergen per 1-4-86 met f.i.o.
 Gerrits, G. te Schalkhaar per 1-2-86 bevorderd tot adj. en verplaatst naar Assen.
 Hof, T.E.W. te Losser per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

in memoriam

Meijer, C.P.
 Wmr. I te Borne
 geb. 8-8-1955
 overl. 22-4-1986

Olde Daalhuis, R.M. wmr. te Staphorst per 1-3-86 verplaatst naar Diepenheim.
 Peters, J.J.M. te Dalfsen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Staal, J.H. wmr. I te Haaksbergen per 1-4-86 verplaatst naar Zwolle.

Rijkspolitie te Water

Boonekamp, H.J. te Vlissingen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Huisman, E. te Den Helder per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Karsten, W.C.M. wmr. I te Bruinisse per 1-2-86 de dienst verlaten.
 Kortlever, A. wmr. I te Delfzijl per 1-2-86 de dienst verlaten.
 Lok, R.R. te Grouw per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

in memoriam

Roo, W.P. de
 Owmr. te Wemeldinge
 geb. 18-1-1945
 overl. 25-4-1986

Rook, J. te Lobith per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Thijsse, W.A. te Spijkenisse per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Verkerk, K. te Dordrecht per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
 Westerink, J. te Lelystad per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.

Scholen

Bijnen, H.E. van te Harlingen per 1-4-86 bevorderd tot adj.

Per 1-2-86 aangewezen als commandant van de groep Medemblik (distr. Alkmaar) adj. R. Hoekstra. Hij was voordien docent Opl. School Harlingen.

Laere, G.A. van te Apeldoorn per 1-4-86 bevorderd tot adj.
 Vos, L. de adj. te Harlingen per 1-1-86 verplaatst naar staf district Leeuwarden.

23-28 JUNI 1986

56e DUTCH

CIRCUIT VAN DRENTHE
ASSEN

ORGANISATIE: Stichting Circuit van Drenthe
 TT-Bureau — Postbus 150 — 9400 AD Assen
 Tel. 05920-55000 Telex 53821 ttasn nl

23 t/m 28 juni	EK-RACES — TT F1 — DUTCH TT		
	morgen	middag	avond
maandag 23 juni	Training EK	Training EK	
dinsdag 24 juni	Training EK	EK-RACES	EK-RACES Training TT F1
woensdag 25 juni	Training Dutch TT + TT F1	Training Dutch TT + TT F1	
donderdag 26 juni	Training Dutch TT + TT F1	Training Dutch TT	TT FORMULE 1 RACE
vrijdag 27 juni	Training Dutch TT	Training Dutch TT	
zaterdag 28 juni	56e DUTCH TT-RACES	56e DUTCH TT-RACES	Prijsuitreiking Dutch TT

23-28 JUNI 1986

56e DUTCH

Nieuwe wachtmeesters opleiding 1984/III

KLAS L

Voorste rij v.l.n.r.: adj. N.C. Schenk, E. Boesaard, wmr. T. Disco, J.C.A. Elias, adj. A. Kinderman.
Tweede rij: wmsr. J.P.M. Meereboer, C.A.F. van Saase, F.A.D.A. van Durén, C. van Capelle, M.H.H.A. Peters.
Derde rij: wmsr. E.F. v.d. Vlught, K. Dedden, H.J.M. van 't Hof, M.D.W. Groot.
Vierde rij: wmsr. L.H.H.M. Le Haen, P.C. van Pelt, H.W.A. Jansen, B. Gietema.
Achterste rij: wmsr. P.N.G. Graanstra, H.B. Tijmes, R.R. Doef, M.J.P. Leenards, W. van de Vliet.

KLAS M

Voorste rij v.l.n.r.: owmr. U.J. Dijkstra, wmsr. E.J.T.M. Kooijman, T.H.M. Bruns, A.J.J.A. Geerts.
Tweede rij: wmsr. B. Veenstra, J.J. Talsma, J.B.A. van de Wetering, A.A.H. Vermetten.
Derde rij: wmsr. P.J.G. Voss, L.J. Gorter, H.J. Kah, J.A.M. Buiting.
Vierde rij: wmr. R. Nijland, wmr. M.J. Salet, owmr. K. Dekkers, wmr. L.J.M. de Wals.
Achterste rij: wmsr. H. Woudstra, S.J.A.M. Jonkers, Y.T.E. v.d. Pasch, V.T.G. Grond.

Een hele aanwinst voor
het korps dat-ie weggaat.

De mensen die in
Nederland 'Russen'
worden genoemd, heten
in Rusland politieagent.

Automatisering bij de RP:
Een heel politiebedrijf
naar de knoppen . . .

Reservepolitie: Kosto gaat
voor de baat uit.

Frustratie van RPTW'er:
Ik kan er geen touw meer
aan vastknopen.

InconveNIENTen

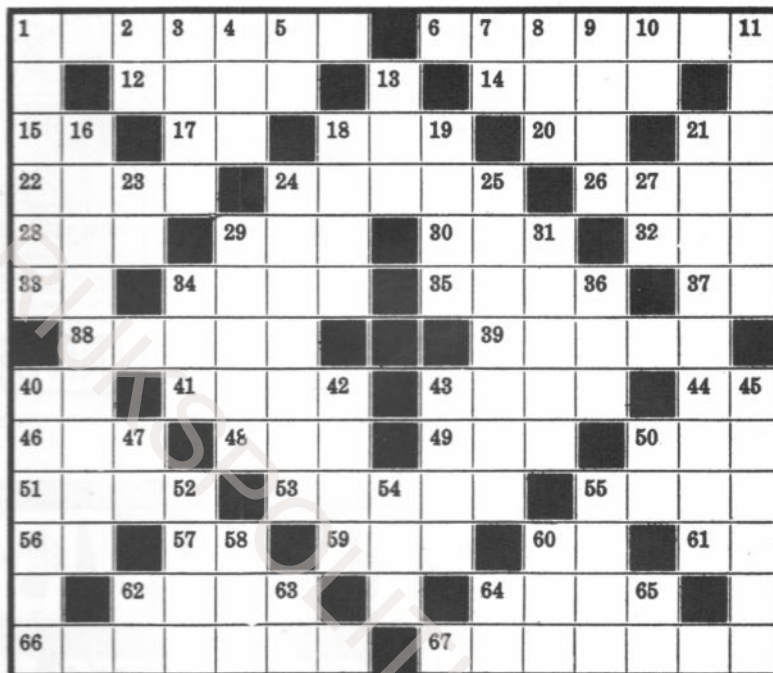

AI: Eén zomer-
wachtmeester maakt nog
geen zomer.

De doorloper van opleidings school naar adj. Drieënhuizen in het maartnummer van het Rpm zette nogal wat puzzelaars aan het werk. Er werden 32 oplossingen ingestuurd. Van de 26 juiste trokken we **G. Verbong**, Van Pallandstraat 26 in **Wittem** als winnaar van de boekenbon van f 25,—.

De oplossingen van de puzzel van deze maand moet voor 15 juni a.s. binnen zijn op het adres:
Rpm-Puzzelredactie, postbus 20099, 7302 HB Apeldoorn.
Veel puzzelplezier!

Kruiswoordraadsel

Van links naar rechts:

1. projectiel; 6. schrijfkamer; 12. vogel; 14. slim; 15. voorzetsel; 17. spil; 18. vallei; 20. lengtemaat; 21. noot; 22. rustoord; 24. voertuig; 26. pl. in O.-Vlaanderen; 28. voorzetsel; 29. kleefstof; 30. ge-

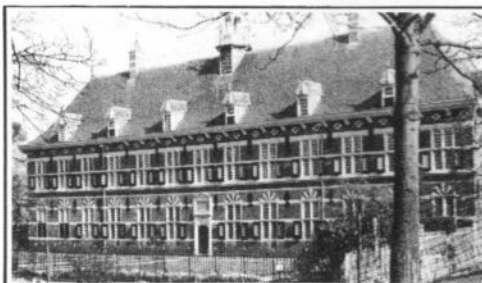
lofte; 32. ontkenning; 33. voegwoord; 34. strook; 35. telwoord; 37. bijwoord; 38. afgeknotte boomstam; 39. openbare verkoping; 40. lidwoord; 41. slim; 43. vaartuig; 44. pers. vnn.; 46. bijb. figuur; 48. moment; 49. keurig; 50. Europeaan; 51. rustteken; 53. voertuig; 55. vr. dier; 56. heilige; 57. pers. vnn.; 59. herkauwer; 60.

noot; 61. noot; 62. bruikbaar; 64. wandelplaats; 66. pl. in N.-Holland; 67. overtocht.

Van boven naar beneden:

1. kuil; 2. voertuig; 3. titel; 4. lokspijs; 5. gereed; 7. bijwoord; 8. ontkenning; 9. nakomeling; 10. voorzetsel; 11. paardrijder; 13. vestibule; 16. vette stof uit planten; 18. wassers; 19. verdriet; 21. vogel;

23. voorzetsel; 24. vogel; 25. stel vaatwerk; 27. voegwoord; 29. genieting; 31. leefregel; 34. cilinder; 36. bouwland; 40. patroon; 42. weekdier; 43. wildebeest; 45. landgoed; 47. bijwoord; 50. noot; 52. godheid; 54. bedorven; 55. vogel; 58. gelofte; 60. roofdier; 62. bevel; 63. lidwoord; 64. familielid; 65. vogel.

gevestigd in het voormalig Koninklijk Weeshuis te Buren (Gld.)

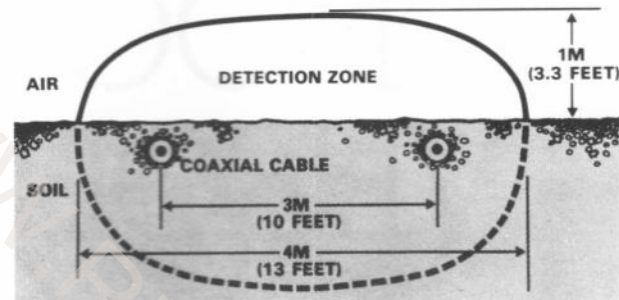
MUSEUM der Koninklijke Marechaussee

Een bezoek aan dit museum geeft u inzicht in de geschiedenis van dit Wapen, het voormalig korps Politietroepen, de voormalige Rijks- en Gemeenteveldwacht, de vooroorlogse Gemeentepolitie en de huidige Rijks- en Gemeentepolitie.

Open: 1 mei - 1 oktober van dinsdag t/m vrijdag 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, zaterdag, zon- en feestdagen van 13.30-17.00 uur. Maandag gesloten. Het museum is in de wintermaanden open voor groepsbezoek van maandag t/m vrijdag van 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, uitgezonderd feestdagen. Rondleiding voor groepen op aanvraag. Weeshuiswal 9, Buren (Gld.). Telefoon 03447-1256.

ZAKEN ZIJN

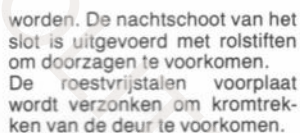
De maximale detectiezone — er

Gras, bomen, heesters e.d. worden ondanks hun bewegingen niet gedekteerd. De drempel voor signalering is iemand met

(Persbericht Vanandel)

De driepuntsdeurvergrendeling is bedoeld voor deuren tot 2.30 m hoogte die met één handeling op drie punten vergrendeld kunnen

De enige zwakke plek is de bevestiging van het slot op de deur. Mul-T-Lock heeft daarop iets gevonden in de vorm van twee stalen beschermers die op de deur gelast moeten worden. Samen vormen zij een stalen kluis waar-

Ingersoll heeft ook een bijzetslot voor aluminium schuifdeuren ontwikkeld. Vergrendeling gebeurt door een drukk beweging. Het openen is alleen met een sleutel mogelijk. Het slot is ook geschikt voor houten schuifdeuren en ramen.

(Persbericht DVH)

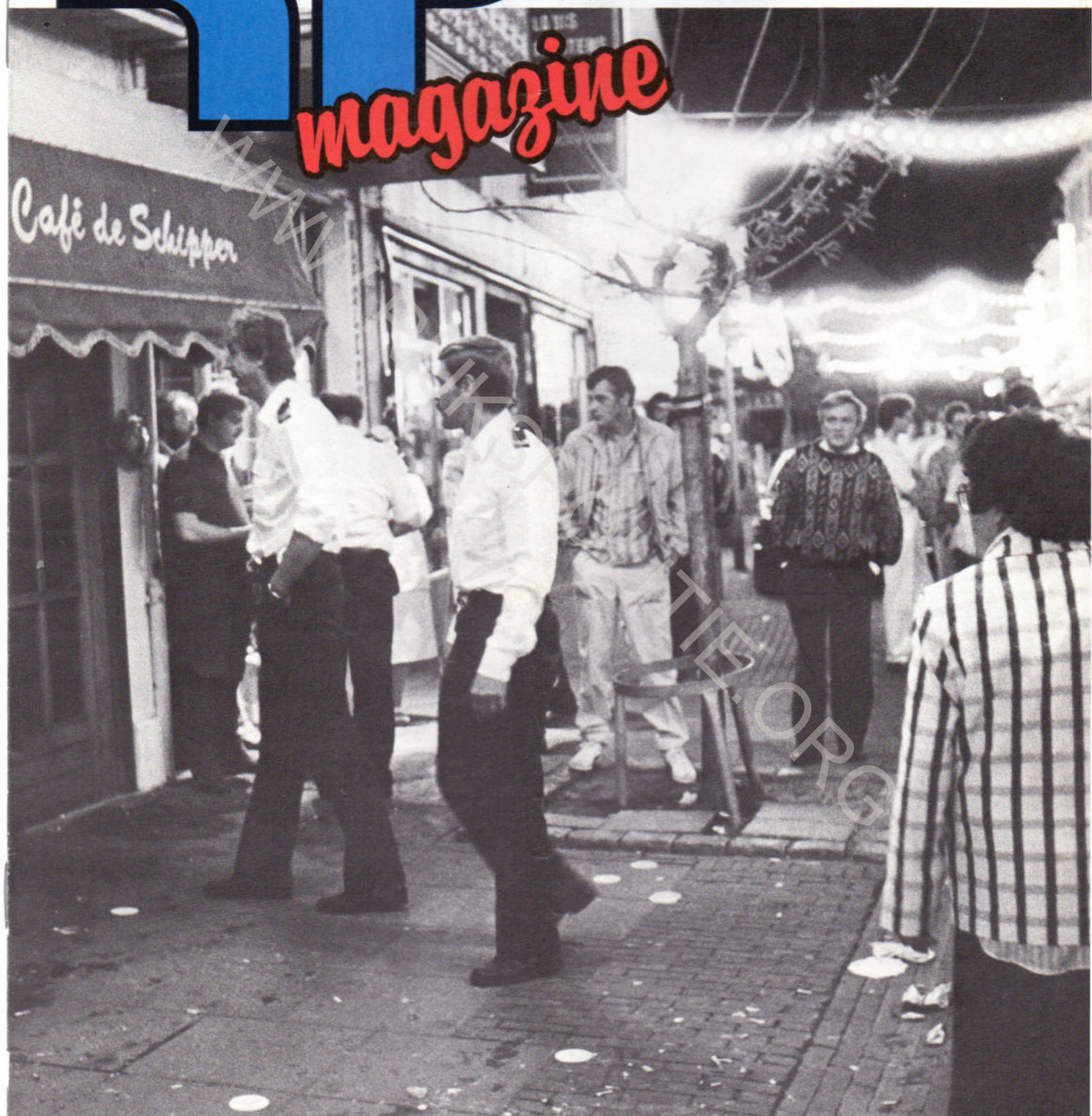
RP

27^e jaargang / nr. 10/11
juni/juli 1986

Maandblad voor het
Korps Rijkspolitie

magazine

**Rijkspolitie in vakantiesfeer: Valkenburg (foto), Veere,
Vlieland / Verkeersagent in de Sovjet-Unie / Zuivering 1945**

Maandblad van het
korps Rijkspolitie

27e JAARGANG / NR. 10/11
JUNI, JULI 1986

REDACTIERAAD:

J. Baarspul, Apeldoorn
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
M.Th. van Beelen, Eindhoven
(staf district)
C. Doornhein, Dordrecht (voorz.)
(RP te Water)
A.P. Geelof, Voorburg
(Algem. Insp.)
H.G.J.J.M. Gozé, Maastricht
(recherche)
H.A.M. Heusschen, Ulf
(landgroepen)
D. Hilarides
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
P.H.M. van Hout, Den Bosch
(Techn. Rech.)
J.K. Pietersma, Amsterdam
(res. RP)
R.M. Schnitker, Schiphol
(dienst luchtvaart)
J.A. Schuurmans, Maastricht
(recherche)
R. Voskamp-Voestermans (secr.),
Driebergen (burgerpersoneel)

REDACTIE-SECRETARIAAT:

A. Huizing
Postbus 20099
7302 HB Apeldoorn
Tel. 055 - 33 09 03

REDACTIE:

A.K. Aartsma (eindredacteur),
A. Huizing

ADVERTENTIES:

J.G. Duijker
Lepelaar 27
3435 DT Nieuwegein
Tel. 03402 - 3 66 16

UITGAVE

Schaafsma & Brouwer / uitgevers
Postbus 10, 9100 AA Dokkum
Tel. 05190 - 33 22
Postgiro 83 31 11

GRAFISCHE VORMGEVING

Wagenveld Publiciteit b.v.
Dokkum

DRUK

Schaafsma & Brouwer b.v.
Dokkum

© Overname uit het RP-Magazine
is alleen toegestaan, indien de bron
wordt vermeld.

*

Abonnementsprijs f 31,00 (incl.
BTW) per jaar bij vooruitbetaling.
Opzeggen abonnement voor
1 september.
Losse nummers f 3,90.

Bij de omslagfoto:
Nachtelijk optreden in het
rumoerige centrum van
Valkenburg.
(Foto: Thijs Habets)

Rijkspolitie in vakantiesfeer

„Wat wij hier doen? Ik zou het niet weten, maar we zijn er wel de hele dag druk mee!” Uitspraak van een gedetacheerde RP'er in een van onze typische vakantiegemeenten die in de zomer hun inwonertal maandenlang bijna vertienvoudigd zien. Hoe leid je het toeristische geheel in goede banen? RP-MAGAZINE ging poolshoogte nemen bij de RP-collega's in drie drukke vakantie-oorden: Valkenburg-Veere-Vlieland, waar de lusten en lasten van een toeristencentrum een zomer lang worden ervaren. VALKENBURG: 'Het hoeft hier geen klooster te worden . . . ' VEERE: 'Verdachten kunnen we 's zomers niet gebruiken . . . ' VLIELAND: 'Van de eilanders heb je nog de meeste last . . . '

6

Op bezoek in de Sovjet-Unie (2):

Pjort maakt geen overuren

13

Info Intern

Nieuws uit de districten

17

Postbus

23

Cursiefje

24

Personalia

25

Granaatjes

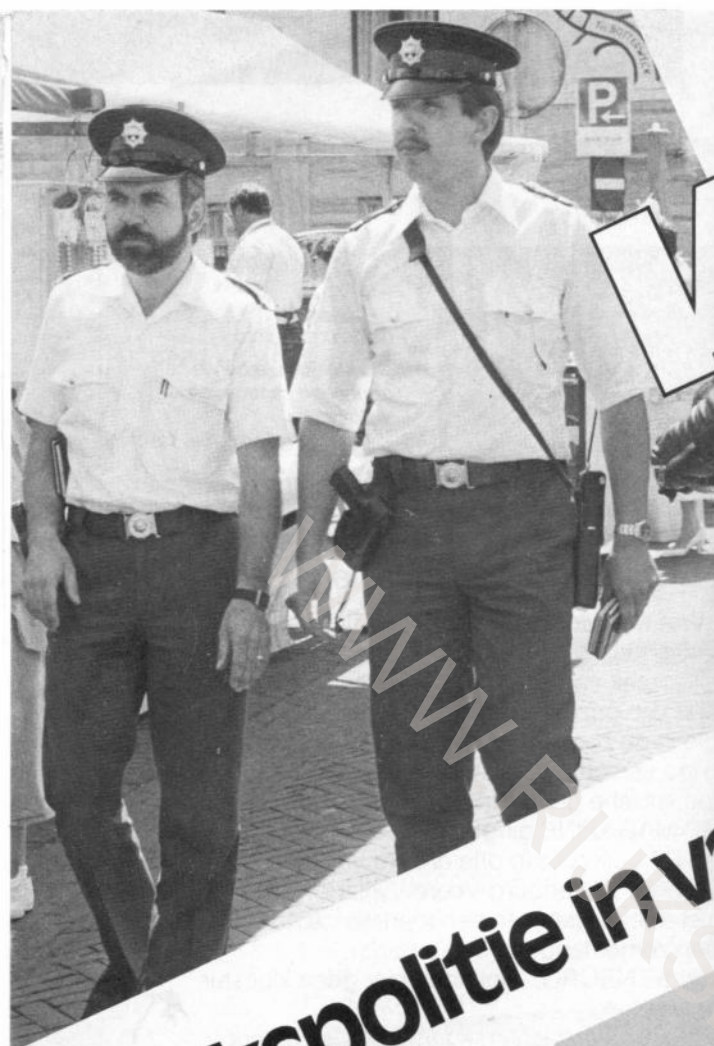
27

Puzzels

28

Zaken zijn zaken

31

Valkenburg

weere

lieland

Rijkspolitie in vakantiesfeer

Toerisme is een mooi iets. Voor dagjesmens, kampeerder en hotelgast. Ook voor de neringdoenden en de gemeentelijke huishoudknip, want toerisme brengt werk en geld. Maar er is ook een andere kant aan het fenomeen. De gemeenschap, geconfronteerd met veel vakantiebezoek, zal een deel van haar rust en authenticiteit hebben in te leveren. Toerisme kan een inbreuk op de eigen cultuur betekenen.

De gasten hebben een parkeerplaats nodig. Van de winkeliers, de restauranthouder en andere commerciële dienstverleners wordt creativiteit geëist. Van hen zullen goederen en diensten worden gevraagd waarvoor voorheen nauwelijks belangstelling bestond. De gemeente dient met openbare

voorzieningen te komen en regelingen te bedenken om het toeristische geheel in goede banen te leiden.

Voor al ten aanzien van dat laatste aspect speelt de politie een rol. Aan haar de taak om parkeerexcessen te voorkomen. De illegale kampeerder moet de wacht worden aangezegd, ze zal er moeten zijn als een aangifte van diefstal uit de caravan moet worden opgenomen. Ze weet dat ze te hulp kan worden geroepen, als een kind in de massa is zoekgeraakt. De gemeentenaar zal een beroep op de politie willen doen als brooddronken jongelui zijn portiek als urinoir gebruiken.

Inmiddels is bij de politie het besef gegroeid dat ze zich als Haarlemmer Olie noch als duvelstoejager hoeft te laten gebruiken. (Telefoontje van de burgemeester: „Er staat een auto verkeerd geparkeerd op de Dorpsstraat“). Het bestuur wordt meer en meer bij het door hem zelf uitgestippeld beleid betrokken. Het is bij machte ex-

cessen in eigen parochie in te perken door gebruik te maken van de bevoegdheden die hem zijn toegekend of die hij zich in besluiten en verordeningen had toegedacht. Het gemeentebestuur dat het toerisme stimuleert moet zorgen dat er voldoende parkeerplaatsen komen, het kan maatregelen nemen om geluidsoverlast van disco's te voorkomen en de horeca mede verantwoordelijkheid laten dragen bij het voorkomen van overlast voor anderen die zich niet uitdrukkelijk met het nachtleven willen amuseren. En als dat dan allemaal geregeld is, blijft er voor de politie nog voldoende te doen tijdens de vakantieperiodes. En dat vindt Hermanstad over het algemeen nog leuk werk ook.

Het RP-MAGAZINE ging op de VVV-toer. We bezochten drie rijkspolitie-gemeenten die de lusten en de lasten van een toeristencentrum ervaren.

VALKENBURG: Ooit een chique kuuroord, nu een centrum voor massatoerisme. Er staan ca. 17.500 inwoners ingeschreven. Op hoogtijdagen verblijven er 60.000 mensen. „Een caféhouder heeft baat bij een goede feeststemming. Een restauranthouder streeft naar een rustige sfeer voor zijn gasten.

Door Bert Huizing
m.m.v. Louis Steens (Valkenburg),
Ton Muller (Veere) en Piet Bosma
(Vlieland).
Foto's: Thijs Habets, J.J. Houter
en Ruben Oreeel.

De winkeliers hebben belang bij een goede bereikbaarheid. De inwoners van het centrum streven naar zo weinig mogelijk overlast van het toerisme."

VEERE: Eens een stil stadje, dat geïsoleerd lag op de noordpunt van het eiland Walcheren. Later, na de uitvoering van het Deltaplan, snel bereikbaar geworden voor belangstellenden uit de Randstad en Brabant. Enkele jaren geleden uitgegroeid door de gemeentelijke herindeling van Walcheren.

De groep Veere van de Rijkspolitie (Domburg en Arnemuiden behoren tot het bewakingsgebied) is berekend op de politiezorg voor ca. 12.500 inwoners. Op mooie zomerse weekeinden is er achter het twaalf kilometer lange strand langs de noordwestpunt van Walcheren en de dijk in het Veerse Gat parkeerplaats nodig voor 25.000 auto's. „Maar 's avonds om elf uur zijn ze allemaal weer vertrokken."

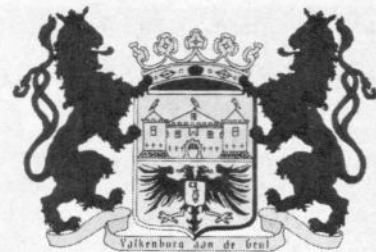
Vlieland: Drie maal daags is er vertier bij de veerstoep van Oost-Vlieland. Ongeveer een half uur voor de aankomst van de boot uit Harlingen verzamelen er zich de eilanders om te gaan 'boot kijken'. In het zomerseizoen wordt het inwoneraantal van Vlieland vertienvoudigd: de 1050 autochtonen hebben dan ongeveer 9000 gasten op bezoek. Dat zijn geen amusementzoekers. De auto is er niet welkom. Vlieland is een eiland voor vogelvrienden en milieufreaks, natuurkenners en naturalisten, voor sportieve jongeren en jonge gezinnen. Friese RP'ers laten zich er graag detacheren. „Wat wij hier doen? Ik zou het niet weten, maar we zijn er wel de hele dag druk mee!"

Valkenburg

'Het hoeft hier geen klooster te worden'

In het begin van de jaren '70 maakte het toeristencentrum Valkenburg nog al naam. Het Limburgse stadje was met de regelmaat van de bouwvakvakantie in het nieuws als de politie er slaags raakte met opgewonden jongelui. Als ze rond sluitingstijd door de kroegbaas de straat werden opgestuurd, moesten verkeersborden, winkelruiten, en terrasmeubilair langs de weg naar de camping het ontgelden. Hoogtepunt van het rumoerige feest was veelal een treffen met de politie, die uitdrukkelijk aanwezig was. De beredenen werden ingezet, marchaussee verleende assistentie en de ME was paraat. Grote rellen, volksoptochten waren aan de orde van de dag. Nee, Valkenburg had zo'n beste naam niet meer. Er bleven dan ook heel wat van de oorspronkelijke — rustige — gasten weg uit het Zuid-Limburgse.

De ervaringen van toen leerden de plaatselijke overheid dat het traditionele politioptreden geen schijn van kans had bij het tegengaan van ordeverstoringen. Voor een terug-naar-het-chique-en-het-rustige-van-voorheen

was de middenstand van Valkenburg evenmin te porren. De jeugd beschikte immers over geld. Een ruim deel van het vakantiezakgeld kwam terecht in de kassa van cafetaria en disco of café of viel in de gleuf van de speelmachines in de nieuwe automatenhallen. Met die wetenschap werd er gezocht naar een concept voor 'het in stand houden van een redelijk te achten vrede, rust en regelmaat in het maatschappelijk leven voor bewoners en bezoekers'. De omschrijving komt voor in de scriptie van collega F.J.E. Urlings die als kadercursist in 1984 een studie maakte van het onderwerp 'Handhaving openbare orde binnen een vakantiegemeente'.

Knippen en scheren

De methode die werd ontworpen om de openbare orde in Valkenburg tijdens de vakantiepiek enigszins te handhaven, bleek te werken. Dat wil nu ook weer niet zeggen, dat er nooit iets plaatsheeft waaraan bewoners of bezoekers zich kunnen storen. „In een vakantiegemeente is het onmogelijk

Optreden van de vrouwengroep Centrefold in Valkenburg.

voor een ieder de openbare orde te handhaven", aldus Urlings. „Valkenburg behoeft bovendien geen klooster te worden", vindt adjudant G.W.M. Verbong, commandant van de ruim dertig mannen en vrouwen van de groep Valkenburg. In de vakantieperiode krijgt de groep assistentie van RP'ers uit de omgeving zodat het bureau een etmaal rond paraat kan zijn. En 's avonds (tot een uur of vier 's nachts) is er voldoende personeel aanwezig om de openbare orde te kunnen handhaven.

De politie laat zich 's avonds in het stadscentrum niet meer zien. In groepjes van twee surveilleren RP'ers in burger door de Grotestraat en omstreken. Zij houden de zaak kort. Het slaan tegen rolluiken door lawaaischoppende jongelui, het voetballen met een bierblikje en het pissen tegen een winkel-pui kan voor de surveillanten aanleiding zijn om assistentie te vragen. De wachtcommandant stuurt dan een of meer politiebusjes met elk op z'n minst drie geüniformeerde collega's die de verdachten snel 'inladen' er ze voorlopig onderdak bieden in de wachtruimte van het groepsbureau. Tussen drie en vier uur 's nachts, als de bezoekers van Valkenburg hun slaapplek hebben gevonden en de rust in het centrum is teruggekeerd, worden de gearresteerden administratief 'geknipt en geschoren'. Urineren op straat gaat een boete kosten voor welk bedrag je normaliter zo'n 300 maal de 'juffrouw van de retrade' kunt bezoeken.

Pamflet

De gasten van Valkenburg kunnen op de hoogte zijn van het optreden van de politie. Voor hen is een pamflet beschikbaar waarin het gemeentebestuur vertelt hoe het zich voorstelt de vakantie-activiteiten in banen te leiden 'opdat inwoners en gasten, op een prettige wijze hier kunnen wonen en vertoeven'.

Automobilisten wordt uitgelegd waar ze kunnen parkeren. Gasten die in de veronderstelling verkeren Valkenburg onveilig te kunnen maken krijgen bij aankomst de wacht al aangezegd: „Indien (. . .) iemand zich toch misdraagt, loopt hij of zij een grote kans opgepakt te worden. In het verleden werden voor misdrijvingen vrij hoge geldboetes opgelegd."

Muziek op de openbare weg is verboden. Een uur voor sluitingstijd (twee uur 's nachts) moet het gedaan zijn met 'levende' muziek. Harde popmuziek dient te worden afgebouwd tot rustig achtergrondgeluid. Verboden werd ook de verkoop op straat van frites en snacks vanaf twaalf uur 's avonds. Om te voorkomen dat — zoals voorheen — grote groepen jongelui samendrommen voor de loketten, wat wel eens leidde tot schermutselingen en baldadigheden, zoals het deponeren van etensresten in de brievenbus-

sen van omwonenden.

De straatverlichting kan op afroep aan of uit worden gedaan.

Fraude

Zijn na het nemen van al die maatregelen de problemen in Valkenburg de wereld uit?

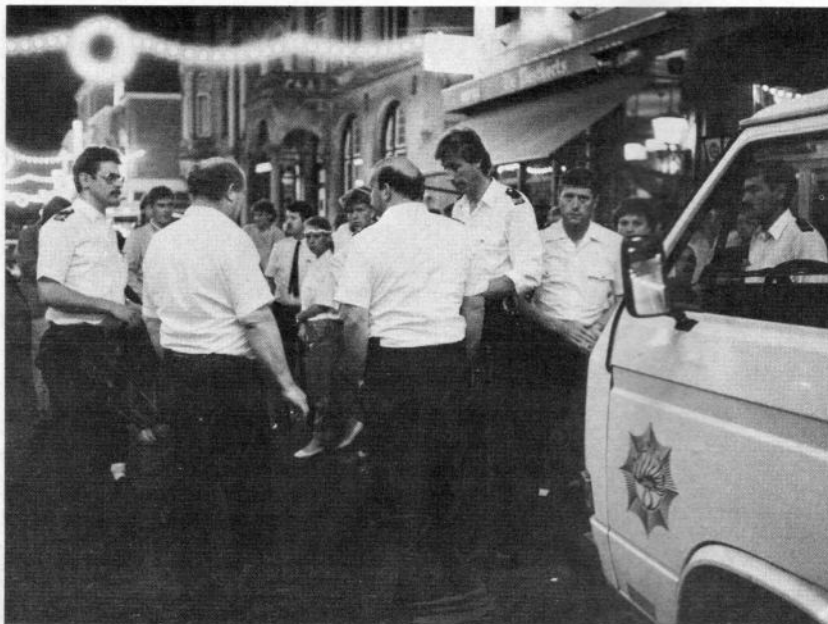
Verbong: „We moeten er voortdurend veel aandacht aan besteden. Dat betekent dat er veel tijd in moet worden gestoken. Als we dat niet doen, kan de situatie snel omslaan waarna we weer in de sfeer van voorheen terechtkomen. Wat we in tien jaar hebben opgebouwd, kan in één seizoen verloren gaan."

Nu de openbare orde redelijk onder controle is, blijken er andere vakantieperikelen op een oplossing te wachten. Zo valt er aan het parkeerprobleem wel het een en ander te doen. Een parkeercontroleur in dienst van de gemeente moet proberen de straat 'schoon' te houden. De groepscommandant Verbong zou willen dat er twee controleurs bij kwamen, zodat er minder parkeerboetes hoeven te worden uitgedeeld.

De RP van Valkenburg zou ook graag zien dat de gemeente een betere toeristenadministratie ontwierp. Officieel worden er op dit moment ruim een miljoen overnachtingen geregistreerd, die alle goed zijn voor toeristenbelasting, inkomsten voor de gemeente. Maar het aantal overnachtingen ligt waarschijnlijk enige honderdduizenden hoger.

Uit een steekproef is gebleken dat waarschijnlijk op grote schaal met de toeristenbelasting wordt gefraudeerd. Een team van vijf RP'ers werkt sinds september 1985 aan een onderzoek. Vermoedelijk worden grote bedragen niet afgedragen, die verdwijnen in een zwartgeldcircuit waarmee zwartwerkers worden betaald. Deze maand is het onderzoek afgerond. Een campingbedrijf is het onderwerp van een steekproef geworden. Binnenkort zullen we meer horen van de resultaten.

Valkenburg bij nacht. RP-beraad nadat Britse toeristen een café hebben 'verbouwd'.

Veere

'Verdachten kunnen we zomers niet gebruiken'

Het hangt veel van het weer in het voorjaar af, hoe druk het 's zomers in Arnhem, Domburg en Veere zal worden.

Als er rond Pasen, in de week van Hemelvaart of met Pinksteren van een paar mooie dagen valt te genieten, is de kans groot dat het in de recreatiegebieden op Walcheren en langs het Veerse Meer het gehele zomerseizoen druk blijft. Dan zoeken Duitsers hun tweede woning in Nederland op en stijgt het bezoek aan campings en jachthavens.

Als er bovendien mooie zomerse weekenden te noteren vallen, weten de randstedelingen, West-Brabanders, Duitsers en Belgen de Noordzeekant van Zeeland te vinden. Dan loopt het 'eiland' Walcheren via de aanvoerroutes over Noord- en Zuid-Beveland vol met zonzonbidders, surfers, vissers en zwemmers, die allen hopen op een plaatsje aan het strand, langs de Veerse gatdam of aan de boorden van het Veerse Meer. Dan zijn er plotseling tegen de honderdduizend mensen méér aanwezig in het bewakingsgebied van de groep Veere van de Rijkspolitie. Meer dan 25.000 chauffeurs willen dan een plaatsje voor hun auto, in vele gevallen met caravan.

Aan het eind van zo'n dag willen vrijwel alle recreanten op hetzelfde tijdstip weer naar huis. Bij de 'uitgangen' van Walcheren ontstaan dan de bekende opstoppen. Er was een tijd dat de politie zich het ontstaan van een file 'op haar fatsoen trok'. Die tijd hebben we gehad. Moeten die gasten maar niet allemaal tegelijk naar huis willen.

Adjutant G.M. Brasser, groepscommandant: „Om elf uur 's avonds zijn ze allemaal vertrokken en is Walcheren weer leeg...”

Honderdponder

Hij streeft ernaar om — met bijstand van gedetacheerden uit een andere landgroep, van de verkeersgroep Middelburg en van beredenen uit Boxtel — de gehele zomer door tien mensen in dienst te hebben. Ervaringen hebben de groepscommandant geleerd dat dit het absolute minimum is. „Als we de twee beredenen niet hebben, wordt het twaalf kilometer lange strand en de gebieden direct achter het strand niet meer door de politie bezocht.

Op zoek naar illegale kampeersers op Noord-Beveland.

Voor het overige wordt al het mogelijke gedaan om de geplande patrouilles zoveel mogelijk door te laten gaan.

Aan de dienstdoende politiemensen de taak zich bezig te houden met het speuren naar zoekgeraakte kinderen, probleempjes over loslopende honden op het strand en onenigheidjes over windschermen, waar de strandwachten geen antwoord op kunnen vinden. Zo'n twee maal per jaar moet bij Vrouwenpolder een deel van het strand worden afgezet, als de Explosieven — Opruimings — dienst een honderdponder wil laten ploffen. Elk jaar is er wel een melding van een in moeilijkheden geraakte surfer, zoekgeraakte zeevissers of verdrinkingsongevallen. De verkeersgroep doet de aanrijdingen en bij voorvalletjes op het water kan de hulp van de Rijkspolitie worden ingeroepen. Op het groepsbureau in Serooskerke is de man of vrouw die plantondienst heeft beschikbaar.

Voor toezicht bij het tegengaan van criminaliteit is vrijwel geen tijd. Het aantal diefstallen uit auto's is in 1985 aanmerkelijk toegenomen in vergelijking met het jaar daarvoor. Het aantal auto-diefstallen ging van 21 naar 41. Vooral voor Golf-dieseltjes was nogal belangstelling.

Brasser: „Als hier tussen de twintig- en dertigduizend auto's geparkeerd staan hoe valt er dan door ons te controleren of de man of vrouw die aan een auto staat te morrelen dat met kwade bedoelingen doet?”

Onbekende dader

Natuurlijk loopt er wel eens iemand tegen de lamp. De surveillant loopt op een 'heterdaadje'. Maar of de groepscommandant daar blij mee is?

„Het makkelijkst is voor ons een zaakje met een onbekende dader. Zoiets is snel afgewerkt. Dat kan de planton best aan. Als er niet teveel van komen. Anders wordt het als er een dader wordt binnengebracht. Als dat het geval is kan ik het verder wel vergeten. Misschien moet zo iemand wel worden ingesloten. Dat betekent dat hij of zij moet worden bewaakt. Nee, verdachten kunnen we hier 's zomers eigenlijk niet gebruiken.”

Adjutant Brasser vindt het heel leuk, als een van de gemeenten in zijn bewakingsgebied aandacht krijgt van radio of TV. En als er op het vliegveld 'Midden Zeeland' een vliegshow wordt georganiseerd, vindt hij dat een uitstekend iets. Maar als Veronica vindt dat Veere Muziekland moet worden, is dat een probleem voor die omroep zelf vindt hij. Dat geldt ook voor middenstandsorganisaties die zomermarkten en braderieën organiseren. De busroute moet worden omgelegd. Het openbaar vervoer moet een weg vinden langs wegen en straten die vol staan met blik. Brasser gaat ervan uit dat hij en zijn personeel niet alleen met dat probleem mogen worden opgeza-

*Bijstand van de beredenen groep
Boxtel op het naaktstrand bij
Vrouwenpolder (Veere).*

deld. Van het plaatselijk bestuur mogen initiatieven worden verwacht van dat bij het voorkomen en oplossen van dat soort ongemakken.

„Die oplossingen liggen soms zo voor de hand. In een straat met verkeer in één richting, waarin langs de linkerkant een fietspad loopt wordt over het algemeen niet links geparkeerd.”

In de boomgaard

Toerisme is handel. Het is een voortdurend zoeken naar gaten in de recreatiemarkt. Een aantal jaren geleden werden de z.g. mini-campings uitgevonden. Het waren veelal boeren die nog een stukje land bij huis hadden liggen waarop gemakkelijk wat kampeersders konden worden ondergebracht. Dat moest mogelijk worden vond ook de plaatselijke overheid. Drie tot vijf eenheden per adres vond men een mooi aantal. Maar er was veel vraag naar een plaatsje in de boomgaard. Thans telt het bewakingsgebied van de RP-groep Veere ca. 85 z.g. minicampings. Een aantal hebben het door middel van een systeem van splitsing van de vergunningen voor elkaar gekregen 72 caravans, tenten e.d. te stallen. Er is wel eens iemand van de groep met een vliegtuig van de Dienst Luchtvaart van de Rijkspolitie meegevlogen om de stand van zaken op deze minicampings vanuit de lucht te bekijken. Bij de RP'ers van Veere is sindsdien de vraag gerezen of de toeristenbelasting wel wordt afgedragen.

Maar aan dat soort politiewerk komt de politie in de zomermaanden, de periode waarin deze onderzoeken zouden moeten plaatsvinden, niet toe. Ze heeft het dan te druk met andere zaken, als het voorkomen van nachtrumoer als de kroegen in bijvoorbeeld de Stationsstraat van Domburg leeglopen. Veel van de problemen van kleine criminaliteit meent men onder de knie te hebben doordat de sluitingstijd van café's is vrijgegeven. De kroegbaas die slaap krijgt kan zijn tent sluiten op het moment dat er niet meer te verdienen valt. Dat heeft als bijkomend gunstig gevolg dat de café-bezoekers niet allen tegelijk op straat komen te staan.

Maar het gebeurt toch nog wel dat er op het strand vreugdevuren worden ontstoken, strandhokjes worden opengebroken of in het dorp baldadigheid plaatsheeft.

Reservisten

Het is 's zomers hard werken op Walcheren. Het personeel van de Rijkspolitie komt er in die maanden af met gemiddeld twaalf dagen vakantieverlof. En dat is niet slecht vindt men zelf. Vrije weekenden worden soms doorgeschoven naar rustiger perioden. Menigmaal gaat een reservist mee op

Veerse Meer.

pad 'om een tweehoofdige surveillanc bij evenementen te realiseren'. Ondanks de zomerse drukte blijven de Veerse RP'ers het werk daar leuk vinden. Ze rennen van incident naar incident. Het ontbreekt hen echter aan tijd om een zaak op de juiste manier af te wikkelen. En daar balen ze wel van.

Vlieland

'Van de eilanders heb je nog de meeste last'

De RP'ers van Vlieland hebben kennelijk iets met Landrovers. Toch een vervoermiddel waarmee ze uit de voeten moeten kunnen. Een paar jaar geleden raakte zo'n ding op de Vliehors vast in het zand. Voor hulp om de terreinwagen nog met droge voeten naar vastere grond te brengen was het al te laat. De auto zou een tijd over moeten zitten. Toen men een uur of zes later eens ging kijken was van het voertuig geen spoor meer te ontdekken. Tot op de dag van vandaag. Zand over een landrover.

Dit voorjaar was het RPm op Vlieland op bezoek. Het strand was in de sightseeing-tour opgenomen. Opnieuw zogen zich de vier poten van een — andere — terreinauto in het zand van het strand. Postcommandant Poppema drukte uw verslaggever een schop in de hand. Nat zand is zwaar. Twee strandwandellende dames die de politie zagen tobben: „Dat we dit nog mogen meemaken...” Opnieuw een poging gewaagd. Tevergeefs. Het vervoermiddel had nog verder de diepte gezocht en lag met het chassis op het zand nu volkomen geblokkeerd. De te hulp geroepen ambtenaar van Rijkswaterstaat zag met zijn dommekracht van een andere landrover ook geen kans beweging in de politiewagen te krijgen. Met een shovel van een aannemer die in de buurt een karwei had, is de auto later uitgegraven. Nog voor de gestrande passagiers naar Oost-Vlieland terug waren gelift om de boot te halen, was het nieuws van de landrover-in-het-zand al als een lopend vuurtje door het dorp gegaan.

Met paard-en-wagen wordt op Vlieland de bagage van en naar de veerboot vervoerd.

Er wordt overigens niet alleen scherp op de politie gelet, de eilanders houden elkaar onderling ook stevig in de gaten.

Rust en ruimte

Het zal weinigen verbazen dat het met de criminaliteit op het eiland dus nogal meevalt. Ook in het zomerseizoen als het m.s. 'Vlieland' zorgt voor de aanvoer van de negenduizend gasten die het eiland als gast kan bergen. Dagtoerisme kent het eiland niet. Automobilisten zijn niet welkom. Het autoverkeer is voorbehouden aan de driehonderd inwoners met een speciale ontheffing. Zij mogen gebruikmaken van de dertien kilometer lange Kampweg tussen Oost-Vlieland en de Vliehors en de overige straatjes. Maar de Dorpsstraat is voor auto's, tractors en bromfietzers taboe.

Winkeliers en horecafers aan de hoofdstraat kunnen een vergunning krijgen om tot voor hun deur te rijden, van oost naar west. Alleen de vrachtvervoerder Pronk & Van Randen mag ook in de andere richting de straat inrijden. Als hij karretjes of vracht vervoert staat er uitdrukkelijk in de vergunning. Het verkeersbeeld op het eiland wordt voornamelijk bepaald door de aanwezigheid van (huur)fietsen.

Vlieland werft haar bezoekers met een belofte van 'ruimte en rust'. Sensatieve vakantievierzoekers blijven weg. Natuurlijk wil het 's nachts tussen 1 en 2, cafésluitingstijd, in de Dorpsstraat wel eens wat lawaaiig toegaan. De leden van de drie man sterke post van de Rijkspolitie — in de zomermaanden

aangevuld met maximum twee RP'ers van 'de wal' — moeten er dus 's avonds en 's nachts uit. Om hun gezicht te laten zien op de route van het dorpscentrum naar de camping 'Stortemelk' en de jachthaven waar de schepen liggen waarmee ook disco- en cafébezoekers zijn aangevoerd.

Onderlichaam

Andere dagelijkse hoogtepunten vormen de aankomsten van de veerboot uit Harlingen. Een half uur voor het schip afmeert verzamelen zich de mensen bij de veerstoep. Vervoerders van reisbagage (een gulden per colli), de taxi en de FRAM-bus richting strandhotel hebben zich alvast opgesteld, de snackbar heeft het drukker, het terras van hotel 'Zeezicht' is voller en VVV-directeur Kuijper wacht in de deuropening van zijn kantoor tegenover de veerstoep op 'zijn gasten'. Bij die gelegenheid wil nog wel eens iemand van de Rijkspolitie aanwezig zijn om een oogje in het zeil te houden. Voor het overige gaat het leven op het eiland in de zomermaanden zo z'n eigen gangetje. Rust en ruimte genoeg voor de vakantiegasten. Van naaktrecreatie maakt de politiek geen punt. Buiten het bewaakte gedeelte is het de zonzonbidder op het strand en in de duinen toegestaan 'met ontbloot onderlichaam' te zonnebaden. Zo nu en dan moet er worden opgetreden. Bijvoorbeeld als de strandbewaker het niet meer alleen aan kan. Of als de jeugd van Vlieland het met de bromfiets het op het strand of in bos en duin te bont maakt. Dat is nou net het bijzondere hier'',

vind Auke Poppema, postcommandant en dus notabele van Vlieland. „Toerisme betekent inkomsten voor het eiland. Meer dan 50% van de werkende bevolking in deze gemeente profiteert er direct of indirect van. Toch heeft zich hier een haat-liefde-verhouding tussen de vakantiegasten en de autochtonen ontwikkeld. De toeristen worden geduld, maar Vlieland blijft van de eilanders. In de zomermaanden leidt die opstelling wel eens tot pesterijtjes. Een hengelaar op het strand die door bromfietsende jeugd wordt belaagd. De toeristen krijgen wel de schuld van baldadigheid en vernielinkjes. Vaak weten wij wel wie de werkelijke dader is. De eilanders vertellen er wel van, maar getuigen is er niet bij. Ze kijken wel uit. Morgen ontmoeten 'getuige' en 'verdachte' elkaar weer in de Dorpsstraat of in café, of ze hebben elkaar nodig voor een karwei.

Als politieman moet je je hier onafhankelijk opstellen anders word je gebruikt. Voor mensen die met dat gegeven kunnen omgaan is het best leuk werken op Vlieland. Maar het is wel heel anders."

Vlieland, bij aankomst van de veerboot uit Harlingen.

BETROUWBARE

ELECTRONISCHE UNETO ERKENDE

INBRAAK- BEVEILIGING

Gom

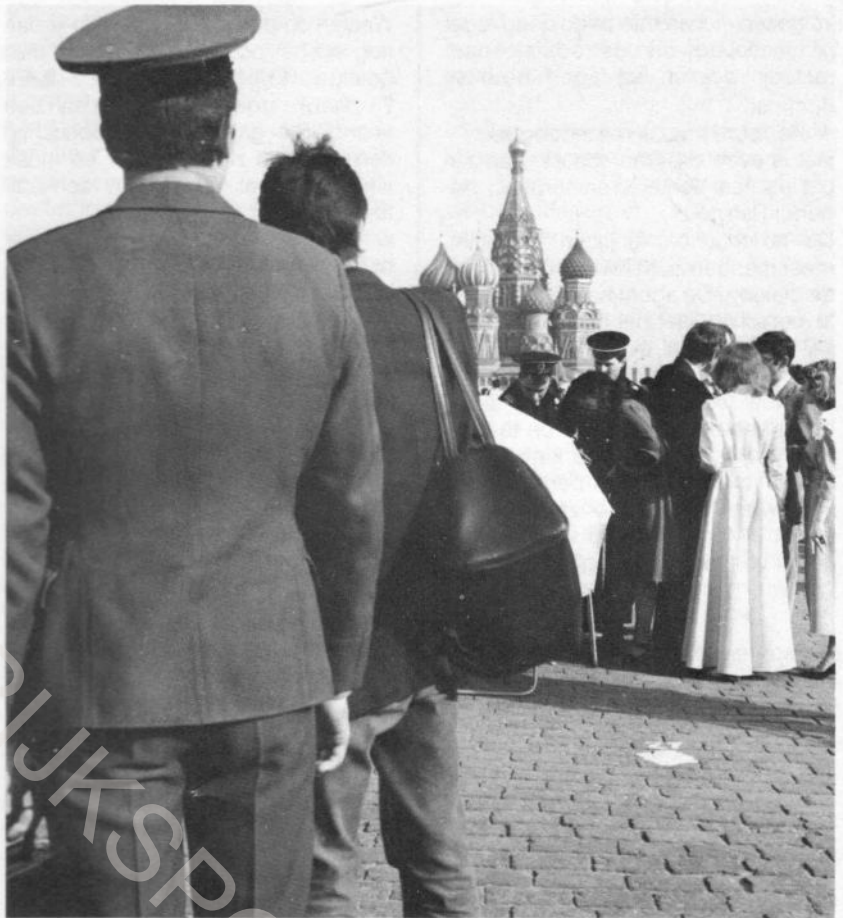
beveiligings-
techniek bv

20 VESTIGINGEN DOOR GEHEEL NEDERLAND

HOOFDKANTOOR: 'S-GRAVELANDSEWEG 258, 3125 BK SCHIEDAM, TEL. 010-4623333

Tekst en foto's: Koen Aartsma.

Zaterdagmiddag op het Rode Plein in Moskou: flanerende politiemannen, soldaten en bruidjes, want op vrijdag en zaterdag wordt er massaal getrouwd.

'...en daar worden we doodziek van'

Het gebeurde vlak voor mijn ogen, op nog geen tien meter afstand, terwijl ik zit te eten bij het raam van het vermaarde Hotel National, in Moskou en uitkijk over de brede Kalinin avenue met daarachter de torens en muren van het Kremlin.

Het restaurant voor de buitenlandse gasten is op de eerste verdieping, aan de voorzijde. Voor het hotel staan overheidsauto's en taxi's geparkeerd, want er is beneden een ontvangst met banket, in verband met de op handen zijnde 1 mei-viering.

Een grote, grijze Mercedes komt aangereiden en duikt achterwaarts een opengevallen parkeerplek in. Beng! — Ik zie hoe de grijze bestuurder met zijn linker achtervleugel de zwarte Lada van wat lagere kom-af aan de zijkant ramt. De Mercedes wordt recht-

gezet en er stappen twee oudere heren uit, met hun dames. De heren in dure maatpakken, op hun revers een rode ster. De dames op slijk, halfang, klaar voor de party. De heren richten hun blik naar de Lada, die nu in het portier een kleine deuk en een fikse kras vertoont. Ze kijken om naar de drie pratende taxichauffeurs die het waarschijnlijk gezien hebben, maar die doen alsof het hun is ontgaan. Dan maakt de bijrijder een wegwerpgebaar, legt zijn arm om de schouder van de brokkemaker en gebroederlijk stappen ze in de richting van de hotelingang. Wat mij bezielt heeft, weet ik niet, maar er schiet wat adrenaline door mijn hoofd en ik tik krachtig op de ruit. Iets wat verschrikt kijken de beide heren omhoog. Ik wijs naar de gedeukte auto en gebaar naar mijn oog,

als dat van getuige. Een korte aarzeling, een blik van verstandhouding tussen de overtredders en dan benen ze — strak voor zich uitkijkend — het hotel binnen.

Verontwaardigd alsof het mijn eigen auto was, onderbreek ik mijn maaltijd en begeef mij naar de Plaats Delict. Op enige afstand loeren de taxichauffeurs nu naar de gehavende Lada, maar houden zich bewust buiten de kwestie. De politieman die hier een oogje in het zeil moet houden, komt aangelopen. Ik wijs naar de Mercedes en naar de gehavende deur. De agent kijkt van de ene wagen naar de andere, maar er gaan geen lichtjes aan in zijn ogen. Ik begin er iets van te begrijpen, als ik de kentekenplaten wat nauwkeuriger bekijk. Ook de Lada is een overheidsauto, maar — gelet op de prijs en het

kenteken — van een beduidend lagere functionaris dan de rode ster-heer met zijn slee en het lage Moskouse nummer.

— Rapport, hoor ik mezelf zeggen. Het is even stil. Dan schuift Iwan zijn pet iets naar achteren en herhaalt, vragend: Rapport?

De taxichauffers grijnzen besmuikt, maar mengen zich niet in onze boeiende dialoog. De agent haalt een boekje tevoorschijn, laat het nog even dicht. Hij wil eerst wel even mijn paspoort zien, zegt hij.

Dan realiseer ik me plotseling, dat ik bezig ben een 'probleem' op te bouwen dat ik beter aan de kameraden zelf kan overlaten. Waar bemoeit deze eigenwijze Nederlander zich eigenlijk mee. . . Mogenochtend voor dag en dauw vertrekt mijn vliegtuig naar het

Westen en de kans is groot dat ik dan nog op het politiebureau zit om mijn getuige af te leggen. Getuige . . . ik??? De nieuwe ingeving helpt me aan een vriendelijke grijns, ik leg voorzichtig een hand op zijn schouder en maak vervolgens het gebaar van 'ach-laatoch-zitten . . .'

Onmiddellijk neemt Iwan mijn gebaar over, bergt zijn boekje op, klopt mij ook op de schouder, glimlacht en spoedt zich derwaarts. Problemen? Geen problemen. Een typische Sovjet-oplossing? Zou het zoveel anders gaan op het Binnenhof, als zich daar zo'n situatie voordoet?

'Nieuwe prikkels'

Bureaucratie is niet aan grenzen gebonden. De Sovjet-Unie kan er ook

wat van. Wat je er als westerling vooral irriteert — en nu beperk ik me even tot de vier republieken in de noordwesthoek van dit enorme continent, die ik bezocht — zijn de talloze formulieren en formaliteiten, de daarmee verbonden wachttijden en het in-de-rij-staan, maar vooral de ongeïnteresseerde, vaak lompe houding van ambtenaren en personeel in de staatswinkels, in de trein, in het vliegtuig, in de staatsrestaurants.

Het is ook de meestgehoorde klacht van de Sovjet-burgers. Voorheen werd dat ontkend of vergoelijkt. Sinds de nieuwe partijchef Gorbatsjov heeft aangekondigd de bureaucratie te willen verminderen, kan er over gepraat worden.

Een hoge functionaris in Minsk gaf mij er deze verklaring voor: „Werkgelegenheid staat bij ons voorop. Iedere Sovjet-onderdaan heeft recht op werk, maar ook de plicht om te werken. Niemand loopt het risico zijn baan te verliezen. Bij ons zijn geen werklozen. Dat is natuurlijk een groot goed, maar het nadeel is dat we ook bijna geen wedijver kennen. Het blijkt moeilijk te zijn voor de mens, om zonder prikkel van concurrentiedrang of doodgewone angst om de baan te verliezen, is toch voor honderd procent in te zetten. Wij moeten nieuwe prikkels vinden om de mensen te motiveren, zodat ze met meer plezier hun werk doen en daardoor ook betere service geven aan het publiek.”

Mijn Moskouse tolk — die zelf ambtenaar is — verklaarde het zo: „Wij hebben in staatsdienst vaste werktijden en vaste salarissen. Overuren kun je niet maken en je kunt dus ook nooit iets extra's verdienen. Dat kunnen arbeiders wel. Die hebben ook hun vaste uren, maar in die tijd kunnen ze — als ze willen — meer produceren dan hun norm en dat levert wél meer inkomen op. De gemiddelde arbeider of boer verdient dan ook zeker 10 à 20 procent meer dan de gemiddelde functionaris. Dat maakt de mensen in staatsdienst — in de winkels en hotels, op kantoren en burelen — dan ook wat narrig. Ze zijn vaak, wellicht niet eens bewust, jaloers op de handwerkers en halen — alweer onbewust wellicht — hun gram door de macht van hun functie te laten gelden. Omdat ze in financieel opzicht de mindere zijn van de arbeiders. Fout natuurlijk, maar begrijpelijk.”

Dat geldt ook voor de politieambtenaar. Thuis is het geen vetpot, nooit een extraatje en dus gaat de man (want vrouwen zie je alleen bij de kinderplichtie en in het stadsverkeer)

Dienstdoende politieambtenaren op de permanente tentoonstelling van de Vooruitgang in de Russische hoofdstad. Op de achtergrond een Toepelev en een ruimtevaarthekket.

Monument van Lenin in Riga, de hoofdstad van de Baltische Sovjet-republiek Letland. Vrijwel elke stad heeft een monument, museum of straat ter ere van 'Vader Lenin'.

breeduit op zijn staatszetel zitten. Hij oefent macht uit en geniet, bij gebrek aan wat anders, van zijn autoriteit. De politieambtenaar op straat — en tot deze sector beperk ik me in dit verhaal, omdat ik (gelukkig) niet geconfronteerd ben met recherche, laat staan met de politieke politie — is over het algemeen een behulpzame, niet onvriendelijke figuur. Gekleed in grijs uniform, pet met rode band, lange broek, 's winters met bontmuts en laarzen. In de hand of opzij de portofoon of — bij het verkeer — een zwart-wit gestreept stokje en een bruine schoudertas. Geen zichtbaar gedragen wapen.

Autoriteitje

De verkeerspolitie kan ook heel streng zijn, zodra er een ernstige overtreding wordt geconstateerd. Overschrijding van de maximaal toegestane snelheid bijvoorbeeld of alcoholgebruik in het verkeer. Op weg met een Intourist-taxi door de republiek Witrusland maakte ik zo'n staaltje mee.

Onze chauffeur vergeet even de snelheidslimiet op een bepaald weggedeelte en tuimelt prompt in de val. Nonchalant staat verderop een verkeersagent zijn prooi op te wachten.

Zijn stopteken is nauwelijks zichtbaar, een klein handgebaar ter heuphoogte, maar de chauffeur staat meteen op zijn remmen. Een soortgelijk minimaal handgebaar is voldoende om de chauffeur — een echte, met beenkap-pen en een leren pet op — in gestrekte pas te zien opmarcheren, langs de witte lijn van de weg, haaks overstekend en op pakweg acht meter van de verbalisant stram in de houding wachtend op nadere bevelen. De agent kijkt even weg, herinnert zich dan quasi zijn slachtoffer, gunt hem een terloopse blik en gebaart dan hautain: kom naderbij. Vijf passen en dan opnieuw in de houding. De agent gaat het wacht-huisje binnen. De chauffeur volgt gedwee.

Na enkele minuten komt hij weer naar buiten, marcheert dezelfde weg terug, haaks overstekend en terug langs de witte streep.

— En? vraagt de tolk.

— „Volgens de radar reed ik 62 kilometer, in plaats van de voorgeschreven 50 kilometer per uur. Ik heb gezegd dat ik een buitenlandse gast moest wegbrengen. De kameraad-politieman zei, dat ik me dan extra goed aan de regels had moeten houden. Maar ik ben er goed af gekomen. Geen boete en ook geen strafkursus. Alleen een waarschuwing.”

Geen druppel

Bijzonder streng wordt er gelet op al-

coholgebruik in het verkeer. Van oudsher wordt er in de Sovjet-Unie stevig gedronken. Teveel, vindt de nieuwe partijchef, die gesignaleerd heeft dat alcohol veel ellende heeft veroorzaakt: echtscheidingen, drankmisbruik onder jongeren, toeneming van geweldsmisdrijven en — zeker niet de minst belangrijke factor — verminderde arbeidsprestaties. Sinds Gorbatsjov daar vorig jaar op gewezen heeft en maatregelen afkondigde, wordt er in overheidskringen nauwelijks meer alcohol gedronken, zegt men. De ochtend-wodka die zo was ingeburgerd, is verbannen. Tijdens mijn rondreis maakte ik in zes grote steden een twintigtal ontvangsten mee bij functionarissen op regionaal en nationaal niveau. Overal stonden welkomstdrankjes klaar, want de Sovjets zijn gastvrij. Maar nooit alcohol, alleen bronwater, thee (soms koffie) of een sapje.

De politie is er blij mee met die blauwe knoop, althans voor zover het anderenmans alcohol betreft, want het maakt haar werk aanzienlijk lichter. Er mag geen spoortje van alcohol in het blaaspijpje worden aangetroffen. Daarom drinken beroepschauffeurs uitsluitend alcohol als ze meer dan een dag vrij hebben. Want zelfs de laatste spoortjes alcohol van de vorige dag zijn voldoende voor een fikse boete. Ernstiger alcoholgebruik leidt snel tot gevangenisstraf en/of intrekking van het rijbewijs.

Portretgalerij van oud-districtscommandanten? Nee, een erepodium van Sovjetburgers in de stad Smolensk zich hebben onderscheiden door hun prestaties in het werk of voor de gemeenschap.

Drugsproblemen

Vroeger werd altijd ontkend, dat er ook in de Sovjet-Unie druggebruikers zouden zijn. Nu geven de Moskouse autoriteiten zelf toe, dat er drugsproblemen zijn geconstateerd. In het blad Moskovskaja Pravda werd dit voorjaar gemeld dat het partijcomité van Moskou kritiek had uitgeoefend op enkele gemeentelijke diensten, die vervolgens de opdracht kregen drugsverslaafden in Moskou op te sporen.

Dit bericht zou wel eens verband kunnen houden met de kort tevoren gedane mededeling dat de Sovjet-Unie wellicht lid wordt van Interpol, met name om het smokkelen van drugs te bestrijden. Vorig jaar werden op het Moskouse vliegveld Sjeremetjovo drie buitenlanders aangehouden die met verdovende middelen op doorreis waren. Zij kregen gevangenisstraffen van vijf en zes jaar, zoals gebruikelijk voor het bezitten van drugs. Wie ze op grote schaal verhandelt, kan vijftien jaar strafkamp verwachten.

De politie heeft opdracht gekregen

scherper te controleren en ook, evenals de artsen in Moskou, meer aan preventie te doen. Zij moeten meer aandacht hebben voor jongeren die het gevaar lopen verslaafd te raken, zij moeten maatregelen nemen om te voorkomen dat geneesmiddelen worden gestolen en zij moeten verslaafden beter behandelen.

Vriendjespolitiek

Inmiddels is Gorbatsjov een schoonmaakcampagne begonnen in zijn eigen partij. Tegen corruptie, tegen machtsmisbruik en het bevoordelen van vriendjes. In het Sovjet-partijblad Pravda wordt daar nu openlijk over gediscussieerd, onder andere door het opnemen van brieven.

De lezers van de Pravda moeten opgekeken hebben van de brief van ene Nikolajev uit Kazan, waarin hij van leer trekt tegen de voorrechten van hoge partijfunctionarissen, die toegang hebben tot speciale (beter bevoorradete) winkels, restaurants en klinieken. „Een chef kan een hoger salaris ver-

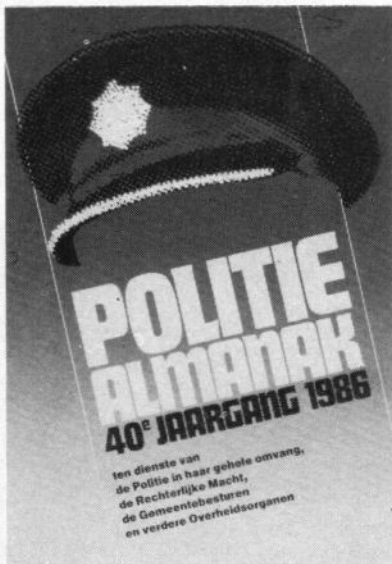
dienen”, vindt Nikolajev, „maar andere voorrechten zouden niet mogen bestaan. laat hem maar naar de gewone winkels gaan en in de rij gaan staan, net als iedereen. Misschien dat dan de rijen sneller verdwijnen, want daar wordt iedereen doodziek van.”

POLITIE IN BEZETTINGSTIJD

Wegens plaatsgebrek moet de 18e aflevering van de RPM-serie 'Politie in bezettingstijd 1940-'45' overstaan tot het volgende nummer. (Red.)

DE POLITIE ALMANAK IN NIEUWE UITVOERING

Jaarboek voor de politie, Koninklijke Marechaussee, Rechterlijke Macht, Gemeentebesturen, Brandweer, Beveiliging en verdere Overheidsorganen.

NU in buigzaam omslag, in nieuw lettertype en met kleurindicatie per hoofdstuk voor betere hanteerbaarheid.

768 pagina's. - Prijs f 47,30 (incl. btw, excl. porto).

Ook via de boekhandel verkrijgbaar.

BESTELBON

Ondergetekende wenst rechtstreeks van uitgever/via boekhandel (via boekhandel deze bestelkaart bij uw boekhandelaar inleveren).

..... **ex. POLITIE ALMANAK 1986 à f 47,30.**
(incl. btw en excl. porto)

Naam: _____

Adres: _____

Postcode en plaats: _____

Deze bestelbon verzenden in ongefrankeerde enveloppe aan: Schaafsma & Brouwer, uitgevers,
Antwoordnummer 6, 9100 VB DOKKUM.

Schaafsma & Brouwer Uitgevers / Dokkum

postbus 10 - 9100 AA Dokkum - tel. 05190-3322

'F-side' Horn

HORN. — „Hout-man . . . Hout-man . . .” Het scanderen van deze naam verraaft dat we met Groningse supporters te doen hebben. Opvallend is dat deze overwegend in blauw gestoken zijn en dat heten toch niet de club-kleuren van FC Groningen te zijn.

weer stil op het oefenterrein. De supporters zijn afgevoerd en 'het stadion' ligt er stil en verlaten bij. Enkele medewerkers van de COME inspecteren het supportersvak. De stalen kooi heeft de eerste oefening doorstaan, maar moet op enkele belangrijke punten verstevigd worden. Ze hebben angstvallig in de gaten gehouden of hun eigen tribune het zou uithou-

daarop niet berekend. Wel kunnen we hier oefeningen houden waarbij we alle onderdelen van het optreden bij voetbalvandalisme kunnen naspelen.”

Volgens Dierckx is het praktisch niet haalbaar voor de politie om in een voetbalstadion te oefenen. „We zitten dan met lange reistijden en eventueel met schade.” Over de noodzaak zegt hij: „De

Supportersvak

Het blijkt een gedeelte van het Groningse ME-peleton te zijn tijdens de 'première' in april 1986 op de splinternieuwe 'F-side' aan de COME te Horn. Een ander gedeelte van de Groningers treedt op als begeleiders van de supporters, terwijl ook leden van de Bereden Rijkspolitie een niet onopvallende rol spelen bij deze oefening. Na een half uur wordt het

den. Ruim zeven weken deden ze erover om deze waarheidsgetrouwe kopie van een supportersvak te bouwen. Zelfs de adviezen en voorschriften van de KNVB kwamen er aan te pas om de oefenfaciliteit zo echt mogelijk te laten zijn. Majoor M. Dierckx, waarnemend directeur: „We gaan hier geen grootschalige voetbalrellen oefenen. Het vak is

Rijkspolitie is het eerste bijstandskorps in Nederland. Het mag dan wel zo zijn dat bijna geen enkele Rijkspolitie-gemeente een betaalde voetbalclub binnen haar gebied heeft, maar onze ME-pelotons worden wel regelmatig voor bijstand aan de Gemeentepolitiekorpsen ingezet.”

(HC)

Dienst Fietsen

ZWOLLE. — In het bewakingsgebied van de groep Brederwiede van de Rijkspolitie bestaat sinds kort voor het personeel een mogelijkheid om in de baas z'n tijd bruin te worden. In het uitgestrekte gebied van Giethoorn en IJsselham in de noordwesthoek van Overijssel kan de GSA worden geparkeerd, de portofoon omgegoerd en het rijwiel gepakt om de dienst verder te fietsen. De meest afgelegen plaatsen kunnen worden aangedaan en de conditie op peil gehouden. (LR)

Fietsrek.

Met bijdragen van:
Bram van de Biezen, Hay
Clabbers, Piet Gorissen,
Ton Muller, Daaf Paauwe,
Leo Reijgersberg, Wim de
Rooy, Ronald Schnitker,
Fokko Scholtens, Ria
Voskamp-Voestermans e.a.
Eindredactie: Bert Huizing.

Dienst Luchtvaart krijgt nieuwe hangar op Schiphol

SCHIPHOL. — Rond de jaarwisseling zal de aanbesteding plaatsvinden voor de bouw van een nieuwe hangar van de Dienst Luchtvaart van de Rijkspolitie op Schiphol. Daarin zullen de vliegdiens, de afdeling luchtvaart-onderzoeken, de technische dienst en de dienst onderhoud voertuigen worden ondergebracht. Hangar 7, waarin nu de vliegtuigen en de heli's van de RP zijn gestald, gaat ver-

dwijnen. Met deze definitieve beslissing zijn eerdere plannen om de vliegdiens te huisvesten op de vliegbasis Valkenburg, Soesterberg of het vliegveld Lelystad van de baan. Het idee om vliegtechnische zaken te privatiseren is niet doorgevoerd. Men verwacht het nieuwe gebouw in het eerste kwartaal van 1988 in gebruik te kunnen nemen.

(RMS)

Stemming onder adspiranten

HARLINGEN. — Als de adspiranten van de opleidingsschool van de Rijkspolitie het op 21 mei voor het zeggen hadden gehad, was er een Tweede Kamer gekozen die qua samenstelling nogal wat zou afwijken van de Nederlandse voorkeur. Bovendien zou ze verschillen met de uitkomsten van de schaduwverkiezingen zoals die in 1982 op de school werden gehouden:

	1986	1982
CDA	54	37
VVD	44	60
PvdA	25	29
D'66	19	10
PPR	2	5
GPV	6	4

Het aantal stemgerechtigden bedroeg 257 (in 1982: 325). Het opkomstpercentage was 79%.

Op de Nederlandse Politie Academie — met 130 stemmers — leed de VVD eveneens een gevoelig verlies: de aanhang liep terug van 59% naar 35%. De PvdA steeg van 10% naar 19%. Het aantal D'66-stemmers nam toe. Het CDA won 5%. De PSP veroverde zowaar 1 stem.

(DP/AH)

Reserve Rijkspolitie

een
boeiende
(bij)baan

Niet iedereen kan reservist worden

VOORBURG. — Het korps Rijkspolitie wil nieuwe reservisten in dienst nemen, maar niet iedereen komt voor die functie in aanmerking. Wie dan wel? Dat staat in de nieuwe hand-outfolder 'Reserve Rijkspolitie. Een boeiende (bij)baan', die beschikbaar is bij het bureau reserve-Rijkspolitie en bij de afdeling Voorlichting van de Algemene Inspectie in Voorburg, tel. 070-694021.

Minister van Justitie:

'Politie is ontzien'

MIDDELBURG. — „Het valt mij op, dat bij uitingen van onrust binnen het korps Rijkspolitie onvoldoende acht wordt geslagen op beschikbare informatie en dat met de feitelijke gegevens niet altijd even zorgvuldig wordt omgesprongen. Tekortkomingen in de organisatie en stremmingen in de materiële voorzieningen worden ten onrechte gekoppeld aan bezuinigingen. Daarmee worden de effecten van de bezuinigingen op het politiewerk niet weggenomen, maar als zekerheid bestaat over de mogelijkheden en de onmogelijkheden van de politie, zullen we prioriteiten moeten stellen en deze met goed onderbouwde informatie aan het publiek dienen te presenteren.” Aldus minister mr F. Korthals Altes van Justitie op 14 mei j.l. bij de opening van het nieuwe bureau van de Rijkspolitie van de groep Borsssele. „De politie is, ondanks het delen in algemene kortingen op ambtenarsensalissen relatief ontzien, ja er zelfs individueel financieel op vooruitgegaan.”

Teleurstellingen

Hij bracht de totstandkoming van de inconvenientenregeling in herinnering waarvan de 'politieministers' en de vakbonden veel hadden verwacht. De regeling is in een teleurstelling geëindigd. De bewindsman: „Ze leidde tot een overschrijding met enkele tientallen miljoenen gulden. Wie nu gedacht had dat de politie, aan wie de bedragen ten goede zijn gekomen, tevreden zou zijn, die komt bedrogen uit. En dat is mijn tweede teleurstelling.” De minister stelde een van de politievakorganisaties medeverantwoordelijk voor de ontevredenheid over de regeling. Die had een maximale verlenging van het aantal overuren verlangd. Hij wees op het overnemen door de overheid van de aanbevelingen van

het rapport Bakker en dat de personeelsreductie van 2% niet voor de politie had goudgevoerd. Het korps Rijkspolitie kon met ongeveer 450 man worden uitgebreid. „Nog afgezien van de compensatie van de arbeidsduurverkortingen die hoger was dan vrijwel overal elders in de rijkdienst.” Hij erkende dat er een verlies op korte termijn was opgetreden omdat voor herbezetting een opleiding van 21 maanden nodig is.

Extra gelden

Minister Korthals Altes bracht de in gang gezette decon-

Politiek Testament

De tijd van bezuinigingen op Justitie is voorbij. Voor de uitvoering van het criminaliteitsplan is ongeveer 250 miljoen per jaar nodig. De helft van dit bedrag zou ten goede moeten komen aan de Rijkspolitie, vindt de missionair minister van Justitie. Voorgenomen omhoogingen bij de politie mogen niet worden uitgevoerd. De bewindsman onderkent dat het niet uitbetalen van overuren tot spanningen heeft geleid. Materieel heeft de politie een achterstand opgelopen, meent hij. Mr F. Korthals Altes zal zich verzetten tegen bezuinigingen op administratief personeel. De politie zal zich moeten kunnen wijden aan de taak waarvoor ze is opgeleid. Extra financiële inspanningen zijn nodig om de bestaande achterstand van het justitieel apparaat in te lopen. Die achterstand zou al hebben geleid tot meer criminaliteit. „Justitie is altijd zuinig geweest”, schrijft de minister in zijn politieke testament. „Deze deugd blijkt niet te leiden tot beloning, maar tot boete.” (Volkskrant)

centratie bij het korps Rijkspolitie onder de aandacht. „Ook dat project kost geld, in de verwachting dat later zonder veel extra financiële inspanning de politie-zorg aan niveau zal winnen.“ Hij stelde dat de uitkomsten van het onderzoek naar de bedrijfsvoering van de land-

en op adequate wijze de ingewikkelde politietaken in onze onrustige samenleving te verrichten.“ Vijf cellen zijn er in Borssele in ieder geval al bijgekomen. Ze zijn te vinden in het nieuw-gebouwde groeps- en rayon-bureau van de Rijkspolitie dat in Heinkenszand een

Wapengebruik 1985

APELDOORN. — Het aantal keren dat RP'ers bij hun werk naar hun wapen grijpen of op andere wijze geweld gebruiken bij hun optreden ligt 's nachts beduidend hoger dan overdag.

Van de 201 maal dat RP-personeel in 1985 toegepast geweld meldde blijken er 116 voorvallen zich tussen 22.00 en 06.00 uur te hebben afgespeeld.

102 Maal werd er naar het vuurwapen gegrepen, 59 keer kwam de gummistok eraan te pas, in 25 gevallen werd de hond ingezet en 59 maal werd 'ander geweld' (vechten, duw- en trekwerk, klemrijden, met het wapen slaan, met een zaklantaarn gooien) — al of niet in combinatie met het gebruik van

wapen of ander geweldsmiddel — gebruikt. Er vielen bij het gewelddadig treffen tussen RP-personeel en burgers 12 gewonden onder de overtreeders en 11 bij de RP.

Opvallend in de opsomming is het aantal malen dat ongeoorloofd gebruik werd gemaakt van een vuurwapen: 32 (van de 102 meldingen). Het overige politiegeweld dat RP'ers aanwendden werd vrijwel steeds als 'geoorloofd' afgedaan.

Het district Nijmegen scoorde vorig jaar met 31 meldingen van aangewend geweld het hoogst, gevolgd door het district Den Haag (29), Dordrecht (20) en Roermond (20). In het district Assen werd 1 melding genoteerd. Van de landelijke diensten had alleen de AVD een optreden met geweld te melden.

(AH)

Op Zeeuwse wijze stak minister Korthals Altes de ring waaraan de sleutel van het nieuwe bureau van de groep Borssele was bevestigd.

groepen zullen kunnen leiden tot verbetering van inzet van mensen en middelen, evenals dat het geval zal zijn bij een intensievere samenwerking tussen de politiekorpsen. Hij noemde de verbetering van de verbandingen die komende is en de uitvoering van het beleidsplan Samenleving en Criminaliteit, de binnenkort tot stand te brengen CID-regeling, de regeling van de bijzondere opsporingskosten en de gigantische investeringen in nieuwe gevangenissen en huizen van bewaring. „De onrust bij de politie, die deels voortkomt uit onzekerheid, beperkt ons in ons vermogen de zaak op een rijtje te krijgen en vervolgens op een nieuwe situatie in te spelen. Het is van belang dat u en ik de juiste informatie krijgen.“

Meér

Eerder tijdens de ingebruikstelling had drs G.C.G. van den Heuvel, burgemeester van Borssele, indringend gepleit voor meer geld, voor meer personeel, voor meer materieel en faciliteiten en voor geld voor de bouw van meer cellen en snellere rechtspleging. „Er is veel geld nodig om gemotiveerd

plaats heeft gekregen. Sinds de herindeling van Zuid-Beveland in 1970 staat het groepsbureau weer op 'Rijkspolitiegebied'. Het voormalige onderkomen is gevestigd in 's Heer Arendskerke, gemeente Goes (met gemeentepolitie).

Bij de bouw van het nieuwe bureau is rekening gehouden met de aanwezigheid van de kerncentrale waarover niet iedere Nederlander opgetogen is zoals de afgelopen jaren meerdere malen tot uiting is gekomen. Het gebouw is voorzien van een intercom-installatie en een standaard ingebouwde meldtafel. De cellengang is met camera's beveiligd en er is een luchtplaats voor de arrestanten.

De inmiddels 28 personeelsleden sterke groep zal vanuit dit bureau een regiofunctie vervullen. De dienstuitvoering in de vijftien dorpen van het bewakingsgebied van de groep Borssele zal door middel van een 4-ploegensysteem plaatsvinden. Alle rayonbureaus, op die van 's Gravenpolder na, zijn opgeheven. De rayoncommandanten zullen als 'meewerkend voorman' leiding geven aan de vier ploegen.

(AH/JACM)

Mooi-weer-wachtmeester

ROERMOND. — Collega Cees Verhaeren, die bij de staf van het (voormalige) dis-

trict Roermond werkt, heeft zijn ideeën over de — met nogal wat publiciteit aangekondigde — komst van zomervachtmeesters aan het (teken)papier toevertrouwd.

(HC)

Groep Westerbork staat er gekleurd op

ASSEN. — Op 2 mei was het feest bij de Rijkspolitie van Westerbork. Op die dag namelijk mocht de twaalf man sterke groep officieel een nieuw bureau in gebruik nemen. Het pand staat aan het Westeinde, op de plaats waar ruim een jaar geleden nog het voormalige onderkomen van de RP stond. Na de overdracht door Rijksgebouwendienst in het gemeentehuis van de Drentse gemeente ging het per huifkar naar het nieuwe pand. Daar konden die dag ook de

Westerborkers terecht tijdens een open dag. Voor de jeugd had collega René Berends een tekening gemaakt waarop de kleine Drenten zich met kleurpotlood, waskrijt of waterverf op konden uitleven. Na 1 juni worden de winnaars van de kleurwedstijd bekendgemaakt. Voor hen wacht dan misschien wel een tochtje met een politieboot of een surveillanceauto. Wij zullen dan weten hoe gekleurd de RP-groep Westerbork erop staat.

(AH)

Dank aan de politie

In een paginagrote advertentie in de Volkskrant van 6 juni 1986 dankt de Verenigde Spaarbank de politie „voor haar buitengewoon kordate en menselijke ernst, mede hierdoor is de ontvoeringszaak te Spijkenisse tot een goed einde gebracht”.

Wat een plicht is (er wordt nog voor betaald ook) wordt tegenwoordig gauw als een verdienste beschouwd. Hadden de dames en heren van de politie dan op het bureau moeten blijven klaverjassen? Overigens „buitengewoon kordaat”? De vrouw in kwestie werd door de gangsters in België vrijgelaten. De heren lopen nog vrij rond. Het losgeld is nog spoorloos en er werd „kordaat” een verkeerde foto op de televisie vertoond. Mocht de bewuste publicatie/advertentie als reclame voor de Verenigde Spaarbank bedoeld zijn, dan is het typische anti-reclame geworden. Mijn spaargeld niet naar een instelling met zo'n amateuristisch belegingssysteem.

Tenslotte spreek ik mijn dank uit omdat de Volkskrant elke dag een krant laat verschijnen.

la
vi
e
bi
ha
Su
taa
de
ker
tre
mi

1
pes
me
bli
har
en
ma
tijk
tuss
Bru
ge
niet
kor
De
Gr.
die
Fri
Gr.
e.
v

Rp te Water onder zeil?

DRIEBERGEN. — Renze Steinsma van de RP te Water in Leeuwarden is zo iemand die ondanks alle problemen als gevolg van o.a. de bezuinigingen bij de Rijkspolitie de positieve kanten van zo'n ingrijpen blijft zien.

Kies de zonzij! Als de gasolie voor de RP 47 op is zetten we er een tuigje op. En de bemanning gaat in zijn geheel onder zeil.

(AH)

Notabele van het dorp

APELDOORN. — In Nunspeet werd op Koninginnedag een zgn. 'prominentenrace' gereden. Een van de deelnemers was de groepscommandant, adjudant D. van Beek, die al eens eerder de publiciteit gehaald had met een motor, door zich 'op te laten schrijven' voor een anti-crossbepaling. Het proefproces loopt nog. Als volleerd bakkenist eindigde de RP'er als eerste, nog voor de wethouder van sportzaken. Derde werd de voorzitter voor sportbelangen, die in het bijzijn van veel politie bij iedere bocht zijn hand uitstak om richting aan te geven. Hij viel daardoor halverwege de race uit de bak. Van Beek heeft aan het motoravontuur nog wel een paar pijnlijke ribben overgehouden.

Bakkenist Van Beek.

(Foto: Bram van de Biezen)

Verkeer Groningen voetbalkampioen 1986

ASSEN. — Door een overwinning met 3—0 op de Verkeersschool van de Rijkspolitie in de finalewedstrijd, is het

team van de Verkeersgroep Groningen op 29 mei voetbalkampioen van de verkeersgroepen van de RP geworden. Op de derde plaats eindigde het elftal van het district Alkmaar. 'Omdat wij ieder jaar een van de betere teams zijn die aan het toernooi deelnemen', voelde de 'verkeersgroep Drenthe' zich verplicht de organisatie van het evenement dit jaar op zich te nemen. En

daarmee bleek de regeling van het voetbalfeest in goede handen. Nederlands grootste bierbrouwer en een grote noordelijke kruidenier deden een duit in het zakje. Een door een suikerdrankfabriek gesponsord parateam bracht de bal aan de grond van het hoofdveld van 'Achilles' te Assen, die door dr ir A.P. Oele, commissaris der Koningin in Drenthe, voor het treffen

tussen de Verkeersschool en Groningen aan het rollen werd gebracht. Districtscommandant L.P. Bergsma reikte namens de Algemeen Inspecteur de prijzen uit. Volgend jaar moeten de voetballende verkeersmensen uit het zuiden opnieuw een lange reis maken, wanneer Groningen het toernooi organiseert.

(AH)

Het winnende team van de verkeersgroep Groningen.

(Foto's: TR Assen)

Aftrap door dr Oele, CdK Drenthe.

Korten Klein

RPM signaleert in dit rubriekje wat er in de pers over de politie wordt geschreven.

Voor de juistheid van de inhoud blijven de genoemde media verantwoordelijk.

- **Castratie** van mannen die een gewelddadig zeden-delict pleegden voorkomt niet dat zij zich opnieuw aan zo'n misdrijf schuldig maken. Tussen 1930 en 1969 zijn in Nederland 384 mannen ge-castraerd waarbij justitie betrokken was. 12% van hen maakten zich opnieuw schuldig aan zedenmisdrijven. Bij niet-geopereerden wordt de recidive geschat op 43 tot 60%. Aldus prof. Beyart, directeur van het Pieter Baan Centrum in Utrecht waar van zedendelicten verdachten worden onderzocht.

(Volkskrant)

- **ME'ers moeten** na acties beter worden opgevangen. Er moet meer aandacht worden geschonken aan menselijke aspecten die gepaard gaan met deze vorm van politietoedreng. Alleen in Amsterdam en Rotterdam wordt aandacht geschonken aan nazorg. In juni a.s. wordt een studieconferentie over dit onderwerp afgerond met concrete aanbevelingen.

(NRC)

- Het aantal mensen dat jaarlijks in het verkeer om het leven komt, komt overeen met het inwonertal van de stad Luxemburg (100.000). Europa steekt wat de verkeersveiligheid betreft ongunstig af tegen de **Verenigde Staten en Japan**, waar verhoudingsgewijs **minder verkeersslachtoffers** vallen. Minister Smit-Kroes verwacht dat de verplichting om vanaf 1987 reflecterende fietsbanden te gebruiken, tot gevolg zal hebben dat er 150 tot 200 fietsers minder in het verkeer zullen omkomen.

(Intertraffic 1986)

- De ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie hebben een project Intensivering Samenwerking Politie van start laten gaan. In het bijzonder zal aandacht worden gegeven aan **samenwerking** op het gebied van **politieonderwijs, loopbaanbeleid, werving en selectie en landelijke politiediensten**. Binnenkort zullen de ministers ook de politieregio's vaststellen. (Min. van Justitie)

- Kruideniers en supermarkten gaan een zwarte lijst aanleggen van **winkeldieven**. Staatssecretaris Van Zeil van Economische Zaken wil een landelijk geautomatiseerd herkenningssysteem opzetten en een uniform aangifteformulier introduceren. De detailhandel begroot het jaarlijkse 'lekkage'-bedrag op f 1 miljard. Negen op de tien bedrijven schakelen de politie niet meer in bij geconstateerde winkeldiefstal.

(Trouw)

- Faciliteiten voor **universitaire studies door politieambtenaren** worden slechts incidenteel verleend. De opleiding moet rechtstreeks en aantoonbaar verband houden met het dienstbelang en in het verlengde liggen van de opleiding aan de NPA.

(AI)

- Als meer politiemensen de cursus **'Omgaan met buitenlanders'** zouden volgen komt het minder voor dat kleurlingen voor niets naar het politiebureau worden gebracht, verwacht Carla Kariembachs van de volkshogeschool in Rockanje. Er zijn al 300 van de 600 wachtmeesters bij de Rijkspolitie die de cursus zullen volgen, naar de vormingscursus geweest.

(AD)

Wie dit vest past . . .

Het museum heeft nogal wat beschermende kleding. Jassen tegen de regen en jassen tegen de kou. Laarzen tegen het wassende water en vesten tegen rondvliegende kogels, in zwart, groen en blauw. Keuze genoeg in het assortiment van anno 1986. Het mooie van het moderne spul is dat de fabrikant best wil weten dat hij dit fraais gemaakt heeft. Labels en opdrukken laten daar geen twijfel over bestaan. Nu zit het museum, ik dus, met een probleem. Eén van de betere stukken in de verzameling is duidelijk een ongelabelde voorganger van de kogelvrije borstrokken waar het Schipholdetachement nu

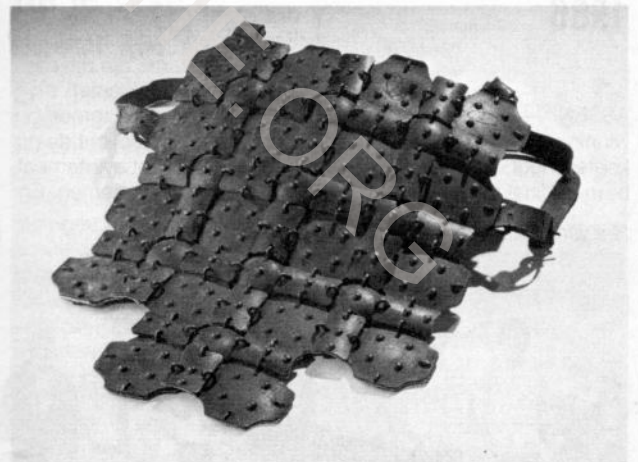
vrolijk fluitend in rondstapt. Vernuftig in elkaar gezet, dat wel. Staal op aluminium; geklonken en met ringetjes aan elkaar bevestigd tot een behoorlijk soepel geheel. Met twee le(de)riemen met gespsluiting kan het 'borstpantser' worden omgehangen. Drie kogelinslagen bewijzen dat het aan de eisen van . . . ja, van wanneer eigenlijk? . . . aardig voldeed.

Nu de vragen:

Door en voor wie, wanneer en waar is het gemaakt? Kan iemand daar antwoord op geven?

Zo ja, bel of schrijf even. Persoonlijk heb ik wel een vaag, derhalve wetenschappelijk niet verantwoord, idee. Om ongewenste beïnvloeding te voorkomen blijft dat opgeborgen in uw Rijkspolitiemuseum.

Go.

(Foto: Marc Rutgers — Verkeersschool)

- De regering wil het mogelijk maken verdachten die hun **identiteit** niet bekend willen maken 12 uur door de politie te laten vasthouden. De **verdachte** kan verplicht worden mee te werken aan

maatregelen (fotograferen, vingerafdrukken) om de identiteit te achterhalen. Het opgeven van een vals adres, geboortedatum en -plaats wordt strafbaar gesteld.

(ANP)

Schorremorrie

In het mei-nummer van RP-Magazine was op pagina 18 de door mij ingezonden fotoreportage van Koninginnedag 1986 gepubliceerd. Alhoewel de ondertiteling van de foto's een verantwoordelijkheid van de eindredactie is, voel ik mij toch medeverantwoordelijk, omdat mijn naam boven de reportage staat. Met name heb ik moeite met de ondertiteling „Het schorriemorrie van de pers . . .” Niet alle lezers zullen be-

grepen hebben dat deze ondertitel een citaat is uit de conference van Wim Sonneveld over 'Koninginnedag'. Daardoor is een indruk ontstaan dat het uit de hoek van 'de politie' komt, dat de pers 'schorriemorrie' zou worden genoemd. dat kan en mag niet de bedoeling zijn; zeker niet mijn persoonlijke bedoeling. Vanuit de pers hebben mij al verontwaardigde reacties bereikt en zelfs na uitleg van de

achtergrond bleef er onbegrip bestaan.

Ik wens dan ook bij deze uitdrukkelijk mij te distancieren van deze ondertiteling.

Met vriendelijke groeten,

Hay Clabbers, Reuver.

Commentaar: Medewerker Hay Clabbers verdient onze openlijke excuses. Het onderschrift is niet van hem, maar van de redactie. Met mogelijk 'verontwaardigde' persmensen hebben we in dit verband minder medelijden. Wie beroepshalve regelmatig — en meestal terecht — andermans tenen en vingers pijnlijk beroert, dient zelf tegen een plaagstootje te kunnen. Dat vindt Rpm's eindredacteur, die zelf journalist is. De gewraakte kreet is overigens ook afkomstig van een journalist, Michel van der Plas, die de conference voor Wim Sonneveld schreef, waarin deze als Opperstalmeester van 'Hère Mèjesteit de Konegin' zijn ziel blootlegde.

(AKA).

ZOEK HET OP IN UW
NOTEER HET IN UW

POLITIE-VADEMECUM

Alle bijzondere wetten plus
agenda in één bandje.

Schaafsma & Brouwer / Dokkum / uitgevers van werken op politiegebied

praktijk handboek

WEGVERVOER GEVAARLIJKE STOFFEN

door H. J. Gebben

ten dienste van ieder
die met wegvervoer van gevaarlijke stoffen
te maken heeft

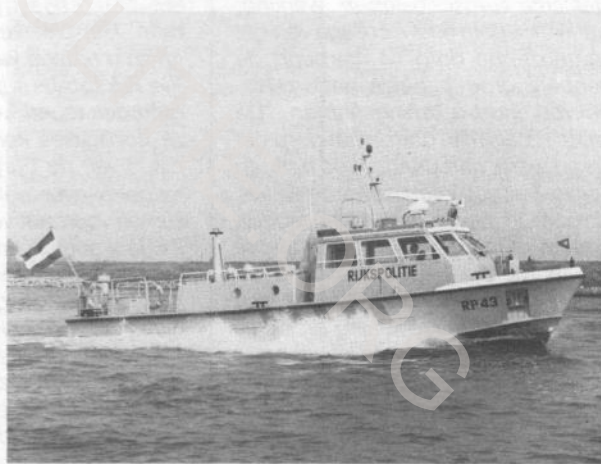
waarin opgenomen de CURSUSSTOF
chauffeur gevaarlijke stoffen

Kompleet in ringband, losbladig f 136,— (incl. BTW)
met abonnement op toezending van
aanvullingen/wijzigingen tot wederopzegging

een uitgave van

Schaafsma & Brouwer

UITGEVERIJ VAN WERKEN OP POLITIEGEBIED
postbus 10 - 9100 AA Dokkum / telefoon 05190-3322

Ook de 'RP 43' dankt zijn verbluffende
vaareigenschappen aan de

SCHOTTEL-roerpropeller

de ideale voortstuwing en besturing voor
PATROUILLE-, DIRECTIE- EN WERKBOTEN

Uitvoerige inlichtingen worden verstrekt door

SCHOTTEL-Nederland b.v.

SATURNUSSTRAAT 89 - POSTBUS 809 - DEN HAAG
Telefoon 070-81 47 31

Door Koos Druif. (Uit het Tijdschrift voor de Amsterdamse Politie).

Diender slaat terug

Het voornemen van een Achterhoeker met een RP'er van het oude stempel in de familie om diender in Amsterdam te worden, betekende in die dagen nogal wat.

Opper-oom, postcommandant in een dorp aan de grens met Duitsland, stak zijn bezwaren tegen het dienstnemen bij het korps van de lastigste stad van Nederland niet onder stoelen of banken.

Dat zit de Amsterdamse brigadier nog steeds niet lekker...

Mijn oom was postcommandant in de Achterhoek. Hij woonde in een dienstwoning die aan het plaatselijke hoofdkwartier van de Rijkspolitie zat vastgeplakt. Heel alleen bestierde hij het gehucht. Tijdens het weekeinde trad een ingenieus dienstrooster in werking, waarin mijn oom en z'n collega van het aangrenzende dorp bij toerbeurt de openbare orde in beide nederzettingen voor hun rekening namen. 'De Opper', zoals mijn oom in het dorp genoemd werd, had daaraan de handen nog niet half vol. Veel gebeurde er niet. Mijn oom, in menig opzicht een rechtlijnig man, hanteerde een ambivalente filosofie, die zijn werk een stuk lichter en aangenamer maakte. Voor een deel van de dorpsbevolking droeg hij de spreuk 'Leven en laten leven' hoog in zijn vaandel. Voor een ander, veel kleiner deel, gold het bijbelse 'Wie z'n kinderen lief heeft spaart de roede niet'. Terwijl de plaatselijke bakker steeds op warm medeleven kon rekenen, wachtte de boerenzoon die te diep in het glaasje gekeken had, de gummistok of een vuist van het kaliber kolenschop. Deze houding leverde veel waardering op bij de autochtonen. Het dorp bleef gespaard voor brooddronken knapen uit omliggende gemeenten die niet schroomden om zelfs na het tijdstip waarop de Dag des Heren was ingegaan, de boel op stelten te zetten. Nee, mijn oom had de zaken aardig voor elkaar.

Dat legde hem geen windeieren. Vaak kon hij z'n dienstfiets nauwelijks door het toch niet krap bemeten tuinpoortje wurmen, omdat gevulde fietstassen het dienstrijwiel tot monsterachtige breedte had opgeblazen. Ook met zijn mede-ambtenaren kon hij goed opschieten. Rond de dienstwoning lag een fraai tuinpad dat Publieke Werken uit pure waardering, en uiteraard pro deo, had aangelegd. Mijn oom had eigenlijk maar één zorg. Af en toe moest er een bon worden uitgeschreven. Dergelijke activiteiten zouden echter zijn aanzien in het dorp, en daarmee de blijken van waardering, doen afnemen. Hij loste dit op door een paar keer per jaar verkeerscontrole te houden op de doorgaande weg van het dorp. Ook hier was het opsporingsbeleid selectief. Dorpsgenoten werden nauwelijks in het oranje boekje genoteerd. Het kleine potloodje werd slechts bevochtigd om overtreders op te schrijven die van buiten de streek afkomstig waren. Met deze 'verkeersacties' bracht hij zijn prestatielijst weer op orde. Het plaatselijke krantje meldde na zo'n eruptie van activiteit steevast: 'De Rijkspolitie is in de Dorpsstraat opgetreden tegen wegpiraten'. Door deze publicaties kon hij op verbaal applaus van de burgemeester rekenen, hetgeen eventuele bevorderingskansen bij voorbaat veilig stelde. Per jaar ondernam mijn oom maar één opsporingstocht in het dorp. Als mijn tante de weelderige opbrengst van de diensttuin gewekt had en de slachmaand begonnen was, werd de dienstfiets van stal gehaald. Mijn oom fietste dan onbelemmerd het tuinpoortje uit voor de jaarlijkse controle op de schrikdraadverordening. Hij peddelde alle boeren af om te zien of de schokverwekkende bedrading wel was voorzien van een bordje met het opschrift 'Schrikdraad'. Traditiegetrouw werd er altijd tenminste één agrariër opgeschreven. Meestal viel het slachtoffer aan het begin van de route. De boeren-tam-tam deed de rest. Aan het einde van de dag kon mijn tante haar vriezer met verse slachtproducten vullen. Het ging mijn oom in de Achterhoek letterlijk en figuurlijk naar den vleze.

Mijn besluit om bij de Amsterdamse politie te solliciteren gooide een steen in de rimpeloze vijver waarin mijn oom vertoefde. Hij had een ernstig gesprek met mijn vader, waarin hij hem met klem afraadde zijn zoon naar het 'Wil-de Westen' te laten vertrekken. Mijn vader is een vrij nuchter man en zie: „Hij moet het zelf maar weten.” Ik werd aangenomen. Twee jaar later, ik voelde me al een echte Amsterdamse diender, ging ik bij mijn oom op bezoek. De ontvangst was koel. Het eerste uur kwam de politie niet ter sprake. Toen het tweede jeneverglas geleegd was, ging het beter. Heel voorzichtig kwam 'De Opper' op gang. Uitvoerig bracht hij me op de hoogte van het wel en wee van zijn parochianen. Amsterdam bleef lange tijd taboe.

Plotseling zei hij: „Ik heb gehoord dat jullie in Amsterdam niet voor elke aanrijding proces-verbaal opmaken.” Het was geen bewering die hij poneerde, maar een aanklacht. „Hier wordt voor elke aanrijding een verbaal opge maakt.” Hij trok hierbij een effen gezicht, maar tussen de rimpels op z'n voorhoofd stond met gouden letters geschreven: „Daar heb jij niet van terug.” Even viel er een stilte. Toen we even verder praatten bleek dat m'n oom die week voor het eerst sinds drie weken een aanrijding had opgenomen. Mijn opmerking dat ik soms acht aanrijdingen per dienst opnam, werd weggewuifd. Er volgde een lange tirade over de positie die je als 'Opper' in een dorp inneemt. „In een dorp als het mijne”, vertelde m'n oom „ontmoet je waardering en heb je status.” Hij voegde er in een vlag van eerlijkheid aan toe: „en je hoeft je hier bepaald niet kapot te werken.” Van dat laatste argument had ik niet terug. Hij merkte dat hij de poten onder mijn stoel al half had doorgezaagd. Zijn slimme oogjes priemden vanonder zijn borstelige wenkbrouwen in mijn richting terwijl hij uithaalde voor de laatste beslissende haal met zijn zaag. „Bovendien is de Amsterdamse politie zo corrupt als de pest.” Een fijn glimlachje krulde om zijn lippen bij deze genadeslag. Gnui-vend reikte hij naar z'n borrel en sloeg deze in één zwaai achterover.

RP Personalia

Algemene Inspectie

Baars, M.P. te 's-Gravenhage per 1-11-85 bevorderd tot dir. off. der RP 1e kl.

Schouten, J. dir. off. der RP 2e kl. per 1-3-86 met f.l.o.

District Alkmaar

Boersma, W. te Alkmaar per 1-10-85 benoemd tot off. der RP 1e kl. en aangewezen in de functie van Hfd. Just. Dienst distr. Dordrecht.

Haan, J.A. de res. wmr. I te Medemblik per 1-5-86 de dienst verlaten.

Jong-v.d. Aar, Y.C.M. de res. wmr. te Anna Paulowna per 15-5-86 de dienst verlaten.

Severs, mr. J.F. dir. off. der RP 3e kl. te Alkmaar per 1-11-85 aangewezen als Hfd. Afd. Tact. Rech.

District Apeldoorn

Busch, B.W. res. wmr. I te Groenlo per 1-5-86 de dienst verlaten.

Heijenga, J.D. res. wmr. te Dronten per 1-5-86 de dienst verlaten.

Hol-Kenborg, F.J. res. wmr. te Groenlo per 1-5-86 de dienst verlaten.

Horsting, H. te Dronten per 15-5-86 aangesteld als res. wmr.

Oosterbaan, Y.J. wmr. I te Aalten per 1-5-86 de dienst verlaten.

Pente-man, A.J.B. res. wmr. te

Groenlo per 1-5-86 de dienst verlaten.

Roelofswaard, B. res. wmr. I te Groenlo per 1-6-86 met f.l.o.

Schaik, G.W. van te Apeldoorn per 1-5-86 bevorderd tot owmr.

Vermeer, J.H. te Nijkerk per 15-4-86 aangesteld als res. wmr.

Weelden, A.C. van wmr. I te Nunspeet per 1-5-86 verplaatst naar Apeldoorn.

District Assen

Bakker, F.J. res. wmr. I te Gieten per 1-5-86 de dienst verlaten.

Veenema, S. res. wmr. I te Ruinen per 1-5-86 met f.l.o.

Wiechers, F. res. wmr. I te Diever per 15-4-86 de dienst verlaten.

District Breda

Bezouw, E.M.C.J.M. van res. wmr. te Gilze-Rijen per 1-5-86 de dienst verlaten.

Ertrijk, J.W.A. van wmr. I te Goirle per 1-5-86 verplaatst naar Breda.

Hendriks, P.H.A. owmr. te Loon op Zand per 1-5-86 de dienst verlaten.

Hoof, E.C. in 't wmr. te Wouw per 1-5-86 de dienst verlaten.

Janse, P. te Breda, per 1-1-86 bevorderd tot dir. off. der RP 3e kl.

Lit, R.J.M. van res. wmr. te Goirle per 15-5-86 de dienst verlaten.

Oudenhuysen, M.C.A.A. wmr. I te Zundert per 1-4-86 verplaatst

naar Breda.

Palmen, S.M.C. wmr. te Woensdrecht per 1-5-86 de dienst verlaten.

Schoots, K.O. owmr. te Breda per 1-4-86 aangewezen als distr. rech.

District Dordrecht

Boertjes, C. owmr. te Heerjansdam per 1-5-86 de dienst verlaten.

Koppelaar, N. owmr. te Alblasserdam per 1-4-86 verplaatst naar Dordrecht.

Ommeren, A.F. van wmr. I te Vianen per 1-5-86 de dienst verlaten.

Schel, R. off. der RP 2e kl. te Dordrecht per 1-7-85 aangewezen als Hfd. Afd. Crim. Inl. bij de staf van het distr. Amsterdam.

Schoneveld, D.C.M. te Dordrecht per 1-8-85 benoemd tot dir. off. der RP 2e kl. en aangewezen in de functie van Hfd. Just. Dienst distr. Dordrecht.

Timmerman, B.D.J. wmr. te Alblasserdam per 1-5-86 verplaatst naar Dronten (distr. Apeldoorn).

Verheij, A. res. wmr. I te Rozenburg per 1-6-86 met f.l.o.

Verhulp, E.J. res. wmr. te Oud-Beijerland per 15-5-86 de dienst verlaten.

District Eindhoven

Aa, P.H.O. v.d. te Eindhoven per 1-7-85 bevorderd tot off. der RP 1e kl.

Blox, M.C.M.E. wmr. I te Waalre per 1-4-86 verplaatst naar Eindhoven.

Bogaert, C.L.W. van den te Waalre per 15-4-86 aangesteld als res. wmr.

Bossink, F.A.Th. dir. off. der RP 3e kl. te Eindhoven per 1-1-86 ingedeeld bij de Algemene Dienst van het distr. Amsterdam.

Castricum, W.G. te Eindhoven per 1-1-86 bevorderd tot dir. off. der RP 3e kl.

Hoogakker, M.H.J. wmr. I te Eindhoven per 1-5-86 verplaatst naar Waalre.

Kokx, A.H. res. wmr. te Bladel per 1-5-86 de dienst verlaten.

Lathouwers, P.F.A. wmr. I te Eindhoven per 7-7-85 aangewezen als medew. bur. bijz. rech.zkn.

Legius, T.J.C. res. wmr. te Best per 1-5-86 de dienst verlaten.

Looymans, M.G.M. wmr. te Eindhoven per 7-7-85 aangewezen als medew. bur. bijz. rech.zkn.

Spek, A.N. v.d. owmr. te Eersel per 1-1-84 aangewezen als plv. gr. cdt.

Stiphout, W.J.H.M. van owmr. te Eersel per 15-5-86 aangewezen als rayoncdt.

Welie, H. van res. wmr. I te Verk.gr. per 1-6-86 met f.l.o.

District 's-Gravenhage

Koree, G.G. wmr. I te Voorschoten per 1-4-86 verplaatst naar Oegstgeest.

Lange, J.C. de wmr. I te Wasse-

gevestigd in het voormalig Koninklijk Weeshuis te Buren (Gld.)

MUSEUM der Koninklijke Marechaussee

Een bezoek aan dit museum geeft u inzicht in de geschiedenis van dit Wapen, het voormalig korps Politietroepen, de voormalige Rijks- en Gemeenteveldwacht, de vooroorlogse Gemeentepolitie en de huidige Rijks- en Gemeentepolitie.

Open: 1 mei - 1 oktober van dinsdag t/m vrijdag 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, zaterdag, zon- en feestdagen van 13.30-17.00 uur. Maandag gesloten. Het museum is in de wintermaanden open voor groepsbezoek van maandag t/m vrijdag van 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, uitzonderd feestdagen. Rondleiding voor groepen op aanvraag. Weeshuiswal 9, Buren (Gld.). Telefoon 03447-1256.

naar per 1-5-86 de dienst verlaten.

Nieuwendijk, A.C. v.d. res. wmr. l te Noordwijkerhout per 1-6-86 met f.l.o.

Platteschor, E. wmr. te Leiderdorp per 1-5-86 de dienst verlaten.

Snijders, K.D. wmr. te Oegstgeest per 1-5-86 de dienst verlaten.

Veen, J.B. van res. wmr. l te Alkemade per 1-6-86 met f.l.o.

Vos, M.A. de wmr. te Bodegraven per 1-5-86 de dienst verlaten.

Vijverberg, H.M.A. wmr. l te Pijnacker per 1-5-86 aangewezen bij just. dienst sectie jeugdr. en hulpverl. en verplaatst naar Leiderdorp.

Zeelenberg, N. res. wmr. l te s'Gravenzande per 1-5-86 met f.l.o.

District Groningen

Velthuis, J.H. res. wmr. te Slochteren per 1-5-86 de dienst verlaten.

District 's-Hertogenbosch

Geerts, R.J.H. wmr. l te Drunen per 1-5-86 verplaatst naar Den Bosch.

Rosmalen, C.C.W.J. res. wmr. te Heesch per 1-5-86 de dienst verlaten.

Schasfoort, H.A.M. te Grave per 1-5-86 bevorderd tot owmr. en verplaatst naar Zuid-Scharwoude (distr. Alkmaar).

Schoenmakers, H.F.M. wmr. l te Vierlingsbeek per 1-5-86 verplaatst naar Helvoirt.

Uden, J.W. van res. wmr. te Grave per 1-5-86 met f.l.o.

District Leeuwarden

Bolt, B. te Leeuwarden per 1-7-85

bevorderd tot dir. off. der RP 3e kl. **Heerema, J.A.** te Dantumadeel per 1-5-86 aangesteld als res. wmr.

Jager, A. de te Franekeradeel per 15-5-86 aangesteld als res. wmr.

Schuurman, G. dir. off. der RP 3e kl. te Leeuwarden per 1-12-85

aangewezen als Hfd. Alg. Dienst tevens plv. cdt. van het distr. Leeuwarden.

Ijkema, J. res. wmr. l te Scharsterland per 1-5-86 met f.l.o.

District Limburg

Boots, B.A.G. te Helden Panningen per 1-5-86 aangesteld als res. wmr.

Bosch, B.J. res. wmr. te Meerssen per 15-4-86 de dienst verlaten.

Dirksen, M. te Maasbracht per 1-5-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als rayoncdt. te Arkel (distr. Dordrecht).

Hendrix, P.H.J. te Schinnen-Onderbanken per 15-4-86 aangesteld als res. wmr.

Nijenhuis, H.A. adj. te Horn per 1-1-86 verplaatst naar verkeersschool te Apeldoorn.

District Middelburg

Klaassen, E.M. wmr. l te Middelburg per 1-5-86 de dienst verlaten.

Levels-Jasper, Th.F. off. der RP 2e kl. te Middelburg per 1-1-86 aangewezen als off. toegevoegd aan het distr. Limburg te Roermond.

District Nijmegen

Bordewijk, R. dir. off. der RP 2e kl. te Nijmegen per 1-12-85 ingedeeld bij de A.I en belast met bijzondere opdrachten.

Gerrist, P.C. res. wmr. te Didam per 15-5-86 de dienst verlaten.

Otter, J. den adj. te Arnhem per 1-5-86 de dienst verlaten.

Rade, J.A. de wmr. l te Gendt per 1-5-86 verplaatst naar de Just. Dienst Techn. Rech. te Apeldoorn (distr. Apeldoorn).

Thijssen, V.P.H. wmr. te Maasdriel per 1-5-86 de dienst verlaten.

Visser, J.H. res. wmr. te Bergh per 15-5-86 de dienst verlaten.

Werdt, A.J.J. de owmr. te Elst per 1-5-86 verplaatst naar St. Michielsgestel (distr. Den Bosch).

Zalm, J. v.d. adj. te Neerijnen per 1-5-86 met f.l.o.

District Utrecht

Scholten, L.M.L. res. wmr. te Mijndrecht per 1-5-86 de dienst verlaten.

Schravemade-Koerselman, mr. T. te Utrecht per 1-4-84 bevorderd tot off. der RP 1e kl.

District Zwolle

Aarnink, H.J. te Diepenveen per 15-5-86 aangesteld als res. wmr.

Bruyn, A.G. de te Zwolle per 1-7-85 bevorderd tot dir. off. der RP 3e kl.

Campman, M.J.M. off. der RP 2e kl. te Zwolle per 1-7-85 aangewezen als Hfd. Sectie BAZ-A.D.

Egberts, M. res. wmr. te Wierden per 1-5-86 aangesteld als res. wmr.

Graaf, D. de te Borne per 1-5-86 aangesteld als res. wmr.

Jansen, F.J. te Holten per 1-5-86 aangesteld als res. wmr.

Lans, F. te Lemelerveld per 1-4-86 bevorderd tot wmr. l.

Lucas, H.J.G. res. wmr. l te Borne per 15-5-86 de dienst verlaten.

Neeskens, N.J. res. wmr. te Borne per 15-5-86 de dienst verlaten.

Nijland, A.J.H. res. wmr. l te Del-

der per 1-6-86 de dienst verlaten.

Smith, E.H. te Wijhe per 1-5-86

aangesteld als res. wmr.

Veldhuis, H.J. res. wmr. l te Wijhe per 1-5-86 de dienst verlaten.

Vrooijsink, G.B.A. te Weerselo per 15-4-86 aangesteld als res. wmr.

Wiltjer, D.J. te Heino per 1-4-86 bevorderd tot wmr. l

Withag, P.J.P. te Vriezenveen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.

Algemene Verkeersdienst

Warrink, J. off. der RP 1e kl. te Driebergen per 1-11-85 de dienst verlaten.

Dienst Luchtvaart

Geus, T.S.A. de owmr. te Schiphol per 1-5-86 bevorderd tot adj. en aangewezen als teamleider onderafd. beveiliging.

Heer, P.G. de te Schiphol per 1-5-86 bevorderd tot adj. en aangewezen als teamleider onderafd. beveiliging.

Kamp, G.J. te Schiphol per 1-1-86 bevorderd tot dir. off. der RP 3e kl.

Soeren, G.J. van te Schiphol per 1-5-86 bevorderd tot adj. en aangewezen als teamleider onderafd. beveiliging.

Scholen

Visser, C.R. de te Horn per 1-12-85 bevorderd tot dir. off. der RP 3e kl.

Rijkspolitie te Water

Groeneveld, J. wmr. l te Spijkenisse per 1-5-86 de dienst verlaten.

Roeterdink, H.M. te Nijmegen per 1-1-86 bevorderd tot dir. off. der RP 3e kl.

In ons registratiebestand zijn ± 600.000 eigenaren van fietsen opgenomen.
Elke politieman kan informatie verkrijgen (UNIGARANT N.V. tel. 05280 - 7 77 77).

Haarlem maakt het. U kunt het meemaken.

Het gemeentelijk politiekorps van Haarlem werkt sinds 7 januari 1985 in wijkteams. De wijkteams hebben tot taak de uitvoering van de basispolitiefunctie hetgeen globaal de volgende taakvelden omvat:

- surveillancwerkzaamheden;
- recherchewerkzaamheden;
- verkeersaangelegenheden;
- kontakten in de wijk.

De gemeente Haarlem is in 8 gebieden, met elk een wijkteam, opgedeeld. Elke wijk kent specifieke problemen en heeft een eigen structuur. Dit houdt in dat de aanpak van elk wijkteam hierop wordt afgestemd middels teamwerkplannen waarin de inbreng van elk teamlid van belang is.

Om het te kunnen meemaken dient u te solliciteren naar de functie wijkteam-medewerker in de rang van (hoofd)agent.

Het kunnen vervullen van deze uitdagende functie stelt aan u ook eisen, deze zijn:

- het bezit van het politiediploma
- minimaal 3 en maximaal 6 dienstjaren als (hoofd)agent
- willen samenwerken om zodoende de teamgeest te bevorderen
- daadwerkelijke geïnteresseerdheid in de taken van de basispolitiefunctie
- het willen meedenken in het opstellen van teamwerkplannen
- goede kontaktvaardigheid naar kollega's en het publiek.

De rechtspositieregeling van de gemeentepolitie is van toepassing, hetgeen o.m. inhoudt dat vrouwelijke kollega's van harte welkom zijn en dat deeltijdarbeid tot de reële mogelijkheden behoort.

Bent u geïnteresseerd maar wilt u nog meer informatie, dan kun u kontakt opnemen met de hoofdinspecteur L.C. Buijnink, tel. 023- 122102.

Uw sollicitatie kunt u sturen naar de hoofdcommissaris van politie te Haarlem, Postbus 57, 2000 AB Haarlem.

VERZUCHTING: Wat een werk! Als voor een steekmug in een nudistenkamp. Maar waar te beginnen?

RP-vliegers luchtziek.

Oplossing: Nachtdiensten overdag laten doen.

Groepscommandanten:
Voor de Bakker!

Het uniform van de reservist ofwel de kleren van de Keizer.

Uittocht, leegloop, wegloop, uitstroom, met ontslag, de dienst verlaten, vertrek . . . c'est le ton qui fait la musique.

Op bezoek bij adjutant Peerboom

Voor de eerste zomerperiode hebben we weer twee puzzels: een gewone en een dubbeldikke **doorloper**. De laatste dragen we op aan adjudant Peerboom, van wie we een van zijn Limburgse dorpen leenden voor Verticaal 15. Verder paraderen twee gemeentelijke korpsen: dat van de Drentse commissaris G.E. de Vries (verticaal 5) en dat van de Drentse hoofdinspecteur S.J. Huizinga (verticaal 13). Dit om beginners een klein handje te helpen. Verder zult u het helemaal zelf moeten opknappen. Voor de goede oplossingen hebben we deze keer twee boekenbonnen. De derde boekenbon wordt verloot onder de inzenders van de correct ingevulde kruiswoordpuzzel.

Inzenden voor 15 augustus a.s.
Adres: Rpm-Puzzelredactie
postbus 20099, 7302 HB
Apeldoorn.

Winnaar april-puzzel
De RP-puzzel in het april-nummer leverde talrijke inzendingen, maar 17 die het met hun oplossing bij het goede eind hadden. N. Ruijter te Castricum lootte de puzzelprijs.

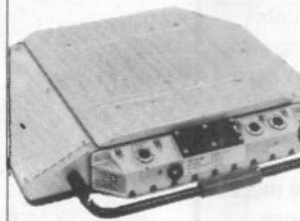
Puzzel 1: Dubbele doorloper

Van links naar rechts:

1. bestuurscollege - dwaas;
2. vermetel - lichte bedwelling - aan elkaar - pl. in Gel-derland; 3. deel v.e. schip - slordige vrouw - vogel; 4. boom - Russ. gebergte - Jav. orkest - bladader - plechtge-waad; 5. plant - gebaar - schade - oude vochtmaat - li-chaamsdeel; 6. herhaling - dorstend naar kennis - folter-tuig; 7. zijriv. v.d. Maas - vr. munt - maangodin - riv. in Frankrijk - pers. v.nw.; 8. ver-dienste - prikkeling - kreet - mohammedaan op Lombok; 9. wilde woudezel - katteras - akelig - telwoord - Ind. dak-bedekking; 10. slang - woe-de - grove laster - doodstrijd - rustteken; 11. vlek - Gr. her-aut voor Troje - muziekhulde

- bloeiwijze; 12. Vlaams schil-der - aanleg - uitstekend - boom; 13. heersende volks-ziekte - afgodisch - zede te huwen binnen de eigen stam; 14. veldvrucht - gebrek - gesteente - dans - gering; 15. zelfzucht - pers. v.nw. - dicht in elkaar - verbouw - aanw. v.nw.; 16. traag - god-heid - landbouwwerktuig - dringend - koning der elfen; 17. halsjuk - eerwaardig grijs-aard - bete - pl. in Spanje - dieventaal; 18. kunstenaar - schouwplaats - waterzuchtig-zwelling - plek; 19. brom-pot - vouw - meerderjarig - af-gesloten stand; 20. onbep. telwoord - ontkenning - my-thol. figuur - lusthof - sluitmid-del; 21. roofvogel - militair - riv. in Rusland - plezier; 22. overschot - voegwoord - tijd-perk - tennisterm - tijdvak; 23. telwoord - riv. in Frankrijk - vrucht - groente - boom - overal; 24. insgelijks - schran-der - taille - liefelijk (muz.) -

getijde; 25. schrapelig - Eu-ropeaan - hoofddekseel - dik en zwaar - lidwoord; 26. pl. in O.-Duitsland - geducht - wa-ter in Utrecht - Germ. god-heid - muziekinstrument; 27. pl. in Overijssel - deel v.e. station - werktuig - schrijfge-rei - precies - onbep. v.nw.; 28. vernis - Europ. hoofdstad - kussenovertrek - ondervin-ding - bijwoord; 29. deel v.e. molecule - werpanker - nau-welijks - lid v.e. bestuurscolle-ge - reeds; 30. Rom. keizer - voertuig - mohamm. schrift-geleerde - schrijfkosten - hoofddekseel - bijl; 31. met-selspecie - deel v.d. voet - voedsel - dobbelsteen - in-sekt; 32. vuur - pl. in W.-Duitsland - telwoord - zuiver - treurspel; 33. rilling - schelp-dier - voor een deel - gelijk - knaagdier; 34. kenner v. Indi-sche talen - onderschei-dingsteken - landeigenaar in een polder; 35. zelfvergoding - wapen - plant.

Snelle en akkurate controle van wiel- en asdruk van vrachtwagens is soms een zaak van levensbelang. Zowel voor de ondernemer als voor de verkeersveiligheid. TELUB ontwikkelde daartoe een handzaam systeem:
 Losse weegplateaus waarmee, afhankelijk van het toegepaste systeem, de druk per wiel of per as vastgelegd kan worden.
 De TELUB 10 TG is geschikt voor wioldrukken tot 10 ton, de asdruk 20 T en 40 T reiken tot resp. 20 ton en 40 ton.
 Meer technische bijzonderheden verschaft onze documentatie.

Reunka

Speelhuyslaan 82 4815 CH Breda Tel. 076-877217
 APPARATUUR VOOR TOEGEPASTE FOTOGRAFIE

Van boven naar beneden:

1. wandtapijt - ondiep - merkwaardig - hoffelijkheid; 2. geleidelijke ontwikkeling - deel v. België - verwanten v. vaderszijde - telwoord - naarling; 3. vogel - vrucht - zakboekje - ijzerhoudende grond - zetel - riv. in Frankrijk - kerkgezag - noot; 4. derhalve - kunstmatige bevoeiing - onmeetbaar getal - nauwe opening - pl. in W.-Duitsland - vlug - tijd - vrucht; 5. pl. in Drente - herfstbloem - tijdvak - mondeling - bijzonder - bijb. figuur; 6. Europeaan - wondvocht - deel v.e. Rom. woning - pl. in W.-Duitsland - vaartuig - snedig - noodsein; 7. moment - windhandel - riv. in Engeland - vr. munt - vogel - rondhout - oxydatie - voorzetsel; 8. man van adel - titel - onbep. vnv. - in-sekt - uit het lichaam zelf voortkomend - overwinning; 9. reptiel - grote plaats - schrijftafel - bijwoord - dunne plek in weefsels - opstootje; 10. siersteen - insectenkunde - zwak - aangeboren geschiktheid - plek - spoedig; 11. oude taal - tijdperk - scheepsleuning - vloeibaar vet - gekheid - familielid - dadelijk; 12. stekel - lang verhaal - vochtig - werelddeel - bezinksel - familielid - onbep. vnv.; 13. mengsel van meel en vloeistof - boom - mond - kledingstuk - stampot - pl. in Drente - kweker; 14. riv. in Spanje - bediende - strandmeer - schone jongeling - deel v.e. bloem - telwoord - sportartikel; 15. riv. in Frankrijk - verbintenis - pl. in Ned. Limburg - insecteneter - op andere wijze - klaar; 16. oponthoud door motorpech - noot - deel v. Nederland - motief - verbandstrook - overzetplaats - vogel; 17. gewicht - weglating v.e. letter - vogel - verlegen - bloem - mogelijkheid - water in Gelderland; 18. kleur - begeleiding - roulatie - wapen - handelsterm - nakomeling - bijwoord; 19. vrouw. diert - heilig diert - ontdekking - gesteente - dik stuk hout - dwaas - klompje planten - koordans - deel v.h. gebit - priem; 20. raadsel - voorzetsel - pl. in N.-Afrika - lokmiddel - grappenmaker - aardrijksk. aanduiding -

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	
2																							2
3																							3
4																							4
5																							5
6																							6
7																							7
8																							8
9																							9
10																							10
11																							11
12																							12
13																							13
14																							14
15																							15
16																							16
17																							17
18																							18
19																							19
20																							20
21																							21
22																							22
23																							23
24																							24
25																							25
26																							26
27																							27
28																							28
29																							29
30																							30
31																							31
32																							32
33																							33
34																							34
35	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	

handvat - gewicht - vlug; 21. wettig - scheik. verbinding - Arab. titel - hogere kookkunst - gewicht - riv. in Italië; 22. praalziek - orgelregister - pin-da - dicht - muziekinstrument - familielid - noot; 23. boetseerkunst - garnering - deel v.e. jaar - heks - bijb. munt.

Wilt u meer puzzelen?
Vraag dan naar een DENKSPORT puzzelblad.

Ze zijn er in alle soorten:
Van zeer eenvoudig tot extra moeilijk
DENKSPORT een heuze uit 25 uitgaven!

Puzzel 2: Kruiswoorden

Van links naar rechts:

1. trouweloze handeling; 8. afgemat; 9. ter inzage; 10. aankomend; 12. paardje; 14. deel v.h. lichaam; 16. puistje; 18. bedehuis; 20. nagerecht; 22. Ned. schilder; 24. dieregeluid; 25. pl. in Spanje; 26. onder andere; 28. blijkens de akten; 30. maanstand; 31. taal; 34. vis; 36. ter plaatse; 37. pl. in Engeland; 40. riv. in Schotland; 42. monnikskleed; 43. dun; 45. bouwland; 47. zwak; 49. militair; 51. verlegen; 55. geloofsafvallige; 56. bijwoord; 58. rondhout; 59. soort onderwijs; 60. voorzetsel; 62. maanstand; 64. zonder eer; 66. afslagplaats bij golf; 67. rekening; 69. deel v.d. mond; 71. knaagdier; 73. gevangenis; 75. riv. in Italië; 76. voorzetsel; 78. plaaggeest; 80. fat.

Van boven naar beneden:

2. titel; 3. kledingstuk; 4. strook; 5. administratietroepen; 6. gezet; 7. metselspecie; 11. pl. in Rusland; 13. pl. in Engeland; 15. groente; 17. gering; 19. vulkaanopening; 21. geur; 23. fijngekookte vruchten; 27. tegen; 29. zonder gezelschap; 32. ruilmiddel; 33. tennisterm; 35. hoogste punt; 38. afgunst; 39. gehakte opening in het ijs; 41. liever; 44. stremsel; 46. vogel; 48. eikeschors; 50. eiland; 52. standaardmaat; 53. lekkernij; 54. af en toe; 57. werkelijk; 61. voermiddel; 63. zanggroep; 65. schrede; 68. koraaleiland; 70. houding; 72. familielid; 74. spinnwebdraad; 77. soort onderwijs; 79. noot.

	1	2	3	4	5	6
7		8			9	
10	11		12		13	
14		15		16		17
18			19		20	21
	22					
23		24			25	
26	27		28	29		30
31		32			33	
34					35	
	36			37		38
39		40	41			42
43	44		45		46	
47		48			49	50
	51			52		53
54		55				
56	57		58			59
60		61		62	63	
64						65
66				67		68
	69		70		71	
72		73		74		75
76	77		78		79	
80						

Parachutespringen doe je op Texel!

Volg tijdens uw vakantie op Texel een volledige opleiding voor het A-brevet. En maak tevens gebruik van vele andere sportieve recreatiemogelijkheden op het meest veelzijdige waddeneiland, zoals brandingzeilen, surfen, tennis, etc.

Informatie bij Paracentrum Texel op het vliegveld Texel, telefoon (02225) 464 of 436.

MICROFILM

een snel en modern
informatiecentrum voor:
computer output
tekeningen
boeken - documenten

Bel Microcenter
04902-12773
Dekenfrankenstraat 2
Valkenswaard

Ook voor:

- Archiefverfilming
- Verkoop van readers - films - chemicaliën

Specialist in snelheid en het adres voor
calques - polyester van uw tekeningen.

Abonnement sept. 1985 t/m aug. 1986

Een klein aantal abonnees verzuimde het abonnementsgeld tijdig over te maken.

Om extra kosten te voorkomen verzoeken wij deze abonnees vóór 15 augustus f 31,— over te maken op postgiro 83 31 11 t.n.v. Schaafsma & Brouwer / Dokkum, met vermelding: 'RPM-85-86'.

U bespaart u zelf en ons extra kosten.

Dank u.

De kleinste 5 Watt goedgekeurde portofon op de Nederlandse markt

Rohill Telecommunicatie BV te Hoogeveen zorgde voor deze Nederlandse primeur in het professionele telecommunicatie gebeuren.

Ondernemers beseffen maar al te goed de doelmatigheid van (portofon) communicatieapparatuur binnen hun bedrijfsvoering, maar het beeld van die grote zware apparaten hield hen vaak tegen.

Het aspect 'zwaar' werd alreeds op de achtergrond gedreven door de nieuwe generatie minisize portofons die Rohill op de markt brengt.

Portofons die gewoon in de zak kunnen worden gestopt.

Bij de primeur-portofon, van uiterst kleine afmetingen, heeft zich het gigantische nieuwe voordeel aangediend, dat de PTT goedkeuring heeft verleend

voor een uitgangsvermogen van maar liefst 5 Watt.

Een primeur voor Rohill, want daarmee is de kleine portofon ineens gegroeid tot de allergrootste onder de groten. Aan de hoogste eisen van inzetbaarheid is immers beantwoord.

- Klein en handig om bij u te dragen.
- super zuivere ontvangst en geluidswaergave.
- zeer krachtig uitgangsvermogen.

Video- schakelsysteem

Shorrock brengt een nieuwe videoschakeleenheid op de markt voor combinatie van video met detectiesystemen. Shorrock Videonet is geschikt voor 64 camera-ingangen en 32 monitor-uitgangen. Het systeem heeft standaard de mogelijkheid van afstandbediening voor acht camera's via één aderpaar.

Er worden twee controlepanelen geleverd: een voor programmering en een voor bediening zodat deze taken gescheiden kunnen blijven.

(Persbericht Vanandel)

Videocursussen

Op 27 augustus 1986 start bij Video Education Center te Deventer de cursus VEC Video Basis. De opleiding is opgezet om inzicht te verschaffen in een aantal basisprincipes en -begrippen. Het programma bestaat voornamelijk uit praktisch werken in ENG- en studiosituaties. In het laatste geval komt registratie met de eencamera en de meer-cameratechniek aan de orde. De problematiek van belichting en geluidregistratie worden verduidelijkt. De cursus is bestemd voor iedereen die beroepsmatig met video in contact komt, zoals medewerkers van AV-diensten en opleiders die video als hulpmiddel gebruiken.

De cursus duurt 3 dagen en kost f 2.025,- per persoon.

Van de Video Productiecursus die het VEC ieder halfjaar organiseert zijn nu de data voor het tweede halfjaar bekend. De cursus die, verspreid over drie maanden, 20 dagen telt, biedt plaats aan maximaal 12 deelnemers. Het gehele productieproces van scenario en draaiboek tot de presentatie van het programma wordt doorlopen. Na de opleiding zijn de cursisten in staat op professioneel niveau inhoud te geven aan een videoproductie. De cursus start op 18 augustus.

Informatie bij: VEC te Deventer, tel. 05700-13113.

DE WEGENVERKEERSWETGEVING

Losbladig in 4 ringbanden, met abonnement op wijzigingen/aanvullingen tot wederopzegging.

Compleet in 4 delen.

f 126,-

PRAKTIJK HANDBOEK

WEGVERVOER GEVAARLIJKE STOFFEN

Waarin opgenomen de cursusstof voor het diploma chauffeur gevaarlijke stoffen. Losbladig. Compleet in ringband.

Met abonnement op wijzigingen/aanvullingen tot wederopzegging.

f 138,60

Ook via de boekhandel verkrijgbaar.

SCHAAFSMA & BROUWER

POSTBUS 10 - 9100 AA DOKKUM - TEL. 05190-3322

UITGEVERS VAN WERKEN OP POLITIEGEBIED

Bestelkaart in open enveloppe te verzenden aan Schaafsma & Brouwer, uitgevers van werken op politiegebied, antwoordnummer 6, 9100 VB Dokkum.

Ondergetekende wenst rechtstreeks van uitgever/via boekhandel (via boekhandel deze bestelkaart bij uw boekhandelaar inleveren)

_____ ex. De Wegenverkeerswetgeving à f 126,-

_____ ex. Praktijk Handboek Wegv. Gev. Stoffen
à f 138,60

Naam: _____

Straat: _____

Postcode en plaats: _____

Datum: _____ Handtekening: _____

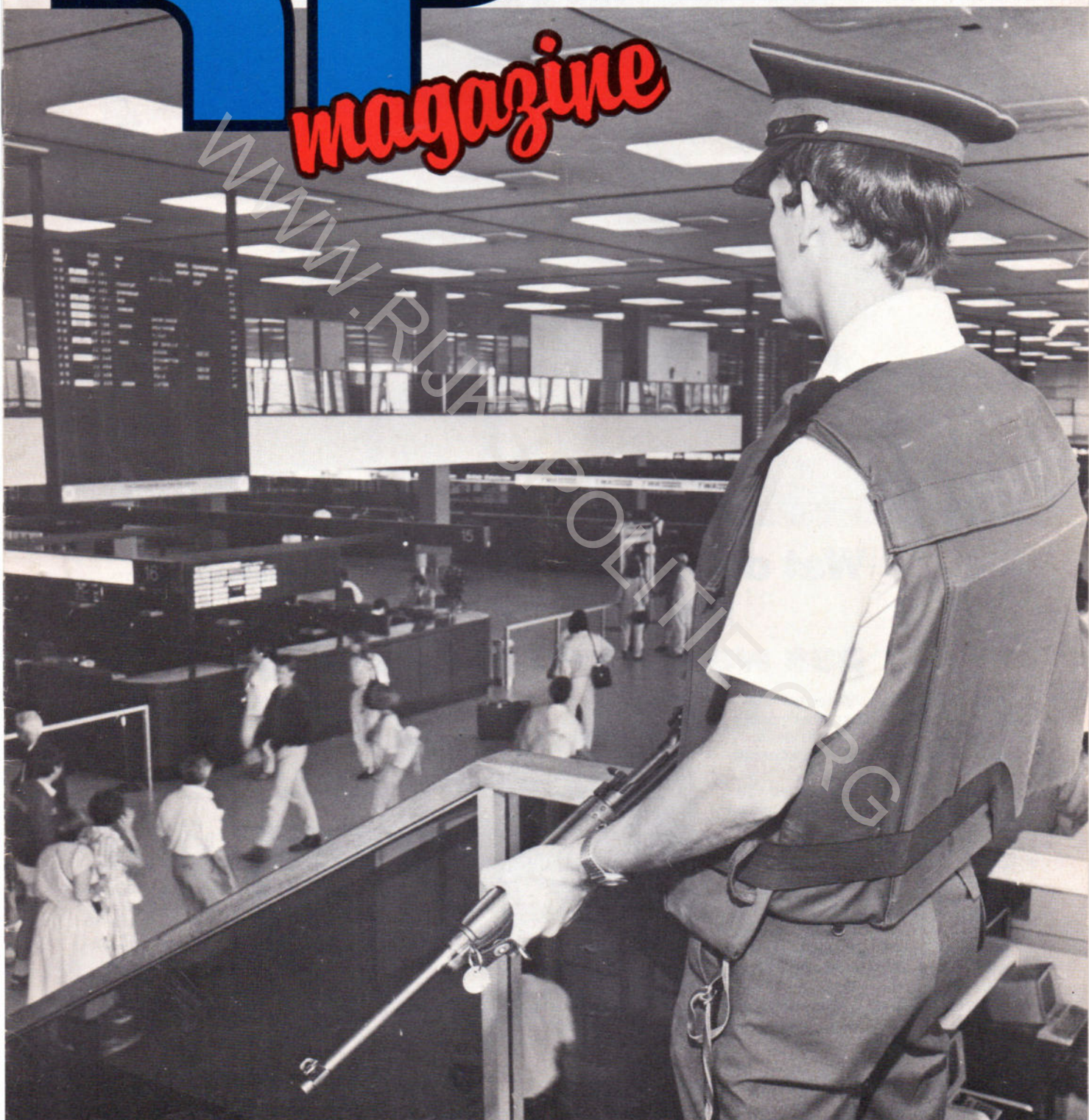
RP

27e jaargang /nr. 12
augustus 1986

Maandblad voor het
Korps Rijkspolitie

magazine

**Uniformdienst landt op Schiphol / De man van dertig
Politie in bezettingstijd: De Zuivering, Den Haag bijvoorbeeld**

Maandblad van het
korps Rijkspolitie

27e JAARGANG / NR. 12
AUGUSTUS 1986

REDACTIERAAD:

J. Baarspul, Apeldoorn
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
M.Th. van Beelen, Eindhoven
(staf district)
C. Doornhein, Dordrecht (voorz.)
(RP te Water)
A.P. Geelof, Voorburg
(Algem. Insp.)
H.G.J.J.M. Goz , Maastricht
(recherche)
H.A.M. Heusschen, Ulf
(landgroepen)
D. Hilarides
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
P.H.M. van Hout, Den Bosch
(Techn. Rech.)
J.K. Pietersma, Amsterdam
(res. RP)
R.M. Schnitker, Schiphol
(dienst luchtvaart)
J.A. Schuurmans, Maastricht
(recherche)
R. Voskamp-Voestermans (secr.),
Driebergen (burgerpersoneel)

REDACTIE-SECRETARIAAT:

A. Huizing
Postbus 20099
7302 HB Apeldoorn
Tel. 055 - 33 09 03

REDACTIE:

A.K. Aartsma (eindredacteur),
A. Huizing

ADVERTENTIES:

J.G. Duijker
Lepelaar 27
3435 DT Nieuwegein
Tel. 03402 - 3 66 16

UITGAVE

Schaafsma & Brouwer / uitgevers
Postbus 10, 9100 AA Dokkum
Tel. 05190 - 33 22
Postgiro 83 31 11

GRAFISCHE VORMGEVING

Wagenveld Publiciteit b.v.
Dokkum

DRUK

Schaafsma & Brouwer b.v.
Dokkum

  Overname uit het RP-Magazine
is alleen toegestaan, indien de bron
wordt vermeld.

*

Abonnementsprijs f 31,00 (incl.
BTW) per jaar bij vooruitbetaling.
Opzeggen abonnement voor
1 september.
Losse nummers f 3,90.

Bij de omslagfoto:

Met 500 mensen dagelijks in
de weer om de terreur te
weren.

(Foto: Dienst Luchtvaart RP)

Uniformdienst landt op Schiphol

De Dienst Luchtvaart van het korps
Rijkspolitie gaat uitbreiden. Er komt een
Uniformdienst die ook het gewone politiewerk
op Schiphol gaat doen.
Een Rpm-gesprek met commandant
Gerritsen. Over terrorisme en beveiliging.
Over de 'bewakingstruc' van de minister. En
ook over de wachtmeester Kwak.

4

De man van dertig

8

Politie in bezettingstijd (19):

— De Zuivering	11
— Den Haag bijvoorbeeld	13

Info Intern

Nieuws uit de districten en diensten	15
--------------------------------------	----

Postbus 20099	22
---------------	----

Personalialia	23
---------------	----

RP-puzzel	25
-----------	----

Granaatjes	27
------------	----

Inhoudsopgave Rpm 27e jaargang 1985/86	28
--	----

Interview:
C. Doornhein en
Bert Huizing (tekst)
Foto's:
Dienst Luchtvaart Rijkspolitie

Zaterdag 9 augustus 1986. Kop over drie kolommen op de voorpagina van NRC-Handelsblad: 'West-Europa verwacht nieuwe golf terreur uit Midden-Oosten'. De Britse veiligheidsdiensten zijn in volle staat van paraatheid gebracht uit vrees voor een Arabische terreuractie tegen luchthavens en luchtvaartmaatschappijen, weet de krant te melden. In Rome is de bewaking van de ambassades van o.m. de Verenigde Staten en van Groot Brittannië verscherpt. Westduitse veiligheidsdiensten noemen de betrekkelijke rust op het gebied van de Middenoosterse terreur 'misleidend'. Twee dagen later is het RP-magazine, niet geheel toevallig, op 'familiebezoek' bij de Dienst Luchtvaart van de Rijkspolitie. Commandant E.E. Gerritsen heeft de krant van zaterdag bij zich. Wijzend op het artikel: „Ik had dit moeten weten. Hier op Schiphol hebben wij van de toegenomen spanning niets vernomen. Komkommertijd . . .”

Taiwan

RPm: De berichten die we vernamen uit Taiwan, waar u met uw collega-commandanten van de lucht- en zeehaven-politie uit de hele wereld ruim een maand geleden bijeen waren om over o.m. de dreiging van het terrorisme te praten, waren evenmin erg hoopgevend . . .

Uniformdienst landt op Schiphol:

'Als we niet meer vliegen is het probleem van de beveiliging luchtvaart opgelost'

Diluva

De ouderen onder het personeel van de Rijkspolitie zullen het nog wel weten hoe de bijstand aan Schiphol eind jaren '60, begin jaren '70 verliep. Het kapen van vliegtuigen was een nieuw fenomeen. Maar het zou van tijdelijke aard zijn, dachten velen. Misschien was de wens de vader van de gedachte. Maar het is allemaal anders gelopen. Terreur tegen vliegtuigen en vliegvelden ging tot het 'normale' patroon behoren.

„Terrorisme biedt een ideale mogelijkheid om buitenlandse politieke doeleinden op kleine schaal uit te vechten, het is goedkoop en de risico's zijn gering”, aldus Paul Wilkinson, hoogleraar internationale betrekkingen aan de universiteit van Aberdeen. Terrorisme is zijn specialiteit. „Terrorisme gaat niet vanzelf

over, hoeveel techniek er ook tegenover staat. De escalatie zal doorgaan. Maar we moeten goed opletten of de toegenomen tegenmaatregelen die escalatie niet in de hand werken. We moeten met het verschijnsel terrorisme leren leven. Maar we moeten het de terrorist moeilijk maken”, is de mening van William Gutteridge, emeritus hoogleraar aan de Engelse Aston University, medewerker Institute for the Study of Conflict.

„Je moet je hoofd erbij houden, op je hoede zijn en proberen de saboteur af te houden”, zegt kolonel E.E. Gerritsen, commandant van de Dienst Luchtvaart van de Rijkspolitie, deskundige-eigen-kring op het gebied van beveiliging van de burgerluchtvaart. Wij spraken met hem over de stand van zaken met betrekking tot de terreur en over de toekomst van zijn dienst.

Kolonel Gerritsen: „Er zijn maar weinig landen meer bereid om gekaapte toestellen te ontvangen. Libanon vormt een uitzondering. Beiroet is een rotte plek. Ik denk dat het kapen van machines niet meer zoveel zal voorkomen. We maken ons zorg over terreuraanslagen met explosieven tegen vliegtuigen. We zijn bevreesd voor gebeurtenissen zoals die vorig jaar op de vliegvelden van Rome en Wenen afspeelden. We zijn bang voor het optreden van bijkans ongeletterde, statenloze boeren uit Libanon die kaartjes voor vliegtuig of trein in de vingers krijgen gestopt en uit moorden worden gestuurd. Voor die expeditie komen in eerste instantie vliegvelden in aanmerking. Met ongeveer vijfhonderd mensen zijn we dagelijks in de weer om 'de

saboteur' tegen te houden. Niemand weet waar en wanneer hij komt. Hoe hij zal toeslaan.”

Sinds midden jaren '60 de terreur tegen de burgerluchtvaart de kop opstak is er veel gebeurd op beveiligingsgebied op onze luchthavens. De Nederlandse regering heeft er steeds naar gestreefd Schiphol tot een van de best beveiligde vliegvelden ter wereld te laten zijn. Daarin is men — dankzij de belastingbetaler — redelijk geslaagd, zo lijkt het. De Amerikaanse luchtvaartdienst die de beveiliging van de bestemmingen van PANAM en TWA onderzocht, kwalificeerde de situatie op Schiphol als de beste ter wereld.

Links en rechts

Gerritsen: „Nou moet niet het hele korps Rijkspolitie over me heen rollen met opmerkingen als rechts is een gat en links loop je zo door naar het platform of de bagageruimten. Er zijn lekken te ontdekken. Hier werken dagelijks dertigduizend mensen, er komen jaarlijks meer dan tien miljoen passagiers door, er wordt gebouwd en verbouwd. Het is heel moeilijk de zaak waterdicht te hebben en te houden. Daarom moet je de mogelijkheden die je hebt om te beveiligen in eerste instantie inzetten waar potentiële slachtoffers van de harde terreur bijeen zijn: bij Israëliërs, Amerikanen, Jordaniërs. Een luchtvaartmaatschappij wordt door de mensen die de aanslagen plegen niet gezien als een bedrijf maar als een verlengstuk van de natie waarop hij of zij het gemunt heeft.”

RPm: Op je hoede zijn dus. Men zou ook strengere veiligheidsmaatregelen kunnen nemen. Niet zomaar iedereen toelaten in het stationsgebouw . . .

Gerritsen: „Als je bepaalt dat er niet gevlogen wordt ben je ook van het probleem af. Iedereen snapt dat ik onzin verkondig. Strengere veiligheidsvoorschriften dan. Schiphol moet geen fort worden. Het past niet bij het open karakter van de luchthaven. Bovendien zou dat een openlijk toegeven zijn aan angst voor terrorisme. We denken er evenmin over om de luchtvaart als het ware 'onder de krijgstuich te plaatsen' met mededelingen als: ho, stop, leg de boel stil en ga eens opzij want we moeten beveiligen. Er wordt gewoon, op tijd, vanaf Schiphol gevlo-

gen. Dat wil overigens ook weer niet zeggen dat er nooit eens wordt ingegrepen. Het komt een paar keer per jaar voor dat we een vliegtuig dat op

Totdat er iets mis gaat . . . Een probleem dat zich bijvoorbeeld sinds de opening van de spoorlijn die Schiphol rechtstreeks met het Amsterdamse

Uniformdienst: voor eenderde deel gewoon politiewerk.

punt staat om te vertrekken terugvliegen. Als we niet zeker zijn dat de check goed is uitgevoerd of dat er iets of iemand aan onze aandacht is ontsnapt pakken we de hele lading weer uit om opnieuw te beginnen.”

Reder

RPm: Hoe reageert het bedrijfsleven op Schiphol op de beveiliging?

Gerritsen: „Commercie en beveiliging stoken niet met elkaar. Je wordt tenslotte reder om geld te verdienen.

Centraal Station verbindt is dat van het toegenomen aantal bezoekers. Behalve dat die mensen hier geld komen uitgeven is de groep van belang voor de afdelingen die zich met o.m. marketing en met reclame bezighouden. Op het terras dat daarvoor is bedoeld komen die mensen hier over het hek naar de vliegtuigen kijken. Redelijk dichtbij staan vliegtuigen van British Airways en Air France. Beide maatschappijen, maar ook de Israëliërs en de KLM, hebben mij gevraagd of dat terras niet dicht kan. De directie van de luchthaven wil het niet. Zij roept: Waar moeten we met die mensen naar toe? Wie moet nu de beslissing tot sluiting nemen? De burgemeester van Haarlemmermeer, de minister van justitie die zich als eerst-verantwoordelijke voor de beveiliging heeft opgeworpen? Moet ik dat doen? Ik denk overigens dat er zeer binnenkort een beslissing zal worden genomen.”

De dienst Luchtvaart van de Rijkspolitie, in het bijzonder de afdeling beveiliging, heeft sinds 1968 een sterke groei meegemaakt. Telkens wanneer elders in de wereld een nieuw terreur-fenomeen tegen de luchtvaart zich aandienende, had dat consequenties voor de Rijkspolitie op Schiphol. Van afbouw van onderdelen is vrijwel geen sprake geweest. Als incidenteel meer of ander personeel nodig was, kwam het er. Thans staat de dienst aan de

Doelwit.

vooravond van een nieuwe uitbreiding als een z.g. Uniformdienst op Schiphol zijn intrede zal doen. Aan het detacheren van RP-personeel van de groepen

ging kost veel geld. Maar uw baas, de minister van justitie, heeft voorgesteld een deel van de uitgaven op de gebruiker te verhalen.

Security-check onder leiding van een RP-fouilleringscommandant.

naar Amsterdam zal een eind komen. Volgens commandant Gerritsen zal de sterkte van het onderdeel circa driehonderdvijftig worden. Deze dienst zal zich in hoofdzaak bezighouden met beveiliging en tenminste voor eenderde deel met het normale politiewerk op het terrein van de luchthaven worden belast.

Momenteel bekijkt een commissie of het niet beter is dat de beveiliging van de burgerluchtvaart op andere Nederlandse vliegvelden ook in handen van de Dienst Luchtvaart moet komen. Nu nog vinden de controles daar plaats door drie andere diensten. De gemeentepolitie van Veldhoven heeft de verantwoordelijkheid op Eindhoven Airport opgedragen gekregen. Dat heeft tot problemen op het gebied van mankracht bij het kleine korps geleid zodat er een beroep moest worden gedaan op korpsen in de omgeving van Eindhoven. Het district Eindhoven van de Rijkspolitie levert nu bijvoorbeeld personeel aan Schiphol en aan Veldhoven. Op het vliegveld Zuid-Limburg te Beek worden de security-checks uitgevoerd door douaniers. De Marechaussee treedt op het militaire vliegveld Twente op, als incidenteel vanaf Enschede een burgermachine naar het buitenland vertrekt.

Bezuinigingstruc

RPm: U stipte het al even aan, de rol van de belastingbetaler. De beveili-

Gerritsen: „Tot verdriet, zeer tot verdriet van de hele Nederlandse luchtvaart en van mij wil de minister de kosten van het beveiligingsbedrijf Seceurop, dat voor het fouilleringswerk personeel levert, gaan verhalen op de luchthavens. Beveiligen is een staats-taak, menen zij. Zij vinden het besluit principiële onjuist. Zelfs bij het voetballen ziet de overheid geen kans geld voor politiekosten te verhalen. Waarom, vraagt de luchtvaartwereld zich af, moet de vliegtuigpassagier betalen voor bestrijding van harde terreur?

Wat in mijn ogen erger lijkt is, dat de minister een deel van de verantwoordelijkheid voor de beveiliging aan particuliere bedrijven als de NV Luchthaven Schiphol wil overdragen. De minister wil wel, zo staat in het wetsvoorstel, aanwijzingen kunnen geven en toezicht houden. Maar de uitvoering komt bij de particuliere onderneming te liggen. Momenteel vormen de afdelingen beveiliging en fouillering een harmonisch geheel. Men overlegt met elkaar aan welke nationaliteit meer aandacht moet worden gegeven en waar op moet worden gelet. Als je die diensten uit elkaar trekt wordt de totale beveiliging onoverzichtelijker. Er komen gezagsproblemen en er zal ongetwijfeld langs elkaar heen worden gewerkt. Het komt de beveiliging beslist niet ten goede. Als je geld wilt zien doe het dan door middel van een z.g. doelheffing. Als die beveiliging bijvoorbeeld twintig miljoen kost, vraag

dan om dat bedrag maar laat de overheid de verantwoordelijkheid houden. Wat de bewindsman nu doet is naar mijn oordeel heel verdrietig. Maar hij zit er schijnbaar zelf ook mee. In de jubileumuitgave van het korps Rijkspolitie sprak hij zelfs van een 'bezuinigingstruc'...

Na de affaires in 1985 met de TWA-machine en het vliegtuig van Air India, met aan boord explosieven die tot ont-ploffing kwamen — van de Amerikaan werd een deel uit de romp geslagen en het Indiase toestel stortte in zee — werd de behoefte bij luchtvaartbedrijven groter om het personeel meer ken-

Kapingen en slachtoffers

Sinds 1965 zijn 944 mensen gedood bij 66 explosies aan boord van vliegtuigen. Sinds 1969 werden er 375 passagiersvliegtuigen gekaapt.

In 1971 werd internationaal het zgn. sabotage-verdrag gesloten dat overheden verplichtte veiligheidsmaatregelen te treffen om kaping en sabotage tegen de burgerluchtvaart te voorkomen. Om personen met kwade bedoelingen uit vliegtuigen te weren, vindt controle van de bagage en fouillering plaats. De fouillering stoelt niet op een wettelijke regeling. Maar de passagier die weigert zich te laten fouilleren of zijn bagage te laten doorzoeken kan door de vliegmaatschappij geweigerd worden.

In 1984 werden op Schiphol 1225 vuurwapens ontdekt en 4671 andere gevaarlijke voorwerpen als messen, stiletto's etc. Uit de bagage werden vele andere gevaarlijke voorwerpen als spuitbussen, branders enz. gehaald.

nis van zaken bij te brengen bij het voorkomen van misdrijven tegen hun vliegtuigen. De man die de bagage afhandelt of de stewardess zou zelf moeten kunnen ingrijpen. De DiLuVa is thans doende enorme groepen burgerpersoneel op te leiden om sabotagegedaden tegen te gaan. Men is begonnen de afhandelingsbedrijven te instrueren, alle personeel van de kleinere Nederlandse luchtvaartmaatschappijen krijgt instructie. In overleg met de bedrijfsbeveiliging van de KLM wordt overlegd hoe het vliegend personeel kan worden bijgeschoold.

Explosievenhonden

Gerritsen: „Hier op het vliegveld blijft van alles liggen. Koffertjes, pakketjes enzovoorts. Menigmaal is in het buitenland al gebleken dat zoiets na enige tijd wel eens wil ploffen. Dagelijks gaan onze explosievenverkenners op onderzoek uit. Binnenkort zullen we ook over drie explosievenhonden kunnen beschikken, die op de Speurhondenschool van de Rijkspolitie worden opgeleid.”

Surveillance in de aankomsthal.

Explosieven. De grootste bedreiging. Nog niet zo lang geleden kon na een tip — in nauwe samenwerking met de douane — een man worden aangehouden die in het bezit van een grote hoeveelheid springstoffen met bijbehorende ontstekers Schiphol wilde aandoen.

Gerritsen: „Zestig procent van de reizigers maken gebruik van Schiphol om over te stappen. Zogenaamd transitoverkeer. Die mensen lopen hier frank

en vrij door het stationsgebouw. Als die mensen op de luchthaven vanwaar ze vertrokken niet goed zijn gecontroleerd, kan dat ernstige gevolgen hebben voor Schiphol. We zijn dus nogal eens op reis om te bezien hoe de beveiligingsafhandeling elders plaats vindt, zodat we hier de risico's kunnen beperken.”

Wachtmeester Kwak

RPm: Er is nogal veel commotie geweest over de terreurbestrijding een klein jaar geleden. Beveiliging zou geen politietaak zijn, wachtmeester Kwak kwam in opstand.

Gerritsen: „Wat ik jammer heb gevonden is dat wachtmeester Kwak het spel heeft gespeeld zoals hij het heeft gedaan. Ik wist niet dat hij zou rapporteren. Enkele van zijn opmerkingen waren terecht. Over onder andere de kwaliteit van de kogelvrije vesten en de effecten van de te gebruiken munitie. Helaas is de affaire uitgelopen op een conflict van een personeelslid met zijn districtscommandant. Dienstweigering.”

natuurlijk. Beveiliging van de burgerluchtvaart is gewoon politiewerk. Een kwestie van je hoofd erbij houden, op je hoede zijn en proberen de saboteur af te houden.”

Uniformdienst

Zoals het er nu uitziet komt er binnen afzienbare tijd, na zeventien jaar, een eind aan het systeem van detachering van RP-personeel aan de Dienst Luchtvaart van de Rijkspolitie. Dan zal een zgn. Uniformdienst zijn intrede hebben gedaan. Deze dienst zal in hoofdzaak worden belast met de beveiligingstaak van het burgerluchtvaartverkeer. In het Georganiseerd Overleg in Politie-Ambtenarenzaken van 27 juni j.l. heeft de voorzitter, mr J. Demmink, hoofd Directie Politie van het ministerie van Justitie, nog eens duidelijk aangegeven dat het personeel dat tot de uniformdienst zal gaan behoren voor tenminste eenderde deel zal worden belast met het reguliere politiewerk op het terrein van de luchthaven. Een taak die thans wordt uitgevoerd door het korps Luchthavenpolitie van de NV Luchthaven Schiphol. Het personeel van dit korps, allen zijn onbezoldigd ambtenaar van de Rijkspolitie, doet thans het surveillancewerk, houdt zich bezig met parkeerproblemen en de verkeerregeling op Schiphol. Mr Demmink stelde wel vast dat het RP-personeel eerst voor het reguliere politiewerk zal worden ingezet naarmate meer vaste medewerkers zijn aangenomen. Momenteel vindt de selectie van de eerste groep van sollicitanten plaats. Er hebben zich op de eerste oproep ca. 50 gegadigden gemeld. De oproep voor een tweede groep van 25 wachtmeesters (I) is zojuist bij de diverse onderdelen van het korps verschenen. Van de sollicitanten wordt geëist dat zij in ieder geval twee jaar praktische politiedienst achter de rug hebben, redelijk Engels spreken, bereid zijn opleidingen op het gebied van beveiliging te volgen en het leren van buitenlandse talen.

„Er is in de periode die daaraan vooraf ging veel over de bestrijding van het terrorisme op de vliegvelden gesproken. Er zijn uitspraken gedaan die echt niet door de beugel konden. Een vakbondsvoorzitter die politiemensen opriep om bij dreiging het op een lopen te zetten. Anderen vonden de beveiliging en de bewaking een defensietak. De marechaussee zou ermee moeten worden belast. Mariniers riepen weer anderen. Er zouden automatische wapens moeten komen. Onzin

De man van 30

Natuurlijk is het onzin om te beweren, dat alle mannen van rond de dertig zo'n beetje hetzelfde zouden zijn. Maar wel hebben zij vaak belangrijke dingen gemeen. Zoals het ook waar is, dat ze zich als groep duidelijk onderscheiden van de nog niet gevormde twintigers, maar ook van de geheel ontplooiden veertigers.

Je kunt dan ook wel degelijk een beeld in-grote-lijnen schetsen van 'de man van 30'. Hij hoort, om te beginnen, niet meer bij de jeugd, al is hij nog jong. Maar een gezeten burger is hij ook nog niet, want doorgaans staat hij nu pas aan het begin van vele dingen. Van zijn maatschappelijke carrière bijvoorbeeld. Terwijl hij als echtgenoot en als vader meestal eveneens een 'beginning' is.

Waar bleven jeugd-idealen?

De man van 30 verkeert eigenlijk in een merkwaardige positie. Aan de ene kant staat hij — met zijn werk, met zijn verantwoordelijkheid voor een jong gezin — midden in de werkelijkheid. Aan de andere kant: de tijd dat hijzelf nog een twen was die absolute ideeën en idealen had en wars was van compromissen, ligt niet ver achter hem. Wat is er nu van dat jeugd-idealisme overgebleven?

De psycholoog dr J. Frenken zegt daarover: „De man van 30 die midden in de realiteit staat, merkt hoe moeilijk het is om absolute stelregels — in de trant van: zó moet het en niet anders — te hanteren bij het beoordelen van mensen en situaties. Hij doet de ervaring op, dat de werkelijkheid van het sociale, politieke en economische leven veel taaier is dan hij had gedacht. Hij merkt dat zijn vroegere puur-idealistische houding tot mislukkingen leidt. In zijn werk en door andere maatschappelijke contacten ontdekt hij de begrensdheid van zijn eigen kunnen. Met zichzelf doet hij de ervaring op, dat het feit dat hij een bepaalde norm als juist erkent nog niet betekent dat hij er ook naar handelt.”

Hij had zich bijvoorbeeld voorgenomen om altijd eerlijk en open te zijn, zich niet mooier voor te doen dan hij is, zijn vrouw en zijn chefs te zeggen waar het op staat, niet aan strooplikerij te doen. Maar als het er op aankomt, durft hij niet helemaal eerlijk te zijn, houdt hij in een gesprek bepaalde dingen achter en durft hij vaak niet voor een gemaakte fout uit te komen. Hij merkt, dat hij ook laf en onoprecht kan zijn, precies zoals de ouderen wie hij dit altijd heeft verweten. Na zijn idealistische plannen van tien jaar geleden leert de man van 30 ontmoedigd wat 'middelmaat' is, 'alledaagtheid', zowel in zijn eigen leven als in de maatschappij.

Levensaanvaarding

Hij moet die maatschappij in zoverre leren accepteren, dat hij bereid is een taak te aanvaarden en door middel daarvan iets te betekenen voor anderen. Professor H.R. Wijngaarden (Vrije

De man en zijn leeftijd (1)

Een man is zo oud als hij zich voelt, roepen reclamemensen.

Artsen, psychologen en anderen die de 'kwaliteit' van de man en zijn gedragingen bestuderen, denken daar anders over. Zij weten, dat het aantal levensjaren van grote invloed is op het denken en doen van een man. Daardoor is een man van rond de 30 zo totaal verschillend van een man van 20 of 40. Zowel in z'n werk als in zijn gezin en in de samenleving.

In dit artikel geven deskundigen een typering van hetgeen mannen van een jaar of 30 met elkaar gemeen hebben. Een nuttig verhaal voor ouderen en jongeren die met de 30'ers moeten samenwerken. Nuttig wellicht ook voor de duizenden politiemannen van rond de dertig en voor hun echtgenoten.

Universiteit) schrijft in zijn boek 'Hoofdproblemen der volwassenheid', dat de opgave die aan de jonge volwassene wordt gesteld, juist die van de levensaanvaarding is. Dit gaat niet altijd even gemakkelijk en geruisloos: bij sommige dertigjarigen is er een sprake van een 'crisis in de aanvaarding van het leven zoals het is'.

Voor zijn gehele verdere leven is het van groot belang hoe de jonge volwassene deze crisis te boven komt. Dat kan mislukken. Als de man van 30 zichzelf niet aanvaardt zoals hij is en met de maatschappij 'niks te maken wil hebben', blijft hij steken in zijn absolute idealisme en ontwikkelt hij zich tot een fanaticus die niets waardeert en overal kritiek op heeft. Hij wordt een eeuwige revolutionair die niet tot een echte prestatie komt, omdat hij zich blind staart op gefantaseerde prestaties. Hij blijft de eeuwige puber.

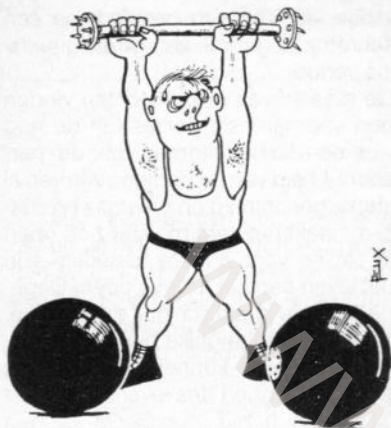
De mislukte aanvaarding kan ook een andere vorm aannemen: de jonge volwassene met zijn aanvankelijk onvoorwaardelijke ideeën capituleert voor de werkelijkheid, d.w.z. voor de verkeerde werkelijkheid, die van wat 'allen' zeggen en wat de middelmaat wil. Het zijn die dertigjarigen die zich zonder meer conformeren aan de bestaande orde, die het in alles eens zijn met hun baas om hun promotie niet in gevaar te brengen en voor wie geld de enige waarde is. Het zijn de vroeg oud geworden dertigjarigen die tegen iedereen die werkelijk streeft en hoopt zeggen: „Je moet realistisch zijn, je moet het leven maar nemen zo als het is en pakken wat je pakken kunt.”

De gezonde oplossing van de crisis ligt — volgens de Duitse filosoof en theoloog Romero Guardini — in het vasthouden aan de eigen idealen en normen, maar er tegelijkertijd in berusten dat die idealen minder snel en minder volledig te realiseren zijn dan men graag zou willen. Zo groeit langzamerhand ook het besef dat het weinig effectief is zich voor de hele werkelijkheid verantwoordelijk te voelen, maar dat het zinvoller is zich in te zetten voor zijn directe omgeving (gezin, vriendenkring, werkmilieu), een stukje werkelijkheid immers waarop men rechtstreeks invloed kan uitoefenen.

Gezondheid

De man van 30 gaat zelden naar een dokter. Hij voelt zich dan ook kerngezond — op een paar kleinigheidjes na waarop hij geen acht slaat. Wanneer hij tien jaar in de toekomst zou kunnen kijken, zou hij zich waarschijnlijk wel

wat vaker door een arts laten onderzoeken. Want dan zou hij weten, dat die kleine kwaaltjes die hij nu bagatelliseert later tot hinderlijke afwijkingen kunnen uitgroeien.

De Duitse sportmedicus Spannbauer karakteriseert de gezondheidstoestand van de man van 30 als volgt: Hij is lichamelijk geheel volgroeid. Zijn hart- en longcapaciteit zijn nu het grootst. Hij kan op deze leeftijd maximale prestaties leveren en dat zelfs gedurende lange tijd achtereen. Maar niet zelden legt het razenddrukke leven volledig beslag op de dertigjarige die midden in een inspannend arbeidsproces staat. En dan teert hij op zijn krachten. Dan pleegt hij roofbouw op zijn zenuwen en die zijn weer van vitaal belang voor zijn gehele conditie." De enige manier voor de man van 30 om zijn goede conditie terug te winnen (of te behouden) is, dat hij zijn leven zo indeelt dat er een evenwicht bestaat tussen spanning en ontspanning. Maar wat is ontspanning? Veel dertigjarigen hebben hiervan een verkeerde voorstelling, vooral degenen die zich nu pas gaan bezighouden met sport. De man van 30 die nu gaat beginnen met sport, moet zich hierover eerst laten adviseren door zijn huisarts, anders kan verkeerde eierzucht alleen maar schade berokkenen. Zo is bijvoorbeeld tennis géén ideale ontspan-

ningssport voor een manager die de hele dag ingespannen bezig is. Hij komt dan van de ene nerveuze spanning in de andere, in plaats van zich te ontspannen. Zelfs de 30-jarigen die altijd aan sport hebben gedaan, schieten vaak hun doel voorbij. Doordat zij overdrijven, bestaat er kans op beschadiging van bijvoorbeeld de tussenwervelschijven of van het hart. Bij een geregeld leven hoort ook geregeld eten. Hiertegen zondigt menige dertigjarige. De succesvolle man van 30 denkt meer aan zijn werk dan aan zijn eten. Vaak laat hij de lunch weg, maar eet dan 's avonds tweemaal zoveel en te zwaar. En dat is een gewoonte die gauw enkele ponden teveel aan lichaamsgewicht kan opleveren, met alle nare gevolgen vandien, vooral op de lange duur. Wanneer een 30-jarige ziek wordt, dan moet hij dikwijls boeten voor hetgeen hij als twintigjarige heeft nagelaten: hij heeft zich niet geregeld onder behandeling van een tandarts gesteld bijvoorbeeld, of hij heeft niets gedaan aan zijn houdingsafwijkingen. Spannbauer: „Steeds weer moeten wij constateren dat maag- en darmafwijkingen die wij jarenlang zonder succes hebben behandeld, veroorzaakt werden door afwijkingen in de lichaamshouding. Dergelijke afwijkingen kan men op het dertigste jaar nauwelijks meer behandelen, de botten hebben dan hun uiteindelijke vorm gekregen." Een keel-, neus- en oorarts: „Tandwortel- en kaakontstekingen die op jongere leeftijd zijn verwaarloosd, zijn de oorzaak van ontstekingsprocessen in de neus en de keel. Er is geen leeftidsgroep waarbij meer aandoeningen van de luchtwegen voorkomen dan juist bij de 30-jarigen." Voor de man van 30 — de ogenschijnlijk zo kerngezonde man — is de spreuk 'voorkomen is beter dan genezen' buitengewoon belangrijk. Want juist omdat hij zich in staat voelt van alles te kunnen doen, denkt hij dat het met zijn gezondheid wel goed zit. Men zal de man van 30 vaker duidelijk moe-

ten maken, dat hij toch gevaar loopt en dat hij dit zelf kan voorkomen. Wanneer hij 40 of 50 is, zal hij voor deze waarschuwingen dankbaar zijn.

Op zijn top

De Amerikaanse psycholoog Tyler heeft een studie gemaakt van de samenhang tussen leeftijd en prestatievermogen. Hij kwam tot de conclusie dat de dertiger in vrijwel alle opzichten superieur is aan ouderen. Pas na zijn 35ste levensjaar beginnen diverse capaciteiten geleidelijk minder te worden, al wordt deze teruggang pas goed duidelijk na het vijftigste levensjaar.

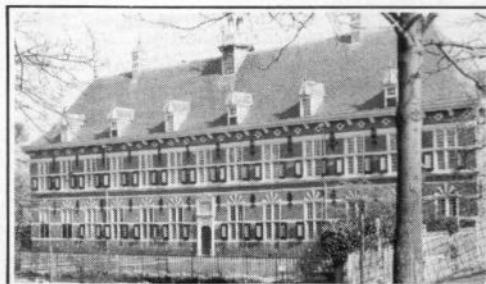
Lehman, een andere Amerikaanse psycholoog, ging na op welke leeftijd topmensen in allerlei branches hun grootste prestaties hadden geleverd. Hij kwam tot het volgende interessante lijstje waarin de leeftijden staan vermeld waarop gewoonlijk topprestaties worden verricht:

— sport	25-29 jaar
— dichtkunst	25-29 jaar
— natuurwetenschappen	30-34 jaar
— schrijven van detective- en science-fictionverhalen	30-39 jaar
— filosofie	35-39 jaar
— medische wetenschappen, chirurgie	35-39 jaar
— schilderkunst	30-45 jaar

De geestelijk en lichamelijk gezonde man van 30 bevindt zich dus op het toppunt van zijn capaciteiten. Hij is dan ook in staat in de maatschappij een vaste binding aan te gaan: zijn werkkring. Hier kan hij zijn grote prestatiedrang uitleven. Het gevoel in zijn beroep 'iemand te zijn' is voor hem uitermate belangrijk.

Zijn werk is bijna alles!

De Amsterdamse psychiater prof. Rümke wijst er dan ook op, dat werkloosheid speciaal voor de dertigjarige een van de ergste dingen is die een man kan overkomen: „Het is niet al-

gevestigd in het voormalig Koninklijk Weeshuis te Buren (Gld.)

MUSEUM der Koninklijke Marechaussee

Een bezoek aan dit museum geeft u inzicht in de geschiedenis van dit Wapen, het voormalig korps Politietroepen, de voormalige Rijks- en Gemeenteveldwacht, de vooroorlogse Gemeentepolitie en de huidige Rijks- en Gemeentepolitie.

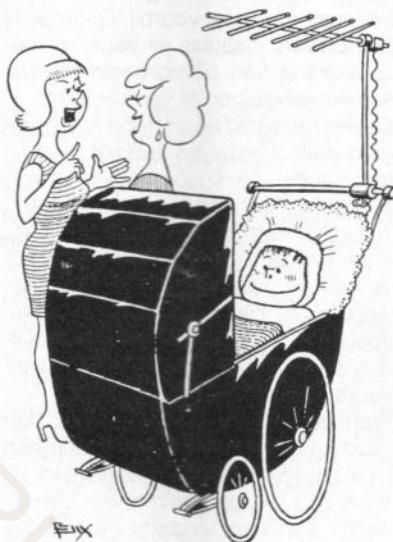
Open: 1 mei - 1 oktober van dinsdag t/m vrijdag 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, zaterdag, zon- en feestdagen van 13.30-17.00 uur. Maandag gesloten. Het museum is in de wintermaanden open voor groepsbezoek van maandag t/m vrijdag van 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, uitgezonderd feestdagen. Rondleiding voor groepen op aanvraag. Weeshuiswal 9, Buren (Gld.). Telefoon 03447-1256.

leen de ellende van het steuntrekken, maar vooral de verwringing van een levensgang. Iedere normale man, tot welke klasse hij ook behoort, maakt in dit tijdvak in eigen gezin en met geregeld werk een der hoogtepunten in zijn leven door. Dat hoogtepunt is voor de werkloze niet te bereiken." Zijn leven wordt voor een stuk geschonden, zijn zelfvertrouwen geschokt. Hij voelt zich niet zelden een nietsnut, omdat hij niet eens 'zijn eigen centen' kan verdienen.

Het verdienen van geld — wat psychologisch iets heel anders is dan het hebben van geld — is een van de peilers van zijn zelfbewustzijn.

Voor de man van 30 is werk waarin hij plezier heeft zowat alles! Hij laat er zich helemaal door opslokken, enthousiast en met grote betrokkenheid. Hij is daarbij heel gevoelig voor de waardering van zijn werk door zijn chefs. Hij wil graag samenwerken in teamverband en houdt van een produktieve sfeer. Daar staat tegenover dat zijn — meestal oudere — chef zich vaak bedreigd voelt door de grote energie en goede ideeën van zijn jongere ondergeschikte. In dat geval ontstaan er tussen hen spanningen en soms openlijke conflicten.

Bekend is de studie van prof. Buitter over het Salariaat. Deze toonde aan dat veel jonge functionarissen teleurgesteld waren in hun werk, omdat ze geen promotie konden maken. De ou-

dere chefs blokkeerden de hogere posities. Het is dan ook begrijpelijk dat de man van 30, die een goede positie zoekt als startpunt voor zijn carrière, nogal eens verhuist.

Gezinsleven

Een vaak gehoorde klacht is, dat de man van 30 het 'gezellig thuiszijn' niet op waarde weet te schatten. Dat hij zo weinig echte belangstelling toont voor zijn vrouw en zijn kinderen. Dat hij niet teder kan zijn. Wat is daarvan waar? En wat zijn de oorzaken?

In de meeste gevallen is de man van rond de 30 een jaar of vijf getrouwd en heeft hij kleine kinderen. Betekent zijn beroep voor hem vooral: inspanning en prestatie en succes, kortom werken in 'de grote wereld', in zijn huwelijk beleeft hij heel andere kanten van het leven: liefde en rust en ontspanning, de beslotenheid van 'de kleine wereld'. Zijn gezin ervaart hij als een 'binnen', waar hij kan uitrusten en weer krachten kan opdoen voor zijn functioneren in de 'buiten'-wereld.

Elke dag beleeft de man de afwisseling en de spanning van dit gaan van 'binnen' naar 'buiten' en omgekeerd: buiten moet hij zich weren in de 'struggle for life', binnen kan hij zich koesteren in de geborgenheid van zijn eigen thuis. Veel mannen genieten dan ook van de huiselijke sfeer die het samenleven met vrouw en kinderen hun biedt.

Toch klagen veel jonggehuwde vrou-

wen er over — blijkens een Amerikaans onderzoek (en ook in Nederland wordt die klacht vaak gehoord) — dat hun man zo weinig echt plezier schept in het thuis-zijn, dat hij zo onrustig is, weinig aandacht aan zijn vrouw en kinderen besteedt en een schromelijk gebrek aan gezelligheidszin vertoont.

De meeste van deze klachten vinden hun voornaamste oorzaak in de nog wat eenzijdige uitgroei van de persoonlijkheid van de dertiger: zijn veelal sterke gerichtheid op prestatie en succes maakt het hem moeilijk zich open te stellen voor andere aspecten van het leven dan het actieve doen. Dege- ne voor wie 'praktisch nut' en 'carrière' ontzettend belangrijke begrippen zijn, zal met moeite kunnen genieten van de kleine dingen des levens, zal nooit 'stil' kunnen zijn, nooit echt kunnen luisteren naar zijn vrouw met haar problemen en probleempjes die hem onbenullig schijnen in het licht van zijn eigen 'belangrijke' werk.

'De Ander'

Er bestaat een duidelijke samenhang tussen de op prestatie gerichte persoonlijkheid van de dertiger en zijn problemen met betrekking tot de aanvaarding van zijn vrouw als 'De Ander' in zijn leven. De jonggehuwde man die sterk door zijn werk wordt opgeslokt, kan haar makkelijk enkel als een achtergrondgegeven beschouwen ('goed voor het eten koken en de kinderen') of als een representatief decorum voor zijn werkrelaties. Hij zal zich weinig inspannen om haar 'in haar eigenheid' te leren kennen, om haar problemen voor echte problemen aan te zien. Hij heeft er moeite mee háár manier van denken en redeneren niet als 'vrouwenpraat' af te doen. Kortom, hij moet leren haar echt serieus te nemen.

Drs. P. Eliëns: „De volledige en volwaardige gerichtheid op zijn vrouw als persoonlijkheid komt dan ook vaak pas in een later ontwikkelingsstadium tot stand. Rond de 30 is de man tot een werkelijke overgave en onbaatzuchtige liefde nog slechts in aanzet en gedeeltelijk in staat.”

Veel huwelijksproblemen van de 30-jarige man zijn terug te voeren op zijn onvermogen om de ander (zijn vrouw) ook werkelijk anders te laten zijn.

Met de man van veertig is de situatie weer geheel anders. Daarover in een volgend artikel.

MICROFILM

**een snel en modern
informatiecentrum voor:
computer output
tekeningen
boeken - documenten**

**Bel Microcenter
04902-12773
Dekenfrankenstraat 2
Valkenswaard**

Ook voor:

- Archiefverfilming
- Verkoop van readers - films - chemicaliën

*Specialist in snelheid en het adres voor
calques - polyesters van uw tekeningen.*

Politie in bezettingstijd (19)

DE ZUIVERING

Documentaire van Koen Aartsma
en Bert Huizing

Op 29 juni 1949, ruim vier jaren na de oorlog, wordt de doodstraf voltrokken aan twee Nederlandse politiemannen: een 58-jarige brigadier uit Amsterdam en een 46-jarige agent van de Haagse politie. Ter dood veroordeeld en geëxecuteerd wegens collaboratie met de Duitse bezetter. Vijf anderen waren al eerder met de kogel bestraft: de gewestelijk politiepresident van Utrecht, een kapitein bij het Directoraat-Generaal, een opperwachtmeeester en twee agenten. Op een na allen mannen van boven de 50 jaar. Zij vormden het topje van de 'foute' ijsberg die nooit helemaal boven water is gekomen. Want tot een werkelijke Zuivering van het gehele politieapparaat, zoals de bedoeling was, is het nooit gekomen. Van slechts één op de drie politieambtenaren wordt na de bevrijding een politiek dossier aangelegd. Met als uiteindelijk resultaat, dat van de ruim 18.000 politiemensen ongeveer 3500 gestraft worden. Ongeveer 2500 van hen krijgen ontslag — de meesten op grond van hun lidmaatschap van de NSB. Enkele tientallen gaan bovendien voor korte of langere tijd de gevangenis in. Voor een duizendtal zijn er lichtere straffen, variërende van verlaging in rang tot een eenvoudige berisping. En — vraagt men zich in de oud-illegale bladen verontwaardigd af — al die andere dan die zich collectief schuldig hebben gemaakt door het ophalen van joden, het arresteren van onderduikers, piloten, zigeuners? Er heerst alom grote verontwaardiging over de Zuivering. Niet alleen in kringen van het voormalig verzet, maar ook bij het gros van het Nederlandse volk hoewel dat zich als geheel ook niet zo dapper had gedragen.

'Nog steeds niet beslist'

Een enquête (1948) maakt duidelijk, dat de bevolking zich bijzonder heeft geërgerd aan 'de politie' in bezettingstijd. Het blijkt dat men het gedrag van de politieman die arrestaties voor

'Er was vermoedelijk geen beginnen aan'

de Duitsers heeft verricht, ernstiger afkeurt dan dat van een NSB'er die zich tot burgemeester had laten benoemen. De politieman die zich tot handen-spandiensten voor de bezetter

nere groep (37%) vindt een gevangenisstraf meer op haar plaats. Begin 1946 rapporteert de voorzitter van de Commissie van Advies voor de politiezuivering in Amsterdam, mr

heeft geleend, wordt door de bevolking als een van de zwaardere gevallen gezien. Een werkkamp zou een gerechte straf zijn, meende bijna de helft van alle ondervraagden. Een iets klei-

A.C.G. van Proosdij, aan de minister van Justitie, dat „de grote kwestie van de georganiseerde politionele hulp bij het Joden-ophalen door het zogenaamde oude (niet Schalkhaarse) ge-

Aankomst van de bevelhebber van de BS, prins Bernhard (achter het stuur). Staande (met pet): een MP'er. Op de achtergrond (rechts): een lid van de gemeentepolitie.

deelte der geüniformeerde Politie onder leiding van thans nog in functie zijnde hoge politie-autoriteiten (...) voor Amsterdam nog steeds niet beslist" was.

Eind 1946 bestaat zo „de ergerlijke schijn, alsof het hogere personeel erin geslaagd is de zuivering te doen ophouden, juist toen het hen persoonlijk ging betreffen"; aldus mr Van Proosdij. Er start een nieuwe zuiveringscommissie voor de Amsterdamse politie (1947), maar er komt weinig concreets uit.

Prof. mr A.D. Belinfante concludeert een jaar later in zijn boek over de Bijzondere Rechtspleging: „Hoewel het grootste deel van de Amsterdamse politie had meegedaan aan het ophalen van joden ter deportatie (en het in andere steden niet anders was), is uit dien hoofde van de politieleiding niemand vervolgd. Er was vermoedelijk ook geen beginnen aan."

Frustraties

Toch was het allemaal heel anders bedoeld geweest met het Zuiveringsbesluit van 1944. Daarin werden door de regering in Londen tot de 'verraderlijke en ontrouwe elementen' die uit het ambtenarenapparaat dienden te verdwijnen ook mensen gerekend die door de Duitse bezetter in het belang

van de oorlogvoering waren aangesteld en gehandhaafd. Het was de bedoeling dat de zuivering snel zou gebeuren. Maar in het bevrijde zuiden van ons land verliep het meteen al traag. Het bijzondere probleem deed zich namelijk voor, dat de politie door haar eigen personeel gezuiverd moest worden. „Terwijl de politie op het ogenblik van de bevrijding zelf min of meer verdacht was", aldus Belinfante, „zij was gefiltreerd met onbetrouwbare elementen."

Daar kwam bij dat er eigenlijk geen politieambtenaar gemist kon worden. Toen voorlopig eenderde deel van het personeel naar huis was gestuurd, in afwachting van het nadere onderzoek, werd de overheid zich dat — toen eerst? — pijnlijk bewust. Van een drastische zuivering kon om puur praktische redenen al geen sprake zijn. Er is immers juist nu meer politie nodig: er moeten duizenden oorlogsvrijwilligers voor 'Indië' worden gescreend, nieuwe (hulp)agenten moeten opgeleid, voortvluchtige oorlogsmisdadigers opgespoord en veel zaken voorbereid voor de tribunalen en gerechtshoven. Om nog maar niet te praten over de gewone taken die weer de aandacht vragen: het verkeer, de baldadige jeugd die weer vrij is, zwarte handelaren die van de schaarste misbruik maken.

In dit stadium kiest de overheid uit twee kwaden voor een maar ten dele gezuiverde politie. De ergste gevallen worden eruit gepikt, de NSB'ers en SS'ers ontslagen, en verder houdt men zich bezig met het natrekken van de aangiften. Zelfs dat sleept jaren voort. Pas vier jaar na de bevrijding krijgen de laatste 260 verdachte politieambtenaren te horen dat ze alsnog ontslagen zijn.

Daarmee is dan een eind gekomen aan de 'Zuivering' die zowel in als buiten de politie grote frustraties heeft achtergelaten. Velen voelen zich tekort gedaan, zowel de politiemensen die waren ondergedoken en het zich na de bevrijding anders hadden voorgesteld, alsook de licht gestraften die zich niet slechter voelen dan vele aangebleven collega's die de dans waren ontsprongen en ongestoord hun werk na de oorlog konden voortzetten.

Door de mislukte zuivering bleef de Nederlandse politie zitten met een onverwerkt verleden, dat voorlopig verdronken diende te worden. Pas veertig jaar later zou deze periode 'bespreekbaar' blijken te zijn en dan nog met vaak heftige reacties uit de hoek van de f.l.o.-ers die het allemaal persoonlijk hebben meegemaakt in de oorlog 1940-1945. Hún oorlog.

Den Haag bijvoorbeeld

In de maanden rondom de bevrijding begon het grote touwtrekken tussen de in de oorlog aangebleven politie, de tijdens de bezetting ontstane verzetsgroepen en de nieuwe, tijdelijke militaire overheid. Daarbij deden zich soms — achter de schermen uiteraard — hoogst merkwaardige situaties voor. In Den Haag bijvoorbeeld.

De armbanden met opdruk 'Politietroepen 's-Gravenhage' lagen gereed, toen het einde van de oorlog naderde. Maar de stoottroep van majoor Kicken kreeg geen kans om een deel van de Haagse politie te vervangen, zoals de opdracht luidde.

Wat zich daar in de maanden voor en na de bevrijding achter de schermen heeft afgespeeld, werd geleidelijk wat duidelijker in het naoorlogse proces-Kicken. Een ingewikkelde en duistere zaak die zich jaren voortsleepte en een onbevredigend eind vond.

In de zomer van 1944 was in het westen des lands door voormalige beroepsofficieren het (illegale) Oranje Nassau-regiment opgericht, met het doel Den Haag te bevrijden en dit aan de oprukkende geallieerden aan te bieden, zoals dat ook met Parijs was gebeurd. Het regiment werd in hoofdzaak gevormd uit vroegere groepen van de burgerwacht en oud-militairen. Kolonel Schmidt, KNIL-officier, oud-Atijehstrijder, ridder MWO en adjudant van de Koningin, was de commandant. In feite was — zoals later zou blijken — de Haagse overste Van den Bergh de stuwende kracht.

Luitenant-kolonel Van Arkel leidde het 2e regiment, dat voorlopig een sluimerende taak kreeg. Het zou na de bevrijding politiediensten in Den Haag moeten verrichten, omdat — daar was men het in verzetskringen over eens — het Haagse politiekorps drastisch diende te worden gezuiverd.

'Stunten'

De 28-jarige Limburger W.H. Kicken, bij het Oranje Nassau-regiment bediend als majoor, krijgt van Van Arkel de opdracht om uit de manschappen een stoottroep van ongeveer 150 man te vormen. De opdracht luidt: Zorg voor een behoorlijke stoottroep, verschaft wapens en uniformen, maar er is geen geld.

Dat geld zou verkregen moeten worden uit wat men 'stunten' noemde. Gedacht werd aan overvallen en berovingen, ten koste van Duitsers en 'foute' Nederlanders. Hoe dat stunten zou moeten gebeuren, binnen welke gren-

zen, vermeldde de (mondelinge) opdracht niet. Kicken ('majoor Brad-dock' in verzetskringen) krijgt min of meer volmacht om naar eigen inzicht te handelen. In eerste instantie gaat hij zelf uit stunts, samen met zijn adjudant Mullender. Een merkwaardig duo, dat alleen gemeen heeft dat beider wieg in Limburg had gestaan. Kicken, een man van orde en gezag, katholiek en zeer Oranjegezind. Mullender (32), een betonwerker, die als communist vijf jaar in Spanje tegen de fascistische Franco had gevochten. Bezeten van zijn opdracht trekt Kicken er met zijn assistent op uit. Bij hun stunts vallen talrijke doden. Meestal zijn dat 'foute' Nederlanders. Soms ook heiligt het doel de middelen en wordt er wat al te snel geschoten. Een Haagse opperwachtmeester wordt daarvan het slachtoffer.

Machtsstrijd

In die dagen vindt er op hoger niveau een verwoede strijd om de macht plaats tussen de grote verzetsorganisaties. Wie zal het straks voor het zeggen krijgen bij de bevrijding? De Binnenlandse Strijdkrachten (BS) willen de strijd leiden, maar de verzetsmensen van de knokploegen (LKP) en de Raad voor het Verzet (RVV) die veel oudere papieren hebben, willen zelfstandig blijven. In het bevrijde zuiden maken de ministers-kwartiermakers zich zorgen over het arrestatiebeleid. Er komen nieuwe richtlijnen. Het uiteindelijke gezag komt nu bij het Militair Gezag (generaal Kruls), waarbij de politie zal worden ingeschakeld. Zeer tot ongenoegen van de illegaliteit, die weinig vertrouwen heeft in een politie-apparaat dat zelf zwaar gezondigd heeft.

Inmiddels heeft het Oranje Nassau-regiment opdracht gekregen om een politieorgaan te vormen. De opdracht is afkomstig van de vroegere Haagse politiecommissaris Van 't Sant en overste dr J.M. Somer. Bekende namen, kopstukken van de inlichtingendienst in Londen.

Nu de Binnenlandse Strijdkrachten gevormd zijn, wil de ON-commandant

wel eens weten, hoe het staat met de opgedragen politietaken, welke bevoegdheden zijn regiment heeft en of het zich onder de commandant van de BS dient te stellen. Op 28 maart 1945 telegrafeert het hoofd afd. BS in een 'zeer geheim' telegram aan dr Somer in Eindhoven:

„Na de vragen overwogen te hebben met ZKH Prins Bernhard, deel ik u mede dat laatstgenoemde van mening is dat zgn ONR vooralsnog beschouwd dient te worden als deel uitmakende der BS. In dit geval dienen zij zich voor de bevelen en opdrachten te stellen onder de CNBS (. . .)“.

De bevrijding is op handen, maar van de bedoelde politietaken komt niets terecht. Na enkele weken arrestatiewerk te hebben verricht met zijn manschappen, worden ON-majoor Kicken en zijn rechterhand Mullenders zelf als verdachten opgepakt. Alleen zij, niet de verantwoordelijke commandant Schmidt. Ook niet de commandant die opdracht tot het stunts gaf, overste Van Arkel, die later zou verklaren: „Indien Kicken bij een van de stunts gevallen was, zou hij nu in een eregraf rusten. Kicken is slachtoffer van de politie . . .“

In kringen van de Haagse illegaliteit zag men het zo: De Haagse politie, die veel oorlogsbater op haar hoofd had (alleen al vanwege de 17.000 opgehaalde joden), zou zich bedreigd hebben gevoeld door het Oranje Nassau-regiment, dat immers was opgericht om een deel van de taak van de Haagse politie — na een drastische zuivering — over te nemen. Dat moest worden voorkomen. Kicken diende voorlopig van het toneel te verdwijnen. Enkele weken na de bevrijding wordt het ON-regiment opgeheven.

'Aanvechtbaar'

De zaak-Kicken. Een proces dat zich tot begin 1949 zou voortslepen. Met als centrale vragen: was het ON-regiment een verzetsgroep?

En: handelde Kicken als militair?

Als Kicken niet als verzetsstrijder mocht gelden, zou hij voor de tenlaste gelegde moorden zeker levenslang moeten krijgen. Had hij wel gehandeld als KP'er en militair in oorlogstijd, dan diende hij — net als alle KP'ers, die liquidaties hadden uitgevoerd — vrijgesproken te worden of ontslagen te worden van rechtsvervolging.

Het komt niet tot een bevredigend antwoord. De auditeur-militair bij de Krijgsraad te Velde acht bewezen dat het Oranje Nassau-regiment tot de BS

behoorde. Maar de krijgsraad verklaart zich onbevoegd en besluit de zaak over te dragen aan de arrondissementsrechtbank te Den Haag. Daar vindt de officier van justitie eveneens dat de militaire status van het ON-regiment wel vast stond. Kicken had dan ook voor de krijgsraad terecht moeten staan, zegt hij, „maar dat is op formele gronden onmogelijk gebleken.”

„Kicken moet zeker als verzetsman worden beschouwd”, verklaart getuige Hendriks van de Commissie van Vijf van het georganiseerde verzet.

Voor de rechtbank wordt verklaard, dat de Haagse recherche een wat twijfelachtige rol heeft gespeeld bij het langdurige vooronderzoek.

„Hoewel ongaarne moet ik hier zeggen, dat het politieonderzoek in deze zaak op zijn zachtst gezegd niet objectief is geweest”, aldus Kickens raadvrouw, mej. mr Jacobs. Zij noemt de processen-verbaal van de politie 'aanvechtbaar' en betoogt dat er getuigen door de Haagse politie zijn beïnvloed. Tijdens verhoren zou de verdachte zijn afgeschilderd als een boef, van wie de getuigen zich beter konden distantiëren. Getuigen zouden zijn geïntimideerd en bevooroordeeld door het suggereren van ongunstige verklaringen. Een rechtstreekse aanval op de Haagse commissaris H. die de leiding van de ruim 70 verhoren heeft gehad. Voorts bleken foto's uit het politiedossier te zijn verdwenen die later — toen het de politie wel schikte — weer tevoorschijn kwamen. „Is dit de gewone methode bij de Haagse recherche?” wordt mr Jacobs in de pers geciteerd. Dan komen er getuigen opdraven die verklaren dat de politie hen bij het verhoor beïnvloed heeft in hun oordeel. Van Arkel verklaart op zeer dubieuze wijze te zijn verhoord, waarbij de animositeit tussen politie en zijn regiment ook werd uitgespeeld.

Er komt een verklaring van rechercheur O. ter tafel (afgelegd in het gerechtelijk vooronderzoek ten overstaan van de Rechter-Commissaris), waarin hij toegeeft dat zijn onderzoek niet helemaal objectief is geweest. Later trekt hij die verklaring weer in. De rechercheur met 26 dienstjaren kan het zich allemaal niet meer herinneren. Hij zou zijn verklaring wel ondertekend hebben maar ze zou hem niet zijn voorgelezen.

Na een drie uren durend (in de pers 'briljant' genoemd) pleidooi volgt er een 'langdurig en spontaan applaus, hetgeen de president zelfs tolereerde'. Het applaus is van KP'ers die de tribu-

ne dagenlang hebben bevolkt.

Hoger beroep

Ook in hoger beroep wordt het optreden van de Haagse recherche in een dubieus daglicht gesteld. Kolonel Schmidt, de regimentscommandant, verklaart in 1949 als getuige voor het Gerechtshof dat hij zich na de oorlog van K. had afgewend omdat de Haagse politiecommissaris P. hem zoveel lelijke dingen over K. had verteld. Hij was geïntimideerd. 'Bemoei je niet met Kicken', was hem al in het eerste verhoor op het hart gedrukt.

Ook overste Van Arkel verklaart door de politie onder druk gezet te zijn: „Ik vind niet dat de politie een fraaie rol heeft gespeeld.”

Achteraf zegt hij de bedoelingen wel begrepen te hebben. De afdeling van Kicken was immers bestemd om politiedienst te gaan doen, nadat een groot deel van de Haagse politie zou zijn ontslagen. De kritiek van mr Jacobs is dat de rechter slechts gebruik heeft gemaakt van het dubieuze politiedossier en niet van de instructie. Als of er geen langdurig vooronderzoek met ruim zeventig verhoren heeft plaatsgevonden. Zij eindigt haar uitspraak met het Hof met het verzoek 'namens de oud-illegaliteit, de BS en de KP' Kicken hedenmiddag nog in vrijheid te stellen.

Ook het Hof kwam er niet helemaal uit. Tussen schuldig (levenslang) en onschuldig (vrijspraak) koos het voor een tussenoplossing, die geen van de betrokkenen bevredigde: vier jaar gevangenis voor Kicken en TBR. Mullender had in 1948 al anderhalf jaar met aftrek gekregen, en was dus al weer op vrije voeten. Kicken verhuisde in 1950 naar een psychiatrisch ziekenhuis.

Manuscript

Nu — bijna veertig jaar later — heeft mr Jacobs (thans mevrouw mr L. Prins-Jacobs) alle feiten en documenten nog volledig paraat. „Toen ik onlangs een overlijdensbericht ontving van een der rechters, realiseerde ik mij: ik ben nu bijna de enige van de betrokkenen bij de zaak—Kicken die nog in leven is. Daarom heb ik alle stukken daarover opnieuw bestudeerd en ik ben nu bezig daar een manuscript van te maken.”

De tijd heeft haar niet milder gemaakt in haar oordeel over de zaak-Kicken en de rol van de politie daarin.

„Begrijp u me goed”, zegt ze gedeceerd, „ik ben een groot vriend van de

politie. Ik heb na mijn advocatentijd vele jaren bij de griffie gewerkt (mr Prins was substituut griffier bij het Gerechtshof in Den Haag, - red.) en ik heb nog steeds vele goede vrienden bij justitie en politie. Geen kwaad woord van mij over de politie. Maar wat de Haagse recherche met betrekking tot het Oranje Nassau-regiment heeft gepresteerd, is niet best. Ik ben niet meer zo'n felle tante als toen, mijn oordeel over veel dingen is milder geworden in de loop der jaren, maar dat geldt niet voor de zaak-Kicken.

Naar mijn stellige overtuiging zijn alle frustraties afgereageerd op deze man. Dat heeft de rechter-commissaris ook toegegeven. Kicken was een slimme jongen, maar de sprong van korporaal naar majoor en de verantwoordelijkheid voor 150 man stoottroepen, was teveel voor hem. Hij had ook psychopatische trekken. Hij voelde zich militair en wilde ook als militair berecht worden. Hij is veel te ver gegaan in zijn optreden, laat dat duidelijk zijn. Maar niemand heeft hem tegengehouden, ook niet de commandant die hem opdracht had gegeven tot dat stunt. Mijn voornaamste bezwaar tegen het requisitoir was dat te weinig rekening is gehouden met de sfeer van de illegaliteit. Zeker zijn er door het verzet bij alle goede daden ook ernstige fouten gemaakt. Er zijn ook mensen ten onrechte gedood. Maar het was oorlogstijd en toen golden er andere normen in het verzet. Ik heb het altijd vreemd gevonden, dat alleen deze mensen van het ON-regiment terecht moesten staan en anderen niet.”

Wat het omstreden proces-verbaal betreft: dat wordt kennelijk nog steeds door de Haagse politie gehanteerd. Toen onlangs de zaak-Kicken weer in de publiciteit kwam door het boek 'De Zwarte Politie', werd mr Prins opgebeld door een commissaris die haar vertelde dat het Oranje Nassau-regiment slechts een stelletje dieven en moordenaars was geweest.

„Dat lijkt toch nergens op”, zegt mevrouw Prins, „een commissaris die alweer afgaat op datzelfde heel twijfelachtige en bepaald niet objectieve proces-verbaal van een van zijn voorgangers. Alsof er geen jaren durend proces is geweest, waarin heel veel meer naar boven is gekomen.”

Wat er allemaal heeft gespeeld, heeft mr Prins inmiddels vastgelegd met alle documentatie. Als zij met een uitgever tot overeenstemming komt, kan het manuscript binnenkort in boekvorm verschijnen. Het zal in Den Haag en omstreken zeker aftrek vinden.

Met bijdragen van:

Piet Bosma, Hay Clabbers, Ton Muller, Ronald Schnitker, Louis Steens, Ria Voskamp-Voestermans e.a.

Eindredactie:
Bert Huizing.

Middelburg in gebruik gesteld:

'Veenstra, werkt die hier ook?'

MIDDELBURG. — „Er werken bij de politie mensen die hetzelfde uniform dragen en dezelfde diensten doen onder dezelfde omstandigheden als de executieve politiemensen, maar er veel minder voor betaald krijgen. Er is een werkgroep op niveau in het leven geroepen om de verschillen in rechtspositie tussen mensen met een politieopleiding en onder anderen de executieve burgercollega's bij de verkeersgroep, de meldkamer, de veldpolitie, de parketpolitie en dergelijke te inventariseren. Ik heb nog geen enkel rapport gezien. Het ontwerp Politiewet spreekt evenmin van één rechtspositie voor iedereen die bij de politie werkt.”

Aldus voorzitter J. de Jong van de dienstcommissie van de Rijkspolitie in Zeeland op 13 juni bij de ingebruikstelling van het nieuwe districts-bureau van de Rijkspolitie in Middelburg. Onder zijn ge-

hoor mr J.H. Grosheide, hoofd Directie Politie en Vreemdelingenzaken van het

Mr J.H. Grosheide hangt de foto van het nieuwe districts-bureau tussen die van de groepsbureaus. Dauwendaele III is in gebruik gesteld.

ministerie van Justitie en generaal W. Frackers, Algemeen Inspecteur van het korps Rijkspolitie.

Rust

Voorzitter De Jong: „Door invoering van de rekenplicht en de deconcentratie van beheer hebben onze groepsadministrateurs er nogal wat werk bijgekregen. De uitbreiding van taken heeft hen

echter financieel weinig opgeleverd. Onderzoeken naar aard en structuur van de politie-

Dauwendaele III

„Een nieuwe zakelijkheid maakt zich van ons meester”, aldus de Algemeen Inspecteur, doelend op de verhuizing van het districts-bureau van de oude abdij in de stad naar strakke nieuwbouw aan de buitenkant van Middelburg. „Hier zult u niet meer het gevoel hebben dat een geestlijke uw weg nog eens zal kruisen; eerder zult u in de lift een lid van het Social Team kunnen aantreffen.”

Ruim 38 jaar was de staf van het district Middelburg gevestigd in het centrum van de Zeeuwse hoofdstad. Vanaf 1957 kon zij beschikken over twee verdiepingen in het Abdijcomplex. In de jaren '70 diende het fenomeen

„ruimtegebrek” zich aan. Huur van aangrenzende vleugels van de abdij en verbouwingen waren aan de orde van de dag. Er werd grond gereserveerd voor de bouw van een nieuw districts-bureau. Bezuinigingen dienden zich aan: voor 1990 zou er niet gebouwd kunnen worden. Wel werd er in juli 1983 groen licht gegeven voor de huur van twee verdiepingen in het pand Dauwendaele III aan de Vrijlandstraat in Middelburg waar een deel van de staf van het district zich kon vestigen. Een ander deel, waaronder de meldkamer, bleef achter op de Groenmarkt. Inmiddels had het provinciaal bestuur dat in de abdij is gevestigd haar oog laten vallen op de nog bij de Rijkspolitie in gebruik

zijnde delen van het complex. Toen bleek de provincie er geld voor over bleek te hebben om het gebouw in handen te krijgen was de weg voor nieuwe huisvesting van de gehele staf van het district Middelburg en de bijbehorende diensten, behalve de veld- en milieupolitie van de Rijkspolitie geëffend. Cellen, schietbaan en garages zijn er niet. Dauwendaele III ligt, komende uit de richting Bergen op Zoom, aan de invalsweg naar het centrum van de stad.

organisatie, sterkte en formatie van de districten, groepen en diensten leiden keer op keer tot reorganisaties. Het lijkt wel of er geen eind aan komt. Maar deze zaken leggen een grote claim op het personeel. Voor de man of vrouw aan de nieuwe situatie gewend is geraakt, is de zaak al weer veranderd. Er wordt de laatste jaren veel gewerkt met arbeidscontractanten, uitzendkrachten en wat dies meer zij. Het verloop is dermate groot dat er geen rust is. Het komt voor dat je na een paar weken op je eigen bureau komt en je je voor moet stellen aan weer nieuw personeel. Het is gebeurd dat iemand bij de receptie van het districts-bureau zich meldde met de vraag of de heer Veenstra

niet meer onbeladen is. „Voor sommigen gaat het nieuwe mogelijkheden openen, bij anderen roept het onzekerheid op en voor een derde groep een zodanige scepsis dat men van goede huize moet komen om hen het geloof er in te doen behouden.” De DG weet dit verschil in benadering aan de enorme vaart die achter het proces is gezet, „waar-door — in dit stadium — bij de uitwerking niet altijd alleen gewenste nuanceringen moeten kunnen worden gehonoreerd”. „Over een aantal jaren zijn we de hobbels en drempels vergeten en houden we een totaal nieuwe verhouding tussen de Directie Politie, de Algemene Inspectie en de Districten over, met als winstpunt dat de poli-

Districtsbureau Middelburg.

(Foto's: Ruben Oreef)

aanwezig was. Van achter de balie de vraag: „Veenstra, werkt die hier ook?” Ik bedoel maar . . .” Aldus opperwachtmeester De Jong.

Bolwerk

Generaal Frackers over de veranderingen die binnen het Korps plaatshebben: „Het district zal de beheers-eenheid bij uitstek worden. Het proces van deconcentratie dan over twee jaar moet zijn voltooid, mag geen doel op zich zijn. Het moet een bijdrage leveren tot een verbeterd functioneren van de Rijkspolitie. Voorkomen moet worden dat de districts-bureaus uitgroeien tot nieuwe bolwerken van bureaucratie.” Mr Grosheide stelde vast, dat het woord 'deconcentratie'

tiezorg in regionale en lokale sfeer als de beste wordt beschouwd.” Districtscommandant J.J. Veenstra vond het tijd worden voor een andere sterkte-toewijzing bij de Rijkspolitie. „Die vindt plaats op basis van het aantal inwoners per gemeente. Een starre, maar op zich duidelijke sleutel. Een argument dat vaak wordt gehoord, om een studie te wijden aan een andere verdeelsleutel (dat een andere sterkteformatie eerder zal leiden tot een herverdeling van de bestaande capaciteit dan tot een andere verdeling van de groei) kan mij niet overtuigen. Sterkteproblemen in dit district kunnen niet worden opgelost zonder dat in personele zin wordt afgeweken van de gebruikelijke indelingscriteria.” (AH)

Politie- motorhond

MAASTRICHT. — 'Robby', eigenaar van een Rotterdamse echtpaar motorliefhebbers gaat elk weekend mee op toertocht door de Eifel en Luxemburg. Hij heeft een speciale plaats gekregen in een van de koffers die is

voorzien van een overkapping voor slechte weersomstandigheden. RP'ers uit Maastricht van de verkeersgroep Limburg maakten van Robby voor de foto een politie-motorhond. (LS)

Minister van Justitie:

'Vrouwen moeten zich verzetten tegen ongewenste intimiteiten'

DEN HAAG. — Maar weinig vrouwen nemen een openlijk afwijzende houding aan tegenover ongewenste intimiteiten door mannen op het werk: Het moeten aanhoren van dubbelzinnige of schunnige opmerkingen, hand-tastelijkheden of andere vormen van seksueel geweld. Omdat ze bang zijn, dat hun afwijzing een verpeste werksfeer, verminderde promotiekansen of zelfs ontslag tot gevolg zal hebben. Er is zelfs sprake van een zekere 'gewenning' na verloop van tijd. Ruim de helft van de vrouwen die bij een onderzoek naar de aard en de omvang van seksueel geweld tegen vrouwen door de Rijksuniversiteit van Groningen zijn betrokken, verklaart ervaringen te hebben met ongewenste intimiteiten. Het onderzoek werd uitgevoerd in opdracht van de minister van Binnenlandse Zaken en van het — voormalige — staatssecretariaat van emancipatiezaken. „Vrouwen moeten zich verzetten”, schrijft de minister van Justitie in een brief aan de medewerkers bij de diensten onder zijn departement. „Zij kunnen wel degelijk iets ondernemen. Allereerst zullen zij moeten trach-

ten de betrokkene duidelijk te maken dat zij van dit gedrag niet gediend zijn. Als zij dit niet durven of wanneer dit niet helpt, moet niet ge-aarzeld worden de chef aan te spreken, dan wel een personeelsfunctionaris of een bedrijfsmaatschappelijk werker te verzoeken te bemiddelen.”

Vertrouwensvrouw

De bewindsman onderkent dat deze weg voor veel vrouwen geen gemakkelijke blijkt te zijn. Daarom zal een van de maatschappelijk werkers bij het ministerie als vertrouwensvrouw gaan optreden. Mevrouw J.J. van Zutphen van der Hoef kan rechtstreeks benaderd worden met klachten over ongewenste intimiteiten (of erger) op de werkplek. Het contact met haar is strikt vertrouwelijk. Mevrouw Van Zutphen is te bereiken via telefoonnummer 070-707091 en (b.g.g.) via 070-706715. Haar postadres is Ministerie van Justitie, kamer H 1137, Postbus 20301, 2500 EH 's Gravenhage. Vermeld op de enveloppe 'VERTROUWELIJK' (AH)

Politie, geweld en homosexualiteit

DEN HAAG. — Op 21 oktober a.s. zal onder auspiciën van de Centrale Politie Recherche Commissie, in samenwerking met o.a. de departementen van Justitie en van Binnenlandse Zaken, de recherschool en de Universiteit van Utrecht, een themadag met als onderwerp 'Politie, Geweld en Homosexualiteit' worden gehouden. De bijeenkomst wordt gehouden aan de recherschool en is vooral bedoeld voor recherchechefs, voorlichters en het openbaar ministerie. Binnenkort zullen de politiekorpsen afzonderlijk nader worden geïnformeerd. (BiZa)

Regeerakkoord:

Beetje meer geld voor politie

DEN HAAG. — De rechtsorde wordt ondermijnd door de stijging van de criminaliteit. Bestrijding daarvan dient te geschieden door consequente uitvoering van het beleidsplan 'Samenleving en Criminaliteit'. Er komt een algemene identificatieplicht op basis van bestaande documenten zoals paspoort, rijbewijs e.d. Ze is van groot belang voor de criminaliteitsbestrijding. Hoewel in het Regeerakkoord, waarvan werd uitgegaan bij de totstandkoming van het Tweede Kabinet Lubbers (CDA en VVD), het accent ligt op bezuinigen om de overheidstekorten terug te dringen, spreekt

men van een groei van circa 120 miljoen gulden ten behoeve van politie/justitie in 1990.

Politie

De deconcentratie moet doorgang vinden. Rijks- en Gemeentepolitie moeten gemeenschappelijk doen wat gemeenschappelijk kan. De sterkte van de politie moet 'op budgettair neutrale wijze' (er mag geen geld bij) zo worden vastgesteld, dat meer rekening wordt gehouden met de aard en omvang van de criminaliteit. Nog dit jaar bepaalt het kabinet zijn standpunt over het eindrapport van de Commissie Kleine Criminaliteit ('Commissie Roethof'). Ze zal de Tweede Kamer een actieplan voorleggen. De regering zal een standpunt bepalen over het toege-

nomen aantal bijzondere opsporingsdiensten en -ambtenaren in verband met een duidelijke afbakening van de politietaken. Ze zal met voorstellen komen om oneigenlijke politietaken af te stoten.

Eén begroting

Het korps Rijkspolitie blijft onder beheer van de minister van Justitie. De beide politie-ministers, die van Justitie en van Binnenlandse Zaken, stellen jaarlijks een gezamenlijke politiebegroting en een geïntegreerd beleidsplan op. Werving, selectie, vorming en opleiding van politiepersoneel worden verzelfstandigd. (AH)

Politie hoog op de stresslijst

Welk beroep vreet het meest aan de zenuwen? Het Instituut voor Wetenschap in Manchester (Engeland) heeft het antwoord op die vraag gezocht. Een globaal — niet strikt wetenschappelijk — overzicht na een onderzoek van 150 beroepen: Mijnwerkers voeren de stresslijst aan met een score van 8.3 op een schaal van 10. Politiemensen komen op de tweede plaats (7.7). Wegwerkers, piloten, gevangenebewaarders en journalisten volgen met 7.5. Dan volgen advertentieverkopers en tandartsen (7.2), politici (7.0), doctoren en belastingdeurwaarders (6.2), effectenmakelaars (5.5), buschauffeurs (5.4), diplomaten en boeren (4.8), schoonheidsspecialisten (3.5), astronomen (3.4) en suppoosten (2.8). Bibliotheacarissen sluiten de rij (2.2).

(Bron: Volkskrant)

Les van fotograaf Fer Traugott, vaak goed voor een plaat voor het RPM.

(Foto: Fer Traugott)

ME ontmoet pers

HORN. — Pers en politie. Om beurten werpen ze zich op als bewakers van onze democratie. Toch zijn ze niet altijd elkaars vrienden. Ze lopen elkaar nog wel eens voor de voeten. De 'koningin der aarde' verlangt ruimte om het publiek met nieuws

van dienst te zijn. En de 'sterke arm' heeft er wel eens moeite mee om bij een optreden op de handen gekeken te worden. Hoe gaan we in die verhouding verbetering brengen? Dat was de vraag tijdens een bijeenkomst tussen vertegenwoordigers van de pers en commandanten van de ME, die half juni op de COME in

Horn was georganiseerd. In alle rust. Ze hebben elkaar beloofd elkaar de ruimte te gunnen om hun werk te kunnen doen. Maar de spanning tussen de twee partijen zal best weer eens kunnen oplopen bij een politieactie. Hoe dan ook, de krant verschijnt, elke dag.

(HC/AH)

Redactieraads- leden Klaassen en Schuurmans namen afscheid

APELDOORN. — Op 10 juni hebben Ellen Klaassen en Jan Schuurmans op 'De Weijert' in Apeldoorn als lid van de redactieraad van het Rijkspolitiemagazine afscheid genomen. Zeeuwse Ellen

Ellen Klaassen.

ging al in mei met ontslag uit de Rijkspolitiedienst, omdat ze moeder was geworden en ze zich aan haar gezin wilde wijden. De Limburger Schuurmans schaarde zich in de rijen van de flo'ers. De heer Schuurmans deelde negentien jaar lang lief en leed met het maandblad van de Rijkspolitie. Hij leverde, vooral in de beginjaren van

het 'Korpsblad', vele malen zowel in letterlijke als in 'mee-pratende' zin redactionele bijdragen. Tevens was bijna al die jaren het penning-meesterschap bij hem in vertrouwde handen. Ellen Klaassen kwam zes jaar geleden de raad versterken. Aanvankelijk als vertegenwoordiger van de landgroep, later als lid van een van de verkeersgroepen, bracht ze haar op- en aanmerkingen over het doen en laten van

J.A. Schuurmans.

de werkredactie op duidelijke wijze naar voren. Meerdere malen verleende ze haar steun bij de totstandkoming van artikelen voor het Rpm.

(AH)

Tijdens de jongste bijeenkomst van de redactieraad bracht voorzitter Doornhein beide redactieleden dank voor hun activiteiten ten behoeve van het blad.

Bij het afscheid. Rechts Ellen Klaassen, links Jan Schuurmans. (Foto's: Peter van Hout)

Klachten over de politie

DEN HAAG. — De ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken hebben een wetsvoorstel voor de behandeling van klachten tegen politieambtenaren gepubliceerd en voor commentaar rondgestuurd.

De bewindslieden willen bereiken 'dat klachten over gedragingen van politieambtenaren op een objectieve en voor de burger begrijpelijke wijze worden behandeld'. De regeling is bovendien opgesteld om een bijdrage te leveren om 'naar aanleiding van de klachten binnen eigen organisatie problemen te signaleren en op te lossen'. Het ontwerp is bovendien bedoeld om uniformiteit in de afhandeling te bewerkstelligen.

Procedure

De klacht moet worden ingediend bij de korpsbeheerder: de burgemeester of de minister van justitie. Voor de Rijkspolitie zal dat in de praktijk betekenen dat de klacht door de districtscommandant of door de commandant van de landelijke dienst in ontvangst wordt genomen. De burgemeester en de minister van Justitie zullen regels geven over de nadere uitwerking van de klachtenprocedure. Bovendien moeten zij een klachtencommissie instellen die uit drie onafhankelijke leden bestaat. Direct na de ontvangst van de klacht moet de burgemeester of de (districtscommandant) een onderzoek laten instellen door iemand uit het korps, district of dienst. Het is ook denkbaar dat de rijksrecherche ermee wordt belast. Als de beheerder of commandant meent dat de klacht niet aan de formele eisen voldoet, kennelijk ongegrond is of meer dan een jaar na de 'gewraakte gedragingen' is ingediend, moet hij om het oordeel van de klachtencommissie vragen. Als die van mening is dat daarvoor de noodzaak aanwezig is moet er alsnog

een onderzoek worden ingesteld.

Strafbare feiten

Als het OM inmiddels al besloten heeft tot het instellen van een opsporingsonderzoek in verband met een gepleegd strafbaar feit door de politieambtenaar of al een vervolging heeft ingesteld, blijft het onderzoek volgens de klachtenprocedure achterwege. Ook als bij niet-vervolgging daartegen beklag is gedaan.

De klachtencommissie moet letten op de voortgang. Na het onderzoek dient zij op de hoogte te worden gesteld van de resultaten en de bijbehorende stukken moeten haar worden toegezonden. De beheerder moet een voorstel tot afdoening doen. De commissie oordeelt binnen een maand. Als ze daartoe aanleiding ziet moet de beheerder een nader onderzoek laten verrichten. Uiteindelijk neemt de korpsbeheerder binnen vier maanden na indiening een beslissing. Zowel klager als betrokken politieambtenaar kunnen zich na afloop wenden tot de commissie om de zienswijze over de afdoening te vernemen.

De korpsbeheerder dient de klachten te registreren en de genomen beslissingen jaarlijks in een openbaar verslag bekend te maken.

Ombudsman

De Nationale Ombudsman blijft bevoegd een onderzoek in te stellen naar klachten over politieoptreden. Men gaat er wel van uit de Wet Nationale Ombudsman zo te wijzigen dat de Ombudsman de politieke klachtenprocedure als een wettelijk geregelde administratief-rechtelijke voorziening dient te beschouwen. In de tijd dat de klachtenprocedure nog openstaat of aanhangig, is hij niet bevoegd een onderzoek in te stellen.

(AH)

Niet elke landing is een noodlanding

SCHIPHOL. — Landingen van zweefvliegtuigen en van gas- en heliëchtballons bui-

ten de bebouwde kom en niet op de openbare weg moeten als een normale — wettelijk geoorloofde — landing worden beschouwd. Als daarbij geen schade aan het luchtvaartuig of ander goed ontstaan en/of iemand letsel bekamt, is er geen sprake

van een noodlanding. Dergelijke landingen behoeven dus ook niet worden gemeld aan de Dienst Luchtvaart van de Rijkspolitie. Het insturen van meldingsformulieren kan dan ook achterwege blijven.

(RMS)

RP-Maastricht roept hulp Riagg in

MAASTRICHT. — Het Regionaal Instituut voor Ambulante

Geestelijke Gezondheid (Riagg) in Maastricht en Sittard gaat de 450 leden van de Maastrichtse RP helpen hun sociale vaardigheden op een hoger plan te brengen. De Rijkspolitie in het zuiden vindt namelijk, dat de wijze waarop

de politie hulp verleent beter kan.

Er is een contract afgesloten waarin de RP zich heeft vastgelegd tot het afnemen van 300 lessen per jaar. Het contract loopt tot in 1991.

(LS)

(Foto: Dick Verton)

Stelletje zakken

LEEWARDEN. — Benodigd: niet te ondiep water met ruimte er omheen voor de toeschouwers, een lange gladde sterke paal over het water, een rubberboot bemand met geoefende redders, een stelletje met stro gevulde zakken, een flink

aantal deelnemers die niet bang zijn voor een nat pak, muziek, bijvoorbeeld geproduceerd door de Hang Over Jazzband, voor de sfeer. Dan komt vanzelf het publiek om te kijken naar het 'zakslaan'. Op 18 juli organiseerde de Rijkspolitie te land en te water voor de vijfde maal boven 'Het Dok' te Lemmer het

zomertoernooi zakslaan. Honderden mensen hebben genoten van het sportieve zomerwaterspektakel. Voor elk van de vijftig deelnemers (onder wie vier meisjes) was er een vaantje. De winnaar kreeg de wisselbeker mee naar huis. De eerste drie ontvingen bovendien een VVV-cadeaubon.

(PB)

Terug naar de politie?

Op 1 september a.s. gaat op de politietschool in Lochem een cursus voor 'herintreders' bij de politie van start. De opleiding is bedoeld voor politiemensen die na een onderbreking van vijf jaar of langer voor een 'retourtje politie' kiezen.

De bijscholing gaat twee maanden duren. De cursisten zullen drie dagen per week op 'De Cloese' les krijgen. Er is tevens een stage van vijf dagen in de opleiding gepland.

De kosten bedragen f 5.000,— per persoon. Ze zullen door het korps waar de politiemans of -vrouw zal worden opgenomen te worden betaald. De opleiding staat open voor alle politiekorpsen.

(Bron: Dien)

'Eenvoudig Turks' is moeilijker dan men dacht

ROERMOND. — Van de 19 Rijkspolitiemensen in het district Roermond die in oktober van het vorig jaar begonnen met een cursus 'eenvoudig Turks', hebben er zes de eindstreep gehaald. De anderen haakten eerder tijdens de (22 lessen durende) taal-cursus af.

Ben Harbers, een van de organisatoren: „We hebben ons vertild. De taal is zó moeilijk dat we nog niet zijn toegekomen aan het voeren van een eenvoudig gesprek.”

De zes overgeblevenen kunnen tellen en klokkijken in het Turks. Ze zijn bij machte enige eenvoudige zinnen uit te spreken.

(Uit: Roerei)

'Arbeidsvreugde en uitdaging bij politie geen verouderde begrippen'

APELDOORN. — „De politie wekt op het terrein van veiligheid nog steeds verwachtingen die niet kunnen worden waargemaakt. De misdaadbestrijding is onvoldoende gebleken. Organisatieveranderingen hebben geen merkbare invloed gehad op de doeltreffendheid van het politieapparaat. De efficiëntie laat te wensen over en het kostenbewustzijn is weinig ontwikkeld. Mankeert er iets aan onze bedrijfsvoering of hebben we onze doelen verkeerd of te hoog gesteld?“ Dat vroeg algemeen inspecteur W. Frackers van de Rijkspolitie zich af op 26 juni bij de uitreiking van de diploma's aan afgestudeerden van de Nederlandse Politie Academie te Apeldoorn. „De politie gaat door een dal met veel organisatorische en financiële problemen“, stelde hij vast. „Er is hoop op een extra financiële stimulans. Meer geld mag echter de noodzaak om te komen tot een betere bedrijfsvoering niet naar de achtergrond dringen.“

Innovatie

De Algemeen Inspecteur: „Er is niet genoeg geld meer om de gekozen doeleinden op de bestaande manier te bereiken. Schaarste van middelen is overigens een nationale aangelegenheid die ook andere sectoren van het overheidsbedrijf, zoals gezondheidszorg en onderwijs, raakt.“ Hij noemde het voorbarig het begrip 'surveillance' te vervangen door 'surveillance'. Hij verwachtte veel van de mogelijkheid van innovatie (vernieuwing). „Als handhaver van de rechtsorde mag de politie bij maatschappelijke ontwikkelingen niet voorop lopen“, stelde de generaal. „Binnen haar eigen organisatie echter zal ze telkens opnieuw alle zeilen moeten bijzetten om haar overwegend jonge medewerkers het zicht op de toekomst te laten houden.“

Hij vond dat binnen het politieapparaat voldoende mogelijkheden waren voor 'uitdaging' en 'arbeidsvreugde'. „Velen staan te popelen om de politie een face-lift te geven. Van elke korpsleiding mag verwacht worden dat zij probeert innovatiegedachten winstgevend te maken: dat men er oor voor heeft, men durft te experimenteren en er over wordt nagedacht, ook al is een idee dan misschien niet meteen praktisch uitvoerbaar.“

Beste publicatie

Generaal Frackers stelde namens de Stichting Evenementen korps Rijkspolitie jaarlijks een aanmoedigingsprijs van duizend gulden ter beschikking voor de auteur(s) van de beste publicatie op het gebied van politie-innovatie. Een jury bestaande uit de directeur van de NPA, vier nieuwbenoemde politieofficieren en de algemeen inspecteur zelf zullen in juni 1987 bepalen wie voor de prijs van het afgelopen jaar in aanmerking komt.

(AH)

INTERNATIONAL ASSOCIATION OF AIRPORT AND SEAPORT

R. den Breejen (l) en Frank Mazzone.

Den Breejen voorzitter international association of airport and seaport police

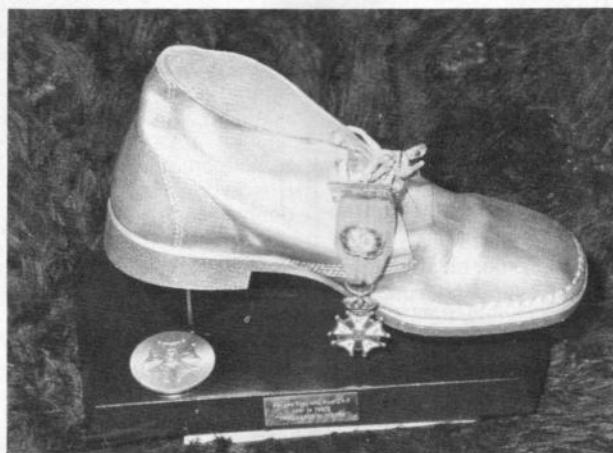
DRIEBERGEN. — Aan het eind van de 17e conferentie van de International Association of Airport and Seaport Police (IAASP) die in juni van dit jaar in Taiwan werd gehouden, is de commandant van de Rijkspolitie te Water:

kolonel R. den Breejen, voor twee jaar gekozen tot voorzitter van het bestuur. Hij is de eerste Europeaan die deze eer te beurt valt en volgt de Amerikaan Frank Mazzone uit Baltimore op. De stemming op de conferentie waaraan door ca. 140 deelnemers uit 28 landen werd deelgenomen, was weinig hoopgevend. Men vreest voor verdere toeneming van terroristische activiteiten en problemen op het gebied van verdovende middelen waarvan de omvang niet te peilen is.

(RVV)

info sport info sport info

Blaricum . . .

Zilveren wandelschoen

NIJMEGEN. — Aan de 70e Nijmeegse Vierdaagse die van 15 tot en met 18 juli j.l. werd gehouden, namen deze keer 87 wandelaars uit kringen van de Rijkspolitie deel. Van hen liepen 86 de wandelmars uit. Onder hen collega J. de Sain van de groep Blaricum die de afstand voor de 30e maal aflegde: 7260 Vierdaagsekilometers. Het peloton West II waarvan de 'jubilaris' deel uitmaakte had voor hem na het passeren van de finish een verrassing in petto in de vorm van een zilveren wandelschoen.

(AH)

Korten Klein

RPm signaleert in dit rubriekje wat er in de pers over de politie wordt geschreven. Voor de juistheid van de inhoud blijven de genoemde media verantwoordelijk.

● De Wassenaarse zuivel-fabriek Menken gaat in oktober a.s. 12 weken lang op melkpakken **tips** afdrukken tegen kleine criminaliteit. Teksten en illustraties worden geleverd door het Landelijk Bureau Voorkoming Misdriven. (Volkskrant)

● Personeel van Nederlandse luchtvaartmaatschappijen krijgt **les in beveiliging** van de Dienst Luchtvaart van de Rijkspolitie. De cursussen zijn bedoeld voor grondpersoneel dat betrokken is bij de afhandeling van vluchten en voor vliegend personeel. (Parool)

● De werving van **zomerwachtmeesters** voor de RP is een fiasco geworden. Twee landelijke advertenties hebben 30 reacties opgeleverd. Na de zomer zal opnieuw worden geadverteerd voor het seizoen 1987. (Alkm. Crt.)

● Aan betaalde uren is de politie jaarlijks tegen de 35 miljoen gulden kwijt aan het opdraven voor nodeloos in werking getreden alarm-installaties. Er vinden jaarlijks 15.000 **loze alarmmeldingen** plaats. (Volkskrant)

● De samenwerking tussen politie/justitie en de AVRO in het kader van '**Opsporing Verzocht**' wordt voor het seizoen 1986-1987 voortgezet. (Min. van Justitie)

● **Jeugdige vanden** kunnen in Nijmegen hun straf ontlopen als zij in overleg met het slachtoffer de aangerichte schade herstellen. Het project is opgezet door wijk-agenten, een kinderrechter, jongerenwerk en het schoolmaatschappelijk werk. (Trouw)

● De **kustwacht**, waarin o.m. de RP te Water participeert, krijgt een centrale post bij Scheveningen-Radio in IJmuiden en niet in Driebergen bij het Berichtencentrum Noordzee van de RPTW. (AD)

● Het **onderhoud** van het **wagenpark** van de politie zal worden **geprivatiseerd**. Dat zal 80 banen bij de Politie Technische Dienst van de Rijkspolitie kosten. (AD)

● De minister van Binnenlandse Zaken heeft 30 **vrouwelijke politieagenten** geworven voor een bijstandsteam dat kan inspringen in gemeenten waar een tijdelijk personeelstekort is. (AD)

● Ongeveer 16% van eigenaars van **auto's** die op **LPG** rijden fraudeert om de gastoeslag of het meer aan belasting door het meergewicht van de wagen niet te hoeven betalen. (RAI Actueel)

● **0011** wordt als alarmnummer in geheel Nederland ingevoerd. De alarmcentrales zullen bij de politie worden ondergebracht. (Biza)

● De **politie** zal de **spil** worden van een breed **politieel complex**, verwacht prof. dr. C. Fijnaut, tot voor kort raadsadviseur bij het ministerie van Justitie. Bijzondere opsporingsdiensten en beveiligingsbedrijven zullen niet verder verzelfstandigen. Hun werkzaamheden worden meer afgestemd op wat justitie doet. De nationale overheid zal meer macht over de politie krijgen. (Volkskrant)

● Per jaar verdwijnt zo'n 40.000 ton **ruwe olie** van boorplatforms in de **Noordzee**. Schepen lozen nog eens 15.000 ton. Nederland is het enige van de acht landen die de Noordzee exploiteren dat al jarenlang intensief vanuit de lucht controleert. Het resultaat is dat lozingen en lekkages op het Nederlandse deel van het continentale plat met o.a. 4 platforms nauwelijks meer voorkomen. (Volkskrant)

● Het district Amsterdam van de Rijkspolitie heeft in mei haar **verkeerscontroles** op Teletekst **aangekondigd**. Men verwachtte dat er een preventieve werking van zou uitgaan. (Volkskrant)

● In 1985 heeft de politie **1,08 miljoen misdriven** geregistreerd. 1% meer dan in 1984. Sedert 1960 is het stijgingspercentage niet zo laag geweest. Er werden 254.000 misdriven opgeteld (23,6%). Dat is 1,1% minder dan in het jaar ervoor. Winkeldiefstal steeg met 6% tot 54.000. Het aantal autodiefstallen nam met 5% toe tot 54.000. Er waren 7% meer misdriven tegen leven en persoon te noteren (24.000). Het aantal verkrachtingen nam met 16% toe tot 24.000. Er werden 35.000 dronken chauffeurs betrapt (-4%). Het misdrijf doorrijden na een ongeval steeg met 9% tot 33.000. Er zijn in 1985 **2,8 miljoen overtreders** — waaronder 79.000 op het gebied van het verkeer — bekeurd. Dat betekende een daling van 8,3%. (Staatscrt.)

● Almelo gaat de **kleine criminaliteit** planmatig aanpakken. De politie zal zich nadrukkelijker op straat vertonen en extra surveilleren in de wijken waar de criminele activiteit het hoogst is. Justitie zal zo min mogelijk zaken seponeren. De schoolinspectie, maatschappelijke zorg en bouw- en woningtoezicht gaan de jongeren tot een minder normaalwijdend gedrag bewegen. (Binnenlands Bestuur)

● In 1985 is door de daartoe bevoegde ministers in 1087 gevallen toestemming verleend voor het **afluisteren** van **telefoongesprekken** ten behoeve van de opsporing. Meestal betrof het de handel in verdovende middelen (405 gevallen), vermogensdelicten (248) of gewelds- en levensdelicten (199). Vervolgens vermeende fraude en vals munterij (87), brandstichting (57) en vermoedens van handel in vuurwapens (53). (Volkskrant)

● Gemiddeld verdwijnen er per dag in Nederland 50 auto's. Daarvan worden er ongeveer 18 niet teruggevonden. Deze **auto's** worden uitgevoerd of **omgekat** (van 2 of 3 auto's van hetzelfde merk een onherkenbare andere gebouwd). De totale schade door autodiefstal bedraagt meer dan f 150 miljoen. CRI meldt dat sinds 1977 het aantal diefstallen met 83% is toegenomen (van 10011 tot 18350 in 1985). Diefstal van auto's loont, volgens het hoofd van de Autodiefstallen Centrale. „Alle politiekorpsen hebben hun afdeling autodiefstallen in verband met bezuinigingen opgeheven.” (Elsev. Weekblad)

● De rechter in Dordrecht heeft een **oorafdruk** mede als bewijs voor een gepleegd misdrijf geaccepteerd. Uit een proef met afdrucken van oren van 100 Dordtse RP-ers bleek geen oor gelijk te zijn. (Trouw)

● De landelijke stichting 'Op Je Flikker Gehad' heeft geconstateerd dat in 1985 in 30% van de gevallen van '**potenrammerij**' de politie de aangifte weigerde op te nemen. (Volkskrant)

Korten Klein

Collega's?

Als lid van de International Police Association voel ik me aangesproken door de ongenueanceerde opmerkingen over de IPA onder het kopje 'Collega's' bij het verhaal 'Sores van de Sovjet-politie' in uw blad van mei 1986. Uit het gewraakte artikel wordt me niet duidelijk of de IPA als internationale organisatie, dan wel de Nederlandse afdeling wordt aangevallen. Als IPA-kenner durf ik te stellen dat de vereniging noch haar afdelingen mantelorganisaties zijn van een of andere politieke macht. Aangezien de IPA pretendeert democratisch te zijn, maken de leden aan de basis het statuut en het beleid van de Nederlandse afdeling. Dit beleid dient uitgedragen te worden naar het internationale hoofdbestuur. De werkwijze geldt ook voor de andere afdelingen. Het beleid van de International Police Association wordt dus door de leden van de diverse afdelingen gemaakt. Dat er daardoor een verscheidenheid aan meningen ontstaat, mag duidelijk zijn.

De Nederlandse afdeling heeft kritisch gestaan tegen de ontvangst van de Zuid-Afrikaanse afdeling binnen de IPA-gelederen. Ze zal de problematiek met betrekking tot Zuid-Afrika ook kritisch blijven volgen. De Nederlandse afdeling zal zich echter wel bij een besluit dienen neer te leggen dat door de meerderheid is genomen. De afdeling Zuid-Afrika is getoetst of zij volgens het IPA-statuuat kan toetreden. In artikel 2 van dat statuut verwerpt de IPA onder andere discriminatie op grond van politieke overtuiging. Leden van de IPA dienen geen politiek te bedrijven. Zolang subversieve elementen in Zuid-Afrika weten dat een aantal afdelingen, waaronder de Nederlandse, de afdeling Zuid-Afrika kritisch zullen volgen, kunnen de IPA-leden daar zich gedragen als 'normale' IPA-collega's.

De afdeling Zuid-Afrika heeft het statuut van de IPA overgenomen. De leden verwerpen discriminatie op grond van huidskleur of ras. De Z.A.-afdeling bestaat overigens ook uit 'negroïde' collega's.

*...niet verwerpen. Ook, ...
ken. De oprechte politieambtenaar mag niet te koop zijn. Hij maakt deel uit van het systeem waarbinnen hij geacht wordt te functioneren en de rechtsorde te handhaven. Voor dat systeem heeft hij gekozen. Een politieambtenaar kan zich dan ook moeilijk als niet-politiek opstellen. Laten we daarom maar voorzichtig zijn als we spreken van buitenlandse 'collega's' — en dat geldt zowel voor Oost als voor West. Pjotr uit Moskou valt dan af, net als de wachtmeester in Johannesburg en al de politiefunctionarissen in landen waar de mensenrechten stelselmatig worden geschonden.*

De IPA is een niet-politieke organisatie. Ze wil dat blijven ook. Als een afdeling geweerd of verwijderd wordt zonder dat zij tegen de regels van het statuut ingaat, zonder dat zij bijvoorbeeld politiek bedrijft binnen de IPA, geloof ik dat deze een politieke organisatie geworden is. Dat zij deel uitmaakt van een politiek systeem dat niet onze goedkeuring kan wegdragen. Daar aan zijn niet de leden van de afdelingen schuldig, maar het systeem zelf. Juist dat kritisch volgen van een omstreden afdeling is de sterkte van de niet-politieke IPA.

Met betrekking tot de collega's in het oostblok meen ik te mogen stellen, dat

zij een verzoek kunnen indienen om als lid van de Association te worden toegelaten. Dat verzoek zal uiteraard getoetst worden aan de grondslagen van de IPA. Mocht er een Sovjet-afdeling komen, dan zullen er ongetwijfeld stemmen opgaan met het verwijt dat ze toegelaten is. Ik denk dat het grootste euvel van de democratie is dat er zoveel meningen zijn. Het valt niet mee om het een ieder naar de zin te maken. Ik weet dat de schrijver het artikel gemaakt heeft zonder het voor publicatie ter beschikking te stellen aan de Nederlandse afdeling van de IPA, het onderdeel van de organisatie die hij aanvalt. Ik weet dat dit geen verplichting is, maar nu wordt het gepubliceerd achter de IPA-rug om. Of het hoofdbestuur van de Nederlandse afdeling alsnog stelling zal nemen tegen het artikel, weet ik niet. Ik als IPA-lid heb gemeend te moeten reageren.

Dit schrijven mag niet worden opgevat als een pro-Zuid-Afrika-uiting. Ik ben pro-IPA. Ik denk dat de organisatie met het motto 'dienen voor vriendschap' meer waard is dan een ongenueanceerde aantijging dat het een politieke organisatie is.

P. Burgsteyn,
Borculo.

Redactioneel commentaar na de IPA- brief in POSTBUS

■ Waarom toch zulke heftige reacties? Ook in het NPA-bulletin wordt vernijng van leer getrokken, maar onze centrale vraag 'Wat zijn politiecollega's?' blijft onbeantwoord. Het wordt tijd dat onze redactie (waarin ook IPA-leden zitten) eens rustig met het IPA-bestuur gaat praten. We houden u op de hoogte.

(Red.)

RP Personalia

District Alkmaar

Burrij, F. wmr. I te Alkmaar per 1-5-86 verplaatst naar Egmond.
Kalter, G.H.R. owmr. te Alkmaar per 1-6-86 aangewezen als distr. rech. J.D. Sectie Jeugdzkn. en hulpverl.
Kasbergen, M.A.H. wmr. te Alkmaar per 14-4-86 aangewezen als medewerker Bureau Bijz. Rech. zkn.
Silfhout, A.J. van res. wmr. I te Wieringen per 1-6-86 de dienst verlaten.
Schouten, F.N. res. wmr. te Heiloo per 1-6-86 de dienst verlaten.
Wit, E. de wmr. te Alkmaar per 14-4-86 aangewezen als medew. Bureau Bijz. Rech.zkn.

District Amsterdam

Koenders, A.M.F.M. wmr. I te Weesp per 1-7-86 de dienst verlaten.
Schuszler, R. owmr. te Duivendrecht per 1-7-86 verplaatst naar Amsterdam.

in memoriam

Verkuil, J.
Adj. te Amsterdam
geb. 25-11-1941
overl. 2-7-1986

District Apeldoorn

Barneveld-Zeekhorst, C. van wmr. I te Apeldoorn per 1-6-86 de dienst verlaten.
Brink, H. wmr. I te Ermelo per 1-6-86 de dienst verlaten.
Hiddink, H.R. res. wmr. te Lo-

chem per 1-6-86 de dienst verlaten.

Kuypers, B.R.M. wmr. I te Heerde per 1-6-86 verplaatst naar Arnhem (distr. Nijmegen).
Mol, A.A.M. owmr. te Groenlo per 15-5-86 aangewezen als postcdt. Bemmelen.
Siebelink, M. wmr. I te Dronten per 1-6-86 verplaatst naar Vorden.

District Assen

Boer, G. de res. wmr. I verkeersgroep per 15-6-86 de dienst verlaten.
Boers, G. res. wmr. I verkeersgroep per 15-6-86 de dienst verlaten.
Fledderus, R. te Coevorden per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Fokkens, A. te Smilde per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Geus, A.J. de wmr. te Norg per 1-7-86 de dienst verlaten.
Klaassen, J. res. wmr. verkeersgroep per 15-6-86 de dienst verlaten.
Kluiter, J. te Valthermond per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Koers, H. res. wmr. verkeersgroep per 15-6-86 de dienst verlaten.
Meima, A.G. te Annen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Mussche-Brouwer, H. res. wmr. verkeersgroep per 15-6-86 de dienst verlaten.
Naber, W. res. wmr. I verkeersgroep per 15-6-86 de dienst verlaten.
Nuwat, G. res. wmr. I verkeersgroep per 15-6-86 de dienst verlaten.
Pekel, B. wmr. I te Odoorn per 1-6-86 verplaatst naar Schoonebeek.
Scholte, J. te Gieten per 1-6-86 bevorderd tot adj. en aangewezen als med. B.A.Z. te Groningen (distr. Groningen).
Sinkema, I.R. res. wmr. te Gieten per 1-6-86 de dienst verlaten.
Veen, G.T. v.d. te Sleen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Venekamp, S. res. wmr. I verkeersgroep per 15-6-86 de dienst verlaten.
Vos, A. te Schoonebeek per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Wiendels, L.D. te Roden per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.

District Breda

Ampting, J.H. van adj. te Oisterwijk per 1-6-86 met f.i.o.
Baars, C.W. res. wmr. I te Raamsdonk per 1-6-86 met f.i.o.
Blom, J.J.A. wmr. I te Raamsdonkveer per 1-6-86 verplaatst naar Best (distr. Eindhoven).
Eversdijk, J.C.A. te Breda per 20-5-86 bevorderd tot owmr.
Hendriks, M.A. owmr. te Oisterwijk per 1-1-86 verplaatst naar Breda.
Janssen, M.J. wmr. te Hoogerheide per 1-5-86 verplaatst naar Schinnen (distr. Maastricht).
Jenkins, T.J.M. res. wmr. I te Raamsdonk per 1-6-86 de dienst verlaten.
Kool, L. owmr. te Zundert per 12-5-86 aangewezen als 1e funct. meldkmr. Breda.
Verheul, N. wmr. te Achtmaal per 1-6-86 de dienst verlaten.
Verhoeven, A.B.C.J.M. res. wmr. te Goirle per 1-6-86 de dienst verlaten.

District Dordrecht

Bode, D. de res. wmr. te Alblasserdam per 1-6-86 de dienst verlaten.
Engel, P.J. wmr. I te Brielle per 1-6-86 de dienst verlaten.
Hamstra, P.A. wmr. te Rozenburg per 1-6-86 de dienst verlaten.
Heinebal-Vos, C.J. wmr. te Vianen per 1-6-86 de dienst verlaten.
Hokke, R. te Klaaswaal per 1-5-86 bevorderd tot owmr. en verplaatst naar Rhon.
Naaktgeboren, W.H. wmr. te Barendrecht per 1-6-86 de dienst verlaten.
Pauwe, M. adj. te Dordrecht per 1-6-86 met f.i.o.
Rees, A.W.H. van te Middelharnis per 1-6-86 bevorderd tot owmr., aangewezen als rayoncdt. Krabbendijke (distr. Middelburg).
Smits, J. res. wmr. I te Rozenburg per 1-6-86 de dienst verlaten.
Tersteeg, G. wmr. I te Oud-Beijerland per 1-6-86 verplaatst naar Vianen.
Verheij, A. res. wmr. I te Rozenburg per 1-6-86 met f.i.o.
Vlietland, J. res. wmr. I te Goedereede per 1-7-86 met f.i.o.
Wijnhoud, F.A.K. wmr. te Alblass-

erdam per 1-6-86 verplaatst naar Everdingen.

District Eindhoven

Abeelen, J.A. van res. wmr. I te Best-Oirschot per 1-6-86 de dienst verlaten.
Ensing, E.F.P.M. wmr. I te Nuenen per 16-6-86 verplaatst naar Son.
Meer, S. v.d. wmr. I te Son en Breugel per 1-6-86 aangewezen als rayoncdt. Bergen aan Zee (distr. Alkmaar).
Meer, W.J.M.M. v.d. wmr. I te Bakel en Milheeze per 19-2-86 verplaatst naar Asten.
Meijs, N.H. te Oirschot per 1-4-86 bevorderd tot wmr. I.
Napel, J. ten wmr. te Westerhoven per 1-6-86 verplaatst naar Luiksgestel.
Smolders, T.P.M. res. wmr. te Bergeijk per 1-6-86 de dienst verlaten.
Welie, H. van res. wmr. I verkeersgroep per 1-6-86 met f.i.o.

District 's-Gravenhage

Akse, A.T. owmr. I te De Lier per 1-6-86 verplaatst naar Leiderdorp.
Dorp, L.A. van res. wmr. te De Lier per 1-6-86 de dienst verlaten.
Erk, A. van res. wmr. I te Lekkerkerk per 1-7-86 met f.i.o.
Haverland, G.H. wmr. I te Wateringen per 1-6-86 verplaatst naar Bergambacht.
Jong, H. de wmr. I te Reeuwijk per 1-6-86 de dienst verlaten.
Kerkvliet, J.P.J. res. wmr. verkeersgroep per 1-6-86 de dienst verlaten.
Klerk, J.C.G. de te Lisse per 1-6-86 de dienst verlaten.

District Groningen

Boer, M.H. te Appingedam per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Bronsema, D.K. te Scheemda per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Dijkema, R.G. te Niekerk per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Haagsma, H.E. te Wagenborgen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Hoorn, D. van te Peize per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.

Hut, T.H. te Grijskerk per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.
Mossel, H. te Zuidhorn per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.
Padje, A. owmr. te Baflo per 1-6-86 aangewezen als plv. gr. cdt. Vries (distr. Assen).
Stevens, R. adj. te Groningen per 1-6-86 de dienst verlaten.
Vos, J. te Appingedam per 1-6-86 bevorderd tot wmr. l.
Zwiggelaar, A. te Vries per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.

District 's-Hertogenbosch

Bakker, J.C. wmr. l te Den Bosch per 1-4-86 verplaatst naar Middelburg (distr. Middelburg).
Ester, R.L.J. te Rosmalen per 1-4-86 bevorderd tot wmr. l.
Gritter, B.J. wmr. l te Boxmeer per 1-4-86 verplaatst naar Leek (distr. Groningen).
Klein Selle, D.W. te Den Bosch per 1-6-86 bevorderd tot owmr.
Leeuw, H.J.L. de wmr. l te Boxmeer per 1-4-86 verplaatst naar Helvoirt.
Vooren, D.J. van wmr. te Woudrichem per 1-6-86 verplaatst naar Best (distr. Eindhoven).

District Leeuwarden

Bekema, M.C.C. te Oosterwolde per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.
Beswerda, J.J. te Leeuwarden per 1-5-86 bevorderd tot owmr.
Brouwer, G. wmr. l te Oosterwolde per 1-5-86 verplaatst naar Hoevelaken (distr. Utrecht).
Bruin, W.J. de te Bierum per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.
Dijkstra, A.J. wmr. l te Warga per 1-7-86 de dienst verlaten.
Jong, R. de te Bolsward per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.
Maas, F. te Heeg per 1-7-86 be-

vorderd tot wmr. l.
Osinga, W. wmr. l te St. Annarochie per 1-5-86 de dienst verlaten.
Ploeg, G. van den te Kollumerland per 1-6-86 aangesteld als res. wmr.
Sipma, P. te Franeker per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.
Spruijstra, T. res. wmr. l verkeersgroep per 1-7-86 met f.l.o.
Stellingwerf, W. te Franeker per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.
Sijsinga, L. te St. Annarochie per 1-6-86 bevorderd tot wmr. l.
Visser, A. te Stiens per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.
Vlietstra, K.W. wmr. l te IJlst per 1-6-86 verplaatst naar Bolsward.
Wouda, T. te Metslawier per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.
Wijk, T.E. v.d. te Nwe. Pekela per 1-6-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als distr. rech. te Leeuwarden.

District Maastricht

Eeten, H.P. van res. wmr. l te Born-Susteren per 1-6-86 de dienst verlaten.
Plass, H.J.J. te Gulpen per 1-5-86 bevorderd tot adj. en aangewezen als medew. sectie executie infoverz. en planning, staf distr. Den Bosch.
Veltrop, H.H.M.G. wmr. l te Schimmert per 1-6-86 de dienst verlaten.

District Middelburg

Blaakman, D.A. adj. te Middelburg per 1-6-86 de dienst verlaten.
Broek, C.G.E. v.d. wmr. te Kortgene per 1-6-86 verplaatst naar Tholen.

Fransen, H.W. owmr. te St. Anna-land per 1-6-86 aangewezen als postcdt. te Kessel (distr. Limburg).
Legendijk, A.H. res. wmr. te Reimerswaal per 1-6-86 de dienst verlaten.
Nijsten, W.H. owmr. te 's-Heerenhoek per 15-5-86 aangewezen als plv. gr. cdt. Borssele.
Pol, H.J. wmr. l te Wissekerke verplaatst naar Krabbendijke.
Tolboom, A.W. wmr. l te Sas van Gent per 1-6-86 de dienst verlaten.

District Nijmegen

Haan, M. den res. wmr. te Valburg per 1-6-86 de dienst verlaten.
Janssen, G.C.H. owmr. te Heilige Landstichting per 1-6-86 verplaatst naar St. Oedenrode (distr. Den Bosch).
Klein, M.G.J. wmr. l te Gendt per 1-6-86 de dienst verlaten.
Rhijn, W.J. van res. wmr. l te Wamel per 1-6-86 de dienst verlaten.

District Roermond

Loermans, E.W.T.M. te Heel per 1-6-86 bevorderd tot owmr. en verplaatst naar Asten (distr. Eindhoven).
Niessen, W.J.M. owmr. te Heythuysen per 1-6-86 de dienst verlaten.
Rijckx, W.G.M. wmr. l te St. Odiliënberg per 1-6-86 verplaatst naar techn. rech.
Sterren, M.J.M. v.d. owmr. te Roermond per 1-6-86 aangewezen als rayoncdt. Horst.

District Utrecht

Boer, D.S.A. de te Bunschoten per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.

Keppel, J. te IJsselstein per 1-6-86 bevorderd tot owmr. en verplaatst naar Zevenbergschenhoek (distr. Breda).
Reinders, M.R. te Loosdrecht per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.
Roos, J. te Driebergen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.
Twillert, T.H. van te Montfoort per 1-7-86 bevorderd tot wmr. l.

District Zwolle

Meijer, F.A.M. te Tubbergen per 1-6-86 aangesteld als res. wmr.
Ophoff, A. res. wmr. l te Dalfsen per 1-6-86 de dienst verlaten.
Wesselink, W.F. owmr. te Gramsbergen per 1-7-86 de dienst verlaten.

Rijkspolitie te Water

Geelen, J.H. wmr. te Gorinchem per 1-1-86 verplaatst naar Maasbracht.
Luyt, G.J. wmr. te Dordrecht per 1-6-86 de dienst verlaten.
Nieuwland, A.C. adj. te Willemstad per 1-6-86 met f.l.o.
Segmond, F. wmr. l te Dordrecht per 1-6-86 de dienst verlaten.
Veer, J.H. v.d. owmr. te Amsterdam per 1-2-86 verplaatst naar Leiderdorp (distr. Den Haag).
Wiersma, K. owmr. te Leeuwarden per 1-6-86 aangewezen als distr. rech.

Scholen

Jong, J.G. de wmr. l te Apeldoorn per 16-4-86 verplaatst naar Voorst (distr. Apeldoorn).
Werkom, A.H. v.d. owmr. te Apeldoorn per 1-5-86 aangewezen als rayoncdt. te Molenvliet (distr. Dordrecht).

Fiets verzekeren....

verzeker 'm met het

In ons registratiebestand zijn ± 600.000 eigenaren van fietsen opgenomen.
 Elke politieman kan informatie verkrijgen (UNIGARANT N.V. tel. 05280 - 7 77 77).

RPuzzel

augustus 1986

Kruiswoordraadsel met een Hoofd-Majoor

Het kruiswoordraadsel in het meinumnummer leverde bijna veertig goede inzendingen op.

Mevrouw C. Rekveld in Apeldoorn lootte de boekenbon ter waarde van f 25,—. De oplossing van de puzzel in dit nummer wordt voor 15 september a.s. ingewacht. Adres: Rpm-Puzzelredactie, postbus 20099, 7302 HB Apeldoorn.

De kruiswoordpuzzel van enig formaat, die we hier naast afdrucken, moet voor elke politiemans/vrouw met enig geduld op te lossen zijn. Daarom deze keer maar één tip om u op weg te helpen. De gevraagde plaats op Horizontaal 63 heeft een gemeentelijk politiekorps dat als enige in Nederland beschikt over een Hoofd-Majoor in de beheersdienst. Wie niet in Het Gooi woont, kan de Politie-Almanak te hulp roepen. Verder moet u het echt helemaal zelf uitzoeken. Veel plezier.

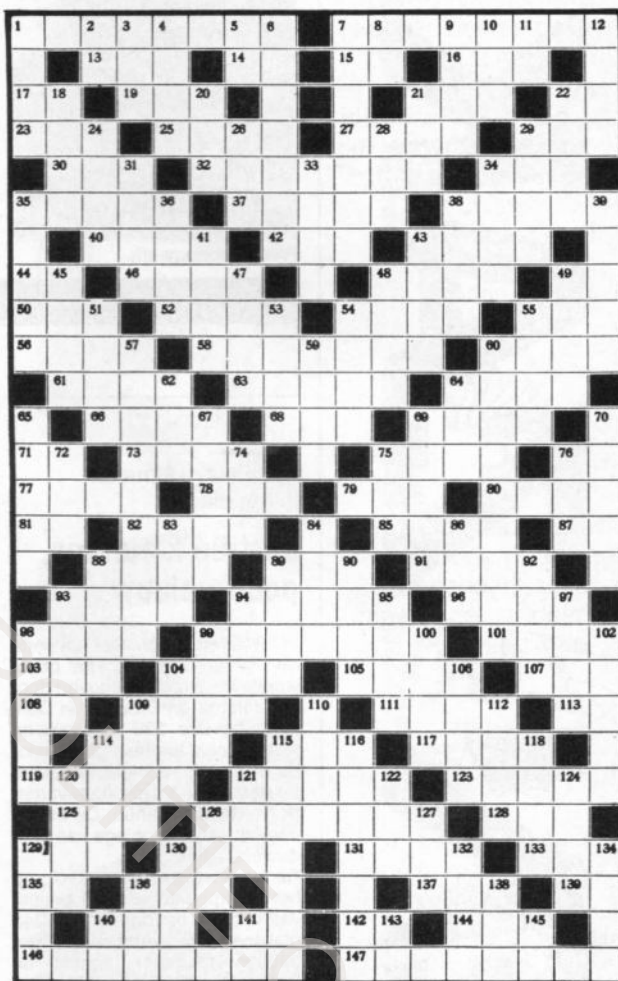
Van links naar rechts:

1. muziekinstrument; 7. zonder fouten; 13. hevig; 14. voertuig; 15. spil; 16. familielid; 17. voegwoord; 19. horizon; 21. mann. dier; 22. noot; 23. modegek; 25. Europ. schiereiland; 27. deel v.e. boom; 29. wiel; 30. vrijgevig; 32. plotseling; 34. inhoudsmaat; 35. dans; 37. vogel; 38. damp; 40. rakel; 42. kloosterlinge; 43. deel; 44. voegwoord; 46. zin; 48. metselspecie; 49. bevestiging; 50. boom; 52. bloeiwijze; 54. wagenvracht; 55. oesternet; 56. luizeei; 58. samenzwering; 60. oude inhoudsmaat; 61. nauwe opening; 63. plaats in Ned.; 64. graad; 66. slaginstrument; 68. Ned. rivier; 69. Kelt. dichter-zanger; 71. voorzetsel; 73. familielid; 75. militair

hoofddekse; 76. noot; 77. loon; 78. keurig; 79. diere-mond; 80. zure vloeistof; 81. voorzetsel; 82. verbond; 85. deel v.d. voet; 87. vogel; 88. werelddeel; 89. boom; 91. steenmassa; 93. gat in muur; 94. geslacht; 96. heilige; 98. grondsoort; 99. rieten stok; 101. gepelde gerst; 103. strik; 104. overtrek; 105. deel v.e. bloem; 107. herkauwer; 108. pers. v.nw.; 109. ontstemd; 111. deel v.h. hoofd; 113. noot; 114. metaal; 115. noodsein; 117. insect; 119. glans; 121. communicatiemiddel; 123. ontvangkamer; 125. zintuig; 126. zaakleider; 128. jong dier; 129. kogelrond lichaam; 130. deel v.d. arm; 131. drank; 133. vochtig-koud; 135. voorzetsel; 136. ambacht; 137. huisdier; 139. rondhout; 140. groente; 141. bevel; 142. bijwoord; 144. zonder glans; 146. slaginstrument; 147. pantograaf.

Van boven naar beneden:

1. kuif; 2. riv. in Azië; 3. gedwee; 4. rijtuig; 5. voorzetsel; 6. bedreven; 7. goede manieren; 8. boom; 9. traag; 10. bosje haar; 11. voorzetsel; 12. beroep; 18. slang; 20. grap; 21. zangstem; 22. larve; 24. bloem; 26. jong dier; 28. moment; 29. stilte; 31. scheut; 33. dichte menigte; 34. muziekstuk; 35. kleur; 36. wijnsoort; 38. echt; 39. deel v.h. jaar; 41. bedehuis; 43. plezier; 45. trots; 47. groente; 48. klank; 49. jeugdig; 51. loods; 53. nauw; 54. smet; 55. nakomeling; 57. pl. in Zeeland; 59. groente; 60. zelfbewust; 62. dicht; 64. vogel; 65. kwezelachtig; 67. verfstof; 69. drinkgerei; 70. godheid; 72. drinkbakje; 74. tovergodin; 75. lidwoord; 76. waterkering; 83. muurholte; 84. munt; 86. godin; 88. godheid; 89. onbep. v.nw.; 90. uitstekend; 92. knevel; 93.

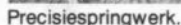
boom; 94. pl. in Zeeland; 95. kettingraadje; 97. boordse; 98. insect; 99. vuurverschijnsel; 100. glibberig; 102. kleur; 104. huisdier; 106. zuivelproduct; 109. drank; 110. reinigingsmiddel; 112. onbegroeid; 114. lichaamsdeel; 115. schoeisel; 116. genotmiddel; 118. weekdier; 120.

salaris; 121. gemalin v. Aegir; 122. ijzerhoudende grond; 124. Arab. titel; 126. niet wild; 127. recht stuk v.e. vaart; 129. vrucht; 130. dier; 132. ligplaats voor schepen; 134. verlichtingsmiddel; 136. nagerecht; 138. vat; 140. noot; 141. pers. v.nw.; 143. noot; 145. noot.

Wilt u meer puzzelen?
Vraag dan naar een DENKSPORT puzzelblad.

Ze zijn er in alle soorten:
Van zeer eenvoudig tot extra moeilijk
DENKSPORT een keuze uit 25 uitgaven!

Op 1 september a.s. maakt het Veiligheidsinstituut in Amsterdam een begin met een serie cursussen 'Veilig werken met Springstoffen' die opleiden voor het diploma springmeester. De opleidingen zijn bedoeld voor personeel dat bij de overheid of bedrijfsleven met springstoffen te maken heeft. Ook toezichthoudende ambtenaren die springwerken moeten begeleiden kunnen baat bij de opleiding hebben. Het Veiligheidsinstituut is de enige instelling in Nederland die opleidingen voor het werken met explosieven verzorgt.

(Bron: Veiligheidsinstituut)

Het bedrijf Van Gend en Loos-Service B.V., geldtransporteurs is VGL Security gaan heten. Het hoofdkantoor van de onderneming is verhuisd van Amersfoort naar Elzenkade 8, 3992 AC Houten, postbus 99, 3990 DB Houten, tel. 03403-77744, telex 70349.

VGL Security — van oudsher — gespecialiseerd op het gebied van 'beveiligd transport van deur tot deur' wil op het gebied van beveiliging meer gaan doen. Men denkt aan opslag van waardevolle goederen en geld, muntgeldservice (telling en levering voor o.a. banken en grootwinkelbedrijven), servicing van geldautomaten, geldtelcentrales, beveiliging en bewaking van panden, alarmcentrale.

(Bron: VGL)

In 1947 verscheen voor het eerst de Politie-Almanak. Het boekwerkje dat werd uitgegeven door Schaafsma en Brouwer in Dokkum, bevatte 336 pagina's en was bedoeld als naslagwerk voor de politie, de rechterlijke macht, de gemeentebesturen en andere overheidsorganen. De eerste uitgave had een oplage van drieduizend stuks.

De Almanak was een vervolg op het 'Jaarboekje voor de politie' van vóór de oorlog, dat na 1942 niet meer was verschenen. Redactionele motor achter de Politie-Almanak was hoofdinspecteur van politie E. Heger die ambtenaar was bij het ministerie van Justitie, afdeling Politie. Later ging de verantwoordelijkheid voor de inhoud over naar zoon H.G. Heger, thans commissaris b.d. van de gemeentepolitie Dordrecht.

In de veertig jaargangen die de Politie-Almanak thans achter de rug heeft, is de omvang vrijwel verdrievoudigd. De tien hoofdstukken over 780 pagina's inhoud vormen een onmisbaar stuk gereedschap voor politie en justitie, bestuur en anderen (b.v. de pers) die zich met opsporing en berechting, met hulpverlening, verkeer en bestuur bezig houden.

Suggesties voor een verdere vervolmaking van de almanak zijn immer welkom, aldus de uitgever.

De 40e jaargang is in een nieuw jasje gestoken. De uitvoering die inmiddels wat 'stoffig' was ge-

worden is vernieuwd. De rubrieken zijn gemakkelijker terug te vinden doordat ze op kleur zijn ingedeeld. Politie is, hoe kan het anders, in haar geheel onder blauw terug te vinden, het bestuur is gevat in oranje en

justitie — oh, cynisme! — is
kleurloos uitgevoerd.

De Politie-Almanak is bij S en B (postbus 10, 9100 AA Dokkum) te bestellen.

De Almanak kost f 47,50.

(AH)

ten dienste van
de Politie in haar gehele omvang,
de Rechterlijke Macht,
de Gemeentebesturen
en verdere Overheidsorganen

**noteren:
naam, adres en telefoon
van uw info !**

ALGEMENE INSPEKTIE
R.M.I. MOEHARRAM,
Postbus 958, 2270 AZ Voorburg
tel. 070-694021.

DISTRICT ALKMAAR
J. DE VRIES,
James Wattstraat 19,
1817 DC Alkmaar
tel. 072-195555.

DISTRICT AMSTERDAM
VAKANT

DISTRICT APELDOORN
H. VAN ELTEREN,
Postbus 9018, 7300 DX Apeldoorn
tel. 055-774144.

DISTRICT ASSEN
F. SCHOLTENS,
Postbus 107, 9400 AC Assen
tel. 05920-11888.

DISTRICT BREDA
S.G.M. WORM,
Postbus 90114, 4800 RA Breda
tel. 076-224061

DISTRICT DORDRECHT
W. DE ROOIJ,
Postbus 174, 3300 AD Dordrecht
tel. 078-165555.

DISTRICT EINDHOVEN
E.P.M. VAN DOOREN,
Postbus 564, 5600 AN Eindhoven
tel. 040-513838.

DISTRICT 's-GRAVENHAGE
VAKANT

DISTRICT GRONINGEN
J. MARING,
Postbus 30037,
9700 RM Groningen
tel. 050-184118.

DISTRICT 's-HERTOGENBOSCH
G.J. HARMSSEN,
Vlijmenseweg 50A,
5223 GW Den Bosch
tel. 073-215115.

DISTRICT LEEUWARDEN
P. BOSMA,
Postbus 269, 8901 BB Leeuwarden
tel. 058-448844.

DISTRICT MAASTRICHT
A.W.M. STEENS,
Postbus 3112, 6202 NC Maastricht
tel. 043-254222.

DISTRICT MIDDELBURG
J.A.C. MULLER,
Postbus 5009,
4330 KA Middelburg
tel. 01180-32111

DISTRICT NIJMEGEN
M.A. LIESKAMP,
Postbus 9109, 6500 HL Nijmegen
tel. 080-228273.

DISTRICT ROERMOND
H.J.H. CLABBERS,
Postbus 6020,
6077 ZG Herkenbosch
tel. 04752-2530

DISTRICT UTRECHT
A.C.J. SCHADDELEE,
Postbus 345, 3700 AH Zeist
tel. 03404-19821.

DISTRICT ZWOLLE
L.T.H. REIJGERSBERG,
Postbus 611, 8000 AP Zwolle
tel. 038-210625.

ALGEMENE VERKEERSDIENST
R. VAN REES,
Postbus 100,
3970 AC Driebergen-Rijsenburg
tel. 03438-14242.

DIENST LUCHTVAART
R.M. SCHNITKER,
Postbus 7577, 1117 ZH Schiphol
tel. 020-174555.

RIJKSPOLITIE TE WATER/SEKR.
R. VOSKAMP-VOESTERMANS,
Postbus 117, 3970 AC Driebergen
tel. 03438-14242

SCHOLEN:
Opleidingsschool Harlingen:
D.A.J. PAAUWE,
Kon. Wilhelminastraat 41
8860 AC Harlingen
Tel. 05178-6541.

Centrale Opleiding
Mobiele Eenheden:
H.J.H. CLABBERS,
Postbus 6020,
6077 ZG Herkenbosch
tel. 04752-2530

Verkeersschool/RP-museum:
P. GORISSEN,
Postbus 9034, 7300 ET Apeldoorn
tel. 055-330903.

C.I.O.V.: VAKANT.

RESERVE RIJKSPOLITIE
P.G. VAN DER VLIES,
Heemskerklaan 47,
8072 AB Nunspeet
tel. 03412-54444

INFO-SPORT
D. OBBES,
Van Leijnstraat 38,
3791 VS Achterveld
tel. 03425-2282.

Een chirurg, een architect
en een politieman
vroegen zich af wie van
hen het oudste beroep
had.

— „De mijne”, dacht de
chirurg. „Wie anders had
die rib bij Adam weg
kunnen nemen om een
vrouw te scheppen?”

— „Maar daarvóór was er
al een architect nodig om
uit de chaos de kosmos te
scheppen”, meende de
architect.

— „En wie schiep de
chaos?”, riep de
politieman.

'Ik wil met iedereen vrede
houden', zei de
commandant, maar dan
moeten ze wel doen wat ik
zeg.

Ook Al's Voorlichting
heeft de Geelofte van
Armoede afgelegd.

'Ik heb geen been om op
te staan', zei de man met
een rolstoel op de
achterbank, toen hij
aangehouden werd voor
een verkeersovertreiding.

'Het is maar waar je van
houdt', zei de beredene
en besteeg zijn paard.

**noteren:
naam, adres en telefoon
van uw info !**

ALGEMENE INSPEKTIE
R.M.I. MOEHARRAM,
Postbus 958, 2270 AZ Voorburg
tel. 070-694021.

DISTRICT ALKMAAR
J. DE VRIES,
James Wattstraat 19,
1817 DC Alkmaar
tel. 072-195555.

DISTRICT AMSTERDAM
VAKANT

DISTRICT APELDOORN
H. VAN ELTEREN,
Postbus 9018, 7300 DX Apeldoorn
tel. 055-774144.

DISTRICT ASSEN
F. SCHOLTENS,
Postbus 107, 9400 AC Assen
tel. 05920-11888.

DISTRICT BREDA
S.G.M. WORM,
Postbus 90114, 4800 RA Breda
tel. 076-224061

DISTRICT DORDRECHT
W. DE ROOIJ,
Postbus 174, 3300 AD Dordrecht
tel. 078-165555.

DISTRICT EINDHOVEN
E.P.M. VAN DOOREN,
Postbus 564, 5600 AN Eindhoven
tel. 040-513838.

DISTRICT 's-GRAVENHAGE
VAKANT

DISTRICT GRONINGEN
J. MARING,
Postbus 30037,
9700 RM Groningen
tel. 050-184118.

DISTRICT 's-HERTOGENBOSCH
G.J. HARMSSEN,
Vlijmenseweg 50A,
5223 GW Den Bosch
tel. 073-215115.

DISTRICT LEEUWARDEN
P. BOSMA,
Postbus 269, 8901 BB Leeuwarden
tel. 058-448844.

DISTRICT MAASTRICHT
A.W.M. STEENS,
Postbus 3112, 6202 NC Maastricht
tel. 043-254222.

DISTRICT MIDDELBURG
J.A.C. MULLER,
Postbus 5009,
4330 KA Middelburg
tel. 01180-32111

DISTRICT NIJMEGEN
M.A. LIESKAMP,
Postbus 9109, 6500 HL Nijmegen
tel. 080-228273.

DISTRICT ROERMOND
H.J.H. CLABBERS,
Postbus 6020,
6077 ZG Herkenbosch
tel. 04752-2530

DISTRICT UTRECHT
A.C.J. SCHADDELEE,
Postbus 345, 3700 AH Zeist
tel. 03404-19821.

DISTRICT ZWOLLE
L.T.H. REIJGERSBERG,
Postbus 611, 8000 AP Zwolle
tel. 038-210625.

ALGEMENE VERKEERSDIENST
R. VAN REES,
Postbus 100,
3970 AC Driebergen-Rijsenburg
tel. 03438-14242.

DIENST LUCHTVAART
R.M. SCHNITKER,
Postbus 7577, 1117 ZH Schiphol
tel. 020-174555.

RIJKSPOLITIE TE WATER/SEKR.
R. VOSKAMP-VOESTERMANS,
Postbus 117, 3970 AC Driebergen
tel. 03438-14242

SCHOLEN:
Opleidingsschool Harlingen:
D.A.J. PAAUWE,
Kon. Wilhelminastraat 41
8860 AC Harlingen
Tel. 05178-6541.

**Centrale Opleiding
Mobiele Eenheden:**
H.J.H. CLABBERS,
Postbus 6020,
6077 ZG Herkenbosch
tel. 04752-2530

Verkeersschool/RP-museum:
P. GORISSEN,
Postbus 9034, 7300 ET Apeldoorn
tel. 055-330903.

C.I.O.V.: VAKANT.

RESERVE RIJKSPOLITIE
P.G. VAN DER VLIJS,
Heemskerklaan 47,
8072 AB Nunspeet
tel. 03412-54444

INFO-SPORT
D. OBBES,
Van Leijnstraat 38,
3791 VS Achterveld
tel. 03425-2282.

Een chirurg, een architect
en een politieman
vroegen zich af wie van
hen het oudste beroep
had.

— „De mijne”, dacht de
chirurg. „Wie anders had
die rib bij Adam weg
kunnen nemen om een
vrouw te scheppen?”

— „Maar daarvóór was er
al een architect nodig om
uit de chaos de kosmos te
scheppen”, meende de
architect.

— „En wie schiep de
chaos?”, riep de
politieman.

'Ik wil met iedereen vrede
houden', zei de
commandant, maar dan
moeten ze wel doen wat ik
zeg.

Ook Al's Voorlichting
heeft de Geelofte van
Armoede afgelegd.

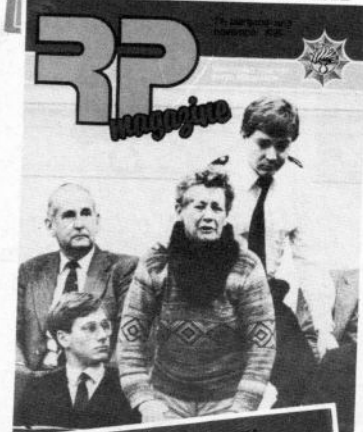

'Ik heb geen been om op
te staan', zei de man met
een rolstoel op de
achterbank, toen hij
aangehouden werd voor
een verkeersovertreding.

'Het is maar waar je van
houdt', zei de beredene
en besteeg zijn paard.

Inhoud RP-magazine 27e jaargang (sept. '85 - aug. '86)

OMSLAGARTIKELEN

- Is een kat in de boom urgent? Landgroepen doorgelicht. - sept. '85, pag. 4
- Wie is eigenlijk die meneer Bakker? - okt. '85, pag. 4
- ● 'Politiemensen weten eerder dan politici waar het fout gaat'.
- ● 'De politiek is machteloos als de mensen niet willen'. Politie(k). - nov. '85, pag. 8
- Doelgroep Politie bij Amnesty. - dec. '85, pag. 6
- Waarheid en leugen van de politiestatistiek. - jan. '86, pag. 4
- Wachtmeester in een doodlopende straat. - febr. '86, pag. 4
- Stem op de politie. Politie(k). - maart '86, pag. 6
- Duizend TV-kijkers goed voor één tip. Opsporing Verzocht. - april '86, pag. 6
- Sores van de Sovjet-politie. - mei '86, pag. 6
- Rijkspolitie in vakantiesfeer. Valkenburg, Veere en Vlieland. - juni/juli '86, pag. 6
- 'Als we niet meer vliegen is het probleem van de beveiliging luchtvaart opgelost'. - aug. '86, pag. 4

INTERVIEWS

- Wie is eigenlijk die meneer Bakker? (Rapport Bakker). - okt. '85, pag. 4
- ● 'Politiemensen weten eerder dan politici waar het fout gaat'. Andrée van Es, 2e Kamerlid PSP.
- ● 'De politiek is machteloos als de mensen niet willen'. Hanske Evenhuis-van Essen, 2e Kamerlid CDA. - nov. '85, pag. 8
- Halen we het volgende jubileum? Generaal Frackers over de toekomst van het Rpm. - nov. '85, pag. 20
- Stem op de politie. Politiemensen in de politiek.
 - Oud-inspecteur mr G.B.H. van Woudenberg van de Partij voor Gezags-handhaving (in 1966 in oprichting).
 - Adj. M.T. Berendsen, gemeenteraadslid voor de VVD. - maart '86, pag. 6
- 'Als we niet meer vliegen is het probleem van de beveiliging luchtvaart opgelost'. Interview met E.E. Gerritsen, commandant Dienst Luchtvaart. - aug. '86, pag. 4

POLITIEPRAKTIJK

- Is een kat in de boom urgent? Landgroepen doorgelicht. - sept. '85, pag. 4
- Misdadiger kent geen grenzen. Security '85. - okt. '85, pag. 18
- Waarheid en leugen van de politiestatistiek. - jan. '86, pag. 4
- Duizend TV-kijkers goed voor één tip. Opsporing Verzocht. - april '86, pag. 6
- Politie kan kleine criminaliteit niet meer alleen aan. - april '86, pag. 22
- Bleiswijkse muis kreeg justitiële staart. - mei '86, pag. 17
- 'Justitie zal tot in 1988 gebruikmaken van politiecellen'. - mei '86, pag. 19
- Rijkspolitie in vakantiesfeer. 's Zomers in Valkenburg, Veere en Vlieland. - juni/juli '86, pag. 6
- Wapengebruik 1985. - juni/juli '86 — pag. 19

OPLEIDING EN VORMING

- 'ME is niet geheimzinnig'. Open dagen in Horn. - okt. '85, pag. 15
- GP-adsparanten in Harlingen. - dec. '85, pag. 21
- 'Meer mensen, meer middelen en meer geld voor handhaving'. Milieu-mir.ister start milieucursus voor de politie. - jan. '86, pag. 20

POLITIE IN BEZETTINGSTIJD

- 'Het veilige huis van alle politiemannen' (Deel 10: De Kameraadschapsbond). - sept. '85, pag. 8
- 'Men hoede zich voor mensen aan de leiding die van politie niets afweten' (Deel 11: Naar Staatspolitie). - okt. '85, pag. 6
- 'Mein Führer, vernichte die Schufte' (Deel 12: P.J. Kooymans). - nov. '85, pag. 14
- 'Joden, kleurlingen en bastaarden uitgesloten' (Deel 13: Nieuwe Collega's). - dec. '85, pag. 16
- 'Langs deze weg zal de gehele Nederlandse politie nieuw bloed toegevoegd krijgen' (Deel 14: Schalkhaar en Apeldoorn). - jan. '86, pag. 9
- 'De politie blijft haar diensten aanbieden, hetzij aan links, hetzij aan rechts . . .' (Deel 15: Het Dagelijks Werk). - febr. '86, pag. 10
- 'De bezettingstijd werkte als een zeef . . .' (Deel 16: Politie in het Verzet). - maart '86, pag. 12
- 'De handhaving der orde is en blijft primair' (Deel 17: Tot aan de Bevrijding). - april '86, pag. 10
- 'Als een troep bange mussen . . .' (Deel 18: De Bevrijding). - mei '86, pag. 11
- 'Er was vermoedelijk geen beginnen aan . . .' (Deel 19: Slot. De Zuivering). - aug. '86, pag. 11

ALGEMENE INSPECTIE

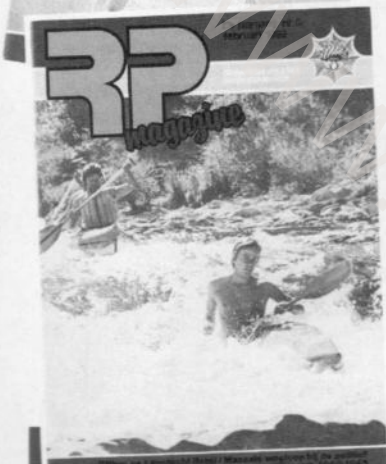
- Jubileumsporndag 1985. - okt. '85, pag. 10
- Halen we het volgende jubileum? Over de toekomst van het Rpm - nov. '85, pag. 20
- 40 Jaar korps Rijkspolitie
 - 'Hoho, niet zo schielijk'
 - Feest in de tent
 - Het geld voor het feest
 - Speels en ongevaarlijk
 - dec. '85, pag. 7
- Maatschappelijk werk uitgebreid. - febr. '86, pag. 6
- Al: 'Wegloop niet alarmerend, wel signaal'. - mei '86, pag. 16

MINISTER VAN JUSTITIE BIJ KORPS

- 40 jaar RP. - dec. '85, pag. 7
- Minister sloeg paal voor RP Groningen. - dec. '85, pag. 21
- Minister Korthals Altes bezoekt jaarvergadering reserve-Rijkspolitie. - mei '86, pag. 15
- Opening districts bureau Alkmaar. - mei '86, pag. 16
- 'Politie is ontzien'. Opening groepsbureau Borssele. - juni/juli '86, pag. 18

PERSONALIA

- 24 Nieuwe officieren beëdigd. - sept. '85, pag. 16
- Voorzitter F. van Etten van het Rpm gaf zijn redactie de ruimte. C. Doornhein volgt hem op. - nov. '85, pag. 23
- Th.A. Leenders secr.-generaal hoofdbestuur IPA. - dec. '85, pag. 22
- Kolonel W.A. de Kraker verongelukt. - febr. '86, pag. 17
- Overste B. Stokking overleden. - maart '86, pag. 17
- 31 Koninklijke onderscheidingen voor korpsleden. - april '86, pag. 19

POLITIE IN BEZETTINGSTIJD

- 'Het veilige huis van alle politiemannen' (Deel 10: De Kameraadschapsbond). - sept. '85, pag. 8
- 'Men hoede zich voor mensen aan de leiding die van politie niets afweten' (Deel 11: Naar Staatspolitie). - okt. '85, pag. 6
- 'Mein Führer, vernichte die Schufte' (Deel 12: P.J. Kooymans). - nov. '85, pag. 14
- 'Joden, kleurlingen en bastaarden uitgesloten' (Deel 13: Nieuwe Collega's). - dec. '85, pag. 16
- 'Langs deze weg zal de gehele Nederlandse politie nieuw bloed toegevoegd krijgen' (Deel 14: Schalkhaar en Apeldoorn). - jan. '86, pag. 9
- 'De politie blijft haar diensten aanbieden, hetzij aan links, hetzij aan rechts . . .' (Deel 15: Het Dagelijks Werk). - febr. '86, pag. 10
- 'De bezettingstijd werkte als een zeef . . .' (Deel 16: Politie in het Verzet). - maart '86, pag. 12
- 'De handhaving der orde is en blijft primair' (Deel 17: Tot aan de Bevrijding). - april '86, pag. 10
- 'Als een troep bange mussen . . .' (Deel 18: De Bevrijding). - mei '86, pag. 11
- 'Er was vermoedelijk geen beginnen aan . . .' (Deel 19: Slot. De Zuivering). - aug. '86, pag. 11

ALGEMENE INSPECTIE

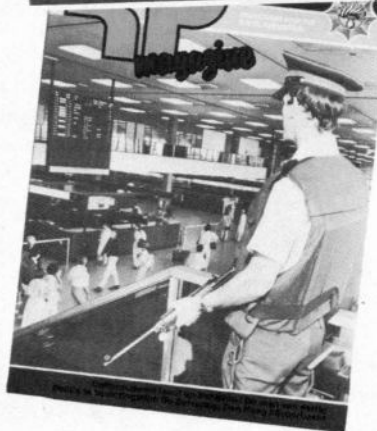
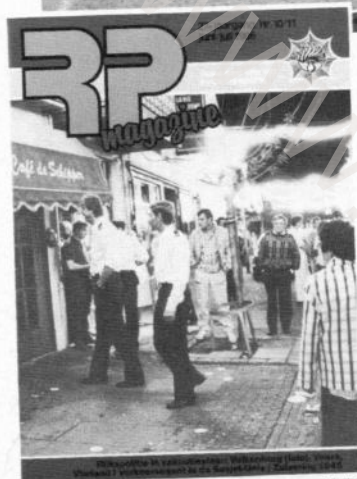
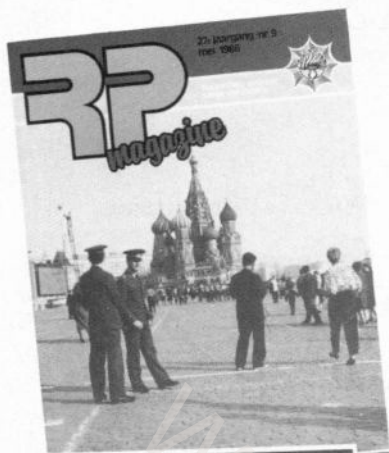
- Jubileumsportdag 1985. - okt. '85, pag. 10
- Halen we het volgende jubileum? Over de toekomst van het Rpm - nov. '85, pag. 20
- 40 Jaar korps Rijkspolitie
 - 'Hoho, niet zo schielijk'
 - Feest in de tent
 - Het geld voor het feest
 - Speels en ongevaarlijk
 - dec. '85, pag. 7
- Maatschappelijk werk uitgebreid. - febr. '86, pag. 6
- Al: 'Wegloop niet alarmerend, wel signaal'. - mei '86, pag. 16

MINISTER VAN JUSTITIE BIJ KORPS

- 40 jaar RP. - dec. '85, pag. 7
- Minister sloeg paal voor RP Groningen. - dec. '85, pag. 21
- Minister Korthals Altes bezoekt jaarvergadering reserve-Rijkspolitie. - mei '86, pag. 15
- Opening districts bureau Alkmaar. - mei '86, pag. 16
- 'Politie is ontzien'. Opening groepsbureau Borssele. - juni/juli '86, pag. 18

PERSONALIA

- 24 Nieuwe officieren beëdigd. - sept. '85, pag. 16
- Voorzitter F. van Etten van het Rpm gaf zijn redactie de ruimte. C. Doornhein volgt hem op. - nov. '85, pag. 23
- Th.A. Leenders secr.-generaal hoofdbestuur IPA. - dec. '85, pag. 22
- Kolonel W.A. de Kraker verongelukt. - febr. '86, pag. 17
- Overste B. Stokking overleden. - maart '86, pag. 17
- 31 Koninklijke onderscheidingen voor korpsleden. - april '86, pag. 19

RECENSIES

- 'Een ieder heeft gedaan wat hij heeft gedaan'. Film 'De Aanslag'. - febr. '86, pag. 13
- Redenen van Wetenschap. Opstellen over de politie, veertig jaar na het Politiebesluit 1945. - maart '86, pag. 16
- ● Diender aan het Spaarne. 175 jaar politie Haarlem.
 - Rijkswacht '40-'44. - april '86, pag. 10 en 11
- De Zwarte Politie 1940-1945. - april '86, pag. 17
- Politierapport 1940-1945. - mei '86, pag. 14

RESERVE-RIJKSPOLITIE

- Geen oneigenlijke praktische oefeningen voor reservisten. Rapport 'Naar erkenning van de reservepolitie'. - sept. '85, pag. 11
- 'Reservepolitie in piekbezetting rol laten spelen'. Jaarvergadering res.-RP. - mei '86, pag. 15
- Niet iedereen kan reservist worden. Wervingsbrochure. - juni/juli '86, pag. 18

OPENINGEN EN INGEBRUIKSTELLINGEN

- Baan met hindernissen. (COME). - dec. '85, pag. 21
- Zeeuwen aan het GAS. - febr. '86, pag. 21
- Opening districts bureau Alkmaar. - mei '86, pag. 16
- Ingebruikstelling groepsbureau Borssele. - juni/juli '86, pag. 18

REACTIES/COLUMNS

- Meent u dat nou echt, heren academici? - okt. '85, pag. 12
- Slim? (taak reservepolitie). - okt. '85, pag. 23
- Ladder (carrièremogelijkheden bij RP). - okt. '85, pag. 23
- De geschiedenis herhaalt zich. - jan. '86, pag. 8
- Een stem uit het verleden. 40 jaar RP en 27 jaar Rpm. - jan. '86, pag. 24
- Met lege fietstassen de boer opgestuurd (Korpsjubileum). - jan. '86, pag. 24
- Gedooggebied. - febr. '86, pag. 7
- Gemeenteveldwachter bij RP-kapel (Korpsjubileum 2). - febr. '86, pag. 23
- Teleurgestelde beredene (Korpsjubileum 3). - febr. '86, pag. 24
- Doodlopende straat. - maart '86, pag. 9
- Naar het bedrijfsleven (Doodlopende straat 1). - april '86, pag. 25
- De rek is er uit (Doodlopende straat 2). - april '86, pag. 25
- Volwassen mensen (Doodlopende straat 3). - april '86, pag. 25
- Het verschijnsel parketpolitie (Korpsjubileum 4). - mei '86, pag. 22
- Opsporing Verzocht. - mei '86, pag. 22
- Schorriemorrie. - juni/juli '86, pag. 23
- Collega's? - aug. '86, pag. 22

DIVERSEN

- De stem van het onbehagen. Verkiezingen dienstcommissie nieuwe stijl. - dec. '85, pag. 11
- Actieve vakanties.
 - Hoe je als ambtenaar aan je (fiets)trek kunt komen. - jan. '86, pag. 14
 - Een kanoër doet het op het water. - febr. '86, pag. 8
 - Voettrektochten waar je iets van meeneemt. - maart '86, pag. 10
- Het tuniek van Dirk van Dijk. Oudgediende. - april '86, pag. 8
- Doek over Maastricht en Roermond. Een samenvoeging. - april '86, pag. 14
- Politie tussen verkiezing en regeerakkoord. - mei '86, pag. 9
- De man van dertig. - aug. '86, pag. 8

CURSIEFJES

- Routine. - maart/april '86, pag. 24/26
- Diender slaat terug. - juni/juli '86, pag. 24

RP

28e jaargang / nr. 1
september 1986

Maandblad voor het
Korps Rijkspolitie

magazine

**Nog eenmaal terug naar De Ramp / Dertigers over zichzelf
Politie in bezettingstijd (slot): Het Dilemma**

Maandblad van het
korps Rijkspolitie

28e JAARGANG / NR. 1
SEPTEMBER 1986

REDACTIERAAD:

J. Baarspul, Apeldoorn
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
M.Th. van Beelen, Eindhoven
(staf district)
C. Doornhein, Dordrecht (voorz.)
(RP te Water)
A.P. Geelof, Voorburg
(Algem. Insp.)
H.G.J.J.M. Gozé, Maastricht
(recherche)
H.A.M. Heusschen, Ulft
(landgroepen)
D. Hilarides
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
P.H.M. van Hout, Den Bosch
(Techn. Rech.)
J.K. Pietersma, Amsterdam
(res. RP)
R.M. Schnitker, Schiphol
(dienst luchtvaart)
R. Voskamp-Voestermans (secr.),
Driebergen (burgerpersoneel)

REDACTIE-SECRETARIAAT:

A. Huizing
Postbus 20099
7302 HB Apeldoorn
Tel. 055 - 33 09 03

REDACTIE:

A.K. Aartsma (eindredacteur),
A. Huizing

ADVERTENTIES:

J.G. Duijker
Lepelaar 27
3435 DT Nieuwegein
Tel. 03402 - 3 66 16

UITGAVE

Schaafsma & Brouwer / uitgevers
Postbus 10, 9100 AA Dokkum
Tel. 05190 - 33 22
Postgiro 83 31 11

GRAFISCHE VORMGEVING

Wagenveld Publiciteit b.v.
Dokkum

DRUK

Schaafsma & Brouwer b.v.
Dokkum

© Overname uit het RP-Magazine
is alleen toegestaan, indien de bron
wordt vermeld.

*

Abonnementsprijs f 31,00 (incl.
BTW) per jaar bij vooruitbetaling.
Opzeggen abonnement voor
1 september.
Losse nummers f 3,90.

Bij de omslagfoto:
Ramp in Zeeland 1953.

Deze maand:

Op 4 oktober bouwt Rijkswaterstaat in
Zeeland een feestje.
35 Jaar na De Ramp wordt tussen
Westerschouwen en Noord-Beveland het
laatste deel van het Deltaplan officieel in
gebruik gesteld.
De Ramp is geschiedenis geworden;
Nederland heeft miljarden geïnvesteerd in
haar toekomst en in de exportbevordering.
Het RP-MAGAZINE ging met de oud-RP'ers
Jan Hoekman en Dick de Mooij nog eenmaal
terug naar februari 1953.

6

Dertigers over de Mens van Dertig

— Een streep teveel

11

Politie in bezettingstijd (19):

— Het Dilemma

16

Info Intern

Nieuws uit de districten/diensten

27

Personalia

33

Granaatjes

35

RP-puzzel

36

Laatste schakel Deltaplan dicht: Terug naar de Ramp van 1953

*Door Bert Huizing
m.m.v. Ton Muller*

Op 4 oktober a.s. zal koningin Beatrix het laatste deel van het Deltaproject officieel in gebruik stellen. Acht jaar later dan gepland zullen Zeeland, Zuid-Holland en het westelijk deel van Noord-Brabant veilig achter Deltadijken liggen.

Het is ruim drieëndertig jaar geleden dat in Zuidwest-Nederland de noodklok luidde. De nacht van 31 januari op 1 februari 1953 zou als de nacht-van-de-ramp de geschiedenis ingaan.

Een orkaanachtige noordwester storm joeg het water in de trechter van de Noordzee voor zich uit. Wind en ongekend hoog water sloegen bressen. De aanhoudende aanval van de natuur veroorzaakte zevenenzestig dijkdoor-

braken waardoor het water de polders van Zuidwest-Nederland binnenkolkte.

Wegen verdwenen onder water; telefoonkabels en waterleidingen begaven het; huizen en boerderijen werden vernield. Mensen vluchtten naar hoger gelegen plaatsen; zieken en bejaarden zochten beschutting op zolders en daken van hun woning, anderen klommen in bomen. Koeien, schapen, paarden, pluimvee en varkens raakten in verdrinkingsnood.

Als na de Ramp de trieste balans wordt opgemaakt blijken er 1835 mensen te zijn omgekomen; 35.000 stuks vee hebben het leven gelaten; er is voor honderden

miljoenen guldens schade aangericht.

Nederland reageert geschokt. Er worden spontane hulpacties op touw gezet waarbij goederen en kleding worden ingezameld om de eerste nood onder de slachtoffers te lenigen. De beurzen gaan open, want de dijken moeten dicht. Spoedig wordt ook rijkswaterstaat naar de tekentafel gestuurd om een strategie te ontwerpen om herhaling van zo'n verschrikkelijke gebeurtenis te voorkomen.

Nu was er in kringen van verkeer en waterstaat al wel eens nagedacht over de mogelijkheid van een overstroming. Al in 1939 had de z.g. stormvloedcommissie geconcludeerd dat tot het jaar 2000

Dick Mooij: Uit bed gebeld

Wachtmeester Dick Mooij, 32 jaar toen, is net in zijn eerste slaap als hij gewekt wordt. Een bakker uit het nabijgelegen Burghsluis is naar Haamstede gekomen om de RP'er te vertellen dat een dijk van het eiland Schouwen is doorgebroken en het water van de Oosterschelde de polders binnenstroomt. Kort hierna wordt door de kerkklok en de brandweersirene alarm geslagen. De burgemeester laat meteen een groot vlot bouwen om te redden wie er te redden valt. Er zal toch geen gebruik van gemaakt worden omdat de stroming in het snel rijzende water te sterk blijkt. Mooij gaat onder tussen met tien vrijwilligers in een vrachtwagen de polder in, om te kijken wat er te doen valt. Onderweg naar de zeedijk worden polderbewoners uit bed geroepen. Aan de Oosterscheldkant gekomen, zien ze hoe het water over de dijk slaat en er eigenlijk geen houden meer aan is. Bovendien is het

gevaar aanwezig dat de auto in een gat in de dijk zal rijden. Onverrichterzake keren ze terug naar hun hoger gelegen dorp waar de taken opnieuw worden verdeeld. Mooij gaat met een taxi-chauffeur een ander deel van de polder in om bij bewoners erop aan te dringen naar het dorp te komen. In enkele gevallen kostte het veel overredingskracht om de mensen te bewegen huis en goed te verlaten. Sommigen verwijzen naar de gebeurtenissen in het laatste oorlogsjaar, bij de inundatie van Schouwen door de Duitsers. Toen had het ook zo'n vaart niet gelopen. Maar men vergeet erbij te bedenken dat er toen simpelweg wat sluizen waren opengezet. Nu is het de natuur zelf die het verwoestende werk aanricht.

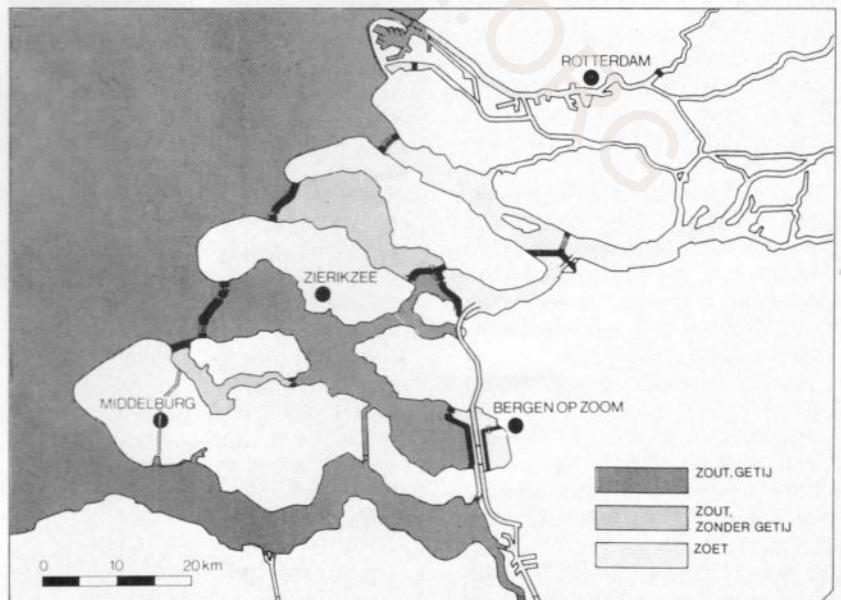
Er kan een dertigtal gezinnen worden bereikt. Burghsluis is niet meer te benaderen, de inwoners hebben uit eigen beweging al de vlucht naar de duinen genomen. Op tien mensen na die op het 'Oude Sluisje' woonden. Het water heeft hen verrast... Direct na de dijkdoorbraak waren zij al onbereikbaar geworden.

Dezelfde nacht strandt bij Haamstede de Finse vrachtaarder 'Bore VI'. De dorpelingen slagen erin de opvarenden met behulp van een lijn van boord te halen. Met een van de reddingssloepen van het schip worden tientallen mensen op zolders en daken van ondergelopen woningen en boerderijen in de polders gered en naar Renesse en Haamstede gebracht, waar ze wor-

in Hoek van Holland met een maximale stormvloedstand van 4 meter boven NAP rekening moest worden gehouden. De hoogste waterstand daar was nooit boven 3,28 + NAP gekomen. In de rampnacht bereikte de zee in Hoek van Holland een stand van 3,85 meter! Maar de plannen waren sindsdien steeds 'bijgezet' in de archieven.

Na de ramp maakte de Deltacommissie de rekensom nog eens over. Zij adviseerde een basispeil van 5 meter boven NAP bij Hoek van Holland. Bovendien zou de kustlijn verkort moeten worden door een aantal zeegaten te sluiten. Volgende maand wordt de Oosterscheldedam in gebruik gesteld en daarmee de laatste schakel in de uitvoering van het Deltaplan gesloten.

Is het gevaar voor een volgende watersnood nu definitief bedwongen? Er is een overschrijdingskans, zeggen de geleerden van RWS. Theoretisch is die kans eenmaal per 10.000 jaar. De vraag wanneer die ene maal zal plaatsvinden, heeft men niet kunnen beantwoorden... Hoe dan ook, volgende maand is het feest in Zeeland. Er zijn 25.000 gasten uit binnen- en buitenland uitgenodigd om getuige te zijn van een staaltje van kunnen van 'de beste dijkbouwers ter wereld', zoals Nederland zich graag profileert. Maar eerst blikken we met de oud-collega's Jaap Hoekman en Dick Mooij, die de ellende van februari 1953 van dichtbij meemaakten, nog even terug naar De Ramp en de periode waarin Zeeland weer droog en schoon werd gemaakt.

Bureaucratie, discipline en financiën

In de eerste dagen na de ramp was er van gestructureerde hulpverlening geen sprake. Lokale rampenplannen bestonden niet. Ieder deed wat hij kon doen. De politie kon nauwelijks beschikken over hulpmiddelen. Wat de Rijkspolitieman voorhanden had, was een fiets en een telefoon. In de periode dat de dijken gedicht, het land drooggemalen en de wederopbouw begonnen werd, was er veel politiewerk aan de winkel. Voortdurend waren er patrouilles te voet, per fiets of met de boot in het rampgebied aanwezig om mensen die er niets te maken hadden, te weren. Later werd er zelfs een pasjesregeling getroffen en een avondklok ingesteld, wat de controle vergemakkelijkte. Maar de bureaucratie en de discipline bleef overeind. Als bonnen niet waren ingevuld of getekend, werd er niets afgeleverd. Niet zelden werd getracht om verloren gegane spullen op de man te verhalen. RP'ers raakten zeer bedreven in het opstellen van vermissingsrapporten.

In de eerste weken na de ramp werkten er zo'n duizend Rijkspolitiemannen (onder wie nogal wat reservisten) extra in Zuidwest-Nederland, onder vijf gebiedscommandanten die de dagelijkse werkzaamheden moesten coördineren en leiden. Op verschillende plaatsen waren speciale ploegen gevormd die de slachtoffers moesten identificeren. Honderden processen-verbaal in het archief van het district Middelburg herinneren aan dit nare werk.

Gedetacheerden kregen aanvankelijk eens per twee weken een weekend vrij. Men moest het echter niet wagen het rampgebied te verlaten zonder onberispelijk gekleed te zijn. Voor het RP-personeel in het gebied zelf was een order uitgevaardigd waarin werd bepaald dat de politiemensen op hoger gelegen gebieden geen modder aan de laarzen mochten hebben. De financiële vergoedingen voor de politie vormden eigenlijk een

hoofdstuk apart. Ieder die er werkte kon uiteraard declareren voor voeding en huisvesting. Daarboven werd een extra toeslag van twee gulden per dag uitgekeerd voor de mensen die in het rampgebied dienst deden. Maar op het ministerie was men erg inventief als het ging om de kosten te drukken. Wanneer ergens een stuk land droog viel, verklaarde men het direct rampgebied af. Alsof het op het drooggeval gebied meteen aangenaam werken was. Bovendien deden dezelfde mensen honderd meter verderop nog gewoon hun sompige werk op plaatsen waar het zeewater nog langs de laarzen spoelde. In tientallen brieven is er bij het departement van justitie aandacht voor dit onderwerp gevraagd. Na veel touwtrekken is er uiteindelijk een acceptabele regeling ingevoerd. Een aardig staaltje van bureaucratie.

Toen het groepsbureau van de Rijkspolitie in Kortgene, in verband met het water, niet meer kon worden benaderd, vestigde de groep zich tijdelijk in het huis van de postcommandant van Colijnsplaat. Daar liepen dagelijks meer dan twintig politiemannen in en uit. Het gezinsleven van de zeer inschikkelijke postcommandant moet danig ontwricht zijn geweest en de vloerbedekking moet aardig onder de bemodderde laarzen hebben geleden.

Nadat de groep op 17 maart weer naar het oude stek aan het Veerse Gat was verhuisd, diende de groepscommandant een verzoek voor een vergoeding van f 1,60 per dag in als bureauvergoeding voor zijn postcommandant. Een half jaar later kwam de beschikking van de minister af. De postcommandant zou voor de periode van 2 februari tot en met 17 maart 1953 een bureauvergoeding genieten van f 8,— in plaats van de gebruikelijke f 4,— per maand. Ruim twee gulden als bijdrage in de aanschaf van nieuwe vloerbedekking...

den ondergebracht bij particulieren en in hotels.

De eerste dagen is er geen enkel contact met de buitenwereld. Stroom- en telefoonverbindingen zijn uitgevallen. Gelukkig is er voldoende drinkwater in Haamstede, zodat een evacuatie van de totale bevolking voorkomen kan worden. Er is wel dringend behoefte aan medicijnen en hulpgoederen. De bevoorrading daarmee komt pas op gang nadat door middel van een geïmproviseerde zendinstallatie vanuit de vuurtoren van Haamstede contact is gelegd met de buitenwereld.

Nu — na al die jaren — realiseert Mooij zich nog steeds, dat het onvoorstelbaar is wat een mens in een dergelijke situatie geestelijk en lichamelijk kan opbrengen. „Er hebben zich in die eerste week afgrijselijke taferelen afgespeeld. Sommigen stonden soms uren tot aan hun middel in het ijskoude water om mensen en vee te redden. Het bed hebben we niet gezien. Toch zijn er niet veel mensen als gevolg daarvan ziek geworden.”

Jaap Hoekman: Terug op Schouwen

Op het moment dat in Zuidwest-Nederland de golven over de dijken slaan en het water al hier en daar de polders binnendringt, fietst wachtmeester Jaap Hoekman in het Overijsselse Holten van zijn werk naar zijn kosthuis. De Zeeuw, opgegroeid aan de boorden van de Grevelingen in Brouwershaven, een maand eerder afgezwaaid van de opleiding in Nistelrode, komt zojuist van zijn werk. Hij heeft dienst gedaan tijdens een bal op de verjaardag van prinses Beatrix.

Vroeg in de morgen wordt Jaap gewekt door zijn kostjuffrouw. Ze meldt hem dat de radionieuwsdienst heeft omgeroepen dat in Zeeland dijken bezweken zijn en dat militairen worden opgeroepen om in het overstroomde gebied te worden ingezet. Een paar minuten later gaat de telefoon. Hoek-

Een Rotterdams amfibievaartuig baant zich een weg door de straten van Zierikzee. (Foto: Aart Klein)

De burgemeester van Bruinisse vindt het beter dat Hoekman blijft. Het vissersdorp telt nog maar één slachtoffer: de timmerman Iman Deurlo. Hij was met groepscommandant Schippers een dag eerder met een jeep in een ondergelopen polder een sloot in gereden. Deurlo was verdronken, de RP'er kon ternauwernood worden gered.

Inmiddels zijn er vele honderden evacuees in Bruinisse aangekomen. De meesten waren gered door Bruenaars die met alles wat drijven kon het ondergelopen Schouwen-Duiveland waren ingetrokken om mensen te redden.

man moet zich, met gummilaarzen, melden op het districts bureau in Almelo om naar het rampgebied te worden gezonden. Zesentwintig RP'ers gaan met een bus naar West-Noord-Brabant. De groep wordt in Dinteloord en Willemstad onmiddellijk ingezet bij het zoeken naar slachtoffers.

Wachtmeester Jaap Hoekman op surveillance.
(Fotoreproductie: TR Middelburg)

Ondertussen maakt Hoekman zich zorgen over zijn eigen familie op Schouwen. De districtscommandant uit Breda van de Rijkspolitie die zelf de reddingswerkzaamheden daar leidt, staat hem toe naar Steenberg te gaan om daar iets meer aan de weet te komen. Via de dijken bereikt Hoekman Sint Philipsland. Vandaar gidst hij een colonne militaire amfibievoertuigen naar Schouwen-Duiveland. De soldaten en Hoekman zijn de eerste hulpverleners die van buiten het eiland komen.

Nog geen 20 meter van deze boerderij bij Klundert brak de dijk. Een boerenfamilie met 10 kinderen, 30 koeien, een paard en 23 hectare land, zag voor de derde maal alles verloren gaan: eerst door de inundatie in 1940, toen door de gedwongen evacuatie in 1944 en bij de Ramp van 1953 nogmaals. (Foto: Jo Bokma)

Dat lukte lang niet altijd. In Bruinisse spoelen slachtoffers aan uit Oosterland, Nieuwerkerk en Ouwerkerk. Ze worden voorlopig begraven in een massagraf op een hoger gelegen gebied bij Zijpe. Onder de slachtoffers zijn veel kinderen.

Dinsdagsochtends na de ramp loopt een schip van de Rijkspolitie te Water de haven van Bruinisse binnen. Aan boord bevindt zich een detachement van vijftientig RP'ers uit het district Groningen die door moeten naar Brouwershaven. Hoekman zal hen er heen brengen. Op de rede van Brouwershaven hoort hij voor het eerst nieuws van zijn familie. Daar treft hij zijn broer uit Goirle aan boord van een schip. Hij is gekomen om hulp te verlenen. De familie blijkt ongedeerd en verblijft in Brouwershaven.

Na enige weken komt er een telexbericht met een bezorgde melding: wachtmeester Hoekman uit Holten vermist. Heeft op 1 februari zijn detachement in Steenbergen verlaten en is sindsdien spoorloos. Via de districtscommandant in Middelburg wordt alsnog geregeld, dat Hoekman in Brouwershaven kan blijven. Maar op 13 juli lijkt het er voor hem in Zeeland op te zitten. Hij wordt terug gedirigeerd naar zijn standplaats en krijgt in Almelo de jas uitgeborsteld omdat hij verzocht had in Zeeland te mogen blijven. Twee

dagen later krijgt hij bericht dat hij alsnog naar zijn geboorteprovincie wordt overgeplaatst. In de daarop volgende maanden werkt hij in Tholen. Stavenisse, Kruiningen en Bruinisse. In het voorjaar van 1954 volgt een definitieve plaatsing in Oosterland. Zo bracht de ramp hem definitief terug op Schouwen-Duiveland.

De wederopbouw in volle gang.
(Fotoreproductie: TR Middelburg)

Personenvervoer in de dorpsstraat van Kruiningen.

Jaap Hoekman wordt bij de zwaar zieke groepscommandant van Brouwershaven in huis genomen en aan het werk gezet. Het detachement wordt ondergebracht in de kelder van het gebouw van het loodswezen. Men moet zelf voor eten zorgen en dat ook zelf betalen. Dat zou later wel verrekenend worden. Om beurten koken de Groningers voor vijftientig man. Het werk van de Rijkspolitie spitst zich, nadat de slachtoffers geborgen zijn, toe op het evacueren van de bevolking, het bergen van goederen, vee en kadavers, het toezicht met boten in de ondergelopen polders (hier en daar zijn plundersaars gesignaleerd) en het verdelen van hulpgoederen.

Tekst: Koen Aartsma
Foto's: Co Goemans/CIOV

Napraten over 'De man van 30'

Fantastisch werk, maar het gezin gaat voor

Hebben ze zich herkend in de typering van 'de man van dertig'? De meesten wel, al lijkt het alsof ze bepaalde facetten al eerder — als middenwintiger — hebben ervaren. Waarschijnlijk, constateert de groep, omdat ze al zo jong een verantwoordelijke baan en een gezin hadden. Het nieuwe is, na een jaar bij deze baas gewerkt te hebben, er wel af. Vooral nu de kansen op promotie niet meer zo vanzelfsprekend zijn.

„Je raakt een beetje uitgekeken”, zegt G.J. Sommige anderen knikken instemmend.

Jo: „Ik denk ook: is er nog iets anders. Alles zit vol. Wat kan ik bij de politie nog bereiken, vraag ik me af, terwijl ik nog zoveel ambities heb. Ik werk nog prettig en als rijksambtenaar heb je natuurlijk een grote brok zekerheid. Maar toch. Daarom heb ik maar vast het middenstandsdiplooma behaald.”

— *Teleurgesteld?*

De tongen komen los. Over het bevoororderingsbeleid. Over de bezuinigingen. Waarom zal je hard studeren voor het B-diploma, als het toch niet gehonoreerd wordt?

De gespreksleider constateert dat de tafelronde geneigd is om over de organisatie te praten en over wat er naar haar mening beter moet worden. Het blijkt dat er veel tijd en energie wordt gestoken in het praten over de beroepsproblemen.

TN: „Na een aantal jaren werken begin je de problemen te zien. Ik heb me er nog niet bij neergelegd, maar toch kijk ik wel uit naar andere mogelijkheden.”

Sommigen zeggen er nu meer mee bezig te zijn dan enkele jaren geleden.

JK: „Misschien ook door je leeftijd en je werkervaring.”

GJ: „Als je pas begint idealiseer je veel dingen.”

— *Hoe ziet iemand dit, die eerder ergens anders heeft gewerkt?*

De RP'er die tot zijn achttentwintigste in het bedrijfsleven werkzaam was, zij het wel in rijksdienst, is na zes jaar politiedienst niet optimistisch gestemd. Hij wil ook bezig zijn met de maatschappij, in de sport, als bestuurslid en als scheidsrechter.

„Het B-diploma zie ik niet meer zitten. Dat is achtergrondinformatie. Aan die

Het korps Rijkspolitie telt maar liefst vijftienduizend dertigers. Op verzoek van RP-magazine praten acht van hen na over de specifieke kenmerken van 'de dertigers', zoals beschreven in het vorige nummer. Het rondetafelgesprek vindt plaats op het CIOV in Apeldoorn, waar het achttal deelneemt aan een kadercursus. Twee van hen vallen iets buiten de leeftijdsgroep: de (enige) vrouw is eigenlijk nog een late twen en de 38-jarige collega zou zijn dertigersproblematiek min of meer achter de rug moeten hebben. Allen hebben de rang van wachtmeester I. Drie van hen zijn in het bezit van het B-diploma, een studeert er voor; de andere vijf zien er op dit moment voor hen het nut niet van. Alle acht zijn softdrugsgebruikers: koffie drinken ze allemaal, de meesten ook alcohol en drie roken sigaretten. Buiten is het achttien graden; binnen is de gespreksleider Ronald Koeling (34), psycholoog en docent-projectleider bij het CIOV.

wetskennis heb je verder niets.”

„Je zou veel meer hebben aan bijvoorbeeld een opleiding management”, zegt iemand.

WH: „Ik wacht maar af. Over een jaar of tien zie ik het wel. Dan ben ik een veertiger. Dan heb ik meer tijd dan nu en als er dan wel kansen zijn voor promotie, heeft het voor mij misschien wel zin om het B-diploma te halen.”

„Bij mij komt het gezin op de eerste plaats en dat is bij veel collega's het geval”, zegt iemand. Er wordt instemmend geknikt.

GJ: „Ja, op dat punt herken ik de politiemans ook niet bij de gemiddelde man van dertig. Bij ons is het gezinsleven belangrijk.”

Jo: „Ik herken wel de prestatiedrang van de dertiger. Naast mijn politiewerk ging ik helemaal op in allerlei bestuursfuncties. Met plezier, tot mijn vrouw zei: 'Ben je niet wat veel weg?' Sindsdien houd ik me wat meer bezig met het gezin.”

EB: „Ik ben zelf geen man en ook nog lang geen dertiger, maar toch herken ik veel daarvan in mijzelf. Ik wordt ook altijd voor ouder aangezien. Dat komt door mijn werk. Bovendien heb ik geen gezin en kan ik dus heel veel energie aan mijn werk geven. Ik heb ook wel kritiek op de organisatie, op het ontbreken van management en zo. Maar ik voor mijzelf zie wel perspectief, zoals dat voor veel vrouwen bij de politie geldt. De AI wil meer vrouwelijke kaderleden. Ik ben sollicitabel, dus heb je wel mogelijkheden.”

TN: „Ook vrouwen hebben met de ranglijst te maken. Die mogelijkheden

zitten dan alleen in de specialistische diensten.”

EB: „Ik ben ervan overtuigd, dat er voor mij toekomstmogelijkheden zijn. Misschien niet als postcommandant, maar ik wil ook wel als vierde opper.”

— *Carrière maken is een mogelijkheid. Je kunt je energie ook steken in specialisatie. Wie heeft er bewust gekozen om wachtmeester I te blijven?*

MS: „Ik wel. Ik heb altijd met plezier bij de politie gewerkt. Voor mij hoeft een kaderfunctie niet, want dan is voor mij de lol eraf. Ik werk nu met plezier. Maar als ik vaak moet vergaderen, ga ik niet meer fluitend naar mijn werk.”

GJ: „Mee eens. Ik ben niet bij de politie gegaan om de hele dag op een stoel te zitten. Je wilt toch meer dan alleen maar een hogere rang?”

„Het is maar wat je van je functie maakt”, zegt de man die al sinds zijn zestiende bij de politie werkt en een B-diploma bezit.

— „Je ziet het toch vaak in de praktijk, dat er weinig van gemaakt wordt.”

— „Ja, je hebt posten van dertien man en dan ben je alleen maar een regelbaasje. Maar op een eenhoofdige post kun je er best iets aardigs van maken.”

— „Maar de kans op een eenmanspost is zo klein . . .”

Vraag: Hoe honkvast zijn de dertigers bij de politie? Blijf je, ondanks de afgenomen promotiekansen?

De meesten blijken wel eens over verandering te denken. Maar ja, de sociale zekerheid als politieambtenaar tegenover de onzekerheden voor de

v.l.n.r.:

Manners Sanderman (MS), 31 jaar, gehuwd, twee kinderen.
Hobby's: zwemmen, tuinieren. — 'Dan ga ik niet meer fluitend naar mijn werk'.
Jan Oude Geerdink (Jo), 29 jaar, gehuwd, twee kinderen. *Hobby's*: antiek, vogels. — 'Een cursus management zou veel meer zin hebben'.
Nico Heymer (NH), 38 jaar, gehuwd, drie kinderen.
Hobby's: sport (bestuurslid en scheidsrechter).
 — 'Voor kinderen opvoeden ben je toch ook niet opgeleid...?'
Eida Bouwhuis (EB), 26 jaar, niet gehuwd, geen kinderen.
Hobby's: tennis, zeilen. — 'Ik wil ook wel als vierde opper'.

meeste burgerbanen... Verhuizen wordt evenmin prettig gevonden, vooral met het oog op het gezin. Soms verandert de situatie, als er goede collega's of bepaalde kaderleden vertrekken. Een enkeling wil hogerop om als kaderlid invloed te kunnen uitoefenen.

JK: „IK wilde destijds ook niet weg. De laatste twee jaar ben ik dat anders gaan zien, toen er mensen op de groep verdwenen. Ik wil nu hogerop en ergens anders invloed uitoefenen. Als wachtmeester heb je weinig invloed.”

De gespreksleider stelt vast, dat motivatie vanuit teleurstelling niet ongevoel is. Kun je niet beter je energie besteden aan andere dingen dan aan ergernis?

„Dat gebeurt al veel”, zegt iemand. De een is in de antiek gedoken of in de sportleiding, een ander is een enthousiast verenigingsbestuurder. Iedereen kent wel collega's op de groep die ook zo denken.

EB: „Je merkt het bij de jongeren nog sterker, al bij die van negentien.”

GJ: „Dat ligt ook aan onze generatie. Doordat er teveel gekankerd wordt.”

TN: „Doordat er vrijwel geen oude eersteklassers meer zijn, spiegelen de jongeren zich aan de dertigers (interruptie: 'heel triest!') Ze horen, dat ook voor ons alles dicht zit in de organisatie, door de ongelukkige leeftijdsopbouw in het korps.”

GJ: „Dat kregen wij jaren geleden al te horen op de opleidingschool. Dat het verstopt zou raken.”

EB: „Er zijn al postcommandanten van 23 jaar...”

Vraag: Een 34-jarige opper in Zee-land heeft onlangs gevraagd terug geplaatst te mogen worden tot wachtmeester 1e klasse (zie het interview op de volgende pagina's). Hoe reageren andere 1e klassers daarop?

Verdeelde meningen: „Je gooit alles weg”, zegt iemand. Een ander vindt het goed, dat-ie het zo doet. Derde stem: „Ik zou het anders ingevuld hebben.”

TN: „Hangt ook van je chef af.”

Maar iedereen vindt wel dat je zo'n kaderfunctie zou moeten combineren met een gezond privéleven.

WH: „Je moet in zo'n kaderfunctie groeien. Veel mensen zijn er als dertigers nog niet aan toe.”

NH: „Je moet ervoor zorgen dat je

geen speelbal wordt. Je moet een leuk team hebben.

Vraag: Voelt iedereen zich als jonge dertiger al voldoende rijp en ervaren om leiding te geven aan collega's? Is men zelf al 'uitgespeeld'?

Alweer verdeelde meningen. Sommigen willen wel toegeven dat ze zich nog niet rijp voelen voor een managersfunctie. „Nòg niet”, zegt de een; de ander wil er liever helemaal nooit aan beginnen. Daarin blijkt de vrouw van de politiemann ook een woordje mee te spreken.

„Er zijn vrouwen die zoveel aandacht vragen, dat pa maar net aan zijn diensturen toekomt...”

„Er zijn ook vrouwen die hun man juist pressen om — soms tegen hun zin — carrière te maken.”

„Nou, ik ken er...”

B-diploma

Nogmaals het B-diploma. De waarde ervan wordt door de aanwezige dertigers sterk in twijfel getrokken, ook bij degenen die er wel voor gestudeerd hebben.

MS: „Het B-diploma garandeert niets. Er zijn B-opppers die geen donder meer doen.”

Jo: „Als je in plaats van de B-cursus een cursus Management zou krijgen, waren we beter af.”

NH: „Je moet het toch in de praktijk leren. Net als het opvoeden van kinderen. Daar ben je toch ook niet voor opgeleid?”

Onregelmatige diensten

Het is geen gezond vak, constateert

v.l.n.r.:

Ronald Koeling (RK), 34 jaar, psycholoog en docent-projectleider bij het CIOV.
 — 'Moet dat dan?'

B. Huizing (RPM-redacteur).

Wim Hovestad (WH), 34 jaar, gehuwd, drie kinderen.

Hobby's: tuinieren, korfbal (scheidsrechter en bestuurslid).

— 'Misschien als ik veertig ben...'

Een streep teveel

Interview: Bert Huizing

Foto: Ton Muller

(Info Middelburg)

Collega Jan Bom (34) heeft een carrière gemaakt waarop vele dertigers jaloers zullen zijn. In 1975 meldde hij zich als kersverse wachtheester, afkomstig van de toenmalige Apeldoornse opleidingsschool van de Rijkspolitie bij de groep Nieuw-Ginneken. De voormalige leerling-scheepswerktuigkundige uit het dorp Waarde aan de Westerschelde wist dat zijn verblijf op de landgroep niet van lange duur zou zijn. Hij had de toezegging gekregen dat hij bij de RP te Water zou worden geplaatst zodra daarvoor ruimte was. Na twee landdienstjaren volgde die plaatsing. Op de post Hansweert, in z'n eigen Zeeuwse omgeving nog wel. Zijn vrouw Joan en hij kochten in Schore, een dorp vlakbij de Vlaktebrug over het Kanaal door Zuid-Beveland, een stukje grond waarop ze een aardig huis lieten bouwen en rondom een ruime tuin aanlegden.

Intmiddels was Jan aan de studie begonnen. Hij haalde het politiediploma B, het binnenvaardiploma, het radar-diploma, het diploma kunstnavigatie en enkele certificaten van een HAVO-opleiding. Alles lukte en wachtheester 1e klasse Bom was overal bij. Al deze activiteiten van de aanvankelijke 'koffiebaas en chef voorpiek' waren zijn commandanten niet onopgemerkt gebleven. Hij werd als mentor voor zijn nieuwe collega's aangewezen en speelde op de groep Vlissingen voor docent voor de plotselinge instroom van nieuwe mensen. Jan Bom was al snel de 'oudste wachtheester' op de RP 17. In 1983, acht jaar na z'n intrede in de politiepraktijk volgde benoeming tot bootcommandant op z'n eigen standplaats en bevordering tot opperwachtheester. Met uitzicht op een adjudantsrang.

In juli van dit jaar heeft opper Jan Bom — rangnummer 1932 — zijn districtscommandant verzocht hem terug te plaatsen in de rang van wachtheester 1e klasse. Zijn verzoek is gehonoreerd. Hij heeft zijn bloemkool afgelegd en z'n drie strepen weer opgezocht. Het werk had onze dertiger teveel in z'n greep gekregen en aan de verantwoording was hij eigenlijk nog niet toe, ontdekte hij. „Ik ben te vroeg opgehouden met buiten spelen.”

de vergadering. De werkdruk, onregelmatige diensten, factoren voor stress. En slecht voor je lichaam.

GJ: „Je ziet heel wat politiemensen voortijdig afhaken.”

EB: „Ook flo-ers die al na een paar jaar overlijden.”

Voor de onregelmatige diensten worden als boosdoeners aangemerkt.

TN: „Vroeger vond ik dat prima, ook wel spannend en afwisselend. Je draaide gewoon door, ook als je maar een paar uur geslapen had. Sinds een paar jaar heb ik daar moeite mee.”

(Algemene instemming).

MS: „Minder mensen, dus ook vaker nachtdienst. Je ritme wordt er finaal door verstoord.”

GJ: „Jongere collega's zie je nog wel

fijn verder met de dingen waar je zelf zin in hebt? Kennelijk hebben de oudere collega's nooit de tijd gehad om zich met hobby's bezig te houden, wordt verondersteld.

JK: „Vroeger leefden ze helemaal voor het politievak. Wij zien dat nu anders. 't Is je beroep, niet je leven.”

NH: „Gelukkig ziet het publiek je meestal ook niet meer als een politiemans, maar als iemand die bij de politie werkt. In mijn standplaats kennen ze mij bijvoorbeeld ook als voetbalscheidsrechter.”

EB: „Daar ben ik het helemaal niet mee eens. In mijn standplaats heb ik er privé veel last van, dat ik bij de politie werk. Daar wordt ik regelmatig op aangesproken, ook in mijn vrije tijd, als ik

v.l.n.r.:

Ton Niessen (TN), 29 jaar, gehuwd, een kind (bijna twee).

Hobby's: sport (trianon). — 'De jongeren spiegelen zich aan ons'.

Gerard Janssen (GJ), 30 jaar, gehuwd, een kind. Hobby: vissen.

'Je wilt toch meer dan alleen maar een hogere rang?'

John de Koning (JK), 27 jaar, gehuwd, geen kinderen.

Hobby's: de hond, de Jachtwet c.a. — 'Het is maar wat je ervan maakt'.

A.K. Aartsma (RPM-eindredacteur).

vrolijk doordraaien, maar na jaren zie je dat veranderen.”

JK: „Ik ben al op mijn achttiende met nachtdienst begonnen. (NH: 'Vond je spannend'.) Ook dat ja.”

Vraag: Was dat vroeger anders, bij de generatie waar het werk voor alles ging?

De dertigers denken dat bij die generatie, waarvan zovelen voortijdig afhaken, zich te weinig met het gezin en met liefhebberijen hebben beziggehouden. Bij het f.i.o. stort vaak hun hele leven in. Omdat het werk hun leven was. De dertigers begrijpen het wel, maar ze zijn niet van plan om het zelf ook zo te doen.

Een van hen hoorde onlangs een collega, die met f.i.o. zou gaan, zeggen: „Ik moet weg . . .” Hij kan zo'n standpunt moeilijk begrijpen. Je hebt toch veertig jaar gewerkt? Dan ga je toch

in burger loop.”

TN: „Dat verandert op den duur wel. Bij mij was dat tenminste wel het geval. Je moet je er overigens niet van afmaken, maar de mensen gewoon antwoord geven, wanneer ze je privé ook over het politiewerk aanspreken. Dan ben je er het snelst vanaf.”

Er is bijna twee uur gepraat. Zo kan het wel, meent de gespreksleider.

— „Wat is nu de conclusie?” vraagt iemand.

— „Moet dat?”

— „Dat het politiewerk fantastisch is”, zegt een ander, „maar wat er omheen hangt, nou ja . . .”

Bij koffie en pils praten we verder, in de bar. Over het politiewerk en over de hobby's.

„Ik neem er nog een”, zegt de aanstaande vader, „wie ook?”

De ober noteert.

„Mijn vrouw Joan deed niet moeilijk over mijn besluit een streep in te leveren. 'Ik ben liever gelukkig getrouwd met Jan Bom dan dat ik een slechte relatie heb met een opperwachtmeester', zei ze. Mijn baas was wel verrast toen ik hem vertelde dat ik graag weer als

Joan en Jan Bom.

wachtmeester 1e klasse naar m'n werk zou komen. Zijn reactie: 'Ik wil best een goeie eerste klasser in m'n ploeg hebben'. En toen ook m'n districtscommandant aan mijn verhaal zo'n aardige punt draaide door me voor te stellen over een jaar of vier maar weer eens te kijken of ik naar een opperwachtmeestersfunctie wilde solliciteren, wist ik dat ik goed had gedaan.

Oh ja, over een jaar zullen er misschien momenten zijn dat ik spijt heb van de stap die ik nu heb gedaan. Voorlopig houd ik het op mijn rol als echtgenoot en vader, als huiseigenaar, als muziek-liefhebber, als iemand die z'n werk zo goed mogelijk wil doen, op een sport lager dan voorheen. Ik doe het varens-werk nog zo graag. Ik praat liever met een schipper dan dat ik vergader met een burgemeester, hoe aardig en hoe binninnelijk die man of vrouw op zich ook mag zijn.

Ik weet dat er collega's zijn die nu roepen dat ik aan mijn werk als bootcommandant te zwaar heb getild, dat er hier en daar gegniffeld wordt. Ik heb me ook wel eens afgevraagd waarom ik me zo druk maakte. We hadden een leuke ploeg, we woonden in onze eigen omgeving, het werk was leuk, de studie lukte. Vergelijk dat nou eens met mensen die vanuit bureau Warmoesstraat dienst moeten doen. Wat had ik eigenlijk te klagen? Het komt waarschijnlijk omdat ik te ambitieus was en vond dat ik overal bij moest zijn en overal wat van moest weten. Delegere kon ik eigenlijk niet. Ik vond dat ik voor iedereen moest openstaan, dat ik alle

klachten zelf moest behandelen en in elk vervelend zaakje moest bemiddelen. 's Avonds thuis moest er dan nog wel eens wat uitgezocht worden, er kwamen mensen over de vloer voor dienstzaken, mijn studie stond geheel in het teken van m'n werk. Kortom, ik vond dat ik als jong baasje alles zo goed mogelijk moest doen. Het gevolg was dat ik geen tijd meer had voor de tuin of om thuis iets te repareren en dat de relatie met Joan onder druk kwam te staan. Mijn functie nam me helemaal in beslag. Daarbij kwam dat ik vond dat ik niet aan mijn eisen voldeed. Mijn chefs waren wel tevreden over me. Maar voor mezelf vond ik dat ik het nog niet goed genoeg deed. Wilde ik mezelf bewijzen?

Onze cultuur werkt waarschijnlijk ook niet mee aan een goede overweging van wat je aan kunt. Misschien is de ranglijst wel het meest bestudeerde hoofdstuk van de politie-almanak. Al op de school is er al die drift om het B-diploma te halen, om carrière te kunnen maken. Je moet bereiken wat er te bereiken is. Vaak zonder een afweging te maken van wat die nieuwe positie inhoudt. We hebben nogal wat kennissen in de onderwijswereld. Daar gaat ook nog wel eens iemand voor de bijl omdat hij of zij te hoog grijpt. Maar ik heb de indruk dat men daar inmiddels geleerd heeft om met dat fenomeen om te gaan. Iemand die een te zwaar pakket heeft gekozen kan een stapje terug doen, voor een adjunct van een

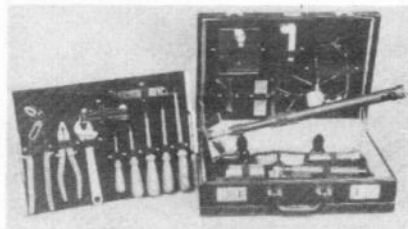
school, die personeelsproblemen en toestanden met leerlingen onder de neus worden geschoven en die het allemaal teveel wordt, bestaat er een mogelijkheid terug te gaan naar het vak waarvoor hij is opgeleid: het voor de klas staan. Je hoort wel eens van gevallen bij de politie waarbij chefs ontheven worden of teruggeplaatst. Maar veelal worden die maatregelen van bovenaf opgelegd omdat iemand niet goed functioneert. Onze flinkheidscultuur staat eigenlijk niet toe om zelf maatregelen te nemen. Toch weet ik zeker dat er mensen zijn die met dezelfde problemen kampen als waarmee ik van doen kreeg. Dat heb ik wel gemerkt tijdens de kadercursus op het CIOV. Omdat ik nogal openlijk over mijn zorgjes sprak, vertrouwde men mij zaken toe die niet in de les werden behandeld. Wat ik in Apeldoorn overigens wel vreemd heb gevonden is dat men daar niet in de gaten heeft gekregen dat ik in die periode volkomen 'stuk zat'. Zo stuk zelfs dat ik enkele malen de les uit moest om op verhaal te komen. Niet lang daarna heb ik voor zeven maanden af moeten haken... Aanstaande zaterdag ga ik weer aan het werk. Met drie strepen op m'n schouders tussen m'n collega's. Ik weet van mezelf dat ik me toch weer met de dienst zal gaan bemoeien, maar de druk is eraf. Ik hoef niet meer op m'n tenen te lopen. Ik heb de maten gezegd: Ik ga uit m'n eigen kastje werken...

BOMMELDINGEN

Door onvrede in onze samenleving en door harde terroristische organisaties worden wij tegenwoordig steeds vaker geconfronteerd met bommeldingen op het gebied van geïmproviseerde explosieven.

DVH fabriceert al enige jaren een standaard zoekuitrusting die met veel succes door verschillende politiekorpsen en beveiligingsdiensten wordt gebruikt. Deze uitrusting is inmiddels op verschillende punten verbeterd en aangepast. Tevens is het assortiment uitgebreid met een complete zoekuitrusting art. nr. 610 zoals afgebeeld op onderstaande foto. Deze uitvoering bevat o.a. een metaaldetektor en stethoscoop en is gemonteerd in een luxe attaché koffer.

Voor meer informatie hebben wij voor U een brochure waarin verschillende zoekuitrustingen met foto en technische gegevens vermeld zijn.

DE VRIES HANDELSONDERNEMING

Stationsstraat 30 3881 AD Putten NL Telex 70720 ccc nl att. dvh

'Legitimatieplicht leidt tot omdraaiing bewijslast'

„In de meeste gevallen is er voor de burger geen reden om zijn identiteit bekend te maken. Voor de politie zijn er meer dan voldoende mogelijkheden om er achter te komen met wie zij van doen heeft. In ons omringende landen waar de legitimatieplicht wel bestaat, is nimmer aangetoond dat hij heeft bijgedragen tot afnemering van fraude of ander crimineel gedrag. Legitimatieplicht leidt tot omdraaiing van de bewijslast. Ze is verkeerd en onnodig.”

Dat vinden de adjudanten J. Crezee en A. Zwanenburg, die beiden werken bij de staf van het district Amsterdam van de Rijkspolitie. Zij ventileerden hun kritiek op het voornemen van de regering om de legitimatieplicht in te voeren in o.m. de dagbladen Trouw en De Gooi- en Eemlander.

Politiecultuur

„Een identificatieplicht op basis van bestaande documenten is van groot belang voor de criminaliteitsbestrijding” vertelt het regeerakkoord van CDA en VVD. Later voegde premier Lubbers eraan toe dat „in het voornemen ligt de controle van de identiteit niet anders te doen plaatshebben dan in het kader van fraudebestrijding (...) en overigens in die gevallen waarin de politie (...) thans de bevoegdheid heeft iemand naar zijn naam te vragen”.

De algemene identificatieplicht zou alleen moeten gelden voor mensen die verdacht worden van een strafbaar feit. Bij weigering zich te legitimeren zou straf moeten volgen.

Zwanenburg: „De opmerking van een gecontroleerde burger dat hij zijn onschuld niet hoeft te bewijzen is niet erg populair in de politiecultuur. Als men weigert mee te werken met de politie wordt men al snel als 'verdacht' bestempeld. Omdraaiing van de bewijslast kan het gevolg zijn ...”

Crezee: „De verdachte heeft rechten die behouden moeten blijven. Hij mag zich o.a. passief opstellen; hij hoeft niet mee te werken aan zijn eigen veroordeling. Hij is niet tot antwoorden verplicht; het niet opgeven van zijn naam valt daar ook onder. De identificatieplicht haalt dat recht onderuit.”

De stafadjudant is in genedele overtuigd van het nuttig effect van de maatregel: „Negentig procent van het werk van de politie heeft betrekking op het verkeer. Naam en adres van de overtreder is middels de kentekenregistratie vrijwel altijd te achterhalen. Slechts in 28 van de 100.000 gevallen is er sprake van het opgeven van een valse naam, dus daarvoor hoef je zo'n regeling ook niet in te voeren. Van de echt 'zware jongens' heb je niet veel medewerking te verwachten. Ze zullen al gauw in het bezit zijn van vervalste documenten ...”

Crezee ziet wel nadelen in het invoeren van de legitimatieplicht: „Punkers, krakers, mensen die zich door gedrag of uiterlijk onderscheiden, zullen vaker gevraagd worden zich te legitimeren. Groepen als deze lopen kans gebrandmerkt te worden. Er is nogal een verschil tussen iemand die zich 'verdacht' gedraagt en iemand die 'verdachte' is.”

Zwanenburg: „Door het overhandigen van het legitimatiebewijs levert de burger zich over. Kijk maar eens hoe dat werkt bij een verkeerscontrole. Hij geeft zijn rijbewijs af, zonder dat daar reden voor is, en heeft dan af te wachten.”

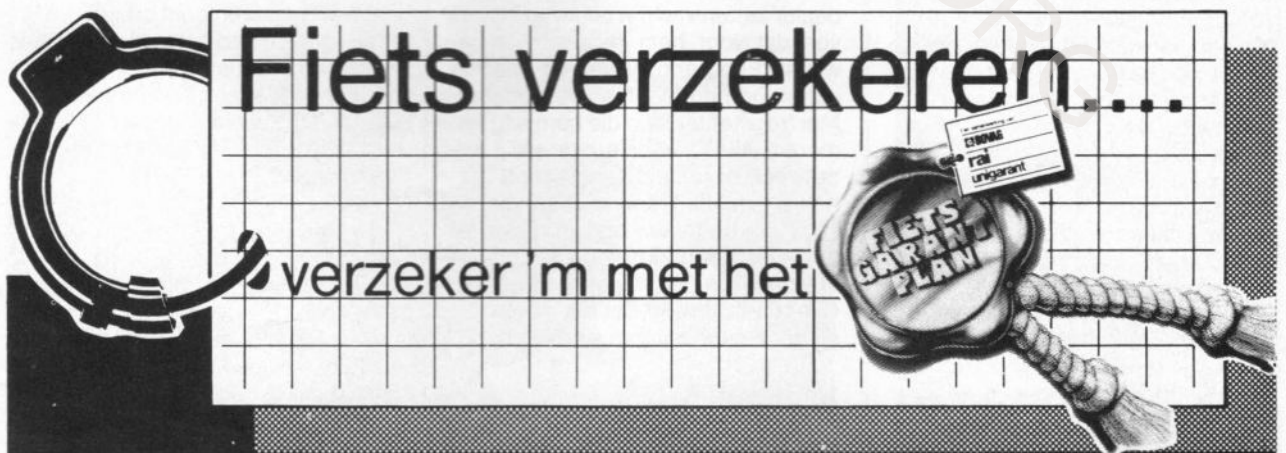
Gegevens

Beide collega's vragen zich af of de privacy van de burger gevaar zal lopen: „Bij de politie is men op z'n minst geneigd meer bijzonderheden van een gecontroleerde vast te leggen dan strikt noodzakelijk is en die gegevens langer op te slaan dan nodig.”

Bij het invoeren van de legitimatieplicht en het via computers opslaan van de gegevens is het heel gemakkelijk vrijwel alle informatie over een individu boven water te krijgen. „Maar hoe 'onkraakbaar' is dat bestand, wat gebeurt ermee, hoe lang blijft het opgeslagen, wie is er voor verantwoordelijk?”

De twee verwachten dat door de invoering van de maatregel de verhouding 'publiek-politie' niet zal verbeteren. „Er komen nu al de nodige klachten over autoritair politieoptreden binnen. Dat aantal zal alleen maar toenemen en we zullen er niet in slagen het terug te dringen als van de burger gevraagd kan worden zich te legitimeren en met een druk op de knop van iedereen de gegevens kunnen worden opgeroepen.”

Voor Crezee, die als (zeer) jonge man de 2e wereldoorlog meemaakte en toen verplicht werd een persoonsbewijs te dragen, staat een ding wel vast: „Als de legitimatie toch wordt verplicht gesteld? Ik zal er niet aan meewerken!”

Fiets verzekeren...

verzeker 'm met het

UNIGARANT

In ons registratiebestand zijn ± 600.000 eigenaren van fietsen opgenomen.
Elke politieman kan informatie verkrijgen (UNIGARANT N.V. tel. 05280 - 7 77 77).

Politie in bezettingstijd (slot)

HET DILEMMA

Documentaire van Koen Aartsma
en Bert Huizing

Tenslotte

In negentien afleveringen heeft het RP-MAGAZINE de rol van de geüniformeerde politie tijdens de bezettingsjaren 1940-1945 belicht. Een serie die aanvankelijk met instemming, hier en daar zelfs met enthousiasme werd ontvangen. Naar gelang het verhaal vorderde en de positie van de politie als verlengstuk van het Duitse politie-systeem duidelijker werd, vond er een scheiding der geesten plaats. Bij een deel van de lezers nam de interesse toe, anderen wendden zich af met het argument dat het Rpm teveel over de oorlog publiceerde. En er waren ook mensen die veertig jaar lang de stille hoop hadden gekoesterd niet meer met 'oud zeer' geconfronteerd te worden.

We zijn nu aangeland aan het eind van onze documentaire over hún oorlog. In de laatste aflevering is het woord aan een politieman die in de oorlogsjaren een dubbelrol speelde: als verzetstrijder in een gehaat uniform.

Zijn dagboeknotities vertellen van het dilemma waarvoor hij en andere politiemensen kwamen te staan en de keus die hij maakte. Zoals er ook nu — in vredetijd — soms persoonlijk en principieel gekozen moet worden. Wel of niet optreden? Wel of geen wapen gebruiken? Protesteren of accepteren? Doen of laten? In dit artikel: de keus van Kas.

Politieman in dubbelrol:

'Ik ontdek dat de bevrijding niet gelukkig maakt.'

Inspectie op Schalkhaar.

(Foto: privébezit)

Kas geniet inmiddels al een poosje van zijn militaire pensioen na een goede (na-oorlogse) carrière bij de Koninklijke Marechaussee. Een deel van zijn tijd besteedde hij aan het op papier zetten van dát deel van zijn leven dat voor hem bepalend is geweest. Een periode die een enorme indruk op hem heeft achter gelaten. Met fragmenten erin die hem nog be-roeren. Alles wat hij erover kwijt wilde, heeft hij inmiddels op schrift.

Kas wil de mensen vertellen van de keus die hij moest maken. Over de gevolgen van die keus: de risico's, de angsten, de twijfels, de gevolgen. Over de zekerheid dat het moest... en de teleurstellingen sindsdien.

14 mei 1940

We hebben verloren. Pas twintig geworden. Over een week of zes zou ik sergeant worden. Wat te doen? Ik ben krijgsgevangene nu.

Wat gaat er met me gebeuren? Moet ik naar Duitsland?

In het lijkenhuisje achter het Leidse Academische Ziekenhuis liggen veel gesneuvelde militairen. Ik kijk of mijn vier neven en een oom erbij zijn. Mijn haat tegen de nazi's was al groot maar wordt hier in de ruimte met al die doden aangewakkerd. Tranen wellen op. Mijn hart trilt van emotie. Ik neem dan mijn besluit, nimmer iets voor de moffen te doen...

24 mei 1940

Ik word uit het leger ontslagen. Thuis is alles goed. Mijn vader heeft een eigen bedrijf. Die wil best dat ik bij hem kom werken. Ik weet echter niet wat ik moet gaan doen. Ik heb altijd al naar de Marechaussee gewild. Maar ja, dat kan ik nu wel vergeten.

Een paar weken later word ik aangeroepen door een wachmeester van de marechaussee in uniform. Ik her-

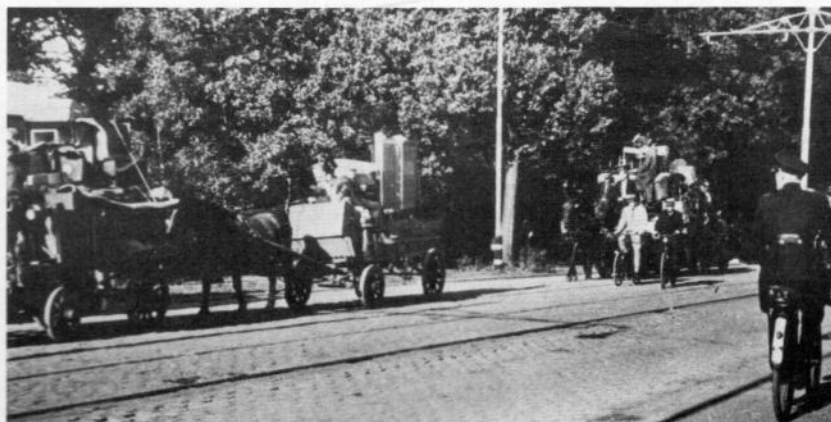
ken hem. Het is een voormalige sergeant. „Jij valt me zwaar tegen”, val ik tegen hem uit. „Je werkt nu voor de moffen, voor de vijand!” „Dat zie ik anders”, reageert hij. „In dit uniform zal ik weinig last van de Duitsers hebben. Ik heb een wapen en legitimatiepapieren . . .” Ik heb de man nooit terug gezien. Ik heb met anderen overlegd en met mijn vader gesproken.

5 augustus 1940

Ik heb gesolliciteerd en ik krijg een oproep om op 5 augustus in Apeldoorn op te komen. Daar krijg ik een spoedopleiding bij de marechaussee, die het dan al zonder 'Koninklijke' moet doen. Ik word op 5 september in Den Helder geplaatst.

10 januari 1941

De Duitsers maken een aanvang met de registratie van Nederlandse joden. Het leven in de bezette gebieden gaat gewoon door. De nood is nog niet zo hoog, maar je kunt aanvoelen dat de touwtjes strakker worden aangehaald. Wij moeten onze dienst blijven doen. Maar hoe? Er zijn weinig bazen die het lef hebben je duidelijk te maken dat je dan wel bij de marechaussee bent, maar dat je je als echte Nederlander moet gedragen. Drie collega's die — in uniform — bloemen gaan brengen bij de ouders die hun kind naar een van de prinsessen hebben genoemd, worden nog die-

Surveillance.

(Foto: RIOD)

zelfde middag gearresteerd wegens anti-Duitse propaganda. Ze krijgen twee maanden gevangenisstraf. Bij de vrijlating krijgen ze van de gevangenisdirecteur (Duits officier) te horen dat ze zich dergelijke dingen als politiemans niet kunnen veroorloven.

1 mei 1941

Ik word overgeplaatst naar de brigade Zeist. Ik kom daar voor het eerst in het bezit van illegale lectuur. De blaadjes gaan nog per post naar vrienden en bekenden. Het systeem is veilig. Het verzenden kost je wat postzegels. Maar zonder afzender erop kon je niet veel gebeuren. De illegale strijd tegen de Duitser krijgt meer vorm. Je kunt aan hun verlangens afbreuk doen

door *niet* op te treden tegen overtredingen van Duitse verordeningen. Het verspreiden van lectuur is meer direct tegen hen gericht. Het uniform zal — ook later — vele malen, de lading dekken.

Het uniform, het voor-oorlogse van 'het Wapen der Koninklijke Marechaussee', is soms aanleiding voor rotpmerkingen. Er komt een vrouw aanfietsen. Ze heeft kinderen bij zich. Als ze vlakbij is roept ze: „Jongens, Pas op! Daar komt de nieuwe orde.” Ik voel me beledigd. Ik wil met het 'Herrenvolk' geen moer te maken hebben!

Een paar weken later fiets ik richting Leusden. Ik kom een groep mensen tegen onder leiding van een Duitser. Op tien meter afstand hoor ik een schreeuw. Ik zie hoe de gevangenen hun muts van hun hoofd rukken. Er klinkt weer een brul. De mensen kijken in mijn richting. Omdat ik in uniform ben moeten zij mij groeten. Ik schaam me! Ik had hén, deze mensen van het eerste uur van het 'Polizei Durchgangslager' in Amersfoort, moeten groeten. Wat is er van hen ooit terechtgekomen?

Hierna ben ik nooit meer in uniform naar huis gegaan . . .

Collecte in Den Haag voor Winterhulp.

(Foto: RIOD)

De eerste razzia's op Joodse landgenoten hebben een aanvang genomen. Het koper moet worden ingeleverd. Hitler heeft het metaal nodig voor zijn wapenindustrie. De eerste twee contingenten Nederlandse nazi-vrijwilligers zijn naar het Oostfront vertrokken. Mijn Helderse vriendin 'Grietje' vraagt mij of ik aan een persoonsbewijs kan komen voor een onderduiker. We gaan foto's verspreiden met de afbeelding van kroonprinses Juliana en haar dochters Beatrix en Irene en de doch-

ter van Baroness Roël om aan geld voor de illegaliteit te komen.

De 'Arbeidsdienst' wordt in het leven geroepen. Vijf doodvonissen zullen worden voltrokken wegens verleende hulp aan geallieerde piloten. Joodse leerlingen moeten van de scholen worden verwijderd. Het verzet wordt sterker. De tirannie verhoogd. De gevaren van de illegaliteit worden groter. Onder de collega-politiemensen zijn er die 'van de partij' zijn. Die zijn niet zo gevaarlijk, omdat je hun instelling kent. Maar je hebt er ook waarvan je niet zeker bent . . . De marechaussee met de z.g. Schalkhaaroopleiding worden gewantwoord. Ik waarschuw altijd voor hen. Dat nemen ze me niet in dank af. Ik vind dat ze hun betrouwbaarheid eerst moeten bewijzen.

1 september 1941

Ik ben overgeplaatst naar Badhoevedorp. De brigadecommandant is lid van de NSB. De andere collega's zijn, lijkt het, te vertrouwen. We nemen een afwachtende houding aan. Je kunt nooit weten. Het wachten is op een uitspraak, een incident, een daad . . . Er loopt wel een jonge collega rond die denkt te moeten optreden als vóór de oorlog. Alle verlichting van de voertuigen moet volgens hem in orde zijn. Alle persoonsbewijzen moeten kloppen. Zo niet? Mee naar het bureau. Maar zo kun je ook een onderduiker pakken! De commandant vindt dat het maar eens afgelopen moet zijn met die onvoldoende verduistering.

Bij NSB'ers en zwarthandelaren klinkt 's avonds 'Germaans' gebrul en glaserinkel. De collega die redelijk Duits schreeuwt, vindt dat juist zij het goede voorbeeld moeten geven. De patrouille-commandant meldt de NSB-opper de volgende dag, dat hij zo'n controle niet meer doet als 'de Duitsers ook meedoen'.

De doodstraf voor saboteurs wordt ingesteld; er vinden razzia's plaats op Joden in Arnhem en Enschede; duizend W.A.-mannen vertrekken naar het Oostfront om Hitler te helpen in zijn strijd tegen de Russen.

1 december 1941

Mijn eerste detachering aan de Nederlands-Belgische grens. Er wordt gesmokkeld. Pak je een smokkelaar, dan moet die aan de Duitse grenspost worden afgeleverd. Daarna volgt dan meestal transport naar Duitsland. Beter is de Duitse voorschriften naar eigen goeddunken uit te voeren. Dat wil zeggen: wat buit in beslag nemen. Onze bazen zien dat we ons best doen. Voor de Kerst krijg ik van Opa en Opoe en van de andere bewoners in het café in een Belgische grensplaats een haas, meel, sigaren, een Brabantse mik en goudreinetten mee naar huis.

21 april 1942

Het strand van Den Helder tot Hoek van Holland wordt verboden gebied: de heer Staf (na de oorlog minister van

Defensie) is het gelukt een honderdtal boeren om te praten om zich als 'Oostlandboer' in Rusland te vestigen; op 2 mei wordt de 'Jodenster' verplicht; op 15 mei moeten zich ongeveer 2000 officieren voor krijgsgevangenschap melden; in juni mogen de Joden na acht uur 's avonds niet meer op straat en op de 22e moeten zij hun fietsen inleveren.

Volgens ons kan de oorlog nog maar enkele maanden duren, maar ondertussen is wel het eerste jodentransport naar Auschwitz vertrokken . . .

1 juli 1942

De Duitse voorschriften voor wat betreft de uitvoer van aardappelen, tarwe, groente en fruit zijn nog van kracht. De Haarlemmermeer wordt door personeel van de CCD (Crisis Controle Dienst), de marechaussee en de gemeentepolitie soms geheel afgegrensd.

Deze keer sta ik alleen bij de brug. Het geijkte punt voor de controle. Iedereen die voedsel naar Amsterdam wil vervoeren, moet worden teruggestuurd, luidt de opdracht.

Daar sta je in vol ornaat. Je bent 'fout' als je ze terugstuurt. Als de NSB-baas in de buurt is, is het niet mogelijk een oog dicht te doen. De commandant weet gelukkig niet dat een eindje verderop een mannetje woont dat de mensen voor een kwartje overroeit. Maar je kunt niet altijd de tip van dat pontje geven. NSB'ers staan te kijken hoe ik mijn werk doe.

Ik stuur twee vrouwen terug die met een afgeladen fiets zijn komen aanlopen. Huilend gaan ze de brug af. Een soldaat in uniform van de Luftwaffe gaat erheen. Hij neemt de fiets over en wil de brug passeren. Wel verdomme. Wordt-ie helemaal mooi. Sta ik de Duitse voorschriften uit te voeren en zal die rot-mof me dwarsbomen. Ik houd hem tegen. Hij begint tegen me te schelden. Van de beginnende ruzie maken de vrouwen gebruik. Ook anderen rui-ken hun kans.

De Duitser intussen vindt mij een lafaard en bedreigt me met zijn bajonet. Dan schiet iemand te hulp. De soldaat verdwijnt in het café. Ik vind dat een passerende Feldwebel me moet helpen even iets recht te zetten. Teveel mensen hebben gezien en gehoord wat er zich afspeelde. De Feldwebel spreekt de soldaat aan en komt later bij mij. Of ik Nationaal Socialist ben. De soldaat blijkt een vroegere collega-inrang van de Feldwebel. Hij is gedegra-

*Reichsführer Himmler spreekt personeel van het Politiebataljon Amsterdam toe.
(Foto: RIOD)*

101 marechaussees '40-'45 opgenomen in 'Gulden Boek'

APELDOORN. — Op 1 september heeft de commandant van de Koninklijke Marechaussee een lijst in ontvangst genomen met 101 in Nederland in het verzet omgekomen marechaussees. Tevens zullen zes namen van marechaussees die in de meidagen van 1940 het leven lieten en twaalf uit Engeland (van wie er acht het slachtoffer werden van het Englandspiel) in het 'Gulden Boek' van Het Wapen worden opgenomen.

Het Gulden Boek bevatte tot dan toe uitsluitend de namen van de omgekomen marechaussees die bij de 'koninklijke' in Engeland hadden gediend en niet die van de in de oorlog gebleven mensen die in Nederland doordienenden in een or-

ganisatie die het predicaat 'koninklijke' was kwijtgeraakt en onder burgerlijk bestuur was geplaatst. Een standpunt dat in 1969 nog eens uitdrukkelijk werd bevestigd. Vanaf 1980 veranderde de leiding, wellicht onder invloed van de oplevende belangstelling voor de periode 1940-'45 en de instelling van het Verzetsherdenkingskruis, van mening. Ze besloot alsnog de namen van de in het verzet gevallen in het Gulden Boek op te nemen. Als eersten werden 53 oud-leden van de voormalige Politietroepen — 25 ervan dienden na de inval verder bij de marechaussee — ingeschreven. Onlangs volgden de marechaussees uit het verzet. Elf van hen waren afkomstig van de vooroorlogse Rijksveldwacht, 25 dienden al bij de inval als marechaussees en 65 ex-militairen die voor 1 juni '41 dienst namen en dus de cursus op Schalkhaar niet hebben gevolgd.

misschien ook Duitsers gewaar-schuwd om een nieuwe premie te krijgen? Plat op de grond en in doodsan-gst hebben de mensen afgewacht. Totdat een kind begint te hoesten en een lichtschijnsel hen ontdekt. Het lichtschijnsel van de lantaarn van de collega. Een boer in de buurt blijkt hen te willen opnemen. De NSB-veldwach-ter in de buurt ontdekt later een van de vluchtelingen die een brief gaat posten. Hij heeft een persoonsbewijs. Maar is de 'J' niet goed weggewerkt of is het iets anders dat de veldwachter argwanend maakt? De man moet ver-tellen waar hij vandaan komt en hoe hij aan de fiets is gekomen. Hij mag gaan. Z'n persoonsbewijs wordt gecontro-leerd. Maar hij neemt geen risico meer en vertrekt met zijn gezin op eigen ge-legenheid. Een bejaard echtpaar blijft achter. De NSB-veldwachter is een be-dreiging geworden voor de politie-mensen die de vluchtelingen hebben geholpen.

Het Joodse echtpaar wordt onderge-bracht in een grafkelder in de omge-ving van de boerderij. De veldwach-ter, op een dwaalspoor gebracht, heeft ondertussen de Duitsers laten weten dat er joden aan de grens zijn gesignaleerd. Het echtpaar wil naar

deerd tot soldaat. Wegens hulp aan Nederlanders. Als ik hem rapporteer, komt hij of aan het Oostfront terecht of voor het vuurpeloton. Ik neem graag genoegen met zijn excuses.

Op 28 juli krijgen Amsterdammers van 9 tot 4 uur de gelegenheid hun fietsen bij de Duitse Wehrmacht in te leveren. Bij niet voldoen aan de oproep stelt men zich bloot aan ernstige strafmaat-regelen. De oproep is getekend door burgemeester Voûte van Amsterdam.

15 november 1942

Ik ben opnieuw gestationeerd in Bra-bant. Smokkelaars brengen tabak, bo-ter, kaas, vlees en ook paarden over de grens. Maar ook anderen willen de grens passeren: Joodse landgenoten, jongelui die naar Engeland onderweg zijn, Franse krijgsgevangenen die van-uit Duitsland naar hun vaderland terug willen. Nederlanders die in Frankrijk te werk waren gesteld proberen via de groene grens naar Nederland terug te keren.

Een collega komt terug van patrouille. Hij is erg nerveus. Hij heeft in de bos-sen vijf Joodse mensen gevonden. Ze zijn door een goedbetaalde 'gids' ge-bracht om hen over de grens te bren-gen. De gids blijkt na aankomst ver-dwenen. Maar heeft deze verrader

Zuivering. (Foto: RIOD)

Amsterdam waar het over contacten beschikt. Als zij eenmaal daar zijn, kunnen zij goed voor zichzelf zorgen, zeggen ze.

Ik beloof hen naar Tilburg te brengen. Maar eerst moet de toestand in de omgeving rustiger worden. De veldwachter kan nog steeds op de loer liggen. Ik zal mijn vriendin 'Grietje' inschakelen. Zij moet de familie naar de hoofdstad begeleiden.

Het dochtertje van de boer brengt mij 's avonds naar de grafkelder. Deze keer om de reis naar Amsterdam te bespreken. Het wordt een gesprek met wanhopige mensen. 's Avonds om een uur of tien kom ik er aan om te vertellen dat ik hen de volgende morgen vroeg zal afhalen. Het lijkt alsof ze mijn plannen niet met vreugde ontvangen. Ze zijn erg stil. De man vindt het niet nodig verdere risico's te nemen. „Kom morgen niet om ons te halen. Dan zijn we er niet meer!” Het echtpaar beschikt over capsules die ze kunnen innemen. Ik ben het niet met hun voornemens eens en ik overtuig hen. Na een doorwaakte nacht vertrekken we de volgende morgen om kwart voor zeven. 'Grietje' wacht ons op. Op mijn kostadres kleed ik me later snel om in uniform.

Ik wil naar de boerderij om de mensen te vertellen, dat alles goed is verlopen. Op een afstand reeds zie ik dat de Grüne Polizei om de boerderij loopt. De boerin staat met haar kinderen tegen de muur. Ik kan alleen maar doen alsof er niets aan de hand is. Bevend rijd ik door. Op mijn woonadres hoor ik dat de boer gearresteerd is. Z'n vrouw vertelt me 's avonds dat de Duitse politie die morgen, tien minuten na ons vertrek, een inval heeft gedaan. De boer wordt na drie weken ontslagen uit gevangenschap.

Via het Rode Kruis verneem ik dat het echtpaar dat ik op die zondagochtend naar Tilburg heb gebracht, op 5 april 1944 naar het concentratiekamp Theresienstadt overgebracht en daar overleden is.

Heb ik er goed aan gedaan hen van zelfmoord te laten afzien?

13 mei 1943

Er is een nieuwe Duitse verordening afgekomen. Alle radiotoestellen moeten worden ingeleverd. De Nederlanders luisteren te veel naar de 'Engelse zender'. De marechaussee wordt ingeschakeld voor de bewaking van de ingeleverde toestellen. Wij kunnen de

Begrafenis van een
SS-Politieofficier.
(Foto: RIOD)

zaak niet in de brand steken, vinden we. Verschillende toestellen hebben we, aan de hand van het adres op de labels aan de toestellen, weer thuis kunnen brengen. De eigenaren hadden immers al het bewijs dat ze een toestel hebben ingeleverd. Voor de rest wordt er naar hartelust gesaboteerd. We vernielen en maken lampen en bedradingen kapot. Zijn het grote verzetsdaden? We hadden het gevoel dat we iets deden!

De jacht op joden, illegale werkers en onderduikers gaat ondertussen gewoon door.

Mannen tussen de 18 en 35 jaar moeten zich voor arbeidsinzet melden; 3600 studenten worden opgepakt en via Ommen naar Duitsland afgevoerd; er mogen zich in Amsterdam geen joden meer buiten het 'Sperrgebiet' bevinden; op 26 mei vindt er een grote razzia op joodse landgenoten plaats: 13.000 worden op transport gesteld; eind april moeten alle Nederlandse militairen zich voor krijgsgevangenschap melden. Ga je niet, dan word je gehaald. De Marechaussee is er een geschikt apparaat voor. En daar sta je dan met een telexbericht in de zak om een landgenoot op te halen voor gevangenschap. Wat een baan!

1 juli 1943

Mijn illegale werk is zo geheim dat alleen mijn vader ervan weet. Van hem krijg ik aanwijzingen. Hij heeft in Duitsland gewerkt en kent de mentaliteit. Hij zegt tegen mij: „Jongen, als ze mij oppakken voor jouw verzetswerk, dan zullen ze wel een oproep in de krant zetten om het jou te melden. Dan zal er ook bij staan, dat ik zal worden doodgeschoten als jij je niet meldt. Doe je dat, dan zullen we het beiden niet meer overleven. Beloof me nu al dat je jezelf nooit zult aangeven!” Ik heb het mijn vader beloofd en gedacht: „We zien wel.”

We zitten in de periode dat artsen worden gearresteerd. Zij weigeren mee te werken aan de verdere verkrachting van mensenrechten en houden vol tot de dood er misschien op volgt; we komen aan het eind van de razzia's op joodse landgenoten; de Landwacht, een Nederlandse hulppolitie bestaande uit NSB'ers en oud-SS'ers, is in oprichting.

Reeds enige tijd ben ik betrokken bij het inlichtingenwerk. De gegevens rond het vliegveld Schiphol zijn belangrijk voor de geallieerden. Een sergeant-vliegenier verzamelt ze. Sa-

men met zijn vrouw willen we een lijn naar Engeland opbouwen. De piloot zal een zelfstandige route nemen en ik zal zijn vrouw naar België brengen. Na de thee stellen ze me voor, dat ik me zal melden bij de SS om vanaf de Duitse kant van het front in Rusland voor de geallieerden inlichtingen te verzamelen. Maar ik zie me al lopen in dat gehate SS-uniform. De leiding van de verzetsgroep is het er niet mee eens dat ik ga. Ze hebben me in Nederland nodig, zeggen ze.

Het geluk is met me. Ik word deel van de lijfwacht van de Polizei-Kommandeur in Amsterdam. Er zijn al verschillende aanslagen op hoge marechaussee-functionarissen gepleegd. De baan biedt een mooie mogelijkheid om inlichtingen te verzamelen. Telexberichten verduisteren, de namen van foute collega's noteren, telefoonaansluitingen afluisteren, binnengekomen post onderscheppen.

Daar krijg ik het met de dag drukker mee. Gelukkig heb ik een 'dummy'. Die collega doet alle diensten voor mij, als ik weg moet. Hij zet dan mijn naam op die dienstlijst, zodat het dan lijkt alsof ik gewoon mijn werk doe.

13 november 1943

De Landwacht is opgericht. Ze krijgen jachtgeweren als wapen en daarom worden ze 'Jan Hagel' genoemd.

Er wordt gewerkt aan de nieuwe lijn naar Engeland. De besprekingen hoe de vluchtlijn georganiseerd gaat worden, vinden op mijn kamer plaats. Ik zal ook in de toekomst de route naar de Belgische grens voor mijn rekening nemen.

1 januari 1944

Ik vertrek met een verkenner om haar naar de grens te brengen. Tijdens besprekingen heeft men mij meerdere malen het voorstel gedaan om mee naar Engeland te gaan. Ik had er wel zin in gehad. Ik had best vliegenier willen worden. In Engeland heeft men jachtvliegers nodig. Maar er is werk genoeg te doen in Holland.

Het is onrustig aan de grens. De patrouilles zijn verscherpt. Ik maak geen gebruik van de mogelijkheid om me te laten helpen de grens te passeren. Ik denk het alleen te kunnen.

'Halt'. Twee Duitsers houden ons onder schot. Ik vertel de edelgermaan dat het Nieuwjaar is. Dat ik hier altijd aan de grens heb gediend en nu iemand aan de andere kant van de

grens nieuwjaar wil wensen. We worden teruggestuurd. Opnieuw klinkt 'Halt'. Ik ben voorbereid op een schietpartij. Ik loop terug en zie dat er een Feldweibel bijgekomen is. Weer controle, weer verhoor . . . weer mazzel. De boer, die ook de joden had geholpen, laat zijn kinderen de omgeving verkennen. We komen op een goed adres in Poppel in België aan. Daar rollen ook een stuk of acht smokkelaars het café binnen. De Duitsers zitten hen op de hielen. Ik krijg de schrik in de benen. De Duitsers mogen ons niet zien. De smokkelaars worden naar boven gestuurd. De lichten zijn gedoofd. Het is stil in huis. Ik haal mijn wapen voor de dag. Als er een mof de keuken binnenkomt, is het met hem gedaan. Het zal de eerste niet zijn. Maar er komt niemand opdagen.

De vrouw die ik heb begeleid, wordt later in Parijs gearresteerd. Ze zal de concentratiekampen overleven. Haar man, die op eigen gelegenheid aan de reis is begonnen, wordt bij Tours gepakt. Hij overlijdt in het strafkamp. Veertien dagen later worden 74 vrouwelijke gevangenen in één cel in het kamp Vught opgesloten. Tien ervan komen daarbij te overlijden.

28 februari 1944

Sinds kort wordt op De Varenkamp in Bilthoven les gegeven aan Landwachters. Mijn baas gaat er zo nu en dan op bezoek. Je wordt er met 'Hou Zee Kameraad' begroet.

1 maart 1944

Er is pas bekend geworden dat daders van roofovervallen op gemeentehuizen en distributiekantoren standrechtelijk zullen worden gevonnist.

In Bunschoten wordt een poging ondernomen het distributiekantoor te plunderen. Verzetsmensen gaan naar het huis van de plaatselijke opperwachtmeester van de marechaussee om de sleutel van het gebouw te halen. Hij weigert mee te werken. De opper wordt tweemaal door de borst geschoten, maar gaat niet dood. Ik word als lijfwacht aan hem toegevoegd. Men is bang voor verdere maatregelen van het verzet. Het duurt een weekje voordat de collega-marechaussees mij enigszins vertrouwen.

15 juli 1944

Twee overvallen op het Huis van Bewaring aan de Weteringschans in

Amsterdam zijn mislukt.

Ik werk nog steeds voor de verzetsgroep en de KP, hoewel de kansen op arrestatie stijgen. Veel vrienden uit het verzet zijn al aangehouden. De top van de verzetsgroep is verzocht de illegale werkzaamheden te stoppen. Dan zou over het lot van een twintigtal ter dood veroordeelde vrienden kunnen worden onderhandeld. We hebben lang over het voorstel gepraat. Mijn mening is ook gevraagd. Ik vind dat ik vrijwillig deelneem aan het verzetswerk „Als ik gepakt wordt, waarom zul jij dan stoppen . . . ?”

9 augustus 1944

De leiding van onze verzetsgroep heeft haar beslissing genomen. Ons illegaal werk gaat door.

Drieëntwintig vrienden van ons worden in Vught gefusilleerd. Kort hierna heb ik een gesprek met iemand van de leiding over liquidatie van landverraders. Ik ben er voor om de landverrader die het verdient, te doden. Ik had al zoveel van mijn vrienden verloren. Mijn gesprekspartner vindt dat er gewikt en gewogen moet worden. Er moet een 'vonnis' zijn. Er zal bij de beslissing over leven en dood in elk geval een officier van justitie, een rechter of een geestelijke betrokken moeten zijn. Het gesprek is mij altijd bijgebleven.

1 september 1944

De geallieerden rukken op. Brussel is bevrijd. De vijand raakt in paniek. In Vught worden zestig gevangenen doodgeschoten.

5 september 1944

Dolle Dinsdag. Vele Duitsers en NSB'ers slaan op de vlucht. Russen hebben de aanval op Warschau ingezet.

In Nederland wordt de uitzonderingstoestand afgekondigd. Na achten 's avonds mag niemand meer op straat. Op 7 september wordt de levering van brandstof aan particulieren stopgezet. Op 10 september komt Prinses Juliana in Engeland aan.

De 'september-artiesten' doen hun intrede in het verzet. Velen denken dat de oorlog spoedig is afgelopen. Ze zullen nog even laten zien welke goede Nederlanders ze zijn. Het brengt gevaar met zich voor de echte verzetsdeelnemer.

men met zijn vrouw willen we een lijn naar Engeland opbouwen. De piloot zal een zelfstandige route nemen en ik zal zijn vrouw naar België brengen. Na de thee stellen ze me voor, dat ik me zal melden bij de SS om vanaf de Duitse kant van het front in Rusland voor de geallieerden inlichtingen te verzamelen. Maar ik zie me al lopen in dat gehate SS-uniform. De leiding van de verzetsgroep is het er niet mee eens dat ik ga. Ze hebben me in Nederland nodig, zeggen ze.

Het geluk is met me. Ik word deel van de lijfwacht van de Polizei-Kommandeur in Amsterdam. Er zijn al verschillende aanslagen op hoge marechaussee-functionarissen gepleegd. De baan biedt een mooie mogelijkheid om inlichtingen te verzamelen. Telexberichten verduisteren, de namen van foute collega's noteren, telefoonaansluitingen afluisteren, binnengekomen post onderscheppen.

Daar krijg ik het met de dag drukker mee. Gelukkig heb ik een 'dummy'. Die collega doet alle diensten voor mij, als ik weg moet. Hij zet dan mijn naam op die dienstlijst, zodat het dan lijkt alsof ik gewoon mijn werk doe.

13 november 1943

De Landwacht is opgericht. Ze krijgen jachtgeweren als wapen en daarom worden ze 'Jan Hagel' genoemd.

Er wordt gewerkt aan de nieuwe lijn naar Engeland. De besprekingen hoe de vluchtlijn georganiseerd gaat worden, vinden op mijn kamer plaats. Ik zal ook in de toekomst de route naar de Belgische grens voor mijn rekening nemen.

1 januari 1944

Ik vertrek met een verkenner om haar naar de grens te brengen. Tijdens besprekingen heeft men mij meerdere malen het voorstel gedaan om mee naar Engeland te gaan. Ik had er wel zin in gehad. Ik had best vliegenier willen worden. In Engeland heeft men jachtvliegers nodig. Maar er is werk genoeg te doen in Holland.

Het is onrustig aan de grens. De patrouilles zijn verscherpt. Ik maak geen gebruik van de mogelijkheid om me te laten helpen de grens te passeren. Ik denk het alleen te kunnen.

'Halt'. Twee Duitsers houden ons onder schot. Ik vertel de edelgermaan dat het Nieuwjaar is. Dat ik hier altijd aan de grens heb gediend en nu iemand aan de andere kant van de

grens nieuwjaar wil wensen. We worden teruggestuurd. Opnieuw klinkt 'Halt'. Ik ben voorbereid op een schietpartij. Ik loop terug en zie dat er een Feldwebel bijgekomen is. Weer controle, weer verhoor . . . weer mazzel. De boer, die ook de joden had geholpen, laat zijn kinderen de omgeving verkennen. We komen op een goed adres in Poppel in België aan. Daar rollen ook een stuk of acht smokkelaars het café binnen. De Duitsers zitten hen op de hielen. Ik krijg de schrik in de benen. De Duitsers mogen ons niet zien. De smokkelaars worden naar boven gestuurd. De lichten zijn gedoofd. Het is stil in huis. Ik haal mijn wapen voor de dag. Als er een mof de keuken binnenkomt, is het met hem gedaan. Het zal de eerste niet zijn. Maar er komt niemand opdagen.

De vrouw die ik heb begeleid, wordt later in Parijs gearresteerd. Ze zal de concentratiekampen overleven. Haar man, die op eigen gelegenheid aan de reis is begonnen, wordt bij Tours gepakt. Hij overlijdt in het strafkamp. Veertien dagen later worden 74 vrouwelijke gevangenen in één cel in het kamp Vught opgesloten. Tien ervan komen daarbij te overlijden.

28 februari 1944

Sinds kort wordt op De Varenkamp in Bithoven les gegeven aan Landwachters. Mijn baas gaat er zo nu en dan op bezoek. Je wordt er met 'Hou Zee Kameraad' begroet.

1 maart 1944

Er is pas bekend geworden dat daders van roofovervallen op gemeentehuizen en distributiekantoren standrechtelijk zullen worden gevonnist.

In Bunschoten wordt een poging ondernomen het distributiekantoor te plunderen. Verzetssensen gaan naar het huis van de plaatselijke opperwachtmeester van de marechaussee om de sleutel van het gebouw te halen. Hij weigert mee te werken. De oper wordt tweemaal door de borst geschoten, maar gaat niet dood. Ik word als lijfwacht aan hem toegevoegd. Men is bang voor verdere maatregelen van het verzet. Het duurt een weekje voordat de collega-marechaussees mij enigszins vertrouwen.

15 juli 1944

Twee overvallen op het Huis van Bewaring aan de Weteringschans in

Amsterdam zijn mislukt.

Ik werk nog steeds voor de verzetsgroep en de KP, hoewel de kansen op arrestatie stijgen. Veel vrienden uit het verzet zijn al aangehouden. De top van de verzetsgroep is verzocht de illegale werkzaamheden te stoppen. Dan zou over het lot van een twintigtal ter dood veroordeelde vrienden kunnen worden onderhandeld. We hebben lang over het voorstel gepraat. Mijn mening is ook gevraagd. Ik vind dat ik vrijwillig deelneem aan het verzetswerk „Als ik gepakt wordt, waarom zul jij dan stoppen . . . ?”

9 augustus 1944

De leiding van onze verzetsgroep heeft haar beslissing genomen. Ons illegaal werk gaat door.

Drieëntwintig vrienden van ons worden in Vught gefusilleerd. Kort hierna heb ik een gesprek met iemand van de leiding over liquidatie van landverraders. Ik ben er voor om de landverrader die het verdient, te doden. Ik had al zoveel van mijn vrienden verloren. Mijn gesprekspartner vindt dat er gewikt en gewogen moet worden. Er moet een 'vonnis' zijn. Er zal bij de beslissing over leven en dood in elk geval een officier van justitie, een rechter of een geestelijke betrokken moeten zijn. Het gesprek is mij altijd bijgebleven.

1 september 1944

De geallieerden rukken op. Brussel is bevrijd. De vijand raakt in paniek. In Vught worden zestig gevangenen doodgeschoten.

5 september 1944

Dolle Dinsdag. Vele Duitsers en NSB'ers slaan op de vlucht. Russen hebben de aanval op Warschau ingezet.

In Nederland wordt de uitzonderingstoestand afgekondigd. Na achten 's avonds mag niemand meer op straat. Op 7 september wordt de levering van brandstof aan particulieren stopgezet. Op 10 september komt Prinses Juliana in Engeland aan.

De 'september-artisten' doen hun intrede in het verzet. Velen denken dat de oorlog spoedig is afgelopen. Ze zullen nog even laten zien welke goede Nederlanders ze zijn. Het brengt gevaar met zich voor de echte verzetsdeelnemer.

8 september 1944

Er moet iemand naar Rotterdam gebracht worden die moet gaan praten over een aan te leggen geheime telefoonlijn tussen het bevrijde Zuiden en Noord-Nederland. De opper die me altijd wil helpen, staat me ook nu weer bij met de levering van een motor met zijspan. Hij is ingedeeld bij de verkeersdienst van de marechaussee aan de Vijverstraat en zorgt dat ik een vervoermiddel krijg en de bijbehorende papieren. Ik vervoer mijn 'gevangene' naar de Maasstad.

Een paar dagen later. Het is een uur of zeven 's avonds als de telefoon rinkelt. Er moet iemand geliquideerd worden. Die avond nog. „Anders vallen er morgen brokken!” Normaal worden deze acties door minstens twee, maar beter nog, door drie man uitgevoerd. Nu ga ik alleen. Het is de tweede maal dat ik zo'n karwei moet uitvoeren zonder hulp. Ik kan geen collega bereiken die me kan assisteren. Ik kan me niet voorbereiden. Heeft de gevonniste het verdiend om gedood te worden?

Het is een verrader, dat weet ik. Hij weet het adres van een verzetsman die is ondergedoken. Maar een mens blijft het! 'Grietje' neemt met een handdruk afscheid bij de deur. Ze zal op me wachten, zegt ze.

Ik sta een kwartiertje te wachten op een plaats langs een stille landweg. Ik zie een fietser aankomen. Ik stap op de fiets en rijd vlak langs die andere. Het is niet de man die ik nodig heb. Er komt weer iemand aan. In het voorbijgaan zie ik dat dat degene is die ik zoek. Ik draai me om. Schiet vier of vijf maal. Hij moet op slag dood zijn geweest. Het is verschrikkelijk om te doen. Zo voel ik het ook later nog. Maar had ik het niet gedaan, dan waren anderen — misschien ik zelf ook wel — voor de bijl gegaan! Thuisgekomen lijkt het alsof ik gekleed een rivier ben overgezwommen. Dat zijn geen dingen om trots op te zijn. Beulswerk is het!

20 september 1944

De 'Slag om Arnhem' is al enkele dagen aan de gang. Ik moet naar Tiel met inlichtingen voor het bevrijde deel van Nederland aan de overkant van de Waal. Ik krijg de kans om met een nachtelijke patrouille van de geallieerden de rivier over te steken naar de vrijheid. De verleiding is groot. Daar kunnen de moffen me niets meer maken. Maar m'n vrienden in Amsterdam

weten dan niet wat er met me gebeurd is. Ze kunnen wel denken dat ik gepakt ben. Ik besluit terug te gaan. Over veertien dagen zijn we in Amsterdam ook bevrijd, denk ik.

De slag om Arnhem raakt ten einde. Het verzet in Tiel moet alle NSB'ers en andere landverraders weer vrijlaten. Die kennen nu alle namen van de goede politiemensen daar.

1 november 1944

Hoewel ik weinig op m'n werk ben wordt het toch tijd om onder te duiken. Ik word inmiddels verdacht van illegaal werk, sabotage, moord. Ik neem een paar dagen verlof 'om wat schoon goed van huis te halen' en verdwijnen.

De wintermaanden worden koud. De razzia's veelvuldig. Rauter heeft persoonlijk de leiding van een grote jacht in de Noordoostpolder. Er wordt verscherpt jacht gemaakt op illegale werkers. Als ze worden gepakt, worden ze zeer snel berecht of zonder berechting neergeknald. Onder ons zijn er veel die denken dat ze het eind van de oorlog niet meer zullen meemaken.

Het broodrantsoen wordt terruggebracht tot 500 gram per week. Dat is twee sneetjes per persoon per dag. De zwarthandelaar rekent f 560,— voor een mud aardappelen.

Electriciteitshuisjes en bunkers in Amsterdam krijgen het zwaar te verduren. Spoorlijnen, schepen, drijvende bokken en Wehrmachtsauto's worden opgeblazen.

10 januari 1945

Er is een grote sabotageactie tegen de Arbeidsinzet op handen. De Spiegelschool waar de namen van 72.000 mannen zijn verzameld, moet worden vernietigd. De ambtenaren, allemaal NSB'ers of vrijwilligers, moeten worden geliquideerd. De meest ervaren verzetsmensen worden ingezet. Contacten met de politie hebben ervoor gezorgd dat er geen politieman in de buurt van de school is. Ook in de straten, waar de mensen wonen die moeten worden doodgeschoten, zal geen politie zijn. Er zijn verzetsmensen geïnstrueerd om de politie te alarmen en naar gefingeerde adressen te dirigeren.

Anderen zijn aangewezen om brandmelders in te drukken en de brandweer de verkeerde kant op te sturen. De te liquideren persoon zal een enveloppe van de Arbeidsinzet in ont-

vangst moeten nemen. Drie of vier schoten in de borst zullen dan het einde van de ontvanger betekenen. In de tuin hebben we gewacht op de explosie.

Toen was de school niet meer.

Op 18 en 19 januari worden 180 Amsterdamse politiemensen gearresteerd; 113 van hen worden naar Duitsland afgevoerd.

1 februari 1945

Midden in de hongerwinter. Ik lig zwaar ziek op mijn onderduikadres bij 'Grietje'. Iemand heeft bij een mislukt wapenvervoer drie tegenstanders overhoop geschoten. Ik moet verdwijnen. Het nieuwe duikadres ligt op 700 meter afstand. We doen een half uur om het te overbruggen.

Als ik weer genezen ben wil ik weer aan mijn illegale werk beginnen. Het wordt een rampmaand. Vele van de beste vrienden in het verzet komen om. Ik sta doodsangsten uit bij eenvoudige opdrachten. Ben ik te lang ziek geweest?

Ik sta voor een nieuw begin.

26 maart 1945

Prins Bernhard maant de Binnenlandse Strijdkrachten geen zelfstandige acties te ondernemen. Het verzet krijgt de opdracht geen gewelddaden meer uit te voeren.

4 april 1945

Als je de mensen op straat moet geloven is Assen bevrijd, rukken troepen uit de richting Amersfoort al op richting Amsterdam. Bergen-Belsen is omsingeld en 20.000 gevangenen worden bevrijd. Arnhem is al van vijanden gezuiverd. Op de dag dat Groningen en Leeuwarden zijn bevrijd, zetten de moffen de Wieringermeer onder water!

29 april 1945

Om een uur of een verschijnen er transportvliegtuigen boven Amsterdam. In plaats van bommen, werpen ze voedsel af. Het is het mooiste bombardement van de oorlog. Er wordt gezwaaid, naar piloten geroepen, geboden.

4 mei 1945

Ik ben nog even op mijn onderduikadres. De bevrijding is op komst. We

moeten oppassen voor voortijdig vlagvertoon. Duitsers hebben al represailles uitgevoerd.

We mogen 's avonds niet op straat komen. Maar we zijn nieuwsgierig. Staan in de voordeur. Verderop in de straat lopen SS'ers. Mijn zwager geeft ons plotseling een duw. Op hetzelfde moment slaat er een kogel in de muur naast de deur.

5 mei 1945

Bevrijding!

Het is feest. Maar niet voor ons. We worden ingezet als een soort militaire politie in de Binnenlandse Strijdkrachten. Er gaan er ook naar het Bureau Nationale Veiligheid, of naar de Politieke Opsporings Dienst.

Wij gaan achter ondergedoken SD'ers aan. Veel van deze oorlogsmisdadigers hebben zich in Duitse land- of luchtmachtuniformen gestoken om te proberen op die manier als krijgsgevangene te worden behandeld.

We hebben geen tijd voor onszelf. Regelmatig komen we op het bureau bij elkaar. Daar horen we dat vrouwen die zich met Duitsers hebben opgehouden, worden kaalgeknipt, soms naakt worden uitgetkleed, door de teer geroeld en met kippeveren ingesmeerd. Het is een vernedering voor de verzetsman. Je wordt woedend. Daar heb je niet voor gevochten.

Zij behandelen mensen zoals de nazi's dat deden. De begrippen Recht en Vrijheid worden door Nederlanders met voeten getreden.

8 mei 1945

We zijn met een paar mensen onderweg naar 't Gooi om SD'ers op te sporen. In Hilversum stap ik uit. Ik vraag mijn passagiers op me te wachten. Ik loop de hei op. Daar ben ik als kind opgegroeid. Ik heb er 'indiaantje' gespeeld en achter konijntjes gejaagd.

Hoe het met mijn familie staat weet ik nog niet. Zullen ze het eind van de oorlog gehaald hebben? De bevrijdingszon staat hoog aan de hemel boven de heide waar mijn vader in elkaar is geslagen omdat hij weigerde de hoed voor een Duitse officier af te nemen. Ik zie als in een film mijn leven passeren. De jeugd op de hei, mijn tijd als marechaussee in de oorlog. Mijn gevallen vrienden uit het verzet komen naar voren. Enkelen zijn (nog) niet teruggekommen uit gevangenschap. Ik sta te huilen op de plaats waar ik als kind zo'n

plezier heb gehad. Waarom heeft dit alles moeten gebeuren? Ik zal die ervaringen niet meer kwijtraken. Ik wil het ook niet. Ik ontdek dat de bevrijding niet gelukkig maakt!

Het leven gaat door. Nu moet er gevochten worden om het land weer op te bouwen. De juiste man op de juiste plaats is ons beloofd.

Er waren al veel juiste mannen op veel juiste plaatsen, dat had de oorlog wel bewezen. Maar die plaatsen worden aan anderen uitgedeeld. Veel KP'ers hebben het idee dat ze niet meer zo gewenst zijn. Je hebt je best gedaan. Je bent terrorist geworden, inbreker, saboteur, dief en moordenaar. Wie terug gaat naar de militaire dienst, komt veelal onder commando te staan van iemand die zich vrijwillig voor krijgsgevangenschap heeft gemeld. Hun bevorderingen lopen van een lopende band. De oorlog is voorbij! Een paar dagen later zitten we, een man of zeven van het voormalige verzet bij elkaar. Komt er iemand binnen die roept: 'Wil er iemand een lintje?' Niemand stak zijn vinger op. Wij hebben niet gevochten voor lintjes . . .

KIJK, ACHTERAF IS HET GEMAKKELIJK PRATEN . .

Veertig jaar later

Het is 4 mei half twee 's middags. De poes geniet van het zonnetje en heeft een kuiltje in het linnen dak van de deux cheveaux gemaakt. Aan de vlaggemast in de voortuin in het Gooi hangt de nationale driekleur halfstok. Kas zit in de ruime woonkamer aan de eettafel tussen de vellen tekst met het verhaal over de oorlogsperiode. Hij heeft zich bereid verklaard antwoord te geven op vragen die er gezeten zijn bij het lezen van zijn belevenissen in de dubbelrol van politie-man-verzetsman.

Hoe voelde dat aan. Een uniform, in een periode waarin alles wat uniform droeg gewantrouwd diende te worden en anderzijds het gevoel oorlog te moeten voeren tegen die overheid die hier de dienst was komen uitmaken?

„Denk erom dat ik me rot voelde, toen ik die vrouw haar kinderen hoorde waarschuwen voor de 'nieuwe orde', toen ik kwam aanfietsen. Om maar niet eens te praten over de confrontatie met de gevangenen van het kamp Amersfoort. Wisten die mensen veel wat er voor kerel in dat pak stak. Dat pak bood de mogelijkheid te doen wat gedaan moest worden. Ik had een salaris, een goed kosthuis, een pistool en een prima legitimatie. Beter onderdak was er voor iemand die de keuze had gemaakt die ik maakte eigenlijk niet . . .”

Westerbork.

(Foto: RIOD)

Hoe komt een 20-jarige tot de beslissing om 'niets voor die moffen te doen'. Om in een later stadium zich zelfs met levensgevaar in te zetten? Is dat Vaderlandsliefde?

„Ach, wat heet vaderlandsliefde? Het heeft te maken met een gevoel voor Vrijheid. Vrijheid in denken, vrijheid van godsdienst enzovoort. Het heeft ook te maken met Recht. Wat deden de Duitsers hier? Wat hadden wij hen gedaan? Ik zet mijn hek toch ook geen paar meter verder bij de buurman zijn tuin in.

Het is 'buurmans' tuin, onze straat, ons dorp, ons land. Er werden delen van het land gebombardeerd en (later) mensenrechten verkracht . . .”

In het dagboek wordt met eerbied over 'onze Joodse landgenoten' gesproken . . .

„Ik had gehoord van de 'Kristallnacht' en ik had ook uit andere verhalen vernomen hoe Hitler tegenover de Joden stond. Ik kon vermoeden hoe de bezetter hier in Nederland te keer zou gaan. Dat maakte me ongerust. Net zoals ik me nu kwaad maak als een Turkse landgenoot tot boosdoener wordt gemaakt. Straks komt er iemand die vindt dat alle Rooms-Katholieken of Protestanten of roodharigen een kopje kleiner moeten worden gemaakt . . .”

Was een andere keus mogelijk geweest?

„Kijk, achteraf is het makkelijk om te

zeggen dat had ik wél, dat had ik níét gedaan. Ik ga naar de politie en ik krijg op het depôt in Apeldoorn een normale opleiding bij de marechaussee. Stel nou dat ik een jaar later bij de politie had gewild en in Schalkhaar was terechtgekomen? Stel nou eens dat ik toen getrouwd was geweest en kinderen had gehad om voor te zorgen? Ik zeg niet dat ik níét bij de politie was gebleven. Omdat ik het niet weet . . .”

De keus die u hebt gemaakt heeft tot gevolg gehad, dat u hebt moeten beslissen over leven en dood. Als KP'er hebt u mensen 'onschadelijk moeten maken'. In gewoon Nederlands: u hebt mensen doodgeschoten . . . Anderen geïnstrueerd hoe het te doen . . . Hebt u het gevoel dat u ooit te ver bent gegaan?

„Rotkarweien waren het. Aanvankelijk deden we dat op eigen houtje. Liefst met een paar man, zodat je de verantwoordelijkheid wat kon spreiden. Later maakten we gebruik van onze inlichtingendiensten, die we o.a. bij de Amsterdamse politie hadden. Die gingen de gangen van SD'ers na. Als duidelijk werd dat er iemand omgelegd moest worden, dan gebeurde dat. Nog later werd er van tevoren overleg gepleegd. Er werd een commissie in betrokken waarin ook een rechter, een officier van justitie en een geestelijke zitting hadden.

Met de uitspraak van die mensen kwam dan de baas bij je. Ik zou niet willen beweren dat er nooit ongelukken

zijn gebeurd. Ik vraag me nog wel eens af of sommige liquidaties nodig zijn geweest. Maar toen vond je dat het moest gebeuren. Om anderen — of jezelf — te beschermen . . .”

Van jullie sabotagedaden werden soms onschuldigen de dupe . . .

„Ja. Onder hen waren vrienden van mij. Toch gebeurde het. We waren in oorlog. En onze vijand schoot toch wel . . .”

Als u nu terugkijkt, vindt u dan dat het het allemaal waard is geweest wat u hebt gedaan?

„Ik heb mijn vrienden uit het verzet wel eens gevraagd of we het weer zouden doen. Ik vermoed dat ik er zo weer in betrokken ben. Stel dat de Rus, de Chinees of de Belg hier is binnengevallen en iemand belt bij me aan met het verhaal dat-ie rot zit en een paar dagen moet verdwijnen. Moet ik dan zeggen: neem maar een tentje en ga maar in het plantsoen zitten? Ik zal hem in huis nemen. Omdat medemenselijkheid in het geding is. Op het moment dat hij bij mij onderduikt, ben ik ook in gevaar. Ik ben erbij betrokken. Maar ik denk dat ik het weer zal doen. En of het het allemaal waard is geweest. Jazeker. Ik heb nog te weinig gedaan, vind ik. We hadden de bezetter nog meer dwars moeten zitten . . .”

Trompetters op 'De Varenkamp' te Bilthoven. (Foto: privébezit)

Uit het laatste deel over uw ervaringen meteen na de oorlog spreekt te-leurstelling. Jullie weigeren een lintje. Er wordt iets gezegd over juiste mensen op juiste plaatsen. Over officieren bij de marechaussee die — na krijgsgevangenschap — terugkomen en hun carrièrekansen weer benutten. Wat hebt u van de oorlogsperiode overgehouden?

„In de oorlog heb ik geen moment gedacht aan wat er na de oorlog met ons zou gebeuren. De gedachte was: dat zien we dan wel en het komt vast allemaal goed. Maar dat liep anders. Bij de bevrijding kwamen bijvoorbeeld ook de z.g. 'Meikevers' boven de grond: de vaderlanders die zich de gehele oorlog zeer koest hadden gehouden en nu wilden aantonen dat ze goed waren. Voor een groot deel waren zij verantwoordelijk voor de excessen die er bij de bevrijding plaatsvonden. Het kaalscheren ontkleden van vrouwen bijvoorbeeld. Nazimethoden waren dat. Ik heb toen gezegd, dat ik de mensen die zich op die manier, uit naam van de vrijheid, aan anderen vergrepen, als nazi zou behandelen.

Ach, en wat die medailles betreft: het is algemeen bekend dat onze groep in aanmerking zou komen voor een hoge koninklijke onderscheiding. En misschien hadden we die ook wel willen ontvangen. Maar de manier waarop de onderscheiding werd aangekondigd was voor ons aanleiding om te weigeren.

Ik denk inderdaad dat er in onze groep mensen zaten die na de bevrijding aanspraak hadden kunnen maken op bepaalde posities in de maatschappij. En wat mezelf betreft: ik heb met al m'n activiteiten geen half streepje verdiend. Was het dan zo nodig geweest dat ik bijvoorbeeld officier was geworden? Nee, maar wel leuk! En voor de rest... Ach, ik heb leuk gediend. Ik ben de dienst uitgegaan als adjudant en heb daarvan nu een leuk pensioen. Van m'n ervaringen heb ik wel iets overgehouden, waar ik erg voorzichtig mee ben. Ik moet oppassen niet boos te worden. Als iemand me te na is gekomen, breekt er iets in me waar ik geen baas over ben."

Zou u kunnen staan tussen de mensen op de Dam, waar alle gevallen van in en na de oorlog worden herdacht?

„Voor mij ligt mijn eigen maatje het dichtst aan mijn hart. Ik elk Duits dorp staat wel een gedenkteken. En de jongens die daar herdacht worden, zijn

*Ben ondergedoken
ik heb het pistool meegenomen
met 16 patronen + leg. dw.*

W. W. W.

niet allemaal nazi's of andere rotjongens geweest. Het zijn bovendien de doden van de mensen die daar staan. Ik vind dat ik de plicht heb even te blijven staan als er een herdenkingsplechtigheid plaatsheeft. En als de sfeer je daar niet bevalt, dan denk je maar even aan de eigen doden..."

Herdenk je...?

„Tweemaal ben ik op de 4e mei ergens geweest waar gevallen werden herdacht. Ik kan er niet bij zijn. Het grijpt me teveel aan. Ik heb ook nog een poosje voor de Stichting '40 — '45 gewerkt. Geprobeerd iets te doen voor verzetsmensen en slachtoffers van de oorlog. Ik ben ermee gestopt, want al die herinneringen, al die ellende, deden me teveel. Nee, ik blijf wel hier. We kijken misschien samen wel naar de reportage op de televisie. En misschien moet ik wel even naar buiten zo nu en dan."

Verantwoording

De serie 'Politie in Bezettingstijd' is tot stand gekomen dankzij de medewerking van velen die in de oorlog een rol bij de politie hebben gespeeld. Dank verdienen ook de velen die uit privé-verzamelingen foto's en documenten ter beschikking hebben gesteld. Een groot deel van de reproducties is gemaakt door de RP-fotografen Co Coemans en Jos Schalkwijk van 'De Weijert' in Apeldoorn. Erkentelijkheid geldt de medewerking van het RP-museum te Apeldoorn, het museum van de Koninklijke Marechaussee te Buren, de medewerkers van de bibliotheken van het Politiestudiecentrum te Warnsveld, van de Nederlandse Politie Academie te Apeldoorn, van de gemeentepolitie te Amsterdam, het personeel van het semi-statisch archief van het ministerie van Justitie en — in het bijzonder — van het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie te Amsterdam.

(KA/BH)

Korpsjaarverslag 1985:

Roeien met de riemen

VOORBURG. — Anti-kernwapendemonstraties en het bezoek van de Paus aan Nederland hebben geleid tot overschrijding van de materieelbegroting van het korps. Verschillende vervangingen moesten worden uitgesteld. De schaarste aan geldmiddelen had o.a. tot gevolg dat de aankoop van commandovoertuigen voor de ME en de AVD, auto's voor de aanhoudingseenheden en voor het vervoer van politiehonden moest worden uitgesteld. De aanschaf van een takelwagen en een auto voor het vervoeren van een weegbrug voor de Algemene Verkeersdienst en een rijdende smidse voor de beredenen moest tot 1986 worden doorgeschoven. Het aantal inzetbare voertuigen nam in 1985 af.

De uitgaven voor overwerk en onconvenianten waren er de oorzaak van dat ook het personeelsbudget werd overschreden.

Aldus het Jaarverslag van het korps Rijkspolitie 1985. 'Schaarste' is het trefwoord voor de teneur van de Financieel-economische verantwoording. De Algemeen Inspecteur richt zijn hoop op delegatie van het financieel beheer naar districten, scholen en diensten voor 'een optimaal gebruik van de schaarse financiële middelen'.

Personeel

Op 31 december j.l. bedroeg de organieke sterkte van het Korps 14.395,5. 10 Minder dan het jaar daarvoor. Er waren in december 1985 11.174 RP'ers werkzaam in een executieve rang. De Rijkspolitie had toen 338 adspiranten in opleiding. Er wordt aan gewerkt meer vrouwen en vertegenwoordigers van minderheden voor een baan bij de Rijkspolitie te interesseren. Het beleid is erop gericht 30 tot 40% van de adspiranten uit vrouwen te laten bestaan. Een campagne om dat doel te bereiken le-

verde weinig resultaat op. Het aantal personeelsleden dat zich met problemen tot de z.g. Social Teams wendt neemt toe. Opvallend is de groei met 50% van dienstongevallen. Er raakten in 1985 112 korpsleden gewond door optreden van derden, waarvan 12 (zeer) ernstig. Een RP'er overleed aan de gevolgen. Het aantal klachten tegen Rijkspolitiepersoneel gaf een stijging te zien van 121 naar 147 gevallen.

Integratie politieonderwijs

Per 1 oktober 1985 zijn op de opleidingsschool van de Rijkspolitie in Harlingen 20 adspiranten van de gemeentepolitie in opleiding genomen. Tegelijkertijd werden 20 RP'ers op de school van de GP in Heerlen geplaatst.

Op de COME van het korps Rijkspolitie in Horn volgden politieofficiëren van RP en GP en officieren van de Koninklijke Marechaussee een gezamenlijke opleiding tot compagniescommandant. Sportinstructeurs van RP en van GP volgden een gezamenlijke cursus 'Zelfverdediging voor de politiepraktijk'.

Op het Beredencentrum van de Rijkspolitie 'De Molshoop' is vorig jaar een begin gemaakt met de opleiding voor kaderleden van Gemeentelijke Rijkspolitie bij de beredenen.

Onderzoeken en plannen

Er is onderzocht of de Rijkspolitie te Water zo moet worden omgebouwd dat een beperkt aantal afdelingen rechtstreeks onder de commandant van de Dienst kan worden geplaatst. De ingreep kan consequenties hebben voor districts- en groepscommando's. Het Rampen Identificatie Team wil meer bekendheid. Ook bij andere organisaties dan de politiele. Men denkt

de besturen van provincie en gemeente en de brandweerkorpsen te benaderen.

Jaarthema: bestrijding criminaliteit

„De middelenvoorziening van de politie is zorgelijk, terwijl de georganiseerde misdaad de beschikking krijgt over voorzieningen waarbij geld nauwelijks een rol speelt. De beschikbare capaciteit in de personele sfeer van de politie wordt steeds krappere", stelt het jaarverslag in het jaarthema 'Criminaliteitsbestrijding'. „Uit slachtofferenquêtes blijkt dat de mensen best begrijpen dat de politie weinig kan doen aan de omvang van de misdaad. Maar men blijkt wel erg gevoelig te zijn voor de manier waarop de politie optreedt. Hoe gaat zij met aangiften en aangevers om? Daarom zal de politie zich veel meer moeten richten op de verwachtingen van het publiek."

(AH)

Info RP-magazine Den Haag

APELDOORN. — Rein Teijken, voorlichter bij de staf van het district Den Haag van de Rijkspolitie te Leidschendam wordt informant voor het Rpm. Teijken ziet met belangstelling uit naar berichten uit de Haagse Rijkspolitiesamenleving. Hij is te bereiken op het districtsbureau, tel. nr. 071-899270.

Met bijdragen van:

Piet Bosma, Piet Gorissen, Ria Voskamp-Voestermans, Johan de Vries, Stephan Worm e.a.

Eindredactie:

Bert Huizing.

Teletekst:

RP-Amsterdam lijkt meer mensen langs de weg te hebben

Elke diender

Joop Marmelstein, chef redactie van Teletekst, is blij met de initiatieven van de Amsterdamse Rijks-politie. Intussen is de RP van Friesland voorzichtig bezig de vorm te vinden voor samenwerking. Marmelstein: „Voor opsporing moet de politie contact opnemen met de Centrale Recherche Informatiedienst (CRI) in Den Haag. Voor actueel politienieuws kan elke diender bij ons terecht. De dienstverlening van ons kost niets en we zijn 's ochtends van 9 tot 11 uur 's avonds in de lucht. Wij gaan uit van deskundigheid over en weer. Wij hebben geen verstand van politiewerk, maar het journalistieke deel moet men aan ons over laten. Bovendien verwachten wij continuïteit in het aanbod.”

Intussen staan er in ca. 800.000 Nederlandse huiskamers een tv-toestel met teletekstmogelijkheden. De groei wordt jaarlijks op 5% geschat. Er zijn twee miljoen potentiële kijkers. Ons land telt elf teletekstregio's die afzonderlijk bediend worden.

AMSTERDAM/HILVERSUM. — De bijeenkomsten voor politievoorlichters, medewerkers van voorkoming misdrijven en recherchechefs die enkele jaren geleden in Hilversum waren georganiseerd om hen in te lichten over de mogelijkheden voor de politie die TELETEKST biedt, hebben de NOS niet veel opgeleverd. Van het aanbod van de redactie om via de regiopagina's actueel politienieuws te verspreiden werd tot dit voorjaar weinig gebruik gemaakt. Daaraan hebben artikelen in

het Algemeen Politieblad niet veel kunnen veranderen. Sinds 1 maart onderhoudt het district Amsterdam intensief contact met de redactie van Teletekst. Fons van Casteren van het meld- en infocentrum en Frank van Raay van de verkeersgroep zijn de tussenpersonen voor de Amsterdamse groepscommandanten en de redactie van Teletekst. Zij kondigden o.m. de verkeersacties aan die op diverse locaties in het district worden gehouden, soms met vermelding van de prijzen voor de diverse overtredingen. Maar ze maken ook gebruik van de mogelijkheid de vermissing van gevaarlijke medicijnen te melden of de lezers van Tele-

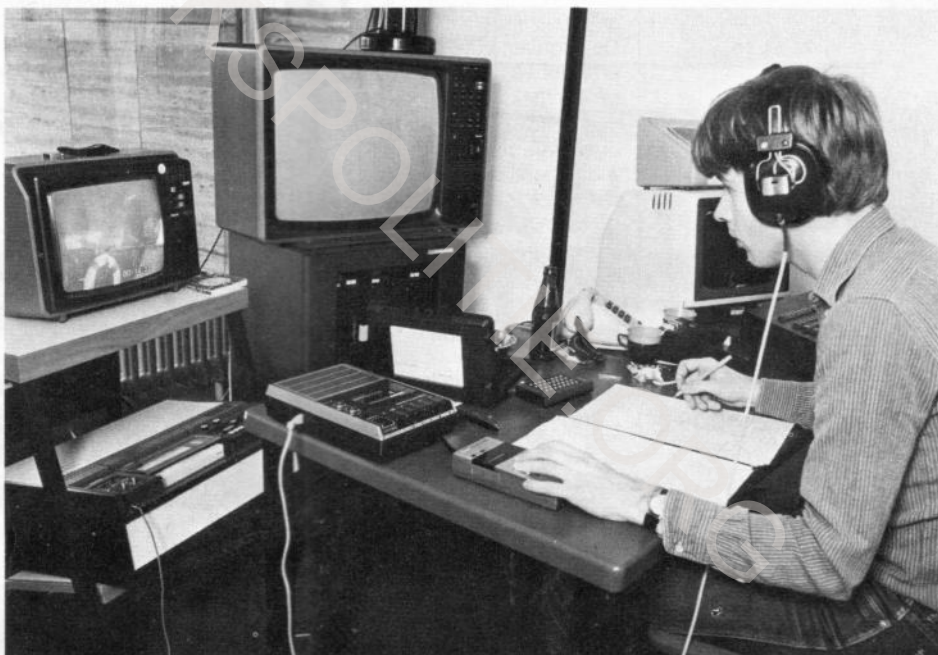
ren er die verwachtten dat hun aantallen processen-verbaal terug zouden lopen. Maar waarom mag de burger niet weten wat we aan het doen zijn. Misschien kun je op deze manier wel voorkomen dat er dingen gebeuren die de politie niet wil toestaan . . .”

Er nam een aantal groepscommandanten zitting in een werkgroepje dat zich met het onderwerp bezig ging houden. De leden ervan raakten het er over eens met het medium in zee te gaan. De meldkamer zou als intermediair fungeren tussen het politie-onderdeel dat iets te melden had en de redactie van Teletekst. Alleen in spoedeisende gevallen — verkeersongeval, wegomlegging etc. — zou de meldkamer zelf als woordvoerder optreden.

Van Raaij: „We kregen een model aangereikt waarin de

863 en 864 van Teletekst. De belangstelling van het publiek groeit. Niet in het minst doordat de schrijvende pers de activiteiten van de Rijkspolitie rond Amsterdam is gaan volgen. Niet zelden is bij een alcoholcontrole, een autogordelactie, bij snelheidsmetingen een journalist aanwezig om verslag te doen. Op Teletekst is na de actie het resultaat van het politieoptreden te lezen. Van Raaij: „We doen niet meer als voorheen, maar door al die publiciteit lijkt het er wel op alsof we meer politiemensen langs de weg hebben. Daar moet preventie van uitgaan.”

Op de Amsterdamse Sarphatistraat worden signalen ontvangen die dat vermoeden bevestigen. Belangstellenden in politiekeringen informeren er voorzichtig hoe zo'n voorlichting aan te pakken en wat het moet kosten. En voor

Bij NOS-Teletekst worden ook de ondertitels ten behoeve van het nieuwsprogramma voor doven en slechthorenden aangebracht. Een kijkje in de redactiekamer tijdens de repetitie voor de uitzending.

(Foto: Persdienst NOS)

tekst te attenderen op een gotenreiniger die een bijzondere belangstelling voor het interieur van de behandelde woningen aan de dag legt. Van Casteren: „Van het voeren acties aan te kondigen keken nogal wat politiemensen op. Onder hen wa-

mededeling op kort en krachtige wijze verwoord moest worden. Dat betekende dat we moesten leren een bericht zo samen te stellen dat een 'gewoon mens' er ook wijs uit kon worden . . .” Het district maakt al een half jaar gebruik van de pagina's

de politiemensen die geloven in 'het getal' om hun activiteiten te bewijzen: het aantal bekeuringen dat wordt gemaakt bij een van te voren aangekondigde politieactie is niet lager dan voorheen . . .

(AH)

A.I. bij beëdiging: 'Het ontbreekt ons aan marketing deskundigheid'

APELDOORN. — „Bij de oriëntatie van de politie op de verwachtingen van de overheid en van de bevolking wordt het woord 'prioriteitstelling' veelvuldig gebruikt. De invulling van dit begrip wordt overgelaten aan de mensen van de praktijk. Het ontbreekt ons aan marketingdeskundigheid; veel problemen komen voort uit onduidelijkheid — ook bij de eigen medewerkers — over het door de politie te leveren product. Elke marketingspecialist weet dat een onduidelijk profiel van een product leidt tot moeilijkheden bij de verkoop. De burger weet niet meer wat hij wel en wat hij niet van de politie mag verlangen. Als de wachtmeester niet weet wat wel en niet tot zijn werkterrein behoort, dan leidt dat tot een niet doelmatige bedrijfsvoering met veel ontevreden klanten en onzekere politiemensen.”

Aldus de algemeen inspecteur generaal W. Frackers op 5 september te Apeldoorn bij de beëdiging van zestien nieuwe Rijkspolitie-officieren. Onder hen negen z.g. doorstroomofficieren; de zeven overigen studeerden dit voorjaar af op de Nederlandse Politieacademie. (AH)

25-jarige AVD gaat reünie houden

DRIEBERGEN. — Op 15 en

16 mei 1987 viert de Algemene Verkeersdienst van het korps Rijkspolitie zijn 25-jarige bestaan. Nu al doet de jubileumcommissie een oproep aan alle oud-AVD'ers zich te mel-

den voor de grote reünie die ter gelegenheid van dit jubileum zal worden gehouden. Melden bij: H.T.P. Jeukens, tel. 03438-14242, toestel 117.

(HJ)

Vooraan: ltnts. S.C.C. Verhulst (distr. 's-Gravenhage) en I.E. Bossink (distr. 's-Hertogenbosch). Tweede rij v.l.n.r.: kapiteins P. Scheuneman (distr. Nijmegen), E. v.d. Wal (distr. Assen), W. Boersma (distr. Alkmaar), G.H. Rozendal (distr. 's-Hertogenbosch) en de ltnts. C. van Gent (distr. Breda), J. Koers (distr. Assen), C.G. Dompig (distr. Alkmaar) en kapitein G. Meppelink (distr. Dordrecht).

Achteraan: kapiteins J. Smit (distr. Groningen), K. de Boer (distr. Groningen), ltnt. J.D. Hiddes (distr. Nijmegen), kapitein M.C. v.d. Kamp (Dienst Luchtvaart), ltnt. D. Schouten (distr. Dordrecht) en kapitein H. ter Meer (Algemene Verkeersdienst).

(Foto: Co Coemans/CIOV)

Beëdiging door districtscommandant J.A.H. Stokreef.

Alkmaarse zomer- wachtmeesters

ALKMAAR. — Het district Alkmaar kent sinds 15 juli twee zomerwachtmeesters. Een (mager) resultaat van een wervingscampagne in het Algemeen Politieblad en de dagbladpers. Nadat zij een opfrissingscursus van de afdeling Opleiding en Vorming hadden gevolgd werden de dames J.J.M. van Schagen-Suiker en S.S.G. Talsma-de Vries op 31 juli beëdigd.

Collega Van Schagen is afkomstig van de Amsterdamse gemeentepolitie; zij verliet dit korps op 1 november 1975. Mevrouw Talsma werkte tot 1 oktober 1979 bij de gemeentepolitie van Den Haag. Beiden begonnen op 1 augustus hun werkzaamheden bij de groep Bergen, een gemeente met veel toeristen en recreatie langs de Noordzeekust. Bij hun indiensttreding was geen RP-kapel aanwezig en bleven langdurige felicitaties achterwege. Er was wel een bloemetje van de personeelsvereniging van de staf van het district. (JdeV)

A black and white photograph of a vintage bicycle, likely a safety bicycle from the late 19th or early 20th century. The bicycle features a large front wheel and a smaller rear wheel, both with thin tires and many spokes. The frame is dark, and the handlebars are curved. The bicycle is parked on a cobblestone street, and a wooden fence or wall is visible in the background.

(PB)

infosportinfosportinfo

RP

RACON Sports

Betaling: rembours ☐ bank/girocheque's sluit ik hierbij in ☐
Verzendkosten f. 10.-

Adjutant Hitzert.

(Foto: TR Breda)

Aangestipt

BREDA. — Collega Willem Hitzert was blij met het vooruitzicht bevorderd te worden. Die blijheid had hij ook niet onder stoelen of banken gestoken. De maten van de technische recherche wisten dus ook dat Willem vóór z'n bevordering de stippen had ingeslagen om op de eerste dag pontificaal voor de dag te kunnen komen. Zijn collega's hebben toen de promotie van de speurhondgeleider van het district Breda nog eens aangestipt.

(SW)

Zwevende ambtenaren

APELDOORN. — Als minister C. van Dijk van Binnenlandse Zaken van 18 tot en met 23 augustus al die 'piefjes en balletjes' op 'Langeveld' in Noordwijkerhout bijeen had gezien, dan was zijn oordeel over de werkzaamheid van ambtenaren waarschijnlijk wat milder uitgesproken.

Op het zweefvliegterrein waren die week zo'n veertig ambtenaren van 's morgens 9 tot 's avonds 8 uur in de weer om enig inzicht te krijgen in de kunde van het zweefvliegen. Dat betekende naast het vliegen zelf de nodige spurtjes maken om gelande toestellen van het ter-

rein te slepen, tiptopen, kabelwerk doen, vluchtadministratie bijhouden en elke avond met M/V en macht puzzelen om vier zweefvliegtuigen in de hangar te krijgen. En pas daarna ging de bar open.

Het was voor de tweede maal dat majoor R. Schnitker (Ronald) van de Dienst Luchtvaart van de Rijkspolitie met mensen van zijn afdeling luchtvaartonderzoeken een 'zweefvliegekamp voor overheidsdienaren' had georganiseerd. De deelnemers waren voor het grootste deel geworven onder hen die als regelneven en -nichten, als regelaars, als big-brother, als weersvoorspeller of als luchtvaartdiender met de luchtvaart te maken hebben. Zodat ze tenminste enigszins weten waarover ze het hebben.

Er was nogal wat belangstelling van de zijde van de pers voor wat er zich achter de duinen in Kennemerland afspeelde. Bij de krantenmensen was verbazing waar te nemen toen men hoorde dat de cursus voor eigen rekening en in eigen tijd werd gevolgd. Een bewering, die naar later bleek niet helemaal klopte. Het departement van mevrouw Smit-Kroes (Neelie) bleek er geld en diensttijd voor over te hebben dat haar ambtenaren met meer kennis over luchtvaartzaken zouden kunnen spreken dan minister Korthals Altes (Frits).

Op de donderdagavond was er de — inmiddels — traditionele barbecue waarvoor de RP'ers Paul Suykerland, Gerard Schipper, Hans Bergmann, Jan Richter en Flip Timmerman de nodige ingrediënten aanvoerden. Een

moie gelegenheid om de instructeurs (Frits) Beenhakker, (Wim) Adriaansen, (Jaap) Aalmoes, (Nico) van der Heyden, (Wilco) Boer, (Niels) Visser, de veldleider en grondinstructeur (Jan) Hofkamp en zijn assistent (Frans) de Grijff en organisator-instructeur Schnitker te bedanken voor hun belangeloze medewerking.

De vliegtuigen waren ter beschikking gesteld door clubs uit Eindhoven, Uden/Volkel, Valkenburg en door de Zweefvliegclub Kennemerland, die tevens het terrein voor een luttel bedrag had afgestaan. Het hierwerk was in goede handen bij leden van die vereniging. Zij zorgden ervoor dat de deelnemers gemiddeld aan tien starts kwamen.

Eigenlijk zou minister Van Dijk eens uitgenodigd moeten worden een dergelijk kamp mee te maken om zijn kijk op ambtenaren te toetsen. Waarschijnlijk moet van dat plannetje worden afgezien. Minister C. (Christoffel?) van Dijk wil zich door niemand met zijn voornaam laten aanspreken, zo heeft hij bij zijn aantreden op zijn departement laten weten.

(AH)

Zweefvliegende overheidsdienaren.

Korten Klein

RPm signaleert in dit rubriekje wat er in de pers over de politie wordt geschreven. Voor de juistheid van de inhoud blijven de genoemde media verantwoordelijk.

● **Goirle wil de RP in haar gemeente financieel gaan steunen.** Groepscommandant M.J. Pisart mag voor 1987 een verlanglijstje indienen waarop misdaadpreventie en voorlichting centraal staan. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten staat niet afwijzend tegenover het initiatief.

(ANP)

● **Het aantal verkeersdoden zal in de tweede helft van de jaren tachtig met 20% dalen.** Het dodencijfer voor het verkeer zal in 1990 tussen de 1100 en 1200 uitkomen, voorspelt de Stichting Wetenschappelijk Onderzoek Verkeersveiligheid.

(SWOV)

● **Alle inwoners van Schouwen-Duiveland moeten een kwartje betalen voor automatiseringsapparatuur** voor de Rijkspolitie op het eiland. B en W schieten f 20.000,— voor omdat het rijk de apparatuur niet wil betalen.

(AD)

● **Fietsen moeten per 1 januari a.s. voorzien zijn van zijreflectie.** De SWOV verwacht dat d.m.v. deze maatregel jaarlijks 80 tot 100 doden en zwaargewonden minder zullen vallen.

(Volkskrant)

● **Er komt een absoluut verbod om onder invloed van alcohol, drugs of medicijnen vliegtuigen te besturen.** Gedacht wordt aan een maximum bloedalcoholgehalte van 0,02 promille. Alcoholgebruik korter dan acht uur voor een vlucht wordt verboden.

(AD)

● **Het ministerie van WVC heeft milieukoffers uitgereikt aan de Rijkspolitie te Water.** Politiemensen aan boord

kunnen nu zonder gevaar voor eigen gezondheid deugdelijke watermonsters nemen.

(Tel.)

● **Het verschil tussen het aantal ter kennis van de politie gekomen misdrijven en het aantal zaken dat bij de officier komt, bedroeg vorig jaar 800.000.**

(Volkskrant)

● **De willekeurige alcoholcontroles van de Haagse politie heeft de kans op het betrappen van chauffeurs die onder invloed zijn vertierd.** In de eerste helft van dit jaar werd ruim 90 maal proces-verbaal opgesteld, tegen 8 maal in de eerste helft van 1985. De controles, waarbij elke aangehouden bestuurder moet blazen, lijkt effect te hebben. Het percentage rijders onder invloed is de laatste twee maanden gehalveerd.

(Volkskrant)

● **De overheid wil weten wat er met de 100.000 ton chemisch afval gebeurt die jaarlijks in Nederland op onbekende manier wordt verwerkt.** Bedrijven moeten rekening houden met onaankeundigde controles door het milieu-bijstandsteam van VROM, in samenwerking met politie en justitie.

(Volkskrant)

● **De Nijmeegse rijkspolitie heeft 462.000 informatie-gidsen over veiligheid en criminaliteit huis aan huis in haar district laten verspreiden.**

(Tel.)

● **Rijkspolitiepersoneel dat beschikt over het diploma reanimatietechniek hebben van de minister toestemming gekregen ook in diensttijd hartreanimatie toe te passen.**

(Impuls)

De schrik van de buurt!

De brigadier van de Rijksveldwacht H. Vermeulen (1877) had de wind eronder. Een schoolschrift vol krantenknipsels laat daar geen twijfel over bestaan. Gevreest bij een zeker deel van de bevolking, oogste hij aan de andere kant keer op keer lof van de autoriteiten. Zorgvuldig knippend en plakkend wilde Hendricus daar ook best voor uitkomen.

In 1913 haalde hij vele malen de couranten:

Bijna ontvlucht

Een gedetineerde uit Den Haag, die vanmiddag voor den rechter van instructie moest verschijnen, verzocht den veldwachters even naar een zekere plaats te mogen. Dit werd hem toegestaan, de veldwachter Vermeulen bleef voor de deur staan, zoals dit zijn plicht was. Toen de man de deur weer geopend had, wierp hij plotseling den veldwachter een hevig bijtend poeder in de oogen en zette het op een loopen, de achterdeur uit. De veldwachter was een oogenblik verblind, doch schier 't zelfde oogenblik vloog hij den vluchteling achterna. Hij greep hem juist in de deur en samen rolden zij den achtertrap af. De veldwachter liet echter niet los en eenige collega's namen den kerel van hem over. Hij werd gefouilleerd en op hem werd nog een gehele zak vol poeder gevonden, blauwachtig-grijs van kleur en waarin vermoedelijk kopergroen. Bovendien een scherp voorwerp. Dat hij voor zijn transport van

Den Haag naar hier niet behoorlijk gefouilleerd is, wakte zeer terecht bevreemding.

De veldwachter — wien een woord van hulde voor zijn krachtadig optreden niet mag onthouden worden — stelde zich onmiddellijk onder de behandeling van een geneesheer. Zijn oogen deden hem veel pijn.

Eervolle vermelding

De rijks-veldwachter H. Vermeulen heeft van den Minister van Justitie een eervolle vermelding ontvangen inzake zijn kranig optreden toen de 56-jarige gedetineerde J.H.v.d.K. hem in het gerechtsgebouw bijtend poeder in de oogen wierp met het doel te ontvluchten.

Bevorderd

De rijks-veldwachter H. Vermeulen, alhier, is bevorderd tot brigadier-titulair. In 1927 werd hij (zonder diploma) bevorderd tot brigadier als onderscheiding. In 1935 kon de Utrechtse penoze in verband met Vermeulen's pensioen weer wat rustiger ademen.

Het RP-museum is gevestigd op 'De Weijert' te Apeldoorn. Geopend dagelijks van 12.30 tot 14.00 uur en na afspraak, telefoon 055-330903.

RP ersonalia

Algemene Inspectie

Ardaseer, F.Th. te Voorburg per 1-8-85 bevorderd naar sch. B/5.
Broek, H.J. v.d. te Schagen per 1-12-85 bevorderd naar sch. B/9.
Eilbracht, R.D. te Voorburg per 1-4-86 bevorderd naar sch. B/7.
Groen, M. mej. te Voorburg per 1-4-86 bevorderd naar sch. B/5.
Hoogenraad, D.A. te Voorburg per 1-1-86 bevorderd naar sch. B/9.
Keulen, J.F. van te Voorburg per 1-4-86 bevorderd naar sch. B/9.
Santen, A.G. van te Voorburg per 1-4-86 bevorderd naar sch. B/8.
Soldt, F.A. van te Voorburg per 1-4-86 aangesteld in sch. B/11.
Tolido, S.N.J. sch. B/3 te Voorburg per 1-8-86 de dienst verlaten.
Verboom, L. te Voorburg per 1-2-86 bevorderd naar sch. B/8.
Walker, J.I.M. te Voorburg per 1-3-86 bevorderd naar sch. B/11.

District Alkmaar

Alkema, S. owmr. te Alkmaar per 1-7-86 aangewezen als distr.rech.
Damen, C.M. res. wmr. te Schagen per 1-8-86 de dienst verlaten.
Dijk, S.J.G. res. wmr. I te Sevenum per 15-6-86 de dienst verlaten.
Geldrop, N.J. wmr. I te Limmen per 1-3-86 verplaatst naar Amsterdam (distr. Amsterdam).
Groot, J.J.T. res. wmr. I te Heiloo per 1-7-86 de dienst verlaten.
Groot, S.N. de te Heiloo per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Illiohan, G.A.S. res. wmr. I te Wognum per 1-7-86 de dienst verlaten.
Lighthart, P.C.J. te Schagen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Modder, N.D. te Kleine Sluis per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Reus, J.J.M. te Hoogwoud per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Rook, J. te Hoogwoud per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Scharroo, F. te Bergen-Binnen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Sloos, J.J. te Medemblik per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Terluin, E. wmr. te Kleine Sluis per 1-7-86 verplaatst naar Donkerbroek.

Veenstra, F. te Alkmaar per 1-7-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als distr.rech. afd. Tact. Rech.
Vries, S. de te Alkmaar per 1-7-86 bevorderd tot owmr.
Wijma, M.J. te Wieringerwaard per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.

District Amsterdam

Barten, Y.R.M. res. wmr. te Aalsmeer per 1-7-86 de dienst verlaten.
Turk, T.H.M. res. wmr. te Aalsmeer per 1-8-86 de dienst verlaten.
Weij, P.G. res. wmr. te Aalsmeer per 1-8-86 met f.i.o.

District Apeldoorn

Asselt, P. van res. wmr. I te Nunspeet per 1-7-86 de dienst verlaten.
Jong, J. de res. wmr. I te Oldebroek per 1-8-86 de dienst verlaten.
Reinders-Nijland, J. te Borculo per 15-7-86 aangesteld als res. wmr.
Schraa, J.R.H. te Dronten per 15-7-86 aangesteld als res. wmr.
Wassink, H. te Vorden per 1-8-86 aangesteld als res. wmr.

District Assen

Mulder, K. res. wmr. te Diever per 1-8-86 de dienst verlaten.
Oosterbrink, H. res. wmr. I te Beilen per 1-7-86 de dienst verlaten.
Vos, H. res. wmr. te Borger per 1-8-86 de dienst verlaten.

District Breda

Adriaansen, A.A.M. te Zundert per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Belleghem, P.E.N. van te Wouwe per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Bierenbroodspot, G.J. te Halsteren per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Boots, P.W.M. te Breda per 1-7-86 bevorderd tot owmr.

Botman, C.J. owmr. te Kaatsheuvel per 1-8-86 aangewezen als plv. groepschd. Raamsdonkveer.
Bruggen, A.C.J.H. v.d. wmr. I te Dongen per 1-6-86 verplaatst naar Ouderkerk a/d Amstel (distr. Amsterdam).
Davidse, R. te Udenhout per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Frijters, P.W. te Steenbergen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Goudsmits, P.W.J.C. te Made en Drimmelen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Griendt, G.A.M. v.d. te Kaatsheuvel per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Gronckel, R.A. de te Breda per 4-2-86 bevorderd tot adj.
Hendriks, M.A. owmr. te Breda per 1-7-86 aangewezen als distr.rech.
Hitzert, W.J. te Esbeek per 1-7-86 bevorderd tot adj.
Hogeveen, C.J. te Breda per 1-7-86 bevorderd tot owmr.
Jong, W.J.H.M. de te Dongen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Kannekens, G.M.M. res. wmr. te Steenbergen per 1-8-86 de dienst verlaten.
Konijn, e.v. Notenboom, A.M. wmr. I te Oud-Gastel per 30-6-86 verplaatst naar Veldhoven (distr. 's-Hertogenbosch).
Mierlo, J.C.J.M. te Raamsdonkveer per 1-6-86 bevorderd tot wmr. I.
Muijsenberg, H.A.J. v.d. te Rijsbergen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Oomens, C.H. res. wmr. I te Gilze en Rijen per 1-8-86 met f.i.o.
Oud, A.A.H. te Breda per 1-7-86 bevorderd tot owmr.
Popta, E.C. van te Oudenbosch per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Prinse, e.v. de Rijk, A.A.M. wmr. I te Ulvenhout per 30-6-86 verplaatst naar Veldhoven (distr. 's-Hertogenbosch).
Riemens, P. owmr. te Breda per 1-8-86 aangewezen als distr.rech.
Rooij, A.W.P. de res. wmr. te Woensdrecht per 1-8-86 de dienst verlaten.
Schrauwen, P.A.W. te St. Willebrord per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Stofmeel, C.J. res. wmr. te Raamsdonk per 1-7-86 de dienst verlaten.
Vermeer, W.C.J.M. te Dongen

per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Vught, J.L.M. van te Oisterwijk per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Weerman, C.A.Th.M. te Rijen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Welmers, K. te Oisterwijk per 1-6-86 bevorderd tot wmr. I.
Zoelen, M. van res. wmr. te Dongen per 1-8-86 de dienst verlaten.

District Eindhoven

Assen, G.B.J.M. van te Eersel per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Bergen, P. van res. wmr. te Best-Oirschot per 1-8-86 de dienst verlaten.
Braken, C.E.J.P. res. wmr. te Best per 1-8-86 de dienst verlaten.
Brusselers, H.M.P. te Nuenen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Buijs, A.F. te Eersel per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Corstjens, C.A. te Bergeijk per 15-7-86 aangesteld als res. wmr.
Frijters, H.P.G. te Mierlo per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Gestel, M.F.M. te Nuenen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Hensen, J.H. wmr. I te Heeze per 1-8-86 toegevoegd bij Post 't Harde (distr. Apeldoorn).
Jacobs, E.W.P. res. wmr. te Eersel per 1-8-86 de dienst verlaten.
Louw, M.M.J.H.M. de te Heeze per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Manders, J.H.G. wmr. I te Son en Breugel per 7-7-86 verplaatst naar Lieshout.
Pijl, L.P. v.d. te Hapert per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Rulkens, L.G.H. te Leende per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Stoop, M.J.J. res. wmr. te St. Oedenrode per 15-6-86 de dienst verlaten.
Velden, J.F.H.M. v.d. te Lieshout per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Vermeulen, J.P.M. te Best per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Vermulst, R.M.H. te Son per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Water Mulder, E. te te Eindhoven per 12-8-86 bevorderd tot owmr.
Wert, J.G. de res. wmr. te Best-Oirschot per 1-7-86 de dienst verlaten.
Wolters, R.H.G.J. te Waalre per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Wijdevan, H.A.P.M. te Boekel per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.

District 's-Gravenhage

Apwoude, B.A.J. res. wmr. I te Hillegom per 1-9-86 de dienst verlaten.
Dam, J. res. wmr. te Schoonhoven per 1-9-86 de dienst verlaten.
Etten, P.J. van res. wmr. te Pijnacker per 1-8-86 met f.l.o.
Gugten, A.W. v.d. res. wmr. te Rijnsburg per 1-9-86 de dienst verlaten.
Jong, H.A. de te Noordwijkerhout per 15-7-86 aangesteld als res. wmr. I.
Kampervveen, F.C. res. wmr. te Voorschoten per 1-9-86 de dienst verlaten.
Konijn, A. res. wmr. I te Boskoop per 1-9-86 de dienst verlaten.
Leeuwen, M.J.M. van res. wmr. I te 's-Gravenhage per 1-9-86 de dienst verlaten.
Schinkelshoek, A. res. wmr. I te Hillegom per 1-9-86 de dienst verlaten.

in memoriam

Segaar, N. res. wmr. te Voorschoten overleden op 29-6-1986.

Smits, H.
Adj. te Sassenheim
geb. 27-5-1928
overl. 9-8-1986

Verdonk, P. res. wmr. te Bodegraven per 1-9-86 de dienst verlaten.
Winter, C. de res. wmr. I te Rijnsburg per 1-9-86 de dienst verlaten.

District Groningen

Kruithof-Karsies, A.E. res. wmr. te Loppersum per 1-8-86 de dienst verlaten.
Westers, H.G. res. wmr. te Slochteren per 15-6-86 de dienst verlaten.
Westman, T. res. wmr. te Muntendam per 1-8-86 de dienst verlaten.

District 's-Hertogenbosch

Baten, G.J.M. te Den Bosch per 1-7-86 bevorderd tot owmr.
Bertelink, A.M.J. wmr. I te Rosmalen per 1-5-86 verplaatst naar Amsterdam (distr. Amsterdam).
Boom, W.A.Th. van den te Drunen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Breugel, J.B. van wmr. te Heesch per 1-7-86 verplaatst naar Woudrichem.

Cornelissen-v.d. Steen, M.T.F. wmr. I te Grave per 16-1-86 verplaatst naar Cuyk.
Exter, P.Ch. den te Rosmalen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Karstens, R. te Schijndel per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Klerks, A.M. res. wmr. I te Drunen per 1-7-86 de dienst verlaten.
Kregting, J.Th.W.M. wmr. I te Nuland per 1-8-86 verplaatst naar Rosmalen.
Lambermon, J.H.G.G. wmr. I te Veldhoven per 1-7-86 verplaatst naar Bunde.
Mengerink, H.B. owmr. te Wanroij per 1-7-86 de dienst verlaten.
Mil, E.G.M. van te Cuijk per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Olde-Scholtenhuis, H.J. te Cuijk per 1-7-86 de dienst verlaten.
Pluym, M.J. v.d. te Schijndel per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Ponsen, R. wmr. I te Boxmeer per 1-6-86 verplaatst naar Veldhoven.
Renders, A.L.H.A.M. te Heesch per 1-7-86 de dienst verlaten.
Schreuders, B. res. wmr. I te Aalburg per 1-8-86 de dienst verlaten.
Stokkentreeff, M. te Rosmalen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Tartwijk, M.J.H. van wmr. I te Rosmalen per 1-7-86 de dienst verlaten.
Verwegen, A.J.W.J. te Oploo per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Weerts, P.M.W. res. wmr. I te Cuyk per 1-7-86 de dienst verlaten.
Westerlo, A.G.C.H. van de te Heusden per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I. en verplaatst per 1-8-86 naar Bakel.
Weijer, C.J. res. wmr. I te Woudrichem per 1-7-86 de dienst verlaten.
Witlox, J.A.L. res. wmr. te St. Michielsgestel per 15-6-86 de dienst verlaten.

District Leeuwarden

Bakker, A. te Franekeradeel per 15-7-86 aangesteld als res. wmr.
Hooisma, H.H. res. wmr. te Friesland-West per 1-8-86 de dienst verlaten.
Vries, N.B. de te Wymbritseradeel per 15-7-86 aangesteld als res. wmr.

District Limburg

Ariesen, H.J.A. te Maastricht per 12-8-86 bevorderd tot owmr.
Baal, P.F.L. van te Meerlo-Wanssum per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Bettinger, J.W.L. te Gennep per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Boender, H.T.B. te Swalmen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Bongaerts, J.G.M. te St. Odiliënberg per 15-7-86 bevorderd tot owmr.
Bongers, A.W.L. res. wmr. te Heythuysen per 1-9-86 de dienst verlaten.
Camp, L.J.W. v.d. te Horn per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Couvée, J.H.W. te Voerendaal per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Essen, H. van te Horst per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Frenken, J.T.E. res. wmr. te Herkenbosch per 1-9-86 de dienst verlaten.
Hof, G.A. wmr. I te Grevenbicht per 1-8-86 verplaatst naar Maastricht.
Klij, J.W.M. v.d. te Melick per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Kohlen, P.J.E. te Meijel per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Kruijs, H.B.W. v.d. te Bergen (L) per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Nabben, H.H.G. res. wmr. te Val-

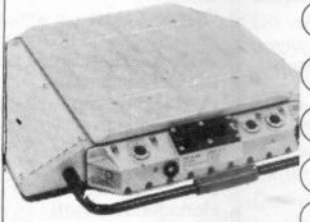
kenburg a/d Geul per 1-7-86 de dienst verlaten.
Nuijten, A.J.M. wmr. I te Haalen per 1-8-86 verplaatst naar Heythuysen.
Olieslagers, L.J.H.M. res. wmr. te Valkenburg a/d Geul per 1-8-86 de dienst verlaten.
Penders, N.H.A. te Weststraten per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Richter, R.F. te Heythuysen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Schmeetz, J.H.E.G. te Echt per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Schuurman, J.A. adj. te Roermond per 1-7-86 met f.l.o.
Seuren, L.M.G. te Horst per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Spetter, R.H.G. te Grubbenvorst per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Thewissen, H.P. te Valkenburg a/d Geul per 15-7-86 aangesteld als res. wmr.
Venner, J.N.M. te Herten per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Wanders, T.N.B.J. te Berg en Terblijt per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Wullems, J.P.M. te Helden Panningen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.

District Middelburg

Hage, J. te Borsselle per 1-8-86 aangesteld als res. wmr.
Sonnevillie, J. res. wmr. I te W-Zeeuws-Vlaanderen per 1-8-86 met f.l.o.

District Nijmegen

Bassa, C. res. wmr. I te Valburg per 15-6-86 de dienst verlaten.
Empel, M.H. van res. wmr. per 15-6-86 de dienst verlaten.

Snelle en akkurate controle van wiel- en asdruk van vrachtwagens is soms een zaak van levensbelang. Zowel voor de ondernemer als voor de verkeersveiligheid. TELUB ontwikkelde daartoe een handzaam systeem: Losse weegplateaus waarmee, afhankelijk van het toegepaste systeem, de druk per wiel of per as vastgelegd kan worden. De TELUB 10 TG is geschikt voor wioldrukken tot 10 ton, de asdruk 20 T en 40 T reiken tot resp. 20 ton en 40 ton. Meer technische bijzonderheden verschaft onze documentatie.

Reunka

Speelhuislaan 82 4815 CH Breda Tel. 076-877217
APPARATUUR VOOR TOEGEPASTE FOTOGRAFIE

District Zwolle

Dijk, J. van res. wmr. te Ommen per 15-6-86 de dienst verlaten.
Ligtenberg, B.J. te Rijssen per 1-8-86 aangesteld als res. wmr.
Otter, J. res. wmr. I per 1-9-86 de dienst verlaten.
Overdorp, D.M.L. res. wmr. per 1-8-86 de dienst verlaten.

Rijkspolitie te Water

Backers, C.C. wmr. I te Lelystad per 1-6-86 verplaatst naar Elburg (distr. Apeldoorn).
Boelen, B. te Ridderkerk per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Boer, P. de adj. te Den Helder per 1-8-86 met f.i.o.
Brink, E. v.d. te Aalsmeer per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Flobbe, G. te Dordrecht per 1-7-86 bevorderd tot adj. en aangewezen als plv. groepscht. Willemstad.
Haan, W.J. de te Nieuwegein per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Haarbrink, L.W. wmr. I te Zaandam per 1-5-86 verplaatst naar IJmuiden.
Hartog, P. wmr. I te Arnhem per 1-7-86 de dienst verlaten.
Jongsma, N. te Sneek per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Koopman, J.L. te Reimerswaal per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Mensink, G. te Lobith per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.

Nanninga, L. wmr. te Dordrecht per 1-7-86 de dienst verlaten.
Rob, J. te Amsterdam per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.
Slot, G. adj. te Den Helder per 1-8-86 aangewezen als groepscht. Den Helder.
Teuben, H.H. wmr. te Dordrecht per 1-8-86 de dienst verlaten.

AVD

in memoriam

Roukema, H.K.
Wmr. I te Assen
geb. 7-5-1950
overl. 23-8-1986

Scholen

Waaiker, P. te Harlingen per 1-1-85 aangewezen als Hfd. Afd. Admin. en bevorderd naar sch. B/9.

Adspirant RP: 'Maar eens zien . . .'

Dertiger: 'Dat zullen we nog wel eens zien.'

Wegloop: 'We houden het voor gezien.'

Veertiger: 'Wat is er nog meer te zien.'

Vijftiger: 'Dat heb ik allemaal al eens gezien.'

Flo'er: 'Ach, we zullen wel zien.'

Zeeuwse zuinigheid bij de Rijkspolitie:
geen streep teveel, hoor!

Doorstroomofficieren:
adjudanten die naar de sterren reiken.

Bij de beredenen zijn ze gewoon man en paard te noemen.

Veiligheidsdienst
Koninklijk Huis: van de prins geen kwaad weten.

Korpsjaarverslag 1985:
teveel voor woorden.

Oplossing: We zullen het in een nota vastleggen.

Ook de 'RP 43' dankt zijn verbluffende
vaareigenschappen aan de

SCHOTTEL-roerpropeller

de ideale voortstuwing en besturing voor
PATROUILLE-, DIRECTIE- EN WERKBOTEN

Uitvoerige inlichtingen worden verstrekt door

SCHOTTEL-Nederland b.v.

SATURNUSSTRAAT 89 - POSTBUS 809 - DEN HAAG
Telefoon 070-81 47 31

RPuzzel

september 1986

De dubbele doorloper in het zomernummer van het Rpm (juni/juli 1986) blijkt voor nogal wat hoofdbrekers te hebben gezorgd. Van alle inzendingen waren er maar 19 goed opgelost. De twee boekenbonnen die het Rpm voor deze puzzels ter beschikking had gesteld gaan naar: A.J. Oolhorst te Ruurlo en W. Temmink te Haaksbergen.

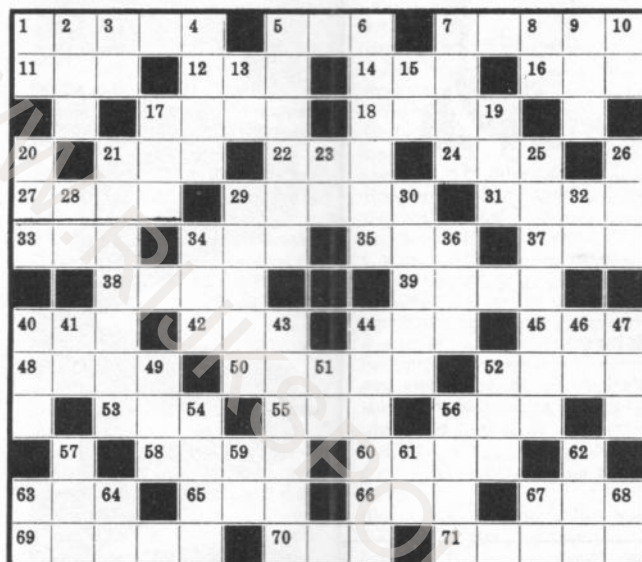
Puzzel 2 met de kruiswoorden was goed voor 33 oplossingen. Uit de 29 juiste trok onze puzzelredactrice Bep van Tol-Arentzen te Stelden als winnares van de puzzelprijs van f 25,—.

Kruiswoordraadsel

Deze maand staat de groep van adjudant Spelt centraal in onze puzzel. De helft van de twee gemeenten die door zijn groepsleden worden bediend, wordt gevraagd op Horizontaal 27. Meer hulp is er deze keer niet bij.

Voor een van de goede oplosers van de opgave in dit nummer heeft de uitgever opnieuw een boekenbon in het vooruitzicht gesteld. Oplossingen voor 15 oktober a.s. naar het adres: Puzzelredactie RP-magazine, postbus 20099, 7302 HB Apeldoorn. Veel puzzelplezier!

Kruiswoordpuzzel met adj. Spelt

Van links naar rechts:

1. zangspel; 5. onbep. vnv.; 7. pl. in N.-Brabant; 11. be-wijsje; 12. jong dier; 14. vr. munt; 16. oude lap; 17. alleen-zang; 18. riv. in Duits-land; 21. horizon; 22. wenk; 24. noot; 27. pl. in N.-Holland; 29. boomvrucht; 31. gewicht; 33. insect; 34. aanw. vnv.; 35. vernis; 37. drinkbakje; 38. deel. v.e. schip; 39. diereverblijf; 40. in-sect; 42. landtong; 44. duin-

vallei; 45. voegwoord; 48. halfwarm; 50. telwoord; 52. makker; 53. verstandig; 55. waterkering; 56. lengtemaat;

58. ongaarne; 60. vlek; 63. gelofte; 65. voegwoord; 66. telwoord; 67. aanw. vnv.; 69. ziekte; 70. speelgoed; 71. zonnegordijn.

Van boven naar beneden:

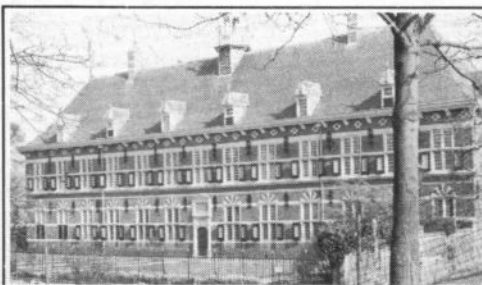
1. riv. in Azië; 2. visje; 3. voegwoord; 4. bijwoord; 5. ontroering; 6. bolvormig dak; 7. herkauwer; 8. bijwoord; 9. roofdier; 10. bijwoord; 13. bij-woord; 15. noot; 17. visgerei; 19. kledingstuk; 20. voedingsstof; 21. Ind. tamme buffel; 23. pers. vnv.; 25. tekenhulpmiddel; 26. hoogste punt; 28. noot; 29. vertrouwd; 30. soort stof; 32. noot; 34. boom; 36. heks; 40. nagerecht; 41. berg-plaats; 43. sinds; 44. afslui-ting; 46. noot; 47. bevel; 49. drank; 51. pers. vnv.; 52. teek; 54. gerecht; 56. man of vrouw; 57. op grote afstand; 59. lidwoord; 61. pers. vnv.; 62. bloeiwijze; 63. landbouw-werktuig; 64. dat is; 67. noot; 68. voorzetsel.

Wilt u meer puzzelen?

Vraag dan naar een DENKSPORT puzzelblad.

Ze zijn er in alle soorten:

Van zeer eenvoudig tot extra moeilijk
DENKSPORT een keuze uit 25 uitgaven!

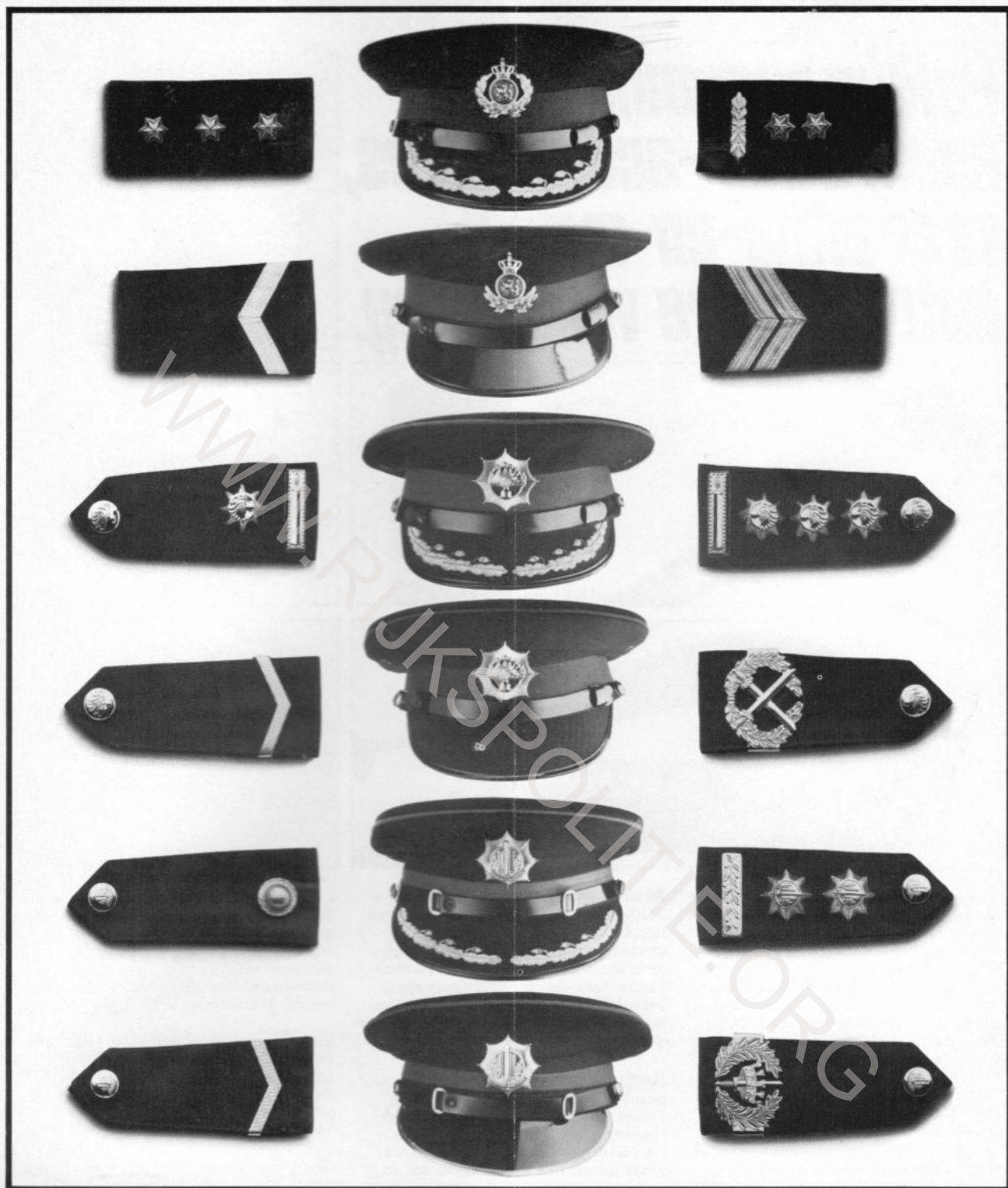

gevestigd in het voormalig Koninklijk Weeshuis te Buren (Gld.)

MUSEUM der Koninklijke Marechaussee

Een bezoek aan dit museum geeft u inzicht in de geschiedenis van dit Wapen, het voormalig korps Politietroepen, de voormalige Rijks- en Gemeenteveldwacht, de vooroorlogse Gemeentepolitie en de huidige Rijks- en Gemeentepolitie.

Open: 1 mei - 1 oktober van dinsdag t/m vrijdag 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, zaterdag, zon- en feestdagen van 13.30-17.00 uur. Maandag gesloten. Het museum is in de wintermaanden open voor groepsbezoek van maandag t/m vrijdag van 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, uitgezonderd feestdagen. Rondleiding voor groepen op aanvraag. Weeshuiswal 9, Buren (Gld.). Telefoon 03447-1256.

**MOTORAGENTEN HEBBEN 'N INSIGNE
WAAR MENIG POLITIEMAN JALOERS OP IS.**

VOOR MEER INFORMATIE: BMW NEDERLAND BV, PARKSTRAAT 91, 2514 JG 'S-GRAVENHAGE. TELEFOON: 070-64 28 10. **BMW MAAKT RIJDEN GEWELDIG.**

RP

28^e jaargang / nr. 2
oktober 1986

Maandblad voor het
Korps Rijkspolitie

magazine

**Het geweten van de politie over: Wat zijn collega's? /
Wat is de zin van het leven van een 40-er?**

Maandblad van het
korps Rijkspolitie

28e JAARGANG / NR. 2
OKTOBER 1986

REDACTIERAAD:

J. Baarspul, Apeldoorn
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
M.Th. van Beelen, Eindhoven
(staf district)
C. Doornhein, Dordrecht (voorz.)
(RP te Water)
A.P. Geelof, Voorburg
(Algem. Insp.)
H.G.J.J.M. Gozé, Maastricht
(recherche)
H.A.M. Heusschen, Ulft
(landgroepen)
D. Hilarides
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
P.H.M. van Hout, Den Bosch
(Techn. Rech.)
J.K. Pietersma, Amsterdam
(res. RP)
R.M. Schnitker, Schiphol
(dienst luchtvaart)
R. Voskamp-Voestermans (secr.),
Driebergen (burgerpersoneel)

REDACTIE-SECRETARIAAT:

A. Huizing
Postbus 20099
7302 HB Apeldoorn
Tel. 055 - 33 09 03

REDACTIE:

A.K. Aartsma (eindredacteur),
A. Huizing

ADVERTENTIES:

J.G. Duijker
Lepelaar 27
3435 DT Nieuwegein
Tel. 03402 - 3 66 16

UITGAVE

Schaafsma & Brouwer / uitgevers
Postbus 10, 9100 AA Dokkum
Tel. 05190 - 33 22
Postgiro 83 31 11

GRAFISCHE VORMGEVING

Wagenveld Publiciteit b.v.
Dokkum

DRUK

Schaafsma & Brouwer b.v.
Dokkum

© Overname uit het RP-Magazine
is alleen toegestaan, indien de bron
wordt vermeld.

*

Abonnementsprijs f 31,00 (incl.
BTW) per jaar bij vooruitbetaling.
Opzeggen abonnement voor
1 september.
Losse nummers f 3,90.

Bij de omslagfoto:
Collega's?

(Foto: Jo Cober)

Wat zijn dan wel collega's?

Wat zijn eigenlijk de collega's van de
Nederlandse politie-ambtenaar?
Die vraag stelde Rpm's eindredacteur, toen
hij in Moskou zijn artikel schreef over de
politie in de Sovjet-Unie. Een vraag waarin hij
ook Zuid-Afrika en de IPA betrof.
In het IPA-bulletin werd onverwacht venijnig
gereageerd. Ongeveer tegelijkertijd haalden
IPA-bestuurders fel en emotioneel uit naar
collega's die zich in 'De Politie' en in het
Friese RP-districtsblad bezorgd hadden
getoond over de situatie in Zuid-Afrika.
Om de discussie tot normale proporties terug
te brengen, nodigde de redactie van RP-
magazine IPA-Nederland met een aantal
betrokken politiemensen aan tafel. Ze
kwamen alle vijf en ze waren duidelijk.

6

De man van 40

Met wat minder illusies op zoek naar de zin
van het leven

11

Info Intern

Nieuws uit de districten/diensten

15

Postbus

27

Personalia

28

Granaatjes

29

RP-puzzel

30

Zaken zijn zaken

31

Wat zijn collega's?

„Waarom toch zulke heftige reacties? Het wordt tijd dat onze redactie (waarin ook IPA-leden zitten) eens rustig met het IPA-bestuur gaat praten.”

Dat schreven wij in het RP-magazine van aug. jl., nadat er van IPA-zijde in diverse bladen (De Politie, IPA-bulletin, It Hingelboerd, RP-magazine) was ingehaakt op de Zuid-Afrika-discussie, aangescherpt door het Rpm-tekstje 'Collega's' (mei '86).

Dat gesprek heeft inmiddels plaats gehad. Om de discussie te verbreden werden voor het rondetafelgesprek vijf mensen uit de politiewereld uitgenodigd, allen direct betrokken bij de actuele discussie over de vraag 'Wat zijn politiecollega's'. Ze kwamen alle vijf:

Gert Koffeman, voorzitter van de Alg. Chr. Politiebond die Nederlandse agenten met die van Zuid-Afrika liet schrijven;

dr Piet van Reenen, die actief is in de groep Mensenrechten en Politie bij Amnesty International;

Ton Rutting, lid van het hoofdbestuur van IPA-Nederland en eindredacteur van het IPA-bulletin;

André Hoedemaker, rijkspolitieambtenaar die in zijn districtsblad reageerde op de gebeurtenissen in Zuid-Afrika;

Dirk Hilarides, als lid van de Rpm-redactieraad en als IPA-lid bij de discussie betrokken.

Het gesprek vond plaats op 19 september 1986 op de Nederlandse Politie Academie in Apeldoorn. Als gespreksleider fungeerde Jan Baarspul, docent-projectleider bij het opleidingsinstituut van het korps Rijkspolitie (CIOV) en lid van de redactieraad van het RP-magazine.

Productie en tekst: Koen Aartsma en Bert Huizing.

Foto's: Co Coemans/CIOV

Ton Rutting (IPA): 'Ik heb het er moeilijk mee'

„Ik wil graag meepraten over de in het RP-magazine gestelde vraag 'Is elke collega een collega?' Zowel als hoofdbestuurslid van IPA-Nederland alsook vanuit mijn huidige positie op de Rechercheschool, waar ik mij met de beroepsethiek heb bezig gehouden.

Ik heb het er moeilijk mee, omdat je er niet aan ontkomt om je uit te spreken over politieke zaken, hoewel de statuten van de IPA zeggen dat politieke zaken buiten discussie zijn. De IPA is kort na de 2e Wereldoorlog opgericht vanuit een bepaald idealisme, de vriendschapsgedachte. Geen onderscheid naar rang, ras, geloof en politieke overtuiging. De IPA is opgericht in Engeland en heeft zich als een olievlek over West-Europa uitgebreid, daarna in mindere mate ook naar andere landen. Dat zijn er nu een vijftigtal, waaronder ook Zuid-Afrika. »

Hoofdingspecteur A.M. Rutting is hoofd onderwijs, tevens adjunct-directeur van de Rechercheschool in Zutphen. Hij is lid van het hoofdbestuur van IPA-Nederland en sinds kort eindredacteur van het IPA-bulletin, waarin hij in zijn eerste commentaar fel van leer trok tegen het tekstje 'Collega's' in RP-magazine.

Gert Koffeman (CPA): 'Buitengewoon verwerpelijk'

„Wij als Algemene Christelijke Politiebond hebben een uitgesproken en heel nadrukkelijke opvatting over de dingen die er momenteel in Zuid-Afrika gebeuren. Wat wij daarvan via de media ervaren, vinden wij buitengewoon verwerpelijk.

Wij zijn in september '85 als ACP een actie gestart, waarin Nederlandse politieagenten zijn uitgenodigd om contact op te nemen met Zuidafrikaanse politieagenten. Niet om het bekende domineesvingertje te heffen, maar om een communicatie op gang te brengen. Door hen te vragen: hoe kan het nu dat we globaal toch in gelijksoortige samenlevingen functioneren en uit de publiciteit zulke verschrikkelijke berichten horen over jullie functioneren. Hoe kan dat allemaal gebeuren? Wordt er dan bij jullie niet gesproken over gewetensbezwaren en individuele verantwoordelijkheden? Kunnen we daar niet eens met elkaar over praten?

In aansluiting op wat de Haagse P.G., mr Heijder in het RP-magazine (interview december 1983) heeft gezegd, kwam de gedachte: het is waarschijnlijk erg goed wanneer politieagenten met elkaar in contact treden en elkaar vragen stellen over problemen die zij ontmoeten en de manier waarop zij daarmee omgaan. »

Oud-politieambtenaar G. Koffeman is voorzitter van het bondsbestuur van ACP (21.000 leden), die in Utrecht zetelt.

Dirk Hilarides (RPM): 'Nu wat minder thuis'

Ik was het meteen eens met de idee voor een rondetafelgesprek, vooral om te voorkomen dat er een discussie ontstaat die op onzuivere wapens gestreden wordt.

De problematiek in Zuid-Afrika spreekt me zeer aan. Mijn sympathie gaat uit naar een organisatie als Amnesty International. Ook de ACP-actie en de motie die de VHPA aangenomen heeft, vind ik zeer verheugend.

Ik ben destijds lid van de IPA geworden om vooral in de eigen omgeving vastgeroeste en verstarde hiërarchische situaties te doorbreken. Daarin heeft de IPA een belangrijke rol gespeeld — en dat doet ze nog. Door de relatie met Zuid-Afrika begin ik me er nu echter wat minder in thuis te voelen. Want in dezelfde vriendenclub zie ik ook Zuidafrikaanse politiemensen en dan voel ik me toch plotseling veel minder verbonden. Het begrip 'collega' is naar mijn overtuiging niet alleen het dienaar zijn van dezelfde werkgever, maar behoort ook een lading te hebben van sympathie, van het samen werken aan dezelfde doelstelling. En dat kan wat Zuid-Afrika betreft zeker niet het geval zijn. Mijn sympathie gaat daar uit naar de mensen die tegen de onderdrukking ten strijde trekken. »

Majoor D. Hilarides van het korps Rijkspolitie is hoofd Stafbureau van het RP-opleidingsinstituut CIOV in Apeldoorn. Hij neemt aan de discussie deel als redactielid van het RP-magazine en als lid van de IPA.

André Hoedemaker (RP): 'Dit gaat te gek'

Ik heb een stukje in ons districtsblad geschreven, waarin ik mij heb afgevraagd, of het niet tijd wordt dat wij als Nederlandse politie iets ondernemen om aan de politie van Zuid-Afrika, waarmee vriendschappelijke betrekkingen worden onderhouden, bijv. via de IPA — duidelijk te maken dat wij hun gedrag en optreden zoals wij dat de laatste tijd regelmatig op t.v. zien, ten zeerste afkeuren. Ik vroeg mij af: wat doen wij als Nederlandse mensen om daar kenbaar te maken: dit gaat te gek.

Hoewel ik mij tegelijkertijd ook wel eens afvraag, wat er zou gebeuren als er in Nederland iemand zou opstaan die zou zeggen: 'Nederlandse politieagenten, ga je gang, doe maar wat je wilt'. Daarom vind ik dat je er voor moet waken dat zulke dingen hier ook niet zo uit de hand gaan lopen. Soms denk ik van een bepaald optreden van de Nederlandse politie ook wel eens, ja...

Ik ben benieuwd te horen wat de kopstukken ervan zeggen (gelach bij 'de kopstukken', - red.) ... zo werd het bij ons op het bureau uitgedrukt. Ze vroegen mij ook nog of ik in driedelig kostuum zou gaan ... »

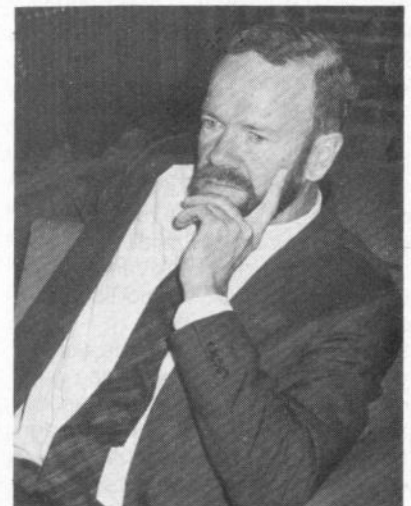

Wmr. 1e kl. A. Hoedemaker uit Franeker maakt deel uit van de RP-groep Franekeradeel. Hij mengde zich in de Zuid-Afrika-discussie door een kritische bijdrage in het Friese districtsblad 'It Hingelboerd', waarop werd gereageerd door de voorzitter van IPA-Nederland, die o.a. verklaarde: „... er zijn dan ook zeer goede afspraken met Z.A. gemaakt, dit t.a.v. de dialoog met elkaar.”

Piet van Reenen (Amnesty): 'Niet altijd terecht'

Ik heb moeite om geïdentificeerd te worden met politiemensen die, zoals in Zuid-Afrika, met activiteiten bezig zijn waar je regelmatig heel navrant mee geconfronteerd wordt. Daarom heb ik in het recente TV-programma van Amnesty International van bepaalde mensen ook gezegd: 'Ik noem dat eigenlijk geen collega's'. In die zin hecht ik wel aan het woord 'collega'. Dat betreft altijd maar een heel beperkte groep mensen.

Daarnaast is er een veel grotere groep politiemensen die opereren in een

systeem dat misschien het mijne niet zou zijn. Maar om die nu met het waswater weg te gooien, is lang niet altijd terecht. Je hoeft alleen maar te denken aan de Nederlandse politie in de 2e Wereldoorlog.

De vraag 'collega of niet?' bekijk ik vanuit het perspectief van een groep mensen — en daar zit Gert Koffman ook bij — die een beroepsgroep Mensenrechten en Politie in Amnesty-verband nastreven en aan het opbouwen zijn. Daar gaat het om dingen die niet door de beugel kunnen. Anderzijds zien we in het buitenland systemen die dingen doen die je niet welgevallig zijn en mensen die werk doen waarvan je iets herkent en die daarvoor aanspreekbaar zijn. »

Hoofddcommissaris dr P. van Reenen is directeur van de Nederlandse Politie Academie in Apeldoorn. Hij is een van de initiatiefnemers van de beroepsgroep (in opbouw) Mensenrechten en Politie bij Amnesty International.

Niet iedereen blijkt hetzelfde te verstaan onder het begrip 'collega'. Voor de IPA-woordvoerder is het meer dan alleen vakgenoot. Er zit iets van warmte in, zegt hij, zoals het IPA-devies 'Dienen door vriendschap' ook aangeeft. De CPA-voorzitter gelooft niet zo erg in die warmte: „Je verwacht de zaak daardoor. Want als je die warmte van bepaalde collega's niet wenst aan te gaan, loop je het risico dat je niet meer met elkaar communiceert. En volgens mij is het juist van groot belang dat je wél blijft communiceren.”

Van Reenen ziet het begrip Collega op twee niveaus. Hij herkent bij politiemensen bepaalde gemeenschappelijke dingen, onafhankelijk van het regime waarin ze werken: „Omdat bepaalde aspecten van de beroepsuitoefening heel gemeenschappelijk zijn. Net zoals je lopend op straat politiemensen bijna herkent aan de manier waarop ze zich bewegen en doen, herken je in vrijwel elke samenleving een aantal gemeenschappelijke dingen in die rol van de politiemans. Je zou bijna zeggen: die hebben een zelfde soort persoonlijkheid. Je kunt ook van soortgelijke ervaringen uit de politiepraktijk spreken.”

Behalve op het niveau van de werker-
varing gaat het ook om de vraag waar de organisatie mee bezig is: „Dan kan het gebeuren dat in een aantal landen boven de feitelijke beroepsuitoefening een code staat, waarvan je zegt: die is de mijne niet. Je kunt zeggen: al die mensen onder die andere code accepteer ik daarom niet als collega. Je kunt ook zeggen: in dat systeem zie ik politiemensen functioneren, waarin ik nog een groot aantal gemeenschappelijke dingen herken. En dan kun je een compromis sluiten tussen jouw idealen en zo'n systeem. Dat noem ik het grijze gebied.”

„Vervolgens is er een groep mensen, die zo vitaal zijn voor de ondersteuning van dat regime dat ik — om zakelijke redenen — zeg: hoe kun jij een centrale pilaar zijn onder dat systeem. Of — om emotionele redenen: waarom martel jij! Met die laatste mensen zou ik niet in één organisatie willen zitten. En aangezien de IPA niet balloteert op die punten, zou ik geen lid van de IPA willen zijn.”

Van Reenen kan zich de heel grote terughoudendheid van de IPA, die terughijkt voor het politieke motief, wel voorstellen: „Maar ik vind als nadeel dat ze daarin lijkt op Interpol: de kop in het zand steken, het probleem min of meer ontkennen en niet de discussie willen aangaan over de grenzen van

de vrijheid van mensen om toe te treden.”

„Ik denk dat de IPA alleen dat onderste niveau aangeeft — van met z'n allen, gezellig, collega's en zo — maar weigert te opereren op het niveau van: wat zijn de idealen of de ideeën of de normen waar we voor staan.”

Rutting vraagt begrip voor de kwetsbaarheid van de IPA, die de vriendschapsgedachte als basis heeft die door een kleine 200.000 leden in een vijftigtal landen wordt onderschreven. „Onze enige toetssteen zijn de statuten”, aldus het bestuurslid IPA-Nederland. „Zo is in ons land de vraag gesteld of een lid van de Centruumpartij op grond van die statuten lid van de IPA kan blijven. Daarvan hebben wij gezegd: zo gauw wij dat merken, moet zo iemand eruit...”

**'Voor de meeste IPA-leden
liggen de belangen
dichter bij huis'
(Rutting)**

Van Reenen: „Maar dat is merkwaardig. Dat is héél merkwaardig. Aan de ene kant zegt de IPA intern: geen leden van de Centruumpartij. Maar tegelijkertijd weigert dezelfde IPA-afdeling, als ze benaderd wordt door de beroepsgroep Politie van Amnesty International, om daar iets in het eigen blad over te schrijven, vanwege externe politieke gevoeligheid. Het zou mij niet verbazen als onder het internationale IPA-bestand een aantal leden zijn die een politieke partij aanhangen waarvan je veel duidelijker nog dan van de Centruumpartij kunt zeggen: die horen in een fatsoenlijk vriendschapsverband niet thuis.”

Rutting: „Diegenen die lid zijn van de IPA maar in hun handelen en uitingen duidelijk strijden met de statuten (waarin staat dat ze zich zullen onthouden van discriminatie op grond van rang, ras, geloof of politieke overtuiging), kunnen als lid niet gehandhaafd worden. Dat is ons criterium. Wij kunnen tegen onze mensen zeggen: jij handelt volkomen in strijd met de doelstellingen van de IPA. Wij willen jou daar niet bij hebben.”

Hilarides: „Voor mij is een kenmerk van vriendschap, dat je de ander accepteert zoals hij is. Da vraag is alleen: tot hoever ga ik, wanneer accepteer ik het niet meer? Ik voel me niet verbonden met collega's die bepaalde normen die ik hoog heb, met voeten tre-

den, of dat nu in Nederland is of in een ander land.”

„De kern zit naar mijn mening in de mogelijkheden die je als IPA hebt om individueel gedrag van leden in andere landen te toetsen. Ik heb er niet zoveel vertrouwen in dat die mogelijkheden er zouden zijn en dat men op grond daarvan verantwoorde beslissingen kan nemen over toelating of niet. Dan moet je je niet oriënteren op het individu, maar op de paraplu waaronder het allemaal werkt. Als de paraplu verwerpt, dan komt het moment dat je geen dialoog meer wilt. Omdat het instandhouden van de dialoog ook een politieke keus is, alleen al omdat ze door anderen geïnterpreteerd kan worden als zijnde het instandhouden van de vriendschapsrelatie.”

„Ik vond het destijds heel loffelijk dat Nederland en de Scandinavische landen voorstelden om Zuid-Afrika uit de IPA te stoten. Jammer vind ik, dat nu dat niet gelukt is, de Nederlandse afdeling met argumenten komt waarom het toch goed is om een dialoog in stand te houden.”

Rutting: „Wereldwijd hebben Nederland en de Scandinavische landen niet die steun gekregen die wij hadden verondersteld. Dat heeft te maken met de historie. In de IPA is men huiverig voor politiek, een soort koudwaterrees dat daardoor de hele IPA opgeblazen zou kunnen worden. Het blijkt ontzettend moeilijk. Ook als een land lid wordt, heb je geen garantie dat alle collega's handelen volgens de IPA-gedachte. Maar als je erachter komt, dan kun je zo iemand daarop aanspreken.”

Van Reenen: „Ik vind het toch een wat neutrale vriendschapsgedachte, dat die vriendschap van collega's zo wordt benadrukt. Dan ga ik iets achteruit zitten. De werkelijkheid is vaak veel nuchterder, soms ook wat materialistischer. Het zijn een aantal collega's die het heel plezierig vinden om internationaal contacten te hebben, te reizen en zo. Er zit ook een hoeveelheid eigen belang bij. Dat is niet verwerpt, maar dat heeft niet zoveel met vriendschap te maken.”

Rutting: „Dat kun je niet voorkomen. Natuurlijk zijn er heel gemengde motieven. Er zijn ook talrijke leden die vooral naar de materiële kant kijken. Dat heb je ook in andere organisaties, zoals in een vakbond.”

Van Reenen: „Maar het verschil is wel, dat het bestuur van de vakbond zich wel uitspreekt en het bestuur van de IPA niet.”

Koffeman: „Ik vind — wat de dialoog

betreft — dat je heel lang en heel diepgaand met elkaar kunt praten, maar er komt een moment dat je een keuze moet maken. Op het moment dat je niet verder komt en dat zelfs het contact misbruikt wordt, hetzij door een politieorganisatie, hetzij door een regime, en je bevestigend gaat werken, dan moet je afhaken. De achtergrond waaruit je praat moet duidelijk zijn."

Hoedemaker: „Ik zou wel eens willen weten wat de IPA wezenlijk aan de situatie doet. Mijn stukje in het districtsblad was helemaal niet bedoeld als een aanval op de IPA, maar ik vind de reactie erop wel een beetje beschermend. Zo van: jullie zitten aan mijn spulletjes. Ik had liever gehad dat men er positief op had ingehaakt."

Rutting: „We zitten met de realiteit dat het internationaal congres zich heeft uitgesproken. We hebben daarna de afspraak gemaakt, dat we zeer terughoudend zouden zijn in contacten met Zuidafrikaanse collega's. We zouden ze zeker niet uitnodigen voor bezoeken, en ze kritisch blijven volgen."

Hoedemaker: „Maar waarom dan zo'n felle reactie op het stukje 'Collega's' in het RP-magazine, waarin een kritisch geluid te horen was. Dat was naar mijn mening veel te defensief en veel te fel. Als je dergelijke reacties van het IPA-hoofdbestuur kunt verwachten, zullen veel mensen zich wel bedenken om kritiek te geven."

Rutting: „Nou, misschien is die indruk wel wat gewekt. Maar het moeilijke is, dat je als IPA een kwetsbare positie hebt en dat je dan kritiek krijgt die je voor een deel zelf ook wel hebt maar die je niet in de hand hebt."

Van Reenen: „Waarom zegt het bestuur van de IPA in het publiek niet gewoon wat het verwerpelijk vindt, in plaats van defensief te reageren? Het beeld dat ontstaat is van een uiterste terughoudendheid als het gaat om dingen die boven de feitelijke collegialiteit en vriendschapsbanden uitgaan. Rutting zegt nu, dat de IPA-afdeling zich wel degelijk bezig houdt met wat wel of niet acceptabel is van collega's. Waarom laten jullie dat dan niet zien in je blad en in de realiteit?"

Hilarides: „Hoe kun je verwachten, dat in een regime dat Apartheid bij wet geregeld heeft, zijn dienaren geen onderscheid zouden maken naar ras en overtuiging. Op het moment dat je Apartheid bij wet regelt ben je al strijdig met de IPA-statuten."

Rutting: „Het is niet alleen een kwestie van Zuid-Afrika. Als ik onze lijst van ongeveer vijftig aangesloten landen nakijk — Suriname bijvoorbeeld, Zim-

babwe, Sri Lanka — en je kijkt wat er ook in die landen allemaal gebeurt, dan krijg ik ook die gewetensnood. Het moeilijke punt is, dat je internationaal gezien heel duidelijk in strijd komt

**'Er komt toch een moment
dat je zult moeten kiezen'
(Koffeman)**

met de politieke uitgangspunten, als je van een land gaat zeggen dat het niet meer acceptabel is. Op het congres in Parijs heeft men Zuid-Afrika ondanks alles het voordeel van de twijfel gegund. Conform de vriendschapsgedachte. Je kunt ze er alleen maar op pakken, als blijkt dat ze zich daaraan niet houden."

Hilarides: „Als het inderdaad op een individuele toetsing aankomt, dan geef ik er geen cent voor."

De gespreksleider constateert, dat de algemene kritiek zit op het structuurniveau en dat het antwoord steeds komt op het individuele niveau. En dat eraan getwijfeld wordt of dat wel echt gebeurt en of het wel werkt. Hij zet na enig heen-en-weer-gepraat, op een rij, dat er een verschil in benadering is tussen de IPA-woordvoerder, — die de nadruk legt op het individuele — en de anderen die de nadruk leggen op het organisatorische. Een tegenstelling waarin men elkaar niet kan vinden. Waarbij de ACP-voorzitter aantekent dat zijn vakorganisatie nog op beide fronten bezig is.

Koffeman: „Wij proberen enerzijds via de algemene beïnvloedingsorganen (de vakcentrale, de Europese vakcentrale e.d.) rechtstreeks kritiek op het systeem te geven. Daarnaast proberen wij als politieorganisatie individuele mensen in Nederland en Zuid-Afrika te beïnvloeden en vandaar ook het systeem. Bij ons dus een tweesporen-beleid. Maar altijd vanuit de keuzes die gemaakt zijn. Dat staat voorop. En niet dus alleen de individuele benadering, zoals de IPA wil."

Rutting: „Het is wel aangekaart, maar er waren binnen de internationale structuur onvoldoende mogelijkheden om verder te gaan. In de organisatie kunnen we momenteel niet scoren. Het andere kanaal gebruiken we om nog invloed aan te wenden."

Koffeman: „Zijn jullie als Nederlandse afdeling nu ook de horzel in de pels van de internationale organisatie?"

Rutting: „Dat denk ik niet. Het is ook de vraag hoe men zich als individueel

IPA-lid voelt aangesproken. Sommigen zeggen: ik ben het er niet mee eens, maar ik ga daar niet elk moment mee naar voren. Voor de meesten liggen de belangen dicht bij huis. Dat speelt toch wel een belangrijke rol. Op die bijna 200.000 leden zitten er misschien 1200 à 1300 in Zuid-Afrika. In andere landen waar zulke problemen spelen, zijn ook maar heel weinig leden. Negentig procent van de leden zit in West-Europa. Er zijn nogal wat leden die zich daarbij willen beperken. Een organisatie als Amnesty — waar ik overigens volkomen achter sta — heeft heel duidelijk wel vanuit haar idealen een strijdbare opstelling gekozen. Dat waardeer ik ook zeer. Ik denk echter dat lang niet alle IPA-leden lid zijn geworden om idealen na te streven, maar gewoon uit materiële overwegingen."

Onduidelijk blijft, waarom IPA-Nederland die toch aanvankelijk Zuid-Afrika kwijt wilde, nu het standpunt van degenen waar ze het mee oneens was, als het ware heeft overgenomen. Gewezen wordt op de twee petten van de IPA-voorzitter.

Rutting: „Theo Leenders zit natuurlijk in een wat moeilijke positie, omdat hij behalve voorzitter van IPA-Nederland ook internationaal secretaris-generaal is. Je zit dan in een kwetsbare positie."

Hilarides: „Het is mij wel duidelijk waar voor gekozen is. Ik zie een hoofdbestuurslid dat blijkbaar meer zijn oren laat hangen naar wat internationaal wel of niet geaccepteerd zal worden in een overkoepelend hoofdbestuur dan dat hij zorg heeft voor de afdeling waar hij voor staat. Maar met die afdeling heeft hij indertijd wel gekozen voor het toetsen van de structuur, want dat was de reden om Zuid-Afrika aanvankelijk uit de IPA te stoten. Nu dat niet gelukt is, wordt die structuur-idee losgelaten en worden op de individuele toer argumenten aangevoerd die nu niet zoveel blijken voor te stellen. Van de 'zeer goede afspraken' waar Leenders het in zijn reactie over heeft, blijft dan weinig over."

Waar ligt de grens dat je iemand niet meer als collega wenst te beschouwen?

Van Reenen: Vanuit Amnesty gezien speelt het collega-zijn geen rol. Op het moment dat er mensenrechten geschonden worden, mensen zonder goede procesgang in de gevangenissen komen, gemarteld worden, de doodstraf krijgen etc., dan beginnen wij te reageren. Van elke mogelijkheid

om via politiekontakten en politiemensen invloed uit te oefenen om iets te bereiken voor gevangenen, zullen wij gebruik maken. Daarbij maakt het voor ons niets uit of de politiekontakten in dat land wel of niet als collega's beschouwd kunnen worden."

Rutting: „De grens van het collega-zijn ligt voor ons als IPA heel duidelijk bij de statuten van onze organisatie. Als die strijdigheid is aangetoond, moet je je opstelling kenbaar maken."

Hilarides: „Voor mij als IPA-lid is de grens van het collega-zijn dezelfde, alleen in het concrete geval Zuid-Afrika verschillen wij in de interpretatie. Ik constateer dat de statuten bij herhaling geschonden worden en dat een gerichte actie naar het land, om de afdeling daar te overtuigen van haar foute handelwijze, achterwege blijft. Voor mij is de grens van het collega-zijn in dit geval bereikt."

Hoedemaker: „Voor mij is de grens van het collega-zijn bereikt, als bepaalde waarden die ik zelf hoog heb, ondanks corrigerende pogingen toch geschonden blijven worden. Dan kan ik door die collegialiteit een streep ha-

len. Daar zou ik niet zoveel moeite mee hebben."

Koffeman: Ik kan moeilijk anders reageren dan in het concrete geval Zuid-Afrika, waar wij zeer bij betrokken zijn. In het grote beleid is de grens wel be-

**'Met zulke mensen zou ik
niet in een organisatie
willen zitten'
(van Reenen)**

reikt. We zijn de laatste jaren vrij gecoördineerd geweest, omdat je verwachtte dat er verbeteringen op komst waren, die je niet wilde frustreren. Nu blijkt dat de overheid zich niets gelegen laat liggen aan de overwegingen van meer principiële aard. Dat hebben we heel nauwkeurig gechecked. De zwarte vakbeweging zegt: laat het maar over ons komen; liever dan dat we hier mee doorgaan. De grens is dus absoluut bereikt. We scharen ons nu achter de maatregelen van de E.G., de Gemeenebest, e.d. In de individuele

contacten is dat niet nauwkeurig met een schaar te knippen. Als op een gegeven moment de reacties duidelijk negatief zijn, of als er helemaal geen reacties meer komen, of je ziet dat onze interactie misbruikt wordt door het regime, dan denk ik dat ook die grens bereikt is. Je kunt je trouwens nu al afvragen, wat je nog kunt bereiken in een land waar inmiddels de noodtoestand van kracht is geworden."

Hebben wij in Nederland gemakkelijk praten?

Oordelen wij vanuit een betrekkelijk luxe positie?

Is het dan in eigen land allemaal koek-en-ei?

Hoe groot is de kritische opstelling van de collega's tegenover elkaar?

Deze vragen komen aan de orde in het tweede deel van de discussie, dat in het volgende nummer van RP-magazine zal worden afgedrukt.

BETROUWBARE

ELECTRONISCHE UNETO ERKENDE

INBRAAK- BEVEILIGING

Gom beveiligings- techniek bv

20 VESTIGINGEN DOOR GEHEEL NEDERLAND

HOOFDKANTOOR: 'S-GRAVELANDSEWEG 258, 3125 BK SCHIEDAM, TEL. 010-4623333

De man van 40

Met wat minder illusies op zoek naar de zin van het leven

Menige man maakt rond zijn veertigste levensjaar een moeilijke periode door: zijn 'zekerheden' ontglippen hem één voor één en hij gaat aan van alles twijfelen. Is hij nog wel tevreden met zijn werk, met zijn huwelijk, met zijn leven? Dat zijn zo de vragen die hij zichzelf stelt. Wat zit daarachter? Waarom is hij vaak teleurgesteld? En hoe zal hij proberen deze problemen op te lossen?

„De veertiger ontdekt, dat hij langzamerhand de volle zin van zijn leven niet langer meer kan vinden in zijn praktische waarde voor de gemeenschap, in zijn maatschappelijke positie en in zijn beroepsprestaties. Hij komt nu tegenover de vraag te staan van de diepere betekenis van zijn individuele bestaan.” Met deze woorden schetst dr. P. Eliëns de kern van de crisis die iedere veertiger — in sterkere of zwakkere mate — doormaakt. ('De volwassen man').

Eerste tekenen

Precies zoals de puberteit zich aanmeldt met een aantal veranderingen in het lichaam van de jonge mens (die zich daardoor ineens heel sterk van zijn eigen lichaam en daarbij van zijn eigen bestaan bewust wordt), zo ook wordt de veertiger door zijn lichaam een halt toegeroepen, om na te denken over zichzelf en hoe zijn leven zich tot dusver heeft ontwikkeld. In het uiterlijk van de man van 40 beginnen heel geleidelijk veranderingen op te treden. De eerste tekenen van kaalheid en grijs worden gaan zichtbaar worden. De huid van zijn gezicht armen en handen wordt ruwer en ook verschijnen de eerste rimpeltjes. Zijn lichaam is niet meer als vroeger een feilloos werkend instrument. Hij merkt het aan alles: hij hijgt als hij even hard heeft moeten hollen om de trein te halen, hij merkt dat hij op een fietstochtje zijn kinderen nog maar met moeite kan bijhouden. Maar vooral in zijn werk er-

vaart hij, dat de vermoeidheid eerder optreedt. Juist mét de toegenomen plichten en verantwoordelijkheden begint zijn lichaam te protesteren: hijervaart de grenzen van zijn krachten. Taken die hij vroeger met graagte en gemak erbij had genomen, begint hij nu als een belasting te voelen, als een teveel.

Ook geestelijk raakt de man nu eerder vermoeid. Zijn geheugen wordt slechter en langdurig geconcentreerd 'her-senwerk' gaat hem moeilijker vallen. In zijn gevoelsleven treedt een zekere vervlakking op: de dingen komen niet meer in hun oorspronkelijke felheid op hem af, hij gaat het leven wat meer routine-matig beleven. Dingen die hem vroeger heftig konden beroeren, verliezen voor hem hun intensiteit. Aan de andere kant verschaft dit hem een objectiviteit in het beoordelen van allerlei verschijnselen, die ook winst kan betekenen.

Tijdelijk vacuüm

De veertiger gaat zichzelf kritisch beschouwen: de betrekkelijke waarde van het eigen bestaan wordt hem duidelijk. Dit proces van zelfinkeer en zelfinzicht verloopt lang niet altijd soepel: het is dikwijls pijnlijk, schokkend en vol spanningen. Zijn eigen leven wordt opnieuw tot probleem. Hij komt in een

De man en zijn leeftijd (2)

Na de man van dertig in het zoeklicht te hebben geplaatst, richten we nu de aandacht op de volgende fase: de man van rond de veertig. Hoe anders is de man van veertig? In dit artikel geven deskundigen een typering van hetgeen mannen van die leeftijd met elkaar gemeen hebben.

Een nuttig verhaal voor de ouderen en jongeren die met veertigers moeten samenwerken. Nuttig wellicht ook voor de veertigers zelf en voor hun vaste partners.

crisis-van-zekerheden terecht, een tweede puberteit. De Duitse psycholoog Jung beschrijft dit proces als een levenswending: de overgang van 'de morgen van het leven' naar 'de middag van het leven'.

Gold voor 'de morgen van het leven' dat hij zich actief tot de buitenwereld richtte, van de rijpere mens wordt gevraagd dat hij in 'de middag van het leven' zijn eigen ik op het spoor komt en daarmee het zwaartepunt van zijn leven verlegt. De man van 40 leeft tijdelijk in een vacuüm. Begrijpelijk dat gevoelens van zinloosheid hem overvallen; hij wordt ontevreden en weet met zichzelf en zijn bestaan in veel opzichten niet goed raad. De Amsterdamse psychiater prof. Rümke ('Levenstijperken van de man') merkt in dit verband op, dat het begrijpelijk is „dat in dit tijdperk het aantal bekingen een belangrijke top bereikt en dat niet-religieuze mensen zich met religieuze problemen gaan bezighouden. Maar ook omgekeerd ziet men, dat in de godsdienstige traditie opgegroeide mensen zich in deze periode vrijmaken van traditionele banden. Soms is dit tijdelijk, soms duurzaam. Zo ziet men predikanten en priesters in dit tijdvak van beroep veranderen.”

De veertiger is op zoek naar de zin van zijn leven.

Teleurstellingen

De illusies verdwijnen. Tot dusver heeft hij gedacht bepaalde mogelijkheden 'later' te zullen verwezenlijken ('ik wil dit nog doen' en 'ik moet dat nog bereiken'), maar nu merkt hij dat alles bij het oude zal blijven. Niet zelden voelt hij een wrak tegen het leven, in de trant van 'is dit nu alles?'

Het leven heeft zijn bekoring verloren, zijn frisheid en nieuwigheid, zijn belangwekkendheid en aansprekende kracht. De man van 40 weet zo zoetjesaan wel wat dat is: werken. Hij weet, hoe mensen zich gedragen, hoe conflicten ontstaan, hoe een relatie met andere mensen zich ontwikkelt, hoe een vreunde ontwaakt en vervluchtigt...

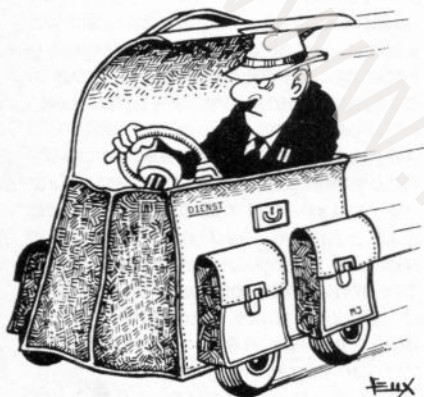
Hij krijgt het gevoel dat de dingen zich herhalen. Hij beleeft teleurstellingen in mensen op wie hij zijn hoop vestigde. De samenleving openbaart een stroefheid en onverschilligheid die hij vroeger niet zag. Hij kijkt achter de schermen en merkt dat de dingen veel erbarmelijker zijn dan hij had gedacht.

De 'morgen van het leven' beloofde zoveel, maar de kracht van deze verwachting wordt steeds zwakker. Uit dit alles groeit langzaam de ontnuchte-

ring die zich in elk leven voltrekt. Gedeprimeerdheid en melancholie kan bij velen optreden en leidt in enkele gevallen tot ernstige depressiviteit.

Reacties

De manieren waarop de man van 40 op deze problemen reageert zijn natuurlijk voor ieder individu weer verschillend, maar toch kunnen we in het algemeen de volgende soorten reacties onderscheiden.

De eerste — negatieve — manier om met deze crisis klaar te komen, wordt gekenmerkt door de weigering om het leven in al zijn beperktheid te aanvaarden. Als mogelijke oorzaak hiervoor ziet dr Eliëns een tekort aan groeimogelijkheden: „Misschien is hij te vastgegroeid in allerlei gewoonten en mist hij de psychische elasticiteit om zichzelf nog te veranderen. Hij houdt zodoende vast aan de gewende denk- en doeschema's en aan de tot dusver gekoesterde verwachtingen en idealen. Op deze wijze blijft hij op onrijpe wijze psychisch hangen in de eerste helft van zijn leven en blijft de eeuwige jongeling.”

Deze veertiger vlucht voor de vragen die in hem opkomen; hij wil de desillusies niet tot zijn binnenste toelaten.

Bij een andere veertiger zal de ont-nuchtering, de teleurstelling of het besef van de middelmatigheid van het bestaan de overhand krijgen: hij wordt een scepticus en een verachter, vol wrok tegen het leven. Hij zal bijvoorbeeld zijn werk mechanisch verrichten, omdat hij nu eenmaal moet leven.

Weer een ander zal zichzelf geweld

aandoen in een geforceerd optimisme, dat hij in zijn diepste innerlijk niet aanwezig voelt.

Een actievere reactie — óók geen oplossing — vinden we bij die man van 40 die de crisis ontloopt door te vluchten in zijn arbeid, die werk op werk stapelt, druk doet en zich overal tegelijk mee bezighoudt. Of die dwaasheden begaat die voor deze fase karakteristiek zijn: hij begint bijvoorbeeld te spelen, te drinken, te speculeren en waagt zich aan riskante ondernemingen. En dat alles om aan de monotoniciteit te ontkomen — en waarschijnlijk daarin te mislukken.

Reële oplossing

De reële oplossing van de crisis is: de man van 40 staat stil bij zichzelf, overziet het leven met zijn (on)mogelijkheden en aanvaardt de beperkingen. Dat betekent niet dat hij het verkeerde goed zal noemen en daarin zal berusten, en dat hij wanorde en ellende verdoezelt. Maar dit alles wordt gezien zoals het is en aanvaard, met dien verstande dat hij steeds opnieuw pogingen in het werk zal stellen om te helpen op die gebieden die binnen zijn bereik liggen. De man doet afstand van 'de morgen van het leven', waarin macht, geld, status, prestaties en zijn 'ik' zo belangrijk waren. De 'middag van het leven', ontdekt hij dan, bezit belangrijker waarden: hij kan vollediger mens worden. Al is zijn lichamelijke vitaliteit aan het verminderen, op essentiële punten staat hij bij een gunstige persoonlijkheidsontwikkeling dan pas op het hoogtepunt van zijn leven. Dat drukt zich uit in allerlei dingen: een verbreding van de interesse, een minder eenzijdig in zijn werk opgaan, en een grotere gerichtheid op het bovenpersoonlijke: zijn gezin, zijn werkomgeving, de gemeenschap. Tegenover zijn medemensen komt hij met meer begrip te staan.

Hoe fit is hij?

Voor de spiegel, borst vooruit, buikje ingetrokken, voelt de man van 40 zich nog een hele piet. Maar is hij wel zo fit als hij voorgeeft te zijn? Hoe staat het werkelijk met zijn lichamelijke conditie? De veertiger zou toch wel onaangenaam verrast worden als hij zijn lichaam eens ging vergelijken met dat van een twintigjarige. Hij hoeft alleen maar in de huid van zijn handrug te knijpen en weer los te laten. De plooi die daarbij ontstaat, verdwijnt slechts

langzaam. Bij de twintigjarige is de huid in een fractie van een seconde weer glad.

Een minder soepele huid is niet het enige bewijs dat de man van 40 niet zo jong meer is. De eerste grijze haren zijn er al — en vaak ook het eerste kale plekje . . . Zijn ogen beginnen eerder vermoeid te raken, de krant moet bij het lezen op een afstand worden gehouden, het gezichtsvermogen neemt af. Zijn gebit is meestal niet zo best meer: alleen met behulp van de beste tandartsen kan hij de aanschaf van een prothese nog wat uitstellen.

Vroeger golden zomersproeten als grappige huidfoutjes. Nu krijgt de man van 40 geen zomersproeten meer, wel ontdekt hij plotseling allerlei bruine vlekjes. Het zijn pigmentophopingen, een kenmerkende verandering op deze leeftijd. Zij breiden zich uit op de huid die dun wordt en neiging tot rimpels vertoont.

De man van 40 laat zich niet meer met élan in een stoel vallen. Hij zet er zich kalm in neer. Geen wonder, in zijn werkeloosheid beginnen kalkafzettingen op te treden, verbeningen die een zekere stijfheid tot gevolg hebben. Heftige bewegingen kunnen hem pijn bezorgen. Zijn gewrichtsbanden boeten in aan elasticiteit en kracht. Wanneer ze teveel te verduren krijgen, ontstaan er gemakkelijk verslappingen en verstuiptingen. En dan de reumatische kwaaltjes. Pijnlijke scheuten in rug-, lenden- of nekvervels kunnen er de oorzaak van zijn dat een veertiger die er alleszins levenslustig uitziet, op een feestje alweer gauw vertrekt.

Zijn lichaam kan de dagelijkse kleine zonden ook niet meer zo goed verwerken. Het chemische evenwicht tussen de lever en de pancreas (buikspek-selklier) is wat veranderd. Kortweg gezegd: de lever kan zijn ontgiftende functie niet meer goed vervullen wanneer een veertiger teveel eet of drinkt. Als veertigjarige behoort de man eigenlijk de top van zijn prestatievermogen te hebben bereikt. Bij algemeen bevolkingsonderzoek blijkt meestal, dat juist zijn gezondheid ónder de norm blijft. Alle tekenen zijn aanwezig dat de 'ouderdom' is begonnen. Dat is geen reden tot ongerustheid, want een man van 40 heeft nog steeds een gemiddelde levensverwachting van 32 jaar. Hij moet echter wel bepaalde maatregelen nemen om gezond te blijven.

Wat doet echter menige veertiger? Hij wil bewijzen dat hij nog wel meekan en gaat sport doen, jammer genoeg vaak voor de eerste keer in zijn leven.

Topsport komt natuurlijk niet meer in aanmerking, maar ook afgezien daarvan dient hij met de keuze van een sport voorzichtig te zijn. Hij moet beweging nemen met mate en in de frisse lucht, maar vooral geen sport beoefenen die langdurige inspanningen vergt.

Werkpositie onzeker

De man van 40 staat in het algemeen bij zijn baas goed aangeschreven, want hij geldt als betrouwbaar en ervaren.

Toch is zijn werkpositie vaak allesbehalve zeker. Jongere collega's dringen steeds sneller op. En er worden door nieuwe ontwikkelingen steeds hogere eisen aan zijn vakkenis gesteld. De man van 40 moet zich dan ook voortdurend inspannen om niet buitenspel te raken.

De jeugd stoot steeds sneller door naar leidende posities. De veertigers die in hun beroep nu hun doel hebben bereikt of in een grijpbaar verschiep zien liggen, zullen zich kunnen handhaven. Zij die nog niet zover zijn, zullen

ruime praktijkervaring hebben opgedaan, vraag je je dan af. Een bedrijf rekent echter, dat een oudere man een hoger salaris moet hebben dan een jongere, hogere eisen stelt, minder plooibaar is, duurdere pensioenvoorzieningen vergt, korter meegaat.

Bovendien kan een inwerkperiode voor een topfunctienaris wel twee tot vijf jaar duren. En als het goed is moet zo'n man een bedrijf toch minstens nog vijftien jaar met topprestaties kunnen dienen.

Overigens is het maar een kleine groep veertigers die topfuncties bekleedt. Van de totale mannelijke bevolkingsbevolking in Nederland maken de mannen rond 40 jaar slechts zo'n 15 tot 20 procent uit, al behoren ze wel tot de produktiefste en meest ervaren categorie. Het gaat om grofweg 370.000 mannen. Van hen heeft zeventig procent alleen lager onderwijs genoten.

Rustiger tempo

In het bedrijf vraagt het overlaten van belangrijke taken aan jongeren durf en

thodes (die jongeren al tijdens hun opleiding leren) snel eigen maken, vakliteratuur lezen, bijblijven. Een veertiger die nog druk bezig is met het maken van zijn carrière, komt eigenlijk tijd tekort.

Voor de meeste veertigers wegen gezondheid en levensgeluk echter zwaarder dan een fraaie carrière. Ieder van hun kent wel leeftijdgenoten of wat oudere mannen die te gejaagd leven en daarvan nu de pijn ondervinden. Anderen hebben soms zo hard gewerkt, dat zij het letterlijk niet overleefden. Juist onder de veertigers groeit de behoefte aan een wat rustiger tempo, aan een zo volledig mogelijk inzetten van de capaciteiten zonder zichzelf te schaden. Waarbij dan ook een redelijke hoeveelheid tijd dient over te blijven voor het gezinsleven en de ontspanning.

Huwelijksproblemen

Gemiddeld genomen is de man van rond 40 vijftien jaar getrouwd en beginnen zijn kinderen net de lagere school te verlaten. De crisis-van-de-zekerheden waar de veertiger mee te kampen krijgt, laat natuurlijk de huwelijksverhouding niet onaangetaast. De twijfel aan de zin van zijn leven doet de man van 40 ook kritisch naar zijn eigen huwelijk kijken: en niet zelden is hij er ontevreden over.

Dacht hij tot dusver dat hij 'vanzelfsprekend' van zijn vrouw hield, nu wordt hij zich dikwijls bewust dat zijn huwelijk een sleur is geworden. De man van 40 komt veelal tot de conclusie dat de relatie met zijn vrouw oppervlakkig is geworden en zijn 'houden van' iets routinematigs.

Dr Eliens schrijft hierover: „Wat hen vroeger in elkaar boeide en met elkaar verbond is in teveel huwelijken grotendeels verdwenen zonder dat daarvoor iets anders in de plaats is gekomen. De man wordt grotendeels in beslag genomen door zijn werk, zijn zaak, zijn verenigingsleven en politieke ambities. De vrouw gaat op in het huishouden en de verzorging der kinderen. Beiden lopen het gevaar te zeer in eigen leven op te gaan en naast in plaats van met elkaar te leven. Wanneer de man eerlijk is, moet hij misschien ook tot de bevinding komen, dat zijn liefde voor zijn vrouw aan een slijtageproces is onderworpen en veel aan intensiteit en diepgang heeft ingeboet, dat hij voor haar niet meer het respect voelt van vroeger en dat zelfs een zekere

... Huwelijksproblemen ...

er de grootste moeite mee hebben. Het bedrijfsleven is keihard in dat opzicht. Personeelsadvertenties spreken boekdelen: „Leidinggevende functienarissen gevraagd, academisch gevormd, ruime praktijkervaring vereist, leeftijd tot ongeveer 30 jaar.” Wanneer moet zo'n dertigjarige zijn

inzicht. Een veertiger houdt soms te graag de touwtjes zelf in handen. Onbewust remt hij soms noodzakelijke vernieuwingen af als hij ze zelf niet meer bij kan benen. Wil hij echter mee voorop blijven lopen, dan moet hij zelf de toekomst mede richting geven. Hij moet zich nieuwe technieken en me-

onverschilligheid dreigt te ontstaan."

En als zo'n veertiger dan kritisch naar de zo lang 'onopgemerkte', maar inmiddels wel verouderde huwelijks-partner kijkt, constateert hij dat het niet goed mogelijk is met haar zo op dezelfde voet verder te gaan. Een enkele keer is dit in feite ook niet of nauwelijks mogelijk: de man kan zich in de afgelopen jaren zo ontplooid hebben, dat zijn vrouw werkelijk ophoudt partner te zijn; het leven is niet meer te delen. Vaker echter mag men zich afvragen, in hoeverre de man die zich wist te ontwikkelen, zijn vrouw aan die ontplooiing liet deelnemen. Het besluit dat zijn vrouw 'niet mee kan komen', is snel uitgesproken, maar zelden terecht! In deze periode lopen veel huwelijken stuk, omdat ze juist dan op de proef worden gesteld.

Wil de man van 40 zijn huwelijk op de juiste wijze voortzetten, dan dient de huwelijks crisis te worden opgelost

doordat hij naast zichzelf ook zijn vrouw accepteert in haar beperkingen. Daarnaast dient hij haar mogelijkheden tot ontplooiing te gaan zien en ter hand te nemen. Door niet meer naast maar mét haar te leven. Pas in een verdiepte relatie met hernieuwde aandacht voor zijn vrouw, waarbij sleur en gewenning zijn uitgebannen, ontstaat ruimte voor een nieuwe creativiteit, voor een écht huwelijk. Want een huwelijk houdt in: voortdurend kunnen veranderen, waarbij de partners elkaar dienen te inspireren.

In een volgend nummer

Veertigers praten na over 'de man van veertig'

ZOEK HET OP IN UW
NOTEER HET IN UW

POLITIE-VADENECUM

Alle bijzondere wetten plus
agenda in één bandje.

Schaafsma & Brouwer / Dokkum / uitgevers van werken op politiegebied

Originele Luchtmacht/Marine- en Nato Kleding

Nato Marine Parka f. 250,-

100% katoen, winddicht, waterafstotend, Teddybont voering.

In marine blauw/olive groen, maten 46 t/m 60

Nato Vliegeroverall f. 225,-

2 borst- en 4 beenzakken. In oranje/Klu grijs, maten 46 t/m 60

Piloten Jacks f. 98,-

gewatteerd, bontkraag kleur marineblauw maten S/M/L/XL

Usa Field Jacket f. 129,-. Commando-truien f. 69,50

Bw Warmtepak f. 198,-. Off. handschoenen leer f. 49,-

Nomex vlieger handschoenen f. 39,-.

Pilot overhemd f. 49,-

Vraag folder of bel voor afspraak tot 9 uur 's avonds

gegarandeerd retour / omruilrecht binnen 8 dagen na ontvangst

MAAT KLEUR		Bestelcoupon VO
Vliegerjacket		Naam _____
Vliegeroverall		Straat _____
Nato Parka		Postcode woonplaats _____
		Datum _____
		Handtekening _____

Org. Klu Vliegerjacket f 369,-

1e kwaliteit geitenleer, oranje binnenvoering, 2 binnenzakken.

In Klu grijs, donkerblauw, zwart, bruin, crème-wit, groen.
Maten 38 t/m 54, vanaf maat 56 10% grootte-toeslag.
Op bestelling met steekzakken leverbaar f. 45,- extra.

Bon opsturen in enveloppe aan:

RACON Sports

POSTBUS 57 / 3880 AB PUTTEN (Gld)

Showroom: Industrieweg 7 (na tel. afspraak) open alle dagen
van de week - tel. 03418 - 53160

Le colonel Gerritsen c'était quelqu'un

Het overlijden van Kolonel Gerritsen heeft niet nagelaten diepe indruk te maken op allen die, hoe dan ook, ooit binnen de cirkel van zijn persoonlijkheid kwamen.

Een markante man die gedurende meer dan 22 jaren niet alleen het gezicht van deze voor Nederland unieke dienst bepaalde, maar die haar ook wist te ontwikkelen tot een instituut, dat — zowel nationaal als internationaal — erkenning verwierf.

Nationaal omdat zijn dienst, werkend voor de gehele Nederlandse politie, de luchtwaarneming, zowel op het justitiële terrein als op het vlak van de openbare orde, wist te integreren in het geheel van politie-activiteiten. Internationaal omdat de veiligheid op en rond de Nederlandse vliegvelden, waarbij Schiphol als internationale luchthaven centraal stond, kon worden gegarandeerd dankzij zijn veelvuldige reizen, die hij benutte om ervaringen op te bouwen en daar in het belang van Nederland zijn voordeel mee te doen. In het buitenland stond hij in hoog aanzien: hij was een waardig vertegenwoordiger van Nederland. Zijn oordeel was van belang. *Le colonel Gerritsen c'est quelqu'un. Le compte!* Hij kende zijn zaken en wist waarover hij sprak, niet in de laatste plaats omdat hij aan de wieg van de bestrijding van de internationale luchtpiraterij stond.

De taak die al die jaren op de schouders van collega Gerritsen lag, was verre van eenvoudig; maar hij was bereid zich volledig in te zetten en tot het uiterste te gaan om zijn verantwoordelijkheden waar te maken.

Impulsief, wars van structuren en beleidsmatig denken, nam hij zijn beslissingen. Tegelijkertijd schroomde hij niet om beslissingen op de lange baan te schuiven, met de verwachting dat de tijd zelf de oplossing zou bieden.

In hem verliezen wij een commandant en een mens die naast vele uitersten ook tegenstrijdigheden in zich verenigde. Een sociaal voelend mens met eigenlijk een zacht karakter, die anderzijds in beslissingen en contacten het tegenovergestelde kan laten zien.

„Ik ben een ouderwetse kolonel”, zei hij, „en daar moet je maar aan wennen.” Een uitspraak die in tegenspraak leek met het feit dat hij vaak afweek van gebaande wegen, wat weer leidde tot zowel waardering als tot botsingen.

Zijn medewerkers van de Dienst Luchtvaart gaf hij veel ruimte, maar hij liet hen niet los. Op onverwachte en soms ongelegen momenten kwam hij bij hen binnen en kon dan uiterst kritisch en 'to the point' zijn.

Zij en wij allen zullen zijn vele en vooral internationale contacten, zijn inschattingsvermogen en zijn specifieke kennis sterk gaan missen.

W.F.K.J.F. Frackers,
Algemeen Inspecteur
van het korps Rijkspolitie.

AMSTERDAM, 1 oktober 1986. Het werd heel stil op de begraafplaats 'Westgaarde' in Osdorp toen een flightpass over het crematorium trok. De formatie van zes politie-vliegtuigen bracht een postuum eerbetoon aan de Commandant van de Dienst Luchtvaart, kolonel Erik Evert Gerritsen, die op 27 september op 55-jarige leeftijd plotseling overleed.

Er waren velen naar Amsterdam gekomen om deelneming te betuigen aan de naaste relaties van de Rijkspolitie-officier met het heengaan van hun partner, vader, zoon en broer. Onder de belangstellenden velen uit ambtelijke- en politiekringen en uit het bedrijfsleven. Tijdens een sobere plechtigheid werd van een autoriteit op het gebied van veiligheid van de burgerluchtvaart afscheid genomen.

De redactie van het RP-magazine herinnert zich de vele goede contacten met kolonel Gerritsen, zijn openheid om over politiezaken te spreken en zijn relativerende humor.

(C. Doornhein)

Flightpass. Postume hulde.

(Foto's: DiLuVa)

Met bijdragen van:

Piet Bosma, Piet Gorissen,
Jan Harmsen, Ronald Kool,
Ton Muller, Wim de Rooy,
Ronald Schnitker, Louis
Steens, Sam Verbeek e.a.

Eindredactie:

Bert Huizing.

Het Gebouw.

Mr J.H. Grosheide:

'Crimineel rekening presenteren'

DEN BOSCH. — „De aanpak van ernstige criminaliteit vraagt van alle bestrijders ervan een professionele en soms onorthodoxe behandeling. Binnenkort verwacht ik te kunnen beschikken over voorstellen van de Recherche Adviescommissie die erop gericht zijn de mogelijkheden voor het afroemen van criminele winsten te verbeteren. De dader zou, naast bestrafing met vrijheidsbeneming de financiële rekening voor zijn misdaden gepresenteerd moeten worden.”

Aldus mr J.H. Grosheide, directeur-generaal van Politie en Vreemdelingenzaken van het ministerie van Justitie op 25 september j.l. bij de opening van het nieuwe districts-bureau van de Rijkspolitie in 's-Hertogenbosch.

Eigen gebouw

Na bijna 41 jaar verblijf in de Brabantse hoofdstad beschikt de staf en de ondersteunende diensten van het district 's-Hertogenbosch voor het eerst over een eigen onderkomen. Het is gevestigd in de industriewijk 'De Vutter' direct aan de A 59 ten noordwesten van de stad, in een gebouw waarin ook het rayonbureau

van de Politieverbindingsdienst is gevestigd. Het mooie weer dat de opening begeleidde bood de genodigden die bij de officiële gebeurtenis aanwezig waren de gelegenheid middels een fotopresentatie de omzwerving van de Bossche RP langs de Brugstraat, de Sint Jorisstraat, de Pastoor de Kroonstraat, het Julianaplein en tenslotte de Vlijmenseweg met de diverse dependances te maken. Waarna de voordeur van het pand De Beverspijken 1 in beeld kwam.

Middelen

„De minister van Justitie heb ik bij een gebeurtenis als deze wel eens de verzuchting horen slaken dat de overheid te weinig aandacht heeft voor de huisvesting van eigen mensen. Dat was voor de Rijksgebouwendienst een behartenswaardige opmerking”, verzekerde drs J.H. Barendregt, directeur van de directie Noord-Brabant en Limburg, zijn gehoor. „Maar als er niet meer middelen worden gevonden dreigt dat de huisvesting van de Algemene Verkeersdienst, de Politieverbindingsdienst, diverse districtsstaven en meer dan de helft van de groepen

en rayons niet aan de minimale eisen zal voldoen. Wilen we over tien jaar goed gehuisvest zijn dan is daarvoor 425 miljoen aan investeringsmiddelen nodig. Voorzien is in een bedrag van f 235 miljoen. Om dat probleem op te lossen kan worden gedacht aan leasen, huren, inbreng van de opbrengst van af te stoten panden.”

Open dagen

De dag na de officiële ingebruikneming stond het nieuwe kantoor open voor RP'ers en hun relaties uit het gehele district. Onder de belangstellenden waren ook vele flo'ers.

De bewoners van het nieuwe pand en hun relaties hebben in de tot feesthal omgebouwde garage de zaak nat gemaakt met een groot openingsbal.

(AH)

(Foto's: TR Den Bosch)

Onder de belangstellenden de eerste commandant van het district Den Bosch, Kol. Ruigrok.

Open dag: op de bok.

Plakactie

MIDDELBURG. — Inmiddels zijn op het platteland weer overal de vrachtwagens en landbouwtrekkers met aanhangwagens in de weer. De boer is volop in beweging, de aardappelen- en bieten-campagnes draaien. Gemodder op het land kan gevolgen hebben voor gebaande wegen. Als het weer een beetje tegenzit veranderen stukken weg in de provincie in glijbanen. Soms met ongewenste gevolgen voor het verkeer. Al jaren proberen Provinciale Waterstaat, Veilig Verkeer Nederland en de Rijkspolitie in Zeeland door middel van voorlichtingsacties en controles het verkeersongevallencijfer te drukken. Landbouwers werden geïnformeerd over inrichtings- en beladingseisen, gedragsregels e.d. Bij de voorlichting werden in de afgelopen twee jaar ook de andere weggebruikers betrokken. Met foldermateriaal van Veilig Verkeer Nederland werden zij erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het snelheidsverschil, moeilijke en late herkenbaarheid, natte en glad-

VVN-voorzitter M.M. Markusse uit Zeeland en commandant J.J. Veenstra van het district Middelburg van de Rijkspolitie bezig met plakwerk.
(Foto: PZC/Dick Faber)

de wegen. Toch werden er in 1985 in Zeeland nog 76 ongevallen geregistreerd, met 24 gewonden, waarvan de oorzaak gezocht moest worden in de gevolgen van het landbouwverkeer op de provinciale wegen. Bij het begin van de lopende bieten-campagne werd in Middelburg een nieuw element toegevoegd om de

automobilist te wijzen op het onverwachte gevaar van resten zware klei op de weg. Provinciale Waterstaat en Rijkspolitie rijden door de provincie met opzij stickers met de tekst 'Let op Landbouwtrekkers!'. Ook langs de wegen en in openbare gebouwen zijn affiches met dezelfde tekst aangebracht.

(JACM)

Info voor RP-Amsterdam

Collega W. van Pelt, in het dagelijkse leven ambtenaar Vreemdelingenzaken bij de staf van het district Amsterdam, zal als info van het RP-magazine voor de RP-Amsterdam gaan optreden. Van Pelt wacht gaarne berichten uit het Amsterdamse in.

Hij is te bereiken op het districtsbureau: tel. 020-226322 (toestel 134).

De 103 van Enkhuizen

ALKMAAR. — Op 24 september j.l. heeft de personeelsvereniging 'Die Drie Haringhe' van de Rijkspolitie in Enkhuizen veel oud- en jonggedienden van de groep weer eens teruggeroepen naar hun oude stek aan het IJsselmeer. Vele RP'ers die sinds 1947 bij de groep hadden gediend — voor '47 liepen gemeentedienders met de drie haringen van het stadswapen op hun pet door Enkhuizen — hadden aan de oproep van collega's De Lange en Verbeek gehoor gegeven voor een reünie. Bij die gelegenheid hebben de eerste commandant van de groep, L.A. Smits, en diens huidige opvolger S. Duys in de kantine van het groepsbureau twee

lijsten met de 103 namen onthuld van politiemensen die vanaf 1947 tot nu bij de Rijkspolitie in Enkhuizen hebben gewerkt. Op de 'politie-

stamboom' staan achter de namen de data vermeld waarop ze kwamen en waarop ze weer gingen.

(Sam Verbeek)

Jong en oud met aanhang voor het politiebureau aan de Westerstraat, dat binnenkort wordt ingeruild voor een nieuw onderkomen aan de Havenweg in de Haringstad.
(Foto: Sieuwert Ruiter)

Grotere financiële problemen bij personeel Justitie

DEN HAAG. — Verzoeken van justitiepersoneel om financiële steun bij de stichting Sociaal Fonds Departement van Justitie moeten vaker worden afgewezen.

De schulden blijken vaak zo-
ver opgelopen dat de stich-
ting de verantwoordelijkheid
daarvoor niet meer op zich
kan nemen.

Het aantal aanvragen nam in 1985 toe met tegen de drie procent tot 175, een stijging zoals die ook in de voorgaande jaren te zien is geweest. Omdat het veelal om hogere bedragen gaat dan voorheen, heeft de stichting haar richtlijnen voor de hulpverlening bij moeten stellen. Zo zal het fonds geen lening verstrekken als de aanvrager bij banken terecht kan zonder in financiële problemen te komen. Leningen zullen het bedrag niet te boven gaan dat in 36 maanden niet kan worden afgelost; er worden geen voorschotten verstrekt op te verwachten ontvangsten zoals belastingteruggave of vakantiegeld; verhuiskosten worden niet zonder meer als lening verstrekt; er moet

sprake zijn van financiële
nood.

Het fonds wordt grotendeels in stand gehouden door bijdragen van de 11.000 contribuanten-justitie-ambtenaren. Er wordt — om het werkkapitaal niet in gevaar te brengen — uitsluitend hulp verleend door middel van renteloze leningen.

Het blijkt dat het fonds velen moet attenderen op bestaande regelingen als de Ziektekostenvoorziening Overheidspersoneel en de Verhuiskostenregeling om financiële problemen het hoofd te bieden.

Hoewel het fonds nooit helemaal zonder geld zit, het bestuur wil bij buitengewone voorvallen direct solidair kunnen zijn met justitieambtenaren die onverwacht voor grote problemen komen te staan, kan het nog best wat steun hebben van nieuwe deelnemers. De minimale contributie bedraagt twee kwartjes. Het bureau is te bereiken op tel. nr. 070-706317/706322.

(AH)

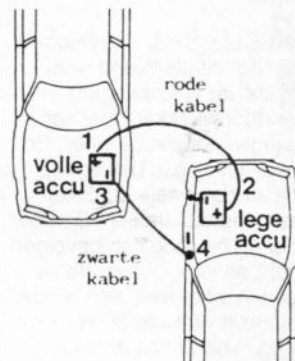
Winterhulp

Het wordt weer tijd om de startkabel in de kofferbak te leggen. Op de meest ongelegen momenten komen die dingen 's winters van pas om de koude motor van de auto van verre neven, goede collega's, beste vriend of vaste vriendin aan de praat te krijgen.

Collega C.G. Brouwer van de Verkeersschool liet ons enige tijd geleden in 'Verkeersknooppunt' al eens weten hoe die burenhulp zonder gevaar kan worden geleverd. Zijn tip voor deze vorm van winterhulp:

Wanneer u starthulp verleent neem dan veiligheidshalve het volgende in acht:

- Zorg dat de auto's elkaar niet raken, ter voorkoming van vonkvorming.
- Sluit de plusklem (rode startkabel) aan de pluspool van de 'volle' accu (1) en daarna de andere klem van die rode kabel op de pluspool van de 'lege' accu (2).
- Zorg er voor dat de klemmen goed contact maken, zodat tijdens het starten geen vonkvorming optreedt.
- Sluit daarna de minklem

(zwarte kabel) aan op de minpool van de 'volle' accu (3) en vervolgens de andere klem van die zwarte kabel ergens aan de massa, b.v. de carrosserie, van de auto met de 'lege' accu (4), zodanig dat een goed contact tot stand komt, desnoeds een stukje blank maken.

Neem voor aansluiting aan de carrosserie bij voorkeur een plaats die op een flinke afstand van de accu ligt. Sluit de laatste minklem **nooit** aan op de minpool van de ontladen accu.

Door het spanningsverschil tussen beide accu's treedt meestal bij het aansluiten van de laatste klem (sluiten stroomkring) vonkvorming op.

Er is een kans dat knalgas in de directe omgeving van de accu aanwezig is en een vonk is dan voldoende om de accu te laten exploderen. Het knalgas bestaat uit een mengsel van waterstofgas en zuurstof, dat zeer explosief is.

- Het is aan te bevelen om de motor van de hulpverlenende auto met een ietwat verhoogd toerental te laten draaien, hierdoor spaart men de hulpverlenende accu.
- De startkabels tijdens het starten nooit verplaatsen; wanneer verplaatsen nodig mocht zijn, stop dan eerst de startprocedure en maak vervolgens de minklem van de carrosserie los, verplaats dan zonodig de betreffende klem of klemmen en plaats weer als laatste de minklem aan de carrosserie.
- Wanneer de kabels weer losgemaakt worden, doe dat dan in omgekeerde volgorde, dus 4-3-2-1.

Verkeer

ROERMOND. — Onlangs heeft een Amerikaanse onderzoekster vastgesteld dat sexueel verkeer echt nergens goed voor is. Integendeel, het zou zelfs stressverhogend werken. Beter ware het zich zo nu en dan over te geven aan ontspannende yoga-oefeningen. Voor haar hoeft het allemaal niet meer; haar echtgenoot is er ook gelukkig mee, zegt ze. Het lijkt erop alsof de idee van die mevrouw in Nederland ingang heeft gevonden. In Rijkspolitiekringen nog wel. Daarvan bleek bij de officiële ingebruikstelling van het nieuwe groepsbureau in het Limburgse Meerssen. Burgemeester drs J.H.H. Mans was erbij met ambtsketen om; kolonel W. Schaafs-

ma in vol ornaat en het personeel van de groep getooid in vangsnoer en met witte handschoenen. Nadat de

opening was voltooid kwam
de aap uit de politiepet . . .
Sex is Nix.

(LS)

(Foto: Thijs Habets)

Bekentenis.

Generaal Frackers in Dordrecht:

'Andere standplaats verruimt blik'

DORDRECHT. — „We zijn niet meer zo mobiel als vroeger, toen nog wel eens van standplaats werd veranderd. Eens een andere werkplek zoeken kan goed werken. Je verstart niet en verruimt je blik. Het zou misschien goed zijn daaraan eens te denken, maar is het personeel daar toe bereid?“ Aldus generaal W. Frackers op 3 oktober j.l. in Dordrecht waar hij op werkbezoek was bij het RP-district. Hij reageerde in een buitengewone districtsvergadering waarin de groepscommandanten een aantal nijpende zaken aan de orde stelden. Men had het o.a. over de loopbaanontwikkeling, de teruglopen van de sterkte van het district en de groepsadministratie. De adjudanten signaleerden onder het personeel gevoelens van onvrede en demotivatie als mogelijk gevolg van slechte vooruitzichten en een verkeerd plaatsingsbeleid.

Mobiliteit

„Mobiliteit kan motivatie ten goede komen“, vond de Algemeen Inspecteur. Voor wat betreft het plaatsingsbeleid merkte hij op dat het Korps op dat gebied zeer tolerant is geweest. „In het algemeen vertrekt men na enkele jaren weer naar de vertrouwde omgeving. Dat heeft een leegloop in het westen tot gevolg.“ De Al constateerde dat toe-

loop van nieuw personeel vanuit de randstad te wensen overlaait. Hij stelde dat het Korps zich op het punt van de werving meer zou moeten richten op mensen in het westen van het land en nam aan dat pas dan de sterkte van de districten daar weer opgevoerd zouden kunnen worden.

Generaal Frackers verwachtte veel van de automatisering in het Korps. Binnen een paar jaar zal dat tot en met de groepen gerealiseerd moeten zijn. „Dat betekent meer personeel op straat. De groep wordt actiever, projecten kunnen worden opgestart en behoeven niet meer te worden afgebroken door personeelstekort, resultaten worden zichtbaar, de betrokkenheid bij het werk groeit en de motivatie stijgt.“ Ook voor groepsadministratie verwachtte hij goede vooruitzichten: „Binnenkort wordt de uitslag van een onderzoek bekend en dat zal uiteindelijk moeten leiden tot een betere waardering.“

Personeel

Ook ging de Al 'het district in'. Om in contact te komen met het personeel. Hij was op bezoek bij de stagegroep in Hellevoetsluis waarvan de nieuwe collega's nog slechts een paar dagen in dienst waren. In Barendrecht maakte hij een verkeerscontrole mee. Op het districts bureau liet hij

Generaal Frackers in gesprek met wmr. 1e kl. Van de Waal van Dijk.

zich langs verschillende afdelingen leiden.

Hoe het personeel stond tegenover het bezoek, werd door Coen van de Waal van Dijk van de Verkeersgroep Dordrecht verwoord met: 'Wel grappig'.

(WdR)

Opleidingen 56/I en 57/I terug naar school

APELDOORN. — Er worden de laatste tijd nogal wat oud RP-adpiranten naar school teruggeroepen. Niet — zoals

met auto's wel eens voorkomt — naar aanleiding van een gebleken gebrek, maar veeleer om elkaar — met het f.l.o. in het vooruitzicht — elkaar nog eens te zien. Het hofmeestersgilde en het keukenpersoneel van 'De Weijert' raken inmiddels ingeschoten op deze ontvangsten, waarvan een belangrijk deel zich in 'Chez Bas' afspeelt.

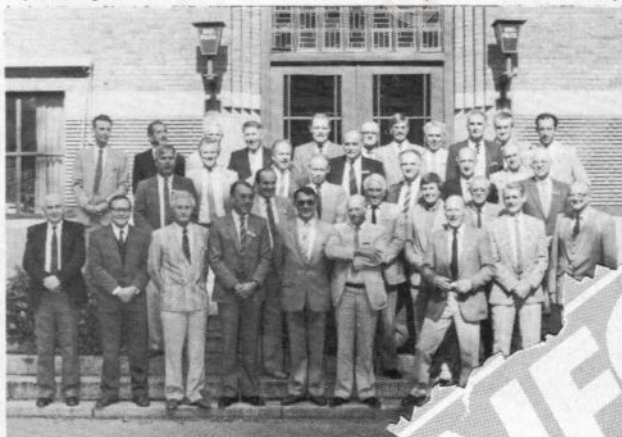
Op 19 september was de eerste opleiding van RP-adpiranten in Arnhem (56/I) bijeen, op 3 oktober gevolgd door de eerste cursus van 1957. Hoewel de organisatoren erg hun best hadden gedaan een ieder die de cursus had gevolgd weer op te sporen en aan te moedigen aan de reünie deel te nemen, gaven sommigen er toch de voorkeur aan thuis te blijven. Anderen bleken reeds te zijn overleden.

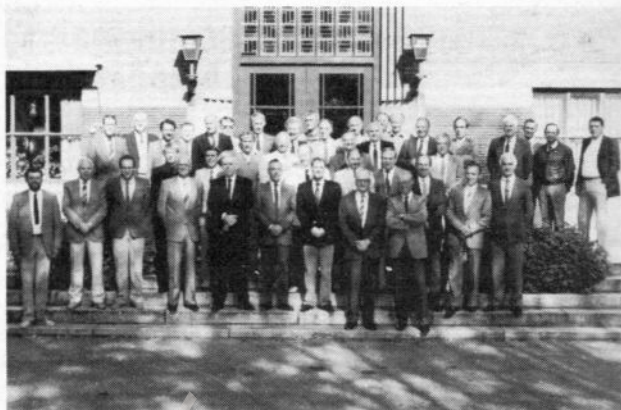
Onder de aanwezigen waren ook oud-docenten. Zo kon het gebeuren dat 'opper' Vis de appellijst weer eens controleerde en 'wachmeister' De Kruif het woord kreeg voor leerlingen (dat waren de minder geschoolden die eerst drie maanden algemeen werden ontwikkeld alvorens tot de politieopleiding te worden toegelaten) en adpiranten, zoals toen op de school aan de Velpersweg 164.

Het draait bij zulke gebeurte-

Opleiding 1956/I.

(Foto: Co Coemans)

Opleiding 1957/1.

(Foto: TR)

nissen veelal om de mannen. Vriendin, verloofde of vrouw werd toendertijd pas verwacht op de z.g. 'ouderdag' of bij de beëdiging met aansluitend het diner en een

feestavond. Bij die gelegenheid kreeg zij dan meest te horen in welk deel van Nederland zij — voorzover zij al getrouwd was — de komende jaren zou doorbrengen.

(AH)

Hijgend hert

ALKMAAR. — Het vangen van een koe is voor wachtmeesters van de groep Langedijk van de Rijkspolitie al niets bijzonders meer. Het grijpen van een damhert behoort nog niet tot de dagelijkse routine, zo bleek onlangs. Het duurde uren voordat het

dier, dat uit een hertenkamp was ontsnapt, kon worden gepakt.

In eerste instantie was het beest totaal niet onder de indruk van Martin Kool en Jos van 's Graveneiland van de verkeersgroep Alkmaar die probeerden de wandelaar

Mannen over boord.

(Foto's: Ronald Kool)

klem te rijden. Het dier sprong over een hek en dook vervolgens in het Noordhollandskanaal. Dat vaarwater bleek voor hem het eindstation. Een schutter die hem daar met een verdovingsgeweer opwachtte, wist hem twee keer te raken. Met

als gevolg dat het stomme dier misschien wel zou zinken om vervolgens naar de eeuwige jachtvelden te verdwijnen. Gelukkig was er een jachtschipper in de buurt die zijn diensten aanbood. En zo kwam dan tenslotte alles nog goed met de vreemdganger.

Verkeersactie.

Poot aan wal.

De dijken zijn dicht

MIDDELBURG. — Ruim 33 jaar heeft rijkswaterstaat gewerkt aan de uitvoering van het Deltaplan (zie Rpm van september j.l.). Op 4 oktober sloot koningin Beatrix een van de laatste schakels ervan door van de Oosterschelddam met een druk op de knop de schuiven in werking te stellen. Zij deed dat o.a. in het bijzijn van zes leden van onze koninklijke familie, vorstelijke gasten uit België, Engeland, Liechtenstein en Luxemburg, de ministers van buitenlandse zaken van Zwitserland en van Oostenrijk en de presidenten van Duitsland en Frankrijk. Dat betekende dus veel veiligheidswerk aan de winkel voor de Rijkspolitie van het district Middelburg. Bovendien werden er die dag nog zo'n 30.000 andere genodigden (in 8.000 auto's) via Noord-Beveland en Schouwen op 'Neeltje Jans' verwacht.

Geen verlof of vrije dagen

Alle Zeeuwse collega's van de Rijkspolitie waren op de zaterdag dat de gebeurtenis zou plaatsvinden, vanaf zes uur 's ochtends in touw. 's Nachts al waren er al objecten gecontroleerd en onder bewaking gesteld. Alle be-

zoekers die in de buurt van de hoge gasten zouden komen, werden gecontroleerd en van een doorlaatpasje voorzien. Ook de minister van Justitie en de Algemeen Inspecteur van de Rijkspolitie moesten deze check ondergaan. President Mitterand van Frankrijk was niet alleen de strengst beveiligde man van

Iedereen die in de buurt van 'Neeltje Jans' kwam, werd gecontroleerd.
(Foto's: TR Middelburg/
Paul van Spronsen)

die dag; hij was ook nog voorzien van de beste medische voorzorgsmaatregelen. Een ambulance, bemand met een arts en verplegingspersoneel bevonden zich voortdurend in zijn kielzog.

Pleisters en asperines

Ondanks de intensieve verkeersregeling aan de hand van een 250 pagina's tellend draaiboek, ontstond er vanaf Schouwen toch nog een file van 25 kilometer. Zeeland,

De Oosterschelddam. Op de voorgrond de stroomgaten 'Hammen' en 'Schaar van de Roggenplaat'. Dan het werkeiland 'Neeltje Jans'. Op de achtergrond de grootste stroomgeul 'De Roompot', waar het water plaatselijk 40 meter diep is.
(Foto: Aerocamera Bart Hofmeester/Luchthaven Rotterdam)

de naam zegt het al, werd bijgestaan door mensen en boten van het RPTW-district Dordrecht. Voorts was er as-

Belangstelling te water.

sistentie van de Dienst Luchtvaart, de bereiden, de AVD (met o.a. haar ondersteuningsgroep), reservepolitie en administratief personeel. Het 'feest van Neeltje Jans' is zonder noemenswaardige incidenten verlopen. De twee gewonden-helicopters die Defensie ter beschikking had gesteld, konden aan de grond blijven. Een chirurgisch team (dat kon beschikken over een noodkliniek) hoefde alleen wat pleisters te plakken en hier en daar asperines uit te delen. De dag na de feestelijkheden kreeg de politie op Schouwen-Duiveland het plotseling drukker dan op een normale najaarszondag. Honderden dagjesmensen waren, soms van heinde en ver naar Zeeland gekomen

om over de nieuwe dam naar Noord-Beveland te rijden. Bij Westerschouwen kwamen zij tot de ontdekking een verkeersreis te hebben gemaakt; over een klein jaar is de verbinding pas voor het autoverkeer gereed. Rijkswaterstaat raakte wel een paar honderd vlaggen kwijt (souvenirjagers?). Er is geen aangifte gedaan. Misschien was het bedrag wat daarmee gemoeid was nog wel onder te brengen in de f 5,5 miljard die de stormvloedkering heeft gekost... (TM)

Op Noord-Beveland was een compleet commandodorp ingericht van waaruit de hulpverlening en de politieke activiteiten werden georganiseerd.

seerd. Aan het eind van de dag brachten de minister van Justitie mr F. Korthals Altes (geheel links) zijn Directeur-Generaal voor Politie en Vreemdelingenzaken mr J.H. Grosheide (uiterst rechts) en

de Algemeen Inspecteur van het korps Rijkspolitie een bezoek aan het commandocentrum. Hier bekijken zij de beelden die vanuit een van de twee politieheli's worden doorgestraald.

De taal en het pak waren anders...

Het tot mijn spijt toch nog wel erg summiere archief van onze roemruchte voorgangers geeft toch wel een redelijk achtergrondbeeld van het reilen en zeilen van de politie in de vooroorlogse Rijksveldwacht. Een korps van maximaal 1350 man. Een groot district omvatte 180 man en een kleintje niet meer dan zo'n 110 (all in). Van een staf bij een district was nauwelijks sprake. Eén D.C., één schrijver en één klerk. Dat was alles. Even een opsomming van de situatie in 1939.

1 Inspecteur;
9 Districtscommandanten;

2 Districtscommandanten in algemene dienst;
1 Districtscommandant in opleiding;
134 Brigadiers-Majoor (groepscommandanten);
139 Brigadiers (Opperwachtmeesters);
169 Brigadiers-titulair (Wmrs I);
970 Rijksveldwachters (Wmrs);

Er waren 38 speurhonden-geleiders en 35 uitverkorenen hielden met 19 auto's en 3 motorfietsen het Nederlandse verkeer in een ijzeren greep.

De mankracht van het equivalent van de hedentijdse RP te Water bedroeg 67 man en 29 vaartuigen. Boot no 13, of zoals ze toen schreven: XIII, ontbreekt in de opsomming. Waarschijnlijk met opzet. Na de oorlog trok de nummergever van onze vloot zich van eventueel bijgeloof niets aan. Er

werd prompt een RP 13 in dienst gesteld. Het bootje was geen lang leven beschoren. Het ontplofte op de Merwede en sindsdien, volgens mijn zegsman, zal er nooit meer een RP XIII of 13 in de vaart komen.

Rijksveldwachters waren mensen en volgens de persoonskaarten was niets menselijks hen vreemd. Zij sloegen hard en lustten een borrel. Zij werden aangetroffen in vreemde slaapkamers en lieten hun klewang en revolver achter in een treincoupé onder het toezicht van een arrestant. Berispingen waren hun deel.

'In uniform gekleed, en in kennelijke staat van dronkenschap door het publiek rondgedragen op de kermis' Foei!! Berispt en verplaatst van het platteland naar de grote stad. Ik weet het niet zeker en ik wil ook niets beweren, maar daar was wel een parketdienst.

Een glanzende carrière wordt door een grote mond tegen de burgemeester genadeloos afgebroken. Terugstelling in rang van Brigadier-majoor naar Brigadier-titulair was 's mans deel.

Jaar na jaar de mutatie 'Komt niet in aanmerking voor de dienstmedaille'. Dan in 1937, als het eindelijk wel zover is, zegt de man in kwestie — en ik hoor hem nog lachen — 'Steek die medaille enz.' Met een dik uitroepteken wordt gemuteerd: 'Heeft de D.C. geweigerd!'

Natuurlijk waren er ook veel eervolle vermeldingen. Mensen werden gered, op hol geslagen paarden gestopt en gevaarlijke misdadigers aangehouden. Gewoon je werk en je plicht doen werd niet gemuteerd. Het aantal dienstmedailles voor 25 jaar trouwe dienst liegt er echter niet om.

Toen en nu. De taal en het pak waren iets anders; maar voor de rest...? (Go.)

Het RP-museum is gevestigd op 'De Weijert' te Apeldoorn. Geopend dagelijks van 12.30 tot 14.00 uur en na afspraak, telefoon 055-330903.

Korten Klein —

RPM signaleert in dit rubriekje wat er in de pers over de politie wordt geschreven. Voor de juistheid van de inhoud blijven de genoemde media verantwoordelijk.

- In 1985 zijn in ziekenhuizen 17.000 mensen behandeld wegens een **hondebeet**. 500 patiënten moesten in verband met de opgelopen verwondingen voor 3 tot 27 dagen worden opgenomen. (Volkskrant)

- De kans dat een ontmaskerde winkeldief wordt gestraft is slechts 1 op 20.000. 90% van de winkeliers heeft wel eens te maken met een vorm van criminaliteit in zijn zaak. In 1984 is er gemiddeld per winkel voor f 4700,— gestolen. Parfumeriezaken en kruideniers hebben het meest te lijden van **winkeldiefstal**. Er wordt relatief weinig gestolen bij juweliers, kappers en slagers. 10% van de dieven blijkt eigen personeel te zijn. Aldus het Economisch Instituut voor het Midden en Kleinbedrijf. (Volkskrant)

- Het **aantal euthanasiezaken** dat ter kennis komt van het OM stijgt. In 1985 bespraken de PG's 26 gevallen. In de eerste drie maanden van dit jaar werden al 21 zaken voorgelegd. (Volkskrant)

- De Dierenbescherming heeft de minister van Justitie gevraagd een politieteam te formeren dat een eind moet maken aan **pitbullgevechten**. (Parool)

- In 1985 werkten er 11.500 mensen in de **particuliere veiligheidsindustrie**, tegenover ruim 30.000 bij de politie. Het aantal werknemers in de industrie groeit gestaag. (BiZa)

- **Scotland Yard** heeft de afgelopen jaren 16 teams (5000 agenten) klaar gestoomd om rellen en onlusten te bestrijden. Naar het

voorbeeld van de Japanse ME wordt de aanschaf van bulldozers overwogen om barricaden op te ruimen. Er wordt geëxperimenteerd met gepantserde Landrovers met een loop zoals die in het Ierse Ulster worden gebruikt. Er zijn plannen de Engelse politie in de grote steden met meer beschermende voertuigen en semi-automatische wapens, met lichtgewicht kogel- en vuurbestendige schilden en wapenstokken aan een ketting uit te rusten. Voorts wordt overwogen de AMAC-1 ter beschikking te stellen van de politie. Het pantservoertuig telt 16 vuuropeningen voor granaten en 18 voor geweren, een waterkanon, infrarode videocamera's, zoeklichten, kogelvrije banden en een carrosserie die aan de buitenkant onder stroom kan worden gezet. (Volkskrant)

- De **Engelse politie** is onder 7 jaar conservatief regeringsbewind met 12.000 man uitgebreid. De vonnissen zijn zwaarder geworden. De misdaad nam desondanks toe van 2,5 miljoen tot 4,1 miljoen misdrijven. Het aantal ernstige misdaden steeg van 125.000 tot 180.000. Het ophelderingspercentage daalde van 43% naar 36%. (Volkskrant)

- Als de plannen worden uitgevoerd zoals aangenomen, beschikt Zwolle in 1989 als eerste over een **meldkamer voor RP en GP**. Het centrum zal worden bemand door personeel van beide korpsen. (AD)

De misdaadcijfers van het CBS

APELDOORN. — Als het aan de statistiek ligt heeft iedereen gelijk, is al eens in dit blad vastgesteld. De cijfers van de criminaliteit zijn bij voorbaat al dubieus als het gaat over de hoogte ervan.

statistiek vindt niet bij alle politiekorpsen op dezelfde wijze plaats. Er moet bij vergelijkend voorzichtigheid worden betracht, zo waarschuwt het CBS. Bovendien moet er rekening mee worden ge-

210.000 Daders; ophelderingspercentage 24%. (Foto: Rob van Heyst)

Ze zeggen vaak veel meer van de activiteiten van de politie dan van de kwantiteit van de misdaad zelf. (RP-Magazine januari 1986: 'Waarheid en leugen van de statistiek'). Uit het onlangs verschenen jaarverslag 1985 van het Openbaar Ministerie blijkt o.m. dat vorig jaar ruim een miljoen misdrijven ter kennis van de politie kwamen. Een stijging van 1% tegenover 1984. Het aantal malen dat aangifte werd gedaan van mishandeling steeg het meest. Zakkenrollerij nam met 2% af. Het ophelderingspercentage was blijven steken bij 25%; 1% lager dan in het jaar ervoor. Van de eenvoudige diefstallen werd nog slechts 6% opgehelderd. In 1985 werden 210.000 verdachten aangehouden. Het OM baseert zich bij haar vaststelling op de cijfers van het Centraal Bureau van de Statistiek.

Voorzichtigheid

De verstrekking van de gegevens voor de politie-

houden dat veel misdrijven niet bij de politie bekend worden. Wijziging van het aangiftegedrag of toeneming van de opsporingsactiviteiten kunnen de cijfers hier en daar hebben beïnvloed. Welke partij blaast de Rijkspolitie bij de afhandeling van de aangiften? Van de 1.080.094 misdrijven die in 1985 bij de politie bekend zijn geworden, blijkt een vijfde deel (208.779) op het bord van de Rijkspolitie terecht te zijn gekomen. De Gemeentepolitie van Amsterdam, we vermoeden het al, nam de meeste aangiften op: 132.359 (19.592 per 100.000 inwoners). Emmen noteerde — in absolute zin — weliswaar meer misdrijven dan Smallingerland, maar gerekend per 100.000 inwoners was het cijfer in de Drentse gemeente het laagst: 3.925.

De landdistricten van de RP waren gezamenlijk goed voor 199.565 aangiften. Het district Den Haag scoorde getalsmatig het hoogst: 20.697 meldingen (4.194 per

100.000 inwoners), gevolgd door Breda: 16.310 (4.194); Amsterdam: 15.563 (6.078); Alkmaar: 14.435 (4.930); Apeldoorn: 14.455 (3.651); Nijmegen: 14.223 (3.223); Dordrecht: 11.641 (3.437); Eindhoven: 11.514 (3.969); Den Bosch: 11.454 (3.512); Zwolle: 10.674 (2.690); Roermond: 9.050 (3.417); Leeuwarden: 8.023 (2.959); Maastricht: 7.435 (3.872);

Minder zakkenrollerij?

Assen: 6.430 (2.882) en Groningen: 6.256 (2.904). De resterende 9.214 misdrijven kwamen voor rekening van de overige RP-diensten als AVD, DiLuVa en RPiW.

Oplossingspercentage

Het percentage 'goede oplossingen' (26%) lag in 1985 zo'n 3% hoger dan bij de Gemeentepolitie. De beste — of moeten we zeggen de minst slechte? — resultaten boekte de Gemeentepolitie van Smallingerland. Zij wist de helft van de aangiften die ze in ontvangst nam tot een goed einde te brengen. Op de tweede plaats in de statistiek eindigde, jawel: het RP-district Groningen met 39% ophelderingen, gevolgd door de RP van Zwolle (36%) en van Friesland (34%). Vervolgens komt de GP van Venlo aan de beurt (33%), met daarna de RP van Nijmegen, de GP van Apeldoorn en Amstelveen: 32%. Hekkesluiters vormen de korpsen van Lelystad (13%), Haarlemmermeer (14%),

Gestolen goederen.

(Foto: Rob van Heyst)

Zaanstad (15%) en — verassing? — Amsterdam (16%). De districten Utrecht en Alkmaar noteerden bij de Rijkspolitie de laagste notering: 18% en 19%. Van de bijzondere diensten van de RP wist de AVD het tot een oplossing van 100% te brengen ('haalwerk'). De DiLuVa maakte in 15% van de aangeboden gevallen de zaak rond, de Postale Recherche boekte een resultaat van 38% en de RP te Water bleef op iets meer dan een vijfde van het aanbod steken.

Overtredingen

In 1985 werden er minder mensen wegens een overtreding bekeurd: 2.806.833 tegen 3.060.250. Er werd in 1985 in 2.478.307 met een proces-verbaal of transactie opgetreden tegen verkeersdeelnemers, een daling van ca. 300.000 t.o.v. 1984. De RP-landdiensten en 'het verkeer' van de Rijkspolitie schreven samen 835.334 bekeuringen uit. Daarvan waren 474.064 opgemaakt tegen weggebruikers. Het totaal was goed voor een storing van een bedrag groot f 19.779.420, — in de knip van de minister van Financiën. De GP-korpsen droegen gezamenlijk f 47.977.420, — af. De 'collega's uit de stad' schreven bijna twee miljoen maal. Ook hiervan moest het allergrootste deel worden opgehoest door de burgers die aan het verkeer deelnamen: 1.669.961 bekeuringen. Uit de cijfers van de statistiek

kans 1281 per 10.000 inwoners. Een uitschieter naar beneden gaf in dat verband Lelystad te zien: 167 bekeuringen op 10.000 inwoners! In de RP-districten was de verhouding gemiddeld 1.568 : 10.000. In de provincie Groningen en in de districten Roermond en Den Haag zijn of de inwoners zo gezagsgetrouw of de politieagenten zo aardig; op de 10.000 liepen slechts respectievelijk 476, 449 en 479 burgers de kans een ingreep in de portemonnee te moeten laten ondergaan. De korpsen van de middelgrote gemeenten (50.000 tot 100.000 inwoners) schreven 1.698 per 10.000 op. De grote gemeenten kwamen tot 2.149 op de 10.000 inwoners.

(AH)

Verkeersovertredingen: bron van inkomsten.
(Foto: AVD-fotodienst)

WOUT

Punter, De Vries en Riewald winnen kaatstitel

LEEWARDEN. — C. Punter van de Nederlandse Politie-academie is op 17 september in Franeker bij de 38e Politie P.C. tot kaatskoning uitgeroepen. Het partuur waarvan Punter en de collega's H. de Vries van de Rijkspolitie van het district Leeuwarden en M. Riewald van de gemeentepolitie uit de Friese hoofdstad deel uitmaakten, kwam als winnaar van de traditionele kaatspartij uit de bus.

Op de tweede plaats eindigde het partuur van P. Miedema (GP Leeuwarden), H. Jilderda (GP Drachten) en G. Zegel (RP distr. Leeuwarden). Derde werd de ploeg van vader en zoon Woppenkamp (RP Drenthe) en H. Idzenga (GP Sneek).

Winnaars in de verliezersronde werden H. Bloemhof (Opl. School RP Harlingen), K. Arendz (RP distr. Leeuwarden) en J. v.d. Vlugt (GP Opsterland).

De meeste bovenslagen waren van C. Punter (9x) Aan de wedstrijden namen 22 parturen deel.

Het evenement werd georganiseerd door de Rijkspolitie Sportvereniging Friesland.

(PB)

Winnaars H. de Vries (l.), C. Punter en M. Riewald. Op de voorgrond de scheidsrechters J. Hoekstra en H. Gjaltema.

Korpsbeker 1986 blijft in de kast

ERMELO. — „We zullen dit najaar eens pittig in de slag moeten om te kijken hoe het verder moet met de korps-sportkampioenschappen. Zo kunnen we in elk geval niet doorgaan. We hebben het zwemmen moeten laten vervallen. Er waren maar twee van de vijf teams komen opdagen. De officials die hun tijd ter beschikking hadden gesteld om de zwemwedstrijden te begeleiden, hebben we naar huis moeten sturen. Het atletiekprogramma is evenmin doorgegaan. Alleen de politiecrosse voor de liefhebbers kon plaatsvinden. Het atletiekveld dat we hadden gehuurd, hebben we niet gebruikt.”

Een teleurgestelde majoor J.G. Wesselink, voorzitter van het organiserende comité aan het woord. „De beker voor de ploeg met de beste sportresultaten van het Korps blijft dit jaar in de kast. Een kampioen-generaal kunnen we door het uitblijven van nogal wat deelnemers niet aanwijzen.”

De voor 10 oktober georga-

niseerde korpskampioenschappen zijn in een mislukking geëindigd. Noch van de kant van de sporters bij de Rijkspolitie, noch van de zijde van het publiek bestond veel belangstelling voor het evenement. Burgemeester E.Ph. Veen van Ermelo die van zijn belangstelling had willen laten blijken, hield er in elk geval een aantal uren aan over voor andere activiteiten. Plaatselijke en regionale pers verbaasden zich over het gebrek aan enthousiasme onder de RP'ers

Korpsdag

Wat is er de oorzaak van dat het sporttreffen, dat in het verleden als een jaarlijks hoogtepunt werd beschouwd, nog zo weinig aandacht heeft?

Wesselink: „Eerst was het de bedoeling om tegelijkertijd met de wedstrijden een Korpsdag — zoals vorig jaar ter gelegenheid van het Korpsjubileum — te organiseren. Sommige sporters zagen dat niet zitten, zo'n bijrol. Er waren er die veronderstelden dat hun activiteiten geen of nauwelijks aandacht zouden krijgen. Erg gretig om deel te nemen was deze groep niet. Overigens is die Korpsdag — om wat voor reden dan ook — niet doorgegaan. De afvaardiging van West I heeft het helemaal af laten weten omdat de brief waarin de kampioenschappen werden aangekondigd een of twee dagen te laat in Leiderdorp aankwam. Alsof we al niet in mei hadden aangekondigd dat we hier op 10 oktober zouden zijn. Daar kun je dan bij je planning toch rekening mee houden? Maar iedereen wacht toch kennelijk op een brief. Voorts was beloofd dat het evenement uitgebreid in het Korpsnieuws zou worden aangekondigd, zodat iedere RP'er ervan zou weten. Het is er niet van gekomen. . . . Ik heb de indruk dat onze sportinstructeurs, op een aantal na, niet hard hebben gelopen om het personeel te stimuleren mee te doen. Ik vraag me af of het niet mogelijk is mensen die daarvoor

in aanmerking komen in diensttijd af te vaardigen om van zo'n korpsgebeurtenis een succes te maken. Bovendien: zouden we de opzet van het toernooi niet zo moeten wijzigden dat de verschillende districten op een of andere manier op zo'n dag weer tegen elkaar in het strijdperk komen? Misschien moet een en ander eens in de korpsvergadering aan de orde gesteld.”

Prijzen

Kolonel Th. van Dolderen, commandant van de districten Apeldoorn en Flevoland reikte de prijzen uit. Die waren er voldoende voor de vier voetbalelftallen, de twee dames- en drie heren vollevbalteams, de vier schietploegen en de elf deelnemers van de politiecrosse . . .

(AH)

Paul Maaskant rijdt sterk rallyseizoen

APELDOORN. — Rij-instructeur Paul Maaskant van de verkeersschool van de RP in Apeldoorn heeft een sterk rallyseizoen achter de rug. Met zijn teamgenoot, de tandarts Hans van Beek uit Nieuwkoop, wist hij in de Opel Kadett GSI (170 pk) in 1986 tot nu toe zeven maal de finish te halen en zoveel punten te verzamelen dat het team al zeker is van een 2e plaats in het Open Internationaal Rally-kampioenschap van Nederland in groep A. Paul rekent bovendien op zeker een derde plaats in groep B tussen kanonnen van 400 of meer pk's: „Onze wedstrijdervaring heeft een grote rol gespeeld. Vaak behaalden we door niet alleen

snel maar zeker door tactisch rijden het maximale resultaat. Doordat we steeds de finish haalden en vaak in groep en klasse wonnen, scoorden we relatief veel punten voor het kampioenschap." Maaskant en Van Beek moesten in de achtste wedstrijd van hun seizoen opgeven. Door een defecte borging van het schakelmechanisme haalden ze de finish niet.

Resten voor het verbeteren van het puntentotaal nog de Grenslandrally die op 3 en 4 oktober in Hasselt (B) is verreden en de beruchte Rally Köln-Ahrweiler (BRD). Maaskant: „De concurrentie moet daar nog scoren, wij behoeven slechts onze resultaten te verbeteren. Een geruststellende gedachte..."

(PG)

(Foto: Piet Huizer)

Links coureur Paul Maaskant.

BEVEILIGEN IS EEN SERIEUZE ZAAK,
DAAROM STUDEER IK BIJ MINERVA

**BASIS - EN VAKDIPLOMA
BEVEILIGING / BEWAKING**

Inlichtingen: WETH. KÖNIGLAAN 1, 1412 GT NAARDEN
Telefoon: 02159-45745

Gulden per kilometer

SCHIPHOL. — Personeel van de Dienst Luchtvaart van de Rijkspolitie heeft in de eerste week van september zeventuizend gulden bijeen-gefietsd voor de Stichting Vrijtijdsbesteding Geestelijk Gehandicapten Haarlemmermeer.

Op 30 augustus j.l. vertrok

(Foto: DiLuVa)

DiLuVa tussen de wielen.

het peloton van vijftien mannen en vrouwen (met begeleiding) voor de eerste etappe die naar het Belgische Nijlen zou leiden. Vervolgens werd in Luxemburg het plaatsje Esch sur Sûre, daarna de Zuid-Limburgse plaatsen Voeren en Well en tenslotte het Gelderse Doorwerth aangedaan. Op 5 september waren de wielrijders na duizend kilometers tussen de bandjes terug in Hoofddorp.

Sponsors betaalden voor zeven van de deelnemers een gulden per kilometer voor het goede doel. De anderen hebben niet minder plezier beleefd aan de tocht met tussen de buien door aardige momenten bij collega's op het vliegveld Luxemburg en Maastricht.

Het was de derde maal dat fietsers van de DiLuVa zo'n tocht maakten. Twee jaar geleden voerde de weg van het Zwitserse Bazel naar Schiphol; vorig jaar lieten de pedaalrijders zich in Zuid-Engeland zien.

Er wordt alweer uitgekeken naar een volgende bestemming. Sponsors kunnen zich melden bij Rob Eckhart, tel. nr. 02503-12987. (RMS)

De man van 30 (I)

Ondergetekende wil graag nog een tweetal reacties geven op het artikel 'Napraten over de man van 30' in het RP-magazine van september 1986.

1. Volgens RPm zou ondergetekende gezegd hebben: „Het B-diploma garandeert niets. Er zijn oppers . . . enz.” Ik vind het spijtig, dat deze zin nou net niet weergeeft, wat er tijdens het interview door mij gezegd en bedoeld werd.

Nl.: „Er zijn collega's die, door welke omstandigheid dan ook, hun B-diploma niet hebben (gehaald), in de praktijk meer capaciteiten hebben om een kaderfunctie te vervullen, dan sommige kaderleden die wel hun B-diploma hebben.”

2. Hierna kwam ter sprake, dat er oppers bekend zijn, die na hun bevordering geen klap meer hebben uitgevoerd. Ik heb mij er aan geërgerd, dat nu net bij een 'uitspraak' van mij het woord 'donder' gebezigd moest wor-

den. Dit woord heb ik daar niet gebruikt.

Waarom deze felle reactie hierop? In de eerste plaats om principiële redenen. In de tweede plaats ben ik van mening, dat wij, als (politie)ambtenaren wel over een zodanige woordenschat beschikken, dat wij ons wel kunnen uitdrukken in normale, Nederlandse woorden zonder daarbij ruw te worden en/of vloeken te moeten gebruiken, om onze woorden kracht bij te moeten zetten. Helaas gebeurt dit, ook in het RPm, steeds vaker.

M. Sanderman,
Wierden.

Redactioneel commentaar:

ad 1: Wij zijn graag bereid aan te nemen, dat de brievenaar dit bedoeld

had te zeggen, maar in de woordelijke verslaglegging komt deze achteraf keurig geformuleerde toelichting niet voor.

ad 2: Hier moeten wij de brievenaar gelijk geven. Blijkens de verslaglegging heeft hij de woorden 'geen donder' daar niet gebruikt, wel de woorden 'geen'. Woordelijk citaat: „Er zijn B-oppers die geen meer doen.”

Aangezien de uitdrukking 'geen' ons voor publicatie wat banaal in de oren klonk, meenden wij er goed aan te doen deze te vervangen door een even krachtige, maar naar onze mening iets minder platte uitdrukking. Fout natuurlijk. Waar haalden wij de hoogmoed vandaan om iemands woorden te willen kuisen en nog wel met averechts effect?

(AKA)

Tenslotte: Overigens is er in het verhaal wel een foutje geslopen. Het gesprek werd n.l. niet geleid door ene Koeling, maar door Ronald Koring, psycholoog en projectleider bij het CIOV.

(Red.)

ZOEK HET OP IN UW
NOTEER HET IN UW

POLITIE-VADEMECUM

Alle bijzondere wetten plus
agenda in één bandje.

Schaafsma & Brouwer / Dokkum / uitgevers van werken op politiegebied

Fiets verzekeren....

verzeker 'm met het

In ons registratiebestand zijn ± 600.000 eigenaren van fietsen opgenomen.
Elke politiemann kan informatie verkrijgen (UNIGARANT N.V. tel. 05280 - 7 77 77).

RP Personalia

District Alkmaar

Dekker, G.W. off. der RP 2e kl. te Alkmaar per 1-9-86 aangewezen als O.A.Z.

Dorp, J. van te Avenhorn per 1-9-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als postcdt. te Sint Pancras.

Gravenmaker, H.E. wmr. I te Petten per 1-9-86 verplaatst naar Heiloo.

Heinen, J.J.R. res. wmr. te Wognum per 1-8-86 de dienst verlaten.

Hemmekam, F. te Heiloo per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.

Hendriks, L.F.M. te Bergen per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.

Laanspoel, P.F. te Heiloo per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.

May, F. res. wmr. I te Wognum per 1-9-86 met f.l.o.

Mulder, P. te Bergen-Binnen per 1-7-86 bevorderd tot wmr. I.

in memoriam

Sukkel, W.C.
adj. te Bergen
geb. 26-5-1930
overl. 14-10-1986

District Amsterdam

Frank, W.F. res. wmr. te Edam-Volendam per 1-10-86 de dienst verlaten.

Janssens, W.H.A.M. res. wmr. te Uitgeest per 1-10-86 de dienst verlaten.

Tol, R.J.C. res. wmr. te Edam per 15-9-86 de dienst verlaten.

Zijlstra, J.J.M. res. wmr. te Edam-Volendam per 15-9-86 de dienst verlaten.

District Apeldoorn

Niermeyer, L. res. wmr. te Scherpenzeel per 1-10-86 de dienst verlaten.

Zeist, G.A. van te Aalten per 1-9-86 aangesteld als res. wmr.

District Assen

Hartlief, H. te Vries per 1-9-86 aangesteld als res. wmr.

Hartlief-v.d. Heide, H.A. te Vries per 1-9-86 aangesteld als res. wmr.

Stadduinen, J. van res. wmr. te Roden per 15-8-86 de dienst verlaten.

Wiering, H. te Borger per 1-9-86 aangesteld als res. wmr.

District Breda

Bentum, H. van owmr. te St. Willebrord per 1-9-86 aangewezen als plv. groepscht. te Zundert.

Bergmans, C.J.M. wmr. te Teteringen per 1-9-86 verplaatst naar Hoogerheide.

Haisma, J.H. dir. off. der RP 2e kl. te Breda per 1-4-86 aangewezen als Hfd. Alg. Dienst, tevens plv. cdt. van het district Nijmegen.

Koijen, A.A.C.J.M. te Gilze-Rijen per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.

Nouws, J.C.E. res. wmr. I te Zundert per 1-10-86 de dienst verlaten.

Ruijter, M.P.J.C. de te Dongen per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.

Sievers, L.J. off. der RP 2 kl. te Breda per 1-4-86 aangewezen als Off. Verk. Zaken.

District Dordrecht

Bark, J. res. wmr. te Oud-Beijerland per 1-9-86 de dienst verlaten.

Boele, F. res. wmr. te Alblasserdam per 15-9-86 de dienst verlaten.

Boersma, J.W. te Liesveld per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.

Cloin, J.H.M. off. der RP 2e kl. te Dordrecht per 1-6-86 aangewezen als O.A.Z.

Dijk-v.d. Ven, A.A. van te H.I. Ambacht per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.

Heijden, N. v.d. res. wmr. te Oud-Beijerland per 1-9-86 de dienst verlaten.

Koorevaar, A. res. wmr. te Liesveld per 15-9-86 de dienst verlaten.

Maurits, B. res. wmr. te Oud-Beijerland per 1-10-86 de dienst verlaten.

Querelle, A.J.A. res. wmr. te Oud-Beijerland per 1-10-86 de dienst verlaten.

Rees, W.T. van res. wmr. te Barendrecht per 1-10-86 de dienst verlaten.

Smits, E.R. off. der RP 1e kl. te Dordrecht per 1-4-86 aangewezen als Hfd. Afd. Tactische Rech.

District Eindhoven

Blox, J.J.M. owmr. te Westervoort per 1-9-86 de dienst verlaten.

Bree, H.W.A.M. van wmr. I te Nuenen per 1-9-86 de dienst verlaten.

Haaren, H.L. van res. wmr. I te Best-Oirschot per 1-10-86 met f.l.o.

Haas, L.H.J. de owmr. te Eindhoven per 1-9-86 de dienst verlaten.

Hastenbergh, A. van res. wmr. te Best-Oirschot per 1-9-86 de dienst verlaten.

Hendrikse, A. res. wmr. te Nuenen per 15-8-86 de dienst verlaten.

Hermans, A.F.M. te Asten per 1-9-86 bevorderd tot wmr. I.

Janssen, H.H.A.M. res. wmr. te Waalre per 15-8-86 de dienst verlaten.

Kimpe, F.J. de res. wmr. te Someren per 1-9-86 de dienst verlaten.

Vermeulen, J.P.M. wmr. I te Best per 1-9-86 de dienst verlaten.

District 's-Gravenhage

Krebbe, J. res. wmr. te Castricum per 15-8-86 de dienst verlaten.

Mulckhuijse, C. res. wmr. I te Bodegraven per 1-9-86 met f.l.o.

Schajik, G. van res. wmr. I te Boskoop per 1-9-86 de dienst verlaten.

Schepers, W.E. off. der RP 1e kl. te 's-Gravenhage per 1-6-86 aangewezen als Hfd. Sectie BAZ-J.D. staf distr. 's-Hertogenbosch.

District Groningen

Groenevelt, W. off. der RP 2e kl. te Groningen per 1-7-86 aangewezen als A.O.Z.

Scholtens, H. res. wmr. I te Hefshuizen per 1-10-86 de dienst verlaten.

Takens, C. res. wmr. te Hefshuizen per 1-10-86 de dienst verlaten.

District 's-Hertogenbosch

Broeksteeg, F.H. res. wmr. te Heesch per 1-9-86 met f.l.o.

Exter, P.C. den wmr. I te Rosmalen per 1-9-86 verplaatst naar Veldhoven.

Frauenrath, H.J. wmr. te Rosmalen per 15-9-86 de dienst verlaten.

Heemstra, E. wmr. te Werkendam per 1-9-86 de dienst verlaten.

Lieshoud, A.H.M. van wmr. I te 's-Hertogenbosch per 1-8-86 verplaatst naar Veldhoven.

Meulenreek, J.L.H. v.d. te 's-Hertogenbosch per 12-8-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als techn. rechercheur.

Schuurmans, M.M. res. wmr. te Schijndel per 1-10-86 de dienst verlaten.

Smulders, C.M.G. wmr. te Vlijmen per 15-9-86 de dienst verlaten.

Tillaart-van Esch, W.E.A.M. v.d. te Schijndel per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.

District Leeuwarden

Langhout, F.H.A. off. der RP 1e kl. te Leeuwarden aangewezen als Hfd. Sectie BAZ-A.D.

District Limburg

Bie, A.A.H. de wmr. te Meerlo-Wanssum per 1-9-86 de dienst verlaten.

Böning, J.W.D. res. wmr. te Putten per 1-10-86 de dienst verlaten.

Jeurissen, H.M.J. te Vaals per 1-9-86 bevorderd tot wmr. I.

Lugger, drs. G.H.M. dir. off. der RP 3e kl. distr. Limburg per 1-8-86 de dienst verlaten.

Rondeel, J.T.J. owmr. te Maastricht per 1-9-86 de dienst verlaten.

Schaafsma, W. dir. off. der RP 1e kl. te Maastricht per 1-1-86 aangewezen als commandant van het distr. Limburg.

Venrooij, M.J. owmr. te Ulestraten per 1-9-86 aangewezen als plv. cdt. van de groep Gulpen/Wittem te Gulpen.

District Middelburg

Hillebrand-van Dongen, W.C. te Borssele per 1-9-86 aangesteld als res. wmr.

Jager, J. de te Borssele per 1-9-86 aangesteld als res. wmr.

Kuijs, L.T.C. off. der RP 1e kl. te Middelburg per 1-4-86 aangewezen als Hfd. Sectie BAZ-A.D. staf distr. Breda.

Nijnatten-Ronkes D.M.J. van te Borssele per 1-9-86 aangesteld als res. wmr.
Stehouwer, T. off. der RP 1e kl. te Middelburg per 1-5-86 de dienst verlaten.
Velden, J.M.C. v.d. res. wmr. 1e kl. te West-Zeeuws-Vlaanderen per 1-10-86 de dienst verlaten.

District Nijmegen

Bronmans, P.W.E.M. te Beneden Leeuwen per 1-4-86 aangesteld als res. wmr.

Klomp, A. te Nijmegen per 1-4-86 bevordert tot dir. off. der RP 1e kl. en aangewezen als Hfd. BAZ-A.D.

Wijnants, H. off. der RP 2e kl. te Nijmegen per 1-7-86 aangewezen als off. verkeerszaken.

District Utrecht

Barendregt, D. res. wmr. I te Wijk bij Duurstede per 1-10-86 de dienst verlaten.

Bruggink, W.C. res. wmr. I te Leusden per 1-9-86 met f.i.o.

Brüheim, R. off. der RP 2e kl. te Utrecht per 1-4-86 aangewezen als off. verkeerszaken.

Burg, K. v.d. te Driebergen per 1-9-86 aangesteld als res. wmr.

Cobussen, J.H.G. off. der RP 2e kl. te Utrecht per 1-7-86 aangewe-

zen als off. verkeerszaken staf. distr. Apeldoorn.

Hortingsveldt, J. van res. wmr. I te Maartensdijk per 1-10-86 met f.i.o.

Heij, H. off. der RP 1e kl. te Utrecht per 1-8-86 met f.i.o.

Roest, A.P. owmr. te Doorn per 1-10-86 met f.i.o.

District Zwolle

Gelder, A. off. der RP 1e kl. te Zwolle per 1-4-86 aangewezen als Hfd. Sectie BAZ-J.D.

Rijkspolitie te Water

Former, J. owmr. te IJmuiden per 1-9-86 de dienst verlaten.

Lok, H. wmr. I te Lelystad per 1-9-86 met f.i.o.

Lokerse, J.P. te Terneuzen per 1-9-86 bevordert tot owmr., aangewezen als bootdct. en verplaatst naar Wemeldinge.

Meyer, H.B.J.A. te Dordrecht per 1-9-86 bevordert tot owmr. en aangewezen als bootdct.

Schalkwijk, J.A. te Den Helder per 1-9-86 bevordert tot adj. en aangewezen als plv. groepsdct.

Verblauw, C.H.A. wmr. I te IJmuiden per 1-9-86 de dienst verlaten.

Verstappen, H.J. owmr. te Nijmegen per 1-9-86 bevordert tot adj. en aangewezen als distr. inlicht. rechercheur.

'Uw toekomst is niet meer zo als-ie geweest is', zei de groepscommandant tegen het personeelslid dat hij net had beoordeeld.

'Gelukkig heb ik minder verstand van verzekeringen', zei de agent en sloot het proces-verbaal.

'Hier is altijd wel wat te vieren', zei de bootcommandant en hij bestelde nog meer touw.

'Heerlijk, helder, Heineken', zei de wachmeester van het arrestatieteam en gooide z'n baret over de schouder.

'Hoe bedoelt u: verkeer', zei de AVD'er en kleepte zich weer aan bij de dokter.

Politie-emoties: het meest geroerd wordt de koffie.

Politieambtenaren 1986: In goede banen lijden.

VOORDELIGE LENINGEN VOOR AMBTENAREN

Nivo is gespecialiseerd in leningen en tweede hypotheeken voor ambtenaren. Uw aanvraag wordt te allen tijde nauwkeurig en discreet behandeld.

PERSOONLIJKE LENINGEN							
in handen	24 x	*	36 x	*	48 x	*	60 x
3500,—	167,—	14,2	118,—	13,8	93,—	13,2	78,—
7500,—	358,—	14,2	252,—	13,5	200,—	13,4	167,—
10000,—	476,—	13,9	333,—	12,8	264,—	12,8	221,—
15000,—	709,—	13,1	498,—	12,6	396,—	12,6	332,—
20000,—	939,—	12,3	661,—	12,2	525,—	12,4	443,—
25000,—	1174,—	12,4	827,—	12,3	656,—	12,4	553,—
30000,—	1403,—	11,9	987,—	11,9	780,—	11,9	657,—
35000,—	1637,—	11,9	1152,—	11,9	910,—	11,9	767,—

DOORLOPEND KREDIET							
in handen	afl.p/mnd incl.rente	rente p/mnd	theor. loopt.	*	in handen	afl.p/mnd incl.rente	rente p/mnd
5000,—	100,—	1,1 %	72	14,0	18000,—	360,—	1,0 %
8000,—	160,—	1,1 %	72	14,0	20000,—	400,—	1,0 %
10000,—	200,—	1,0 %	69	12,6	25000,—	500,—	0,8 %
13000,—	260,—	1,0 %	69	12,6	30000,—	600,—	0,8 %
15000,—	300,—	1,0 %	69	12,6	35000,—	700,—	0,8 %

BOOT-CARAVAN-WONINGVERBETERING - TWEEDE HYPOTHEEK							
in handen	96 x	*	120 x	*	in handen	96 x	120 x
10500,—	172,—	13,0	152,—	13,0	25000,—	389,—	11,3
15500,—	247,—	12,2	218,—	12,2	30500,—	469,—	10,9
20500,—	319,—	11,3	279,—	11,3	35000,—	538,—	10,9

* effectieve jaarrente

NIVO VOOR 'N GOED ADVIES EN 'N PASSENDE LENING

Voor alle leningen geldt:

• Tussentijdse en hogere bedragen zijn mogelijk. • Uw aanvraag is vrijblijvend. • Geen informatie werkgever. • Geen afsluitprovisie, behandel- of taxatiekosten. • Rente fiscaal aftrekbaar. • Meestal kwijtschelding bij overlijden en arbeidsongeschiktheid!

BEL NU: 038-226935

Disconto BV, Emmastraat 7-7a, 8011 AE Zwolle, Tel. 038-226935, dagelijks van 9.00 uur tot 21.00 uur.

RPuzzel oktober 1986

Doorloper

Op veler verzoek dan maar weer eens een (niet te grote) doorloper. Hulp is er deze keer niet bij. De puzzelmakers wensen u een doorlopend plezier bij het breinbreken.

Inzendingen: uiterlijk 15 november a.s. aan postbus 20099, 7302 HB Apeldoorn, t.a.v. de puzzelredactie. Er is weer een boekenbon beschikbaar.

Winnaar augustus-puzzel: Ingrid de Vries uit Assen was een van de goede oplosers van het **Kruiswoordraadsel met een Hoofd-Majoor** in het augustusnummer van het RP-MAGAZINE. Zij lootte de puzzelprijs ter waarde van f 25,— aan boeken.

Van links naar rechts:

1. knaagdier; 2. anders genaamd - tweetal; 3. twijg - oude vochtmaat - Chinese maat; 4. opening - dagmars; 5. pl. in Overijssel - onderwijzer; 6. register - mand - hoge berg; 7. heiligenbeeld - koningin-regentes; 8. gasvormig element - hijswerktuig; 9. deel v. Afrika - voorzetsel; 10. tweede zondag in mei; 11. gevat - gekheid; 12. waterdoorlatend - dwaas - kledingstuk; 13. vlaktemaat - bijb. figuur - pl. in de N.O. polder; 14. pl. in O-Vlaanderen - aanvankelijk; 15. tuin-

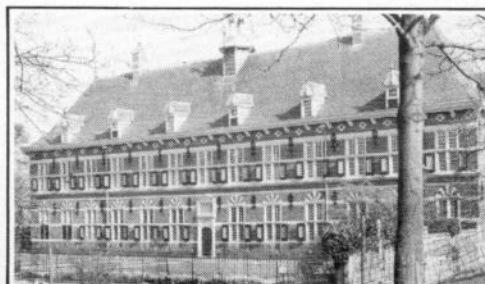
bloem - geluidsband; 16. hemellichaam - lokspijs - bijwoord; 17. gekheid - bergweide - ambtshalve; 18. waarde - mannetjeshond - tegenover; 19. kwajongen - tennisterm; 20. vuilnis - leidse; 21. jongere broer of zuster - aanw. vnw. - wisselgebruik; 22. telwoord - groet; 23. traag - zwemvogel; 24. metselspecie - belemmering; 25. hijswerktuig - en andere - bismut; 26. boom - geldstuk - rund; 27. keukengerei - man van adel.

Van boven naar beneden:

1. kunstboter - pl. in Spanje - zangstem - bijenhouder; 2. lansier - kleurstof - riv. in Duitsland - scheik. verbinding - gereed - lidwoord - kettling zonder einde; 3. metaal - slak - wijfjesschaap - dankbaar - schoonmaakgerei - grote bij; 4. met schreeuwende kleuren - godin - smaldeel - afgebroken stuk; 5. Verenigde Staten van Amerika - deel v.d. voet - deelteken - onderwijzer - vuur - uniform; 6. water in N.-Holland - luchtsteen - waakzaam - vr. munt - slot; 7. onheil - oude vochtmaat - omlijsting - Ned. humanist - vader of moeder - godin; 8. vis - boom - standaardmaat - palingpen - verfstof - meetk. lichaam; 9. pl. in Duitsland - klamp - landbouwwerktuig - vogel - nederigheid - inzet bij het spel.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								
17								
18								
19								
20								
21								
22								
23								
24								
25								
26								
27								

gevestigd in het voormalig Koninklijk Weeshuis te Buren (Gld.)

MUSEUM der Koninklijke Marechaussee

Een bezoek aan dit museum geeft u inzicht in de geschiedenis van dit Wapen, het voormalig korps Politietroepen, de voormalige Rijks- en Gemeenteveldwacht, de vooroorlogse Gemeentepolitie en de huidige Rijks- en Gemeentepolitie.

Open: 1 mei - 1 oktober van dinsdag t/m vrijdag 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, zaterdag, zon- en feestdagen van 13.30-17.00 uur. Maandag gesloten. Het museum is in de wintermaanden open voor groepsbezoek van maandag t/m vrijdag van 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, uitgezonderd feestdagen. Rondleiding voor groepen op aanvraag. Weeshuiswal 9, Buren (Gld.). Telefoon 03447-1256.

Gebouwenonderhoud en verzorgende diensten zullen in de komende jaren meer aan professionele dienstverlenende organisaties worden uitbesteed. Dit is voordeliger dan zelf deze werkzaamheden uit te voeren. Zo bleek uit het onderzoek 'Zelf doen of uitbesteden?', dat de Erasmus Universiteit Rotterdam in opdracht van GOM Bedrijfsdiensten voor Gebouwen BV te Schiedam heeft uitgevoerd.

Een voorbeeld van een kantoor-
gebouw dat het resultaat is van
samenwerking tussen architect
en onderhoudsmanager in de
ontwerpfase. Schoonmaak- en
onderhoudskosten zijn minimaal.

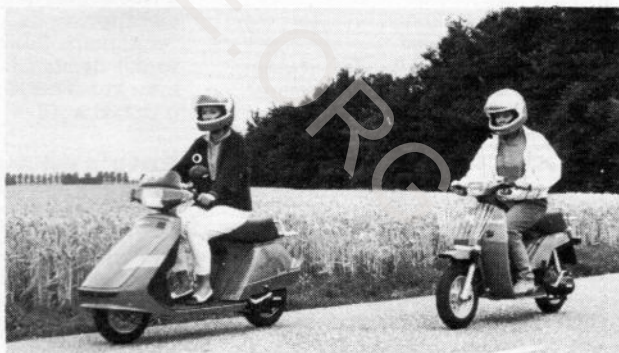
Uit een intern onderzoek bij Philips, dat tegelijkertijd werd gepresenteerd, blijkt dat Philips alleen al door uitbesteding wereldwijd 400 miljoen op jaarbasis kan besparen. Verder bleek er uit dat het accent in de werkzaamheden van hoofden van technische en civiele diensten geleidelijk zal verschuiven van uitvoerende taken naar management en beleidsbepaling.

Zojuist is verschenen de 6e druk van de Politiewet, deel 10 uit de editie Schurrmans en Jordens Nederlandse Staatswetten, bijgewerkt tot 15 mei 1986. In dit deel is de Politiewet opgenomen, aangevuld met aantekeningen die aan de parlementaire stukken zijn ontleend, met de bijbehorende ambtenarenregle-

menten en andere uitvoeringsregelingen. De notitie van de 'politieministers' m.b.t. de toekomst van het politiestelsel zijn erin weergegeven. Het ligt in de bedoeling d.m.v. een aantal wijzigingen en aanvullingen van de Politiewet uitvoering te geven aan de inhoud van deze notitie. De prijs van deze uitgave is f. 56,—. Uitgever Tjeenk Willink, Zwolle.

Bij de uitgeverij Van den Brink in Lochem is uitgekomen een inleiding op het Burgerlijk (proces)recht: Elementair Burgerlijk Recht en Burgerlijk Procesrecht. De informatie in dit boek is in de eerste plaats bedoeld voor de politie-ambtenaar die zich voorbereidt op het examen voor het Politiediploma-B. De auteur mr H.M. Conijn, die bij de politie van Middelburg werkt en daar voor het B-diploma burgerlijk recht doceert, heeft indertijd meegewerkt aan het opstellen van de exameneisen voor het B-examen.

De inleiding kan ook buiten de politieopleiding goede diensten bewijzen als geheugenopfrisser en kennismaking.
De omvang is 198 pagina's (met een alfabetisch zakenregister).
De prijs is f 39.50.

Onze wetgeving is dusdanig gewijzigd dat bromscooters ook op de openbare weg mogen rijden. Greenib bv te Hoofddorp heeft de Benelli Scooty Laser en de Benelli S 50 geïmporteerd voor de Nederlandse markt. De S 50 en de Laser zijn ook in tweepersoonsuitvoering leverbaar. De maximale belasting be-

Op 20 november 1986 organiseert de Nederlandse Brandwonden Stichting de derde Nationale Brandwondendag. Dit congres wordt gehouden in het Nederlands Congresgebouw te Den Haag van 10.00 uur tot 17.30 uur.

Als doelgroepen zijn dit jaar gekozen, diegenen die in de regel als eersten met brandwondslachtoffers te maken krijgen, te weten de brandweer, de politie en het personeel dat werkzaam is op de ambulance.

Er wordt veel aandacht besteed aan de specifieke problemen, die politiemensen kunnen ondervinden bij de uitoefening van hun beroep.

Onderwerpen zijn o.a.: hoe te handelen bij brand in een (persoon)auto en de behandeling van het brandwondslachtoffer. De inhoud van de lezingen is van belang voor de politiemann/vrouw voor de uitoefening van zijn/haar beroep. Gedurende de koffie- en theepauzes en de lunch, kan een tentoonstelling bekeken worden van bedrijven die in het kader van brand en brandwonden hun producten tonen.

De kosten van deze dag bedragen f 35,— per persoon, inclusief koffie, thee, lunch, afscheidsdrankje en congressas met inhoud.

Deelname is mogelijk door overmaking van f 35,— aan de Nederlandse Brandwonden Stichting te Beverwijk, op gironummer 20 21 22 of bankrekeningnummer 70.70.70.643, onder vermelding van: naam, adres en 3e Nationale Brandwondendag.

U kunt ook een cheque in gesloten enveloppe opsturen.

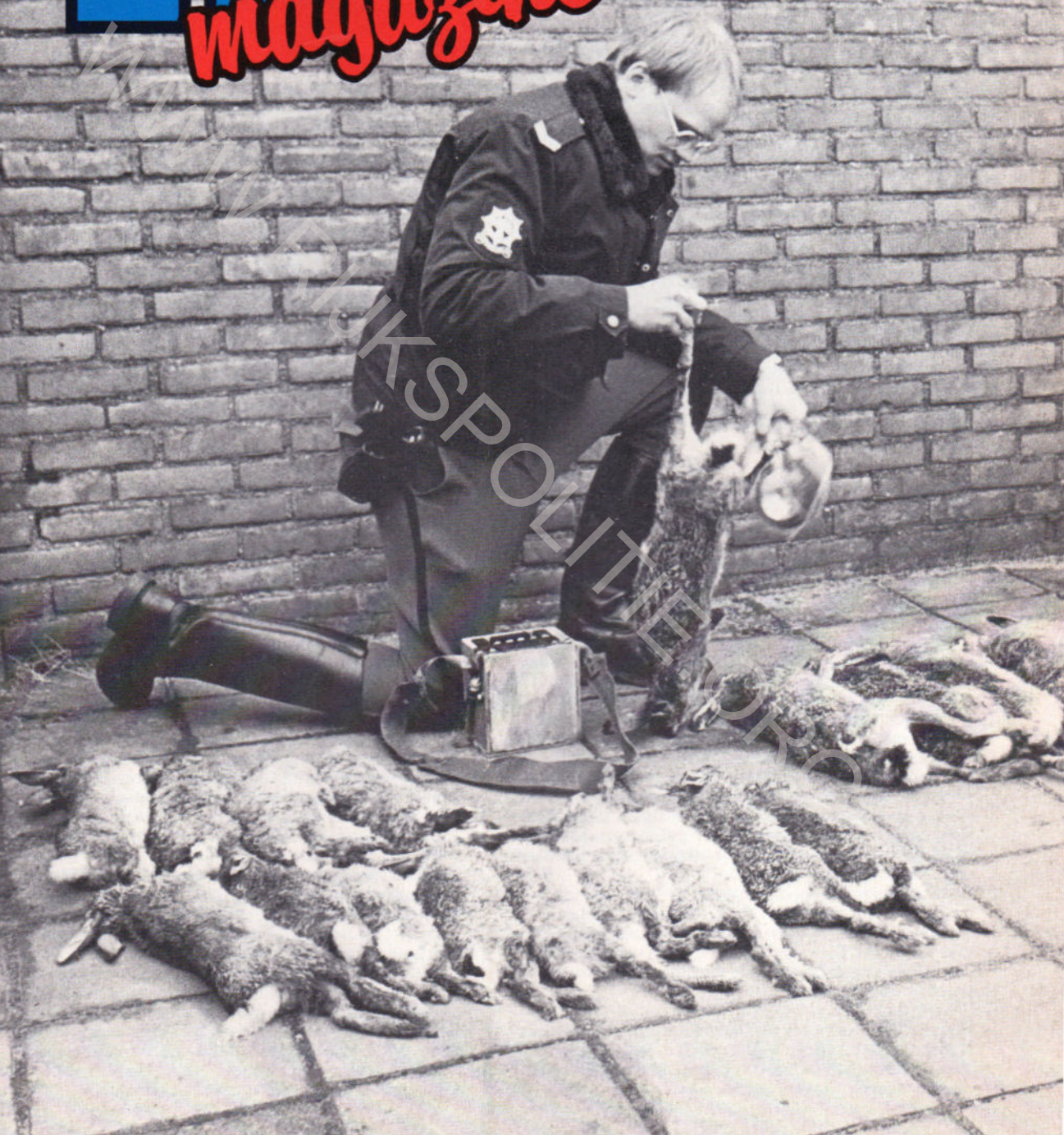
RP

28^e jaargang /nr.3
november 1986

Maandblad voor het
Korps Rijkspolitie

magazine

**Over jagers en stropers (foto) / Landgroepen aan de P.C. /
Is elke politieman (m/v) een collega? (2)**

Maandblad van het
korps Rijkspolitie

28e JAARGANG / NR. 3
NOVEMBER 1986

REDACTIERAAD:

J. Baarspul, Apeldoorn
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
M.Th. van Beelen, Eindhoven
(staf district)
C. Doornhein, Dordrecht (voorz.)
(RP te Water)
A.P. Geelof, Voorburg
(Algem. Insp.)
H.G.J.J.M. Gozé, Maastricht
(recherche)
H.A.M. Heusschen, Ulft
(landgroepen)
D. Hilarides
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
P.H.M. van Hout, Den Bosch
(Techn. Rech.)
J.K. Pietersma, Amsterdam
(res. RP)
R.M. Schnitker, Schiphol
(dienst luchtvaart)
R. Voskamp-Voestermans (secr.),
Driebergen (hurgerpersoneel)

REDACTIE-SECRETARIAAT:

A. Huizing
Postbus 20099
7302 HB Apeldoorn
Tel. 055 - 33 09 03

REDACTIE:

A.K. Aartsma (eindredacteur),
A. Huizing

ADVERTENTIES:

J.G. Duijker
Lepelaar 27
3435 DT Nieuwegein
Tel. 03402 - 3 66 16

UITGAVE

Schaafsma & Brouwer / uitgevers
Postbus 10, 9100 AA Dokkum
Tel. 05190 - 33 22
Postgiro 83 31 11

GRAFISCHE VORMGEVING

Wagenveld Publiciteit b.v.
Dokkum

DRUK

Schaafsma & Brouwer b.v.
Dokkum

© Overname uit het RP-Magazine
is alleen toegestaan, indien de bron
wordt vermeld.

*

Abonnementsprijs f 31,00 (incl.
BTW) per jaar bij vooruitbetaling.
Opzeggen abonnement voor
1 september.
Losse nummers f 3,90.

Bij de omslagfoto:
Resultaat controle jacht.
(Foto: Cor de Kock)

Jagers soms stropers

„Er zijn keien van jagers. Maar er zijn er ook die de verantwoordelijkheid om met een wapen in het veld rond te lopen nauwelijks aan kunnen. Die zouden teruggefloten moeten kunnen worden. De Jachtwet zou daartoe mogelijkheden moeten bieden”, vindt veldpolitiecommandant W.A. van Dijk uit Utrecht.

„De taak van de opsporingsambtenaar is een traditionele”, stelt de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging. „Hij moet, met de Jachtwet in de hand, stroperij tegengaan, jagers controleren en zorgen dat er geen loslopende honden in het jachtveld rondlopen.”

W.A. van Dijk: „Er is sinds 1955, toen de huidige Jachtwet in werking trad, op het platteland wel het een en ander veranderd . . .”

6

Wachtmeester moet iets beters gaan doen

Landgroepen krijgen computers

9

Hebben wij gemakkelijk praten?

Wat zijn collega's? (2)

12

Pers-agent: John Deemeijer

15

Info Intern

Nieuws uit de districten

17

Cursief

22

Postbus

23

Personalia

25

Granaatjes

27

Puzzel

28

Zaken zijn zaken

30

Commandant veldpolitie Utrecht W.A. van Dijk:

'Jacht kent teveel onjuistheden'

„Er zijn keien van jagers. Natuurbeschermers en -beheerders die uitstekend werk doen. Maar er zijn ook jagers die de verantwoordelijkheid om met een geweer in het veld rond te lopen nauwelijks aankunnen. Onder jagers kom je stropers tegen. Er vinden in de zogeheten legale jacht teveel onjuistheden plaats. De jager die, ondanks een grote recreatieve druk, oprukkende bebouwing, gevoelige publieke opinie toch het zijne wil hebben, moet teruggefloten kunnen worden. Wat te denken van een groep jagers en drijvers op linie zover het oog reikt; als klap op de vuurpijl worden er tientallen eenden losgelaten... Het lijkt wel oorlog dan. Maar wel klagen als de buurman in het jachtveld is gezien.”

Er was nogal wat kritiek op het jachtbedrijf te beluisteren uit de mond van veldpolitiecommandant W.A. van Dijk

van het district Utrecht van de Rijkspolitie.

Hij sprak op 26 september in Ede tijdens de studiedag over 'Het dier in de faunawetgeving' die door de Politie Dieren- en Milieubescherming was georganiseerd.

Buitengebied

Nederland is circa vier miljoen hectare groot en telt ruim 14,5 miljoen inwoners. De druk op de gebieden buiten de steden en dorpen is groot en zal nog groeien doordat de mensen over steeds meer vrije tijd gaan beschikken. De aanspraken op dat buitengebied zijn heel verschillend. Zo telt Nederland bijvoorbeeld ook 35.000 jachttakehouders. De thans geldende Jachtwet (van 1955) is een compromis van strijdige belangen: landbouw, natuurbescherming en jacht.

Van Dijk: „Sinds 1955 is er ook op het platteland veel veranderd. Het leefmilieu van de mens is in het geding. Niet onbelangrijke organisaties als Natuur en Milieu, Natuurmonumenten, Vogelbescherming, ANWB, Kritisch Fauna-beheer maar ook de Politie- Dieren en Milieubescherming timmeren op dat gebied langs de weg. Greenpeace bemoeit zich — internationaal — met vormen van jacht en visserij. Er zijn organisaties die een standpunt voor of tegen de jacht innemen. Sommige ervan polariseren; ze gaan in het veld confrontaties aan, er vinden botsingen plaats, de publieke interesse is gewekt. Er is een spanningsveld ontstaan met uitschieters in negatieve richting.”

Kerst

Het was Van Dijk opgevallen dat voor-

al tegen de Kerstdagen de belangstelling voor de veldpolitie zo groot is:

„Waarom alleen dan? Er zijn ook structurele vormen van wildstropen die het gehele jaar door plaatsvinden. Overigens als het gaat om wildstropen ligt het voor de politie niet zo moeilijk; met de pen en de huidige wetgeving in de hand kom je een heel eind. Het stelen van in het wild levende dieren, vogels, vissen en planten is nou eenmaal niet toegestaan. Ik zou echter willen dat de Jachtwet een beter instrument voor de politie zou zijn. Dat de artikelen waarin gesproken wordt over 'de verplichte handhaving van een redelijke wildstand' en 'de aansprakelijkheid voor schade door in zijn jachtveld aanwezig wild' wat duidelijker werden omschreven zodat over de inhoud daarvan geen misverstanden behoeven te ontstaan en jachthouders beter kunnen worden aangesproken.”

Van Dijk gelooft in een goede oplossing van vele problemen op het gebied van de jacht door het formeren van wildbeheerseenheden waarin jagers een stapje terug doen terwille van

anderen. Binnen die eenheden zou kunnen worden overlegd wanneer en waar gejaagd kan worden en welke spelregels daarbij in acht genomen moeten worden. „Zij zouden ook samen opmerkzaam moeten zijn op stropen of schade. Een grotere onderlinge controle zou negatieve uitschieters kunnen voorkomen.”

Jagers

De heer P.Ch. van Schooten die namens de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging het woord voerde, stelde dat kritische geluiden vanuit de maatschappij ook waren doorgedrongen in de jagerswereld. „Die hebben op een aantal verschijnselen in de jagerswereld hun uitwerking niet gemist. Er zijn gedragsregels en weidelijkeheidsnormen vastgesteld. Er worden geen grote jachtdagen meer georganiseerd, als er intensief gerecreëerd wordt. Maar dat er in Nederland gejaagd wordt, is een volkomen normale en legale zaak.”

Van de politie verwacht hij dat zij met

kennis en kunde op het gebied van de jachtwetgeving en met de grootst mogelijke objectiviteit haar werk zal doen. Hij waarschuwde de politiemensen voor een te grote betrokkenheid bij de belangen van een van de partijen. „De taak van de opsporingsambtenaar in het veld is eigenlijk een traditionele: het tegengaan van stropen, de controle van jagers in het veld en het tegengaan van loslopende honden.”

Van de politie verwacht de belangenvereniging grotere waakzaamheid voor activiteiten van z.g. anti-groepe-ningen: „Intimidatie en gewelddadigheden kunnen uiterst vervelende gevolgen hebben. Stel dat een jager onder de hoge emotionele druk zijn geweer afvuurt in de richting van actievoerders?”

Opleiding

Ook de commandant van de veldpolitie in Utrecht was van mening dat een politiemans in het jachtveld objectief zijn werk moet doen: „Het gaat niet aan of een politiemans voor of tegen de

Hertenstrik. Van Dijk: „Het stropersgilde doet nog wel eens pogingen om het element sportiviteit ten tonele te voeren. Daar trappen wij niet meer in . . .”

jacht is. Maar hij heeft niet alleen met de letter maar ook met de geest van de wet van doen."

Hij verweet de jagers wel dat zij soms teveel een beroep op de politie doen wanneer betaald toezicht niet meer opgebracht kan worden. „Het toezicht wordt ook wel eens uitgeoefend door iemand die tegen onkostenvergoeding op pad gaat. Vrijwel onmiddellijk na diens aanstelling wordt er dan al een aanvraag ingediend om hem onbezoldigd ambtenaar van rijkspolitie te maken! Dit is geen goede ontwikkeling. Men moet toch wel voor een groot deel beroepsmatig bezig zijn om de problemen aan te kunnen. In deze tijd is het niet meer mogelijk om als amateur-politieman het publiek en de problemen tegemoet te treden. Ook het dienen van twee heren, dat een jachttopzichter in wezen doet, is geen goede zaak."

De groepscommandant vond met de KNJV dat politiechefs mensen aanwijzen om zich met jachtperikelen bezig te houden die belangstelling voor het 'buitengebeuren' hebben. Hij was het met de jagers eens, dat bij de politie maar weinigen te vinden zijn die op dit terrein echt verstand van zaken hebben. Momenteel wordt op sommige politiescholen wel op de vraag uit de praktijk ingespeeld.

Jachttopzichterskorps

Van Schooten van de KNJV deelde de zorg van de politie omtrent effecten die

Wachtmeesters op het hazepad.

Groepscommandant W.A. van Dijk (l) en assistent met 'lange honden'.

de bezuinigingen op het politiewerk zullen hebben. De jagers hadden al moeten constateren dat in sommige korpsen en groepen het veldwerk al was gestaakt. „Een ongebreidelde uitbreiding van het aantal onbezoldigden is ongewenst. Maar kan de privatisering geen oplossing bieden? Ik denk aan inschakeling van het jachttopzichterskorps dat vanouds al een vorm van geprivatiseerd toezicht is. Het toenemend aantal wildbeheerseenheden zou als werkgever kunnen optreden. De opzichters zouden een goede opleiding moeten krijgen. Een structurele band tussen opzichter en politie kan een waarborg bieden voor een goed en objectief toezicht in het veld."

(AH)

Het wordt tijd voor de wachtmeester om iets beters te doen

door: Bert Huizing.

„Automatisering bij het korps Rijkspolitie zal kunnen leiden tot een efficiency van 5 à 10%. Een dienst- of een dagrooster is met behulp van een computer met tekstverwerking in tien minuten te maken. Over het invullen van zo'n formulier met de hand doen we nu nog een uur. Er valt met dit hulpmiddel dus een tijdswinst van 50 minuten te behalen.

Bij gebruik van een simpele personal computer hoeft men niet, zoals nu gebruikelijk is, steeds weer van het imprimé-proces-verbaal de regel voor te draaien om de informatie in te tikken. Met het indrukken van een paar toetsen van de machine komt nu het standaard-p.v. voor. Je hoeft alleen maar even snel door de tekst heen te lopen en de gewenste tekst aan te brengen. Als dat is gebeurd kan de zaak nog eens op fouten worden gecontroleerd en vervolgens uitgeprint. Het (nogal omslachtige) werken met de 'witkwest' behoort tot het verleden. Ook het maken van niet gestandaardiseerde verbalen levert winst op, hebben proeven bij de Rijkspolitie uitgeezen. Het ding kan optellen, aftrekken, rubriceren, opzoeken enzovoort. Als je met behulp van automatisering de tijd die de wachtmeester aan administratie besteedt met 5% terug kunt brengen, kun je ruim dertig miljoen verdienen. Je zou 400 van de 8000 executieve Rijkspolitiemensen kunnen wegsturen. Dat levert meteen geld op. Je zou de mensen in de bespaarde tijd ook iets beters kunnen laten doen . . .”

(P.T. Reijenga)

Het zag er tot voor kort wat betreft de verschaffing van het nodige instrumentarium aan de uitvoerders van de basispolitiezorg, de landgroepen van de Rijkspolitie, om hun werkzaamheden efficiënter te laten verlopen, niet zo erg rooskleurig uit. Het jaarverslag van het Korps 1985 verzuchtte: 'Bij ongewijzigd beleid is in 1987 te verwachten dat de verbreiding van de automatiseringstoepassingen geheel tot stilstand zal komen'.

Eind oktober echter had de minister van Justitie een mededeling voor het korps Rijkspolitie. Er werd niet alleen drie miljoen gulden geïnvesteerd in de beheersautomatisering gekoppeld aan de deconcentratie, er was ook nog eens driekwartmiljoen beschikbaar om een aanzet te maken met de invoering van automatisering op de landgroepen. In 1987 wordt er nog eens ruim vier miljoen vrijgemaakt voor verdere automatisering op beheersniveau en de komende twee jaren rond negen miljoen voor de invoering ervan op de werkplekken bij de groepen van de landdistricten.

„Voor volgend jaar een verdubbeling van het bedrag dat de afgelopen vijf jaren beschikbaar was”, meldt ons een tevreden majoor P.T. Reijenga van de Algemene Inspectie.

Efficiency

Er wordt veel gesproken over verbetering van de efficiency bij de politie. Niet

alleen door de beide politie-ministers en in het parlement. Ook in eigen kring is er op dat gebied veel te beluisteren. In het rapport 'De uitvoering van de basispolitiezorg' (AI 1985) komt duidelijk naar voren, dat voor wat betreft de toewijzing van het benodigde instrumentarium de landgroepen tot een achtergebleven gebied behoren. Ook een enquête naar leerbehoeften onder wachtmeesters (CIOV 1985) en opmerkingen in het rapport 'Zij houden het voor gezien' (GOP 1986) wijzen in die richting.

De kantoormachinerus Olivetti, in RP-kringen vooral bekend vanwege lichtblauwe portable- en groen-grijze mechanische schrijfmachines, concludeerde dat het korps Rijkspolitie nog een van de weinige bedrijven is waarin beroepsmatig nog met zulk oud materiaal wordt gewerkt. De Italiaan heeft er natuurlijk alle belang bij dat de RP nog eens overgaat op modernere apparatuur, maar toch . . .

Onlangs is het eindrapport van de Werkgroep Automatiseringsactiviteiten Landgroepen (het WAAL-rapport) verschenen. De belangrijkste conclusie van de werkgroep staat in het voorwoord: 'De tijd is rijp om de landgroep uit te rusten met computerapparatuur. Dit zal ertoe bijdragen dat het korps de toenemende werkdruk (. . .) beter zal kunnen uitvoeren . . .’

'De wachtmeester die zijn proces-verbaal nog moet uittikken op verouderde schrijfmachines — ze voldoen overigens nog steeds aan de eisen die destijds gesteld zijn: ze zijn degelijk, ze kunnen rechtopstaan en zijn met twee vingers te bedienen — alleen in beweging te krijgen door middel van een zware vinger-aanslag, kan zich wel plezieriger hulpmiddelen voor de geest halen'.

Van die wachtmeester zal in eerste instantie die efficiency moeten komen. Anders dan in het verleden meestal het geval was, zal juist de man of vrouw van de landgroep over de nieuwe spullen kunnen beschikken. Op ruim 1000 'werkplekken' op de groep zullen, als het aan WAAL ligt de 'dozen' worden geplaatst. Pas later zullen, als de plannen doorgaan, ook de andere districtsonderdelen als recherche, velddienst, enz. over automatiseringsapparatuur kunnen beschikken.

Prioriteit

De minister van Justitie heeft het project WAAL grote prioriteit gegeven. Levert automatisering in financiële zin dan alleen maar winst op? Je zou je

kunnen voorstellen dat meer tijd voor de politieambtenaar om op straat te zijn automatisch meer kosten met zich brengt. Hij heeft meer tijd om te surveilleren, waarschijnlijk brengt hij meer verdachten binnen?

Reijenga: „Kijk, als al die mensen die plotseling minder binnen hoeven te zit-

2000 bekeuringen

Op 10 november is op het bureau van het RP-district Alkmaar stilzijgend het automatiseringsproject STABAS in gebruik gesteld. De Rijkspolitie van Noord-Holland-Noord kreeg daarmee de primeur van een Systeem Automatische Bekeuringen Afhandeling na Staandehouding. Ingeburgerd was al de methode van afhandelen van processen-verbaal waarbij op kenteken was bekeurd, het z.g. BAS-systeem.

De computer van de RP-Alkmaar beschikt over een programma waarin 2000 overtredingen zijn opgeslagen. De RP'er op straat hoeft alleen maar een formulier met gegevens en codes na te lopen en in te vullen. De typiste kan aan de hand daarvan het 'imprimé' op het beeldscherm aanvullen, waarna de verbalisant het stuk alleen nog maar hoeft te ondertekenen. De machine bewaakt de juiste gang van zaken — juiste naam? rijbewijs afgegeven? — bij de afhandeling van het proces-verbaal. Evenzeer zal de computer waarschuwen voor welke datum de verzending moet plaatshebben.

Als eerste RP-onderdeel is de verkeersgroep Alkmaar met het nieuwe systeem aan het werk getogen. Het is de bedoeling om in ongeveer een half jaar ook de andere diensten en groepen van het district met deze vorm van automatisering kennis te laten maken.

Het programma kan worden uitgebreid met bijvoorbeeld strafbare feiten uit de Algemene Politieverordening van de gemeente.

Ook gemeentelijke politiekorpsen kunnen gebruik maken van het systeem. Bij de landelijke diensten AVD en RPtW was STABAS al in gebruik.

ten allemaal weer in het blik stappen, zal dat betaald moeten worden. Maar moet nou bijvoorbeeld toezicht op de kleine criminaliteit zoveel kosten?"

Op vier groepen is in het kader van het onderzoek van WAAL al ervaring opgedaan met het werken met een computer. Men vond het jammer toen de machines weer moesten worden ingeleverd.

Reijenga: „Onze mensen hebben stuk voor stuk een goede opleiding genoten, ze zullen er snel mee leren omgaan. Zeker weten!"

Run

In de komende drie maanden zal een aanzet worden gegeven met de automatisering. Extern moeten mensen worden opgeleid die collega-RP'ers wegwijs kunnen maken in het werken met computers. Er moet ervaring worden opgedaan met de apparatuur die goed op elkaar moet aansluiten. Ondertussen kan worden gewerkt aan het vervaardigen van de software. Bij de Algemene Verkeersdienst wordt gepuzzeld aan een 'diro/daro-programma' (dienst- en dagroosters, AH). Het ligt in de bedoeling om, omwille van kostenbesparing, veel van deze bezigheden in 'eigen huis' uit te voeren.

Controle

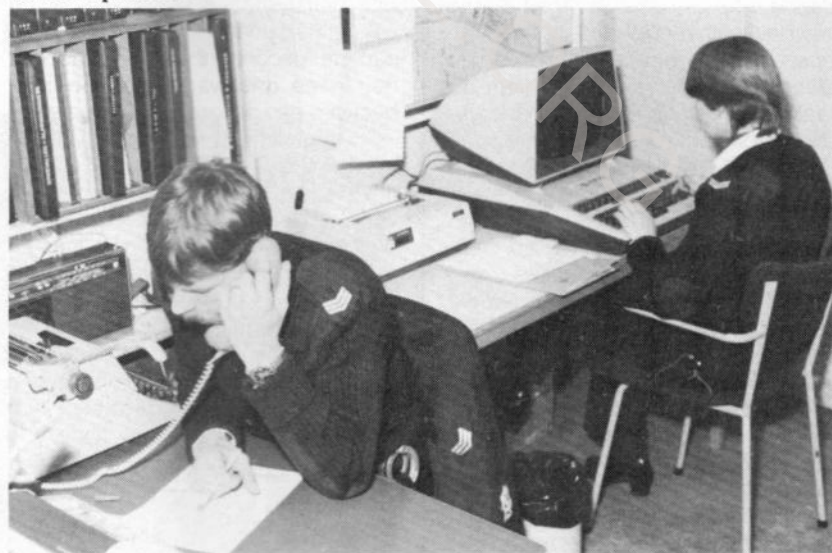
Hier en daar in het Korps zijn minder positieve geluiden van het personeel te vernemen. Met een paar toetsaanslagen is bijvoorbeeld de wachtmeester te controleren. Hoeveel ver-

balen hij heeft gemaakt en met welke activiteiten hij zich overigens bezighoudt. Doet een gemoderniseerde activiteitenstaat intrede?

Reijenga: „De controle kan met behulp van een computer nauwkeurig worden uitgevoerd. Het is mogelijk om de politieambtenaar in zijn gehele doen en laten te volgen. Maar als controle van het personeel het doel van het project moet worden dan mislukt het. De bedoeling van de automatisering is het de 'generalist' op straat mogelijk te maken over meer informatie te beschikken. Hij kan dan zijn werk beter doen. Automatisering moet ten goede komen van het product dat de politie moet leveren. Die tekstverwerker op de groep is dus een ding voor de wachtmeester. Hij of zij moet gelegenheid hebben om zaken bij te bouwen en aan te vullen. Het mag niet zo zijn dat de wachtmeester zich vervolgens van de straat terugtrekt om zich op een kamertje in het bureau aan zijn liefhebberij te gaan wijden. Met weer mogelijkheden voor weer afzonderlijke kaartenbakken."

Er zijn andere effecten waarmee majoor Reijenga rekening houdt: „Er zijn er binnen ons politiebureau mensen die zich op grond van de tot nu toe gehanteerde methode van werken een bepaalde functie hebben verworven. Denk aan de kaderleden die zich bezighouden met het ordenen van de dienst, het nazien van de processen-verbaal, het uitvoeren van tellingen en ander meer administratief werk dat straks min of meer voor hen wordt gedaan. Het binnenhalen van de automatisering kan voor hen wel eens als

Automatisering op landgroepen kan 5 tot 10% aan werkbesparing op het bureau opleveren.

De wachtmeester kan meer de straat op.

bedreigend worden ervaren. Er wordt aan de poten van de stoel waarop ze zitten gezaagd.

En dan is er het gegeven dat de collega's van de groep zich bij voortduring meester kunnen maken van de informatie die jij verworven hebt. De geestelijke producten van allen op een hoop gegooid en verwerkt. Iedereen van de collega's mag er zomaar gebruik van maken. Het product zal meer het resultaat worden van de groep, in plaats van een 'succes' van de enkeling. Ik kan me voorstellen dat sommigen daarmee wat moeite krijgen."

Zorgvuldigheid

Er is een bijkomstigheid waarvan een ieder die zich met automatisering en het opslaan van gegevens bewust moet zijn: de privacy.

Reijenga: „Er heeft eens iemand gezegd: als er geen privacy zou gelden zou de politie heel efficiënt kunnen werken. Dat is zeker waar. Maar gelukkig maken we ons nogal druk als het gaat over de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. We vinden het maar wat vervelend als er ergens op een vuilnisbelt de inhoud van een kaartenbak wordt aangetroffen. We

zullen moeten voorkomen dat er, doordat bijvoorbeeld een telefoonlijn niet op tijd wordt uitgeschakeld, kan worden ingebroken en dat vertrouwelijke informatie ter beschikking komt van mensen die daarover niet mogen beschikken. Zo moeten er ook regeltjes worden bedacht om te voorkomen dat, om maar iets te noemen, in een proces-verbaal wordt geknoeid waardoor het stuk een heel andere inhoud krijgt en zodoende voor de verdachte gevolgen — in positieve of in negatieve zin — kunnen hebben."

Weerstand

De korpsleiding heeft beslist de automatisering niet uit te stellen voordat al die regeltjes geschreven zijn.

Reijenga: „We gaan niet aan het schuiven door maar weer eens een commissie aan het werk te zetten. Die dingen moeten eerst maar eens geplaatst worden. De veranderingsbereidheid binnen de politie is over het algemeen niet zo erg groot. Er zijn weerstanden tegen het onbekende. De Rijkspolitie moet zich echter de kans niet laten ontglippen een prima hulpmiddel te gaan gebruiken om het politiewerk doelmatiger te laten verlopen."

Computer-ABC

De onzekerheid die waarschijnlijk bij velen aanwezig is om zich de mogelijkheden van de automatisering eigen te maken, wordt in de hand gewerkt door het taalgebruik in de computerwereld. Amerikaanse begrippen hebben ook hier ingang gevonden. Voor de nog niet ingewijde in de materie een klein stukje computer-ABC.

Bit: kleinste eenheid voor opslag van gegevens;

Byte: acht bits. De huidige generatie Personal Computers heeft een geheugen van tussen de 128 en 640 kilobyte (Kb: 1000 bytes);

Databank: opslagplaats van informatie;

Diskette: verwisselbare kunststof schijf waarop informatie kan worden vastgelegd;

Floppy disk: flexibele diskette;

Harddisk: harde — niet verwisselbare — schijf met een veel groter geheugen (opslagmogelijkheid tot 10 miljoen bytes);

Hardware: computerapparatuur (tastbare delen);

Multitasking: de computer kan — onafhankelijk van elkaar — uit meerdere programma's putten en aan meerdere gebruikers leveren;

Multi-user: computer kan tegelijkertijd meerdere gebruikers van één programma bedienen;

Personal Computer (PC): beeldschermstation dat ingevoerde gegevens (input) opslaat, bewerkt en het resultaat (output) ter beschikking stelt van de gebruiker;

Printer: afdrukmachine. Een laserprinter maakt voor het afdrucken gebruik van een electro-fotografische techniek, een matrix-systeem stelt de letters samen uit een reeks puntjes, een (letter)wiel- of margrietprinter 'typet' de tekst;

Singel-user: computer kan maar één gebruiker bedienen;

Software: instructies of programma's om de computerapparatuur te laten werken.

Wat zijn collega's?

Hebben wij gemakkelijk praten?

Het rondetafelgesprek over 'Collega's' (RP-magazine nr. 2) is nog niet ten einde. Er zijn vragen blijven liggen. Zoals: oordelen wij in Nederland niet vanuit een wat comfortabele positie? Hebben wij gemakkelijk praten over buitenlandse collega's? Hoe liggen de zaken dicht bij huis? Is het bij ons dan allemaal koek-en-ei? Hoe groot is het kritisch vermogen tegenover de eigen collega's in het dagelijks werk?

De gesprekspartners die door de Rpm-redactie werden uitgenodigd, zijn:

Gert Koffeman, voorzitter van de Alg. Chr. Politiebond (ACP);

Dr Piet van Reenen, directeur van de Ned. Politie Academie in Apeldoorn en actief in de beroepsgroep (in opbouw) Mensenrechten en Politie bij Amnesty International;

Ton Rutting, adjunct-directeur van de Rechercheschool in Zutphen en hoofdbestuurslid van de Nederlandse afdeling van de International Police Association (IPA);

André Hoedemaker, rijkspolitieambtenaar, lid van de RP-groep Franekeradeel;

Dirk Hilarides, hoofd stafbureau van het RP-opleidingsinstituut CIOV in Apeldoorn en redactielid van het RP-magazine.

Het gesprek vond plaats op de Nederlandse Politie Academie in Apeldoorn. Gespreksleider: Jan Baarspul, docent-projectleider bij het CIOV en lid van de redactieraad van het RP-magazine.

Genoeg gepraat over Zuid-Afrika. Laten we wat dicht bij huis blijven, stelt de gespreksleider voor. Per slot van rekening kunnen wij in Nederland vanuit een betrekkelijk 'luxe' positie oordelen over het doen en laten van collega's in het buitenland. Steken wij niet al te snel het bekende domineesvingertje omhoog?

„We moeten inderdaad wel bedenken dat wij vanuit een relatief luxe positie kunnen reageren”, zegt Van Reenen. „Het feit dat wij niet in zulke moeilijke situaties verkeren en dus betrekkelijk gemakkelijk kunnen praten, maant tot enige bescheidenheid.”

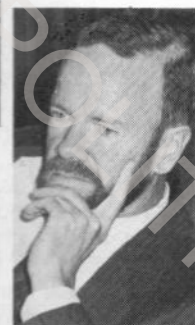
„Ook historisch gezien moet je bescheiden zijn. Denk aan de Nederlandse politie in oorlogstijd, 'de zwarte politie'. Mijn vader was daarbij. Hij is weliswaar daarna in een concentratiekamp terecht gekomen, maar hij heeft toch 3½ jaar bij die 'zwarte politie' ge-

Gert Koffeman

Ton Rutting

Dr Piet van Reenen

André Hoedemaker

diend. Mijn vader zei achteraf tegen mij: Van al die mensen die in die periode bij de politie zijn geweest is er waar-

'Dan denk ik: hé, het komt al dicht bij huis'
(Van Reenen)

schijnlijk niemand die zijn handen niet vuil heeft gemaakt. Want je kon daar niet overleven zonder tot op zekere hoogte je handen vuil te maken. In mijn beleving dwingt dit tot bescheidenheid, als het gaat om het opheffen van het vingertje naar collega's in het buitenland. Je weet ook nooit wat je zelf zou doen in een dergelijke situatie.”

„Als ik de Franse eerste minister voor de televisie hoor verklaren dat als een van de daders van de bomaanslagen gepakt wordt 'hij zal spreken'. Dat betekent, dat als die man niet wil praten, dat hij dan gemarteld zal worden. 'Hij zal spreken'. Dan denk ik: hé, het komt al dicht bij huis. In een rechtsstaat zegt een eerste minister dat.”

Het martelen van mensen om hen tot het geven van informatie te dwingen wordt algemeen afgekeurd. Maar als het gaat om informatie waarmee mensenlevens gered kunnen worden?

Dan komen de bekende theoretische verhalen. Als je de man te pakken hebt die een bom geplaatst heeft in het gebouw waar je eigen vrouw zich bevindt? Er is nog een uur tijd en de man wil niet praten. . . . Er is ook het verhaal van generaal Massu die de martelpraktijken van de Franse troepen in Noord-Afrika verdedigde met het excuus dat met de afgedwongen informatie duizenden levens gered kunnen worden.

Van Reenen: „Dat is een vertekening van de werkelijkheid. Je kunt acute noodsituaties hebben, waarin je dingen tegen elkaar afweegt. Maar er zijn ook landen waar het martelen als systeem wordt toegepast, als onderdeel van een routine van staatsrepressie. Om de bevolking bang en onzeker te maken. Daar ligt een principieel verschil. En het is onjuist om martelen tot bepaalde acute noodsituaties terug te brengen, want in de praktijk doet zich dat op een andere manier voor.”

Rutting: „Dat hoop ik dan maar.”

Van Reenen: „Nee, dat moet je juist niet hopen. Het doet zich daar name-

lijk voor als routine. Politieke gevangenen worden gemarteld als onderdeel van het onderdrukkingssysteem. Daar is geen enkele rechtvaardiging voor." Hilarides komt nog even terug op de 'tamelijk relaxte situatie' van waaruit wij in Nederland een oordeel vellen

'Desondanks moeten we duidelijk maken welke normen we belangrijk vinden'
(Hilarides)

over het handelen van collega's in het buitenland: „Toch vind ik het belangrijk dat je dat desondanks doet. Daarmee geef je ook te kennen welke normen je zelf belangrijk vindt en waaraan ook jouw gedrag door anderen getoetst kan worden. Ook al zit je in een relaxte situatie, dan toch heb je het recht en — als je in het vaandel hebt staan: het verdedigen van mensenrechten — ook de plicht om je daarover uit te spreken. Ook al zondig je daar misschien zelf tegen. Duidelijk is dat normen die je aan anderen stelt, ook toetssteen voor jezelf zijn. Daarom ben ik ook blij met wat de VHPA gedaan heeft en met wat Amnesty International doet met de politiegroep. Als IPA-lid zou ik graag willen dat ook de IPA zo duidelijk zou zijn.”

In Nederland verwerpen wij het martelen als verhoormethode, zegt iemand. Maar waar ligt de grens? Een man uit de politiepraktijk vertelde onlangs in een gezelschap van collega's terloops, dat als je een arrestant wilt laten praten, je gewoon 's winters de verwarming wat lager zet en in de zomer wat hoger. Er werd wat gegrinnikt, sommigen keken wat verbaasd, maar niemand ging erop door. Wel wist iemand anders te vertellen, dat 'ze' per ongeluk ook wel eens een arrestant met handboeien aan de (war-me) verwarmingsbuis hadden vastgemaakt.

Als zo iets bekend is in een politiekorps of op een groep, kom je dan niet bedenkelijk dicht in de buurt van de ethische grenzen? Hoe staat het met andere intimidatiemethoden als eenzaamheid, niet roken en dergelijke? Zijn ook dat geen eerste stappen in de richting van martelen?

Het blijkt moeilijk daarover in de eigen organisatie te praten, zegt iemand.

Rutting: „Hoe verder van je bed, des te gemakkelijker praat je erover. Dicht

bij je deur wordt het moeilijker bespreekbaar. Dat viel me ook op in het interview met de Haagse P.C., mr Heijder (in RP-magazine) over de mensenrechten. Als je ziet wat we hier nationaal gedaan hebben met de *Déclaration sur la Police* en de *Code of Conduct* van de Verenigde Naties, ook nu anno 1986, dan is dat nog steeds bedroevend.”

'Hoe verder van je bed, des te gemakkelijker praat je erover'
(Rutting)

Hoedemaker: Ik herinner me een voorbeeld van een grootschalig ME-optreden in Amsterdam, waarbij tevoren de spanning enorm werd opgevoerd. De bus in, de bus uit, twintig keer heen en terug. Je werd met stenen bekogeld, maar de ME mocht niet optreden. Uiteindelijk mocht het dan een keer. Er werd een jongen gepakt, in een portiek. Hij werd met twee man in elkaar geramd. Later, in alle rust, waar iedereen bij zat, zeiden die twee collega's: Eigenlijk was dat hartstikke verkeerd van ons. Ze hadden er echt spijt van.

'Later, in alle rust, zeiden ze: dat was hartstikke fout van ons'
(Hoedemaker)

Er wordt niet gemarteld, maar hoe zit dat met de verwarming?

Er blijken dingen buiten je om te gebeuren die je tot handelingen brengt die je onder normale omstandigheden niet zou doen. Dat speelt ook een rol." Van Reenen: „Daar moet je niet blind voor zijn, maar er is een groot verschil tussen wat ik ken aan activiteiten en misslagen in ons land en wat er in sommige andere landen gebeurt. Een van de vitale verschillen blijft de vraag of een regime systematische onderdrukking als systeem gebruikt. Incidenten kun je corrigeren en individuele politie-mensen kun je individueel aanspreken.”

Gebeurt dat ook? Staat de Nederlandse politieambtenaar voldoende kritisch tegenover zijn collega's? Wordt de politieman die te ver gaat, door zijn collega daarop gewezen?

Hoedemaker: „Ik kan alleen praten vanuit mijn ervaring in onze groep van een man of veertig. Ik denk dat de kritische opstelling ten opzichte van elkaar in onze groep heel sterk is. Niet alleen als het gaat over zware problemen, zoals discriminatie, maar ook als het gaat om de algemene fatsoensnormen. Een voorbeeld: we hadden een collega die uit Den Haag kwam, waar hij gewend was om tegen iedereen op

straat jij en jou te zeggen, ook tegen veel oudere mensen. 'Geef mij jouw rijbewijs even', en zo. Die is door de collega's gecorrigeerd. Dat zou zeker ook gebeuren als er discriminatie zou plaats vinden. Daar ben ik van overtuigd."

'Het kritisch vermogen van de politieman neemt gelukkig toe'
(Koffeman)

Koffeman: „Als het gaat om algemene maatschappelijke thema's als discriminatie en dergelijke, dat het kritisch vermogen toeneemt. Terwijl een jaar of tien, vijftien geleden in de nachtdienst in een politieauto veel meer gepraat werd over onderwerpen uit de eigen politiecultuur, kun je het nu meemaken dat mensen actief van mening verschillen en dat ook uitspreken. Vroeger heerste in een ME-auto vaak de geest van in-linie-en-huppekee. Nu reageert men eerder kritisch op elkaar met 'je ging te ver' of 'wat jij zegt, jongen, een beetje dimmen'. Het kan natuurlijk veel beter, maar het kritisch vermogen neemt toe. Ik signaleer met tevredenheid dat er impulsen zijn."

BETROUWBARE

ELECTRONISCHE UNETO ERKENDE

INBRAAK- BEVEILIGING

Gom

beveiligings-
techniek bv

20 VESTIGINGEN DOOR GEHEEL NEDERLAND

HOOFDKANTOOR: 'S-GRAVELANDSEWEG 258, 3125 BK SCHIEDAM, TEL. 010-4623333

Uit het nieuws Uit het nieuws

Dief springt per ongeluk bij politie Ermelo in auto

ERMELLO (ANP) — Door luid roeterend door het dorp te rijden is de rijkspolitie in Ermelo er dit weekende in geslaagd een 24-jarige winkeldief uit Utrecht in zijn winkel te vatten. In de veronderstelling dat zijn diefjesmaat achter het stuur zat, sprong de verdachte vrijwillig in de wa-

bij zich, die de politie naar een in de buurt geparkeerde wagen leidden. Op de achterbank hiervan lagen gestolen spullen uit verscheidene winkels.

Een politieagent trok een donkere trui aan zodat hij op de gepakte jongen leek. Al toeterend ging hij vervolgens in de aangetroffen wagen op dievenjacht. Na een uurtje door het dorp te hebben gereden sprong de voortvluchtige inderdaad uit de bosjes. Hij gooid een gestolen trui op de achterbank, sprong in de wagen en riep: „Karren maar”. De politiemann reed regelrecht naar het bureau.

Truc met reservist

Vraag: Wie weet hoe een koe een haas vangt?

Antwoord: Ze gaat achter een boom zitten en maakt het geluid van een boerenkool . . .

Dit zeer korte verhaal doet denken aan de wijze waarop — volgens het ANP — op koopavond van vrijdag 31 oktober in Ermelo winkeldieven werden opgespoord en aangehouden.

Niet duidelijk is wie de inhoud van het bericht, dat we de dagen na het voorval in diverse kranten konden lezen, heeft samengesteld, of opper Gert Teunissen van de RP in Ermelo of de dienstdoende bureauredacteur van het Algemeen Nederlands Persbureau. Feit is wel dat Ermelose RP'ers, plotseling, zij het anoniem, in het nieuws waren.

Eén van de hoofdrolspelers bij de politieke actie van die avond was John Deemeijer, aanslageregelaar belastingen bij de gemeente Ermelo, in zijn vrije tijd o.a. koster van de plaatselijke Rooms Katholieke kerk en sinds mei 1980 reservist bij de groep Ermelo.

Op die groep is het gebruik dat reservisten — bij wijze van oefening — op de koopavond in de politiedienst meedraaien. Na een berichtje van een winkeldiefstal zagen hij en zijn patrouillecommandant, de RP'er Frank van Gorcum, kans een grabbelaar aan te houden. De autosleutel die de jongeman bij zich droeg, bleek — na enig zoeken — te passen op de blauwe auto die bij het station stond geparkeerd. Inmiddels was van de bediende die de winkeldief had aangewezen, bekend geworden dat er nog tenminste één diefjesmaat zich nog in Ermelo moest

ophouden. Teunissen kreeg een ingeving, frommelde Deemeijer de sleutel van de gevonden auto in de hand, liet hem een donkere trui aantrekken en stuurde hem met de auto van de jongens het centrum in. In de buurt van het station wachtte een lifter die vreemd opkeek van de persoonsverwisseling van zijn chauffeur. Pas op het politiebureau kreeg de tweede verdachte gelegenheid zich te verbazen.

Terwijl twee politiepatrouilles, waarbij Deemeijer, op het station nog een derde op het spoor kwamen.

Deemeijer heeft alle knipsels met het voorval van die avond verzameld. Wat vindt hij van het verhaal in de krant?

„Wel aardig. Maar de werkelijkheid van die avond verliep veel minder smeug dan erin te lezen valt.”

(AH)

Reservist Deemeijer.

CdK Utrecht opende bureau RP te Water

'Decentralisatie politie moet lokaal te merken zijn'

MAARSSSEN. — „Decentralisatie van de Rijkspolitie (en dat geldt niet alleen voor de politie te water maar even goed voor de landdiensten), zoals die thans wordt voorgestaan, moet een nuttig effect hebben voor de uitvoering van de lokale politiezorg. Dat zou o.a. te merken moeten zijn aan toewijzing van personeel. In het rapport Organisatie en Formatie van de Rijkspolitie te Water bijvoorbeeld lees ik dat de staf van het landelijke commando van de dienst zal groeien van 60 tot 83,5 medewerkers. Naar mate zo'n centraal apparaat wordt versterkt en uitgebouwd, loop je het risico dat 'naar beneden' toe meer wensen als registratie en administratie worden afgevuurd. De kans is zeer wel aanwezig dat daar de zaak op die wijze nog meer wordt ondergesneeuwd en lamgelegd. Daar heb ik bezwaar tegen." Aldus jhr. drs P.A.C. Beelaerts van Blokland, Commissaris van de Koningin in de provincie Utrecht op 15 oktober in Maarssen bij de officiële opening van het nieuwe bureau van de groep Utrecht van de Rijkspolitie te Water.

Voet aan wal

Tot de gasten behoorden de burgemeester mevr. drs M.W.M. Vos-van Gortel (Utrecht), mr E.M. 'd Hondt (Maarssen) en belangstellen-

den uit kringen van bestuur, justitie, politie en scheepvaart.

De groep Utrecht heeft na een jarenlang verblijf op een bureau-ark in het Merwedekanaal (de benaming woonboot wekt in de Domstad andere associaties op) in Maarssen voet aan wal gezet. Het pand aan de Straatweg 26 ligt nabij de splitsing Vecht - Amsterdam-Rijnkanaal. De patrouilleschepen kunnen naast het bureau worden afgemeerd. Om de drukke scheepvaartroute van Amsterdam naar Nieuwegein

(Vreeswijk) te bereiken hoeft slechts de mast te worden gestreken.

Streep

De CdK van Utrecht toonde zich met groepscommandant B. Heimensem verheugd over de nieuwe accommodatie 'met het werkterrein voor de deur'. Hij hield echter Rijksgebouwendienst voor dat nog vele Rijkspolitie-onderdelen vaak te klein en slecht behuist zijn. „De mensen die er werken hebben recht op een passende huisvesting. De mensen die er binnen worden gebracht om te worden verhoord hebben er recht op dat hun privacy niet wordt geschonden. Vele bureaus voldoen nog niet aan die eisen en zitten dus onder de streep.”

(AH)

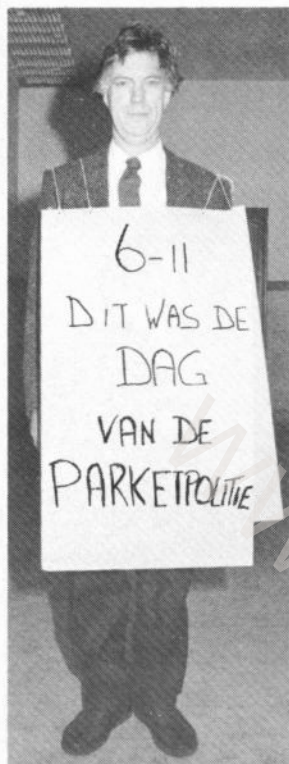
Groepsbureau RPtW Utrecht.
(Foto: Fotodienst AVD)

Met medewerking van:

Piet Bosma, Cees van Dijk, Henk van Elteren, Piet Gorissen, Ramon Moeharram, Louis Steens, Ria Voskamp-Voestermans, Johan de Vries e.a.

Eindredactie: Bert Huizing.

Jan 'Sandwichman' Baarspul.

(Foto: Co Coemans)

Dag! parketpolitie

APELDOORN. — 6 November 1986 beloofde een boeiende dag voor het Centraal Instituut voor Opleiding en Vorming van het Korps op te leveren. In Apeldoorn zou de Parketpolitie onderwerp van gesprek worden tijdens een studiebijeenkomst waarvoor politieke en justitiële autoriteiten en de vakpers waren uitgenodigd. Er zouden over en weer werkervaringen worden uitgewisseld en het functioneren van de mensen van de parketdienst zou eens aandacht krijgen.

De invitaties waren al de deur uit en het Algemeen Politieblad dat onderweg was, had de mededeling van de conferentie van de aanstaande gebeurtenis al opgenomen toen CIOV-directeur B. van Twillert liet weten dat de bijeenkomst 'door onvoorziene omstandigheden' niet zou kunnen plaatshebben. Ergens tussen Voorburg en

Den Haag leek men niet zo ingenomen met het idee van een 'Dag van de Parketpolitie', waarvoor zich inmiddels al een aantal deelnemers had gemeld.

Jan Baarspul, docent-projectleider aan het CIOV, die met zijn team een week in de voorbereidingen had geïnvesteerd en die ook de conferentie zou leiden, verscheen op de 6e november geheel in stijl van de voorzitter (strak in het pak) op 'De Weijert'. Als sandwichman heeft hij zich die dag door het gebouw bewogen. Opdat wij de collega's van de Parketpolitie niet vergeten...

(AH)

Bij RP-Maastricht stekker eruit

MAASTRICHT. — In de tweede helft van oktober ging op de ontmantelde meldkamer van het voormalige RP-district Maastricht de stekker eruit. Het antwoordapparaat werd met Limburgse liedjes en een doorverwijzing naar de meldkamer van het nieuwe district Limburg, een eindje noordelijker in het bronsgroen eikenhout, in bedrijf gesteld.

(LS)

(Foto: Fotopersbureau Widdershoven)

Hoofd meldkamer Frans Lennaerts trekt de stekker eruit. Naast hem telefoniste Karin Weirauch, vooraan mobilofonist Huub Vankan.

WOUT

Wouw krijgt mulo-commandant

BREDA. — Hoewel burgemeester A. Rombouts van Wouw liever een postcommandant-met-havodiploma in zijn gemeente benoemd had gezien (zie RPM van maart 1986), zal daar toch een politiechef 'van minder niveau' worden benoemd. De eerste burger van de Brabantse gemeente heeft gesprekken gevoerd met drie kandidaat-mavo-

commandanten' die door de Algemeen Inspecteur zijn voorgedragen. Uit dit drietal heeft Rombouts een keus mogen maken. Collega Jan Quik (37 jaar met mulo) uit St. Willebrord is de gelukkige geworden. Commentaar burgemeester Rombouts: „Het waren goede kandidaten. Bovendien doet mulo voor havo nauwelijks onder.”

(AH)

DC-Leeuwarden nam afscheid:

'Teveel tijd verdaan'

LEEUWARDEN. — „Een districtscommandant maakt dan wel deel uit van het korps Rijkspolitie, hij is niet de spreekbuis van de minister van Justitie of de Algemeen Inspecteur van het Korps. Hij heeft zijn eigen verantwoordelijkheden. Zijn hoofdtaak ligt in zijn district. Provinciale of regionale belangen moeten prevaleren boven de zogenaamde korpsbelangen.” Aldus kolonel D.J. Monsma, commandant van het district Leeuwarden van de Rijkspolitie, die op 16 oktober j.l. afscheid nam van zijn ambtelijke loopbaan in verband met zijn f.l.o. „Een Algemeen Inspecteur bij de Rijkspolitie is meer een politieautoriteit waarvan de minister van justitie zich bedient dan een echte korpschef. Het is teleurstellend — zo niet uitermate frustrerend — dat zij die de beheerstaken voor justitie uitvoeren zich geheel anders opstellen als de districtscommandanten. Ik doel op leiding en enkele medewerkers van de Directie Politie, die meermalen hebben doen blijken aan de districtscommandant geen boodschap te hebben. Zonder overleg zijn over zaken die hier speelden

daar beslissingen genomen die niet gelukkig zijn geweest. Meermalen zijn wij — door praktisch onuitvoerbare of onverantwoorde beslissingen — in grote moeilijkheden gekomen. Dat van onze kant daarop is gereageerd was logisch en verstandig. De wijze waarop wij dit hebben gedaan lijkt me nog steeds de juiste te zijn geweest.”

Na 37 politiedienstjaren bij het Haagse korps, op de Politieacademie en bij de Rijkspolitie te hebben doorgebracht werd de DC in het Friese provinciehuis 'uitgewuifd'.

De scheidende RP-officier: „We hebben teveel tijd verdaan met het adviseren over steeds weer een ander voorstel tot reorganisatie van onze politie. Maar er is nog steeds niets veranderd. Elf meldkamers in Friesland: het blijft een verspillings. Als we wat meer naar elkaar hadden geluisterd en we wat meer begrip hadden getoond voor andere opvattingen, dan was het misschien mogelijk geweest verder te zijn met een samenwerking die mijns inziens toch zal uitkomen op reorganisatie van de Nederlandse politie.” (AH)

Een karaf met inscriptie voor de scheidende kolonel Monsma. Links: de Algemeen Inspecteur.

(Foto: TR Leeuwarden)

Algemene Inspectie heeft ruimte over

VOORBURG. — De reorganisatie van de Rijkspolitie in verband met de deconcentratie van bevoegdheden naar de verschillende districten en diensten, heeft ingrijpende gevolgen gehad voor de personeelsbezetting van de Algemene Inspectie in Voorburg. Van de 340 perso-

neelsleden die er voor het begin van de operatie werkten, moesten er zo'n 180 elders een heenkomen vinden, omdat hun functie in de nieuwe formatie niet meer voorkomt. De reorganisatie, die door de minister van Justitie was bepaald, heeft — vooral onder het burgerpersoneel — tot grote onrust geleid. Van hen heeft een groot aantal getracht een baan elders in het korps te vinden. Anderen opteerden naar een functie bij een (op 1 februari 1988) gereorganiseerde Algemene Inspectie, waar dan minder personeel zal werken. Is dan de huidige huisvesting nog wel geschikt? Op de AI is men thans doende de eisen van de hoofdafdelingen Financieel, Materieel, Politiele Bedrijfsvoering en Personeel, Opleiding en Vorming te inventariseren. Aan de hand van de resultaten van dit onderzoek zal worden bepaald of elders in Den Haag of omgeving naar huisvesting voor de Algemene Inspectie moet worden gezocht. (AH)

Versteegstraat 2.

ME: infanterie van de democratie?

WARNSVELD. — „Het werk van de politie in Mobiele Eenheden is normaal politiewerk. In beginsel dient iedere politieambtenaar inzetbaar te zijn voor het ME-werk. Bij de opleiding voor de Mobiele Eenheden moet in voldoende mate aandacht worden besteed aan bestaande maatschappelijke opvattingen, het omgaan met spanningen en emoties en het verwerven van onderhandelingsvaardigheden. Bij de beleidsafweging in het driehoeksoverleg (OM, burgemeester en politie) dient — in het bijzonder de politiefchef — in voldoende mate rekening te houden met de belangen van de individuele ME'er.

Die zal moeten kunnen rekenen op een goede en tijdige voeding, een goede legering, die voldoende rust en privacy waarborgt. Er dient te worden zorggedragen voor goede en verantwoorde recreatieve mogelijkheden en een goede en doelmatige persoonlijke uitrusting. Hij zal voorts aanspraak moeten kunnen maken op snelle en adequate afhandeling van schade aan uitrusting en eigendommen en een snelle afhandeling voor geneeskundige verzorging.

Op de plaats van legering moet voor de ME'ers gelegenheid zijn contact met het 'thuisfront' te onderhouden. Dat 'thuisfront' moet met vragen en problemen terecht kunnen. Op de plaats van de actie moet een politiearts aanwezig zijn. Gewonde ME'ers en actievoerders moeten gescheiden van elkaar worden behandeld. De politiemensen moeten door een sociaal medisch team worden opgevangen en begeleid. Na een ME-optreden vindt een eerste afbouw plaats binnen de eigen groep.

Op deze aanbevelingen zal de politiemann en -vrouw bij de Mobiele Eenheden zijn chef en het bevoegde gezag kunnen aanspreken bij en tij-

dens een actie waarbij ME-inzet is verlangd. Zij werden aldus vastgesteld op studiedagen die in april en in juni 1986 op het Politiestudiecentrum te Warnsveld werden georganiseerd.

Burger

Van de conferentie is een verslag verschenen, waarin de vraag werd gesteld: 'Infanterie der Democratie?' Het antwoord werd er meteen bijgeleverd door de toevoeging 'Inzet en Opvang ME'ers'. Vooral dit laatste aspect kreeg aandacht van bestuurders, justitiële en politieke autoriteiten, van vakbondsbestuurders, personeelchefs en deskundigen als een zen nuwerts, opleiders van ME'ers, geneeskundige specialisten etc. Het geheel stond onder leiding van mr H. Rijpstra, oud-commissaris van de Koningin in Friesland. Juist in verband met de positie van de ME'er achtten de deelnemers voorlichting aan het publiek over de achtergronden en de motieven van een inzet nodig. De gemeenschappelijkheid van het beleid dat door het bevoegde gezag wordt bepaald moet blijken. De inbreng van de politiefchef is gelijkwaardig aan die van de burgemeester en die van het openbaar ministerie. Beleidswijzigingen zouden in overleg tussen het beleidscentrum en de 'commandanten te velde' tot stand moeten komen.

Politie

Alle ME'ers zouden op een gelijke wijze moeten worden getraind. Aan ME-commandanten, chefs in de dagelijkse politiedienst en bedrijfsgeneeskundigen wordt opgedragen na te gaan welke ME'er na de inzet meer zorg behoeft. Mr H. Rijpstra vroeg bestuurders en leidinggevenden waakzaam te zijn 'opdat zij die ingezet worden zich verzekerd weten van hun deskundigheid, solidariteit en loyaliteit'.

(AH)

De ontslagen gemeenteveldwachter van Dreischor, H. Th. Kl., Leekveld op een foto met zijn echtgenote, wordt uit de rechtbank der Gevangenen te Zierikzee gebaat. Het is de verachting van Rechtbank op 25 Sept. 1906.

Politieman, moordenaar en evangelist

Op 25 september 1906 ging de voormalig gemeenteveldwachter van Dreischor op Schouwen-Duiveland een zware gang. H. Th. Kl. was niet alleen ontslagen, maar moest tevens terechtstaan voor moord op Petronella van Nieuwenhuizen, zijn echtgenote. In uniform, met geboeide handen, moest hij tussen twee rijksveldwachters te voet de afstand tussen het Huis van Bewaring en de rechtbank afleggen. De president van de rechtbank te Zierikzee sprak het vonnis uit: zes jaar gevangenis.

Jammer genoeg zijn de stukken niet meer te achterhalen. In die tijd werd het onbevoegd tot zich nemen van een konijntje al gauw gehonoreerd met een maand of drie lik. Mogelijk heeft Petronella het hare aan de gang van zaken bijgedragen.

Het geluk liet K. (zijn naam is me bekend, maar uit piet teit met een naamgenoot

van hem laat ik hem weg) niet in de steek. De geboorte van een prinsesje in 1909 was aanleiding voor een grootscheepse amnestie. Na drie jaar stond K. weer buiten en aan het begin van een nieuw leven. Hij werd evangelist en hield zijn medemens voor, dat het elkaar op de kop tikken minder gewenst was. Je zou zeggen dat hij op zijn ronde door het land een uitzondering zou maken voor zijn oude standplaats, maar niets is minder waar. Ook Dreischor kon zich laven aan het Woord van K.

De historie vermeldt niet hoe hij ter plaatse werd ontvangen, maar dat er fiks achter de Zeeuwse oren is gekrabbd zal toen en zelfs nu geen verbazing wekken.

(Go.)

Het RP-museum is gevestigd op 'De Weijert' te Apeldoorn.

Geopend dagelijks van 12.30 tot 14.00 uur en na afspraak, telefoon 055-330903.

Bomhond

APELDOORN. — De mededeling dat er vierpotige explosievenverkenners bij de Dienst Luchtvaart van de Rijkspolitie op Schiphol geplaatst zullen worden, heeft in het zuiden kennelijk tot enig misverstand voor wat betreft de training van de bomhonden geleid. Althans

als we de berichtgeving in 't Roerei', het personeelsblad van het voormalige district Roermond van oktober goed interpreteren. De Roermondse huistekenaar Verhaegen zag — zo tegen de ellefde-vandeëllefe — Bertus zo aan het werk:

Inspiratie

ALKMAAR. — De RP'ers van de post Nieuwe Niedorp waren erg groots op hun nieuwe bureautje dat op 12 september j.l. met enig feestvertoon werd in gebruik gesteld. De plaatselijke bevolking werd uitgenodigd om er een kijkje te komen nemen. Voor het pand was kort voor de opening een bord met het opschrift 'RIJKSPOLITIE' op een lichtbak aangebracht. Dit exemplaar was geen lang verblijf in de politietuin beschoren. Een dag later vonden de bewoners van het gebouw het vernield terug.

De gebeurtenis inspireerde de burens tot een onderwerp voor de bloemenmozaïekdagen die de afgelopen maand in het Noordholland-

se dorp werden gehouden. Zij hielden er zelfs nog een tweede prijs aan over. (JdV)

(Foto: RP Nieuwe Niedorp)

Korten Klein

RPm signaleert in dit rubriekje wat er in de pers over de politie wordt geschreven. Voor de juistheid van de inhoud blijven de genoemde media verantwoordelijk.

- Oniangs is het landelijk platform 'Nabestaan na Zelfdoding' opgericht. Het wil bekendheid geven aan de positie van nabestaanden na een zelfdoding en de mogelijkheden voor contact en hulpverlening verbeteren. Het contactadres is ondergebracht bij het Vormingscentrum De Essenburg in Hierden, tel. 03413-1841.

(Persbericht)

- De **samenvoeging** van de specialistische opleidingen voor Rijks- en Gemeentepolitie behoeft niet te worden uitgesteld, vinden de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie. Op korte termijn wordt overgegaan tot integratie van de verkeersopleidingen en van de opleiding voor de ME. Ook de selectie-instituten zullen worden samengevoegd. De bewindslieden vinden dat het gescheiden beheer van de primaire opleidingen moet worden beëindigd.

(Voorl. BiZa)

- RP'ers van het district Zwolle zijn met behulp van een 'botssimulator' **opgevoed tot het dragen van een autogordel**. De districtsleiding vond dat het personeel in gebreke was gebleven zelf de gordel te dragen en er niet voldoende op toe had gezien dat ook andere weggebruikers de riem om zouden hebben. De staf zal er op toezien dat de medewerkers steeds aan de draagplicht voldoen; bij weigering is de mogelijkheid van ontslag uit de politiedienst in het vooruitzicht gesteld.

(Volkskrant)

- In Delft heeft men besloten om het **rode voetgangerslicht** te vervangen door een oranje knipperlicht met een gevaren driehoek. Door deze ingreep hoopt men het slechte verkeersgedrag van voetgangers en fietsers te verbeteren. Bovendien wordt de kleine criminaliteit er vanzelf meer teruggedrongen zo redeneert bestuurlijk Delft.

(Volkskrant)

- **Preventie van winkeldiefstallen** wordt een verplicht examenvak voor de opleidingen voor de detailhandel. Met de overneming van dit voorstel volgt de regering en van de aanbevelingen van de Werkgroep Bestrijding Winkeldiefstallen.

(Volkskrant)

Echt politiewerk

Zondagmiddag. Regen. Op de zolderkamer samen met een map met kranteknipsels uit de tijd dat ik nog 'echt politiewerk' deed. De herinneringen komen boven. Ik zie de gezichten die bij de initialen horen voor me. 'Verdachte dronk zich bijna dood', meldde een regionale krant. Uit een plaatselijk blad: 'Opnieuw diefstal van een racefiets'. Een landelijk blad meldde: 'Vrouw komt om bij botsing met trein'. Er is een foto bij afgedrukt. Ik zie de ravage nog voor me. Samen met een collega was ik op weg naar de koffie. We naderden een brug, achter gesloten spoorbomen op elkaar geschoven treinstellen. Een treinramp?

Het bericht had onze mobilfoon nog niet bereikt. We wisten niets van wat er zich bijna voor onze ogen had afgespeeld. Het was er stil. Ik stond alleen op de wereld bij een brug met een slordig op een brug gekwakte trein. Het duurde even voor ik besepte wat er aan de hand was. Om mij heen verwrongen resten staal. Overblijfselen van wat eens een auto was geweest. Langzaam, aarzeland en bang voor wat ik zou ontdekken liep ik langs de spoorlijn naar de brug. De treinstellen lagen als speelgoedwagonnetjes over de rails. Als kind had ik wel eens 'treinongelukje' gespeeld. Ik liet dan met opzet een trein ontsporen. Nadat de miniatuurramp zich had voltrokken was het ook dan even stil. Van die stille genoot ik. Met een hand zette ik de rijtuigjes weer in de rails. Nu leek het

of een grote boze macht de gele wagens met opzet naast de staven had gezet.

Ik naderde de eerste wagon. Het leek uren te duren voor ik iets van activiteit ontdekte.

Met een enorm gekraak schoot een stuk staal los en stortte vijftien meter onder mij in de rivier. Er klommen een paar mensen uit een van de treinstellen. Heel kalm, alsof ze altijd zo uitstapten. Een jongeman, de rust zelve, zei me, kort en zakelijk, dat er niemand gewond was en in de trein geen doden te betreuren waren.

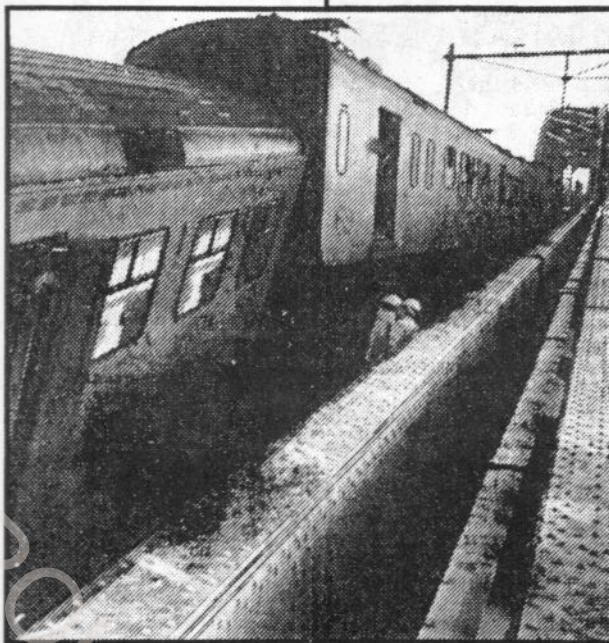
Was ik teleurgesteld? Ik had me helemaal voorbereid op een confrontatie met de grootste ramp uit mijn nog prille politieloopbaan.

'Alleen erg geschrokken', zei hij. Alsof de jongeman zich wilde verontschuldigen. Niemand wist wat er gebeurd was. Toen alle passagiers en de machinist waren uitgestapt, verliet de conducteur, kapitein van een zinkend schip, als laatste de trein.

Voorzichtig, van biels op biels, liepen wij terug naar de overgang. Het was er nu zwart van de mensen. Uniformen, witte jassen en brandweerhelmen kwamen ons tegemoet. De lucht gevuld met blauwe zwaailichten en loeiende sirenes.

'Blijf nu ook maar weg', dacht ik. 'Ik kan het verder ook wel alleen af'. Ik voelde me als een redder temidden van schipbreukelingen. Ik wilde roepen: 'Ga maar naar huis, jongens. 't Is al geregeld'. Maar niemand lette op mij. Iedereen deed iets. Voor mij was het werk gedaan...

Vrouw komt om bij botsing met trein

★ Een botsing met een auto heeft gisteren in Hattem geleid tot de gedeeltelijke ontsporing van de sneltrein Amersfoort-Zwolle. De bestuurster van de auto, de 69-jarige mevrouw J. Bosma-Horstmanshof uit Hattem, kwam bij het ongeluk om het leven.

Zij was een met automatische bomen beveiligde overweg opgereden toen haar auto werd gegrepen door de trein. Het wrak werd meegesleurd tot op de brug over de IJssel, waar enkele wagons ontspoorde. Van de treinpassagiers liep niemand letsel op.

Later hoorde ik dat het ongeluk een mensenleven had gekost. Een vrouw was met haar auto onder de trein geraakt. Of ik er iets van gezien had? Ik had er niets van gezien, hoewel ik tweemaal langs de stoffelijke resten van het slachtoffer had gelopen. Een collega die foto's had moeten maken vertelde mij dat later. Ook dat hij behalve emoties een stevige reprimande had moeten verwerken. Hij had, ontdaan van wat hij had moeten verwerken, een paar flinke halen van zijn sigaret genomen. En nog wel zonder pet op! De trein, de brug, de pet, ze verdwijnen...

Het echte politiewerk. Soms ben ik blij dat het in het plakboek zit.

(Cees van Dijk)

ZOEK HET OP IN UW
NOTEER HET IN UW

POLITIE-VADEMECUM

Alle bijzondere wetten plus
agenda in één bandje.

Schaafsma & Brouwer / Dokkum / uitgevers van werken op politiegebied

Korpsbeker 1986

Wij van de Rijkspolitiesportvereniging Luctor kunnen ons de teleurstelling van CRS-voorzitter Wesselink over het mislukken van de korpsportkampioenschappen 1986 best voorstellen. Het moet voor een organiserend comité frustrerend zijn om officials weg te moeten sturen omdat veel van de deelnemers zonder iets te zeggen wegblijven. Zijn commentaar op de gang van zaken zoals hij die in het RP-magazine van oktober liet horen is niet onterecht en begrijpelijk.

In zijn kritiek op het niet deelnemen van de afvaardiging van West I is hij te ver gegaan. Wij hadden al in april laten weten niet te zullen deelnemen als de sportdag zou worden gecombineerd met een z.g. korpsdag zoals toen de bedoeling was. Omtrent de reden van het niet deelnemen was de voorzitter van de Contactcommissie Rijkspolitiesportverenigingen voldoende geïnformeerd.

Toen we in juni bij geruchte vernamen dat het doorgaan van de korpsdag twijfelachtig was, heeft Luctor de CRS

schriftelijk op de hoogte gesteld en gevraagd op zeer korte termijn en wel vóór 9 juli 1986 een vergadering te beleggen. Op grond van een veranderde situatie zouden wij op ons eerder genomen besluit terug kunnen komen en alsnog een sportploeg naar Ermelo kunnen afvaardigen. Ondanks telefonische toezegging van actie op korte termijn ontvingen wij pas begin september bericht van CRS. Toen was het voor ons niet meer mogelijk tot een goede selectie te komen. Bovendien waren de dienstroosters voor de volgende vier weken al ingeleverd. In overleg met de districtsleiding is toen besloten om toch maar niet mee te doen.

Als nu Wesselink beweert dat West I 'helemaal heeft af laten weten omdat de brief waarin de kampioenschappen werden aangekondigd een of twee dagen te laat in Leiderdorp aankwam', maakt hij Luctor een niet terecht verwijt.

Wim van Zijl,
Bestuurslid Luctor Den Haag.

Hijgend (edel)hert

In het oktobernummer van het RP-magazine las ik van het vangen van een hert. Van de tekst schrok ik toch even. Er werd namelijk melding gemaakt van een damhert, terwijl op de foto's een edelhert te zien was.

Het verschil tussen beide herten zit o.a. in het gewei. Een damhert draagt een schoffelgewei, in tegenstelling tot een edelhert dat met stangen door het leven gaat.

J.L. Mulder,
Oldeberkoop.

ZOEK HET OP IN UW
NOTEER HET IN UW

POLITIE-VADEMECUM

Alle bijzondere wetten plus
agenda in één bandje.

Schaafsma & Brouwer / Dokkum / uitgevers van werken op politiegebied

Fiets verzekeren....

verzeker 'm met het

In ons registratiebestand zijn ± 600.000 eigenaren van fietsen opgenomen.
Elke politieman kan informatie verkrijgen (UNIGARANT N.V. tel. 05280 - 7 77 77).

RP ersonalia

Algemene Inspectie

Hulst van, S.J. per 1-5-86 bevorderd tot dir. off. der RP 1e kl. en aangewezen als Hfd. Stafafd. van de Alg. Insp.

Knoet-Vrehen, drs O.M.H. per 16-6-86 bevorderd tot dir. off. der RP 3e kl.

Kolthoff, E.M. per 1-7-86 bevorderd tot off. der RP 1e kl.

Oosterop, B.J. per 1-7-86 bevorderd tot dir. off. der RP 2e kl.

Verhoeven-v.d. Werff, mr H.C.H.M. per 16-6-86 bevorderd tot dir. off. der RP 3e kl. en per 1-9-86 aangewezen in de functie van Off. Alg. Zaken in het distr. 's-Gravenhage.

District Alkmaar

Boekel, A.J.M. te Heiloo per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.

Bosma, J. wmr. te Enkhuizen per 1-10-86 de dienst verlaten.

Braas, G.P. owmr. te Wester-Koggenland per 15-11-86 de dienst verlaten.

Buitengeweg, J. te Alkmaar per 1-10-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als distr. rech. afd. Tact. Rech.

Burg, A. v.d. te De Koog per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Dompig, G.G. te Alkmaar per 1-7-86 benoemd tot off. der RP 2e kl. en als off. toegevoegd ingedeeld bij de staf van het distr.

Hoek, L. res. wmr. te Stede Broec per 15-11-86 de dienst verlaten.

Kater, J. res. wmr. l te Wieringermeer per 1-10-86 de dienst verlaten.

Koster, C. de te Bergen-Binnen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l en verplaatst naar Wieringerwaard.

Leijen, J.H.M. van wmr. te Langedijk per 1-10-86 de dienst verlaten.

Looijen, J. wmr. l te Midwoud per 1-10-86 verplaatst naar Limmen.

Meester, J.J. te Obdam per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Meijer, R. wmr. te Medemblik per 1-10-86 de dienst verlaten.

Minsk, Y. te Wijdenes per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Neilen, T.A.E. te Barsingerhorn per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Reenders, P. res. wmr. l te Stede Broec per 15-11-86 de dienst verlaten.

Rolsma, R.D. te Nibbixwoud per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Schaik, A.P. van te Den Burg per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Tersmette, F. wmr. te Oudeschild per 1-10-86 de dienst verlaten.

Vermeulen, T.J.M. te Bergen per 1-11-86 aangesteld als res. wmr.

Volger, D.M. te Alkmaar per 1-10-86 bevorderd tot adjudant.

Weeteling, K. res. wmr. te Stede Broec per 15-11-86 de dienst verlaten.

Wijngaard, M. te Hoogwoud per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

District Amsterdam

Kragten, J.A. te Aalsmeer per 15-11-86 aangesteld als res. wmr.

District Apeldoorn

Bokkers, A.J.M. te Groenlo per 1-11-86 aangesteld als res. wmr.

Koele, G.J. off. der RP 1e kl. te Apeldoorn per 1-10-86 met f.l.o.

Lensink, G.J. te Aalten per 1-11-86 aangesteld als res. wmr.

Schonenborg, J.M.E. te Groenlo per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.

Sundahl, G.P. te Apeldoorn per 1-10-86 bevorderd tot dir. off. der RP 3e kl.

Wiersinga P.M. te Apeldoorn per 1-7-86 bevorderd tot dir. off. der RP 1e kl.

Willems, J. res. wmr. l te Wisch per 1-11-86 de dienst verlaten.

District Assen

Fieten, A. te Ruinen per 1-11-86 aangesteld als res. wmr.

in memoriam

Hein, A.
owmr. te Coevorden
geb. 20-1-1933
overl. 13-10-1986

Koers, J. te Assen per 1-7-86 benoemd tot off. der RP 2e kl. en als off. toegevoegd ingedeeld bij de staf van het distr.

in memoriam

Kooi, S. v.d.
owmr. te Odoorn
geb. 31-3-1940
overl. 18-10-1986

Wal, E. v.d. te Assen per 1-6-86 benoemd tot off. der RP 1e kl. en aangewezen als Off. Alg. Zaken bij de staf van het district.

District Breda

Arkesteyn, N.I.C. te Rijen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Bergen, T.G.J.A. van te Huijbergen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Bergmans, C.J.A. te Hoogerheide per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Feijter, P.A. de wmr. l te Made en Drimmelen per 1-10-86 verplaatst naar Breda.

Geers, R.J.G.M. te Steenbergen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Geetsum, R.M.E. van te Zevenbergschenhoek per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Gent, C. van te Breda per 1-7-86 benoemd tot off. der RP 2e kl. en als off. toegevoegd ingedeeld bij de staf van het distr.

Ineveld, L.W.N.M. van wmr. l te St. Willebrord per 1-10-85 verplaatst naar Hoogerheide.

Janse, P. dir. off. der RP 3e kl. te Breda per 1-9-86 aangewezen als Hfd. Justitiële Dienst distr. Groningen.

Jonge, C.J.J. de te Lepelstraat per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Klosterman, P.A.M. wmr. l te Alphen en Riel per 1-10-86 de dienst verlaten.

Kuijpers, B.C.M. te St. Willebrord per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Lanslots, J.A.M. wmr. l te Dinteloord per 1-10-86 verplaatst naar

Udenhout.

Leer, I.E. te Prinsensbeek per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Leeuw, A.C. de wmr. te Made en Drimmelen per 1-10-86 de dienst verlaten.

Ligtenberg, H.A.M. wmr. l te St. Willebrord per 1-10-86 verplaatst naar Wouw.

Ligtenberg, J.H.M. wmr. l te Ulvenhout per 1-10-86 verplaatst naar Oud-Gastel.

List, J.A.C. v.d. te Bosschenhoofd per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Peeters, A.C. te Teteringen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l en verplaatst naar Ulvenhout.

Riel, A.C.A. van te St. Willebrord per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Schrauen, J.L.M. wmr. l te Fijn-aart per 1-10-86 verplaatst naar Oudenbosch.

Wit, A.M.M. de te Goirle per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

District Dordrecht

Boer, R. res. wmr. te Barendrecht per 15-11-86 de dienst verlaten.

Groeneveld, P. res. wmr. l te Brielle per 1-11-86 de dienst verlaten.

Koning, L. de res. wmr. te Oud-Beijerland per 1-11-86 met f.l.o.

Langendoen, R. res. wmr. te Brielle per 1-11-86 de dienst verlaten.

Meppelink, G. te Dordrecht per 1-8-86 benoemd tot off. der RP 1e kl. en aangewezen als Off. Alg. Zaken bij de staf van het district.

Neijman, J.P. res. wmr. te Alblas-serdam per 15-11-86 de dienst verlaten.

Schouten D.J. te Dordrecht per 1-7-86 benoemd tot off. der RP 2e kl. en als off. toegevoegd ingedeeld bij de staf van het district.

Vellinga, P. dir. off. der RP 2e kl. te Dordrecht per 1-8-86 belast met de waarneming van de functie Hoofd Afd. Personeelsvoorziening bij de Algemene Inspectie.

District Eindhoven

Binsbergen, C.J. van te Budel per 1-10-86 bevorderd tot wmr. l.

Czech, R.J. wmr. l te Maarheeze per 1-9-86 verplaatst naar Someren.

Dinther, P.G.M.A. van res. wmr. te Best-Oirschot per 1-11-86 de

dienst verlaten.

Gool, A.C. van res. wmr. I te Goirle per 1-11-86 de dienst verlaten.

Hermens, A.W.J.W. te Son per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Heijden, F.H.P.C. v.d. te Nuenen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Hofsté, G.H.M. te Lieshout per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Horssen, H. van res. wmr. I te Maasdriel per 1-11-86 de dienst verlaten.

Huijbers, A.J.M. te Bladel per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Koeken, A.A.C.A.M. wmr. I te Asten per 1-10-86 de dienst verlaten.

Looijmans, M.G.M. te Best per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Napel, J. ten te Luyksgestel per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Oostra, H. te Eersel per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Roumen, G.H.M. te St. Oedenrode per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Sloots, H.J.E.M. te Maarheeze per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Zeller, E.P.C. wmr. te Leende per 1-9-86 verplaatst naar Bemmelen (distr. Nijmegen).

District 's-Gravenhage

Breen, C.F.H. te 's-Gravenhage per 1-7-86 bevorderd tot off. der RP 1e kl.

Verhulst, S.C.C. te 's-Gravenhage per 1-7-86 benoemd tot off. der RP 2e kl. en als off. toegevoegd ingedeeld bij de staf van het distr.

Vilsterman, G.J.M. te Nieuwkoop per 1-11-86 aangesteld als res. wmr.

District Groningen

Boer, K. de te Groningen per 1-6-86 benoemd tot off. der RP 1e kl. en aangewezen als Hfd. Afd. Tact. Rech. bij de staf van het distr.

Dekker J.P.F. res. wmr. te Groningen (verk.gr.) per 1-10-86 de dienst verlaten.

Klok, F. te Groningen per 1-7-86 bevorderd tot off. der RP 1e kl.

Rozeboom, A. res. wmr. te Groningen (verk.gr.) per 1-11-86 de dienst verlaten.

Smit, J. te Groningen per 1-6-86

bevorderd tot off. der RP 1e kl. en aangewezen als Off. Alg. Zaken bij de staf van het distr.

District 's-Hertogenbosch

Bossink, I.E. te 's-Hertogenbosch per 1-7-86 benoemd tot off. der RP 2e kl. en als off. toegevoegd ingedeeld bij de staf van het distr.

Breugel, J.B. van te Woudrichem per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Breugel, N.H. van te Werkendam per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Dolman, E.J.A.W. res. wmr. te Cromstrijen per 1-11-86 de dienst verlaten.

Eijndhoven, A.H.J.M. van res. wmr. I te Helvoirt per 1-11-86 de dienst verlaten.

Hoeben, L.M. te Drunen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Kloek, R.H.W. te Rosmalen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Limpens, M.M. te Boxmeer per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Os, P.J. van te Vijlmen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Oijen, J.J.Th. van wmr. I te Schaijk per 1-10-86 de dienst verlaten.

Peters, P.J.A. te Beers per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Pietermans, Th.G. te Rosmalen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Pluijm, M.J. v.d. wmr. I te Schijndel per 1-10-86 de dienst verlaten.

Rijk-Prinse, A.A.M. de wmr. I te Veldhoven per 1-10-86 verplaatst naar Ulvenhout (distr. Breda).

Scheer, J.W. v.d. te Megen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Schellekens, A.C. te Rosmalen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Verhoeven, S.T.H.A. te Boxmeer per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Viveen, A.C. te Woudrichem per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Wesselink, J.G. dir. off. der RP 3e kl. te 's-Hertogenbosch per 1-9-86 aangewezen als H.J.D. distr. Zwolle.

Zuijlen, M.W. van te Drunen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

District Leeuwarden

Bangma, C. te Leeuwarden per 1-7-86 bevorderd tot off. der RP 1e kl.

Krijger, P. res. wmr. I te Menaldumadeel per 1-11-86 de dienst verlaten.

Tuinier, E. res. wmr. te Leeuwarden (verk.gr.) per 1-11-86 de dienst verlaten.

District Limburg

Bergh, F.H. te Mook per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Broeck, J.M.I.C. van den wmr. I te Voerendaal per 1-10-86 verplaatst naar Margraten.

Coenen, M.G. te Meyel per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

Dohmen, T.A.M. wmr. I te Posterholt per 1-10-86 verplaatst naar Wittern.

TRAFFIPAX

Fotografische Verkeerscontrole

De nieuwste TRAFFIPAX type V camera is geheel volgens de modernste inzichten van de fotografie en de elektronika opgebouwd en heeft een geheel DIGITAAL inspiegelingssysteem.

Bij nacht zijn zelfs TWEE flitsfoto's per seconde mogelijk!

Leverbaar in meerdere uitvoeringen:

- voor mobiele surveillance.
- voor koppeling met de Mesta radar.
- met of zonder diafragma-automaat.

Goedgekeurd door PTB

Reinka

Speelhuishuislaan 82 4815 CH Breda Tel. 076-877217

APPARATUUR VOOR TOEGEPASTE FOTOGRAFIE

POL

POLITIE TECHNIEK B.V.

Industrieweg 26
6871 KA - Renkum

Tel. 08373 - 19009 Telex 75032 POLRK

Voor complete inrichting van uw Opvallende en Onopvallende auto's, al dan niet beplakt.

Wij leveren o.a.:

- Federal
- Whelen
- Matrix stoptransparanten
- Signaallampen
- Handschijnwerpers
- Politie Stopclack's - verlicht
- Streamlite div. typen
- Batons, Fakkels
- Afbakeningsmaterialen, Verkeerskegels
- Meetwielen-Meetbanden
- Verkeersvesten
- Meetstokken tot 5 meter lengte

Voor de T.O.H.D. een compleet programma met dactyloscopische artikelen, alle dactykoffers als ook de Narcotica testen.

— Een bezoek aan onze showroom is de moeite waard —

Engelen, H.C.O. te Melick per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.
Habets, F.J.M. wmr. te Heel per 1-9-86 verplaatst naar Wijlre en per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.
Kemenade, M.G.M. van wmr. I te Echt per 1-10-86 de dienst verlaten.
Rossum, P.M.G. van te Baarlo per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.
Rijniers, J.J.M. te Grubbenvorst per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.
Schreuders, J.M.M. wmr. I te Margraten per 1-10-86 verplaatst naar Voerendaal.
Vegt, A.B. v.d. wmr. I te Beek (L.) per 1-10-86 verplaatst naar Schimmert.

District Middelburg

Aalbersberg, P.J. off. der RP 2e kl. te Middelburg per 1-7-86 aangewezen als Hfd. Afd. Criminele Inlichtingen staf distr. Breda.
Bil, A.P. de res. wmr. te Schouwen-Duiveland per 1-11-86 de dienst verlaten.
Huisstede, R. van te Borssele per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.
Kooiman, G.C. te Borssele per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.
Onderstal, W.A. res. wmr. te Schouwen-Duiveland per 15-11-86 de dienst verlaten.
Viergever, A. res. wmr. I te Schouwen-Duiveland per 15-11-86 de dienst verlaten.
Weele, C.L. v.d. res. wmr. I te Schouwen-Duiveland per 1-11-86 de dienst verlaten.

District Nijmegen

Hiddes, J.D. te Nijmegen per 1-7-86 benoemd tot off. der RP 2e kl. en als off. toegevoegd ingedeeld bij de staf van het district.
Scheuneman, P. te Nijmegen per 1-6-86 benoemd tot off. der RP 1e kl. en aangewezen als Off. Alg. Zaken bij de staf van het distr.
Stam, A. res. wmr. I te Lienden per 1-11-86 met f.l.o.
Teuben, W.G.W. te Nijmegen per 1-7-86 bevorderd tot off. der RP 1e kl.

District Roermond

Guchten, J.H. van res. wmr. I te Melick-Herkenbosch per 1-11-86 de dienst verlaten.
Hermesen, T.P. res. wmr. te Genep per 15-11-86 de dienst verlaten.

District Utrecht

Blomvliet, K. res. wmr. I te Vinkeveen per 1-11-86 de dienst verlaten.

District Zwolle

Abma, A. te Vriezenveen per 1-11-86 aangesteld als res. wmr.

Altena, T. te Vriezenveen per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.
Dollekamp, Y. te Goor per 1-11-86 aangesteld als res. wmr.
Laan-de Jong, M.H. v.d. te Vriezenveen per 1-11-86 aangesteld als res. wmr.
Labije-van Hunnik, M.M. de te Zwolle per 1-4-86 bevorderd tot dir. off. der RP 3e kl.
Leverink, J.B. te Borne per 15-10-86 aangesteld als res. wmr.
Pieterse, J. te Borne per 1-11-86 aangesteld als res. wmr.
Rot, H.J. van het res. wmr. te Staphorst per 1-11-86 de dienst verlaten.
Ruepert, L.G.J.M. res. wmr. te Weerselo per 1-11-86 de dienst verlaten.
Spiker, J. res. wmr. I te Staphorst per 1-11-86 de dienst verlaten.
Stegeman, G. res. wmr. te Staphorst per 1-10-86 de dienst verlaten.
Tromp, B.G. te Goor per 1-10-86 aangesteld als res. wmr.
Wolters, H.J.M. te Goor per 1-11-86 aangesteld als res. wmr.

Rijkspolitie te Water

Berg, A.G. van de te Nijmegen per 15-10-86 bevorderd tot owmr. en aangewezen als distr. rechercheur.
Deelen, D. te Vlissingen per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.
Deutekom, E.B. van wmr. te Arnhem per 1-10-86 de dienst verlaten.
Ippel, W.G. wmr. te Dordrecht per 1-10-86 verplaatst naar Gorinchem.
Pols, L.C. v.d. te Amsterdam per 1-7-86 bevorderd tot off. der RP 1e kl.
Roosemalen, A. te Alphen aan de Rijn per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.
Schippers, R. te Wemeldinge per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.
Zwerink, N.B.J. te Venlo per 1-10-86 bevorderd tot wmr. I.

AVD

Meer, H. ter te Driebergen per 1-6-86 benoemd tot off. der RP 1e kl. en aangewezen als Off. Alg. Surveillance bij de staf van de AVD.

Dienst Luchtvaart

Kamp, M.C. v.d. te Schiphol per 1-6-86 benoemd tot off. der RP 1e kl. en aangewezen als Hfd. Tactische Recherche bij de staf van de Dienst Luchtvaart.

Scholen

Vos, J.M. de te Apeldoorn per 16-6-86 bevorderd tot dir. off. der RP 2e kl.
Bel, A.H.A. off. der RP 1e kl. te Apeldoorn per 1-9-86 de dienst verlaten.

Waarom onze adjudant zo graag met arrestanten praat: Eindelijk iemand die geboeid naar hem luistert.

VRAAG waarmee het CIOV blijft zitten: Parketwacht in een moeilijk parket?

Klacht van de conservator: een RP-museum zonder stukken.

Integratie politieopleiding. Kent onze grondwet geen vrijheid van onderwijs . . ?

Korpskampioenschappen: Sportinstructeurs lopen niet hard meer.

Bezuiniging: Generaal levert vier voorletters in.

Je zult maar een zwarte politie-agent in Zuid-Afrika zijn en geen lid van de IPA kunnen worden . . .

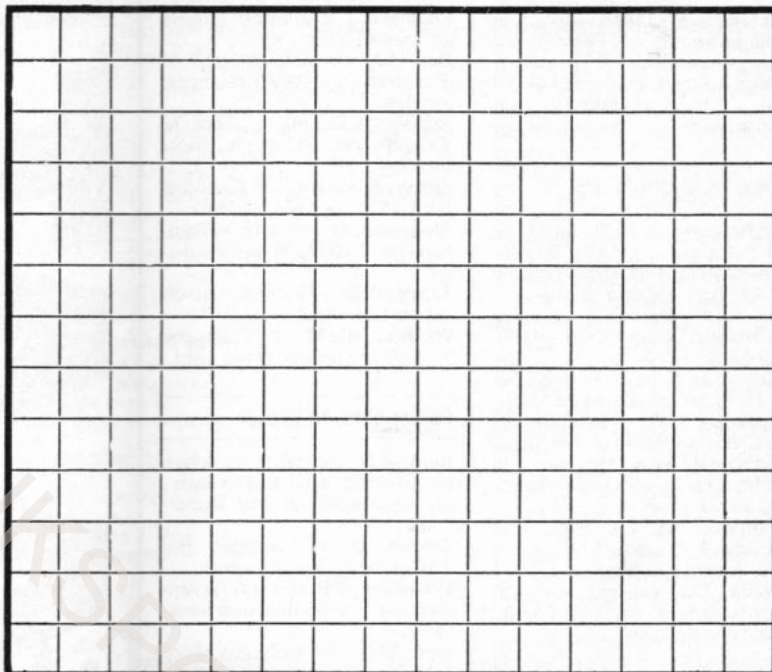
Kruiswoordpuzzel

Adjutant Spelt in Edam heeft het onze puzzelaars in het septembernummer niet al te moeilijk gemaakt. Er waren er onder de inzenders die het zich nog gemakkelijker maakten door alleen de naam van de groep als oplossing aan ons door te geven. Dat was niet de bedoeling en werd in de opgave ook niet gevraagd. Van de 38 lezers die de puzzel oplosten ging na loting mevrouw **G. Karsch** uit Barneveld met de prijs van f 25,— strijken.

Voor de puzzel in dit nummer wordt opnieuw een boekendob in het vooruitzicht gesteld.

Oplossingen moeten voor 15 december binnen zijn op het adres: Puzzelredactie RP-magazine, postbus 20099, 7302 HB Apeldoorn.

De nieuwe opgave is weer wat pittiger. Het lijkt een doorloper, maar het is een kruiswoordpuzzel. Behalve de gevraagde woorden moeten ook de zwarte vakjes nog in het diagram worden geplaatst. Veel succes!

Van links naar rechts:

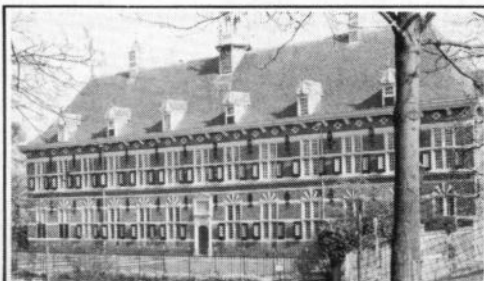
1. vruchtenat; 4. werpspies; 10. boom; 13. riv. in Duitsland; 15. planeet; 16. riv. in Duitsland; 17. hooimand; 19. honingdrank; 20. vuurmond; 21. ogenblik; 22. spil; 24. pers. vnw.; 25. tennistern; 26. boom; 27. skunk; 31. bijvoorbeld; 32. watering; 33. smalle plank; 35. ribbestoot; 36. hoofddeksel; 37. onvruchtbaar; 39. Chin. macaroni; 41. door middel van; 43. bijwoord; 45. kostbare steen; 49. soort onderwijs; 50

herkauwer; 52. oosterlengte; 53. dat is; 54. gehoororgaan; 55. tapijstof; 57. deel v.e. schip; 59. gebladerte; 61. pl. in N.-Holland; 62. schildpad; 64. toespraak; 65. snelle loop; 66. vogel; 67. opstootje.

Van boven naar beneden:

1. hond; 2. woonplaats; 3. deel v. Nederland; 5. water in N.-Brabant; 6. mann. dier; 7. leerrede; 8. lofdicht; 9. water in Friesland; 10. bijwoord; 11. lekkers; 12. roofdier; 14.

noot; 16. bergplaats; 18. Ind. vleesgerecht; 20. deel v.d. hals; 23. noot; 24. noot; 27. reeks; 28. plant; 29. Nederlander; 30. Jav. titel; 32. vogel; 34. insekt; 38. smakelijk; 40. bijb. figuur; 41. niveau; 42. rondachtig stukje; 44. gard; 46. oude lengtemaat; 47. krachtig; 48. en dergelijke; 49. afgemat; 51. geestdrift; 54. voorzetsel; 56. ter gedachtenis; 57. mannetjesbij; 58. steen; 60. ondernemingsraad; 62. vogel; 63. voorzetsel.

gevestigd in het voormalig Koninklijk Weeshuis te Buren (Gld.)

MUSEUM der Koninklijke Marechaussee

Een bezoek aan dit museum geeft u inzicht in de geschiedenis van dit Wapen, het voormalig korps Politietroepen, de voormalige Rijks- en Gemeenteveldwacht, de vooroorlogse Gemeentepolitie en de huidige Rijks- en Gemeentepolitie.

Open: 1 mei - 1 oktober van dinsdag t/m vrijdag 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, zaterdag, zon- en feestdagen van 13.30-17.00 uur. Maandag gesloten. Het museum is in de wintermaanden open voor groepsbezoek van maandag t/m vrijdag van 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, uitgezonderd feestdagen. Rondleiding voor groepen op aanvraag. Weeshuiswal 9, Buren (Gld.). Telefoon 03447-1256.

Grote videoschermen

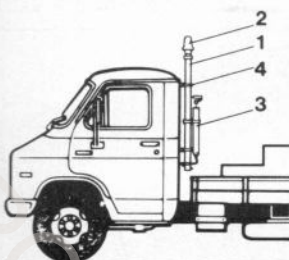
Op 4 oktober j.l. stonden op het werkeiland 'Neeltje Jans' 3 videowalls van elk 36 monitoren en een videoscherm met een afmeting van 4,6 x 6 meter opgesteld om de 25.000 genodigden er getuige van te laten zijn hoe koningin Beatrix het laatste deel van het Deltaplan, de Oosterschel dedam, officieel in bedrijf stelde. Het videoscherm, de JumboTRON, is de grootste ter wereld. Het werd ontwikkeld door Sony en op de laatstgehouden Firato voor het eerst in Nederland gepresenteerd.

(Bron: Jongeren Video Roosendaal)

Bagagesystemen voor motorfietsen

Het Duitse bedrijf Hepco & Decker heeft voor meer dan 250 typen motorfietsen koffer- en bagagerekken ontwikkeld. Ze zijn naar keuze leverbaar in chroom of met een zwarte kunststof coating. Er is een ophanging in rubber ontwikkeld die de motortrillingen dempen. De prijzen liggen tussen de f 200,— en f 300,—. Hepco & Decker brengen ook koffers voor motoren op de markt. De wanden ervan zijn dubbel en het deksel is voorzien van een rubber rand die voor een goede afsluiting moet zorgen. De fabrikant garandeert dat de koffers absoluut waterdicht zijn. Er kan een veiligheidsslot bij worden aangeschaft dat als een soort klauw om het frame heen grijpt. De koffers hebben een inhoud van 37 tot 52 liter. Van de

Bakenmasten

TF Lightning, onderdeel van het Clarkconcern, brengt een nieuwe serie telescopische bakenmasten op de markt. De TF-500 masten zijn er in lengten van 3,5 tot 5,5 meter en met diverse lampcombinaties beschikbaar. Ze kunnen zowel in als tegen het voertuig worden gemonteerd.

Bij de foto: flitslamp (2), TF 535-mast (1), twee montagebeugels (4), handpomp (3). Vanandel Mobiele Radio in Rotterdam vertegenwoordigt TF Lightning in Nederland. (Bron: Vanandel)

luxemotorkoffers zijn alle onderdelen apart verkrijgbaar. De prijzen van een complete set van twee koffers variëren van f 495,— tot f 595,— (incl. BTW). Importeur is Greenib bv te Hoofddorp.

(Bron: Persdienst Greenib)

Vertaalwerk

Voor een goed verloop van politieactiviteiten waarbij buitenlanders zijn betrokken, komt het vaak voor dat vertaalwerk moet worden verricht. Veelal wordt de deskundigheid daarvoor 'buitenshuis' gezocht.

De Stichting Cursussen Noordelijke Leergangen (SCNL) met vestigingen in Leeuwarden, Groningen, Emmen, Zwolle en Hengelo (O.) is gespecialiseerd in deze dienstverlening. Ze heeft ruim 300 vertalers op verschillende vakgebieden in dienst die in en vanuit welke taal dan ook vertaalwerk — met elk bestaand letterteken — kunnen produceren. Voor vrijwel elke taal kan de SCNL beschikken over beëdigde vertalers.

De stichting is in staat teksten van ten hoogste twee pagina's binnen een etmaal te leveren. Bij grotere opdrachten kunnen meerdere vertalers worden ingezet. Een eindredacteur zorgt voor de eenheid in taalgebruik. Voor informatie: SCNL, postbus 363, 8901 BD Leeuwarden. Of telefonisch onder nr. 058-934382, vragen naar mevr. A. van der Meer, toestel 26.

RP

28e jaargang / nr. 4
december 1986

Maandblad voor het
Korps Rijkspolitie

magazine

**Hoezo subcultuur? / 40'ers doen het nog steeds met genoeg /
Het hoofd van de reservepolitie**

Maandblad van het
korps Rijkspolitie

28e JAARGANG / NR. 4
DECEMBER 1986

REDACTIERAAD:

J. Baarspul, Apeldoorn
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
M.Th. van Beelen, Eindhoven
(staf district)
C. Doornhein, Dordrecht (voorz.)
(RP te Water)
A.P. Geelof, Voorburg
(Algem. Insp.)
H.G.J.J.M. Gozé, Maastricht
(recherche)
H.A.M. Heusschen, Ulft
(landgroepen)
D. Hilarides
(Centraal Instituut
Opleiding en Vorming)
P.H.M. van Hout, Den Bosch
(Techn. Rech.)
J.K. Pietersma, Amsterdam
(res. RP)
R.M. Schnitker, Schiphol
(dienst luchtvaart)
R. Voskamp-Voestermans (secr.),
Driebergen (burgerpersoneel)

REDACTIE-SECRETARIAAT:

A. Huizing
Postbus 20099
7302 HB Apeldoorn
Tel. 055 - 33 09 03

REDACTIE:

A.K. Aartsma (eindredacteur),
A. Huizing

ADVERTENTIES:

J.G. Duijker
Kraageend 18
3435 VN Nieuwegein
Tel. 03402 - 3 66 16

UITGAVE

Schaafsma & Brouwer / uitgevers
Postbus 10, 9100 AA Dokkum
Tel. 05190 - 33 22
Postgiro 83 31 11

GRAFISCHE VORMGEVING

Wagenveld Publiciteit b.v.
Dokkum

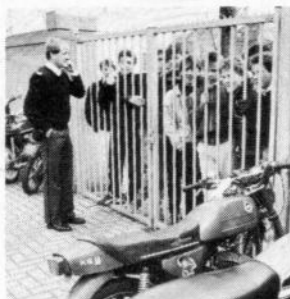
DRUK

Schaafsma & Brouwer b.v.
Dokkum

© Overname uit het RP-Magazine
is alleen toegestaan, indien de bron
wordt vermeld.

*

Abonnementsprijs f 31,00 (incl.
BTW) per jaar bij vooruitbetaling.
Opzeggen abonnement voor
1 september.
Losse nummers f 3,90.

Omslagfoto: Isolement

(Foto: Piet Janssen,
Brabants Nieuwsblad)

Politie-subcultuur

Onlangs organiseerde de Centrale Politie Recherche Commissie in Zutphen een congres met de naam: Politie, Geweld en Homosexualiteit. Aanleiding voor deze bijeenkomst vormde de ervaring van de Groningse en Harense gemeentepolitie bij hun poging homoseksuele slachtoffers van chantage en potenrammerij ertoe te bewegen aangifte toe doen van wat hen was overkomen. De collega's in het noorden slaagden er — met behulp van het C.O.C. — in het vertrouwen te winnen van deze cliëntèle. In ruim anderhalf jaar konden 70 aangiften worden opgenomen; was er geen actie geweest, waren er waarschijnlijk niet meer dan 5 gemeld. 90% Van de zaken kon worden opgelost. „Om zo'n actie te laten slagen, moet eerst een barrière in eigen omgeving genomen worden”, stelde de Eindhovense politie-inspecteur Peter van Weert, „die van de politie-subcultuur. Hoe bereik je dat de politie niet alleen de zaak maar ook de homoseksueel die geweld of afpersing komt melden, serieus neemt?” Hoe ziet die subcultuur er uit?

4

Mannen van veertig

— Hun (on)zekerheden en verwachtingen

7

Hoofd van de Reservepolitie

— Een verhaal van Boudewijn Büch

12

Uit het nieuws

15

Info Intern

Nieuws uit districten, diensten en scholen

17

Een zware zaak. Cursief

26

Postbus

27

Granaatjes

28

RP-puzzels

29

Zaken zijn zaken

31

'Wij hebben geen homo's' zei de kolonel

Telefoontje van de generaal

Het opzienbarende interview met postcommandant Jan Eits (RPM dec. '84) heeft hem heel wat reacties bezorgd, vrijwel alleen zeer positieve overigens.

Een van de eerste telefoontjes was van de algemeen inspecteur van het Korps, generaal Frackers. „Ik geloofde mijn oren niet”, zegt Eits, „de generaal belde mij om zijn waardering uit te spreken voor mijn positieve verhaal en voor mijn moed om voor mijn homoseksualiteit uit te komen, na al die jaren. En om een afspraak met mij te maken. Op de dag voor Kerst kwam hij mijn vriend Piet en mij thuis opzoeken. We hebben een fijn gesprek gehad. Dat heeft me ongelooflijk goed gedaan. Ik had al zoveel sympathie gekregen van mijn omgeving, van de burgemeester, van mijn groepscommandant en van een aantal collega's. Maar dat de generaal de moeite zou nemen om naar mij toe te komen, vond ik geweldig. Zo'n gebaar van je hoogste baas geeft je een enorme steun.” „U kunt op mijn steun rekenen”, zei de generaal en ook: 'Laat nog eens horen hoe het verder is gegaan'. Dat moet ik nu maar eens gaan doen, want we zijn nu al weer bijna twee jaar verder. Wat is er toch veel gebeurd in die tijd. En ik zeg nog altijd: was ik er maar tien jaar eerder mee gekomen...”

Precies twee jaar geleden — in het RP-magazine van december 1984 — doorbrak RP-postcommandant Jan Eits een taboe.

In een openhartig interview vertelde de Brabantse opper over zijn homofiele geaardheid en de jaren van innerlijke strijd en ellende die aan zijn 'bekentenis' vooraf gingen.

Wat is er sindsdien gebeurd?

Op het moment dat collega Eits zijn indrukwekkende levensverhaal vertelde, was de NPA-student Peter van Weert in Apeldoorn bezig zijn eindschrijft af te ronden, getiteld 'Politie en Homoseksualiteit (een verkenning)'. Een van zijn aanbevelingen was, een werkgroep Politie en Homoseksualiteit in het leven te roepen.

Samen met enkele collega's plaatste hij een oproep in enkele bladen en op 28 mei 1985 kon de aanbevolen werkgroep worden opgericht. „Een unicum in de wereld”, aldus voorzitter Van Weert, inmiddels inspecteur van politie in Eindhoven. Een van de andere bestuursleden is onze opper Eits. De werkgroep telt nu ruim zestig leden, politiemannen en -vrouwen uit alle hoeken van het land, in alle leeftijden ('de meesten onder de veertig jaar, maar ook een enkele vijftiger'), in vrijwel alle rangen ('nee, een generaal en een H.C. hebben we er nog niet bij').

De werkgroep heeft zich als doel gesteld (intern) de homofiele politieambtenaar te adviseren en te steunen, maar ook extern voorlichting te geven aan bijvoorbeeld korpsleidingen en plaatselijke overheden.

Zoals kortgeleden op 21 oktober jl., toen op de Rechercheschool in Zutphen — in samenwerking met de Centrale Politie Recherche Commissie (CRPC) — een informatiedag werd gehouden over 'Politie - Geweld - Homoseksualiteit'. Een groot aantal vertegenwoordigers van politiekorpsen en het O.M. nam hieraan deel. Inspecteur P.M.M. van Weert was een van de sprekers. (Zie ook het verslag in het Alg. Politieblad van 22 nov. jl.).

„De politie heeft op twee fronten te maken met homoseksualiteit. Enerzijds als er mensen wegens hun homoseksualiteit het slachtoffer zijn geworden van geweld en andere misdrijven. Anderzijds als er gereageerd moet worden op het homofiel-zijn van politiecollega's. Hoe treden politieambtenaren homoseksuele slachtoffers tegemoet, als in het eigen korps collega's niet voor hun homofiele geaardheid durven uitkomen? Wat moet er gebeuren om binnen een politieorganisatie tot een betere opstelling te komen?”

Van Weert heeft zowel de politieke subcultuur als de homofiele subcultuur bestudeerd en leren kennen. Hiernaast een samenvatting van enkele hoofdstukken uit zijn eindschrijft.

Zowel de politie als de homofielen hebben hun eigen subcultuur: hun eigen wereldje waar bepaalde gebruiken, gedragingen, normen en waarden in stand worden gehouden die afwijken van de 'buitenwereld'.

Politiële subcultuur: in isolement

Individuele kenmerken van veel politiemensen in hun subcultuur kunnen volgens wetenschappers worden getypeerd als confessioneel-conservatief, super-mannelijk en moralistisch.

Die eigenschappen kunnen bij de selectie van sollicitanten aanwezig zijn, maar blijken vooral voort te komen en te worden versterkt doordat politiemensen zich meestal aanpassen aan het gedrag en de normen van de politiegroep waarbinnen zij werken. Die aanpassing aan de beroepscultuur komt wellicht voort uit het feit dat de individuele politieambtenaar in zijn subcultuur bescherming zoekt, om zich staande te houden in de 'jungle' van zijn of haar werk. Die bescherming kan bestaan uit groepssolidariteit, maar ook uit de mogelijkheid om in groepsverband emoties weg te poetsen onder een grove beroepshumor, waardoor je afstand kunt nemen van je werk.

Dat aanpassen heeft als groot nadeel, dat het leidt tot een maatschappelijk isolement. En dat wordt nog eens versterkt door allerlei regels vanuit de organisatie. Daardoor kan een blikvernauwing ontstaan. De normen en het gedrag van de eigen groep worden dan maatstaf en alles wat daar niet mee overeenstemt, wordt met argwaan bekeken en contact daarmee wordt vermeden.

Homofiele subcultuur: gesloten

Ook de homofiele subcultuur kan tot

isolement leiden. De meeste homo's groeien op in een heteroseksueel gezin. Zij ontdekken hun andere geaardheid, verzetten zich daar aanvankelijk tegen, aanvaarden het vervolgens slechts onvolledig en leiden dan een dubbel leven. Uit angst voor ontdekking in de directe omgeving, vermijden ze diepgaande contacten en komen zo in een isolement. Dat isolement wordt opgeheven, als de eigen homosexualiteit volledig is aanvaard. Dan blijken de betrokkenen juist door hun strijd een ruimere kijk op de samenleving te hebben gekregen.

Het C.O.C., de grootste belangenorganisatie van homoseksuelen in Nederland, streeft naar integratie in de samenleving, met behoud van de eigen identiteit. Die integratie verloopt vaak erg moeizaam wegens de grote maatschappelijke weerstanden. Er is nog altijd veel agressie tegen homoseksuelen. Waarschijnlijk is het aantal afpersingen, berovingen en mishandelingen van homo's veel groter dan bij de politie bekend wordt.

Juist daarom is een verbetering van de relaties tussen politie en homofielen een noodzaak, zolang de volledige integratie van beide culturen nog niet bereikt is. Het C.O.C. strijdt daarvoor, maar toch vertoont vooral het commerciële gedeelte van de homo-subcultuur een betrekkelijk gesloten karakter. De homo-clubs en -bars zijn vaak te vinden in achteraf-straatjes en presenteren zich niet zo 'open'.

Voor de homofielen die een dubbel leven leiden biedt dat een zekere geborgenheid, maar die geslotenheid remt het contact met groepen buiten de homofiele subcultuur, zoals de politie.

Een groot nadeel is, dat daardoor politiemensen geen inzicht hebben in het totale homo-wereldje. Daardoor vormen zij hun beeld daarvan voornamelijk door contacten met die homoseksuelen die aan de bestaande vooroordelen beantwoorden. En dus blijven die vooroordelen hardnekkig voortbestaan.

Homo-fobie

Onverdraagzaamheid gaat meestal gepaard met een onberedeneerde vrees ten opzichte van homoseksuelen. Zo'n anti-homo-houding kan dan homo-fobie worden genoemd.

Uit onderzoek blijkt, dat een homofobe houding vaak samen gaat met hebben van traditionele opvattingen over gezin en geloof, de neiging tot aanpassen, een autoritaire instelling, weinig behoefte aan contacten met andersdenkenden en het ook moeilijk accepteren van anders-zijn.

In de groeps-cultuur van de politie zijn voldoende elementen aanwezig om tot een homofobe groeps-houding te komen.

Individueel blijken talrijke politiemensen veel genuanceerder met allerlei problemen om te gaan dan zij in hun groep (willen) laten merken. Uit angst voor het tonen van onderontwikkelde aspecten in jezelf, worden die aspecten op anderen geprojecteerd, waardoor het gevaar om zelf een etiket opgeplakt te krijgen wordt afgeleid. Om hierin een wezenlijke verandering te kunnen bereiken, zal niet de groep maar juist het individu zelf een aanknopingspunt moeten zijn in de groeps-cultuur.

Het lijkt vanzelfsprekend dat de neigingen tot homo-fobie, die in de politieke subcultuur waarneembaar zijn, ertoe leiden dat de contacten tussen politie en homoseksuelen niet altijd naar behoren verlopen. De anti-homo-houding van een groep kan ertoe leiden dat individuele politiemensen die — hoewel ze zelf heteroseksueel zijn — andere vormen van seksueel gedrag als gelijkwaardig accepteren, in hun dagelijks werk zich toch aanpassen aan de groepsnormen en dan grof of onheus tegen homofielen optreden.

Een andere mogelijkheid is dat politiemensen uit onbewuste angst voor onderontwikkelde homoseksuele aspecten

ten in zichzelf juist extra actief anti-homo optreden. Dat geldt ook voor politiemensen met een homofiele geartheid die deze willen verbergen. Om alle verdenking van zich af te werpen, tonen juist deze collega's zich vaak de meest actieve bestrijders. Voor politiemensen die hun homoseksualiteit volledig aanvaard hebben, is het homofobe element in de groeps-cultuur al snel een rem om voor de eigen gevoelens uit te komen.

'Wij hebben geen homo's'

Voor al door de agressie tegen deze minderheid en de geringe bereidheid (angst) van slachtoffers om aangifte te doen, is verbetering van de relatie tussen politie en homofielen noodzakelijk, teneinde de politieke functie van sociale beheersing en signalering naar de overheid, behoorlijk te kunnen vervullen. Er zal gestreefd moeten worden naar een verandering in mentaliteit in de politieke groeps-cultuur.

Hoe doorbreek je zo'n homofobe neiging?

Van Weert: In de eerste plaats door voorlichting, waardoor men zich een juist beeld kan vormen. Maar als je meer verdraagzaamheid en minder vooroordelen nastreeft, bereik je meer nog met contacten tussen de beide subculturen. Dat kan met een excursie van politiemensen naar het homofiele uitgaansleven. Ervaringen hebben geleerd dat een enkele confrontatie al de houding van die politiemensen meer hadden beïnvloed dan alle discussies die daaraan vooraf gingen. Politie-

mensen kunnen dan zelf ondervinden hoe homo's eruit zien, hoe ze zich gedragen en waar ze zich mee bezig houden. Dan kunnen ze zien wat er van hun vooroordelen van mietjes en zo klopt met de praktijk. Sommige macho's zullen tot hun schrik moeten vaststellen dat heel wat homo's er juist super-mannelijk uitzien."

Om de 'contact-hypothese' te doen slagen, is het ook nodig dat de politiemensen persoonlijk contact krijgen met homofiele politiecollega's. Voordat zo iets overal mogelijk is, zullen er toch eerst meer homofiele politiemensen zich als zodanig kenbaar moeten maken. Daarvoor is een verandering van mentaliteit nodig in de politieke subcultuur. Zolang een districtscommandant nog een brief, waarin gevraagd wordt zijn personeel attent te maken op het bestaan van de werkgroep Politie en Homosexualiteit, afdoet met de mededeling: 'Wij hebben geen homo's', moet er nog heel wat veranderen. Overigens reageerden bijna alle andere kolonels positief op de brief van de werkgroep.

De werkgroep verwacht ook dat de opleiding en vorming aan deze mentaliteitsverandering zullen meewerken. Toen Van Weert zijn scriptie schreef, was net de herziene politieopleiding (HPO) begonnen.

"Opleiding en vorming moeten in het teken staan van de rol doorbreking", aldus Van Weert, die dat stapsgewijs beschrijft in zijn studie. „Want de medemens moet worden beoordeeld op zijn of haar mens-zijn en niet op zijn of haar seksuele of relationele voorkeur."

Veertiger Leven met (on

Nogmaals: de man van veertig. Herkennen veertigers bij het korps Rijkspolitie zich in de typing zoals wetenschappers die beschreven in ons vorige nummer? Hebben zij hun (vermeende) zekerheden inderdaad zien ontglijpen? Zijn zij nog wel tevreden met hun werk, hun privé-leven, hun mogelijkheden? Wat is terecht gekomen van hun verwachtingen en hoe zien zij de toekomst nu?

Acht veertigers uit alle geledingen van het Korps praten met elkaar na over dit thema, daartoe uitgenodigd door de redactie van het RP-MAGAZINE. Het zijn:

Rien van Barneveld (40), groepscommandant te Landsmeer;

Tom Everts (47), lid van de RP-groep Diepenveen;

Jan de Lange (44), plv. groepscommandant Gorinchem bij de RP te Water;

Geert Meppelink (41), stafofficier algemene zaken van het landdistrict Dordrecht;

Ger Pors (43), stafofficier algemene dienst van het district Amsterdam van de RP te Water;

Gerard Tuininga (41), adspirant aan de opleidingsschool van de Rijkspolitie in Harlingen;

Henk Veenstra (42), docent aan het CIOV in Apeldoorn;

Wim Vermeulen (40), groepscommandant te Pijnacker;

Locatie: het CIOV te Apeldoorn.

Dirk Hilarides, lid van de Rpm-redactie, leidt het gesprek. Als hoofd van het stafbureau CIOV speelt hij een thuiswedstrijd. Toch stelt hij zich terecht bescheiden op want als 35-jarige is hij eigenlijk nog niet aan de beurt om over 'veertigers' te praten.

Organisatie: Bert Huizing.

Tekst: Koen Aartsma.

Foto's: Co Goemans.

s over zichzelf

0zekerheden

Acht mannen van rond de veertig praten met elkaar over zichzelf en hun leeftijdgenoten, bij het korps Rijkspolitie. We beperken ons tot 'de man van veertig', omdat het aantal vrouwen-veertigers niet noemenswaard is.

Heeft iedereen zich in het artikel 'De man van veertig' (RPM nov. '86) herkend? Wat heeft wel aangesproken, wat niet? Wat heeft men zelf gemerkt van het geschetste ontwikkelingsproces dat veel mensen op die leeftijd doormaken?

Als er enkele voorzichtige opmerkingen zijn geplaatst door veertigers die zichzelf toch wat anders inschatten, komt collega Everts duidelijk voor de draad: „Nou ik wel. Ik ben iets ouder, net 47, en heb er al 25 dienstjaren op zitten. Ik heb als veertiger zo'n crisis gehad. Dat was de ongelukkigste tijd in mijn loopbaan. De eerste twintig jaren had ik veel energie in het korps gelegd en te weinig energie in mijn gezin. Ik zag de kinderen maar weinig, want ik was altijd op pad voor mijn werk. Tot ik in het ziekenhuis terecht kwam. Ik was finaal afgeknapt op mijn eigen directe chef. Als je zo actief was als ik en er tegenaan wilde en je wordt steeds tegengewerkt door je chef, daar ga je kapot aan. Ik raakte totaal in de vernieling, maar ik ben er doorheen gekomen. Ik heb ervan geleerd. Ik doe nu hetzelfde werk, maar overzie het beter, meer overwogen, bewuster. Ik geniet er nu meer van, vooral door mijn ervaring.”

Meppelink: „Ik herken in de typering wel iets, maar heel veel ook niet. Het vroegere enthousiasme voor je werk verschuift in de loop der jaren wat meer naar je gezin, je verenigingsleven, je kerkewerk of je hobby. Je gaat ook wat meer relativeren. Verder heb ik er toch nog maar weinig van gemerkt in mijn situatie. Toen ik dat allemaal las, dacht ik: moet dat allemaal nog gebeuren? Staat je dat nog te wachten? Is dat niet wat te algemeen gesteld?”

De Lange: „Crisis vind ik een groot woord, maar je gaat je toch wel dingen afvragen en overdenken. Je kijkt terug op wat je gedaan hebt en wat voor ideeën je vroeger had en dat kan toch wel frustrerend zijn. Anderhalf jaar ge-

leden, toen ik een eindje in de veertig was, heb ik een aantal zaken overdacht en op papier gezet, — als een soort therapie. Kort voor dit gesprek zag ik die tekst terug. Ik herkende het maar voor een deel. Omdat ik er inmiddels wat afstandelijker tegenaan kijk. Een feit is wel, dat je je interesse wat verlegt en je tijd anders indeelt. Dat geeft je ook wat rust. Maar ik ga nog steeds met hetzelfde enthousiasme naar het werk.”

Van Barneveld: „Dat heb ik ook gehad, al vóór ik veertig was. Die periode heb ik inmiddels achter me. Ik ben weer begonnen met studeren, maar niet voor mijn carrière. Je merkt nu dat je ook iets anders kunt doen. Ik ben bijvoorbeeld een cursus metselen begonnen. Ik heb wel eens gedacht: ik zou wel eens wat anders willen. Want het is niet inspirerend om nog 20 jaar op dezelfde stoel te zitten, ook al is dat in de prachtige functie van groepscommandant. Het korps uitstappen misschien. Maar ik werk nog steeds met plezier. Ik vind het alleen jammer dat je in het korps maar een klein radertje bent. In een wat kleinschaliger organisatie zou je inzet waarschijnlijk meer merkbaar zijn. Nu maakt het weinig uit of je hard werkt of minder hard. Je verdient er geen cent meer of minder mee. Dat kan wel eens irriteren, als je actief bent. Wat mijn kijk op de dingen betreft: ik zie de dingen toch wel anders dan twintig jaar geleden. Veel genuanceerder.”

Vermeulen: „Dan vind ik dat je toch verkeerd bezig bent. Ik wil dat veel positiever zien. Het is niet: ik ben nu al veertig en wat wordt er minder, maar je begint pas. We moeten elkaar ook geen crisis aanpraten. Nee, ik herken me niet zo in die schets van de veertiger.”

Pors: Ik kijk ook terug, maar niet voor de eerste keer. Ik constateer dat ik al zoveel heb meegemaakt, waardoor ik gedwongen werd om meer dan eens een grote stap te doen en te kiezen. Op 26-jarige leeftijd ging ik van de koopvaardij naar de politie. Voor mij een gigantische stap. Daarna van de gemeentepolitie naar de rijkspolitie, ook een ervaring. Ik ben ook voor de

tweede keer getrouwd. Allemaal stappen die je tot een keuze dwingen. Ik zie de ervaringen in je leven als positief. Wat ik als veertiger wel ervaar, is dat je meer gaat relativeren. Je benadert de dingen anders.”

Veenstra: „Veranderingen dwingen je tot het doen van een keuze. Dat kan heel positief zijn. Dan maak je de balans op voordat je daar als veertiger min of meer automatisch aan toe komt. Zo'n verandering was voor mij de overgang van gempo naar Rijkspolitie. De opleidingsschool werd opgeheven, toen ik 37 was. Alweer een keuze. Nu is er op het CIOV weer een verandering op komst. Door de eerdere ervaringen accepteer ik het nu gemakkelijker. Je rugzak met ervaringen wordt steeds zwaarder, maar je put er ook uit. Dat is je kracht. Door ervaringen en teleurstellingen kun je gelouterd worden, er sterker uit komen. Je moet ze accepteren en verder gaan.”

Tuiniga: „Ik begin als veertiger aan een nieuwe loopbaan. Ik begin eraan met idealisme, maar toch anders dan de andere adspiranten van twintig voor wie alles op die loopbaan is gericht. Ik zie dat natuurlijk wat anders. Er is ook nog een leven naast dit werk. In mijn vroegere beroep — het horecabedrijf — maakte ik weken van 80 tot 120 uren. Ook in zo'n kleinschalig bedrijf word je geleefd. Ik ga er opnieuw tegen aan, met enthousiasme en idealisme, maar nu wel beter doordacht natuurlijk.”

Verwachtingen

Vraag: *Veel veertigers kijken terug en constateren teleurgesteld dat er verwachtingen die ze aan het begin van hun loopbaan hadden, niet zijn uitgekomen. Spreekt dat aan?*

Van Barneveld: „Mij niet. Als 19-jarige ging ik al de politiepraktijk in. Door de ongelukkige leeftijdsopbouw van het korps, heb ik — net als veel van mijn collega's uit die tijd — heel snel carrière kunnen maken. Als 34-jarige was ik al groepscommandant. Je kunt niet zeggen, dat daarmee een verwachting is vervuld, want toen ik begon kon je nog helemaal niet groepscommandant worden op zo jonge leeftijd. Dus die verwachting had je ook niet. Ik ben heel content met mijn functie, want het is naar mijn mening een van de mooiste functies in ons korps. Maar daar staat tegenover dat ik al vroeg op een eindstation zit, met nog twintig dienstjaren voor de boeg. Ik hoef ook

W. Vermeulen

G. Meppelink

J. de Lange

Groepscommandant W. Vermeulen kwam als 18-jarige bij het Korps, waar hij net als velen van zijn tijdgenoten een snelle carrière kon maken. Gehuwd, drie kinderen en 'nog steeds begeistert van het politievak'.

Na 18 dienstjaren in het landdistrict Dordrecht stroomde commandant verkeersgroep G. Meppelink per 1 augustus j.l. door naar de functie van stafofficier algemene zaken. Gehuwd, drie schoolgaande kinderen.

J. de Lange werkte zes jaar bij de gemo, daarna veertien jaar bij de RP te Water, waar hij plv. groepscommandant van de groep Gorinchem is. Gehuwd, drie grote kinderen. Woont prachtig, wil voor geen prijs verhuizen. 'En nog steeds enthousiast voor het werk'.

Wachtmeester 1e klasse T. Everts uit Diepenveen kan bogen op een lange en veelzijdige ervaring, bij verkeer en recherche, ook als lid van de ME (10 jaar) en nog steeds van de B.B.E. (14 jaar). Gehuwd, twee volwassen kinderen, hartstochtelijk zeiler.

CIOV-docent H. Veenstra begon ruim 20 jaar geleden zijn loopbaan bij het korps Rijkspolitie. Na tien jaar werken op een landgroep werd hij docent aan de opleidingsschool in Apeldoorn aan het CIOV. Gehuwd, twee schoolgaande kinderen.

M. van Barneveld stapte ruim 20 jaar geleden het korps binnen, maakte deel uit van landgroepen en een bereiden groep, sinds enkele maanden groepscommandant Landsmeer. Gehuwd, twee kinderen. Actief sporter, trimmer en metselaar.

Op 40-jarige leeftijd begon horeca-ondernemer G. Tuininga aan een tweede leven. Sinds acht maanden is hij in opleiding als rijkspolitieman op de school in Harlingen. Gehuwd geweest, twee grote dochters. 'Met een redelijke dosis idealisme en enthousiasme voor het politievak'.

Koopvaardij-machinist G. Pors stapte op 26-jarige leeftijd over naar de gemeentepolitie, negen jaar later naar de rijkspolitie. Sinds enkele jaren is hij stafofficier algemene dienst in het RP te Water district in Amsterdam. Opnieuw gehuwd.

niet meer zo nodig weg, nu mijn kinderen op de middelbare school zitten en we ons hier genesteld hebben."

Vermeulen: „Exact dezelfde ervaring heb ik opgedaan. In die tijd ging je automatisch omhoog. Je moest zelfs je best doen om dit niet te krijgen. Kwaliteit was helaas niet bepalend, gewoon je werk doen. Je kon kiezen, als opper, als groepscommandant. Ik kon kiezen uit drie groepscommando's. Zo is een aantal er gekomen. Dat is nu bij zoveel aanbod voor zo weinig functies wel anders."

Meppelink: „Ik zat ook in diezelfde sneltrein. Maar het was niet wat ik verwacht had. Ik wilde mij als wachtmeester inzetten en hoopte eens rechercheur te worden. Ik had niet verwacht dat ik adjudant zou worden, helemaal niet dat ik zou doorstromen naar een officiersrang. Ik ben dus niet teleurgesteld. Integendeel, ik ben geweldig tevreden."

Everts: „Ik heb nooit bepaalde verwachtingen gehad van een carrière. Ik heb er nooit bij stil gestaan. Ik had wel een stip willen hebben, maar ik zou nooit groepscommandant willen zijn. Ik ben dik tevreden met het werk dat ik kan doen en dat ik graag doe. Mijn verwachtingen van een fijne baan bij de politie zijn dus uitgekomen. Maar ik heb ook collega's waarvan ik zeg: zijn het politiemannen of werken ze alleen maar bij de politie. Ik heb er heel veel zien sneuvelen, misschien iets te hoog gegrepen."

Carrière

De Lange: „Toen ik op school zat, dacht ik helemaal niet aan een carrière. Ik was een jongen van de polder en van het water. En de functies waarnaar ik solliciteerde, heb ik altijd gekregen. Ik moest prioriteiten stellen, ook in mijn gezinsleven. Dan is de carrière niet belangrijk, althans niet voor mij. Groepscommandant is een prachtige functie; hij kan veel goed doen. Maar je hebt te

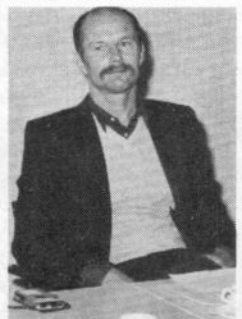
T. Everts

G. Tuininga

H. Veenstra

M. van Barneveld

G. Pors

weinig contact met de mensen van de groep. Als plaatsvervanger heb ik dat wel. Je geeft mee leiding, maar houdt ook het contact met de werkvloer. Dat is een bewuste keuze van mij. Daar ben ik altijd senang mee geweest." *Pors*: „Ja, in mijn functie is het feitelijke politiewerk nu voorbij. Dat weet je. Je kiest ergens voor met alle consequenties. Ik was al eens gestopt met mijn varen. Dat accepteer je dan en je moet dat positief zien."

— *Hoe doe je dat?*

„Door het hele proces mee te maken en je vorige ervaring te herbeleven. Ik had een vak geleerd en ging — toch — naar de politie. Ik ging van de koopvaardij naar de wal, bij de IJsselcentrale, maar daar vond ik het niet. Ik wilde varen, maar dat ging niet. Ik bleef zelfs weg van het water. Een bewust proces dat je mee gaat maken. En nu ik tenslotte na jaren toch bij de RP te Water ben beland, heb ik toch weer voor een functie gekozen die ver van het water blijft. Ik kom zelden aan boord. Ik ervaar het nu anders dan vroeger. Van mijn verwachtingen bij de koopvaardij is dus niet veel terecht gekomen. Bij de politie is het wel gelukt."

Veenstra: „Verwachtingen? Ik wilde vroeger 1e klasser worden, doordat ik optrok met een 1e klasser die veel plezier had. Ach, elke verandering doet je wel weer wat. Ik heb nooit gedacht of verwacht dat ik docent zou worden. Ik heb veel bevrediging in dit werk. Vooral het praten met de cursisten over hun problemen en vragen. Ze willen praten omdat het in het werk vaak niet kan. Veel problemen waarmee men niet uit de voeten kan komen. Vaak betreft het oude problemen die er al jaren zitten, soms is de betreffende groepscommandant over wie het gaat al jaren dood. De mensen blijken vaak ook slecht op de hoogte te zijn over wie de beslissingen neemt en dergelijke."

— *Is carrière maken belangrijk in het korps?*

Everts: „Kennelijk wel. Voor mij helemaal niet, maar anderen maken zich daar wel druk over. Vind je dat nou niet jammer, vragen ze dan. Nee, helemaal niet. Sommigen snappen er geen lor van, dat er ook mensen zijn die hun geluk niet laten afhangen van een streep of ster meer of minder. Maar als ik soms zie hoe mensen alles inzetten om een tree hoger te komen, ten koste van hun eigen geluk of dat van anderen..."

Van Barneveld: „Jammer dat we een waardeoordeel geven aan bepaalde

rangen."

Vermeulen: „Als groepscommandant doe je inderdaad niet meer mee."

De Lange: „Ik woon in een leuk dorp, in een leuk huis en ik heb leuke hobby's. Wat wil ik nog meer. Ons gezin is daar gelukkig. Een officier zei me: 'Ergens ben je niet ambitieus genoeg.' 'Blijkt dat uit mijn werk?' zei ik, 'Nee, nou plaats zo'n opmerking dan ook nooit meer.' Als ik het had willen zijn, had ik moeten solliciteren."

Everts: „Ik vind het zonde, dat je de rang voorop moet zetten. Soms zijn prima collega's in hokjes terecht gekomen. Goede politiemensen met fijne herinneringen, maar hun werk is veranderd. Vaak gaan er zo goede politiemensen verloren in de papierberg."

Vermeulen: „Dat kies je zelf."

Everts: „Ja, maar op de rang. Zonde dat ze nu achter een bureau blijven zitten. Veel ervaring gaat op die manier verloren in papierwerk. Bij onderzoeken hebben wij juist oudere collega's nodig. Veel collega's willen zo snel mogelijk adjudant worden. Zonde."

Van Barneveld: „Vaak om financiële redenen."

Meppelink: „Je moet het ook omkeren. Als je diploma's hebt, wil je er ook iets mee doen."

Everts: „Maar wat doet men dan effectief? Hoeveel man doen nog werkelijk politiewerk? Hoeveel zitten er met elkaar die organisatie in stand te houden? Er wordt zoveel vergaderd en achter het bureau gezeten."

Afreageren

De adspirant van veertig, die de hoge heren heeft aangehoord zonder zich in de discussie te mengen, wordt gevraagd waarom hij het politievak gekozen heeft.

Tuininga: „Vroeger wilde ik dat al, maar toen waren de omstandigheden er niet naar. Toen mijn situatie veranderde, besloot ik alsnog die stap te doen. Heel bewust. Ik denk goed te kunnen functioneren. Ik had misschien beter wat eerder naar de politie kunnen gaan, maar ik denk dat ik een brok maatschappelijke ervaring mee-breng."

Vermeulen: „Wij zijn over het algemeen erg jong bij de politie gekomen. Wij hadden nog geen enkele levenservaring en moeten dan ook vaak misgekleund hebben. Ik denk dat we grote behoefte hebben aan ouderen in ons korps."

Tuininga: „Ook in de opleiding kan de oudere veel doen. Het is wederzijds. Ik heb de jonge collega's nodig en zij

kunnen misschien iets aan mijn inbreng hebben."

Hoe fit is de veertiger?

Van Barneveld: „Ik heb de indruk dat we ons lichaam verwaarlozen. Vroeger werd sportbeoefening toegejuicht. Nu heeft dienstsport geen hoge prioriteit. Ik betreur dat. Persoonlijk doe ik er veel aan om fit te blijven. Ook als lan-gaafstandloper. Naast de spanningen in het beroep heb je als politieman ontspanning en sport hard nodig."

Everts: „Ik reageer af in de zeilsport. Toen ik in de crisis zat, heb ik een zeilbootje gekocht. Dat is mijn grote ontspanning. Als zeiler, in mijn boot, op het water en bij het onderhoud kun je mij horen fluiten en zingen. Heerlijk."

Vermeulen: „Sport is ook een kwestie van bewijzen."

Pors: „In Breda was ik ME-commandant. Dan laat je je uitdagen om je te bewijzen."

De Lange: „Ik hoef niets te bewijzen. Dienstsport op al die onderdelen, daar vind ik geen moer aan."

Tuininga: „Ik heb niets te klagen, zes uur sport in de week. Anderen zoeken de competitie. Ik heb mijn persoonlijk record, dat ik steeds probeer te verbeteren."

Verwachtingen

— *Laatste vraag. Waar denken deze veertigers in de organisatie te eindigen, pakweg zo in het jaar 2000?*

Niet iedereen durft zich aan een voor-spelling te wagen.

Groepscommandant Vermeulen denkt nog dezelfde standplaats te hebben, waar hij zich vooral fietsend hoopt te verplaatsen.

Zijn collega Van Barneveld wil op zijn 45e nog wat sportprestaties verrichten (triathlon) en een instrument leren bespelen. Hij denkt dan zijn avondhavo af te hebben, maar of hij nog op dezelfde stoel zal zitten? „Nog twintig jaar lijkt me bijna uitgesloten", zegt hij, „ik wacht op een nieuwe uitdaging. Maar of mijn vrouw mij wil volgen?"

Everts hoopt tegen die tijd een stel leuke collega's om zich te hebben, die zeggen: 'Laat die ouwe maar rustig afbouwen tot zijn flo.'

Tuininga, die de Rijkspolitie te Water heeft gekozen, hoopt in het jaar 2000 als een vitale vijftiger ergens aan de kust zijn werk te kunnen doen. Met als grote wens 'nog eens als zeezeiler met een bootje de Atlantische Oceaan over.'

Hoe kijkt een politieman met 20 dienstjaren aan tegen het recht, waarvan wordt verondersteld dat hij dit zal handhaven? Hoe is zijn visie, vanuit zijn achtergrond, op recht en rechtsgelijkheid voor iedere burger in Nederland? Hoe ervaart hij het beleid dat gevoerd wordt door de overheid van wie hij niet alleen als burger van Nederland maar ook als werknemer zijn verplichtingen heeft?

Om zijn visie hierop in de juiste verhoudingen te kunnen zien, is het voor de lezer van belang om iets over de achtergronden van de schrijver te weten. Hij beschrijft ze als volgt:

„Ik ben geboren in 1942 in een klein dorpje in de Noord-Westhoek van Overijssel, in een wat men noemt kleinburgerlijk gezin. De opvoeding had een christelijke basis, waarvan ik ook nu nog niet ben afgeweken, zij het dat verschillende zaken nu genuanceerder worden bekeken en benaderd. Mijn gevoel voor wat recht en gerechtvaardigd is, heeft hier ongetwijfeld veel mee te maken.

Na zeven jaar lagere school en twee jaar lagere landbouwschool (waarbij ik op mijn 13e jaar al deelnam aan het arbeidsproces) deed ik verdere (levens)kennis op op de L.T.S.-bedrijfsschool Hoogovens. Na twee jaar militaire dienst nog bij verschillende bedrijven gewerkt en daarna — op 23-jarige leeftijd — naar de politie.

In mijn politieloopbaan heb ik door verschillende overplaatsingen (sollicitaties) de mogelijkheid gehad om zeer uiteenlopende indrukken op te doen. Zeven jaar dienst bij zowel een middelgroot als een klein gemeentepolitiekorps, vier jaar bij een landgroep van de Rijkspolitie en acht jaar bij de Rijkspolitie te Water, met de verschillende detacheringen in Amsterdam-Schiphol e.d.

Mijn visie op het recht en de toepassing daarvan in Nederland is uiteraard geen wetenschappelijke mening, ze pretendeert dat ook niet. Het enige wat ik beoog is het weergeven van een eigen visie, om daarmee van me af te schrijven wat deze veertiger dwars zit.”

Hoe krom is recht?

Overpeinzingen van een veertiger, om 'van me af te schrijven wat me dwars zit'

Wat is recht? Ik hoor het mijn docent op de politieschool nog vragen. Hij verwachtte dan van één van zijn leerlingen de prachtige volzin: 'Het recht is een complex van leefregels waarnaar de mens zich enz.'

Ja, het werd ons toenmaals goed geleerd en dat zal ongetwijfeld ook nu nog het geval zijn. Hoewel het nu zeker erg naïef zal klinken, werd alles begrijpelijk gemaakt of zodanig uitgelegd dat er geen brandende vragen overbleven. Hoewel de wetgeving niet uitsluitend zwart (fout)-wit (goed) werd afgeschilderd, kreeg het grijze vlak niet te veel aandacht.

Volgegoten met wetskennis en kennis over de wetgevers werden wij uiteindelijk op de samenleving losgelaten. Daar leerden wij al spoedig dat in de praktijk de zaken dikwijls minder simpel lagen dan ons was geleerd. Hoewel het niet tot onze taak behoorde (en nog niet behoort) ons af te vragen of twee mensen die dezelfde overtreding plegen, allebei even fout zijn geweest, ontkom je daar niet aan. Op dat moment ga je als politieambtenaar al een klein beetje op de stoel van de rechter zitten. Simpel geredeneerd is het de rechter die de straf bepaalt en hebben wij ons daar niet mee te bemoeien.

Laten wij ons beperken tot die rechtsregels waar wij regelmatig mee te maken hebben.

In de eerste plaats de overtredingen die ik 'gedragsregels' zou willen noemen. Zoals de verkeersregels, die noodzakelijk zijn om een chaos in het verkeer te voorkomen. Dat er ter handhaving van deze regels controle wordt uitgeoefend, waarbij iemand bij overtreding een proces-verbaal (bekeuring) kan krijgen, is duidelijk.

In de tweede plaats overtredingen die door de wetgever misdrijven worden genoemd. Een van de belangrijke kenmerken van een misdrijf is dat hierbij sprake is van opzet (willens en wetens), dan wel van een grove mate van schuld.

Een ander belangrijk kenmerk is dat ie-

der een misdrijf als zodanig aanvoelt. Voor de zware misdrijven is dit dan ook totaal niet moeilijk, ik denk hierbij aan doodslag, moord, zware mishandeling, verkrachting enz.

Als ik nu bekijk hoe in Nederland de strafmaat tussen een misdrijf en een overtreding zich verhouden, kom ik tot onthutsende gevolgtrekkingen. Een paar voorbeelden.

Iemand rijdt met zijn auto binnen de bebouwde kom 80 km per uur. Hij wordt daarbij geverbaliseerd en krijgt een boete van f 120,—.

Dezelfde persoon breekt bij iemand in en steelt een videorecorder. Hij wordt gepakt en wordt door de rechter gestraft met een geldboete van f 100,— of met een hogere boete waarbij een proeftijd wordt gesteld.

Dit zijn dagelijks voorkomende zaken, waarbij de verkeersovertreder veel minder kans heeft dat hij onder de geëiste straf uit komt dan degene die ingebroken heeft.

Als nogmaals dezelfde persoon een milieu-overtreding pleegt (door bijvoorbeeld een liter gasolie in het water te laten lopen, heeft hij kans gestraft te worden met f 400,— à f 500,— boete.

Ik tracht hiermee aan te geven dat de verhouding tussen overtreding en straf totaal is zoekgeraakt. Ieder kan hier talloze voorbeelden van opnoemen, in zijn omgeving en vanuit de krant. Alleen spectaculaire zaken worden door de media uitgesponnen, waarbij onze onafhankelijke rechters hopenlijk niet beïnvloed worden. Ik heb daar echter mijn bedenkingen over. Het zijn uiteindelijk ook maar mensen.

Als u tot hertoe de moeite hebt genomen om door te lezen, kan terecht bij u de gedachte opkomen: 'Dit wist ik allemaal al, ik heb nog niets nieuws gelezen, waar wil de schrijver naar toe? De feiten liggen er nu eenmaal en er zal niets anders opzitten dan deze te aanvaarden zoals ze zijn'.

Dit is nu juist hetgeen mij bezighoudt. Ik zou willen dat ons huidige strafstelsel

grondig op de helling werd gezet. Wij moeten af van de ongelijke berechting in Nederland, althans trachten dit zo veel mogelijk te voorkomen.

Om te beginnen zouden wij de zaak van een totaal andere kant moeten benaderen. Ik ben ook niet tegen een zorgvuldige proces-gang. Ik zou echter willen dat de rechtsgang nu eens niet meer van de verdachte uit zou gaan, maar van de benadeelde partij. Want de benadeelde komt tot op heden — zij het dat er langzaam maar zeker een verandering op gang komt — nauwelijks in het stuk voor. Een kleine opmerking terzijde: Ons overbelaste justitiële apparaat heeft dagelijks handen vol werk om recht te spreken. De verhouding tussen het aantal zaken dat ter kennis van de justitie wordt gebracht en het aantal dat daadwerkelijk vervolgd wordt, ligt duidelijk scheef. Als hierover de werkelijke cijfers openbaar gemaakt zouden worden, zouden veel Nederlanders een slapeloze nacht hebben.

De enigen die op dat gebied kennelijk goed geïnformeerd zijn, zijn de beroepscriminelen, vooral zij die zich op het gebied van fraude, narcotica e.d., kunnen laten bijstaan door advocaten die eveneens zeer goed geïnformeerd zijn. Zeer veel zaken (zware misdrijven) worden nooit vervolgd omdat het justitiële apparaat totaal verstopt zit. Het betreft vaak zaken waarvan de bewijskracht met enorm veel moeite en kosten, dikwijls ten koste van andere zaken, verkregen is. Dit is des te pijnlijker voor de samenleving, zeker voor diegenen die het slachtoffer ervan geworden zijn.

Wat de gewenste andere wijze van benaderen betreft, ik stel globaal dat de hoofdstraf (onafhankelijk van alle bijkomende maatregelen) zou moeten zijn: het vergoeden van het leed dat veroorzaakt is, voorzover dat mogelijk is.

Dit kan helaas lang niet in alle gevallen. Het geestelijke en lichamelijke leed kan lang niet altijd vergoed worden. Ik heb dan ook gezegd 'globaal'. Ik denk in de eerste plaats aan alle vermogensdelicten die ter kennis van Justitie worden gebracht (en dat zijn er zeer vele).

Het resultaat zou kunnen zijn dat in de eerst plaats het slachtoffer genoegdoening kan worden geschonken, wat nu zelden het geval is. Ten tweede weet de dader dat het door hem veroorzaakte nadeel voorzover dit mogelijk is in materiële zin vergoed zal moeten worden. Hopelijk gaat hier meer preventie vanuit dan van het huidige straf-(opvoeding)stelsel. Voor wat betreft de overtredingen, zouden de hiervoor opgelegde straffen in een redelijke verhouding moeten staan met het gepleegde feit. Willekeur zal moeten worden weggenomen. Een aanzet hiertoe zou kunnen zijn: mensen uit de politiepraktijk (aan de basis) te laten praten met de leden van de rechterlijke macht. In de meeste gevallen loopt het

overleg over deze zaken over veel te veel schijven. Hier en daar worden gelukkig goede aanzetten gegeven. In mijn ogen kan op deze wijze en binnen een redelijke termijn veel verbeterd worden. Naar mijn mening worden door een groot aantal wijze mensen allerlei maatregelen, wetten, voorschriften en verordeningen bedacht die in juridisch opzicht misschien wel erg doeltreffend lijken, maar die in de praktijk nauwelijks effect sorteren.

Het doel van onze gehele wetgeving is er immers op gericht om onze samenleving leefbaarder te maken, danwel leefbaar te houden. Ik heb nu zeer sterk het gevoel dat de wetgever in vele gevallen zijn doel heeft gemist. Het geheel is zo complex geworden dat het voor alle betrokkenen onoverzichtelijk is geworden en derhalve onwerkbaar. Ieder kan vanuit zijn eigen ervaring, danwel vanuit zijn directe omgeving tal van voorbeelden noemen.

Ik ben er mij van bewust, dat wat in een jarenlange ontwikkeling tot stand is gekomen, niet één-twee-drie teruggedraaid kan worden. Wel zou ik als eerste aanzet willen zien dat de wetgevende en uitvoerende organen de zaken op politiek en leidinggevend niveau beter op elkaar afstemmen. Door mijn werk is mij al te vaak gebleken dat er wetgeving tot stand kwam, waarbij men, als men al de moeite had genomen om advies te vragen aan de mensen die er in de praktijk mee moesten werken, men dit advies voor het overgrote deel of geheel terzijde schoof. Met als dooddoener, dat deze mensen niet juridisch geschoold waren of te weinig inzicht zouden bezitten in de betreffende materie. In de praktijk moet dan gewerkt worden met wetgeving die slecht of moeilijk uitvoerbaar danwel oncontroleerbaar is en die bij de uitvoerende organen slecht wordt geaccepteerd. Men ziet dan dat het beoogde doel niet via de gestelde regels kan worden bereikt.

Waar het mij primair om te doen is, is om de zaak eenvoudiger en doorzichtiger te maken voor de mensen die het aangaat. En dat zijn wij allen. Ik ben er van overtuigd dat er jaarlijks vele tientallen miljoenen belastingguldens verspild worden, hetzij door het verrichten van onderzoeken die totaal overbodig zijn (omdat de gezochte informatie bij wijze van spreken naast de deur is te verkrijgen) danwel doordat één en ander al achterhaald is in de praktijk.

Terug naar het recht en de uitvoering hiervan. Met name de tenuitvoerlegging van straffen in ons land is langzamerhand een onverteerbare zaak geworden. Iemand die een overtreding pleegt en daarbij betrapt wordt, krijgt in veel gevallen een geldboete. Hij kan hier nauwelijks onderuit komen. Dan heeft diegene die tot een vrijheidsstraf wordt veroor-

deeld, omdat hij een misdrijf heeft gepleegd, meer kans. Het zou interessant zijn om te vernemen hoeveel er werkelijk van deze straf wordt ondergaan.

Het effect van deze vrijheidsstraffen is al lang bekend. Een vrij groot percentage valt weer in herhaling. Geleerde mensen hebben al lang vastgesteld dat deze vorm van straf nauwelijks afschrikt. Ook het rechtsgevoel van de benadeelden wordt nauwelijks bevredigd. Vaak hoor je slachtoffers zeggen. 'Wat heb ik er aan dat die de bak in gaat. Ik heb er mijn geld of goed niet mee terug'. Vanuit die visie zijn wij al jaren fout bezig. Niemand is er werkelijk mee gebaat.

Daar staat tegenover dat er jaarlijks vele miljoenen guldens worden uitgegeven om het huidige strafuitvoeringsstelsel in stand te kunnen houden.

Ik kom hier nogmaals op een van mijn uitgangspunten terug: Benader de zaak nu eens vanuit de kant van de benadeelde (slachtoffer). In de eerste plaats zou die er mee gebaat zijn dat in materiële zin getracht moet worden de toegebrachte schade te vergoeden.

Dit doel zou op de volgende wijze kunnen worden bereikt. Laat de dader(s) te allen tijde verplicht worden (uiteeraard wanneer een zaak wettig en overtuigend is bewezen) tot vergoeding van de toegebrachte schade. Vooral schade die niet door enige vorm van verzekering wordt gedekt. Schade die opzettelijk danwel veroorzaakt is door grove schuld of onachtzaamheid. Bij onvermogen zal de dader in principe gehouden moeten worden om de zaak terug te verdienen. Ik denk hierbij aan overheidsprojecten, al dan niet in samenwerking met het bedrijfsleven. Bijv. het aanleggen of onderhouden van kunstwerken, inpoldering, gezondheidszorg. Kortom in die sector(en) die van overheidswege moeten worden uitgevoerd met het belastinggeld. Ik ben er van overtuigd, dat de man of vrouw, jongen of meisje een betere herkansing krijgt om in de maatschappij weer als volwaardig medeburger te kunnen functioneren. Aan de betrokkenen kan dan een redelijk basisloon worden uitbetaald, waarvan hij na aftrek van kosten en onderhoud zijn schuld zal kunnen afbetalen.

Voor de praktische uitvoering van een dergelijk systeem is natuurlijk wel een andere denkwijze en mentaliteitsverandering nodig. Het bouwen van nieuwe huizen van bewaring, gevangenis e.d. lijkt mij in een eeuw van vooruitgang op allerlei gebied een enorme achteruitgang.

Dat was het in grove lijnen wat mij al gedurende een aantal jaren, maar vooral de laatste tijd, in zeer sterke mate heeft beziggehouden. Waarbij ik tot de overtuiging ben gekomen dat wij op dit moment, mogelijk met de beste bedoelingen, niet juist bezig zijn.

Mijn vader was hoofd van de reservepolitie

In *'De kleine blonde dood'* vertelt de schrijver Boudewijn Büch over zichzelf, zijn zoontje, zijn Italiaanse moeder en over zijn vader, een joodse Duitser die is opgevoed in een gezin waarin tucht en orde de boventoon voerde. Hij vlucht in 1937 naar Nederland en komt geestelijk verkreukeld uit de oorlog. In 1948, als de koude oorlog in het westen voor paniek zorgt, treedt de vader toe tot de reservepolitie van zijn woonplaats...

'De kleine blonde dood' biedt een boeiende maar weinig vrolijke inhoud. Het thema is schuld, almaar schuld.

Uitgegeven bij Arbeiderspers.
Prijs f 29,50.
Verkrijgbaar in de boekhandel.

Mijn vader was hoofd, of onderhoofd — daar ben ik nooit achter kunnen komen —, van de Reservepolitie. Een typisch product van de koude oorlog. Mannen konden in deze jongensclub hun roofridderspelletjesmentaliteit alsnog uitleven. Ze mochten marcheren op de parkeerplaats van het politiebureau en op een schietbaan in de duinen oefenen in het pistoolschieten. Ze mochten hun pistool thuis bewaren maar de kogels werden in een brandkast opgeborgen in de kamer van de hoofdcommissaris van het officiële politiekorps.

Als het 's zomers druk was in het dorp werden sommige reservepolitieagenten ingezet bij het regelen van het verkeer. 's Zondags stond mijn vader dan heel vroeg op. Als het ernaar uitzag dat het weer mooi en warm zou worden, trok hij omstreeks zes uur in de ochtend zijn uniform aan en ging op een stoel naast de telefoon zitten. Hij wachtte en hoopte dat ze zouden bellen vanuit het politiebureau: 'Büch, het is razend druk op de strandweg. Het zit helemaal vast voor de Klip. Zou je er even heen willen gaan en orde op zaken stellen?'

Hij vloog naar de schuur, pakte zijn fiets en haastte zich naar de Klip. Ik en mijn broers vonden, als we hem niet weg hadden zien gaan, een briefje op tafel waarin stond dat hij 'door de hoofdcommissaris was bevolen om op de weg naar het strand het verkeer enigszins te reguleren'. Enigszins te reguleren — ik ben die drie woorden nooit meer vergeten nadat hij ze ergens in de jaren vijftig op een blocnotevelletje had geschreven.

Als ik zo'n briefje had gevonden of het telefoongesprek had gehoord, ging ik naar hem kijken. Dat vond hij heerlijk en ik genoot van mijn vader die hele rijen Volkswagens, Chevrolet's en Lloyds in zijn macht had. Uren kon ik naar hem kijken terwijl hij driftig met

een fluitje in de weer was, met zijn hele lijf aanwijzingen gaf en op kordate wijze op automobilisten afstapte die niet precies vóór de witte lijn bleven staan. De eerste keer dat ik hem gadesloeg, kwam ik steeds dichterbij hem toe. Op een gegeven moment stond ik op de rijweg en vergat alles wat er om mij heen gebeurde. Auto's, afgeladen met badgasten, reden bijna over me heen. Hij merkte mij op, zette al het verkeer stop en marcheerde op mij af: 'Jongeman, wil je onmiddellijk op het voetpad plaatsnemen. Als je niet als de wiedeweerga van de weg af gaat, ben ik genoodzaakt je te bekeuren.' Ik keek mijn eigen vader aan en dacht dat hij nog wel wat zou zeggen; zo iets van: 'Dat was een grapje maar ga nou maar gauw op de stoep.' Dat zei hij niet. Hij begon steeds bozer te kijken en ik rende de duinen in. Had hij niet gezien dat ik zijn zoon was? Zou hij 's avonds bij het eten lacherig vertellen over de grap die hij met mij had uitgehaald?

Hij is op de gebeurtenis nooit teruggekomen en het zegt alles over hem. Het was een van de ongelooflijkste voorbeelden van mijn vaders verscheurdeheid. Opgevoed in de lange traditie van Duitse tucht en orde, zouden die tucht en nieuwe orde hem later verjagen. Pas na de oorlog zou hij werkelijk beseffen dat het land waar hij tot 1937 gewoond had, hem eigenlijk met miljoenen anderen nooit had willen hebben. Maar zijn gevoel voor tucht, orde en gezagstrouwheid blééf.

Moeilijk had hij het met Duitse toeristen die al weer heel snel na de oorlog het strand kwamen bekijken dat ze samen met Nederlandse bunkerbouwers hadden volgezet met betonnen muren, tank- en landingsbootversperringen. In elk geval weigerde hij een Duitser in zijn moedertaal aan te spreken. Als ik dan naar hem stond te kijken, zag ik dat hij strakke trekken kreeg in

zijn gezicht. Hij moest lang over een antwoord denken en ik kon zien dat hij het eerst van binnen oefende. Als hij het uitsprak, was hij kortaf en bits. Het wijzen van de weg aan Duitsers was ons, zoals ieder na-oorlogs kind, ten strengste verboden. Als hij zijn uniform aan had, kon ik zien dat hij in gewetensnood kwam. Meestal gaf hij een kort, onbegrijpelijk antwoord of maakte hij met drukke armbewegingen duidelijk dat de Duitser onmiddellijk door moest rijden, dat hij het verkeer vast-zette.

Uit principe bekeurde hij iedere Duitser die maar de geringste verkeers-overtreding maakte. Op een drukke zondag schreef hij met gemak tientallen bekeuringen uit. Indien hij een Duitser niet op een verkeers-overtreding kon betrappen, vond hij meestal wel het ontbreken van rubberen spat-lappen aan de achterkant van een Borgward. Op een snikhete middag, toen hij waarschijnlijk erg veel last had van depressies, zette hij het hele verkeer vast en bekeurde de bestuurders van wel honderd Duitse 'wagens' — hij sprak nimmer over auto's.

's Avonds kwam het hoofd van de reguliere politie bij ons thuis. Deze vroeg of hij even met mijn vader kon spreken. Wij werden de tuin in gestuurd en hoorden — mijn broers en ik lagen natuurlijk met onze oren tegen de vensters — dat mijn vader zo niet door kon gaan, dat hij het hele administratieve apparaat op het politiebureau ontwrichtte en dat hij moest ophouden met het bekeuren van uitsluitend Duitsers.

We rolden de tuin in. Mijn vader had plotseling de tuindeuren geopend en riep ons met een rood hoofd binnen. De politiecommissaris stond verbaasd in zijn zwarte uniform aan tafel. Hij keek ons verlegen aan en mijn vader begon te brullen: 'Zien jullie die man daar? Dat is de commissaris van politie. Mijn baas. Die heeft de hele oorlog op het politiebureau gezeten en ervoor gezorgd dat er nu nog slechts tien joden in het dorp wonen. En weten jullie wat ik van die man daar in dat uniform niet meer mag? Daar mag ik geen Duitsers meer van bekeuren! NSB'ers zal ook wel niet meer mogen maar dat heeft hij nog niet gezegd. Ik zeg jullie dit, jongens, en u ook, hoofdcommissaris: zolang er hier Duitsers rondrijden zonder spatlappen, worden die allemaal bekeurd.'

De hoofdcommissaris was duidelijk in verlegenheid gebracht. Zonder ons te groeten liep hij gebogen langs ons

heen de achtertuin in en verdween door de tuinpoort. Mijn vader glunderde. Hij zei trots: 'Ziezo.' En daarna: 'Boudewijn, hier heb je een rijksdaalder. Ga voor ons allemaal ijs halen bij de cafetaria.'

Het verhaal van het eigenaardige gedrag van mijn vader verspreidde zich door het dorp. Hij kreeg maar weinig medestanders. In het plaatselijke advertentieblaadje werd hij zelfs door een columnist belachelijk gemaakt. Mijn vader stuurde een ingezonden brief die hij in woede geschreven moet hebben. Vele jaren na deze gebeurtenis kwam ik hem tegen in een mapje met jeugdknipsels: hij bevat opvallend veel germanismen, zo niet Duitse woorden. Slechts een paar oudere reserveagenten prezen hem om zijn gedrag. Ze kwamen soms met mijn vader helemaal achter in de tuin praten als hij de heg stond te knippen. Hij werd dan vele malen op zijn schouders geslagen en ik werd geroepen om kleine glaasjes te halen en een fles jenever. Als ik al lang in mijn bed lag, hoorde ik de heren over de oorlog praten en steeds dronkener worden.

Ondanks alles werd hij niet uit het politiekorps gezet. Hoe ze ook in het dorp en bij de reguliere politie over hem dachten, hij was natuurlijk een held geweest, hij zorgde ervoor dat het maandelijkse clubblaadje van de reservepolitie verscheen (hij schreef het zelf helemaal vol) en per slot van rekening was hij kampioen pistoolschieten. In de laatste plaats zorgde hij er gewoon voor dat de reservepolitie marcheerde. Dat laatste was in de letterlijke zin waar.

Eén keer in de week, en als er een nationale feest- of herdenkingsdag aankwam soms wel drie keer, gaf mijn vader exercitieles op de parkeerplaats achter het politiebureau. Vaak ging ik naar hem kijken. Als ik rustig op een muurtje bleef zitten, had hij daar helemaal geen bezwaar tegen. Soms had ik het idee dat hij me een knipoog gaf. Dan werd ik blij van binnen en was apetrots op hem.

Na de gebeurtenis met de hoofdcommissaris en de bekeuringen leek er verzet te ontstaan tegen mijn vader onder de reserveagenten. Vreemd genoeg liet mijn vader zijn ondergeschikten in ganzepas exerceren terwijl heel het dorp van zijn afschuw voor Duitsland en zijn voormalig leger wist. Het was een ander voorbeeld van zijn verscheurdheid.

Een aantal agenten verliet het korps omdat ze niet langer de benen zo hoog wilden opgooien. Mijn vader zei

eens aan tafel tegen mijn moeder: 'Ik mis ze niks. Twee ervan waren in de oorlog nogal fout en die drie anderen hebben geen poot uitgestoken.'

Mijn moeder keek hem bezorgd aan: 'Ik zou maar eens ophouden met dat rare gemarcheer. Daar krijg je de mensen in Nederland niet voor. Straks zit je helemaal zonder agenten.'

'Heb je pas nog gezien hoe het Israëli-sche leger marcheert? Herinner je je dat niet van het bioscoopjournaal?'

'Dat herinner ik mij best maar ze liepen er echt niet bij zoals jij je kerels rond laat stappen.'

'Jij begrijpt er niks van. Als het aan jou lag, liepen mijn kerels er bij als Italiaanse operazangers en voerden ze een ballet op', sprak mijn vader geïrriteerd. 'Je wilt me ook nooit begrijpen', zei mijn moeder terwijl ze een pan naar de keuken bracht.

Aan het einde van de jaren vijftig oefende mijn vader met zijn agenten in de maand april iedere avond op de parkeerplaats. De benen moesten steeds hoger. Aan het einde van de maand zat ik op mijn muurtje naar het gezelschap te kijken dat met de laarzen hakte op de klinkers van de parkeerplaats. 'Hoger die poten, godverdomme hoger die poten', schreeuwde mijn vader terwijl hij op zijn hurken zat en de omhoogflitsende laarzen naarstig bekeek. 'Die laarzen van jou, De Wit, die kunnen nog wel tien centimeter hoger. Hompelberg, strakker die kin. Dikker, doe die pet naar voren. Je hebt geen schaatspetje op, man. Vierkanter marchieren, mannen, strakker, vaster!'

Hij gilde korte, onverstaanbare kreten maar de agenten begrepen ze. Opeens draaiden ze honderdtachtig graden om hun as. Ze leken te vallen maar marcheerden al weer recht en strak vooruit. Totdat — het was bijna donker — een paar agenten opeens stilstonden en andere mannen ertegenop liepen. De agenten die stil waren blijven staan, stapten op mijn vader af die boven op het stoepje stond dat leidde naar de achterdeur van het politiebureau. Ze gingen wijdbeens, met hun armen in de zij, voor hem staan en probeerden zo rustig mogelijk hem iets aan het verstand te brengen. Een lange agent met rood haar dat te veel onder zijn pet vandaan kwam (mijn vader had hem er wel eens over aangesproken) hakkelde met ingehouden woede: 'Zeg Büch, moet je nou eens goed horen. We gaan hier niet langer mee door. Je zoekt het maar uit; als je van ons nazi's wilt ma-

ken, dan zijn wij niet langer thuis. Het lijkt hier godverdomme wel een concentratiekamp. Wij willen ook de Russen tegenhouden, Büch, maar met dat zotte gemarcheer kunnen we ze echt niet tegenhouden. We kappen ermee.'

Mijn vader zei niets. Hij stond ogenschijnlijk kalm, een beetje in de houding, met zijn armen op zijn rug.

'Wie gaat er met ons mee? Kom op, jongens, een biertje drinken en Büch zoekt het maar uit', riepen de opstandelingen. Nog een paar mannen traden uit het gelid. Een van hen liep langs mijn vader en haalde een beetje verontschuldigend zijn schouders op. De rest bleef wat vreemd in het gelid staan. Er waren gaten in gevallen. De opstandelingen sloegen de poort van de parkeerplaats dicht en mijn vader schreeuwde: 'Mannen! Voorwaarts! Marrrrrs! Zijn stem klonk onzeker. Hij liet de mannen nog tien minuten marcheren en toen brulde hij: 'Zo is het wel genoeg voor vanavond. Morgenavond stipt om acht uur gaan we verder.'

De mannen verlieten het politieterrein en ik sprong van het muurtje. Mijn vader liep alleen. Hij ging niet richting huis maar liep naar de polders. Ik rende een stukje totdat ik hem had ingehaald. 'Mag ik even met u meelopen?' vroeg ik.

'Je had al lang in bed moeten liggen', zei hij op een heel aardige toon en voegde daaraan toe: 'Ik ben blij dat ik die slappelingen kwijt ben.' We liepen een half uur door de polders. Aan het eind van de wandeling vloog er laag over ons heen een grote vogel. Bijna zonder geluid. Mijn vader noemde zijn naam. Die ben ik vergeten.

Op Koninginnedag was de jaarlijkse parade voor het gemeentehuis. Uiteraard liep de reservepolitie mee. Mijn broers en ik mochten dan tussen de burgemeester en mijn moeder op het bordes staan. Ook op de dertigste april, vlak na die desertie, was dat het geval. Met een broer was ik al voor dag en dauw bij het gemeentehuis. Grondwerkers zetten vlaggemasten op en de conciërge van het gemeentehuis haalde een dweil over het bordes. Twee straatvegers stonden, geleund op hun bezems, te praten. Mijn broer zei: 'Ze hebben het over Vati.' We luisterden en hoorden: 'Die Büch schijnt geen man meer over te hebben. Er zijn er van de week een stuk of tien weggelopen. Die hadden geen zin meer in dat gedril van Büch. Ik begrijp hem echt niet, hoor, die Büch. Je zou

toch denken dat hij beter wist. Ik hoorde van Admiraal dat hij steeds getikter wordt. Ergens toch wel tragisch.' 'Wat bedoelen ze?' vroeg mijn broer. 'Ik weet het niet', antwoordde ik. Ik wist het echt niet.

Om elf uur was het zover. De stoet werd gevormd achter het rosarium. Een meneer die een jongetje een jaar eerder uit zee van een verdrinkingsdood had gered, stond voorop. Hij droeg de Nederlandse vlag. Daarachter stonden allerlei deputaties, verenigingen, muziekkorpsen, de politie en de reservepolitie opgesteld.

De hoofdcommissaris gaf een bevel. Mijn broertje en ik renden gauw naar het bordes en gingen bij onze moeder staan. 'Ik dacht al, waar blijven jullie', en ze haalde een hand door mijn haar. 'Zo, dat zit weer netjes. Als je praat: heel zachtjes. Heb je me verstaan, Boudewijn?'

'Ja', antwoordde ik zeurderig. Ik zag de vlag aankomen met daarachter de groepen en ploegen. Ernaast en erachter liep bijna de hele bevolking van ons dorp. Ik voelde me trots. Ik was een van de veertig of vijftig mensen die op het bordes mochten staan. Dat kwam omdat mijn vader een belangrijk man was.

Achter de vlag marcheerde de rooms-katholieke drumband Miod ('Musiceren Is Ons Doel'), daarachter sport- en turnvereniging Dol ('Door Oefening Lenig'), de welpen en verkenners van Sint-Franciscus, het politiekorps, de hervormde drumband DuMuToJe ('Door Muziek Tot Jezus') en aan het slot van de optocht liep mijn vader met zijn mannen.

Totdat hij verscheen met zijn korps, was de optocht een dorps zootje. De welpen en verkenners slenterden, Miod liep uit de pas en DuMuToJe speelde vals. De jongens en meisjes van de turnvereniging waren zo gebiologeerd door het gezelschap dat ze uit de rij liepen en bijna tegen de marmeren leeuwen die voor het bordes stonden op botsten.

Mijn vader liep helemaal apart. Hij keek streng schuin omhoog met een verbeterd trek op zijn kaken. Zijn mannen keken dezelfde kant uit — ogenschijnlijk naar het gezelschap op het bordes maar ik wist dat ze nergens naar keken; ze *marcheerden* — en gooiden de benen hoog de lucht in. Op het moment dat mijn vader precies voor het midden van het bordes was aangekomen, gebeurde er iets dat hij nooit eerder had gedaan. Hij slaakte een kreet en zijn korps stond na een stevige stamp op de grond stil. Mijn va-

der gaf weer een schreeuw en het gezelschap keerde zich naar de burgemeester en zijn genodigden. Nog een kreet en toen deden mijn vader en zijn mannen drie keer de rechterarm omhoog en riepen: 'Leve de koningin, leve de koningin, leve de koningin!'. De andere groepen, ploegen en korpsen waren al uit het zicht verdwenen toen mijn vader zijn laatste bevel gaf. De reservepolitie marcheerde weg en op het bordes ontstond enige commotie. Mijn moeder prevelde zenuwachtig: 'Wat heeft hij in godsnaam nu weer gedaan...'. De burgemeester leek kwaad te zijn omdat het 'Leve de koningin' zijn werk was, dat pas later zou plaatsvinden wanneer de drumbands zich voor het bordes opgesteld zouden hebben en nadat het Wilhelmus weerklonken had. Het werd steeds onrustiger. De gemeentesecretaris fluisterde iets in het oor van de burgemeester. We stonden wat achteraf, tussen de mevrouw van de Vereniging van Vrouwelijke Vrijwilligers en de plaatselijke historicus in. Het gemompel bedaarde toen de drumbands terugkwamen en zich opstelden tussen de marmeren leeuwen en het bordes. De reservepolitie posteerde zich aan de beide korte kanten en mijn vader betrad, traditioneel samen met de hoofdcommissaris en nog enkele andere notabelen, de treden naar boven om zich naast de burgemeester op te stellen. Deze stond er wat ongemakkelijk bij en keek mijn vader schichtig aan. Die keek strak voor zich uit. Zijn ogen schitterden.

Het volkslied klonk op. Hoewel mijn moeder hem zo vaak gewaarschuwd had, deed hij het toch weer: mijn vader zong uit volle borst. Hij brulde zelfs twee keer zo hard als anders. Mijn moeder kneep mij in de schouder toen de zin 'Ben ik van Duitsen bloed' eraan kwam. Hoewel men in de jaren waarover ik schrijf, de voorkeur gaf aan de variant 'Ben ik van Dietsen bloed', gooide mijn vader zijn hele volume in de strijd en zijn Duitse accent echode tegen de muur van het gemeentehuis: 'Bien iek van deutschen bloet.' Mijn moeder kreeg een rood hoofd, enkele belangrijke dorpelingen (van wie er een in 1954 uit de gevangenis was ontslagen na gezeten te hebben voor onvaderlands gedrag) keken hem kwaad aan. Mijn vader zag dat allemaal niet. Hij zong door en na afloop van de nationale hymne riep de burgemeester drie keer 'Leve de koningin', maar dat klonk schraal. Heel armoeedig.

Het ganzegestap van mijn vader en

zijn reserveagenten haalde een provinciaal dagblad. Het sprak er schande over. De columnist van het plaatselijke advertentiebladje refereerde aan het Duitse accent van mijn vader tijdens het zingen van het volkslied. Toen ik vier dagen later samen met hem de dodenwake op de Waalsdorpervlakte bezocht, deed hij uiterst eigenaardig.

Een paar weken na deze gebeurtenis verzond hij al zijn onderscheidingen aan de burgemeester, pakte zijn pistool in en stuurde het pakje weg, en had hij zijn ontslag genomen als hoofd of onderhoofd van de reservepolitie. De club oefende onder leiding van een andere chef nog wel eens achter het politiebureau maar moet een zachte dood zijn gestorven. Ze marcheerde nooit meer voor het bordes en mijn vader stak voortaan op Koninginnedag alleen de vlag nog maar uit. Nadat hij de vlag gehesen had, verdween hij op zijn fiets in de duinen en kwam een paar minuten voor de officiële zons- ondergang thuis om de vlag te strijken. Hij vouwde deze netjes op maar borg haar niet op in een la van het dressoir. Hij liet haar liggen op het gangkastje. Hij zei: 'Die hebben we nog op vier en vijf mei nodig.'

Uit het nieuws

Het geld ligt op straat

In november berichtten de Haagse Courant en het Algemeen Dagblad dat de Haagse parketpolitie mensen overuren wilde laten maken. In die tijd wilde de leiding Hagenaars de rekening presenteren voor laakbaar handelen dat door justitie was bestraft. Er moesten in de Hofstad nog zo'n 50.000 geldboetes worden geïnd, ter waarde van een slordige miljoen gulden. De achterstand bij het innen van de boetes was onder meer te wijten aan bezuinigingen op overwerk. De papiervernietiger werd al in gereedheid gebracht om die achterstand in te halen. In de tweede helft van 1986 bleek de leiding van dat RP-district Den Haag hoezeer zij het mes in de uitgaven had gezet: er was geld over. Dus werd besloten alsnog parketwachters 's avonds de straat op te sturen om de contributie bij de wetsovertreders te innen.

28 November. Groepscommandant Porij heeft de standenlijst van de afgelopen maanden voor zich. In augustus haalden zijn mensen 'slechts' een bedrag van tegen de f 50.000 op. In september werd er ca. driekwart ton in ontvangst genomen. In oktober steeg de opbrengst (als gevolg van de versterkte actie 'betalen of zitten') plotseling tot f 120.000. In november scoorden de Haagse parketcollega's ruim f 130.000. Een kwartmiljoen in twee maanden, alleen al in Den Haag.

Groepscommandant Porij: „Het geld ligt op straat. Maar je moet er wel wat voor doen om het in handen te krijgen. Twee parketwachters een avond de straat op kost je dan misschien wel vijf-honderd gulden. Maar ze brengen gemiddeld op zo'n avond wel tweeduizend florijnen mee naar huis.” Kassa voor minister Ruding!

Parketpolitie werkt aan inlopen van achterstand

De parketpolitie in het arrondissement Den Haag is deze maand een actie begonnen om de hoog opgelopen achterstand bij het innen van boetes weg te werken. Tot en met het eind van dit jaar zal, met name in de avonduren, door ploegen van vijf of zes mensen worden gewerkt.

Eind vorige maand had de parketpolitie voor nog circa 1 miljoen gulden (zo'n 50.000 'executies') aan te innen boetes open staan. Volgens de parketpolitie is die achterstand ontstaan door bezuinigingen van het rijk. Ook de wens van de hoofdofficier van justitie om de parketpolitie bij zittingen aanwezig te laten zijn en de inzet bij het vervoer van verdachten speelden een rol.

Nu onlangs meer geld voor de parketpolitie beschikbaar is gekomen kan extra mankracht worden ingezet om de achterstand weg te werken. Aan een van de acties zal worden meegewerkt door een arts van de rijks-politie. Hij kan op die manier een indruk krijgen van de situatie waarin de parketpolitie bij het innen van boetes terechtkomt. De spanningen daarbij lopen vaak hoog op, wat leidt tot veel ziekte-verzuim.

intern

Met medewerking van:
Hay Clabbers, Piet Gorissen, Dick Obbes, Fokko Scholtens, Louis Steens, Stephan Worm e.a.

Eindredactie: Bert Huizing.

INFO

'Opzij-opzij-opzij . . .'

ROERMOND. — Hoewel geen ongevallencijfers beschikbaar zijn om het probleem te verduidelijken, leeft er bij politie, ambulancepersoneel en chauffeurs van brandweerwagens in Maastricht en omstreken sterk de indruk dat het weggebruikend publiek niet weet waar te kijken of wat te doen als haastige hulpverleners met toeters en bellen aandringen om opzij te gaan. Het geluid van de sirene en de plotselinge nadering van een auto met zwaailicht van een hulpdienst brengt menig automobilist danig in verwarring, zo bleek uit de resultaten van een enquête naar ervaringen van chauffeurs van hulpdiensten.

Van de 92 die eraan meewerkten verklaarden er elf de indruk te hebben dat weggebruikers bij hun nadering meteen in paniek geraakten; 23 deelnemers leken de signalen in het geheel niet (of te laat) te herkennen; 16 van hen ontdekten dat automobilisten die de doorgang zouden moeten verlenen in het geheel niet reageerden. In 44 gevallen werd er onvoldoende ruimte gemaakt en

OPZIJ,
OPZIJ. . .

wij moeten er voorbij!

34 keer durfde de andere chauffeur niet door rood te rijden om plaats te maken voor politie, ambulance of brandweer. 21 Bestuurders van een motorvoertuig gingen bij de nadering van een auto van een hulpdienst plotseling op de rem staan en 11 reageerden zodanig dat de weg werd geblokkeerd. Op grote kruisingen met veel verkeersaanbod kwamen de meeste problemen voor. Op 3 november is in het werkgebied de Districtsgezondheidsdienst Maastricht (omvattende de gemeenten Maastricht, Margraten, Eijsden, Meerssen en Valkenburg) een voorlichtingsactie gestart. Die actie werd voorbereid door vertegenwoordigers van de gezondheidsdienst, de brandweer, de politie in de betreffende gemeenten en de verkeersgroep van de RP, justitie en Veilig Verkeer Nederland. De actie omvat o.a. voorlichtingsbijeenkomsten voor de

diverse hulpdiensten, publieksinformatie door middel van de pers, het bij de actie betrekken van taxi- en buschauffeurs en rijshooldhouders. Voorts wordt er een informatiefolder verspreid die door betrokken instanties, in samenwerking met een verzekeringsmaatschappij, is samengesteld. De brochure 'Opzij, opzij, opzij . . . We moeten er voorbij' geeft een opsomming van veelgemaakte fouten, van wat te doen, waaraan extra aandacht moet worden gegeven en wat de automobilist bij confrontatie met een haastige hulpverlener beslist achterwege moet laten.

(LS)

De meldkamer van het nieuwe district Limburg zit 5-hoog. Met uitzicht over bijna 'heel de provincie'.

Meldkamer Limburg in bedrijf

ROERMOND. — Sinds 16 oktober is de meldkamer van het nieuwe district Limburg van de Rijkspolitie in bedrijf. De fusie van de zenuwcentra van de voormalige districten Maastricht en Roermond is aan de Limburgse RP'ers niet onopgemerkt voorbijgegaan. Zo moest er plotseling van ingeburgerde roepnamen worden overgegaan op de nieuwe kreet 'RP-Limburg'. De werkwijzen van de voormalige meldkamers moesten op elkaar worden afgestemd. Er is een dubbel aantal meldingen te verwerken. Dat geeft

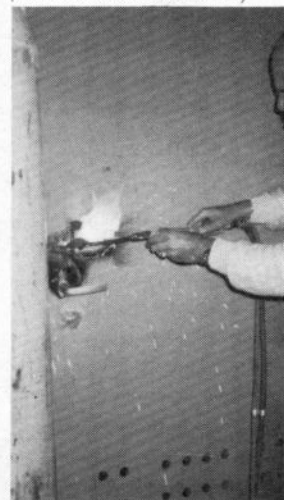
nu nog wel eens aanleiding voor 'in de rij staan'. Vanuit Roermond wordt nu ook contact onderhouden met de politie van Aken (Duitsland) en van Eupen (België). „Er zijn nog wat probleempjes op te lossen”, meldt adjudant Koos Kemp, chef van de meldkamer Limburg. „Een kwestie van tijd. De techniek kan het wel aan.” Op 23 oktober heeft de minister van Justitie de sterkte en de rangindeling van het district Limburg vastgesteld. Het aantal medewerkers is bepaald op 1048. Dat zijn er 32 minder dan het totaal van 1080 personeelsleden die tot 12 december '85 bij de districten Maastricht (486) en Roermond (594) werkten.

(HC)

Sterke arm helpt bij uitbraak

ROERMOND. — Het is al weer even geleden dat de Rijkspolitie van een gemeente in het Limburgse de plaatselijke smid te hulp moest roepen om een arrestant te helpen uitbreken. De sleutel van de celdeur was in het slot afgebroken. Deze politiecel was kennelijk van een dusdanige kwaliteit dat een andere mogelijkheid om — anders dan via de celdeur-opening — naar buiten te gaan wel kon worden vergeeten. Er kwam een snijbrandder, een koevoet en enig politiegeweld aan te pas om de arrestant, die achter de celdeur benauwde momenten moest doormaken, weer 'vrij' te krijgen . . . (HC)

(Foto's: Fotodienst AVD)

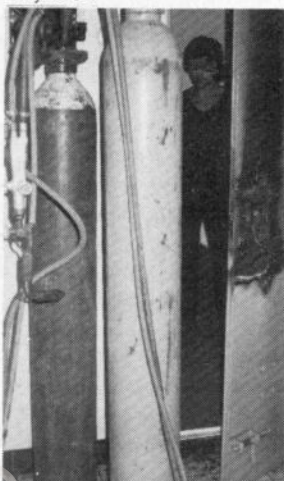

Vlammetje.

Koevoet.

'Vrijheid'.

Varken, zonder verlichting, op rijbaan

In de nacht van zondag op maandag 11 augustus omstreeks 01.30 uur werd er door de politie op de Provinciale weg Assen - Pijlebrug ter hoogte van de Twee Provinciënweg een varken staande gehouden. Zij verplaatste zich, zonder dat zij de vereiste verlichting voerde. Bij verhoor bleek, dat het varken afkomstig was van een boer uit Hoogersmilde. Bij informatie bleek, dat het varken ruzie had gehad met zijn huisgenoten waarbij zijn bril werd afgestoten. Het varken was toen het spoor bijster geraakt en op de rijbaan terecht gekomen.

Vlees op de bon

ASSEN. — Brief uit Smilde: „Ingesloten treft u een knipsel aan, afkomstig uit de Smildeger Neiskrant die in Smilde verschijnt. De krant meldt dat de RP daar op een nacht een onverlicht varken staande hield . . .” Als amateur-tekenaar (niet-RP'er) heb ik mij dit voorval voorgesteld als in bijgaande tekening is te zien.

Automobilist stond dit jaar bijna 25.000 kilometer stil

DRIEBERGEN. — In het — bijna — voorbije jaar heeft het vijftal dat de Politieverkeerscentrale bij de AVD in Driebergen bemant, per normale werkdag zo'n twintig maal de microfoon gepakt om chaufferend Nederland melding te doen van gemiddeld zestig kilometer file. De kilometers stilstand van dit jaar bij elkaar geteld komen Rob van Rees en zijn mensen uit op een aantal dat zeker hoger zal liggen dan de 23.000 kilometers asfalt die vorig jaar door studio Driebergen werden omgeroepen.

De plotselinge toeneming van het verkeersaanbod (8 tot 10%) is op het berichten-centrum van de verkeersdienst te merken. Files die vrijwel waren vergeten, zoals die op de A12 vanaf het Gouwe-aquaduct richting Zoetermeer, op de A4 ter hoogte van Zoeterwoude en die op de A44 ter hoogte van Wassenaar, — ze zijn er weer. Rondom Utrecht lijken (sinds de opening van de A27) de knelpunten tot het verleden te behoren. Maar de toppers Velsertunnel, Gaaspedammerweg, Brienenoordbrug, zijn er nog.

Waarom eigenlijk?

Wat heeft het eigenlijk nog voor zin om die te blijven omroepen? Iedere geroutineerde automobilist weet toch waar en wanneer hij de opstoppen kan verwachten.

Van Rees: „Maar er wordt wel gebeld als we niet op tijd zijn met de melding. Als we de file niet hebben gemeld, gaat de chauffeur ervan uit dat er onderweg geen problemen zijn te verwachten. De zakenman waagt het er op, maar ziet wel zijn afspraak de mist ingaan.” De meldingen van de files worden aangeleverd door o.a. de AVD'ers die onderweg zijn en door andere collega's van Gemeente- en

Rijkspolitie. Ook de automobilist met een autotelefoon aan boord en toevallige toeschouwers weten het berichtencentrum van de AVD te vinden om verkeersproblemen door te geven. Vaak wordt dan aan een politiepatrouille gevraagd even te gaan kijken of de melding juist is en hoever de zaak stilstaat. In de buurt van de Velsertunnel echter woont een informant op wiens gegevens men in Driebergen wel wil varen. De melder aanschouwt dagelijks de bewegende beelden op de snelweg vanuit het venster van zijn woning. Hij heeft inmiddels wel een vermoeden van wat er in Driebergen van hem aan informatie verwacht wordt...

Hij kan dat controleren aan de hand van de berichten die hij even later via Radio 1, 2 of 3 kan beluisteren.

Liever op Radio 3

De fileberichten worden de luisteraar toevertrouwd door de nieuwslezers dan wel door het team van de Politieverkeerscentrale. Nestor en waarnemend hoofd van de

AVD-radiowinkel is Rob van Rees. Hij wordt bijgestaan door Lucia Meering, Jan Dellebeeke, Theo Gerritsen en Jelles Bode. 's Morgens om 7 uur gaat de winkel voor de eerste verkeersspits open.

Als de avondspits is weggevoerd, verdwijnt 'Driebergen' weer uit de ether.

Over de contacten die de Politieverkeerscentrale met de diverse omroepen heeft, is Van Rees over het algemeen wel te spreken. „Een nogal zakelijk contact. Van de omroepers krijgen wij op Radio 1, de informatieve zender, de ruimte om onze berichtjes door te geven. Maar die zender heeft minder luisteraars dan bijvoorbeeld Radio 2. Bovendien is het in de auto wel eens tobben met de ontvangst van Radio 1. Wij kunnen ook rechtstreeks in het programma van Radio 2 komen, als de omroep die dan uitzendt dat noodzakelijk acht. De meeste zendgemachtigden hebben er geen probleem mee. Er is een presentator van de TROS die liever zelf de meldingen voorleest, nou dat kan ook. Maar er zit geen lijn in. De automobilist weet niet via welk station en wanneer hij de meest actuele informatie over de situatie op de wegen kan ontvangen. De programmamakers bij de diverse omroepen lijken aan dat punt

ook niet de eerste prioriteit te geven. Zelf zou ik liever vast op Radio 3 zitten. Ik heb de indruk daar de meeste weggebruikers te kunnen bedienen.”

Wegwerkzaamheden

Aan de directe samenwerking met de Duitse verkeerspolitie (waarbij over en weer personeel werd uitgeleend om Nederlanders in Duitsland of om Duitse toeristen in Nederland met verkeersinformatie van dienst te zijn) is een eind gekomen. De Duitse verkeersinformatie is voor Nederlanders over het algemeen goed te volgen. Nederlandse verkeersactualiteiten kunnen via de Duitse omroep worden verspreid; de zenders zijn tot ver in ons land te beluisteren. Aan de waarde van de verkeersinformatie is in de loop van de jaren een element toegevoegd. Dat betreft de Dienst Verkeerskunde van Rijkswaterstaat, die bij het plannen van wegwerkzaamheden rekening kan houden met de dagelijkse gang van zaken op de Nederlandse autosnelwegen. Door bijvoorbeeld reparaties aan wegen of kunstwerken 's nachts te laten uitvoeren of op hoogtijdagen bij uitstek achterwege te laten.

(AH)

A12 Arnhem-Utrecht, tussen Driebergen en Bunnik een file van ...

22 nieuwe technisch-controleurs bij RP

APELDOORN. — Op 28 november 1986 zijn in Apeldoorn de laatste zeven van in totaal tweeëntwintig nieuwe technisch-controleurs beëdigd. De nieuwe collega's deden die halfjaar hun intrede bij de RP na een opleiding van ca. 9 maanden. De scholing voor opsporingsambtenaar (met beperkte opsporingsbevoegdheid) ge-

beurde op het Centraal Instituut voor Opleiding en Vorming; de nog ontbrekende technische bekwaamheden werden hen op de Verkeersschool van het Korps bijgebracht.

(AH)

(Foto's: Verkeersschool RP)

Staand v.l.n.r.: R.C. de Ridder (AVD), J. Bollaart (Verkeersgroep Dordrecht), T.B. Vermeulen (AVD), J.J. Roseboom (AVD), O. Klok (Verkeersgroep Assen), K.Th. Schilder (docent Verkeersschool), M.H. Jansen (AVD), W.G. Janssen (docent/klasseleider Verkeersschool).

Staand v.l.n.r.: Th.C.H.M. Meert (Verkeersgroep Eindhoven), J.A.M. Spijkers (Verkeersgroep Roermond), Th. Bordewijk (docent Verkeersschool), R.Th.M. Huijsmans (Verkeersgroep Den Bosch), G. Kolthof en N. Wouters (Verkeersgroep Nijmegen), J. Tjassing (AVD), H.J. Dop (Verkeersgroep Amsterdam); Knielend: G.A. van Laere (docent), F. Lang (Verkeersgroep Amsterdam), C.J. Nuyten (AVD), W.G. Janssen (docent/klasseleider Verkeersschool), W.M. Baan Hofman (AVD), H. Hoffland (Verkeersgroep Utrecht), W.R. Detz (Verkeersgroep Amsterdam), W.A.C. van Ginkel (AVD), P.W. Biemans (Verkeersgroep Eindhoven).

WOUT

Ombudsman heeft klachten

DEN HAAG. — „De adviserende rol van de commissies die de korpsbeheerders moeten instellen om klachten over politieoptreden te behandelen is gering. Hun onafhankelijke positie is niet gewaarborgd. De bevoegdheden zijn zeer beperkt. Het advies van de commissie is bovendien niet bindend. De nieuwe klachtenregeling schiet in opzet tekort en leidt niet tot een objectieve, uniforme en begrijpelijke klachtenbehandeling”, aldus dr J.F. Rang in een reactie op het ontwerp van de nieuwe politiekklachtenregeling van de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie.

Wijzigingen

De Nationale Ombudsman wil dat de klachtencommissies een veel gewichtiger inbreng en een veel zelfstandiger positie krijgen met eigen onderzoeksbevoegdheden. Mochten de 'politieministers' bij hun opzet voor een klachtenregeling blijven, dan wil dr Rang daarin een groot aantal wijzigingen aangebracht zien. Zoals de voorlichting daarover, die geregeld moet worden. De commissies dienen anders ('beter') te zijn samengesteld dan is voorgesteld. Het recht van de klager en van de betrokken ambtenaar om standpunten toe te lichten, het recht op wederhoor en om van alle bevindingen kennis te nemen, moeten bepaald worden. In tegenstelling met het voorstel van de bewindslieden moeten klager en ambtenaar tegelijk met het oordeel van de burgemeester of de minister van Justitie, respectievelijk korpsbeheerders van GP of RP, direct kennis kunnen nemen van het advies van de commissie. Klager zou bovendien gewezen moeten worden op de mogelijkheid om bij de Nationale Ombudsman een klacht in te dienen. Beslissingen zouden — onder voorbehoud van waarborgen van privacy — ter inzage moeten zijn. Er moeten minimum-eisen worden vast-

gesteld waaraan het (tenminste eenmaal per jaar te publiceren) verslag moet voldoen.

Onafhankelijke behandeling

De Ombudsman wijst de suggestie om de voorgestelde regeling als een wettelijk administratiefrechtelijke voorziening te beschouwen, af. Deze bepaling zou het voor hem tijdelijk onmogelijk maken klachten over politieoptreden te onderzoeken. Hij bestrijdt de opvatting van de ministers dat als de klacht door de minister of door de burgemeester is behandeld, hij (de ombudsman) dezelfde klacht niet nog eens in behandeling zal behoeven te nemen. „Dat ligt alleen voor de hand als de klager gelijk heeft gekregen...”

Hij stelt dat van de regeling alleen betrokkenen gebruik zullen kunnen maken. De klacht is die van een burger tegen een aan te wijzen politieambtenaar. Bij de ombudsman kan iedereen over 'de politie' klagen. Hij vindt dat het daarom ook mogelijk moet blijven klachten bij beide instanties in te dienen. Voorts meent hij dat de bij de beoordeling gehanteerde criteria door de korpsbeheerder verschillen van die van de Ombudsman. De burgemeester en de minister van Justitie zullen het optreden toetsen aan bestaande regels. De Ombudsman beoordeelt aan de hand van eisen van behoorlijkheid. Een reden temeer om klagers de toegang tot de ombudsman niet te ontfangen, vindt dr Rang.

Initiatieven

De Nationale Ombudsman vindt dat er een uniforme en 'uitputtend regelende' procedure moet komen. Of de situatie te laten zoals die is. „De politiekorpsen hebben thans alle ruimte om zelf initiatieven te ontplooiën om tot een voor de burger aanvaardbare en vertrouwenwekkende klachtenbehandeling te komen. Op die manier kunnen binnen de eigen organisatie de problemen worden opgelost.” (AH)

Korten Klein —

RPm signaleert in dit rubriekje wat er in de pers over de politie wordt geschreven. Voor de juistheid van de inhoud blijven de genoemde media verantwoordelijk.

● Met het **Alcohol Verkeersproject** in Drenthe zijn gunstige resultaten geboekt. Vanaf januari 1985 is het voor bestuurders die onder invloed van 1,3 promille of bij herhaling hebben gereden deel te nemen aan een voorlichtingsprogramma. Die maatregel komt dan in de plaats van (een deel) van de straf of (een deel van) de ontszegging om te mogen rijden. Aan de cursus die door de deelnemers als 'sterk confronterend' werd beschouwd, namen tot september van dit jaar 240 bestuurders deel. (Voorl. Min. van Justitie)

● De **Anne Frankstichting** heeft een **cursusprogramma voor minderheden opgezet**, bestemd voor docenten, functionarissen voor werving en selectie en voorlichters van de gemeentepolitie. Kernthema's zijn o.a. het leren reageren op discriminatie in de groep, het geven van inzicht in culturele achtergronden van de meeste in ons land voorkomende allochtone groepen en het begeleiden van allochtone adspiranten. (Voorlichtingsdienst)

● Het **bestrijden van heling** zal in de politioopleiding meer aandacht krijgen, heeft de minister van Justitie in de Tweede Kamer gezegd. (Tel.)

● De **Deventer politie** heeft de **verstrekking van initialen** van slachtoffers van inbraken en geweldsdelicten aan de pers **beperkt**. Ze verhogen de herkenbaarheid en verminderen de bereidheid om

aangifte te doen, meent hoofdinspecteur R.W. van Soest. (De Journalist)

● Op het vliegveld **Kastrup** bij **Kopenhagen** wordt de **bagage** van de **luchtreiziger** sinds enige tijd **tweemaal gecontroleerd**. Daarvoor zijn er op de Deense luchthaven 275 veiligheidsfunctionarissen, dat is een kwart van het totale personeelsbestand. Alle vliegtuigen worden voor vertrek onderzocht met explosievenhonden. (Deens Verkeersbureau)

● De **politie** heeft dit jaar nog **f 6 miljoen gekregen** om de samenwerking van de politie te stimuleren. Het geld werd vooral gestoken in technische versterking van de recherchebijstandsteams en in automatisering van de bedrijfsvoering. In de regio Eindhoven al een regionale meldkamer worden opgezet. Er zullen coördinatoren worden aangetrokken om de samenwerking te begeleiden. (Trouw)

● De **Koninklijke Marechaussee** gaat **kortverband-vrijwilligers** werven voor **paleisbewaking**. Na een opleiding van vier maanden worden ze in hun 4-jarig dienstverband alleen voor dat werk ingezet. Hiermee moet een eind komen aan het probleem dat beroeps-marechaussees keer op keer worden teruggeroepen voor het vervullen van wachtdiensten. (Volkskrant)

(Foto's: RP-museum en Harro Meijnen/Voorl. Al)

'Sensationele verschijning'

Het nieuws dat o.a. een 'sensationele verschijning' op de Nederlandse wegen te zien zou zijn, was voor de redactie van het Korpsblad Rijkspolitie 'van een dermate groot belang' dat zij het verantwoord achtte al in het allereerste nummer van het periodiek (sept. 1959) enkele andere rubrieken ervoor te laten vervallen. „Het publiek reageert gunstig op de nieuwe verschijning in het verkeer. Men stopt, vraagt om hulp en raad en men ziet in deze moderne verkeerspatrouille een vriend en helper. En zo moet het ook zijn: de politie, in dienst van de gemeenschap", meldde adjudant D.F. van den Berg uit Apeldoorn na 10.000 TPW-kilometers. Hij stelt vast dat de verkeersgroepen zich slechts gelukkig kunnen prijzen dat er uiteindelijk rolend materieel ter beschikking is, waarmee 'men wat kan doen'. En niet alleen zij, ook andere RP'ers die bij nacht en ontij naar de brokstukken na een

verkeersongeval zijn geroepen zullen baat bij het nieuwe hulpmiddel hebben. Bijna lyrisch verhaalt Van den Berg van 'die bitter koude decembermorgen'. „De ijzige wind sneed onbarmhartig door de kleding van de assistentie verlenende politie-ambtenaren. De ijskoude regen striemde de gezichten en de handen van hen die ambtshalve ter plaatse aanwezig waren. Totdat de TPW in korte tijd verscheen (...). Dan is het de moeite waard om in een verwarmde wagen, heerlijk droog op een stoel aan een tafel te zitten voor het maken van de noodzakelijke notities. Dan is het gefluit van de snijdende wind en van de spetterende regen buiten tegen de auto, plotseling gezellig ...". Er is in de loop van de 27 jaar dat de TPW — in de uitvoering van een Citroën HIJ — over 's rijks wegen rolde, niet slechts lovend en prijzend over het vervoermiddel gesproken. Toen men een beetje aan het hulpmiddel ging wennen ontdekte men dat het onder het rijden in de auto nogal lawaaiig toe ging. En dat de hoeveelheid

1962. Koningin Juliana toont belangstelling voor het interieur van de TPW. Rechts: de toenmalige kapitein Vogel.

decibellen in geen verhouding stond met de maximale snelheid die met de wagen te behalen viel ...

Laatste

Op 20 november 1986 is de laatste Technische Patrouillewagen van het model dat sinds 1959 in het verkeer viel waar te nemen 'uit de vaart genomen' en onder de overkapping voor het RP-museum op het terrein van 'de Weijert' in Apeldoorn bijgezet. Het Korps heeft inmiddels 180 van deze auto's versleten. De mensen van de verkeersgroepen van de Rijkspolitie hebben er een afstand van 350 maal rond de aarde in afgelegd.

De Citroën HIJ is geweken voor de Mercedes 307 (grote TPW) en de Mercedes 300 (kleine TPW). Wat nog herinnert aan de 'patateskraam' zijn de opvallende oranje chevrons waarmee veel van de surveillanceauto's van de Rijkspolitie thans zijn uitgevoerd.

Kasten en laden

Het fenomeen TPW werd in 1959 ingevoerd bij gelegenheid van een ingrijpende reorganisatie van de verkeersgroepen. Dit als gevolg van de dan toegenomen verkeersdichtheid. Stimulator van deze reorganisatie was majoor W.H. van Ballegooijen en de Jong, destijds hoofd

1959. Unieke verschijningen.

RP-Meerssen in het nieuw

ROERMOND. — „Als bijzondere calamiteiten plaatsvinden, een oefening moet worden gehouden of als er een grote overval is gebeurd, dan is de situatie bij een landgroep van de Rijkspolitie, zoals die van Meerssen, onmiddellijk nijpend. Het personeel dat zich met zo'n project moet bezighouden wordt onttrokken aan normale diensten. Er worden geen vervangers ter beschikking gesteld. Als de burger dan

een beroep op haar politie doet, moet er vaak 'nee' worden verkocht. Zulke bijzondere situaties zijn schering en inslag."

Begin september betrok de groep Meerssen van de Rijkspolitie een nieuw bureau in de Pastoor N. Creftenstraat 19. De officiële ingebruikneming van het pand bood burgemeester drs J.H.H. Mans de gelegenheid zijn zorg over het functioneren van de politie in zijn gemeente uit te spreken. „Wij lijken niet bereid te zijn echt voldoende middelen voor de politie ter beschikking te stellen. De politie is bovendien

1986. Museumstuk, aangevoerd door de bemanning van de laatste TPW-Citroën. Theo Gerrits (r), hoofd technische afdeling en Frans Raats, techn. controleur verkeersgroep Breda.

van het Bureau Verkeerszaken van de Algemene Inspectie. De reorganisatie zou tot gevolg hebben dat het aantal mensen dat bij de verkeersgroepen tewerkgesteld zou worden, zou toenemen van 500 naar 1000. In het westen van het land zou de versterking het grootst zijn.

Uitvoerder van het plan om de TPW naar de eisen van de verkeerspraktijk van die dagen in te richten was opperwachtmeester J. de Groot van de verkeersgroep van het toenmalige district Doetinchem. Hij maakte ook de tekeningen voor de kasten en de laden waarin de inventaris van het 'rijdend postbureau annex garage' rammelvrij opgeborgen kon worden. De laatste TPW-Citroën

komt uit het district Breda van de Rijkspolitie. Nadat ook daar de technische afdeling van de verkeersgroep nieuwe TPW's kon afhalen, is de laatste 'oldtimer' naar Zutphen gereden. In de jeugdgevangenis heeft de wagen een heel grote beurt gekregen.

(AH)

Het RP-museum is gevestigd op 'De Weijert' te Apeldoorn.
Geopend dagelijks van 12.30 tot 14.00 uur en na afspraak,
telefoon 055-330903.

niet ontkomen aan de ellendige bureaucratisering." Kolonel Schaafsma, commandant van het district Limburg van de Rijkspolitie viel de burgemeester bij, door de constateren dat tijdens de kabinetsformatie de ongezonde financiële situatie van het korps Rijkspolitie niet voldoende is onderkend. Burgemeester Mans vroeg zich af wanneer het moment zou zijn aangebroken dat de burgemeester zal moeten zeggen dat hij zijn verant-

woordelijkheid over openbare orde en veiligheid niet of nauwelijks meer kan dragen. De burgemeester en de districtscommandant verrichtten de opening door nog eenmaal door de voorgevel van het historische pand aan de Beekstraat te gaan. Een papieren voorgevel weliswaar, waarop de voorkant van het monumentale gebouw stond getekend.

(LS)

Kolonel Bergsma in nieuwe functie

VOORBURG. — De commandant van het district Assen van de Rijkspolitie, kolonel L.P. Bergsma (58), heeft van de minister van Justitie en van de Algemeen Inspecteur van het korps Rijkspolitie het verzoek gekregen om op landelijk niveau bijzondere opdrachten te gaan vervullen in het kader van de Samenleving en Criminaliteit. Aldus een persbericht van de afdeling voorlichting van de AI heeft laten uitgaan.

Omdat deze werkzaamheden zich niet effectief laten combineren met zijn functie van districtscommandant heeft — zo luidt het bericht — kolonel Bergsma er, na overleg met de Commissaris van de Koningin in de provincie Drenthe en de Procureur-Generaal te Leeuwarden, de

Kolonel L.P. Bergsma deze zomer bij prijsuitreiking voetbaltoernooi verkeersgroepen.

voorkeur gegeven om in het belang van het district ruimte te maken voor zijn opvolger. Derhalve heeft de heer Bergsma verzocht om met ingang van 1 april a.s. te worden ontheven van het districtscommando. In afwachting van de benoeming van een nieuwe DC zal kolonel J.E. de Wijs, commandant van het district Zwolle met de waarneming van het districtscommando in Assen worden belast.

Mevrouw De Kraker reikt de wisselprijs uit aan de captain van het winnende schietteam.

'Kol. W.A. de Kraker-Trofee' naar Duitsland

(Foto's: Hey Clabbers)

HORN. — De COME-schietwedstrijd om de 'Kol. W.A. de Kraker-trofee' is dit jaar gewonnen door het Duitse politieteam van S.E.K. Essen. Daarmee verhuist de wissel-trofee van Helsinki naar Essen.

De wedstrijd die zich mag verheugen in een jaarlijks toenemende belangstelling, is uitgegroeid tot een 'klas-sieker' onder de politieschietwedstrijden. Aan het 7e tref-fen (op 13 en 14 november op de regionale politieschiet-baan in Helmond) namen 358 mensen in 78 teams deel. In 1985 meldden zich 58 ploegen.

Leden van GP en RP, van marechaussee, mariniers en luchthavenpolitie vormden het binnenlandse deel-nemersveld. Uit het buiten-land namen teams deel van de Duitse politie uit Ham-burg, Essen, Aken en van de Bundesgrenzschutz. België was vertegenwoordigd met schutters van de rijkswacht en van de gemeentepolitie van Antwerpen, Genk, Gent en St. Pieterswoluwe. Ook de winnaars van het vorig jaar uit Helsinki (Finland) waren present.

De wedstrijd bestond uit het

schieten van het Nederland-se politieparcours. Voor iede-re deelnemer waren 50 pa-tronen beschikbaar die in ne-gen schiethoudingen binnen zes minuten moesten worden verschoten. De resultaten werden door een computer verwerkt. Binnen een uur na de wedstrijd konden de prij-zen al worden uitgereikt. Mevrouw De Kraker, wedu-we van de vorig jaar bij een verkeersongeval om het le-

Een eerste prijs voor de beste Nederlandse schutter onder de dames: J. Nijskens (links). Rechts majoor C.R. de Visser van de COME.

Pieter van Linder NPSB-kampioen halve marathon bij veteranen

ASSEN. — RP-collega Pieter J.M. van Linder van de RSOV Den Bosch is op 26 september in Rolde — met een tijd van 1.18.26 uur — NPSB-kampioen van de categorie veteranen I op de halve marathon geworden. Op de tweede plaats eindigde H. van de Winkel van de gemeentepolitie van Amster-dam (1.19.15). De derde plaats was voor de RP'er Jaap Wind van de Sv RAP

Apeldoorn (1.21.10).

In de totaaluitslag bij de hal-ve marathon scoorde senior D. Scholing van de RPS Drenthe een derde plaats met een tijd van 1.17.35.

Veteraan Linder nam de zes-de positie in.

Op de hele marathon behaal-de de Drentse RP'er B. van der Veen de derde plaats in de eindrangschikking met een tijd van 2.53.36 uur.

(DO)

Spanning vóór de wed-strijden. Een Haagse RP-ster met mascotte (Good Luck) in de aanslag.

ven gekomen kolonel W.A. de Kraker, reikte de wissel-trofee uit (het zilveren pistool) die naar de oud-directeur van de COME genoemd is.

Uitslagen

Winnaar van de 'Kol. W.A. de Kraker-trofee' werd S.E.K. Essen (BRD) met 970 (van de 1000 te behalen) punten. De eerste prijs voor het beste Nederlandse team ging naar de Rijkspolitie van het district Den Haag, dat 945 punten behaalde.

De eerste prijs voor dames-teams was eveneens voor het RP-district Den Haag: 858 punten.

De beste buitenlandse schut-ter was K. Völker van M.E.K. Hamburg (BRD). Hij schoot 249 van het maximum van 250 punten bijeen. Beste Nederlandse pistool-ridder werd G. Oldenbeuving van de RP uit het district Den Haag (245 punten).

De eerste prijs bij de dames ging naar J. Nijskens van de RP in het district Limburg: 231 punten.

(HC)

Zware zaak

't Was nog in de tijd dat de nachtdienst tot drie uur duurde. Na die tijd had de misdaad vrij spel. Tot een uur of acht. Dan kwam de eerste wachtmeester op het bureau voor de dagdienst. Die begon dan koffie te zetten voor de collega die om negen uur verwacht werd. Voor het overige was het dan wachten op de dingen die zouden komen. Zeker op zondagochtend was dat het geval. Met een verschil. Hij hoefde alleen maar koffie voor zichzelf te zetten. De collega zou pas na de middag komen opdagen. Die bleef dan 's avonds een paar uur langer. Was er toch de hele dag politie.

Zo ging dat ongeveer een jaar of tien geleden. Als je in het weekend dienst had werd er meestal op een uurtje niet gekeken. Niet bij de koffie en niet aan het einde van de dienst. Het was ook nog de tijd van de t.w. Was er iets aan de hand dan belde de meldkamer. De telefoonwacht belde een collega die had laten weten voor een karweitje beschikbaar te zijn en samen ging je dan op pad.

Het gebeurde dan ook nog wel eens dat je 's nachts uit het bed werd gehaald, na drieën. Zo ook op die onvergetelijke, vroege zaterdagochtend. Ik was jong, wilde toen ook al wat en verdiende toen een knap salaris. Maar ik

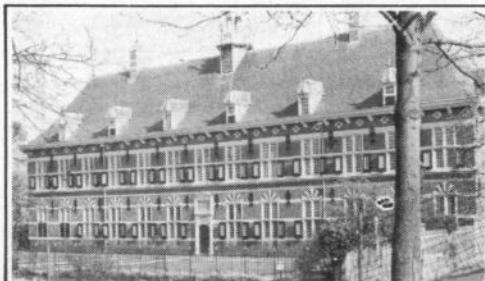
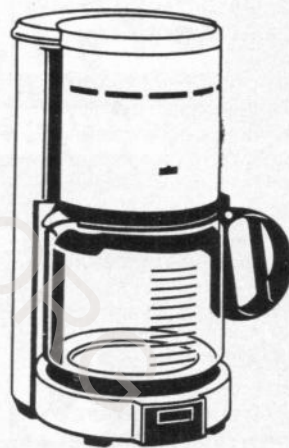
had t.w. en was dus beschikbaar. Het stadje waar ik mijn eerste stappen op het politiepad zette was nog niet echt door de misdaad ontdekt. Die nacht kwam daar verandering in. Er was ingebroken bij de plaatselijke fotohandelaar waar je je fotorolletjes goedkoop kon laten ontwikkelen.

Een beetje nerveus trok ik mijn uniform aan, pakte mijn pistool uit de kast en liep naar het postbureau. Ik woonde er in een dienstwoning naast. Enigszins amechtig (zenuwen?) kwam ik op de plaats van het delict aan. Een collega had net ervoor een Italiaan de klap van zijn leven bezorgd. Eigenlijk was het meer een toevalstreffer geweest. De Italiaan was met een zak met gestolen spullen de donkere steeg aan de ene kant ingelopen. Mijn collega kwam toevallig van de andere kant en was sterker. Maar goed, we hadden in elk geval een boef gevangen. Al snel ontdekten we dat er nog een andere in de buurt moest zijn. Boef 1 werd geboeid achter in de politieauto gezet. Gedrielijk gingen we op zoek naar nummer 2. Op onze tocht zagen we dat bij een dealer van een Italiaans(!) automerk ook was ingebroken. We besloten dat verder zoeken geen zin had. Vervolgens deden we wat van goed opgeleide politiemensen verwacht mocht worden.

We lieten een speurhond komen, stelden spullen veilig die onderzocht moesten worden en zetten de Italiaan in het hok. Natuurlijk waarschuwden we meteen de opper. Eigenlijk waren we apetrots op onszelf. Werd er een keer ingebroken, grepen we toch maar mooi even een dader. Er moest bovendien nog veel onderzocht worden, vonden we, want er was per slot van rekening nog steeds een dader aan de haal. En een rechercheonderzoek, dát was voor een jong politieman eigenlijk het mooiste wat je kon meemaken.

De opper zei dat ik eerst nog maar eens aan paar uurtjes moest gaan slapen. Er moest immers nog veel gebeuren. Daar had hij onze hulp weer bij nodig. Ik was het helemaal met hem eens. Ik zag mezelf al als jongste lid van het rechteam, want zoiets zou er zeker moeten komen. Van slapen kwam niet veel. Een paar uurtjes later was ik weer present. Het rechteam was er al. Nu kon het echte werk pas goed beginnen. Maar een rechteam drinkt koffie. Heel veel soms. Zeker als het om een zware zaak gaat. Het was een zware zaak; ik heb heel wat koffie gezet...

door Cees van Dijk

gevestigd in het voormalig Koninklijk Weeshuis te Buren (Gld.)

MUSEUM der Koninklijke Marechaussee

Een bezoek aan dit museum geeft u inzicht in de geschiedenis van dit Wapen, het voormalig korps Politietroepen, de voormalige Rijks- en Gemeenteveldwacht, de vooroorlogse Gemeentepolitie en de huidige Rijks- en Gemeentepolitie.

Open: 1 mei - 1 oktober van dinsdag t/m vrijdag 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, zaterdag, zon- en feestdagen van 13.30-17.00 uur. Maandag gesloten. Het museum is in de wintermaanden open voor groepsbezoek van maandag t/m vrijdag van 10.00-12.00 en 13.30-16.00 uur, uitgezonderd feestdagen. Rondleiding voor groepen op aanvraag. Weeshuiswal 9, Buren (Gld.). Telefoon 03447-1256.

Gekwetst? (1)

In het oktobernummer van het Rpm komt een verslagje voor over de opleidingen 1956/I en 1957/I die onlangs in Apeldoorn een reünie hielden.

Daarin komt een zinsnede voor over 'minder geschoolden die eerst drie maanden algemeen werden ontwikkeld alvorens tot de politieopleiding te worden toegelaten'.

Mogelijk is de schrijver (initialen AH, staan die voor A. Huizing?) een van de 'broekies' in ons Korps die uit die goeie ouwe tijd geen berichten hiervan heeft meegekregen, want de inhoud van bedoelde opmerking is totaal onjuist! Hij zal menig oud-leerling gekwetst hebben. In die jaren namelijk verzorgde de Rijkspolitie slechts twee opleidingen per jaar. De ene begon op 1 januari en de andere ving aan op 1 juli. Er was — gelet op het salaris — weinig animo om bij het Korps te solliciteren. Om sollicitanten die geschikt waren bevonden niet te verliezen, werden zijn in een 'vooropleiding' geplaatst.

Immers tussen het afleggen van de tests en het begin van de eigenlijke opleiding konden wel eens enkele maanden verstrijken.

Die z.g. vooropleiding omvatte een periode van drie maanden die aan de eigenlijke politieopleiding voorafging. Men heette in die tijd 'leerling'. De drie maanden tellen wel mee als diensttijd, maar niet als tijd waarover pensioen wordt berekend.

N.M. Geelen,
Born.

Gekwetst? (2)

Naschrift van 'broekie'
Bert Huizing:

Evenals andere kandidaat-adspiranten voor de opleidingen in de jaren er-

voor, werd ook ondergetekende in april 1958 in klas B (van de vooropleiding) onder de hoede geplaatst van opper Fukkink. Om sommetjes uit te rekenen, dictees te schrijven en op de 'blinde kaart' van Groningen naar Maastricht te reizen. De mensen die op die datum naar de Velperweg 164 te Arnhem waren geroepen, moesten in de gelegenheid worden gesteld hun algemene ontwikkeling op peil te brengen om hen een grotere kans te geven de wachmeestersopleiding met succes af te ronden. Zo luidde althans het argument voor een vervroegd intreden van het schamele aanbod van politiepersoneel toen. Eenmaal in de 'wachtkamer' was de kans kleiner dat de toekomstige wachmeester zich zou bedenken en elders een baan zou zoeken, had men bedacht.

Een slimmigheidje van de korpsleiding toen. Er werd handig ingespeeld op de vermeende belangrijkheid van het aanbod voor de sollicitanten van toen. Geschiedenis met een glimlach. Vandaag zou zo'n maneuver een voorbeeld kunnen heten van 'creatief management'. Maar om je daar nu nog gekwetst door te voelen...

(AH)

ZOEK HET OP IN UW
NOTEER HET IN UW

POLITIE-VADENECUM

Alle bijzondere wetten plus
agenda in één bandje.

Schaafsma & Brouwer / Dokkum / uitgevers van werken op politiegebied

Fiets verzekeren....

verzeker 'm met het

In ons registratiebestand zijn ± 600.000 eigenaren van fietsen opgenomen.
Elke politieman kan informatie verkrijgen (UNIGARANT N.V. tel. 05280 - 7 77 77).

Efficiency

'Automatisering bij het korps Rijkspolitie zal kunnen leiden tot een efficiency van 5 tot 10%', zo begint het verhaal over 'de wachtmeester die iets beters moet gaan doen' in het novembernummer '86 van het RP-magazine.

Leuk zo'n opmerking! Alsof we in de tijd dat ik met twee en met drie strepen rondliep maar wat aanprutsten. Er van enige efficiency (alleen dat woord al) geen sprake was!

Maar, beste redactie, leg dan eens even uit hoe het bijvoorbeeld komt dat collega P. Vogelaar het desondanks klaarspeelt de ranglijst (zie de politie-almanak 1986) van de wachtmeesters 1e klasse aan te voeren.

Zeeuwse Piet is dan wel van '20 maar doet — wat zijn leeftijd betreft — kennelijk voor de hoofdcommissaris van Amsterdam en overigens voor de jongelui van nu die zo mooi Engels spreken, toch maar mooi niet onder.

Maar als de automatisering bij de Rijkspolitie doorgaat wordt daar misschien in 1988 wel een efficiency van 5 tot 10% bereikt. Nou, nou! Dat is een vooruitgang . . .

Opper B. te H.

Personalia

De rubriek PERSONALIA komt deze maand te vervallen. In verband met reorganisatieproblemen heeft het bureau personeelsbeheer van de Algemene Inspectie geen kans gezien ons van de benodigde gegevens te voorzien. (red.)

Dienst doen bij de bereiden is niets voor iemand die het bit niet kan hebben.

Driebergen: de Rijkspolitie gaat net zo lang te Water tot ze barst

Onze arrestantenbewakers leiden een cellibatair bestaan.

Inleider: Mijn taak is te spreken, de uwe om te luisteren. Als u eerder klaar bent steek dan uw hand op . . .

Dienstdoen op de autosnelweg: er is geen weg terug.

De wachtmeester wordt geautomatiseerd.

Gehoord in Maarssen: De pet is wel plat geworden maar de politie is niet plat gegaan.

GRANATJES

RIJKSPOLITIE

Voor de feestdagen

Met nogal wat vrije dagen in het vooruitzicht — tijd om te puzzelen — deze keer twee hersenpijnigers. Bij beide kunt u meedingen naar een boekenbon van f 25,—.

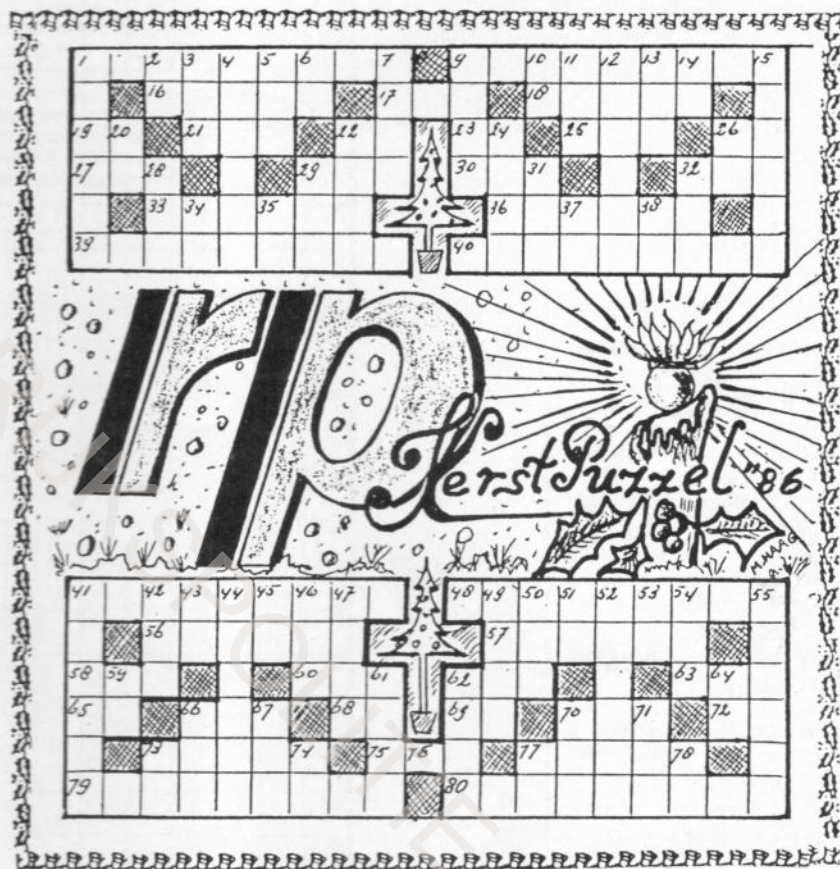
Oplossingen worden uiterlijk 15 januari 1987 ingewacht bij de puzzelredactie van het RPM, postbus 20099, 7302 HB Apeldoorn.

De redactie wenst u veel puzzelplezier tijdens de komende feestdagen!

Puzzel A is ontworpen en getekend door trouwe RP-lezer en puzzelaar M. Haag senior uit Elst, die ons daarmee — evenals vorig jaar — verraste. (Dankdankdank!)

Puzzel B brengen we op verzoek uit de groeiende groep van doorlopers-oplossers. Moeilijkheidsgraad: drie sterren. Dat wil zeggen: pittig, maar toch ook niet zo moeilijk dat beginners in de doorlopersector zich er niet aan zouden kunnen wagen. Veel puzzelplezier.

De 'breinbreker' verwerkt in de **doorloper** die we in onze puzzelrubriek in het oktobernummer opnamen, resulteerde in 25 'goede oplossingen'. Winnaar van de puzzelprijs werd **A. Speelziek** in Wemeldinge.

Kerstpuzzel A

Van links naar rechts:

1. zingt men rond de Kerst; 9. kamerplant; 16. gewas; 17. ik; 18. bootje; 19. titel; 21. deel v. e. huis; 22. Chin. maat; 23. maat; 25. ampère (afk.); 26. zuster; 27. boom; 29. hoeveelheid; 30. beroep; 32. tuingereedschap; 33. schelpdier; 36. hoffelijk; 39. feestelijke maaltijd; 40. zang rond de Kerst; 41. bep. soort toneelspel; 48. kamerplant; 56. gewelfvlak; 57. werk-wagentje; 58. deelgenoot; 60. springstof; 62. Europeaan; 63. jong dier; 65. uit-

roep; 66. kippeneigenschap; 68. de oudere; 69. daar tegen (afk.); 70. ijzerhoudende grond; 72. noot; 73. appel-soort; 75. vrouw. dier; 77. RP-district; 79. Kerst-'attribuut'; 80. gift.

Van boven naar beneden:

1. grapjas; 2. rijksgrens; 3. munt; 4. bemoediging; 5. luchtmacht (afk.); 6. idem (Lat.); 7. bekend verkeersplein; 9. lekkernij; 10. rijksschool (afk.); 11. groente; 12. vrucht; 13. opschudding; 14. boven; 15. dode rivier-arm; 20. noot; 22. vr. munt; 24. rang in schouwburg; 26. zeepeil (afk.); 28. stoot; 29.

Engelse drank; 31. voertuig; 32. bevel; 34. boom; 35. terr. meting (afk.); 37. briefop-schrift; 38. noord-zuid; 41. hoofddekse; 42. röntg. techn. dienst (afk.); 43. de oudere; 44. gave; 45. salva venia (afk.); 46. hoofddekse; 47. eenmaal; 49. RP-groep van adj. Bernauer; 50. bedorven; 51. scheikundige afk.; 52. somber; 53. noot; 54. ogenblik; 55. tram of busstation; 59. dierengeluid; 61. slaginstrument; 62. azijn; 64. restant; 66. onderricht; 67. geboren (afk.); 70. Gempokorps van commissaris Roelofs; 71. regiment; 73. reg. reglement; 74. tegenover; 77. slede; 78. achter.

®

Doorloper B

Van links naar rechts:

1. Europees land - wa-
terstand; 2. handvat - deel v.
Azië - lenig - oud-Latijnse
bijbelvertaling; 3. smakelijk -
kunststuk - overblijfsel - deel
v. d. hals; 4. altijd - Eng. titel -
electr. geladen deeltje - riv. in
de onderwereld; 5. pl. in Gel-
derland - kaartspel - biersoort
- lidwoord; 6. winterkost - ge-
prikkelde stemming - rijtoer;
7. worm - achterstuk v. e. al-
taar - water in Utrecht -
sprookjesfiguur; 8. honingbij
- emmertje - pl. in Gelderland
- bloeiwijze; 9. interval -
lengtemaat - voertuig - me-
chanische mens - zuiver ge-
wicht; 10. godheid -
schutsluis - gesloten - godin -
evenzo; 11. telwoord - voor-
zetsel - riv. in Frankrijk -
zwemvogel; 12. zijriv. v. d.
Donau - eetlust - kanon - in-
houdsmaat - blijkens de ak-
ten; 13. pl. op de Veluwe -
Europeaan - koordans - leef-
regel - smalle plank; 14. vlak-
temaat - riv. in Frankrijk -
naarling - pl. in Duitsland; 15.
deel v. e. schip - bijb. figuur -
oude munt - voorzetsel -
schoorsteenzwart; 16. pl. in
Arabië - spelleiding - gelofte -
electr. geladen deeltje - ach-
ter; 17. laag - plukje - bijb. fi-
guur - vers - lidwoord; 18.
overeenkomst - pl. in Drente -
een weinig - zwemvogel; 19.
noot - Arabisch hoofd - teken
- kleurstift; 20. binnenste v. e.
sigaar - voorzetsel - insecte-
wapen - zeestraat; 21.
kunstenaar - bijb. figuur -
woonschip - riv. in Frankrijk;
22. melaatsheid - mikpunt -

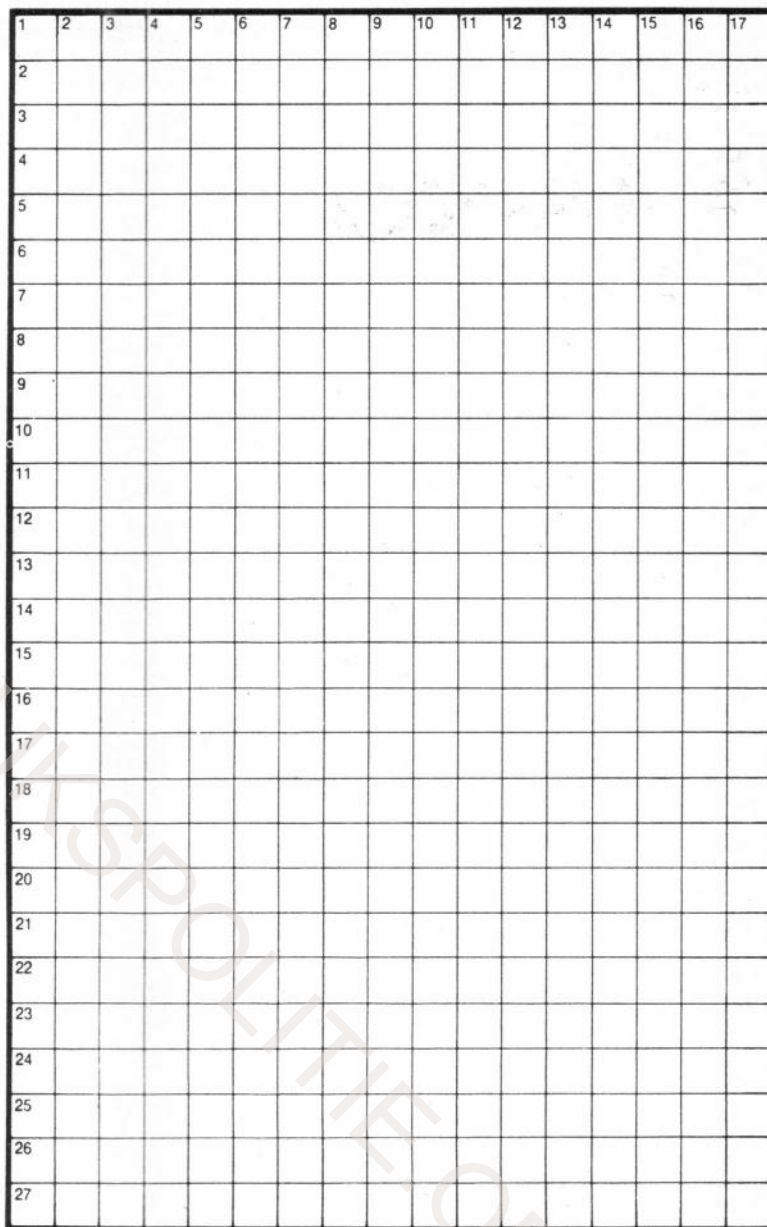
zeurkous - sport v. e. ladder;
23. luthof - deel v. Azië -
pers. vnw. - ladder - tin; 24.
ingedikt sap - eikeschors -
overblijfsel - ten dele; 25. ge-
malen schelpen - ijsdrank -
haal met een pen - opening;
26. slot - gelofte - familielid -
wijfjesschaap - riv. in Italië -
ik; 27. pl. in Overijssel - ake-
lig - militair.

Van boven naar beneden:

1. boekformaat - groente -
gravin van Holland - kolf-
hamer - onderste mo-
lensteen; 2. Europees land -
pl. in Rusland - geestelijke -
riv. in Duitsland - achter; 3.
woonschip - met name - pl. in

Utrecht - niet-deskundige -
tennistern - berg op Kreta; 4.
niet genoemd - maal - water
bij Meppel - bezit - voeg-
woord - plant; 5. richting -
vervoermiddel - vorstentitel -
bijwoord - rechte lijn - koste-
loos - voor de vuist; 6. kijk-
kast - dun - oevergewas - ge-
neesmiddel - loflied; 7. na-
gerecht - pijnlijk ongemak -
woonplaats - koning der el-
fen; 8. zanggroep - berg in
Armenië - voedsel - riv. in
Frankrijk - gewest - halsbont;
9. deel v. d. hals - riv. in Italië
- onder andere - deel v. h.
hoofd - herkauwer - oude
Spaanse munt - deelteken;
10. maand - veld - bepaling,

vaststelling - insect; 11. Ind.
vaste fuik - gift - troetelnaam -
gymnastiekwerktuig; 12. ten
laatste - smalle doorgang -
ge Vulcaniseerde caoutchouc
- groet - zoutig vocht - drietal;
13. vordering - riv. in België -
ongebonden - asbestcement-
lei - voegwoord - meervoud;
14. wondvocht - ontroering -
gast - pl. in Rusland - milt -
militair; 15. nietsnuttig - pausen-
naam - brompot - neerslag;
16. biersoort - plant - en an-
dere - voorexamen - een ze-
kere - de onbekende - riv. in
Spanje - pers. vnw.; 17.
kostuum - eenjarig dier -
voegwoord - houding - mili-
tair - bijwoord - speelgoed.

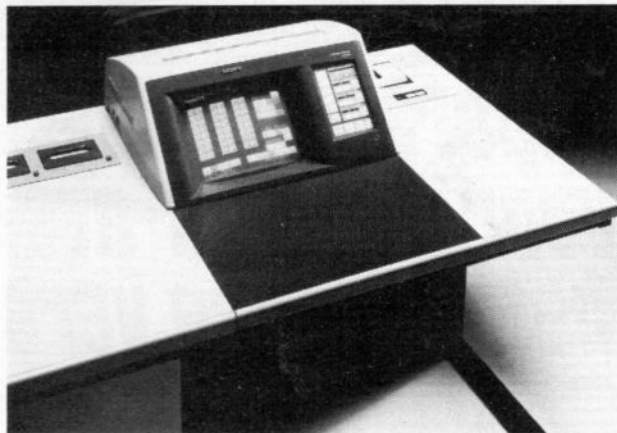
Leren per computer

Sony Industrial introduceert twee computergestuurde leer-systemen: het talenpracticum LLC-4500 en het interactieve LLC-5510 leersysteem.

Uitgangspunt bij de ontwikkeling ervan was het doorbreken van het traditionele 'lesjes opdreuen' en het intensiveren van het individuele contact met de docent.

De LLC-5510 biedt de mogelijkheid testresultaten te analyseren en af te drukken of eigen programma's te ontwikkelen.

De systemen kennen vele functies voor het onderhouden van contact tussen de leerkracht en de afzonderlijke leerling uit de groep die uit maximaal 64 perso-

nen kan bestaan. Er zijn mogelijkheden om bijv. audiovisuele

hulpmiddelen aan te koppelen. (Bron: Persdienst Sony)

Warmers

Van Veen Import uit Dussen heeft een nieuw Japans product op de markt gebracht dat er toe kan bijdragen — o.a. — de voeten warm en het hoofd koel te houden: warmers. WARM-PACK kan — na even aan de buitenlucht te zijn blootgesteld — in schoeisel, handschoenen of borstzak worden gestopt. Binnen enkele minuten voelen ze warm aan (50 tot 70 gr. C.). Het nieuwe product is in drie variaties verkrijgbaar: voet- en hand-warmers en bodywarmers. De handen en voeten kunnen ermee ruim 6 uur warm worden gehouden; de bodywarmers gaan 20 uur mee.

De warmpacks werken volgens het principe van een snelle oxydatie. Ze zijn schoon, reukloos en gemakkelijk in het gebruik. Voor informatie over de verkoop-punten: tel. 04169-2366.

(Bron: Persdienst Van Veen)

Hulpofficier van Justitie

Wie mogen zich hulpofficier van justitie noemen? Van welke dwangmiddelen kan hij gebruik maken en welke overige bevoegdheden heeft deze functionaris in het strafproces? Wat is zijn positie bij de uitvoering van het vreemdelingenrecht, in de wegenverkeerswetgeving, in bijzondere wetten als Wapenwet, de Wet Economische Delicten, de Wet Luchtverontreiniging, enz.? Hoe moet het begrip 'verdachte' worden uitgelegd? Wat is soms de rol van de h.o.v.j. in het privaatrecht?

Mr M.G.M. Hoekendijk, stafdocent strafrecht en onderwijscoördinator aan de Nederlandse Politie Academie in Apeldoorn, heeft

een zakboek voor de hulpofficier van justitie samengesteld waarin geprobeerd is om op al deze vragen een antwoord te geven. Mike Hoekendijk, die 9 jaar als (hoofd-)agent bij de Utrechtse politie heeft gewerkt en daar thans nog regelmatig als piket-h.o.v.j. meedraait heeft zich daarbij laten bijstaan door juristen en politieke deskundigen op het terrein van het strafprocesrecht en het privaatrecht. Hij heeft bovendien gebruik gemaakt van ervaringen die NPA-studenten tijdens hun stageperiode opdeden en van de politieke ervaringen van estranei. In het zakboek zal de gebruiker ervan geen theoretische en/of wetenschappelijke verhandelingen aantreffen. Een noodzakelijk geachte uitzondering is gemaakt voor de toepassing van de dwangmiddelen. Voor de hulpofficier, maar ook voor de opsporingsambtenaar, beoogt het boekwerkje een praktische wegwijzer te zijn. Hij bevat een opsomming van de artikelen die voor de hulpofficier in bepaalde gevallen van belang kunnen zijn. De dwangmiddelen zijn er schematisch in verwerkt.

Er is ook aandacht besteed aan een twintigtal bijzondere wetten en privaatrechtelijke problemen waarmee de politie tijdens haar werk in aanraking kan komen. Het zakboek — in een linnen kaft — bevat een register met 300 trefwoorden aan de hand waarvan de politieambtenaar snel een weg kan vinden door de materie. In het pas verschenen boekwerkje is mogelijk toekomstig recht als de Algemene Wet op het Binnentreden en de Wet Wapens en Munitie al verwerkt. Om bij de tijd te blijven zal de inhoud om de twee jaar worden 'ververst'.

Het Zakboek voor de Hulpofficier van Justitie 1987/1988 wordt uitgegeven door Gouda Quint BV in Arnhem. De prijs is f 34,50 (bij abonnement f 27,60).